

Giới thiệu Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu

Chỉ vì một lần đi nhầm vào phòng tổng thống, cầm nhầm một tờ giấy, rồi lại.. vứt nhầm nó đi, thế là cô bị tên tổng thống ấy truy nã toàn quốc!

Cận Tư Hàn có ba luật lệ: “Lúc thân mật, muốn chủ động. Cung chiều em, không được trốn. Lúc tôi yêu, không được..... Ngừng.”

An Chi Manh muốn khóc, còn đầu con người lạnh lùng kiêu ngạo! Quyết tâm không hạ mình trước uy quyền, nhất định phải ‘chạy...’.

(Em trốn, tôi sủng, sủng đến mọi người hạnh phúc choáng váng, ngọt tới sâu răng, nảy sinh tình đồng lòng của mọi người)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Tổng thống truy nã cả nước

Tác giả: An Chi Manh

Cận Tư Hàn: Từ khi gặp em, tất cả mọi thứ đều trở thành tạm bợ. Mà tôi, không muốn tạm bợ.

An Chi Manh: Cho cô một người chồng hoàn mỹ, cô ngược lại biến anh ta thành kẻ tâm thần.

Đêm mùa hạ, nhiệt độ nóng bức phả lên mặt con người.

Đường phố yên tĩnh, truyền đến tiếng bước chân hỗn độn.

‘kết..... kết.....’

‘kết..... kết.....’ vô số tiếng thắng xe đánh vỡ tĩnh lặng đường phố.

Một cô gái tóc hỗn loạn bị vây quanh ở giữa, hơn mười người đàn ông toàn thân đồ đen từ trong xe đi ra.

Họ trực tiếp ấn cô vào trong xe, xe khởi động, đường phố trở lại yên tĩnh ban đầu một lần nữa.

Nửa giờ sau. Trong một hàng những tòa lâu đài.

“Tổng Thống tiên sinh, người tới rồi.”

“Ừ.”

Một người đàn ông ngồi trên sofa đối diện, đôi mắt đen như hắc diệu thạch lộ ra tia nghiêm nghị và duệ khí, tròng mắt lóe lên ánh nhìn sắc bén như chim ưng.

Dung nhan tuấn mỹ vô song, phảng phất như tác phẩm nghệ thuật được điêu khắc tỉ mỉ.

“Giao đồ ra đây.”

“Thứ gì?” An Chi Manh mông lung, cô vẫn không hiểu vì lý do gì mà mình bị cả nước truy nã.

Ba ngày qua, cô sống cực kỳ chật vật, trốn đông trốn tây, lo lắng đề phòng.

Cận Tư Hàn giương mắt đen lạnh lẽo nhìn chằm chằm cô, đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống như một bậc quân vương, mắt đen nhảy lên lửa diêm.

Cô bị anh nhìn đến nổi da gà, chỉ sợ anh phán một câu đem mình đi xử tử.

Đáy lòng phát run. “Tổng thống..... Tổng Thống tiên sinh, ngài có thể cho chút gợi ý không?”

“Ba ngày trước, phòng riêng.” Giọng Cận Tư Hàn lạnh băng đến tận xương tủy.

Ba ngày trước, quả đúng là cô có tùy tiện xông vào phòng riêng của phủ Tổng thống. “Tổng Thống tiên sinh, tôi biết tôi tự ý xông vào là không đúng, nhưng tôi thật không lấy bất cứ thứ gì bên trong.” Cô lần đầu nói chuyện chân thành như thế.

Đôi mắt đen thâm thúy của Cận Tư Hàn tỏa ra tia lạnh lẽo. "Phụ nữ, nói dối chính là lấy sinh mệnh của mình ra đánh cược."

Giọng của anh vô cùng bằng phẳng, lại vô tình khiến cô rung mình một cái giữa đêm hè nóng bức.

“Tổng Thống tiên sinh, tôi thật sự thật sự không lấy bất cứ thứ gì bên trong.”

“Ý của cô, tôi nghĩ sai rồi!!” Giọng nhặt nhẻo làm cô cảm giác mình hít thở có chút không thông.

Mạo hiểm sinh mệnh, lại lần nữa phát run hỏi: “..... Nếu không, ngài cho một gợi ý nữa đi. " Bỗng nhiên, trong đầu nhớ tới lúc mình vô tình đụng phải một người đàn ông, giống như nhặt được một tờ giấy. “Cái kia..... Tôi có nhặt được một tờ giấy.....”

“Giấy đâu?”

Đầu cô lập tức cúi gằm xuống. “Nếu..... Nếu tôi nói, tôi đã ném tờ giấy đi rồi, ngài có thể, có thể hay không.....”

“Ném giấy, ừm...”

Âm thanh đậm đặc nhưng nồng đậm ý uy hiếp, An Chi Manh mạnh mẽ tin tưởng nếu mình nói đã ném tờ giấy đi, anh sẽ bóp chết cô ngay lập tức.

“Ha ha..... Không ném, không ném.....” Nóng vội đi lên phía trước, cũng vì nóng vội mà không chú ý tới đôi chân dài của anh. Đảo một cái, cả người nhào về phía trước.

Hai người thuận thế ngã xuống sô pha.

“A.....”

Đội cô mở mắt ra lần hai liền bị cảnh tượng trước mắt dọa cho giật mình.

Cô dám dùng trinh tiết của chính mình thế, cô tuyệt đối không phải cố ý.

Cận Tư Hàn cũng ngây người giây lát, mắt đen nhìn chăm chăm người nằm trên người mình, cánh môi truyền đến cảm giác mềm mại.

An Chi Manh vừa định bò dậy, xin lỗi anh. Liền cảm giác một lực đạo rất lớn ném mình ra ngoài, ngã lộn trên đất, cảm giác nhìn tên đầu sỏ gây tội còn ngồi an ổn trên ghế.

“Này, cái đồ điên nhà anh có biết thế nào là thương hoa tiếc ngọc không hả? ” Cô vừa xoa xoa hai cái mông đáng thương, vừa đứng lên.

Vừa rồi cô nhìn thấy đáy mắt anh ngập tràn sự ghét bỏ, đầu má a! Kia chính là nụ hôn đầu tiên của cô a~

Cô còn chưa ghét bỏ anh, anh lấy quyền gì mà ghét bỏ cô.

“Cô - bản -!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Người phụ nữ, nhớ kỹ tư vị vừa rồi

2. Chương 2: Người phụ nữ, nhớ kỹ tư vị vừa rồi.

Tác giả: An Chi Manh

Lời nói lạnh băng, hoàn toàn chọc giận trái tim thiếu nữ hùng hực cháy của An Chi Manh. Cô ngẩng cao đầu, lớn tiếng mắng lại anh.

Dưới ánh nhìn lạnh thấu xương của anh, chút tức giận không chút cốt khí cứ thế trôi đi.

Cô thấp giọng nói thầm “Chạm vào một chút cũng sẽ không mang thai.....”

Vừa nói, cổ căng thẳng, hô hấp khó khăn. Cô gian nan ngẩng đầu nhìn về đầu sỏ đang bóp chặt cổ mình, má ửng đỏ, hé miệng liều mạng hô hấp. “Ô ô ô.....”

“Người phụ nữ, tôi khuyên cô đừng để tôi lấy làm đồ chơi. ” Gân xanh nổi lên, đáy mắt đen sâu thăm lạnh đến thấu xương.

Thấy cô khoa tay múa chân loạn xạ, sắc mặt vì bị thiếu dưỡng khí mà hồng hồng, một lát lại biến sang màu xanh lá. Chính đến thời điểm gương mặt cô

chuyển qua xanh lá sắp chết đi, tâm tư của anh mới buông lỏng một chút.

“Người phụ nữ, nhớ kỹ tư vị vừa rồi. Cho cô thời gian hai ngày, nếu không giao ra đồ vật cô nắm giữ, tôi cam đoan sẽ khiến cô mỗi ngày đều phải trả qua tư vị ban nãy.”

Anh vừa rời khỏi phòng gian, cô tê liệt nhìn xuống sàn nhà lạnh băng, che đi trái tim đang muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Đêm khuya, trời tối như mực, xung quanh yên ắng, nghe rõ cả tiếng tim đập loạn trong ngực trái.

Ba ngày trước, bởi vì lạc đường đánh bậy đánh bạ bị người chộp tới nơi tổng thống cả nước tuyên vạ.

Phát hiện không đúng, cô lập tức trốn đi. Bởi vì hoảng loạn, ngoài cửa đụng vào một người, cô sợ hãi không dám ngẩng đầu lên, chỉ là thuận tay nhặt được một tờ giấy.

Ngôn ngữ trong tờ giấy đó cô không hiểu được, vì thế nên cô thuận tay ném vào thùng rác rồi.

Mà hiện tại cô mới biết được, bản thân vì tờ giấy kia mà bị cả nước truy nã.

Mấy ngày nay lang bạc giang hồ, tờ giấy kia dù cô biết được ném ở đâu thì giờ cũng chẳng còn ở thùng rác nữa rồi.

Huống chi, mấy ngày nay, cô chạy trốn còn không kịp, sao có thể nhớ rõ tờ giấy kia.

Không có giấy, tên đàn ông đẹp trai máu lạnh kia nhất định sẽ bóp chết cô.

Không được, cô phải trốn mới được. Thế nào, mạng này của cô rất nhỏ, không thể so với độ trân quý của tờ giấy kia đâu!

Hạ quyết tâm, trực tiếp tìm được chuồn. Mấy ngày sống cuộc sống lang bạc làm cô mệt đến nỗi nằm lên giường liền ngủ thiếp đi.

Giấc ngủ này kéo dài thẳng đến chạng vạng sáng hôm sau.

Trên bàn có bánh mì và nước, ăn ngấu nghiến cho xong.

Giải quyết vấn đề ẩm no cái bụng, đầu nhanh chóng vận động.

Khẽ mở cửa phòng, cô nhìn xuyên qua khe mắt mèo ra bên ngoài.

Xác định lâu không có người, lúc này mới mở hẳn cửa phòng, rón rén đi xuống cầu thang, đến đại sảnh lầu một, một bóng người canh gác cũng không có.

Mắt tròn xoay chuyển, đi đến cạnh cửa lớn, tay đặt trên then cửa, nhẹ nhàng lôi kéo.

“Úc gia! Không có khóa lại.”

Hai người đàn ông lén lút theo sau cô, nhìn nhau liếc mắt một cái.

Nam Giáp hỏi: “Cậu nói xem, nếu cô ấy đã trốn ra ngoài, chúng ta nên bẩm báo lại cho tổng thống đại nhân không?”

Nam Ất nhú mày. “Không cần, đây là cửa cam ứng. Chỉ cần cô ta đụng tới cửa liền sinh ra cảnh báo. Nếu không có cảnh báo, vậy khẳng định chính là tổng thống giải trừ cảnh báo rồi.” Nam Ất đối với chuyện tổng thống không tống cô gái kia vào ngục giam, ngược lại còn đưa về lầu đài này, cảm giác thật lẫn lộn. Đây không phải phong cách của tổng thống.

Lầu đài này ngoại trừ mẹ của tổng thống, người này vẫn là người phụ nữ đầu tiên được tiến vào lầu đài.

Người hầu nơi đây đều là đồng giới hết- đều là đàn ông.

Nam Giáp lòng hiếu kỳ nổi lên. “Cậu nói tổng thống là có ý tứ gì?”

Nam Ất nhìn theo người con gái dương dương tự đắc tự cho mình là thông minh đang trốn đi kia, mỉm cười, “Tổng thống hẳn là nhàm chán.”

Vị tổng thống nhàm chán hai người đang nhắc đến kia hiện tại đang ngồi trên ghế sofa, nhìn lên màn hình vi tính.

Màn hình hiện lên thân ảnh cô gái đang mải mê trốn đông trốn tây, mắt tròn đảo loạn. “Người phụ nữ này, xem ra cô xem lời tôi nói như gió bên tai. Chạy trốn, cần phải trả giá bằng máu. ”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cá sấu tiên sinh, đừng ăn tôi

3. Chương 3: Cá sấu tiên sinh, đừng ăn tôi

Tác giả: An Chi Manh

Môi mỏng nhẹ mẩn, tay nhẹ nhàng nhấc một cái, đèn bên ngoài biệt thự nháy mắt tắt ngấm, chỉ còn lại một ngọn đèn có phượng hướng.

Đèn đột nhiên tắt hết, An Chi Manh cả kinh lập tức trốn vào trong bụi cỏ.

Mắt đen quay tròn, ngây người vài phút thấy không có ai lúc này mới dám trộm đi ra.

Nhìn bốn phía tối đen như mực, cô quyết định hướng về phía ánh đèn sáng duy nhất kia.

Hai người theo sau liếc nhau, trong mắt vài vằn kinh hãi.

Nam Giáp có chút hoảng sợ. “Chúng ta vẫn phải đi theo sao?”

Nam Ất nuốt nuốt nước miếng. “Cùng đi! Tránh xa một chút.”

“Ừ.”

An Chi Manh đi đến nơi có ánh sáng, đột nhiên ánh đèn đó cũng tắt ngấm.

“Áy, cái anh tổng thống này vẫn là quá keo kiệt rồi, lại tắt đèn sớm như vậy. Sớm biết thế thì lúc ra cửa đã mang theo di động rồi.” Hai mắt cô đen nhánh, đôi tay duỗi thẳng, sờ lần mò mẫm khắp nơi.

Chân nhấc lên, bước đi như đã quen với nơi này từ lâu.

Đột nhiên, chân giẫm phải khoảng không.

“A.....”

“Phốc đông.....”

Nam Giáp nhìn cô gái rơi xuống ao ngay trước mặt, nuốt nuốt nước miếng. “Nên cứu không?”

Nam Ất ngẩng đầu nhìn nơi đó. “Không cần, chúng nó rất nghe lời sẽ không ăn thịt người, nhiều nhất.....”

“A..... Buông tôi ra..... Buông tôi ra.....”

Dưới ánh trăng thanh lãnh, cô rút cuộc thấy rõ thứ gì đang cản quần áo của mình?

Vây cứng rắn, thân dẹt dẹt, hàm răng nhọn sắc nhọn làm người khác sờn gai ốc.

Ánh mắt màu xanh biếc u lãnh, khiến cô hoang mang tột độ.

Bể bơi rộng dẫu như không có giới hạn, cứ một con lại một con nối đuôi nhau, mắt sáng ngời nhìn chăm chăm cô.

Ngày hè mà cô lại bị dọa cho toát mồ hôi lạnh.

Cái này giống như..... Hình như là cá sấu..... Cá.....

Sắc mặt đại biến, tiếng kêu thảm thiết càng thêm thê lương. “A..... Cứu mạng..... Có cá sấu, có cá sấu..... Cứu mạng.....”

Huy động hai tay hai chân, lúc này không rảnh lo cho cái gì mà ưu nhã vịnh tư, chạy trốn mới là quan trọng nhất.

Vừa thoát được vòng thứ nhất, nhaoáng cái đã bị ngã xuống vòng thứ hai.

Phía sau lưng cảm giác được đau đớn, lúc này cô không cố được bao nhiêu, chỉ nghĩ chạy trốn mới là quan trọng nhất.

Từng hàng từng hàng cá sấu bơi tới, như muốn biến cô thành bữa ăn khuya.

Tay túm lấy bên cạnh, một chân mới vừa đặt được lên trên bờ. Mặt sau một lực mạnh mẽ ập tới, lại lần nữa ngã xuống nước.

An Chi Manh khoe miệng run rẩy cầu khẩn nhìn chăm chăm lũ cá sấu, sau đó mắt đen nhắm chặt.

“Cá sấu tiên sinh, tiểu thư, tổ tông, xin chúng mày đừng ăn tao. Tao không thể ăn được, thật sự. Mày xem, tao béo như vậy, da dày không thể ăn, muốn ăn hay là mày ăn tổng thống đi! Anh ta thân mềm thịt quý, mỗi ngày ăn đều là bảo ngư hải sâm, thịt của anh ta khẳng định ăn rất ngon, thật đó. ”

Cô đã sợ tới mức hồ ngôn loạn ngữ, căn bản không rõ đang nói cái gì.

Thấy chúng nó thật sự nổi trên chỉ mặt nước không ở nhúc nhích, cô nhanh chóng bò lên trên cạn.

Cô thê, cô là lần đầu tiên leo lên bờ nhanh như thế.

Vừa lên đến nơi, cả người ngã trên cỏ. Toàn thân run bần bật, cô muốn về nhà.

Ô ô ô.....

Nơi này thật đáng sợ, nuôi sủng vật là cá sấu. Vị tổng thống kia đúng là siêu cấp đại biến thái.

Trong lúc vô tình vừa quay đầu, mắt đen hoảng sợ trợn lên, cô giống như, giống như thấy cá sấu đang bò lên trên bờ cùng.

Giơ hai tay xoa xoa hai mắt, cô vô cùng xác định chính mình không phải hoa mắt.

Nhìn từng hàng cá sấu nối đuôi nhau bò lên cạn, cô sợ tới mức giật mình một cái, nhanh chóng xoay người đứng lên.

Không quan tâm co chân chạy điên cuồng, vừa chạy vừa quý khóc sùi gào. “Cứu mạng a!! Cứu mạng a! Tổng thống xấu xa, lão già đáng ghét, tên biến thái, bệnh tâm thần..... Nếu tôi có chết, biến thành quỷ cũng không buông tha cho anh.....”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Cái gì đều nguyên ý

Nam Giáp và Nam Ất lại nhìn nhau thật sâu, nhìn đến cô gái một phút trước quần áo còn chỉnh tề.

Hiện tại nhìn lại, chặt vật không chịu nổi, quần áo vỡ vụn, dường như trong hơi thở còn có mùi máu tươi nhàn nhạt.

Từ trong ánh mắt giao nhau đều rút ra một điều. "Đắc tội tổng thống, thật đáng sợ "

Anh ta sẽ không để cô chết ngay, mà sẽ để cho cô còn chút hơi thở tàn, sống không bằng chết.

Bọn họ lần nữa bội phục, cô gái kia đến giờ vẫn không biết mình bị chơi, còn mở miệng mắng người.

Quả nhiên người không biết, không sợ a!

Hai người nhàn nhã đi theo phía sau, An Chi Manh vắt chân lên cổ mà chạy, đúng là cực khổ rồi.

Đàn cá sấu vẫn đuổi theo sau, bức An Chi Manh muốn điên không được.

Bốn phía đen như mực, nhìn đồ vật đều rất mơ hồ. Trốn thoát còn không kịp chứ đừng nói dựa vào cảm giác mà phán đoán.

"Phốc đông..." Lại một lần nữa vô tình ngã nhào trên đất.

Miệng càng thêm xui xẻo ngậm đầy miệng bùn, còn chưa kịp phun hết bùn ra, chân liền có cảm giác lạnh lạnh.

Cô bị dọa cho sợ, lập tức bật dậy, vắt chân lên cổ mà chạy, vừa chạy miệng vừa phun ra bùn. Cũng không quan tâm đến chuyện có nôn lên thân mình hay không nữa rồi.

Bị cá sấu đuổi theo hơn nửa giờ, mặc cho cô kêu khản cả giọng cũng không ai xuất hiện.

Cô hiện tại còn chưa phát hiện ra mình bị người ta đùa giỡn thì đúng là quá ngốc rồi. Nhưng vì cái mạng nhỏ của mình, cô cũng không thèm đếm xỉa đến điều đó.

"Cứu mạng a... Cứu mạng a... Tổng thống đại nhân, ngài anh tuần tiêu sái, tuần mỹ bất phạm, tính khí ôn hòa, bao dung độ lượng, nhất định sẽ tha thứ

cho thiếu nữ ngây thơ như tôi đã vô tình mạo phạm..."

"Tổng thống đại nhân, tôi sai rồi, tôi sai rồi... Cứu mạng a... Chỉ cần ngài cứu tôi, ngài kêu tôi làm gì tôi cũng đều nguyện ý, tôi đều nguyện ý... Cứu mạng a..."

"Thật sao?"

Thanh âm nhàn nhạt của Cận Tư Hàn lúc này mới vang lên.

Cô cảm động phát khóc, cuống cuống gạt đầu. "Thật, tôi cái gì cũng đều nguyện ý, chỉ cần ngài cứu tôi, a..." Đàn cá sấu đằng sau vẫn đuổi theo không có dấu hiệu dừng lại.

Tuy cô không biết cụ thể, nhưng cô cũng biết chắc anh chính là nguyên nhân. Cô nhớ trước kia có nghe nói qua cá sấu được nuôi dưỡng tại nhà sẽ nghe lời chủ nhân của chúng, không ngờ lại là thật.

Cận Tư Hàn nhìn thoáng qua người nào đó khóc lóc chặt vật đến không chịu nổi nữa, nghĩ cũng đến lúc cho cô nghỉ ngơi một chút rồi.

Cô chết rồi, vậy đương nhiên sẽ không thể tìm lại tờ giấy kia.

Nhìn cô liều mạng chạy, ngữ khí càng chậm rãi. "Này – tờ - giấy, ở đâu!"

"Tôi nói, tôi nói, chỉ cần ngài kêu sủng vật của ngài lui đi, tôi đều nói." Giờ phút này, cô không còn lo chuyện chính mình đã ném tờ giấy kia đi, làm sao để rời khỏi đám cá sấu này mới là quan trọng nhất.

"Vừa rồi hình như tôi nghe thấy ai đó gọi tôi là lão già đáng chết, tên biến thái, bệnh thần kinh." Con người lãnh đạm liếc cô một chút, nhưng cái liếc mắt này lại khiến cô giật mình.

An Chi Mạnh cố dằn ra nụ cười cứng ngắc, trong lòng đã khóc thành biển. "Ngài nghe lầm rồi, ngài tuyệt đối là nghe lầm rồi. Ngài còn trẻ như vậy, sao có thể là lão già chứ? Ai nói ngài già, kẻ đó hẳn là mù mất tính rồi."

Anh có chút đồng thuận gật đầu. "Ừm, người đó đúng là mù rồi." Cô gái này trình độ nói dối không chớp mắt sớm đã dày công tôi luyện rồi, không hề phải là mù.

Câu nói lạnh lẽo, cô biết anh tuyệt đối là cố ý. Cái tên biến thái chết tiệt này, đúng là không ghi thù bình thường.

CÔ giương hai mắt đầm lệ nhìn anh. "Tổng thống đại nhân, ngài... Ngài có thể kêu sủng vật của ngài về ngủ không? Hiện tại trời đã trễ thế này, ngủ sớm dậy sớm thân thể tốt."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Nam - Có thể chứ

Cho tới giờ cô còn không biết mình có thể vô si tới vậy.

"Ừm, tôi cũng cảm thấy vậy. Bón ba vì bữa ăn đêm là một kẻ tiểu nhân như vậy, thật không đáng." Anh nhìn cô về tiếc nuối, ánh mắt ấy khiến cô hận không thể lao lên bóp chết tên đàn ông trước mặt.

Ý anh là, đàn cá sấu kia phải chịu ủy khuất rồi sao?

Anh cầm lấy một cây kim sắc huyết sao, đám cá sấu nghe tiếng nhạc tự khắc rồi đi.

Thấy lũ cá sấu rời đi rồi, dây thần kinh căng như dây đàn rốt cuộc cũng được thả lỏng.

Mất An Chi Mạnh tới sầm lại, toàn thân ngã xuống.

Vừa vặn, ngã vào lòng ngực của anh. Nhìn người trong lòng khổ sở chặt vật, đáy lòng anh không khỏi bức bối.

Nam Át nhanh chóng tiến lên. "Tổng thống, vẫn là để tôi bế cô ấy đi!"

Cận Tư Hàn lại liếc cô gái trong ngực, tiện tay đẩy cho Nam Át. Sau đó, anh rút một chiếc khăn trong ngực ra, lau bàn tay, rồi ngẩng cao đầu bước đi, bóng lưng cao ngạo khiến người ta ngưỡng mộ.

Hai người đi theo sau, đáy lòng nghi ngờ. Cô gái này nhiều lần khiêu khích tổng thống, lá gan cũng không nhỏ.

Bỗng nhiên, cả hai cảm giác tổng thống dừng cước bộ. "Ngài Tổng Thống..."

Nhìn người phụ nữ ngủ say trong lòng Nam Át, cảm giác buồn bực nơi đáy lòng càng thêm nghiêm trọng.

Anh nhìn chăm chăm vào bàn tay đàn ông đang đặt bên hông cô, khó chịu đi lên trước. Thở bạo đoạt lấy trong cô gái trong ngực anh ta, không nói một lời, đen mặt đi thẳng về biệt thự.

Hai người kia nhìn nhau, đối với hành động khó hiểu của tổng thống, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tổng thống luôn có bệnh thích sạch sẽ, bất luận đồ vật gì, trước khi đụng vào đều sẽ lau cẩn thận rất nhiều lần, đến cả khăn lau cũng phải sạch sẽ tinh tể.

Phụ nữ tới gần, trong vòng một mét liền bị đá văng ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên tổng thống bế một cô gái, cũng là lần đầu tiên anh chịu động vào một cô gái bản như thế, hơn nữa còn là người anh truy nã.

Cận Tư Hàn ôm cô về phòng, mượn ánh đèn lúc này mới phát hiện vết thương trên người cô không hề ít.

Trên cánh tay trắng nõn, hai chân, phía sau lưng, trước ngực, cả trên bụng đều có dấu móng vuốt xẹt qua.

Máu tươi cứ thế chảy xuống, bàn đen thoáng chốc liền chuyển sang đỏ thẫm.

Cô giống như đoá hoa bị ngạn, ám áp hắc ám, cũng làm cho tâm Cận Tư Hàn sinh ra một tia thương tiếc.

Đáy lòng gào thét, anh lên tiếng. "Tìm người tắm rửa sạch sẽ cho cô ta."

Quản gia nom nớp lo sợ đứng phía sau, ông không biết vì sao tổng thống lại tức giận, nhưng lúc tổng thống tức giận thì tuyệt đối không thể trêu vào.

"Ngài Tổng Thống, không có nữ! Nam - có thể chứ?" Bởi vì tổng thống không thích nữ, người hầu đều là nam giới.

"Cút - "

Nhìn máu đỏ tươi nhuộm chiếc chăn trắng tuyết chút thành cảnh hoa mai, tâm tình của anh càng thêm phiền loạn.

"Chờ chút! Giết hết những con súc sinh kia đi."

"Tổng thống, ngài nói súc sinh là..."

Cận Tư Hàn liếc đôi mắt đen thâm sâu về phía người kia. "Quản gia, ông già nên hồ đồ rồi, tôi cũng nên để ông về hưu rồi."

Quản gia trong nháy mắt cảm giác hoàn toàn lạnh lẽo. "Tổng thống, Giết hết sao?"

"Còn chưa cút, ngày mai tôi không muốn nhìn thấy những súc sinh đó."

"Vâng." Nhìn vết máu loang lổ trên người tổng thống, lại nhìn về phía cô gái toàn thân thương tích nằm trên giường, ánh mắt ông trở nên tĩnh mịch, trầm tư...

Ông lặng lẽ lui xuống, đóng lại cửa phòng.

Cận Tư Hàn nhìn người con gái đang ngủ say, tay áo cô bị cắn nát tươm không chịu nổi, thống hận cắn răng. "Người phụ nữ đáng chết." Cánh tay dài thận trọng ôm cô đi tới phòng tắm.

Anh mở vòi phun nước, bàn tay thô ráp thuần thục mà nhẹ nhàng cởi áo cho cô.

Mắt nhìn áo ngực trên ngực cô, tay anh có chút luống cuống.

"Đáng chết, cái này, nút thắt ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Dám trốn sao, đòi mạng cô

Mắt đen quét một vòng trước ngực, cũng nhìn không thấy bất kỳ nút thắt nào.

Sau cùng, nổi giận, bàn tay trực tiếp bắt lấy ở giữa, dùng sức một cái.

"Xoẹt..." áo ngực bị xé rách nằm trên mặt đất.

Đem cô lột sạch sẽ, đặt cô ở trong bồn tắm nước ấm.

"Đồ con gái đáng chết, chờ cô tỉnh lại, tôi khẳng định bóp chết cô."

An Chi Manh mơ hồ cảm giác được đau đớn, khẽ nhíu mày.

Tiếng nói mềm mại mang theo chút khản cầu. "Đau..."

"Dám trốn, không có đời mạng cô, chính là may mắn của cô." Miệng mắng hung ác, bàn tay lại không tự chủ nhẹ nhàng một chút.

Khăn mặt nhẹ nhàng lau đến bộ ngực mềm mại, bàn tay bị quý thần xui khiến úp xuống, không tự chủ thử tìm một chút xúc cảm.

Nghĩ đến không chút do dự cúi đầu xuống.

An Chi Manh đang ngủ say, cảm giác bị quấy rối, vươn tay đẩy mấy lần.

Tràn ra một tiếng run rẩy. "Ừm..." tiếng lười biếng hồn nhiên làm cho lòng người rung động.

Cận Tư Hàn chỉ cảm thấy bụng căng thẳng, cảm giác nóng đánh tới.

Lưu luyến không muốn rời đi. "Cô gái này, những cái này tính là lỗi tôi giúp cô tắm rửa." Ánh mắt cũng không dám nhìn loạn, nhanh chóng giúp cô rửa sạch.

Cầm áo choàng tắm đem cô gói kỹ, trực tiếp nhét vào trên giường, đem cô che lại kín mít.

Mái tóc đen nhánh mềm mại ở sau lưng, vài sợi tóc nghịch ngợm ngẫu nhiên phát qua gương mặt thanh thuần của cô.

Anh thấy qua vô số phụ nữ xinh đẹp, quyến rũ, thanh thuần, vô số mỹ nữ bề ngoài khác nhau. Nhưng mặt của cô, là lần đầu tiên anh gặp qua... Sạch sẽ...

Chỉ có hai chữ sạch sẽ mới xứng với dung nhan tinh khiết của cô, lông mi dày cong lên như cánh chim, ánh mắt toát ra chuyển động linh động.

Da thịt trắng nõn có thể thấy rõ ràng mạch máu bên trong, máu trong người lắng lắng lưu động.

Trong lúc ngủ mơ An Chi Manh cảm giác nóng, chân thon đập đập mấy lần, trực tiếp đá tấm chăn mỏng rơi xuống.

Đùi ngọc tron bóng lộ ra ở trên giường, áo choàng tắm rộng rãi phô bày dáng người cô hoàn mỹ càng thêm câu người, nét đẹp như ẩn như hiện mỹ khiến anh cảm giác cổ họng khô khốc.

Thô bạo kéo chăn mỏng đắp kín trên người cô lần nữa. "Đáng chết, cô còn đá ra, tôi không ngại ăn hết cô." Anh chỉ là không thích phụ nữ khác đụng chạm, nhưng không đại biểu anh không phải người đàn ông bình thường.

Không biết là bị giày vò thật sự quá mệt mỏi, trong lúc ngủ mơ cô thật nghe lời anh, thật cũng không tiếp tục đá chăn ra.

Cuối cùng Cận Tư Hàn cũng thở phào một hơi, ngồi xuôi theo giường, nhìn dung nhan cô ngủ say.

Ngọt ngào, nhu thuận, an tĩnh dễ đau lòng người.

Cái trán rướm mồ hôi, lúc này anh mới ý thức được bây giờ là mùa hè, anh còn chưa có mở điều hòa.

Mắt đen lạnh lùng trừng mắt nhìn cô ngủ say. "Cô gái, những cái này tôi sẽ chịu theo từng cái cô đòi hỏi." Đứng lên, tìm tới điều khiển từ xa mở máy điều hòa.

Ở trên cao nhìn xuống cô gái ngủ say không hề phòng bị, bị mình chộp tới còn vô tư ngủ được như thế.

Anh đã quên mất chính mình bao lâu không ngủ được bình yên như thế.

"Bóp!"

Đùi ngọc nhanh chóng hiện ra dẫu năm ngón tay, cô gái đáng chết, thế mà xoay người tiếp tục ngủ say.

"Bóp..." bàn tay lần nữa đánh vào bờ mông ngọt ngào ngễ vênh cao, cô gái đáng chết thế mà còn ngủ vô tư được.

Chương 7: Muốn ăn, phải nịnh tôi

Duỗi ra ngón tay rõ ràng khớp xương, bóp đôi má hơi hơi mướt mà. Mềm nhũn, cảm giác mới mẻ làm anh hiếu kỳ xoa nhẹ vài cái.

nhéo xong một bên, tại nhéo một bên khác.

tâm tình chơi đùa vui vẻ, lúc này tổng thống đại nhân mới bước đôi chân dài ra khỏi phòng.

Anh vừa đi, cô gái ngủ say trên giường. Trong nháy mắt mở hai mắt ra, ánh mắt trong sáng.

thở ra một hơi dài, vừa rồi cô vờ ngủ đều sớm nghẹn chết chính mình rồi. Sợ đến mức sắp bị bệnh tim, rất sợ tên biến thái kia sợ ý một chút sẽ bóp chết mình.

Hai ba bước đi đến trước gương, nhìn hai gò má đỏ bừng trong gương, thở dài một hơi thật sâu. "tổng thống biến thái, ra tay thật nặng."

bấp đùi trắng nõn cũng đỏ lên một mảng lớn, vết thương trên người cũng chưa có xử lý cho mình.

tìm một vòng khắp gian phòng, cũng không tìm được thuốc đỏ gì đó xử lý vết thương.

Bất đắc dĩ mắt nhìn vết máu đỏ thắm trên áo choàng trắng. "Được rồi, chảy một chút máu cũng sẽ không chết! Không trốn chạy nữa, thật sẽ bị tổng thống biến thái này bóp chết rồi."

Hai tay chống cằm, đôi mắt to tròn xoay chuyển.

Đêm nay chạy trốn, khẳng định anh có phòng bị rồi. Ngày mai càng trốn không thoát, nghĩ đến ngày mai phải đối mặt với anh, đáy lòng bất đầu run rẩy, bực bội muốn hủy đi tất cả.

Suy yếu ngã vào trên giường, lăn qua lộn lại. "A... Thiên lôi đánh chết tôi đi, phải chi thời gian đảo ngược lại!"

Nếu như thời gian quay lại, đánh chết cô cũng sẽ không tiện tay nhặt tờ giấy kia.

Trên giường lăn lộn rất lâu, không tìm được biện pháp, người dần dần chìm vào giấc ngủ.

Ngày thứ hai, An Chi Mạnh bị đói tỉnh giấc.

Tối hôm qua chỉ ăn một miếng bánh mì, bây giờ bụng đói kêu vang từ sớm.

Sờ cái bụng đói lép kẹp kháng nghị, mặc đồ ngủ mang dép lê, mang đôi mắt buồn ngủ mơ hồ theo mùi thơm đi vào đại sảnh lầu một.

Trong một khắc gặp lại thức ăn thơm ngào ngạt, con mắt sáng lên trong nháy mắt.

Trên bàn lớn có trứng gà, còn có canh thịt thơm ngào ngạt.

Hắc, bữa sáng thế mà còn có bò bít tết, trong mắt tất cả đều là thịt.

Đối với người theo chủ nghĩa ăn thịt đói bụng mấy ngày mà nói, cô không có lập tức nhào tới, cũng là sợ người nào đó trên bàn com bóp chết mình.

"Ha ha... Tổng thống đại nhân, buổi sáng tốt lành!" Liếm môi trung ra nụ cười ngọt ngào nhất, cười đến mặt đều cứng lên.

thế mà người đàn ông trước mặt vẫn chậm rãi ăn, không có phản ứng chút nào ý tứ của cô. "Ha ha... Tổng thống đại nhân, tôi ăn điểm tâm đây."

Cầm khăn ăn lau qua môi mỏng, lúc này mới ôm ngực nhìn cô. "Muốn ăn sao!"

"Ha ha... Một mình ngài cũng không ăn hết, nếu ngài không ngại..."

Cận Tư Hàn trực tiếp mạnh mẽ cắt ngang cô. "Tôi để ý, tôi ăn không hết còn có người hầu của tôi."

"Tổng thống đại nhân, không đến mức ngài muốn bỏ tôi đói chết đi!" Trước mắt bay mùi đồ ăn, đơn giản dẫn cô phạm tội.

"Đói một ngày, không chết được." Mấy kiếm chau lên, gắp ánh mắt cô đầy tức giận, khoe miệng lại đẩy lên nụ cười ngọt ngào.

Con người không nhúc nhích nhìn chăm chăm đồ ăn, yếu hầu trên dưới nhấp nhò, một dáng vẻ sói đói, ngược lại làm cho bữa sáng của anh ăn tốt hơn nhiều.

"Muốn ăn sao?"

"Ừm, ừm..." An Chi Manh cuống cuống gập đầu, rất sợ anh một giây sau lại lật lọng.

"Muốn ăn, nịnh tôi!" Mắt đen đánh giá cô, ngược lại anh muốn xem thử xem thân thể cô nhỏ nhỏ, tiếp nhận bao nhiêu tức giận, sẽ bùng nổ.

Nịnh nọt? Nhìn một chút người đàn ông trước mắt tuấn mỹ phi phạm, nhìn lại đồ ăn trước mắt câu người, rất xoắn xuýt.

Ưu nhã đứng đây, người hầu lập tức tiến lên đẩy cái ghế ra. "Cô đã không nguyện ý, vậy tôi không miễn cưỡng rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tôi không thích, người khác nịnh nọt

Gặp anh thật có dự định muốn đi, cả người đi về phía trước mấy bước. Nóng vội nói: "Không phải không nguyện ý, tuyệt đối không hề có chuyện này. Tôi đang suy nghĩ làm thế nào nịnh nọt ngài."

"Bắt đầu đi!" Một lần nữa quay trở lại chỗ ngồi, hai chân bắt chéo đánh giá cô.

ngược lại anh muốn nhìn một chút cô gái cái này vì ăn, làm sao lấy lòng mình. Hôm qua giúp cô tắm rửa, cũng không phải miễn phí.

An Chi Manh mặt ừm chau nhìn anh. "Tổng thống đại nhân, ngài thích dạng nịnh nọt gì?"

"Tôi không thích người khác nịnh nọt." Giọng nói nhạt nhẽo, mắt đen nhàn nhạt nhìn lấy cô.

Tốt rồi! Hồi tương đương không hỏi, đáy lòng rung chuyển vô số cái liếc mắt, đã không thích người khác nịnh nọt, tại sao tôi phải nịnh nọt.

mắt Cận Tư Hàn hơi trầm xuống. "Không cho phép trong lòng mắng tôi."

Dựa vào, người đàn ông này biết Độc Tâm Thuật!

Đáy lòng âm thầm mắng, nụ cười trên mặt càng rạng rỡ.

"tổng thống đại nhân thân ái, ngài nhìn anh tuấn bất phàm, tuấn mỹ vô song. Ngài vừa ra đời cũng là huyết thống cao quý, nhìn ngài mọi cử động ưu nhã, mười phần sang trọng. Thật là làm cho tôi sùng bái không thôi, ngài là người đàn ông, cô nào có thể gả cho ngài là phúc khí tu mấy đời..."

Ngoại trừ máu lạnh, miệng độc một chút.

"Ừm." Cận Tư Hàn hứng thú nhìn cô linh động ánh mắt, không biết trong lòng cô lại đang mắng mình cái gì.

An Chi Manh thấy anh còn không có ý đại phát từ bi, mặt càng xụ xuống. "Tổng thống đại nhân, ngài là người lương thiện, là tổng thống yêu dân như con, khẳng định ngài sẽ không để tôi chết đói... Đi!" Hai mắt dầm lệ nhìn anh.

ánh mắt diễm đạm đáng yêu, giống như chú chó con bị người vứt bỏ.

Ánh mắt như vậy, triệt để làm nóng tim của anh. "Ừm, ăn đi!"

Anh vừa mới nói xong, trong nháy mắt An Chi Manh ngồi xuống vị trí, người hầu lập tức đưa lên một đôi bát đĩa.

Cô không chút khách khí bới thêm một chén canh thịt, cầm bên cạnh một quả trứng đặc biệt lớn, trực tiếp ăn như hổ đói.

Canh ngon để cho bụng cô càng đói càng kêu vang, mở ra cái nắp màu bạc khắc hoa bên cạnh, ăn tới bỏ bát tét.

Cô ăn ngon lành, không mấy may chú ý tới ánh mắt dò xét bên cạnh.

Nhìn thấy khoe miệng cô lưu lại nước thịt, lưu lại nước sốt cá sấu, ma xui quỷ khiến để anh lại gần bên cô.

An Chi Manh cảnh giác nhìn anh một chút, gương mặt anh tuần nhìn gần, làm cho trái tim cô không khống chế được đập bịch bịch cuồng loạn.

"Tổng... Tổng thống đại nhân... Ngài... Ngài muốn làm gì?"

ánh mắt cô cảnh giác, làm cho tâm tình của anh rất khó chịu. Môi mỏng kéo nhẹ, khóe môi câu lên cười nhạt một tiếng.

Gương mặt anh tuần góc cạnh rõ ràng trở nên mịn hoặc, cười làm cho cô cảm giác trái tim mình đều không thuộc về mình rồi.

Cái người đàn ông này không biết mình đáng đáp đẹp mắt, còn cười loạn cái gì.

Gặp anh càng ngày càng gần mình, tiếng tim đập bịch bịch làm sắc mặt cô ửng hồng một mảnh.

Yên lặng nắm chặt dao nĩa để ở trước ngực, thận trọng từng bước một lui về phía sau. "Cái kia... Tổng thống... Tổng thống đại nhân, ngài thông thả sao?"

"Ha ha... Ngài có thể không áp sát như thế hay không... Tôi... Tôi có bệnh tim..."

Thật là, anh lại áp sát như thế, cười như thế làm cho người phạm tội, cô sợ mình to gan lớn mật không giữ được...

Anh từng bước một tới gần, cô từng bước một lui lại.

Sau cùng hai người thối lui đến sát góc tường, rốt cuộc không còn đường có thể trốn. mắt An Chi Manh điềm điềm đáng yêu ngẩng đầu nhìn anh. "Tổng.. Tổng thống đại nhân... Ngài..."

cánh tay Cận Tư Hàn dài mảnh liệt giam cô trong lồng ngực của mình, mắt đen thâm thúy.

Vách tường đông... Vách tường đông...

đầu óc An Chi Manh chỉ có ba chữ này, đồ mặt đến nhanh bốc hơi rồi.

Thanh âm nhỏ yếu như ruồi muỗi: "Tôi... Tôi nguyện ý..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tôi sai rồi

đôi má nóng bỏng, làm cho gương mặt trái xoan của cô càng thêm quyến rũ, như đóa mầu đơn nở rộ, chờ đợi người khác hái.

Nhìn lấy cô gái trong lồng ngực chính mình, kiểu diễm ướt át để cho tâm thần anh có chút điên đảo.

Trong mắt đen mang theo chút cung chiều, duỗi ngón tay ra, nhẹ nhàng lau tàn nước trên khóe miệng cô.

An Chi Manh đợi nửa ngày, không có chờ mong cường hôn sau vách tường đông, chờ tới lúc chỉ có động tác ngón tay lau khóe miệng.

Biết chính mình nghĩ sai ý, gương mặt mau chóng đỏ như thiêu đốt, lần này tuyệt đối xấu hổ.

Cúi thấp đầu, đừng hỏi cô cúi đầu làm gì. Cô đang tìm cục gạch, chuẩn bị chụp chết tất cả người nhìn thấy, hủy thi diệt tích.

"Về sau ăn thức ăn, không cho phép lưu tàn nước ở trên mặt, ảnh hưởng tới ngon miệng."

lời nói đậm mực, trong nháy mắt để cho cô từ xấu hổ chuyển thành lửa mạnh hùng hục.

Ngừa đầu vừa định phát triển khăng khái sức sôi của mình, chạm đến ánh mắt đen băng lãnh, trong nháy mắt tất cả hỏa khí bị tưới lạnh thấu tim.

Cận Tư Hàn đem nhất cử nhất động của cô đều xem ở đáy mắt, thấy cô kinh ngạc không dám nói, gò má trên khuôn mặt nhỏ lại phồng lên biểu lộ, đáy lòng nổi lên tâm tình chưa bao giờ có.

Thấy cô cúi thấp đầu đi đến bàn ăn, ăn thức ăn so với lần trước càng thêm hung tàn.

Ngồi vào bên cạnh cô, chậm rãi nói: "Vừa rồi cô nói cô nguyện ý cái gì?"

"Khục khục... Khục khục..." Cái người đàn ông này không đề cập tới lời vừa rồi sẽ chết sao!

Cận Tư Hàn nhìn thấy trước mắt bị phun ra khắp nơi đều là thịt cùng những thứ không biết tên ghét bỏ lùi lại mấy bước. "Về sau ăn cơm không cho phép phun loạn."

"Không phun thì không phun, dù sao hôm nay tôi muốn đi rồi." Bất mãn nói thầm một tiếng.

"cô nói cái gì?" cô gái đáng chết này, xem mình là kẻ điếc sao?

trong nháy mắt An Chi Manh ngồi nghiêm chỉnh, tư thái đoan chính vô cùng thành kính. "Tổng thống đại nhân, là lỗi của tôi! Ngài đại nhân có đại lượng, tha thứ cho tôi lần này đi! Tôi cam đoan, cam đoan lần sau ăn cơm tuyệt đối không lãng phí một miếng lương thực nào." Quý hạp hỏi.

"Ừm, bây giờ tới lúc chúng ta nói chuyện, vừa rồi cô mới nói cô nguyện ý cái gì." Dứt lời, quả nhiên nhìn thấy biểu tình cô ghen hòng nhìn trần trời như là nhìn thấy quỷ.

Anh có chút hiếu kỳ, cô gái này tại sao có thể có bộ mặt biểu lộ phong phú như vậy.

cả người An Chi Manh đều không thoải mái, gặp anh một bộ dạng không nói ra nguyên do kiên quyết không chuyển đi đề tài.

Ha ha cười ngây ngô một tiếng. "Tôi nói tôi nguyện ý vì tổng thống đại nhân cống hiến sức lực." Gặp anh còn muốn nói thêm gì đi nữa, trực tiếp nhanh chóng chuyển đề tài. "Tổng thống đại nhân, đây là thịt gì, ăn ngon như vậy, lần sau tôi cũng đi mua một ít ăn."

Anh tiếp nhận khăn ăn người hầu đưa lên, tinh tế lau ngón tay, tùy ý nói ra: "thịt cá sấu."

"A! thịt cá sấu! Trách không được ăn ngon như vậy." gấp một miếng thịt bỏ vào trong miệng tinh tế nhai lấy lần nữa, trong giây lát phản xạ thành đường cong rất dài, cuối cùng phản ứng lại. "Phốc..."

Thức ăn bên trong miệng, một lần nữa hoa lệ hi sinh trên bàn cơm.

Cận Tư Hàn triệt để nổi giận rồi, thông suốt đứng dậy. Khuôn mặt anh tuấn đen như mực nước, ánh mắt đen băng lãnh nhìn chằm chằm kẻ cầm đầu nào đó.

hai tay cô gắt gao ôm lấy cái ghế, ngược đôi mắt nai vô tội nhìn, im ắng khẩn cầu.

Cô thề, thực tình không phải cô cố ý muốn khiêu chiến quyền uy của tổng thống đại nhân.

Tối hôm qua chính mình thiếu chút nữa biến thành bữa ăn khuya trong miệng cá sấu, nay thề mà cá sấu biến thành bữa sáng trong miệng mình.

Bất kể người nào chột nghe đến dạng tương phản này, cũng sẽ phản ứng giống với cô!

Đôi mắt tội nghiệp nhìn anh, như chó con bị người vứt bỏ, run lấy bầy trong cơn mưa cầu ôm ấp.

Cô cảm giác trên cổ lạnh lạnh, toàn thân có chút lạnh. Nếu như không phải ngồi trên ghế dựa, bây giờ cô đã mềm nhũn co quắp trên mặt đất rồi.

Cô yếu ớt nói: "Tôi sai rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Chương 10: Ngoan ngoãn chờ tôi trở lại

"biết sai rồi hả?" Đáng chết, cái cô gái này không giờ khắc nào không khiêu chiến sự nhẫn nại của mình.

Nếu như không phải vì tám hợp đồng kia, anh thề nhất định lập tức bóp chết cô gái ngu xuẩn trước mắt.

"Tôi không nên chà đạp thức ăn." An Chi Manh nói vô cùng thành kính, nhưng cô phát hiện khi cô nói xong, giống như sắc mặt tổng thống đại nhân càng thêm đen.

Chẳng lẽ mình nói sai rồi hả? Không phải chính anh nói không thể lãng phí thức ăn sao?

Thấy sắc mặt anh âm trầm như ngày mưa đông tháng tám, để cho người ta trông thấy hoảng sợ.

Thấy anh từng bước một tới gần mình, thần sắc nghiêng răng nghiêng lợi, cô cam đoan nếu mình nói thêm một chữ, anh tuyệt đối sẽ không chút do dự bóp chết mình.

Lúc này, cô càng nên co căng chạy. Nhưng dưới uy thế của anh áp bức, cô rất không có cốt khí - run chân rồi.

Bỗng nhiên nhắm mắt lại. "Tổng thống đại nhân, tôi sai rồi. về sau tôi cũng không tiếp tục làm càn, ngài nói cái gì tôi làm cái đó. Cầu ngài bỏ qua cái mạng nhỏ này của tôi đi! bên trên tôi có bà nội 70 tuổi, dưới có Tiểu Hôi Hôi gào khóc đòi ăn, tôi không thể chết được! Thường nói, sâu kiến còn sống tạm bợ. tôi tuy là dân chúng bình dân, tôi cũng có quyền lợi được sống... Ô ô ô... cuộc đời tôi phù du đáng thương, tôi mới 18 tuổi đã chết rồi. Tôi còn chưa có nói chuyện yêu đương, tôi còn chưa có sinh con, tôi còn chưa có nhìn con tôi lớn lên lấy vợ sinh con, con cháu đầy cả sảnh đường đâu? Ô ô ô..."

ngón tay thon dài của Cận Tư Hàn nhéo nhéo mi tâm, cô gái này không chỉ ồn ào thông thường

"Tổng Thống tiên sinh, nước S lâm thời mời ngài đi tham gia phát biểu của quốc gia bọn họ." Người đàn ông cúi thấp đầu, bỗng nhiên cảm giác toàn thân lạnh lẽo, rùng mình một cái.

Cận Tư Hàn lạnh nhạt quét nhìn An Chi Manh còn đang ngao ô một chút, giọng lạnh vài lần. "Chuyện gì?"

Người đàn ông hiển nhiên đã biết thói quen của tổng thống, lưu loát trả lời: "Là liên quan tới vấn đề ngài tuyển vợ khắp cả nước, thủ tướng bọn họ nói có lẽ bọn họ có cô gái thích hợp với ngài. Còn có..." mắt người đàn ông nhìn An Chi Manh.

mắt Cận Tư Hàn không có nhìn quý khóc sói ngao, nhưng vẫn là cô gái điềm đạm đáng yêu nhìn lấy mình.

Cảm giác hơi đau đầu. "Đi."

"vâng, Tổng Thống tiên sinh." Người đàn ông nhanh chóng theo ở phía sau anh, ngẩng đầu nhìn phía trước thân ảnh to lớn mạnh mẽ rần ròi.

Cận Tư Hàn vừa đi, trong nháy mắt An Chi Manh điềm đạm đáng yêu khôi phục bản tính.

Hướng về phía bóng lưng anh rồi đi khua đôi bàn tay trắng như phấn, biểu thị nội tâm mình hết mức không vui. "Hừ, lần này bản tiểu thư đại phát từ bi tha thứ cho anh. Lần sau trêu chọc bản tiểu thư, thử coi tôi không đánh cho anh răng rơi đầy đất, để cho anh biết rõ tôi lợi hại, tôi là cao thủ Taekwondo đó."

"Há, thật sao?"

Giọng nói quen thuộc nhạt nhẽo, giống như đất bằng sấm dậy.

Vung vẩy đôi bàn tay trắng như phấn cứng ngắc trên không trung, nhìn trước mắt đột nhiên xuất hiện một người đàn ông tuấn mỹ phi phàm, triệt để gây ngạc nhiên.

"Ha ha... Ha ha... Tổng thống đại nhân, ngài... làm sao Ngài trở về rồi!" Cô cười đến mặt đều nhanh cứng đờ, người nào đến nói cho cô, cái này TM không phải ông trời cô ý đùa giỡn cô.

"Tôi không trở lại, làm sao lại biết người nào đó là cao thủ Taekwondo. Không bằng, tôi thỏa mãn nguyện ý của cô, để cho cô đánh răng rơi đầy đất." Mày kiếm chau lên, ánh mắt lạnh lùng thâm sâu như Hàn Băng.

An Chi Manh run một cái, đôi bàn tay trắng như phấn nhanh chóng biến thành hình cây quạt, nhón lên chân chó ở bên cạnh anh quạt có lẽ có gió. "Nào có! Ngài nghe lầm rồi."

"A..., phải không?" Hơi hơi nhúu mày, nghiêng đầu nhìn cô liếc một cái.

"Đương nhiên, đương nhiên! Ngài trách tâm nhân hậu như thế, còn mời tôi ăn tiệc cá sấu. Tôi cảm tạ tám đời tổ tông ngài còn không kịp đâu?"

tại sao Cận Tư Hàn nghe lời này đều không đúng, nhưng lại tìm không ra cái gì.

Bên cạnh ánh mắt cô gái linh động xoay chuyển, ngược lại lá gan cô gái này càng lúc càng lớn rồi.

"ở nơi này ngoan ngoãn chờ tôi trở lại. Nếu như tôi phát hiện, cô chạy trốn rồi. Tôi cam đoan, khiến cả đời cô hối hận đã sinh trưởng ở trên đời này."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Nhất định sẽ không chạy (Có quỷ mới không chạy)

"Nơi này có ăn có uống, sẽ không chạy, nhất định sẽ không chạy." Có quỷ mới không chạy.

Cận Tư Hàn liếc mắt đen nhìn cô đầy vẻ không tin nhiệm, sau đó quay người nhấc đôi chân dài ưu nhã rồi đi.

"Úc a! Cuối cùng được đáp ứng." Dù rất vui mừng, thế nhưng cô cũng không dám ăn nói lung tung.

Quần gia nhìn theo bóng lưng cao hừng rồi đi, mắt đen trầm tư. Ông quay người gửi đi một tin nhắn. "Phu nhân, cô muốn làm như thế sao?"

Trong điện thoại truyền đến giọng nữ vui vẻ ngọt ngào. "Đương nhiên."

"Được rồi."

An Chi Manh về đến phòng, phát hiện trong ngăn tủ thế không hề có nữ trang, mắt nhìn áo ngủ trên người, cũng không thể mặc áo ngủ ra đường được!

Tiền của cô đều ở trong túi quần áo, chính vì vậy cô đành ngồi thụp xuống sofa pha ngẩn ngơ nhìn lên trần nhà.

"Chụp chụp..."

"Mời vào."

Quần gia dẫn theo người hầu tiến vào gian phòng, người hầu đem quần áo để trong ngăn tủ.

"An tiểu thư, cái này là quần áo của cô, đã được giặt sạch sẽ rồi, cô nhìn xem có thiếu đồ gì không?" Quần gia đứng thẳng lưng, ngữ khí cung kính mà không quá trang trọng.

"Được rồi, cảm ơn." Thật sự là chuyện vui trên trời rơi xuống, An Chi Manh mừng khắp khối nhìn quần áo và hàng lí.

Tổng thống không ở đây, buổi tối người hầu cũng không có, vậy chẳng phải là thời cơ tốt để mình chạy trốn sao.

Quần gia nhìn hai mắt lúng liếng đảo quanh linh hoạt, trên mặt một mảnh yên tĩnh. "An tiểu thư, nếu như không có sai bảo gì khác, vậy tôi xin cáo lui trước."

"Được rồi, làm phiền ông rồi."

Quần gia khựng lại nửa giây, sau đó lại nhanh chóng khôi phục bình tĩnh. "Đây đều là bổn phận của hạ nhân chúng tôi."

An Chi Manh thấy bọn họ rời khỏi phòng, nhanh chóng đứng dậy ôm hành lí, cao hứng lẫn lộn trên giường.

"Ha ha ha... Đến lúc anh ta quay về, không thấy mình, khẳng định mặt sẽ đen như than, ha ha ha..." Nghĩ đến cảnh anh bị chọc tức, cô không thể không cao hứng hơn.

Lại nghĩ đến chuyện đêm nay mình có thể trốn thoát, cô lại cao hứng chạy thêm vài vòng.

Ôm hành lí, yên lặng ngồi trong phòng, chờ màn đêm buông xuống.

Ban ngày ồn ào chỉ chốc lát đã yên tĩnh trở lại, đêm tối nương theo cái yên tĩnh mà buông xuống thành phố R.

An Chi Manh ăn mặc chỉnh tề ôm lấy hành lí, lặng lẽ mở cửa phòng, mắt lóe lên tia sáng.

Bên trái không có ai, bên phải không có ai, cầu thang cũng không có ai.

Nhanh chóng đóng cửa, lại thần thần bí bí tìm trong phòng thật lâu mới tìm ra giấy bút.

Ngắm ngấm trên giấy viết một hồi, cô cười mờ ám đặt bút xuống, nhìn dòng chữ viết bên trên mà thỏa mãn. "Gửi tổng thống, lúc anh thấy phong thư này khẳng định tức nổ tung đi! Ha ha ha ha..."

Mở tủ áo khoác thiết kế phương thức châu Âu, An Chi Manh cười mờ ám lấy ra nước hoa từ trong tủ, phun lung tung vào tủ quần áo. "Cho anh mắc bệnh thích sạch sẽ, cho anh bắt nạt tôi này, hừ."

Thu hồi nước hoa, cô mở cửa phòng, nhanh chóng chuồn ra ngoài.

Đảo mắt nhìn hai bên một chút, không có ai. Cô lại mở cửa, thoát một cái, người đã phi đến bên cửa.

An Chi Manh đứng ngoài cửa, có chút mơ hồ.

Cô là dân mù đường chính hiệu, tòa pháo đài này nhìn ra mấy nghìn phương, dân mù đường như cô căn bản không phân rõ Đông Nam Tây Bắc.

Nếu như không cẩn thận sẽ lại rơi xuống ao cá sấu như lần trước, cô có mấy cái mạng đều không đủ chơi.

"Đi bên trái, hướng phải."

"Đi bên trái, hướng phải." Đến cùng là đi bên trái hay là hướng sang phải a!

Đột nhiên, mắt cô sáng lên. Dưới ánh đèn mờ mờ xuất hiện một người, đi theo anh ta là tốt rồi.

An Chi Manh hóp lung lại như mèo, cẩn thận từng li từng tí bước theo sát.

Vòng qua không ít đường, cuối cùng để cho cô nhìn thấy cửa lớn tòa thành.

Chỉ thấy người kia đi đến cửa tòa thành, cửa tự động mở ra. Thấy anh ta đi vào, cô nhanh chóng lách mình một cái, giây cuối cùng, cửa đóng lại là có thể lách ra ngoài rồi.

Nam Giáp mắt nhìn quân gia."Làm như thế, tổng thống sẽ không giết chúng ta chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Chạy thoát

Quân gia cười lộ rõ nếp nhăn trên mặt.

Cuối cùng cũng có thể hít thở bầu không khí bên ngoài, cô cảm động đến khóc thành sông mắt.

Bước đi cũng nhẹ nhàng bay bổng, tốc độ nhanh chóng hơn, vui vẻ đi trên đường phố tối mờ.

Hai bên đường non xanh nước biếc, không khí trong lành. Thế nhưng ngấm đi ngấm lại nửa giờ cũng chẳng thấy chiếc xe nào chạy qua.

Cô móc di động, gọi điện đón xe, tất cả mọi người bận bịu không ai tiếp.

"Em gái, bởi anh chơi đùa, anh đảm bảo em sẽ được hầu hạ đến S."

"Không được qua đây, tiến lên tôi liền báo cảnh sát. "

"Ha ha ha ha... Cách nơi này mấy ngàn dặm chỉ có một tòa thành, em có kêu khản cả giọng cũng không ai đến cứu em. Em kêu đi! Kêu càng lớn tiếng, bọn anh càng vui về..."

An Chi Manh nghiêng tai nghe một hồi, bên tai loáng thoáng thanh âm, xác thực không phải mình đang gặp ảo giác.

Cất bước về hướng phát ra thanh âm, một sự chuyển biến lớn. Đạp vào mắt chính là hình ảnh một đám đàn ông vây quanh một cô gái.

Cô gái bị vây ở giữa, không thấy rõ dáng dấp.

"Đừng tới đây, đừng tới đây, tôi báo cảnh sát đó!" Giọng cô gái điềm đạm đáng yêu, lại giả vờ AS Dfj HJ K!:-

Làm ra một bộ vẻ như đang bị uy hiếp.

Thấy mấy gã đàn ông đang tiến lại gần cô gái kia, An Chi Manh lên tiếng."Dừng tay, tôi đã báo cảnh sát rồi, lát nữa cảnh sát sẽ đến ngay."

Một tên quay đầu lại nhìn về phía cô gái vừa mới xuất hiện, mặt lộ vẻ dữ tợn."Bớt lo chuyện bao đồng, có tin bọn tao xử lý mày luôn không."

"Tôi... Tôi đặt đai đen Taekwondo đó, nếu mấy người còn không đi, có tin tôi đánh chết mấy người không hả." Trái tim nhỏ bé trong lồng ngực đập loạn xạ, hai tay nắm chặt tự động viên mình.

Nhìn đám người không có ý định rời đi, ngược lại còn thì thầm to nhỏ không biết đang nói cái gì.

Đáy lòng cô càng thêm luống cuống, lòng còn tay đều là mồ hôi lạnh."Tôi... Tôi cảnh cáo các người, tôi báo cảnh sát rồi đấy, bọn họ lập tức tới đây. Bây giờ các người không đi, vậy sẽ không còn cơ hội đi nữa."

Sau đó cô dang hai tay, làm thế phòng thủ, chuẩn bị cho cuộc chiến đấu ác liệt.

Mấy người kia nhìn cô, vội vàng chạy đi, tới khúc cua chỗ hẻm lách liền ngừng lại.

Không khí xung quanh trở nên gương gao. "Thủ lĩnh, chúng ta làm như vậy có giả quá không?"

"Tôi cũng cảm thấy vậy, nhưng phu nhân đã phản phó không thể thương tổn một cọng lông tơ của cô gái này." Đám đàn ông rất là bất đắc dĩ, mấy người thò đầu ra nhìn nhìn cảnh tượng trước mặt.

An Chi Manh thấy bọn họ vừa đi, cả người như được siêu thoát một nửa. "Cô không sao chứ!" Người kia dưới ánh đèn không nhìn rõ mặt mũi, mái tóc dài tạo kiểu rong biển hơi cuộn, nhìn vô cùng gợi cảm.

Một thân váy mỏng tung bay theo gió, lộ ra đủ mặt lồi lõm cuốn hút của cơ thể.

Cô luôn kiêu ngạo vì số đo các vòng chuẩn mực cùng làn da trắng sứ của mình, nhưng lúc nhìn người này, trong lòng cô lại cảm thấy tổn thương.

Nhìn người kia đang ưu nhã tiến về phía mình, cô không khỏi nghĩ đến điệu Bộ Sanh Liên.

"Cảm ơn cô đã cứu tôi, tôi là Kha Vi, cô tên gì?"

Mềm mòng, nhu hòa, còn mang theo chút nữ tính, lòng cô lại thêm vạn phần tổn thương.

Đây mới là phụ nữ thật sự à! Bất luận là hình tượng, thanh âm, hay bước đi cũng đều khiến người khác say mê.

Kha Vi Diệc lắc lắc tay trước mặt cô. "Cô có ổn không?" Không phải khiến cô ấy sợ hãi rồi chứ.

Cái này không thể được, cô chạy, cô qua nơi này để tìm con dâu à!

An Chi Manh bỗng nhiên bắt lấy tay của cô, mềm mềm giống như không xương, lần nữa để khiến cho cô thêm tổn thương.

"Mỹ nữ, cô là đẹp tự nhiên sao?" Câu hỏi vừa thốt ra, cô liền hồi hận. "Tôi... Tôi không có ý tứ gì khác. Cô phẫu thuật ở đâu, tôi cũng tới đó, đúng là thẩm mỹ đẹp không tì vết rồi."

"Phốc phốc..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Em muốn con bé

Cô con dâu này cũng thật biết đùa, sau này gả vào cửa rồi khẳng định sẽ có người bồi cô chơi đùa.

Hảo cảm đáy lòng với cô tăng thêm mười phần. "Tôi cảm thấy cô rất tốt, không cần đi sửa nữa." Cô bé trước mặt thanh thuần sạch sẽ, gương mặt dù không thực sự tinh xảo, nhưng cũng đặc biệt linh động.

"Ha ha... Hơn nửa đêm rồi cô ra ngoài làm gì. Mỹ nữ một mình lẻ bóng đi ra đường rất nguy hiểm." Đột nhiên trông thấy một đại mỹ nữ, chân tay cô có chút luống cuống.

"Cô cũng ở bên ngoài một mình còn gì." Cô duyên dáng nhảy mất mấy cái.

"Tôi đây là trốn tổng... À, là bị bắt tăng ca." Cũng may, suýt chút nữa thì lỡ miệng.

"Tăng ca muộn như vậy, còn để cô ở ngoài một mình, tên sếp đúng là vô nhân đạo."

"Đúng a! Anh ta không chỉ có vô nhân đạo đâu! Anh ta bá đạo, lãnh huyết, còn độc mồm độc miệng." Nhớ tới anh, cô ba ngày ba đêm không kể hết tội.

"Độc miệng?" Kha Vi mắt đen hiện lên một tia sáng.

"Đúng vậy! Một gã tổng thống đi so đo với cô gái nhỏ bé như tôi." Cô thao thao bất tuyệt cảnh ngộ mấy ngày nay của mình, những gì cần giấu diếm, cô sẽ không nói.

Hai người vừa đi vừa nói, Kha Vi Diệc hai mắt càng thêm sáng.

An Chi Manh vẫn ở bên thao thao bất tuyệt, không hề phát giác ra điều gì.

"Đúng rồi, người buổi tối chuẩn bị qua na!" Cô nghi hoặc nhìn về phía người kia.

Kha Vi Diệc mặt không đổi sắc. "Tôi xin vào thăm thân nhân, nhưng anh ấy không ở đó, tôi cũng không biết qua na! Không biết, cô..." "Muốn gì đó nói lại thôi nhìn về phía cô."

"Vậy cô đến ở cùng tôi vài ngày đi! Dù sao chỗ tôi vẫn còn phòng trống." An Chi Manh lấy điện thoại di động ra gọi đón xe, cuối cùng cũng có người tiếp máy.

Hai người thỉnh thoảng trò chuyện, Kha Vi Diệc phát hiện cái này cô bé này còn là một người vô cùng nhiệt tình.

Đối với người mới gặp mặt lần đầu đã có thể tin nhiệm như thế, hảo cảm của cô với cô gái càng tăng thêm.

Cổ ý vô tình hỏi thăm, Kha Vi Diệc biết cô gái tên An Chi Manh, là sinh viên đại học, mơ ước làm đại minh tinh, không cha không mẹ, sống cùng cô và một con chó.

Sau một giờ

Nhìn thấy ngôi nhà xa cách đã lâu, tâm tư trong lòng cuối cùng an tâm không ít."Cứ ngồi tự nhiên đi, cách vách phòng tôi không có người, cô cứ ở đó cũng được."

Căn nhà điển hình có hai phòng ngủ, tuy nhỏ nhưng sạch sẽ, toàn bộ đều lộ ra nét nữ tính ngọt ngào.

Thấy cô bận rộn giúp mình sắp chết cô bỏ chăn gối, còn tỉ mỉ nói cho mình điều khiển ti vi ở đâu, rồi pass wifi. Thận trọng, ầm áp, đừng cảm, có chỉ hướng, một cô gái đơn thuần, quả thực cô con dâu hoàn mỹ trong mắt cô.

Thấy cô lui ra khỏi phòng, còn cẩn thận giúp mình đóng cửa, cô nhanh chóng lòi điện thoại ra đánh một cuộc gọi đi. "Alo, chồng à, cô con dâu này em rất hài lòng."

Đầu bên kia truyền đến giọng người đàn ông đầy ôn nhu."Vi Vi, con trai lớn rồi, chúng ta đừng xen vào chuyện của nó thì hơn."

"Em mặc kệ, dù sao em cũng thích con bé. Chuyện thằng nhóc kia, anh tự giải quyết."

"Vi Vi à..."

"Em không nghe gì hết, em muốn con bé."

"Tốt thôi! THẬT hết cách với em." Thanh âm trong điện thoại lộ ra vẻ bất đắc dĩ xen lẫn nuông chiều.

Lúc này gương mặt cô mới rạng rỡ tươi sáng. "Cảm ơn chồng yêu."

"Được rồi, em cứ chơi đi! Anh đến hội nghị."

Hài lòng cúp máy, vậy cô có thể yên tâm ngủ rồi.

An Chi Manh nằm trên giường, nghĩ đến chuyện anh trở về thấy cô biến mất, không biết có bị tức chết hay không.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cút ra đây cho tôi

Chợ đêm náo nhiệt, đám người vì hai người xuất hiện mà chật như nêm cối.

"Mỹ nữ, xin tiếp nhận tâm ý của anh." Người đàn ông cố gắng trao tặng cô gái đóa hoa hồng, sau đó chớp mắt liền biến mất.

"Mỹ nữ, đây là anh tặng em." Một người khác cầm thanh chocolate trong tay dúi vào trước ngực cô, sau đó cũng biến mất trong đám người.

An Chi Manh ngây ngốc một bên, nhìn vô số quà tặng trong tay Kha Vi Diệc, lòng đầy thương tích.

"Vi Vi, đi cùng với cô thật sự là bị tổn thương lòng tự tôn."

Kha Vi Diệc cười khẽ một tiếng, nụ cười mỹ nhân vô cùng khuynh thành, một lần nữa khiến đám người xung quanh hít thở không thông.

"Vi Vi, cô vẫn là đừng cười nữa thì hơn. Thật không thể tưởng tượng được mỹ nhân như cô sinh con sẽ yêu nghiệt như thế nào."

Nhìn đám người vẫn dán mắt vào Kha Vi Diệc hồi lâu, trong lòng cô tràn đầy ghen tỵ.

"Không bằng, tôi sinh con, để nó cưới lão cô là cô là được rồi." Kha Vi Diệc cười cười.

"Tốt! Vậy tôi sẽ trâu già gặm cỏ non, không khách khí đâu." Cô đùa giỡn gật đầu, kéo mỹ nữ xuyên qua đám người.

"Manh manh, cô thật nghiêm túc nha."

"Sao cũng được, dù gì tôi cũng không quan tâm." An Chi Manh không hề cảm thấy cô đang nghiêm túc chút nào, người trước mặt nhiều nhất cũng chỉ hai mươi mấy tuổi, đến khi sinh con, cô cũng có thể làm mẹ đứa bé đó rồi.

Hai người đi tìm đồ ăn suốt từ đầu đường xuống cuối phố, một tay cầm xiên thức ăn, một tay cầm nước uống, hào hứng bước đi.

"An Chi Manh, cắt ra đây cho tôi!!!"

"An Chi Manh, cắt ra đây cho tôi!!!"

"An Chi Manh, cắt ra đây cho tôi!!!"

Âm thanh giận dữ vô cùng quen thuộc, khiến An Chi Manh toàn thân lạnh run. Sẽ không xui xẻo ... như vậy chứ!

Cô nhanh chóng núp sau lưng Kha Vi Diệc, dáo dác nhìn bốn phía, không tìm thấy thân ảnh người kia.

"An Chi Manh, đừng tưởng rằng trốn sau lưng người khác, tôi sẽ không thấy cô. Cho cô ba giây để cắt ra đây."

Mẹ nó, có cần dọa người như vậy không. Cô run rẩy từ sau lưng Kha Vi Diệc đi ra, tay vẫn gắt gao nắm lấy gấu áo mỹ nữ.

"Vi Vi à, cô vẫn nên đi trước đi!"

"Sao thế? Cô rất sợ cậu ta à?" Đôi mắt đen nhánh của cô hiện lên tia hứng thú nồng đậm.

"Đâu chỉ có sợ thôi đâu! Anh ta chính là một tên ác ma. Ác ma ăn người không nhả xương."

Kha Vi Diệc khẽ nhún mày, nửa muốn rời đi nửa không.

"Àm ăm... Àm ăm..."

Đám người ở chợ đêm đồng loạt ngẩng đầu, sau đó nhường lối cho phi cơ hạ xuống.

Một người đàn ông bước xuống từ thang dây, sau đó có mấy người theo hộ tống.

"Ngài Tổng Thống, trời ạ! Là Ngài Tổng Thống. Ngài Tổng Thống tôi yêu ngài." KHÔNG biết ai đó trong đám người hô lớn mấy tiếng.

"Ngài Tổng Thống, tôi muốn gả cho ngài."

"Ngài Tổng Thống, tôi muốn sinh con cho ngài." Giọng nữ càng lúc càng lớn.

An Chi Manh bị dọa sợ, hai chân như nhũn ra, yên lặng quay người, đem thân hình nhỏ bé của mình giấu trong đám người.

"Tôi là người tàng hình, anh không nhìn thấy tôi, không nhìn thấy tôi..." Cô ngồi xổm, chập vạt đi chuyển giữa dòng người.

Đột nhiên, cảm giác hai chân rời khỏi mặt đất. Chân lơ lửng giữa không trung liều mạng giãy dụa. "Thả tôi ra, cho mấy người biết tôi đạt đai đen Taewondo. Có gan thả tôi xuống, chúng ta đơn đấu."

"Ha, đơn đấu?" Âm thanh nhặt nhẻo mang theo chút quỷ tính.

Giọng nói quá quen thuộc đến nỗi dù chỉ đưa lưng về phía anh, cô vẫn có thể nhận ra.

An Chi Manh run bật. "Ha ha... Tổng thống đại nhân, chào ngài! Gần đây ngài khỏe chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Ôm đủ chưa

"Tôi cảm thấy gần đây cô sống rất tốt, hình như quên luôn cả chuyện tôi giao cho rồi." Cận Tư Hàn yêu nghiệt anh tuấn, thanh âm trầm thấp như mưa giông thẳng tắp.

Lúc anh trở lại tòa thành, chỉ thấy bên trong trống rỗng. Cô gái lớn mật này còn dám để lại giấy khiêu khích cho anh.

"Ha ha... Tổng thống đại nhân, ngài hiểu lầm rồi, hiểu lầm rồi. Tôi chỉ là đi tìm tờ giấy kia, thật đó." Cô nhanh trí tìm lí do.

"Ồ, vậy giấy đâu?" Mắt đen toát ra lửa giận, anh tức giận đến nỗi muốn ngay lập tức bóp chết người phụ nữ nói dối không chớp mắt này.

"Giấy... Giấy - giấy..." Có trời mới biết, giấy ở đâu a!

Coi như không nhìn nét mặt của anh, chỉ dựa vào bầu không khí lạnh lẽo này, cô cũng đủ hiểu cái cổ của mình khó giữ!" Cái kia... Có thể thả tôi xuống không? Chúng ta từ từ nói chuyện!" Chỉ cần được thả xuống, nhiều người như vậy, đương nhiên có cơ hội chạy trốn rồi.

Cận Tư Hàn liếc cô một cái, đến giờ vẫn không chịu an phận. "Muốn xuống sao?"

"Ừm ừm!" An Chi Manh cuống quýt gật đầu.

"Ừ." Anh túm cổ áo gáy cô, lại liếc xung quanh. "Đuổi theo."

Cận vệ được huấn luyện nghiêm khắc bao vây xung quanh trong đám người lập tức tản ra, đứng thành hàng theo đường lên phi cơ.

An Chi Manh bị người khác giữ trong tay, cảm giác bản thân lơ lửng trong không trung, bị dọa đến mất hết hồn vía.

"Tổng thống đại nhân thân ái, chúng ta có thể thương lượng chút hay không." Lời nói trong không trung bị gió thoảng qua phát run.

"Không thể" Cận Tư Hàn một tay vịn thang dây, một tay nắm chặt cánh tay cô. Cổ tình rung tay một cái, bắt gặp khuôn mặt tái mét của cô, chút giận dữ dần tiêu tan.

Kha Vi Diệc nhìn Cận Tư Hàn, khoe miệng hơi hơi giương lên.

Thang dây lắc lư một cái, trái tim nhỏ bé của An Chi Manh ngưng đập một giây.

Đây chính là giữa không trung a! Dây thừng này cũng không đủ chắc đâu a! Cô bị người ta túm lấy cánh tay, cả người lơ lửng giữa không trung, thật đúng là nơi thoải mái để nước mắt được tuôn trào mà.

"Tổng thống đại nhân, tôi sai rồi, tôi sai rồi..."

"Ừ, sai ở đâu." Ngữ khí chậm lại, anh khẽ liếc cô một chút.

An Chi Manh mặt trắng bệch, sợ hãi đến mềm nhũn toàn thân.

Đôi mắt sáng rung rung nước mắt. "Tôi sai vì tôi không nên chạy trốn, tôi sai vì không nên để lại tờ giấy đó khiêu khích ngài, tôi sai vì tôi không nên xịt nước hoa lên quần áo của ngài, tôi sai vì tôi không nên lừa ngài... Tôi sai rồi, mau thả tôi xuống đi! Tôi biết sai rồi... Oaoaoa..."

Thang dây giật một cái, dọa cô khóc thét lên.

Cô không muốn chết a!

Nước mắt trong suốt trượt xuống gương mặt trắng như gốm sứ. Cô nhìn anh cầu khẩn.

Ánh mắt ấy như chú chó nhỏ bị vứt bỏ, đang cầu xin người chủ đừng rời đi. Chính ánh mắt ấy khiến tim anh nhói lên một cái.

Sắc mặt âm trầm đáng sợ, anh dùng sức nắm lấy tay cô, kéo cô từ không trung về, nghiêm túc ôm vào trong ngực. Không rên một tiếng trào lên trên.

Vừa kề sát ngực anh, cô liền vươn tay ôm chặt cả eo anh.

Cận Tư Hàn quét mắt về đôi tay đen tối đặt bên hông mình.

An Chi Manh trong ngực anh lặng lẽ ngẩng đầu, bắt gặp vẻ mặt đáng sợ của anh, run lên một cái lại núp vào trong ngực anh.

Bên tai truyền đến tiếng tim đập thình thịch, gương mặt hồng một mảng. Anh, thực ra cũng không máu lạnh đến vậy."

"Ôm đủ chưa?" Cận Tư Hàn liếc cô gái trong ngực, đến cabin rồi vẫn còn ôm chặt anh không buông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đánh chết không đi ra

An Chi Manh bỗng nhiên buông tay ra, lui về sau. Bởi vì sợ, chân lão đảo một cái.

Cảm giác bản thân một trận trời đất quay cuồng, người ngã trở lại trong ngực của anh lần nữa. Gương mặt ửng hồng một mảnh. "Cảm ơn..."

Cận Tư Hàn trầm mặt, ôm cô ngồi bên cạnh mình, thô bạo giúp cô thắt dây an toàn.

Anh cũng không muốn lại nhìn thấy do cô, dẫn đến chậm trễ hành trình.

Sau mười phút, phi cơ đứng ở tòa thành trên bãi cỏ.

An Chi Manh ỷ khuất nhìn cánh tay người nào đó dắt lấy mình, rất muốn phản kháng đòi nhân quyền, nhưng có hùng tâm này lại không có mật gấu.

"Ầm..." cửa lớn tòa thành, bị đóng lại một cách thô lỗ.

đáy lòng An Chi Manh kịch liệt run rẩy.

Cận Tư Hàn trầm mặt, ở trên cao nhìn xuống hai người phụ nữ trước mắt. "Cho tôi một lý do không bóp chết cô."

"Tôi... Tôi muốn sống, có tính không!" Cô thừa nhận, trước mặt tổng thống đại nhân khí thế vô cùng cường đại, cô là gà bệnh rồi.

Đột nhiên, cảm giác cổ căng thẳng, người treo lơ lửng ở giữa không trung.

Nước mắt nghẹn ngào nhìn trần trời người bóp lấy mình giờ lên giữa trời, người đàn ông anh tuấn đen mặt, gương mặt bởi vì thiếu dưỡng khí nhanh chóng sung huyết. "Tôi... Khục khục..."

"cô bé, tôi xem cô đã quên tôi đã nói qua trước khi đi, từ từ cảm thụ, 'Tử vong'."

lời nói lạnh lẽo, để trong nháy mắt gian phòng giảm nhiệt độ xuống.

mắt Kha Vi cũng nhìn thấy An Chi Manh hít thở không thông, đau lòng mở miệng, "thả người ta ra, có chuyện từ từ nói."

"Im miệng." ánh mắt Cận Tư Hàn toát ra ngọn lửa hùng hục. "con còn chưa có tìm mẹ tính sổ, ngay lập tức, để người đàn ông của mẹ mang mẹ đi."

"Ha ha, Hàn Hàn hung tàn như vậy, thật lãng phí khuôn mặt đẹp trai. Đến đây, cười một cái." Kha Vi cũng duỗi tay ra, ở giữa không trung lúng túng để xuống.

ngữ khí anh trở nên cực kỳ phẫn nộ. "Kha Vi, đừng chọn chiến tranh, con không dễ dàng tha thứ."

"Ha ha..." Hoàn toàn không quan tâm anh đen mặt, vẻ mặt tươi cười rạng rỡ vươn tay đoạt An Chi Manh từ trong tay của anh. "Đối đãi với thiếu nữ, cần nhẹ nhàng một chút, nhẹ nhàng một chút."

"Khụ khụ khục..." Chân vừa dính đất, nhanh chóng trốn ở sau lưng Kha Vi, cảnh giác nhìn anh.

hành động này, thành công làm cho sắc mặt Cận Tư Hàn càng thêm đen. "Đi ra."

"Không ra." Cô lại không ngóc.

"Đi ra, tôi không muốn nói thêm một lần nữa."

"Không ra, đánh chết cũng không ra." Ra ngoài bị anh bóp chết, còn không bằng bị mắt lạnh của anh đông chết.

Kha Vi cũng nhìn thấy lửa giận của con trai, không thể không hoà giải. "Hàn Hàn! Đối với phụ nữ cần ôn nhu phải ôn nhu."

"Mẹ, người đàn ông của mẹ quá rảnh rồi, muốn con giúp ông ta tìm một ít chuyện làm hay không." Đối với cha mẹ không có lương tâm, lúc mình còn rất nhỏ thì nói lời tốt đẹp, nam tử hán đại trượng phu, phải học độc lập, sau đó tay trong tay hưởng thụ thế giới riêng của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Con trai, đối với người phụ nữ của ba lẽ phép chút

"Ha ha... Mẹ đây không phải quan tâm lòng của con trai à." mặt cười đến xấu hổ, con trai này từ nhỏ độc lập, chuyện gì đều không cần bọn họ quan tâm, ngoại trừ vấn đề cưới vợ này.

Cô đảo mắt 30 giây, dừng nói có bạn gái, bên người dù là sinh vật giống cái đều không có.

Thật vất vả nghe nói anh mang một người phụ nữ trở về thành, cô có thể không tranh thủ thời gian đến liếc nhìn một chút à. Cô gái này! chữ này êm tai cỡ nào!

"Quản gia, đưa phu nhân đi."

"Vâng, thiếu gia." Quản gia khom người, để cho mình trước mặt Tổng Thống tiên sinh không có cảm giác tồn tại."Phu nhân, mời."

"Tôi không đi." Kha Vi cũng ngồi ở trên ghế sofa, bình chân như vại uống nước."Dù sao, con dâu này tôi nhìn trúng rồi. Đối với con mà nói, cưới người nào đều giống nhau, vậy con liền cưới người mẹ thích, thế nào?"

mắt Cận Tư Hàn tĩnh mịch, quỹ dị quét mắt nhìn An Chi Manh ngu ngơ hồi lâu."Mẹ, trong tay cô ta có thể làm mất đi văn kiện trọng yếu nhất của con. con không có bắt cô ta đền mệnh, đã rất nhân từ rồi."

"Nếu như tôi nói, cô bé không có đánh mất?" giọng nói thành thực nam tính, từ cửa lớn truyền tới.

Người đàn ông ngũ quan tuấn mỹ phi phạm, toàn thân mang theo khí tức của người đàn ông thành thực làm say lòng người, dáng người thẳng tắp, ưu nhã mà trầm ổn.

Kha Vi cũng nhảy lên một cái từ trên ghế salon, chạy ào vào lòng ngực của ông."Dục, con trai anh khi dễ em, ô ô ô..."

ánh mắt Cận Dục không vui nhìn về phía Cận Tư Hàn. "con trai, đối với người phụ nữ của ba lẽ phép chút. Cần thận, ba đánh con."

"ba, cũng xin ba quản tốt người phụ nữ của ba. con có cuộc sống riêng tư của con."

Kha Vi cũng đem đôi mắt đen đậm lệ úy khuất nhìn Cận Dục."Dục..."

Đón vợ mềm mại ôn nhu mang theo tiếng nói úy khuất, làm lòng của Cận Dục mềm ra. "con trai, nhớ kỹ cho ba. Mẹ con vĩnh viễn đứng, nếu như sai, đó cũng do chúng ta làm không tốt. chuyện gì ba đều có thể để con tự do, nhưng con nhất định phải tôn trọng người phụ nữ của ba."

Cận Tư Hàn bắt đầu dĩ nhún vai, anh không hiểu ba anh máu lạnh vô tình, vì sao gặp phải mẹ anh liền biến thành nô lệ vợ không có phòng thủ cuối cùng.

Kha Vi cũng đối với Cận Tư Hàn nhũn mày khiêu khích, kéo An Chi Manh còn đang ngu ngơ qua một bên."Dục, anh xem một chút, con dâu này thế nào?"

"em ưa thích thì tốt." ánh mắt say lòng người từ đầu tới đuôi, đều chăm chú đặt trên người vợ yêu của ông.

"Vậy thì quyết định như vậy rồi." Kha Vi cũng quả quyết dứt khoát, cao hứng bưng bưng lời kéo tay An Chi Manh nói:"Manh Manh, cháu đúng là đã đáp ứng cô gả cho con trai cô. cháu nói chuyện giữ lời nha."

con trai, mẹ, cha?

ánh mắt ngu ngốc quét qua lại ba người."cô... cô là mẹ anh ta?" Ngón tay run rẩy chỉ Cận Tư Hàn

"Đúng rồi!"

"cô bao nhiêu tuổi?"

"cô 18 tuổi gả cho ba nó sinh ra xú tiểu tử này, cháu đoán cô bao nhiêu tuổi." Nghịch ngợm nháy mắt với cô mấy cái.

$18 + 28 = 46$ tuổi An Chi Manh hoảng sợ chết rồi. nhìn 46 tuổi thế mà lại trẻ tuổi không tưởng nổi như vậy, so với mình 18 tuổi nhìn còn đẹp hơn một đoạn lớn.

Cận Dục ra hiệu Cận Tư Hàn theo sau, hai người qua thư phòng, khép cửa phòng lại.

Kha Vi cũng ở phía dưới thân mật lôi kéo tay An Chi Manh, không ngừng hưng phấn lập kế hoạch cuộc sống tốt đẹp sau này.

"Manh Manh, cháu yên tâm gả đến, cô nhất định sẽ đối với cháu thân như chị em. tính khí xú tiểu tử này và cha nó giống nhau, sau cùng còn không phải bị cô thuần phục thành nô lệ vợ rồi sao. cháu đối với mình phải có lòng tin, cô làm hậu thuẫn kiên cường cho cháu."

An Chi Manh cảm giác thế giới biến hóa quá nhanh, cô có chút theo không kịp tiết tấu rồi.

Cái đề tài này mà nói làm thế nào từ người bị cả nước truy nã biến thành vợ của anh?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Nịnh nọt tôi, cưới cô! ! 1

Hai người từ trong thư phòng đi ra, Cận Dực trực tiếp tiến lên ôm bờ eo thon của vợ yêu đi ra ngoài.

Kha Vi còn không yên lòng quay đầu lại. "Manh Manh, cố lên. cô làm hậu thuẫn kiên cường cho cháu."

An Chi Manh nâng trán, rất là im lặng nhìn gương mặt một mực âm trầm của tổng thống đại nhân. "Tổng thống đại nhân, việc ấy, tôi có thể đi rồi sao?"

"Không thể." Mắt đen lạnh lẽo nhìn cô chăm chăm, đến cuối cùng cô có mị lực gì để mẹ mình ưa thích như thế.

Mẹ anh tuy không có lương tâm bị ba anh sủng vô pháp vô thiên, nhưng ánh mắt cũng cổ quái xảo trá vô cùng.

"Cha anh nói, giấy này là giấy lộn." thấy anh vừa nhấc chân lên, sợ tới mức rút lui một bước dài. "anh... anh muốn làm gì? Mẹ anh có nói, anh không thể đụng đến tôi."

Mắt đen sa sầm một chút. "Bà ấy cũng đã nói để cho tôi cưới - cô."

Anh nói bình tĩnh không cho cô hiểu đến cùng lời anh là cao hứng hay là không cao hứng. "Tôi... Tôi có thể... Không gả sao?" Cô mới 18, cô còn có khát vọng chính mình, cô không muốn lấy chồng sớm như vậy.

"Được."

An Chi Manh vui vẻ.

một hồi anh gần từng chữ: "Cho cô hai lựa chọn, một, gả cho tôi. Hai, tìm ra tờ giấy kia."

"Có lựa chọn thứ ba hay không?" cô yếu ớt nói.

"Có, chết."

lời nói ngắn gọn băng lãnh làm cho toàn thân cô run lên một cái. "Có thể, không gả sao?" cô sắp khóc rồi.

năm ngón tay thon dài hữu lực của Cận Tư Hàn, bóp lấy cái cằm trắng nõn của cô, mắt đen tà mị. "cô bé, cô cảm thấy cô có lựa chọn nào khác sao. Hoặc là chết, hoặc là nịnh nọt tôi, để tôi tâm cam tình nguyện cưới cô."

"Nịnh nọt anh - cưới cô?" ánh mắt nhìn anh như gặp quỷ, cái này không trâu bắt chó đi cày, còn muốn nịnh nọt người.

"Ủm hừ, cô cũng có thể không làm." Khớp xương năm ngón tay rõ ràng nhẹ nhàng dùng sức, mắt đen nhìn hàm dưới trắng nõn của cô xuất hiện dấu đỏ.

Ngón tay cái, nhẹ nhàng ma sát.

Mỗi lần xoa một chút, An Chi Manh có loại cảm giác rợn cả tóc gáy. Lặng lẽ lui ra phía sau một bước. "Nịnh nọt, ha ha..."

"Ủm hừ, bắt đầu đi!" Anh ngược lại muốn xem xem, cô gái này muốn ăn nhử tới trình độ nào.

Giả vờ cười nhìn anh ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, hai chân thon dài chồng lên nhau. "Thế nào, mới có thể đủ tư cách làm vợ anh?" từ vong ngay trước mặt, chỉ có thể làm vợ anh trước.

Dù sao bảo tồn sinh mệnh mới có thời gian chạy trốn phải không.

"Tổng thống chọn vợ, tiêu chuẩn duy nhất là gì?" lời nói trong veo mà lạnh lùng không nhanh không chậm.

Tổng thống chọn vợ, tiêu chuẩn duy nhất. Để tiêu đệ đệ của anh cảm giác "Hứng thú", nghĩ vậy, mặt liền nóng rát lên.

Lộ ra nụ cười hé tám răng tiêu chuẩn, tốc độ ưu nhã từng bước một giống anh đi đến.

Cận Tư Hàn đậm mặt liếc một chút. "Cười rất xấu."

Hừm, cô nhần. "Tổng thống đại nhân, ngài thích tư thế gì?"

"Tùy ý." Mắt đen nhìn cô từ trên xuống dưới một lần. "Tôi không cảm thấy bất luận tư thế gì với cô, có khác nhau."

Ánh mắt khinh bỉ triệt để chọc giận cô rồi. Cô thề, nếu cô không thể bốc lên hứng thú của anh, cô không phải họ An.

"A... Ngài chưa thử, làm sao ngài biết đây!".

Trong đầu nhớ tới trên TV xem qua vô số hình ảnh khiêu khích, đôi má đỏ lên.

tay nhỏ như rắn mềm mại không xương trượt qua bộ ngực của anh, cách lớp áo sơ mi, cô như cũ có thể cảm giác được xúc cảm cường tráng trong tay.

Lần mò sờ soạn, gương mặt không tự chủ đỏ lên. Thầm mắng mình một câu không biết xấu hổ.

Thấy anh không có chút phản ứng nào, biểu lộ nhìn mình làm trò cười kích thích đến cô rồi. Một lúc bị kích thích, tay không khống chế mở áo sơ mi của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Nịnh nọt anh, cưới cô! ! 2

Màu da mặt ong, cơ bụng tám khối cường tráng, cô nuốt nước miếng một cái.

Cận Tư Hàn từ trên cao nhìn xuống đánh giá người ngồi ở trên thân mình, dùng tất cả vốn liếng của người phụ nữ.

kỹ xảo vùng vè, gương mặt đỏ như trứng gà luộc, rõ ràng là lần đầu.

Một mái tóc đen nhánh mềm mại dán ở sau lưng, vài sợi tóc nghịch ngợm ngẫu nhiên phát qua gương mặt thanh thuần của cô.

Anh thấy qua vô số mỹ nữ xinh đẹp, quyến rũ, thanh thuần, vô số có bề ngoài khác nhau. Nhưng mặt của cô, là lần đầu anh gặp qua... Sạch sẽ...

Chỉ có hai chữ sạch sẽ xứng với dung nhan trong sáng này, lông mi dày cong lên như cánh chim, ánh mắt cô toát ra linh động.

da thịt trắng nõn có thể thấy rõ ràng mạch máu bên dưới, huyết dịch lắng lắng lưu chuyển.

Đột nhiên, thân thể anh cứng đờ, hô hấp căng thẳng. Trong khoảng khắc anh thất thần, người phụ nữ đáng chết này thế mà...

gương mặt An Chi Manh lần này thật đỏ như trứng gà luộc, mắt nhìn chính mình luôn tay vào hạ thân của anh. cảm giác chỉ có ngăn cách với quần lót nóng bỏng, còn có vật trong tay càng ngày càng lớn lên.

Cô tuy chưa có trải qua, cũng đã xem qua thịt heo!

Cô thật không phải cố ý, cô chính là...

Giờ phút này, cô xấu hổ muốn đào cái hang. Nhưng ngẩng đầu một cái tiếp xúc đến ánh mắt anh, câu xin lỗi đến miệng trong nháy mắt sửa lại.

"tiểu đệ đệ của Ngài so với ngài thành thật hơn nhiều nha." Giả bộ như lạnh nhạt muốn cầm trong quần anh ra.

Bỗng nhiên, cảm giác tay bị người bắt lại, không cách nào động đậy mây may.

mắt Cận Tư Hàn hiện lên nồng đậm hứng thú, cô gái này nhìn nhút nhát cư nhiên gan lớn như thế.

Anh ngược lại muốn xem xem, cô có thể có gan lớn bao nhiêu. "Thế nào, nhát gan rồi hả?"

"Người nào nhát gan, người nào nhát gan làm vợ anh."

"Ừ"

An Chi Manh nâng trán, tổng thống đại nhân ngài muốn hay không muốn nói chuyện tốt như vậy! Ngài không phải luôn luôn cao cao tại thượng, cuồng

vọng bá đạo sao?

Vì chính tánh mạng của mình, cô càng không thèm đếm xia đến rồi.

Kiên trì, tay cách quần lót trêu đùa một chút xú. Theo thứ kia càng ngày càng nóng bỏng, cô càng muốn đem chính mình chôn vào thật sâu trong động, lại cũng không muốn gặp người rồi.

Cúi thấp đầu, không nhìn thấy mắt Cận Tư Hàn theo tay cô trêu chọc trở nên tỉnh mạch một chút xú.

Không hề bận tâm mắt đen dần dần động tình, hô hấp trở nên nóng rực.

Thân thể càng ngày càng nóng hổi, mắt đen nhìn chăm chăm người phụ nữ giao hoạt trước mắt, mang theo trầm tư.

Cảm giác xa lạ, để anh cảm giác không thấy chán ghét chút nào, ngược lại có loại cảm giác thích thú khác.

Lửa theo thân thể càng lúc càng nóng, không dễ dàng phát giác trong mắt đen tỉnh mạch hiện lên lửa nóng.

Bỗng nhiên lời tay của cô ra, hờ hững mặc y phục vào.

An Chi Manh nhìn thấy nam thần đột nhiên bị kinh phong, không hiểu thấu.

Thấy anh đi đến cửa, cô nôn nóng." hiện tại anh có thể cho tôi làm vợ anh không!"

"Có thể."

"Úc a, cuối cùng bảo tồn được tánh mạng rồi." Cuối cùng không cần tiếp tục lo lắng đề phòng cuộc sống rồi.

mắt Cận Tư Hàn mang theo một tia thú vị độc ác."Hi vọng cô có thể một mực cao hứng như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Bị chính mình khóc đến đàn độn rồi

"Từ hôm nay trở đi, cô ở lại đây, không có tôi phê chuẩn, không cho phép rời đi."

"Vậy việc học của tôi làm sao bây giờ." An Chi Manh không phục.

Quét nhìn cô một chút."Làm vợ tôi, chính là việc học cả đời của cô."

"Vậy tôi muốn đi ra ngoài gặp bạn bè! Tôi còn có người nhà."

mắt Cận Tư Hàn nhìn người phụ nữ không an phận, giọng lạnh băng."Không cho phép."

Cứng rắn không được, vậy thì mềm. trong từ điển của An Chi Manh cô, chưa từng có hai chữ "Nhận thua".

Bỗng nhiên phốc cái quỳ ở trước mặt của anh, tay trắng yếu đuối không xương ôm lấy đôi chân dài của anh, hai mắt nhắm lệ ngẩng đầu một cái, bờ môi nóng bỏng xúc cảm, để cho lệ rơi đầy mặt cô.

Cận Tư Hàn hít thở sâu một hơi, cúi đầu nhìn bờ môi của người phụ nữ ngốc nghếch đụng ở chỗ mẫn cảm của mình.

"Xem ra, cô đối với nó rất lưu luyến. Vậy thì ở lại." Hất tay của cô ra, trực tiếp quay người.

Cô thích khóc, bị chính mình khóc đến đàn độn rồi.

Thấy anh đi nhanh đến cửa, An Chi Manh nhanh chóng đứng dậy, mấy lý trí hít thở sâu một hơi không thèm đếm xia đến."anh là đồ heo đất, tôi mới không gả cho lão già như anh, anh có nghe thấy không đó."

quần gia đứng tại cửa, cả người đều không tốt rồi. Cong lưng, hận không thể để chính mình lập tức biến mất.

Heo đất!! Lão già!! Rất tốt, người phụ nữ đáng chết này muốn tìm đường chết đã làm ra độ cao mới.

"Tôi - lão già?"

"Này... Đó là... anh so với tôi lớn hơn mười tuổi, nếu anh mười tuổi kết hôn, có thể có con gái lớn như tôi rồi. anh nói anh có phải lão già hay không. soái ca theo đuổi tôi, từ đại học thành phố R xếp hàng dài tới cửa chính thành phố R đấy."

Thấy mắt anh hơi hơi trầm xuống, đáy lòng An Chi Manh càng phát ra cao hứng.

Để anh uy hiếp tôi, lại nhiều lần làm tôi sợ.

Cận Tư Hàn trầm mặc thật lâu, đột nhiên đứng dậy, không nói một lời đi ra khỏi phòng.

Quét mắt quần gia đứng một bên." chăm sóc cô ta."

"Vâng, tổng thống đại nhân." Quần gia đều nhanh sợ mắt mặt ngẩng nhìn người phụ nữ bên trong, lại dám khiêu khích quyền uy tổng thống, quả thực là ngai mình sống được quá - dài rồi.

"Lão già, heo đất, tôi mới không gả cho anh, tôi mới không." Cái người đàn ông này không chỉ có bá đạo, miệng độc, không khô hài, không lãng mạn, còn đặc biệt chủ nghĩa gia trưởng.

Ngoại trừ bề ngoài có thể nhìn, đơn giản không còn gì khác.

Dù sao Vi Vi đã cam đoan anh ta sẽ không bóp chết mình, cô dứt khoát và mẹ không sợ bị roi, để anh chán ghét mình để cho mình đi.

"cô lại cam tâm tình nguyện gả cho tôi." ngữ khí chắc chắn, không có tạm dừng.

tốc độ anh rời đi một dạng kiên định không dừng lại chút nào.

Nhìn thấy cửa lớn đóng chặt, An Chi Manh muốn điên rồi. Cô không muốn tuổi còn trẻ liền làm vật phụ thuộc người khác.

Mở cửa phòng, trông thấy người đàn ông ở cửa.

"An tiểu thư, tổng thống có phân phó, không có khẩu lệnh của ngài, không cho phép cô ra ngoài."

"Có ý tứ gì?"

"An tiểu thư, tổng thống nói bên trái phòng cô có phòng tắm, phía bên phải là thư phòng, có máy tính. Thư phòng có Đạo Môn, phía sau cửa là nơi tập thể hình. cô đều có thể tùy ý sử dụng, cô muốn ăn phân phó một tiếng, tùy thời có người chuẩn bị tốt cho cô."

Thanh âm người đàn ông cẩn thận tỉ mỉ, rất hiển nhiên là mỗi một chữ của tổng thống, bao gồm dấu chấm câu đều nhớ kỹ rồi.

An Chi Manh càng thêm mơ hồ."Các người không có quyền nhốt tôi, tôi có nhân quyền. Tôi muốn đi tố cáo các người."

"Tổng thống nói, trong phòng có điện thoại, cô tùy ý sử dụng."

Đây ý là chính mình tùy tiện – tố cáo.

Hừm, muốn hay không muốn phách lối như vậy. Cô đơn xoay người, muốn nhốt tôi, vậy thì nhìn xem anh có bản lĩnh hay không.

"Đúng rồi, An tiểu thư. Tổng thống còn nói, cô an tâm ở chỗ này, chờ lúc nào cô biến thành bà lão thì có thể ra ngoài rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 21: Tôi rất già? ?

Vừa nhìn thấy ánh mắt tức giận muốn giết người của An Chi Manh, anh vẫn thần nhiên bày ra vẻ mặt vô tội.

An Chi Manh nắm chặt đôi bàn tay trắng như phấn. Anh đúng là tên xấu tính, độc mồm độc miệng, lão già thù dai.

Quả nhiên lớn tuổi rồi không kết hôn, không tìm được phụ nữ dễ dẫn đến rối loạn hormone, dẫn đến tâm bệnh. Tục gọi là bệnh thần kinh, biến thái.

"Thả tôi ra ngoài, thả tôi ra ngoài..." Bất luận cô ở bên trong, ồn ào thế nào, bên ngoài vẫn yên tĩnh.

Cuối cùng. Cô mệt mỏi nằm trên sạp hàng, im lặng nhìn lên trần nhà.

----- Văn phòng tổng thống-----

Cận Tư Hàn nhìn máy tính, thất thần trong chốc lát.

Người đàn ông đầu máy bên kia ngũ quan anh tuấn, đầu cắt tóc ngắn nhuộm màu vàng kim, da trắng nõn, con ngươi hiểu kì đảo quanh đánh giá Cận Tư Hàn.

"Uy, Cận Tư Hàn..."

"Cận Tư Hàn, động đất á. Động đất á... Thành phố R động đất á..."

Cận Tư Hàn đậm mặt liếc anh ta một chút. "Cậu nói xem có phải tôi rất già không?"

"Tur Hàn, sao anh nghiêm trọng quá vậy?" Ellen nhìn anh thật sâu, coi như lúc này là do video, anh phát hiện anh ta đang nghiêm túc ngắm nghía bản thân, trầm mặc hồi lâu, bật cười thành tiếng. "Ha ha ha... Ha ha ha... Cười chết tôi rồi... Cười chết tôi rồi..."

Cận Tư Hàn sắc mặt càng ngày càng đen. "Ellen. Còn dám cười tôi, tôi sẽ biến cậu từ nước T quay về nước B. "

"Tur Hàn, anh sẽ không làm vậy đâu! Tôi chẳng qua chỉ cười anh một chút, anh đừng tuyệt tình như vậy chứ."

Ellen thấy anh vẫn trầm mặt, nhún nhún vai. "Được rồi a! Quay lại chuyện vừa rồi, người nói anh già giờ còn sống không?"

Anh nói vậy, lại nhận được một cái lườm cháy mặt! Tổng thống cao cao tại thượng, vậy mà bị người khác khinh thường sao?

Làm việc cẩn thận tỉ mỉ, máu lạnh vô tình, cho tới giờ tổng thống chưa từng mắc qua sai lầm nào, thế mà lại giữ lại kẻ bản thù kia.

Chính mình là cố tình làm vậy mà vẫn còn sống, nhưng chuyện này đúng thật là khiến người ta giận sôi máu.

Tổng thống căn bản không phải con người, chỉ có thể coi là thứ máy móc công nghệ cao. Bất luận đối với người nào cũng không hề cho họ chút thể diện, kể cả cha của anh, may ra có mẹ anh được anh nể tình giữ cho chút mặt mũi.

Vậy mà người dám nói anh già lại vẫn còn sống, còn sống a! "Này, Tur Hàn, người kia là nữ sao! Có phải là nữ không." Giờ phút này, anh vô cùng hiếu kỳ, là cô gái nào khiến tổng thống máu lạnh vô tình kia sản sinh ra chút nhân tính vậy?

Anh nhất định phải thờ người đó từ tở.

Không đúng, là bảo vệ người đó thật tốt, không thể để tên tổng thống người máy này tổn thương người đó.

Cận Tư Hàn sắc mặt càng ngày càng nặng nề. "Phanh..." một tiếng, trực tiếp đóng máy tính lại, cắt nguồn điện.

Người phụ nữ đáng ghét, dám nói anh là lão già.

Còn nói người theo đuổi cô từ đại học xếp hàng dài từ thành phố R sang thành phố lân cận..

"Cút tới đây."

Một phút đồng hồ sau, một người đàn ông lập tức xuất hiện trước mặt anh. "Tổng thống đại nhân, ngài có gì phân phó."

Cận Tư Hàn ném cho hắn một tấm thẻ căn cước. "Tra rõ lí lịch của cô ta, loại bỏ hết mọi nguy hiểm."

Người đàn ông liếc nhìn cô gái với nụ cười yếu ớt trên thẻ căn cước. "Tổng thống đại nhân nói tới loại bỏ, ý là loại bỏ vĩnh viễn hay biến mất vĩnh viễn."

"Để bọn họ mãi mãi cũng không có cách nào xuất hiện tại thành phố R là được rồi."

"Rõ, tổng thống đại nhân."

Cận Tư Hàn nhìn theo bóng người rời đi, con ngươi đen thâm thúy nhất đen hiện lên tia nguy hiểm.

Nhóc con, dám ghét bỏ tôi già. Nếu đàn ông toàn thế giới không cần cô nữa, thử xem cô còn có thể ghét tôi nữa không.

Tổng thống xấu xa, lạng lẽ sắp đặt một cái bẫy cho An chỉ Manh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Đừng nói chuyện, chuyên tâm hôn

----- Gắn tòa thành -----

An Chi Manh đứng bên cửa sổ, nhìn ra ngoài cửa sổ, do dự thật lâu.

Cuối cùng, cô quyết định nhấc chân, đứng lên bệ cửa sổ. Vì tương lai tốt đẹp sau này, bắt chấp hết đi.

"Cô đang làm gì đó?"

Giọng người đàn ông vang lên, dọa cô giật mình lao đảo một cái."Phanh..." một cái, toàn thân mất cân bằng, ngã nhào xuống đất.

Cô nằm trên mặt đất, nhìn kẻ cầm đầu. Anh vẫn thản nhiên đứng đó, nhìn cô, không có ý định tiến lên đỡ mình.

Đáy lòng cô chấn động, vội vươn tay ôm chân anh."Tổng thống đại nhân, tôi rất nhớ ngài a..."

Thanh âm mềm mại ngọt ngào, khiến anh khựng lại giây lát. Đột nhiên cảm giác chân bị người khẽ kéo."Phanh..."

"Ha ha ha..." Cô gái cười trên nỗi đau của người khác, thích chí nhìn Cận Tư Hàn đang nằm sõng soài cạnh mình. Ai bảo anh không chịu đỡ tôi, đang đòi.

Cận Tư Hàn trằm mặt, anh không nghĩ con nhóc này lại lớn mật đến vậy.

Con người thâm trầm nhìn cô chăm chú. Cô cười vô cùng thanh thuần, đôi môi đỏ mọng, khiến anh có cảm giác muốn nhắm nháp.

Nghĩ sao làm vậy, anh bắt đầu tiến tới.

Cận Tư Hàn dùng đầu lưỡi liếm liếm, mềm mềm, còn có hương thơm nhàn nhạt.

An Chi Manh bị ôm lấy, mắt ngơ ngác nhìn người đàn ông tuấn lãng.

Cô giống như, hình như bị người ta... Một lần nữa... Đoạt đi mất... Nụ hôn đầu.

Nửa nhịp đầu chậm lại để hình thành lời nói, đến nửa nhịp sau, khi đã hiểu được ý tứ trong lời nói đó thì đã muộn rồi.

Cô vươn tay đẩy anh ra, lại bị anh bắt lấy tay kéo ngược lại.

Hai tay bị túm lấy, hai chân vừa cựa quậy đưa lên liền bị anh dùng lực hai chân mình kẹp lấy,. "U... U....."

"Đừng nói chuyện, chuyên tâm hôn đi."

An Chi Manh không ngừng giãy dụa, cô bị bức đến điên mất.

Hôn cái đầu nhà anh! Hôn em gái anh a! Cô mới là người bị hại được không? Sao lại có con sói háo sắc, cuồng ngạo như vậy chứ.

Hơn nữa, môi anh cứ dán lên môi cô, đầu lưỡi liếm liếm, vậy là có ý gì.

Tuy cô là nụ hôn đầu tiên, nhưng cảm giác không phải sẽ hóa ra như thế này! Không đúng, đây không phải điều quan trọng, quan trọng là mình đã bị người ta khinh rẻ rồi.

Được rồi, đánh cũng đánh rồi, mắng nhiếc cũng vô dụng. Coi như bị chó cắn một cái đi, a, còn là con chó đẹp trai nha.

Ngay lúc cô còn đang chìm đắm trong dòng suy nghĩ, Cận Tư Hàn đã rời khỏi đôi môi cô, nhưng hai tay hai chân vẫn bị anh chế trụ, hai người duy trì tư thế mập mờ quấn quýt lấy nhau.

Nhìn đôi môi hồng hồng trước mặt, con người đen nhánh của anh phát ra tia mị hoặc."Có cảm giác không?"

An Chi Manh quay đầu lại, trợn mắt. Cảm giác cái đầu anh, cái này căn bản không được tính là hôn, được chưa? Đương nhiên, cô khẳng định không dám nói những lời này với anh.

"Ngài cũng không có cảm giác gì à?"

Nghe Ellen nói, hôn là sẽ khiến người ta mê say, thế nhưng tại sao anh hôn cô lại chẳng có chút cảm giác mê say gì cả vậy?

Ellen nói, hôn là phải ẩm ướt, dùng đầu lưỡi triển miên.

Tổng thống đại nhân thông minh ngút trời lần đầu tiên có bộ dạng ngây ngô như một đứa trẻ.

Từ nhỏ anh đã được nhận nền giáo dục cao cấp, tiếp nhận những khóa học tổ chức ám sát.

Trong cuộc sống của anh, ngoại trừ chính trị thì là kinh tế, không thì cũng là chuyện quốc gia đại sự.

Sinh hoạt ăn uống bớt được thì bớt, chuyện yêu đương căn bản không tồn tại trong từ điển của vị tổng thống cao cao tại thượng này.

An Chi Manh rất không vui nhìn người đàn ông trước mặt mình. "Có thể thả tôi ra chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Chôn cô, tốn tiền

Lên tiếng, nhận lại vẫn là sự không quan tâm của đối phương. Cô nhún...

Cô giận dữ nhìn anh, đối đầu với anh. Cô muốn xem xem, anh nhàn rồi hơn hay cô nhàn rồi hơn.

SAu mấy phút đồng hồ mắt đối mắt, cô chỉ thấy anh đứng dậy, vẫn không thèm để ý đến mình, cứ thế ra khỏi phòng.

Cô tức đến nỗi tim đập thình thịch, đứng trước gương, ngắm đi ngắm lại mình hồi lâu, tự lẩm bẩm. "Minh xấu sao? Minh rất xấu sao? Minh xấu đến nỗi người ta không muốn nhìn thấy à?"

Nhìn bên trái một chút, lại nhìn bên phải một chút. Dáng người 1m65, body tuy không đến mức nóng bỏng nhưng cũng coi như có chút thành tựu.

Da dẻ trắng mịn, hồng hào chính là điểm tự hào nhất của cô.

Nổi bật trên gương mặt là đôi mắt long lanh, trong sáng, đôi lông mày đậm nét cùng hàng mi cong dày không cần gán mi giả. Đôi mắt ấy như biết nói chuyện, truyền đạt tâm ý của con người.

Chiếc mũi nhỏ cao cao, kết hợp với môi mỏng đỏ mọng, da thịt trắng nõn, nhìn qua tựa như đang thoa một lớp trang điểm nhẹ nhàng, tinh tế.

Mái tóc đen nhánh, vì chưa từng uốn hay nhuộm mà cực kì mềm mại, nhẹ nhàng buông xõa sau lưng.

Tuy cô không dám nhận mình là tuyệt sắc giai nhân, thế nhưng cũng có thể coi như mỹ nữ mà!

Vậy mà anh hết lần này đến lần khác không màng tới cô, cái này không thể chấp nhận được.

Đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt, cô thề, lần sau gặp anh, cô nhất định sẽ vùng quyền đấm cho anh một cái. Nhất định.

"Nhất định phải đánh chết anh ta, ha ha ha..." Nghĩ đến hình ảnh anh bị đánh mà phải quỳ xuống đất cầu xin, An Chi Manh nhin không nổi bật cười thành tiếng.

"Cô muốn đánh chết người nào?."

Cut... Cô nhìn thân ảnh người đàn ông phong thần tuấn lãng được phản chiếu trong gương, ý cười trên mặt lập tức tắt ngấm, lúng túng xoay người cúi thấp đầu. "Ha ha... Tổng thống đại nhân, ngài không phải trăm công nghìn việc sao?"

. "Cô chết rồi, lại phải chôn cô, tốn tiền. Quân gia, sai người đóng đinh sắt dài một mét quanh các cửa sổ trong phòng này." Cận Tư Hàn dứt khoát nói.

Quân gia nhanh chóng gọi công nhân tới, hoàn thành nhiệm vụ tổng thống giao cho.

Nhìn mười công nhân tay cầm chùy điện và đinh sắt đóng đóng, khoan khoan trên nền đất, An Chi Manh liền có cảm giác đau thấu da thấu thịt. Có cần phải biến phòng thành như vậy không?

Cô liếc anh, Cận Tư Hàn ngược lại không thèm nhìn cô một cái.

Thấy bọn họ đóng xong đinh sắt quanh các cửa sổ, lúc này anh mới có thể an lòng.

Hôm nay, nếu anh đến chậm một bước, cô gái ngu xuẩn này chắc sẽ nhảy từ lầu bốn xuống rồi.

Nghĩ đến cảnh tượng cô nhảy xuống, trái tim anh không tự chủ nảy lên một cái, cảm giác sợ hãi lan tràn.

Cảm giác như vậy khiến anh rất bất an, cũng khiến anh có loại thống khổ không nói thành lời.

Còn chưa nhìn cô, anh liền ra ngoài ngay.

An Chi Manh thấy anh một lần nữa không nhìn mình, nằm trên sofa, bĩu môi dè dặt.

Nhảy cửa sổ không được, vậy thì tìm cách khác để anh ta chán ghét mình thôi.

Hiện tại mặt trời ngả bóng về phía Tây, cũng có thể đi ăn cơm rồi.

Nhắn điện thoại gọi cho quản gia dưới lầu một, điện thoại vừa được kết nối, cô liền không chút khách khí mở miệng: "Tôi nay tôi muốn ăn bào ngư, hải sâm, tôi phải dùng nước Nhân Sâm súc miệng, trà Huyết Yến để uống. Ngoài ra còn muốn ăn đồ ngọt, thứ gì quý cũng thích ăn."

Dứt lời, cô cúp điện thoại luôn.

Anh nói chôn cô tốn tiền, đúng là khiến cô tức giận mà!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Sẽ không hôn! !

Quản gia ngắt điện thoại, lập tức đến gõ nhẹ cửa phòng trên tầng bốn.

"Vào đi."

Bên trong gian phòng bài trí một màu đen xuyên suốt, Cận Tư Hàn ngồi trước máy tính, ngắt video kết nối với hội nghị, quét mắt nhìn quản gia đang đứng ở xa. "Nói."

"Tổng thống đại nhân, An tiểu thư nói, cơm tối muốn ăn bào ngư, hải sâm, nước Nhân Sâm súc miệng, trà Huyết Yến để uống. Ngoài ra, cô ấy còn muốn đồ ngọt, thứ gì quý cô ấy cũng thích."

Quản gia nơm nớp lo sợ, ông rất sợ tổng thống đột nhiên cao hứng mà xử tử mình ngay tại chỗ.

Cô gái này, nhìn qua có vẻ rất hòa đồng, thế nhưng sao lại giày vò ông đến vậy.

Có thể được tổng thống đại nhân tuyển chọn, đây chính là phúc phận người khác cầu không được.

Tổng thống đại nhân tuổi trẻ tài cao, vừa đẹp trai lại có tiền có quyền, còn luôn giữ cho mình trong sạch.

Ngoại trừ lạnh lùng một chút, mặt dơ một chút, lòng dạ độc ác một chút, bá đạo một chút, xấu bụng một chút...

Cận Tư Hàn liếc quản gia. "Đáp ứng."

Quản gia kinh ngạc nhìn anh, đây là người đầu tiên đưa ra yêu cầu với tổng thống mà không bị xử chết hay đối xử tàn nhẫn, hơn nữa còn được đáp ứng.

Ông run rẩy đi ra khỏi cửa, đến khi đóng cửa phòng lại mới dám thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Đối mặt với tổng thống đại nhân, ông tuy lớn hơn những vài chục năm, thế nhưng vẫn có cảm giác hít thở không thông.

Cô gái mới tới này, dường như có chút đặc biệt với tổng thống đại nhân.

An Chi Manh ngồi bắt chéo chân, đăng nhập QQ, up một dòng status.

"Tôi đây trẻ trung xinh đẹp, người gặp người thích, anh ta yêu tôi cũng là chuyện thường!"

Ô comment nhanh chóng có người phản hồi. "Người ta là tổng thống anh tuần giàu có, cậu mà được gả cho anh ấy thì ông trời mất mù rồi! Cậu nghèo kiết ra."

"Này, cậu là người nước nào a! Nói cho cậu biết, đẹp trai thì có ích gì, suốt ngày chung ra cái bộ mặt dơ dơ, nhìn mà ngán. Người ta có tiền cũng chẳng cho cậu, cậu cần gì bênh vực người ta. Hơn nữa, anh ta giàu nhưng độc mồm độc miệng, còn là một con heo nọc. Đến cả hôn cũng không biết hôn."

Cô tức giận đánh xuống liên tiếp mấy chữ, bàn phím rung động đùng đùng, hoàn toàn không chú ý tới người đàn ông đang tới gần mình.

Anh bình tĩnh đứng đó, liếc qua khung chat.

Mặt đỏ, heo ngốc, độc miệng, không biết hôn!!!!"Thì ra trong mắt cô, tôi là người như vậy. »

An Chi Manh giật mình xoay người, trần trối nhìn người đàn ông đột nhiên từ đâu chui ra.

Ngay người năm giây, cô hốt hoảng vươn tay đóng laptop lại, nhanh chóng rút hết nguồn điện cùng pin ra, định phi tang vật chứng.

"Ha ha... Tổng thống đại nhân a! Chuyện lớn gì lại phiền ngài đích thân tới đây một chuyến vậy?. Ha ha ha..."

Cô thề với trời, cô chưa từng bị dọa cho sợ đến vậy bao giờ.

Nhìn gương mặt trầm xuống của anh, cô có cảm giác lạnh lạnh..

Lặng lẽ lui về sau một bước, trái tim truyền đến âm thanh kịch liệt."Bịch... Bịch... Bịch..."

Lại lặng lẽ lui về sau một bước, thận trọng xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán...

Thà người đàn ông này mắng chửi cô còn tốt hơn! Cứ âm trầm nhìn cô như vậy, trong lúc vô tình khiến bầu không khí lắng xuống, làm cho cô hít thở không thông.

Cảm giác giống như có thanh đao kề ngay tại cổ, lưỡi đao hơi găm vào mạch máu, thế nhưng chưa động thủ ngay, mà để cho nội tâm cô run rẩy kêu gào, cảm nhận sự băng lạnh từ từ lan tràn.

Lại một lần nữa lặng lẽ lùi bước, cô lên nhìn vào mắt anh.

Đôi mắt sâu thẳm không thấy đáy, tưởng chừng chỉ cần rơi vào đó sẽ biến thành cái xác không hồn.

"Tổng thống đại nhân, com tôi của An tiểu thư đã chuẩn bị xong rồi, bây giờ bùng lên, hay là..." Quân gia cúi thấp đầu, cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng của tổng thống đại nhân vừa quét qua, không khỏi nghĩ có phải mình làm sai gì rồi, khiến tổng thống mất hứng?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Người ưa thích dạng này, nướng nướng khang

"Ừ." Cận Tư Hàn đi đến cửa, đột nhiên quay đầu nhìn lại phía An Chi Manh đang thở phào.

Thấy cô bối vì bị anh nhìn chăm chăm mà sợ hãi, đáy lòng nảy sinh cảm giác không vui.

Sắc mặt anh càng thêm tồi, sai bước đi ra ngoài.

"Hô... Cuối cùng cũng đi rồi..." Toàn thân nặng nề trườn xuống ghế sofa. An Chi Manh nhìn lên trần nhà đen như mực, bên tai truyền đến âm thanh tiếng bước chân xa dần.

Quân gia cung kính đứng cạnh ghế sofa, nhẹ nhàng lên tiếng: "An tiểu thư, bữa tối của cô đã được chuẩn bị kỹ càng. Cô còn phân phó gì không?."

"Không có, các người ra ngoài đi!" Chóp mũi truyền đến hương thơm ngào ngạt, cô nhanh chóng bò đến mâm thức ăn.

Trực tiếp cầm lấy cái đĩa ăn, hào hứng tích cực tiến quân vào bàn.

Bên này đặc ý ăn uống, căn phòng cách vách lại một màu đen kịt.

Cận Tư Hàn ngồi trên ghế, nhìn chăm chăm màn hình máy tính đen ngòm, rơi vào trầm tư.

Bỗng nhiên, ngón tay nhấn vào nút mở máy. Mấy chục giây sau máy tính sáng lên.

Anh truy cập baidu, bàn tay thuần thục gõ mấy chữ "Kỹ xảo hôn môi."

Trước mắt hiện ra vô số nguồn tin, mặt anh đen thêm vài phần.

Nhanh chóng xem hết, lại xem lại một lần nữa, càng xem sắc mặt càng đen hơn.

Xem hết tất cả, sắc mặt đã đủ hòa thành lọ mực.

"Phanh..." laptop đáng thương nằm ngổn ngang, biến thành một thứ phế thải.

Giờ phút này, anh có mong muốn bóp chết suy nghĩ của phụ nữ. Bản thân từng hôn môi một lần, không nghĩ tới lại kém cỏi như vậy.

Anh sống trên đời 28 năm, IQ cao, năng lực cao, mọi người ai cũng ngưỡng mộ. Vậy mà lần đầu tiên trong lịch sử làm người lại bị phụ nữ cười nhạo.

Nghĩ đến đây, lại là lần đầu tiên anh muốn bóp chết chính suy nghĩ của mình.

Vừa nghĩ đến chuyện cô và những người khác nói anh là lão già không biết hôn, đáy lòng lại bùng bùng lửa giận.

Cận Tư Hàn đứng phắt dậy, trực tiếp đá văng cửa phòng sát vách.

Đập vào mắt là hình ảnh cô vui vẻ ăn uống. Một cái tay cô cầm cua Đế Vương, trên miệng còn dính lại gạch cua.

An Chi Manh thấy người xông vào là anh, lười nhác liếc qua một chút, sau đó lại tiến công bàn ăn. Trứng cá muối này chính là loại thực phẩm các ngôi sao trên TV thường thưởng thức.

Chỉ là một thường dân, nay được nhìn thấy một bàn thức ăn hào hạng như vậy, cô dù có no căng bụng cũng phải ăn hết.

Đúng vậy, ăn hết tất cả...

Cua Đế Vương trong tay đột nhiên bị cướp đi. Cô nhin....

Tay cầm một con cua khác, cô đại nhân không chấp nhận với tiểu nhân. Tay vừa đụng vào cua Đế Vương liền bị một bàn tay khác cướp đi mất, cô lần nữa chuyển đổi mục tiêu.

Vòng đi vòng lại mấy lần, tất cả những món cô nhìn trúng đều bị người ta nhanh tay lấy mất. Anh không ăn nhưng lại không chịu để người khác ăn.

"Tổng thống đại nhân, ngài rất rảnh sao?"

"Không rảnh."

"Vậy ngài mau về xử lý cái bận bịu đi, không làm phiền." Cô phát phát tay, ra hiệu anh có thể đi rồi.

Thấy cô có ý đuổi mình, trong lòng Cận Tư Hàn rất không vui.

Anh vươn cánh tay, kéo cô ngồi xuống "Ăn thật ngon."

An Chi Manh đứng ở một bên, nhìn người đàn ông đang ăn uống vô cùng thoải mái, còn mình phải đứng đây nhìn anh ăn.

Thật đáng giận!

"Ngài ăn thông thả?"

"Ừ." Anh chậm rãi giải quyết một con cua Đế Vương, vừa rồi cô gái kia dám vì con cua này mà không thèm để ý đến anh, anh phải ăn hết nó.

Cô đứng một bên, nhìn anh ăn từng thứ, tư thế vô cùng cao quý, ưu nhã.

Ngắm lại chính mình như gió cuốn mây trôi, mặt không khỏi ửng đỏ, hứng thú ăn uống nhất thời biến mất.

Cô đi vào thư phòng, mở laptop, ngắm idol Hàn Quốc. "Oa! Đúng là anh đẹp trai mà."

"Cô thích cái dạng như thế này sao? Ờo ờ?!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cưng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Cho cô hai lựa chọn

"Móa, anh là quỷ sao? Bước đi không tiếng động, muốn hù chết tôi à!" Cái người đàn ông này muốn hay không muốn kích thích trái tim nhỏ yếu ớt của mình như vậy!

"cô ưa thích là dạng ảo là này sao!!" Mắt đen hơi trầm xuống, nhìn chăm chăm người đàn ông trong màn hình.

Mắt nhìn nam chính trong màn hình. "Đúng a! Anh ta so với anh đẹp trai hơn nhiều, còn ôn nhu si tình đối với nữ chính!"

Giương mặt anh tuấn của Cận Tư Hàn âm trầm xuống, anh nhớ kỹ người đàn ông này rồi. "Từ hôm nay trở đi, không cho cô xem bất luận video gì có người đàn ông."

"Móa, dựa vào cái gì!" Cái người đàn ông này muốn hay không muốn nói lý lẽ như vậy.

"Tôi cho cô hai lựa chọn."

Nghi ngờ nhìn về phía người đàn ông đột nhiên dễ nói chuyện. "Thật, cho tôi lựa chọn sao?" Bán tín bán nghi nhìn anh.

Cận Tư Hàn thấp mắt, lạnh lùng liếc cô một chút. "Thứ nhất, không cho phép nhìn bất luận video gì có người đàn ông. Thứ hai, ngắt mạng."

"Còn có lựa chọn thứ ba không?" Liếm môi cười ngọt ngào lấy lòng.

"Có."

"Tổng thống đại nhân, tôi đột nhiên phát hiện anh rất đẹp trai, người đàn ông tốt có phẩm vị, người nào gả cho anh là đốt nhan tám đời rồi." Vuốt mông ngựa không tốn tiền.

Ân, coi như nói cho quỷ nghe, tuyệt đối không phải khen người đàn ông trước mắt.

trên mặt anh lạnh lùng có một chút da bị nê. "Ừm, cô là đốt nhan tám đời."

Cô nhăn. "Ha ha... tổng thống đại nhân thân ái, lựa chọn thứ ba là cái gì?"

Cận Tư Hàn hứng thú nhìn chăm chăm biểu lộ trên mặt cô, chậm rãi nói: "cắt... Điện..."

Dứt lời, quả nhiên thấy cô phồng má, tức giận đến phình lên.

ánh mắt long lên giận dữ, nhìn thẳng chính mình, ánh mắt linh động im lặng trách cứ chính mình.

heo đất chết, người đàn ông thối, Lão già cặn bã, biến thái, bệnh thần kinh... Cô tức giận đến muốn giết người đàn ông trước mắt, anh ta tuyệt đối là cố ý chọc giận mình.

Tuyệt đối là cố ý!!!

Thờ ơ liếc cô một cái. "Không cho phép mắng tôi trong lòng, mắng nửa chữ nữa, cắt thức ăn."

người đàn ông thối, biến thái, bệnh thần kinh.

mắng trong lòng, anh đều muốn quản, đơn giản cuộc sống như vậy không có cách nào qua rồi.

Cô tuyệt đối, tuyệt đối sẽ chạy trốn. ánh mắt nhìn về đỉnh sắt bên cửa sổ, trong đáy mắt thoáng hiện ra vô cùng kiên định.

mắt Cận Tư Hàn thoáng hiện một ý cười, cô bé này xem ra chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định.

Đột nhiên, anh phát hiện mình sống 28 năm, chẳng không thú vị.

Là nên nhìn xem chút chuyện thú vị, thí dụ như, đùa cô bé trước mắt, lại thí dụ như...

Đáy lòng có tính toán, khóe miệng mang theo ý cười đi ra khỏi phòng. Mắt nhìn người đàn ông ở cửa, thấp giọng nói: "Về sau các người không cần xuất hiện trước mặt cô ta, theo ở sau lưng cô ta đừng để cô ta phát hiện."

"Vâng, tổng thống "

Anh vừa đi ra ngoài, An Chi Manh liền bắt đầu chuyển động, xem truyền hình đến mười hai giờ khuya, lén lút đứng dậy.

kiểm tra toàn bộ trong ngoài gian phòng. Từ cửa sổ nhìn ra, bên ngoài hình như là bãi cỏ, cũng không có chó dữ to lớn.

Lấy tay sờ đỉnh sắt ra, đỉnh sắt không nhúc nhích tí nào.

Cách một cm là một cây đinh sắt, mà còn ngoài cửa sổ đều là chi chít, đừng nói nơi đặt chân, ngay cả nơi đặt ngón tay đều không có.

Người này làm việc, muốn hay không muốn ác như vậy!

Xem ra, chỉ có chính mình nghĩ biện pháp lừa qua hai bảo vệ cửa phía ngoài mới được.

Đi đến cửa, hé mở một khe cửa. ánh mắt xuyên thấu qua khe cửa, quay tròn loạn chuyển.

Không ai, mau trốn.

mở cửa ra, đi đến gian phòng sát vách, gõ nhẹ cửa phòng "Tổng thống đại nhân, ngài có ở đây không?"

"Tổng thống đại nhân, ngài đã ngủ chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chó ngao Tây Tạng đại nhân kiêu ngạo

"Ngủ, ầu da!" Lặng yên không một tiếng động đi xuống lầu, đi đến đại sảnh nhìn quanh trái phải, trời cũng giúp ta, không có ai.

Thận trọng mở cửa lớn ra, nhìn quanh trái phải, nhanh chóng lách người ra ngoài, đóng cửa lớn lại.

Trong bóng tối, một thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi theo sát phía sau, ánh mắt đen nhiều hứng thú đánh giá cô gái trước mặt.

bên ngoài tòa thành đen kịt một màu, chỉ có một chỗ là có ánh sáng.

An Chi Manh khinh bỉ liếc nhìn chỗ ánh sáng một chút. "anh cho là tôi ngốc à! Mắc mưu một lần vẫn còn có lần thứ hai à!"

Trong bóng tối người đàn ông môi mông khê cười. "Đáng tiếc, khó có được một lần phát thiện tâm chỉ cho cô con đường sáng, cô lại không đi."

An Chi Manh hóp lưng lại như mèo trốn ở trong bụi cỏ, cẩn thận từng bước.

Rất sợ bị người phát hiện, cũng không dám mở ánh sáng điện thoại di động. Mượn ánh sáng yếu ớt, khắp khiêng ngả sấp xuống mấy lần.

Trong bóng tối quay tới quay lui, đối với dân mù đường như cô mà nói, chỗ nào cũng đều giống nhau như đúc.

quanh quần hơn nửa canh giờ, cũng không biết mình quanh quần nơi nào rồi.

người đàn ông theo sau lưng, nhìn thấy cô đảo quanh một chỗ. Đã vì sự thông minh của cô cảm giác đau đầu sâu sắc.

An Chi Manh lại chuyển đổi đảo quanh hơn mười mấy phút, phát hiện bốn phía vẫn là bồn cây cảnh và bãi cỏ được chăm sóc tốt, cả người mềm nhũn nằm trên bãi cỏ.

"Thật xa xỉ, xây lớn như vậy làm gì! Cũng đều làm giống nhau như đúc, cũng không biết tổng thống kia đến cùng tham lam bao nhiêu."

Tay vừa sờ phía sau, trong nháy mắt cả người dựng tóc gáy.

Cô... Cô giống như đã sờ phải cái gì...

Mềm nhũn trơn bóng... Bộ lông???

Chậm rãi quay đầu, đập vào trong mắt một màu đen kịt, giống như xúc cảm trong tay là do mình ảo giác.

Run rẩy cầm lấy điện thoại di động hướng về dị vật, mượn lấy ánh sáng yếu ớt của điện thoại di động, nhìn thấy vẫn là một màu đen kịt.

Điều chỉnh độ sáng điện thoại di động đến mức lớn nhất, bỗng nhiên trông thấy một đôi mắt đen bóng.

Cả người bị dọa đến rút lui về sau một bước ngắn, tay run run nâng lên.

Bộ lông màu đen, bốn cái chân...

Đèn pin lại hướng phía trước nhìn tỉ mỉ một lần, trong nháy mắt cả người bị dọa đến mức đứng dậy co cẳng bỏ chạy.

"Mẹ ơi... Chó ngao Tây Tạng a..."

Nhớ tới trong tin tức nói tới sự kiện nhiều chó ngao Tây Tạng cắn chết người, chân như được lắp Phong Hỏa Luân, liều chết chạy lên phía trước.

mắt chó ngao Tây Tạng nhìn ám hiệu của chủ nhân trong bóng tối, chậm rì rì đứng dậy.

hai tròng mắt đen như mực khinh miệt nhìn cô gái chạy như điên phía trước, tao nhả nhấc chân, vọt lên.

trong nháy mắt nhảy mấy cái đuôi kịp cô gái trước mặt, trong một cái nhảy vọt vừa muốn nhào tới. Trông thấy chủ nhân dừng lại ám hiệu, lại làm chậm lại tốc độ, không nhanh không chậm theo sau lưng.

An Chi Manh chạy thờ hồng học, mệt đến bỏ đi nửa cái mạng rồi.

Sau lưng chó ngao Tây Tạng lại đuổi theo không bỏ, mỗi lần mình chậm lại một chút, sẽ bị ôn thần thị uy đá một chút.

hết lần này tới lần khác bị ôn thần đá không nhẹ không nặng, cả người bị đá đi phía trước một đoạn nhỏ.

Chạy thờ không ra hơi, cảm giác được sau lưng chó ngao Tây Tạng không có ý xé xác mình, ngược lại có ý đùa rất mạnh.

Cô không quan tâm ngã trên bãi cỏ, không nhìn chính mình đá chó ngao Tây Tạng.

Đem hơi thở mình ôn định xuống dưới, lúc này mới bắt đầu đi lườm ôn Thần một chút. "mày muốn nghỉ ngơi một hồi hay không! Dù sao, mày tiếp tục đá tao, tao cũng không cử động nổi rồi."

Dù sao chạy cũng chạy không nổi, còn không bằng không chạy giữ chút khí lực.

nhìn qua ánh sáng điện thoại di động, lúc này mới nhìn rõ chó ngao Tây Tạng trước mắt, cao to không sai biệt lắm.

Dáng vẻ to lớn dọa người, lông toàn thân đen tuyền, làm cho nó càng to lớn dọa người.

"mày muốn ngồi xuống chút hay không, chúng ta đàm phán chút."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Gọi không sai

"mày muốn ngồi xuống hay không, chúng ta đàm phán chút."

Chó ngao Tây Tạng ngoẹo đầu dò xét cô gái trước mắt thật lâu, thẳng đến trông thấy chủ nhân ra ám hiệu ngồi, lúc này mới ngồi trước mặt cô.

"Uông Uông gâu gâu..."

"Vi chúng ta chung sống hòa bình, chúng ta tới bắt tay cái đi." Vươn tay, cười ngọt ngào nhìn nó.

Thấy ôn thần ngu ngốc nhìn mình một hồi, lúc này mới kiêu ngạo giơ chân ra, vừa bắt lấy tay của mình liền buông ra rất nhanh.

nội tâm An Chi Manh rất sụp đổ, cô coi như là bị ghét bỏ...

Hít thở sâu một hơi, không tức giận với động vật, không tức giận với động vật...

Dưới đáy lòng mặc niệm ba lần, lúc này mới cười nhìn ôn thần. "mày đừng đi theo tao có được hay không, lần sau tao đến mang cho mày cục xương ăn ngon, hay thịt? Thế nào?"

Chó ngao Tây Tạng khinh bỉ nhìn cô gái trước mắt một chút, nó mới không phải chó cấp thấp. Thân thể là chó ngao Tây Tạng nổi danh, tổ tông nó đều là chó ngao Tây Tạng của người có tiếng tăm.

Cho dù là bò bít tết Kobe nó đều ghét bỏ, làm sao lại ưa thích thức ăn chó rẻ mạt mà dụ dỗ.

An Chi Manh dám thề, cô thật thấy được nòng đậm khinh bỉ từ trong mắt nó.

Quả nhiên hạng người gì nuôi loại sùng vật đó.

"mày thả tao đi, tao tìm bạn cho mày, có được hay không. Mày nhìn mày bị tổng thống biến thái giam giữ, khẳng định tìm không được bạn đâu!" Đột nhiên, cô có cảm giác lạnh lẽo.

Nghi hoặc nhìn chung quanh một chút, không có cái gì. "Kì quái, tại sao có thể có ảo giác bị anh nhìn chăm chú." Lắc đầu, chuyên chú nhìn chó ngao Tây Tạng trước mắt.

"mày suy tính như thế nào, một mình có thể cô đơn rồi."

"Uông Uông gâu gâu..." nó biểu thị cái cô gái này cầu nhàu làm cho nó không cách nào nhìn thẳng, nhìn chủ nhân của mình xin chỉ thị, có thể rời đi hay không.

Đạt được chủ nhân đồng ý, không nói hai lời đứng dậy, trực tiếp co cẳng chạy.

"Xem ra vẫn là tìm bạn có hiệu quả." dương dương đắc ý trình độ mình đàm phán, đứng dậy vỗ vỗ vụn cỏ trên người mình.

Mượn lấy ánh sáng yếu ớt của điện thoại di động, lần nữa di chuyển một vòng trong hoa viên.

Trong bóng tối người đàn ông duỗi tay nâng trán, cô gái này ngu xuẩn như vậy còn hy vọng muốn chạy trốn, thật không biết người nào cho cô lòng tự tin mù quáng.

Trốn ở trong bụi cỏ, ánh mắt xoay tròn. "Ngắm..."

"Ngắm..."

"Gọi không sai, lại kêu mấy lần tới nghe một chút!"

tiếng nói từ tính quen thuộc, làm thân thể cô cứng đờ. trong nháy mắt phản ứng đầu tiên đánh rơi đèn pin điện thoại di động, người từng chút một từng chút một đi đến đồng cỏ.

bên trong miệng không ngừng niệm thần chú. "anh nhìn không thấy tôi! Nhìn không thấy tôi! Nhìn không thấy tôi..."

về mặt Cận Tư Hàn đầy hắc tuyến, không thể nhìn được nữa cúi người, nhấc tay lên, trên cao nhìn xuống cô gái không ngừng giãy dụa.

"Gọi không sai, đêm nay cứ gọi như vậy, không cần ngủ."

"Dựa vào cái gì! Thả tôi xuống, thả tôi xuống." Tức chết cô, cảm giác bị anh mang như vậy, để cho cô có ảo giác là anh nuôi sủng vật.

Mắt đen hơi trầm xuống, quét mắt cô. "cô chắc chắn chứ?"

"Coong... A..." Đột nhiên buông ra, để cho cô trở tay không kịp. "Hỗn đản, tôi không có nói anh buông tay bây giờ, a..."

Cảm giác bên hông bị xiết chặt, chờ cô lần nữa run rẩy hơi mở mắt ra, phát hiện cô đã ở trong ngực của anh rồi.

Thấy hai tay cô ôm thật chặt bên hông mình, mắt đen thâm trầm. Trực tiếp ôm cô lên, đi đến tòa thành.

An Chi Manh cúi thấp đầu, cách áo sơ mi thật mỏng, lồng ngực nóng cảm giác từng trận đánh tới.

Bên tai tiếng tim đập mạnh mẽ, để cho nhịp tim của cô đập cũng biến thành không bình thường.

mắt Cận Tư Hàn đột nhiên nhìn xuống cô gái an phận, dưới ánh trắng má phản ứng đỏ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thân ái, tổng thống đại nhân

lông mi cong dày đặc hơi hơi run rẩy, mũi thẳng xinh xắn để cho cả khuôn mặt lập thể hài hòa.

môi đỏ mọng, mê người âu yếm.

Chờ anh kịp phản ứng, anh mới phát hiện chính mình vừa rồi có chút thất thần.

Hai người đứng ở ngoài cửa lớn, mắt Cận Tư Hàn hiện lên một tia đùa dai. Liếc mắt nhìn chỗ sáng, lẩm bẩm: "Không biết hôm nay người nào trực ban,

thể mà không có tắt đèn cửa lớn."

đèn ra cửa lớn? Máy chữ này vô cùng quanh quẩn trong đầu.

ánh mắt tức giận bất bình nhìn người đàn ông trước mắt, thấy mặt anh không chút thay đổi, giống như vừa rồi mà nói là một dạng ảo giác.

Cô đột nhiên phát hiện, chính mình lại bị đùa nghịch rồi!!!

Gào khóc ngao ngao ngao ngao... Nội tâm sôi trào đã đem anh đánh mấy trăm lần.

Nhưng hiện thực là...

Một đường bị thông bị kẹp vào phòng, hai tay buông thõng không ngừng quấy nhiễu, đầu buông xuống nhìn sàn nhà đen nhánh.

ánh mắt Cận Tư Hàn lạnh lùng liếc một chút, giọng lãnh đạm "Kêu to lên!"

"Thật sự muốn kêu?"

"Cũng có thể không kêu." Anh tùy ý nói ra.

"Thật sao? Vậy tôi không quấy rầy ngài ngủ, tôi đi trước rồi." Nhanh chóng xoay người, chân hện không gấn Phong Hỏa Luân.

Tay đã thuận lợi kéo tay cầm cửa, chỉ cần chính mình nhẹ nhàng kéo xuống, thì có thể chạy thoát rồi.

"ngày kia không cho phép ăn cơm." Giọng nhạt nhẽo.

Cái này trời rất nóng không ăn cơm, không có việc gì. cùng lắm cô ăn trái cây đồ ăn vặt.

"Không cho phép uống nước."

Trời rất nóng không cho phép uống nước, cô uống đồ uống, được thôi! Bất lấy tay cầm cửa tùy tiện vận dụng lực.

"Không cho phép mở điều hòa."

Ngạch... Xem như anh lợi hại, cùng lắm thì nóng hai ngày, cũng không nóng chết.

Nhẹ tay tùy tiện dụng lực, cửa mở ra một đường nhỏ.

Cận Tư Hàn môi mỏng nhẹ nhàng."Bắt đầu từ ngày mai mỗi lúc trời xế chiều, đi sửa sang bãi cỏ, đến trưa, không cho phép ngừng, không cho phép nghỉ ngơi."

Không cho người ta ăn cơm uống nước, ngày hè nóng bức 40 độ còn muốn dưới ánh mặt trời làm việc đến trưa, không cho phép ngừng, không cho phép nghỉ ngơi.

Tay run run một cái, một giây sau cửa liền bị đóng lại lập tức.

Xoay người một cái, trên mặt đã đổi lại nụ cười sáng chói ngọt ngào."Thân ái, tổng thống đại nhân." âm cuối kéo dài, mang theo giọng làm nũng.

trên khuôn mặt tuấn mỹ có một vết rách nhỏ xíu. "Ừm!"

"Tổng thống đại nhân, ngài muốn nghe mèo kêu dạng gì. Là mèo đực hay là mèo cái, là mèo con hay là mèo lớn. Là muốn nghe tiếng mèo kêu hưng phấn, hay là thê thảm, hay là mèo - gọi bạn tình - đâu!..." Máy chữ cuối cùng, cô cố ý nhấn rất nặng rất nặng.

Cô cũng không cao hứng, cũng phải để anh ác tâm một phen.

Nhiều hứng thú nhìn lấy anh, chờ anh nổi giận.

Cận Tư Hàn cũng không ngắt đầu một chút, chậm rãi nói: "cô kêu, đều - rất tốt."

An Chi Manh thất bại, mặc cho chính mình gian trá đủ kiểu, cố ý gây vò.

Người ta không tiếp chiêu, một mình diễn một vai cũng hát không được.

ánh mắt giận dữ nhìn bóng lưng anh bận rộn.

"Ngắm..."

"Ngắm..." bên trong miệng kêu, ánh mắt không an phận ngắm loạn khắp nơi.

Hiện tại trời vừa rạng sáng, thế mà anh còn tinh thần sáng láng làm việc với máy tính.

người đàn ông hoàn mỹ bên cạnh, sóng mũi cao, để cho ngũ quan anh vốn hoàn mỹ càng thêm thâm thúy, mê người.

lúc anh làm việc, nghiêm cẩn, mặt không biểu tình. Tán phát ra dáng vẻ bề trên trầm ổn, cường đại khí tràng.

Càng xem càng phát giác nơi trái tim đập càng lúc càng nhanh, ngồi ở trên ghế sofa, bên trong miệng kêu meo meo.

Tay chống đỡ nghiêng đầu nhìn anh, nhìn một chút mí mắt đang đánh nhau một chút.

Giọng trở nên yếu ớt, đầu dựa vào trên ghế sofa từng chút từng chút.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Van cầu ngài, đừng có giết tôi

Cận Tư Hàn làm xong tất cả công việc, đã hơn ba giờ khuya rồi.

Nhìn cô gái ngủ trên ghế sa lon, dung nhan ngủ say nổi lên nụ cười thỏa mãn.

Đứng một bên ghế sofa, nhìn cô xinh xắn mặt trái xoan, đáy lòng có hạt giống rơi xuống đất, lặng lẽ nảy mầm.

ngón trở thô ráp, tình tế ma sát đôi má cô trắng nõn mịn màng. Q đánh sung mãn, trắng nõn Như Ngọc.

Cô ngủ thiếp đi, thế mà tâm một chút phòng bị đều không có.

Mắt nhìn cô gái trên ghế sofa, từ giữa phòng lấy ra một cái chăn mỏng đắp lên trên người cô.

Đi vào phòng tắm, tắm xong đi ra, phát hiện cô thế mà đá rơi chăn mỏng xuống.

Cái trán hiện lên hắc tuyến, nhặt chăn mỏng trên đất lên, đắp lên trên người cô lần nữa.

Chờ anh xoay người một cái, cô gái đáng chết thế mà lần nữa một cái lưu loát đá chân hất chăn mỏng đi.

nhặt chăn mỏng lên lần nữa, thô bạo bọc quanh cô thực nghiêm túc.

Nhìn thấy tấm cung bao bên trong tắm tắm, chỉ còn đầu ở bên ngoài, lúc này mới hài lòng xoay người đi vào buồng trong ngủ.

Sau một tiếng...

"A... Không muốn... Đừng có giết tôi, đừng có giết tôi..."

Cận Tư Hàn luôn luôn khó ngủ, lúc ngủ đều bảo trì cảnh giác độ cao, có chút động tĩnh đều có thể bừng tỉnh.

Huống chi là tiếng vang lớn như vậy, vội vàng đi đến gian ngoài.

khoảnh khắc trông thấy cô gái trên ghế sofa, anh thờ dài một hơi, mắt nhìn bốn phía cũng không có ai.

Nhìn lấy cô gái còn ở trong lúc ngủ mơ thết lên, ngón tay cái cùng ngón trở nhẹ nhẹ xoa ni tâm.

Cái cô gái đáng chết này, ngủ đều có thể giày vò như thế!

Bàn tay thô bạo bám vào cổ tay cô trắng nõn, dùng sức một cái.

"Không muốn... Đừng có giết tôi... Không muốn..." Trong lúc ngủ mơ tay vô ý vung vẩy, đột nhiên bắt lấy cái gì.

đường như người chết đuối tóm được cọc gỗ, gấu gao bắt lấy, giọng nói trầm thấp mang theo khẩn cầu cùng ghen ngào!

"Đừng có giết tôi... Thúc thúc, đừng có giết tôi, Mạnh Mạnh không cần tài sản nữa, Mạnh Mạnh muốn cha mẹ..."

tiếng nước nổ nghẹn ngào, để trái tim anh kịch liệt nhói đau một cái.

Mắt đen nhìn thấy khóe mắt cô chậm rãi rơi xuống nước mắt trong suốt, ngón trỏ xẹt qua nước mắt, bỏ vào trong miệng khẽ liếm.

"Nước mắt, hóa ra là mặn." nước mắt ẩm áp trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ khoang miệng của anh, nơi nào đó mơ hồ đau đớn.

Bàn tay như điện giật buột cổ của cô ra, cảm giác khác thường để cho anh thất thần trong nháy mắt.

An Chi Manh chậm rãi mở hai mắt ra, theo quán tính lau nước mắt nơi khóe mắt.

Nhìn thấy tổng thống đại nhân ngồi bên cạnh ghế sa lon, ánh mắt không còn có linh động và khiêu khích như cũ.

Thanh âm trong suốt. "Tổng thống đại nhân, tôi có thể đi trở về ngủ không?"

Cận Tư Hàn bỗng nhiên bắt lấy cánh tay cô, giọng băng lãnh thấu xương "Anh ta là ai?"

An Chi Manh có chút không hiểu. "Tổng thống đại nhân, ngài lại giờ trò gì. hiện tại tôi không có tâm tình chơi với ngài, tôi muốn ngủ rồi."

Tránh không khỏi cánh tay anh, mở cửa phòng, đi đến phòng của mình, trong nháy mắt khép cửa phòng lại cũng khóa trái.

Lung đẽ ở trên tường, người chậm rãi trượt xuống, ngồi xồm trên mặt đất.

Hai tay ôm hai chân, cái đầu chôn thật sâu giữa hai chân. Nước mắt không kiềm nể gì chảy xuống dưới, bả vai mảnh khảnh hơi hơi run rẩy.

Cận Tư Hàn đứng ngoài cửa phòng, anh thỉnh tai có thể nghe thấy rõ ràng trong phòng truyền đến tiếng trầm thấp nghẹn ngào.

Là bất lực như vậy, bất lực để cho anh nơi nào đó mơ hồ cảm giác đau đớn.

Trở lại trong phòng của mình, đứng bên cửa sổ, nhìn cảnh sắc đêm tối.

Đáy lòng lại hiện lên khuôn mặt nhỏ rơi lệ, càng nghĩ càng bức bối.

Táo bạo cảm điện thoại di động, trực tiếp gọi điện thoại đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Tiếp xúc vật gây thương tâm

"Tôi muốn tất cả các tư liệu của An Chi Manh từ khi sinh ra đến nay, không được để sót. Ngay lập tức."

"Vâng, ngài Tổng Thống." Người đàn ông nơi đầu dây điện thoại liếc nhìn đồng hồ, mới bốn giờ sáng..

Anh bắt đầu đi đứng dậy, thân làm thư kí cho tổng thống cao cao tại thượng cũng quá khổ cực rồi.

Điện thoại gọi tới, dù đang là đêm khuya hay bận rộn cái gì cũng phải đứng lên đi làm

Bởi vì, ngài là Tổng Thống, nói ngay lập tức là phải ngay lập tức.

Không ai dám chậm trễ một giây một phút.

Làm việc bên cạnh tổng thống, nguyên tắc thứ nhất, chính là tranh thủ thời gian, chủ cần chậm trễ một giây sẽ bị người khác vượt lên trên.

Sau mười phút, tư liệu của An Chi Manh từ khi sinh ra cho đến thời điểm hiện tại, tất cả đều được hiển thị trên màn hình vi tính của tổng thống.

Gia đình cô không thường xuyên tiếp xúc với người ngoài.

Tất cả mọi thứ về cô, sở thích, gia thế, bối cảnh đều được điều tra kỹ lưỡng.

Cận Tư Hàn đêm khuya ngồi trước máy vi tính, nhìn tư liệu trước mặt.

An Chi Manh sinh ra trong gia đình khá giả, cha mẹ hạnh phúc, bà nội hiền lành, nhà còn có một con chó nhỏ màu trắng.

Cha cô mở một công ty nhỏ, mẹ ở nhà làm nội trợ, hai người vô cùng hòa thuận.

Trước năm tám tuổi, cô lớn lên trong sự yêu thương bao bọc của bố mẹ. Thẳng đến khi mẹ cô mang thai bảy tháng.

Một nhà đi từ Giá Du, người lái xe say xin dừng phải xe của bọn họ. Trận tai nạn xe đó đã chia rẽ một gia đình.

Tám tuổi cô cùng con chó kia chạy khắp phố lớn ngõ nhỏ. Nó không để ý đến người khác đánh máu me khắp người, lúc nào cũng kiên quyết liều cái mạng nhỏ để bảo vệ cô.

Từ đó, con chó kia liền mang họ An, gọi là tiểu Hôi.

Nhà chỉ còn lại một bà lão hơn sáu mươi tuổi và cô, vì mẹ cô sớm mua bảo hiểm, chọn người bảo lãnh là An Chi Manh.

Khối tài sản kếch xù lên tới mấy trăm vạn, còn có bất động sản trong thành phố R, cả các loại cổ phiếu giá trị trong công ty cha cô...

Khối tài sản ấy bất ngờ rơi xuống đầu người thừa kế duy nhất, An Chi Manh.

Từ năm tám tuổi, cô phải đối đầu với đủ thứ âm mưu quỷ kế, họ tranh giành tài sản và quyền nuôi dưỡng cô.

Mãi đến khi, cô bị chú mình bắt cóc...

Trận kiện cáo giành quyền nuôi dưỡng diễn ra hơn một năm cuối cùng cũng chấm dứt, lúc đó cô mới được sống an ổn cùng bà nội.

Từ ngày đó bắt đầu, cô ghét tất cả những đồ vật màu trắng đen, hay đồ thẫm.

Cô tính cách thân thiện hòa đồng, thế nhưng cũng chỉ có một người bạn thân.

Cô là dân mù đường, hay đùa giỡn, ngốc nghếch, lúc nào cũng ảo tưởng mình là người có thiên phú kinh người.

Mơ ước của cô, chính là trở thành một đại minh tinh. Từ nhỏ thành tích của cô đã nổi bật, học nhảy lớp, năm 18 tuổi lợi dụng thành tích ấy mà thi đỗ vào trường đại học sân khấu điện ảnh nổi tiếng.

Không chỉ dựa vào thành tích nổi bật đó, người nào gặp qua cô sẽ khó quên vì vẻ ngoài luôn tươi cười, tràn đầy sức sống.

Cô vừa vào trường liền được rất nhiều người theo đuổi. Trong lúc nhiều người nói chuyện yêu đương, cô lại không ngừng học tập.

Cô tham gia vào mọi công việc, từ người mẫu tạp chí tới thiết kế trang bìa, lúc nào cũng biến mình thành một người bận rộn.

Nhìn hàng chữ sau cùng, anh có chút khó chịu.

Ngày cô tròn 18 tuổi, cô đem tất cả tài sản thừa kế quyên tặng cho Cô Nhi Viện...

Ngoại trừ căn nhà cha mẹ để lại, cô không giữ bất cứ phần tiền nào lại cho mình.

Học phí của cô đều nhờ học bổng của chính cô và tiền cô làm thêm. Năm 12 tuổi cô đã đi khắp nơi làm đủ thứ việc.

Ngoài cửa sổ, mặt trời dần ló dạng phương Đông, bắt đầu cho một ngày mới.

Anh đóng máy tính, thu dọn đồ đạc của mình, sau đó xuống lầu ăn sáng. Người hầu lần lượt mang đồ ăn lên.

Cận Tư Hàn những thứ màu trắng quanh nhà, thất thần một hồi."Quản gia, từ hôm nay trở đi, tất cả đồ dùng bằng bạc trong nhà đều đem đổi đi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Thời tiết thay đổi rồi

"Ngài Tổng Thống, đổi thành kim khí, được không?" Quản gia dù rất tò mò không hiểu tại sao tổng thống tự nhiên lại muốn đổi đồ dùng mình đã dùng quen hơn hai mươi năm. Nhưng ông biết, chuyện tổng thống đã định, chắc chắn có nguyên do của nó.

"Không được, đổi thành đồ sứ."

"Gốm sứ Mẫn Chu, được không ạ?" Đây là thương hiệu gốm sứ nổi tiếng nhất trên thế giới.

"Không cần, sử dụng được, sạch sẽ, phổ biến một chút là được rồi." Cận Tư Hàn cầm đĩa bạc, ưu nhã thưởng thức đồ ăn.

Quản gia len lén liếc mắt nhìn tổng thống, lòng tự nhủ.

Ngài Tổng thống mắc bệnh ưa sạch sẽ, đồ vật phải đạt tiêu chuẩn cao, làm sao bây giờ lại không coi trọng điều đó nữa?

"Quản gia, ông nói xem, một cô nhi đem hết tài sản thừa kế của mình đi quyên tặng là bị cái gì?" Người có IQ cao như anh cũng không hiểu nổi tại sao cô làm vậy.

Anh từng gặp qua rất nhiều người vì tiền mà không từ thủ đoạn, nhưng chưa từng gặp qua người nào giống như cô.

Quản gia ngạc nhiên nhìn tổng thống. Đây là lần đầu tiên Tổng thống hỏi chuyện ông. "Xin hỏi ngài tổng thống, ngài muốn nghe nói thật hay là lời nói dối?"

Cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng của tổng thống, quản gia lập tức bị dọa đến run bần bật. "Thưa ngài, không có ai không tham tiền cả, NHưng quân tử ái tài, thủ chi hữu đạo.* Tôi nghĩ có thể vì người đó không muốn tiếp xúc với vật gây thương tâm. »

(*“Quân tử ái tài, thủ chi hữu đạo” ý nói: Người quân tử coi trọng của cải nhưng lấy của cải phải đúng đạo lý)

"Tiếp xúc với vật gây thương tâm sao?" Mắt đen biến động, trước mặt hiện ra viễn cảnh gương mặt nhỏ bé kia đắm lệ.

Đáy lòng không khỏi co rút đau đớn, giống như bị ai đó dùng dao đâm thẳng vào trái tim mình.

Anh đứng dậy, đi ra cửa, lại xoay người thêm lần nữa. "Đừng đánh thức cô ấy, cứ chuẩn bị sẵn đồ ăn sáng đi. »

"Vâng, thưa ngài Tổng thống » Nhìn theo bóng tổng thống rời đi, quản gia như rơi vào sương mù.

Ông ngẩng đầu nhìn hướng mặt trời đang chiếu rọi, tự nhủ: "Thời tiết đúng là thay đổi rồi!"

Lúc An Chi Manh thức dậy, mặt trời đã lên cao rồi.

Cô ngái ngủ mắt nhắm mắt mở, dò dẫm tìm dép đi vào, sau đó vào phòng tắm tắm.

Tắm rửa xong xuôi, cô mới xuống lầu tìm đồ ăn. Mở cửa phòng đánh một cái ngáp thật to.

Quản gia đứng ở ngoài cửa, cúi người 45 độ. "An tiểu thư, hiện tại cô muốn dùng cơm sao?"

Đột nhiên bị quản gia nhiệt tình hù đến rồi. "Hiện tại vẫn còn đồ ăn à?" Bây giờ đã hơn hai giờ chiều, dù sao cũng quá thời gian dùng bữa rồi.

"Ngài tổng thống đã ra lệnh, kêu chúng tôi chuẩn bị thức ăn các thời điểm. Hiện tại cô muốn dùng cơm rồi?" Quản gia ngữ khí càng thêm cung kính.

"Vâng." Mãi đến khi quản gia lui đi rồi, cô vẫn có cảm giác mình bị hoang tưởng.

Anh, đột nhiên lại đối xử tốt với cô như vậy?

Tiếp đó, người hầu mang thức ăn lên.

Đồ ăn rất vừa miệng, đủ lượng một người ăn.

"An tiểu thư, có hợp với khẩu vị của cô không?"

"Có, ăn rất ngon." Cô ăn một hồi, thấy ông vẫn đứng cạnh mình, lòng rất không thoải mái. "Ông còn chuyện gì sao?"

"Không hề, nếu cô không còn gì phân phó, vậy tôi xin lui xuống trước." Quản gia lui đến cửa, ánh mắt thăm dò vẫn dán chặt trên người An Chi Manh.

Cuối cùng cũng không bị ai quan sát lúc ăn cơm, cô lập tức từ thực nữ biến thành nữ hán tử, ăn như hổ đói.

Ăn cơm trưa xong, người hầu chu đáo mang nước đến cho cô.

Cô nhận lấy nước, nhìn máy tính, đầu không ngừng hoạt động.

Hiển nhiên, hôm qua cô lại bị anh trêu đùa rồi. Nghe nói tất cả các biệt thự đều có nhà giam bí mật, tòa pháo đài này hẳn cũng có.

Hôm nào đó phải tìm cách hỏi một chút mới được.

Chạy không thoát, vậy phải dùng cách gì để anh đuổi cô đi đây?

Mất tròn đảo quanh, bỗng dưng nghĩ ra một kế sách, cô nhếch miệng lên cười gian!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nịnh nọt tổng thống đại nhân

Nhanh chóng mở máy tính ra, thần thần bí bí lên internet mua một đồng hồ kì quái, sau đó mở phim thần tượng ra xem, nhân nhả ngồi đợi người ta giao hàng tới.

Đến bảy giờ tối, điện thoại mới vang lên.

Tiếp nhận kiện hàng trong tay shipper, cô cười thích thú đi lên lầu. Nhìn quanh thấy không có ai, cô nhanh chóng mở cửa căn phòng cách vách, đi vào, đóng cửa lại, khóa trái.

Nam Giáp và Nam Ất núp trong góc tối. "Chúng ta không cần ngăn lại sao?"

"Không cần, cậu không thấy giữ phòng tổng thống bị cô ấy chiếm đoạt, ngài ấy còn chẳng nói gì mà."

Nam Giáp thấy Nam Ất nói cũng đúng, càng không hiểu vì sao tổng thống lại đối xử đặc biệt với cô gái này như vậy.

8h30 tối.

Cận Tư Hàn trở lại tòa thành, quản gia nhanh chóng tiến lên tiếp nhận ví da trong tay anh.

"Hôm nay cô ấy làm những gì?"

"Báo cáo tổng thống. An tiểu thư ăn cơm xong liền ngoan ngoãn ở trong phòng."

"Là sao?" Cái này không giống phong cách của cô. Anh không tin cô lại không bày trò quậy phá.

Quản gia nghĩ ngợi. "Đúng rồi, lúc 7 giờ cô ấy nhận được một kiện hàng. Kiện hàng đó rất lớn, thế nhưng cô ấy không để chúng tôi giúp mang lên."

"Được rồi, bảo cô ấy xuống ăn cơm đi!" Đáy lòng anh có chút chờ mong, xem cô sẽ bày ra cái trò quỷ gì.

Phiền muộn cả một ngày chỉ nháy mắt đã bị quét sạch sành sanh.

Anh vui vẻ ngồi trước bàn cơm, đọc tin tức kinh tế và tài chính trong ngày.

An Chi Manh đi xuống lầu, ngồi vào bàn cơm. Nhìn thức ăn trên bàn, một phần bò bít tết cùng một ly rượu vang đỏ, còn có một phần canh, một phần salad hoa quả cùng salad rau xanh.

Mất nhìn đồ dùng bằng bạc đều đổi thành gốm sứ, cảm thấy vị tổng thống này đúng là quá xa xỉ rồi.

Người hầu lặng lẽ mang đồ ăn lên cho hai người, lại lặng lẽ lui xuống.

An Chi Manh thấy anh buông tờ báo xuống, liền trưng ra khuôn mặt tươi cười hỏi: "Tổng thống đại nhân, hôm nay ngài có vui không?"

"Ừ." Anh cảm dao nĩa, ưu nhã cắt thịt bò.

Tâm tình tốt, đợi lát nữa biết chuyện cô làm, khẳng định sẽ để cô chết rất thảm.

Nghĩ đến đây, cô càng thêm hứng thú.

Nhanh chóng ngồi sát lại gần anh, đồ ăn cũng chuyển tới gần.

Khuôn mặt nhỏ cười ra hoa. "Tổng thống đại nhân, bò bít tết ăn ngon không?"

"Ừ." Cận Tư Hàn liếc cô gái không bình thường này một cái, vẫn giữ im lặng.

"Tổng thống đại nhân, nghe nói ngài yêu dân như con. Thành phố R được ngài quản lý phát triển nhất. Ngài còn trẻ, đẹp và đầy hứa hẹn như vậy, hẳn là đối với hôn thê tương lai của mình có yêu cầu rất cao ha!" (Thành phố R do tổng thống cai trị theo kiểu thức cha truyền con nối)

Cô ngược đời mất đây mong đợi nhìn anh, chỉ cần anh nói ra bất kì yêu cầu nào, cô có thể lấy lí do không phù hợp với yêu cầu đấy để rời đi. Hahahaha...

Anh buông dao đĩa trong tay, nhìn cô gái trước mặt.

Tất cả ý tứ đều được thể hiện rõ trên gương mặt nhỏ kia rồi.

Nếu anh không đùa cô, liền cảm thấy thật đáng tiếc.

"Cô cảm thấy phụ nữ thế nào sẽ xứng với tôi đây?"

"Ha ha... Tổng thống đại nhân có tiền có quyền, có trí tuệ, có nhan sắc, còn là trai tân, thế giới này thiếu gì phụ nữ hợp với ngài chứ." Cô cảm thấy thật khinh bỉ chính mình, bởi vì, cô trực tiếp đem mặt mũi ném ra ngoài hết rồi.

"A!" Cận Tư Hàn quét mắt qua gương mặt nhỏ nhắn đang bối rối kia, vô cùng vui vẻ.

ANH thích bộ dáng đáng yêu của cô khi phải miễn cưỡng khen anh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Rất hoan nghênh

Đồ phá đám! Cô đã phải vất hết mặt mũi của mình mà tăng bốc anh lên tận mây xanh như thế, vậy mà anh vẫn bình tĩnh thế kia...

"Tổng thống đại nhân, ngài tốt xấu gì cũng cho tôi biết tiêu chuẩn của ngài chứ." Cô nhìn anh đầy đáng thương, gương mặt yêu nghiệt cứ thế dán tới gần, khiến cô trở tay không kịp. "Khụ khụ khụ... Nói chuyện cứ nói, gần như thế làm gì!"

Cô lui dần về sau, khổ nỗi cái ghế cứ như vậy lớn, có thể lui đi nơi nào đây! Thấy hai người môi sắp kề môi, mũi sắp kề mũi, trái tim cô như sắp nhảy ra ngoài.

Hơi thở của anh nóng rực, phả lên trên mặt, mặt cô cũng nóng bừng "Cái kia... Cái kia... Có thể hay không... Có thể..."

Cận Tư Hàn mỉm môi mỉm, nhàn nhạt cười một tiếng. Gương mặt yêu nghiệt lạnh lùng trong nháy mắt trở nên nhu hòa, dung nhan tuấn mỹ càng thêm lóa mắt.

An Chi Manh hô hấp xiết chặt, im lặng nuốt nước miếng.

Ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hầu kết người đàn ông liên tục lên xuống, lần đầu tiên trong đời cô phát hiện ra yết hầu của nam giới có thể mê người đến vậy.

Cô thậm chí còn có chút xúc động, đầu ngón tay bầu chặt lấy ghế. Đừng hỏi cô tại sao, chỉ là cô sợ không thể kháng cự lại hầu kết hấp dẫn kia.

"Cái kia... Tổng thống... Ngài..."

Cận Tư Hàn hứng thú nhìn cô gái nhỏ bé đang cố gắng chống lại khát khao muốn bỏ nhào đến nơi yết hầu lên xuống, câu môi cười.

"Không phải cô hỏi tôi, kiểu phụ nữ thế nào xứng với tôi sao?"

"Ách... Ngài trả lời cũng không cần áp sát như thế đi!" Cô sợ mình sẽ không chịu đựng được mà xông lên, cho anh ăn tươi nuốt sống mất.

"Không tới gần, làm sao có thể thấy rõ ràng được, cô nói xem?" Mày kiếm chau lên.

Cô nói, cô nói là được a! Áp sát như thế, não bộ cô chỉ suy nghĩ duy nhất là bỏ nhào vào anh thôi.

Người này vô luận là nam hay nữ, trước sự yêu nghiệt của anh sẽ đều là một sự khảo nghiệm đối với họ.

Ngũ quan hoàn mỹ, đôi mắt đen sâu thẳm khiến người ta như chìm vào trong đó.

Cơ thể cường tráng, ẩn hiện sau lớp áo sơ mi mỏng khiến người ta muốn phạm tội, xé nát lớp áo đó, nhào tới.

"Tôi... Tôi có thể ăn anh không?"

Oanh... Lần này, cô từ đó mặt chuyển qua kinh động chân tâm rồi.

Cô thề, lần này là cô vô tình nói ra thôi. Xấu hổ, ảo não muốn khóc, cô nhanh chóng chôn mặt mình trong cổ.

Đừng hỏi cô vì sao lại không trốn đi, bởi vì tổng thống đại nhân kiều ngạo này căn bản không cho cô không gian để trốn a!!!

Cận Tư Hàn một lát kinh ngạc, nhìn cô gái xấu hổ đang tìm chỗ chui trước mặt.

Mắt đen ánh lên tia sáng âm áp, cười khê một tiếng.

Chết chết rồi, lần này khẳng định bị anh cười chết rồi.

"Được thôi, rất hoan nghênh." Tâm tình của anh cực kì vui vẻ, càng ngày càng phát hiện cô gái trước mặt này đáng yêu.

Được, rất hoan nghênh! Rất hoan nghênh, được!

Não bộ xoay vòng vòng theo câu nói đó, nỗ lực doanh một cái

Mặt An Chi Manh càng đỏ thêm mấy phần, cô mới 18, còn chưa có bạn trai, cô chính là đơn thuần như tờ giấy trắng.

Tuy là có rất nhiều suy nghĩ táo bạo, thế nhưng cũng chỉ dám nghĩ thôi, ai lại dám bỏ nhào tới cái người kia đây!

Cô cố tìm một khe trống, che mặt chạy lên phòng.

Cận Tư Hàn ngồi trên ghế, hứng thú nhìn theo bóng dáng đang biến mất tầm kia.

Mang tâm tình cực kì tốt đi ăn tối, anh đột nhiên phát hiện, bữa tối hôm nay ngon một cách lạ thường.

Lau miệng đứng dậy, thuận tiện phân phó một câu."Quản gia, mang bữa tối lên lầu cho An tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Khí trời khô nóng, ngài chớ nổi giận

"Vâng, ngài Tổng Thống." Quản gia nhìn theo bóng lưng Tổng thống, đáy lòng càng thêm khẳng định ý nghĩ của mình.

Làm việc ở đây gần chục năm, đây là lần đầu tiên ông thấy ngài Tổng thống cười chân thực đến thế.

Vốn có thể giao cho người hầu làm, nhưng ông quyết định tự mình mang đồ lên, còn cẩn thận làm thêm một ly đồ uống lạnh.

Thông qua mấy ngày nay, ông phát hiện An tiểu thư khẩu vị rất không tốt, vô cùng kén ăn. Tổng Thống tiên sinh lại phá lệ chú trọng đảm bảo sức khỏe cho cô, từ trước tới nay chưa từng cho cô được uống các thức uống lạnh khác ngoại trừ nước ép trái cây.

"Cộc cộc!!!"

"Ai đó."

"An tiểu thư, ngài Tổng Thống kêu tôi mang bữa tối lên. »

Nghe thấy là tiếng của quản gia, cô thờ dãi một hơi."Chú cứ để ngoài cửa, lát cháu ra lấy."

"Được rồi." Ông đặt khay đồ ăn trước cửa, xoay người rồi đi.

Thẳng đến khi không còn nghe thấy tiếng bước chân nữa, cô mới dám lặng lẽ mở cửa phòng, mắt tròn đảo quanh.

Thấy bốn phía không ai, cô nhanh chóng cầm lấy khay đồ ăn, nhanh chóng đóng cửa.

Lúc ăn, cô cảm giác như mình quên mất một thứ, nhưng nghĩ đi nghĩ lại vẫn không nghĩ ra đó là thứ gì.

Nam Át thấy Tổng Thống tiên sinh mở cửa phòng, nhanh chóng đi lên trước, muốn nói lại thôi."Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư vừa rồi cầm theo một bao đồ lớn tiến vào phòng của ngài."

"Ủm, biết rồi." Mở cửa phòng, thuận tay đóng lại.

Tay theo quán tính sờ lên vách tường, lập tức truyền đến cảm giác băng keo lạnh lạnh, nhũn nhũn, mềm như cháo.

Lông mi nhú chặt, anh cố chịu đựng cơn buồn nôn mở chốt cửa.

Nhìn thứ chất sền sệt màu nâu như sh*t trên tay, gương mặt tuần mỷ trở nên âm trầm.

Mặt đen đi đến phòng tắm, nắm lấy cửa phòng, đột nhiên lại không giắt tay ra được.

Nhìn kỹ, mới phát hiện tay cầm cửa nhiên còn có cao su.

Bàn tay còn lại nắm lấy tay cầm cánh cửa, chân ra sức đá mạnh.

"Phanh..."

"Xoẹt..." bàn tay trong nháy mắt máu me đầm đìa, gương mặt tuần mỷ đen như mực.

Anh không nói nhiều, lập tức đi tới phòng cách vách, giơ chân lên, đá một cước.

"Phanh..."

"An Chi Manh, rút ra đây cho tôi!"

Nam giáp hoảng sợ nhìn hướng Nam Ất, trong lòng thầm cầu nguyện cho cô gái đáng thương.

Ai mà không biết Tổng thống mắc bệnh sạch sẽ. An tiểu thư vậy mà dám bày biện trong phòng tổng thống, lại còn khiến ngài tay dính máu đầm đìa thế kia.

Quả nhiên, nghe con mới sinh không sợ cạp a!

"An Chi Manh, rút ra đây cho tôi!!"

AN Chi Manh đang ở trong phòng, nghe được tiếng gầm thét của Cận Tư Hàn mới nhớ ra mình quên mất thứ gì.

Cô nhanh chóng tìm quanh phòng, đáng tiếc không tìm được thứ vũ khí nào.

Anh lửa gần lớn như vậy, hẳn cô sẽ bị anh đánh chết tươi a! Mẹ ơi! Có phải cô đã quá đáng rồi không?

(Cô gái đáng thương vẫn còn chưa biết chuyện, cô thải rác trong phòng tổng thống đã gây ra hai chuyện. Tổng thống vẫn còn chưa tính sổ cô chuyện bày biện trong phòng ngài ấy đâu. Chúa phù hộ cho cô, amen!)

Cô chạy loạn khắp nơi trong phòng, ngoài cửa tiếng gầm gừ không dứt.

Run run rẩy rẩy tránh ở sau cửa, nhỏ giọng đàm phán. "Tổng thống đại nhân, đêm đã khuya, tôi muốn ngủ rồi."

"Tôi cho cô hai lựa chọn, hoặc là tự mình rút ra đây, hoặc là bị tôi lôi ra." Đáng chết, cô lại dám to gan lớn mật vào phòng anh tác quái.

Vẫn may anh có thể không chế cơn buồn nôn, hôm nay anh nhất định phải giáo huấn cho cô một trận.

"Tổng thống đại nhân, khí trời khô nóng, ngài chó nổi giận. Có chuyện gì, nếu không gấp, ngày mai lại nói." Cô bật khóc, bị dọa cho sợ rồi.

Cách một cánh cửa, cô có thể cảm nhận được mùi thuốc súng nồng đậm bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tổng thống kiêu ngạo quan tâm

mùi thuốc súng có thể so với Bom Nguyên Tử, cô nào có lá gan lớn như trời ra mở cửa!

"Quản gia, quản gia, lấy ra chìa khoá dự bị." Đây là cửa chế tạo thủ công đặt biệt phòng chống đạn, chỉ có chìa khoá vạn năng mới mở ra được.

Giọng nói ngoài cửa thịnh nộ, dọa cô giật mình một cái.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Anh vào được, có thể bóp chết chính mình hay không, mắt nhìn cửa sổ tràn đầy đỉnh sắt, trốn là trốn không thoát rồi.

Mắt đen đảo quanh, tìm kiếm một nơi có thể tránh.

Bên tai truyền đến tiếng mở khóa, sợ tới mức run run, trong nháy mắt người lặn đến trốn dưới gầm giường.

Cận Tư Hàn vào đến trông thấy gian phòng trống rỗng, tức giận đến thẳng thiên.

Cái cô gái đáng chết này, thế mà còn dám tránh.

Mắt đen nhanh chóng đảo qua khắp phòng, trông thấy dưới giường có một ché áo. Khóe mắt run run, cúi người cầm tức nhìn cô gái mặt vô tội cười một cái.

"Ha ha... Tổng thống đại nhân, ngài muốn như vậy, tìm tôi có việc sao?" Hai tay gắt gao nắm lấy vạt giường.

Cận Tư Hàn mặt đen như mực càng đen hơn một chút. "Cút ra đây."

"Ha ha... Tôi cảm thấy mặt đất này rất tốt, mát mẻ, mát mẻ, ha ha..." có ngóc mới ra ngoài a! Vừa đi ra ngoài khẳng định bị anh ngược chết a!

Đột nhiên, cảm giác người nhanh chóng đi lên phía trước, cả người treo lơ lửng giữa không trung, nhìn cái gì đều ngược lại.

ngược lại Cận Tư Hàn xách chân của cô, mắt lạnh lùng nhìn cô không ngừng giãy.

"Thả tôi xuống, thả tôi xuống... Mau buông tôi xuống..." Đôi chân dài khá lăm! Đôi chân dài thì có thể tùy tiện mang theo người khác à.

Cô rất muốn khóc, đến cái lông cũng biết mình thấp như thế, thấp đến nỗi anh tùy tiện xách như một con búp bê vải.

Cận Tư Hàn nghiêm mặt, ôm cô vào trong ngực, ngồi ở trên ghế sofa trở tay liền để cô ghé vào trên đùi.

nâng cao tay lên. "Bóp..."

An Chi Manh cả người mông muội, cô bị người đánh... Cái mông rồi...

Vẫn là cái người – đàn ông -

"Cận Tư Hàn, anh hỗn đản ——" cô đã lớn như vậy, còn là lần đầu tiên có người đánh cái mông của cô.

"Bóp..."

"Bóp..."

"Bóp..."

Lần lượt tiếng vỗ tay rõ ràng, không lưu tình chút nào vỗ về phía cái mông vung cao. Tùy ý An Chi Manh gãy dựa thế nào, đều không thể tránh thoát cánh tay sắt trời buộc.

"anh hỗn đản, hỗn đản... Tôi chán ghét anh, chán ghét anh..." Hốc mắt chứa đầy nước mắt trong suốt, cô cảm giác vô cùng khuất nhục.

Cận Tư Hàn xoay người cô đặt ngồi trên đùi, An Chi Manh xoay mặt, kiêu ngạo không nhìn anh.

"Nói, biết sai lầm rồi."

"Tôi không có sai." Dựa vào cái gì đều là mình nhận sai, nếu như không phải anh ép buộc mình làm vị hôn thê của anh, mình cần gì gây sức ép nhiều chuyện như vậy.

Cô không sai, sai đều là anh sai.

Nhìn thấy tính tình cô tỏ ra trẻ con, nâng gương mặt trẻ con lên, môi đỏ vênh lên rất cao, hốc mắt ướt nhẹp.

hỏa khí tận đáy lòng biến mất, néo néo mi tâm. "keo dán cường lực nguy hiểm như vậy đó, vì sao cô dám chơi, cô không sợ dính chặt kéo không ra sao?"

An Chi Manh nhìn lấy anh, đôi mắt đắm lệt trong suốt như nước.

chẳng lẽ không phải anh trách mình hại anh sao? Lúc này mới chú ý tới tay phải anh loang lổ vết máu, đáy lòng sinh ra cảm giác áy náy.

Giọng nhỏ yếu như muỗi. "anh... Tay anh muốn bôi thuốc hay không?"

"Không cần, một chút vết thương nhỏ tôi không xem ở trong mắt." Mắt đen nhìn chòng chọc vào cô. "Đáp ứng tôi, lần sau không cho phép chơi keo dán cường lực."

"Tôi... Tôi sẽ không để mình dính chặt." Đáy lòng có chút ngọt ngào không khỏi ảm áp bồi hồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Đẩy ra vẫn là đẩy ra!

"Vây cũng không được, vụn nhất dính chặt, tay cô sẽ tróc một lớp da. Tôi phải cho cô ăn bao nhiêu đồ tốt, mới có thể bồi bổ được trở lại. Tôi đường đường là Tổng Thống, vị hôn thê bị thương, truyền đi ra ngoài, tôi mất mặt thật nhiều." gương mặt anh tuần nắn nề, nhìn kỹ sẽ có một chút mất tự nhiên.

Đang nổi giận An Chi Manh không có trông thấy, ánh mắt trong nháy mắt trừng anh. "Biết rồi, tôi sẽ không để cho anh mất mặt, tổng thống đại nhân!!" bốn chữ sau cùng cần đặc biệt mạnh!!

Vừa rồi thật sự là tự mình đa tình, có quý mới tin tổng thống máu lạnh cao cao tại thượng, sẽ có tâm.

"Ừm! Nhớ kỹ trước mười giờ tắt phải đi ngủ." Đem cô ôm từ trên đùi bỏ xuống, gương mặt lạnh lùng lui ra khỏi phòng.

Mở ra cửa phòng sát vách, đi vào phòng tắm, có điểm báo trước, lần này anh trực tiếp dùng đồ vật thay thế tay bật đèn.

Phòng tắm hết thấy bình thường, mở ra vòi nước, cầm qua khăn mặt.

Mọi thứ bình thường, lấy khăn lông ướt lau trên thân. Bỗng nhiên trông thấy khăn lông biến hóa, mi tâm lại nhúu chặt cùng một chỗ.

bên trên khăn mặt vẽ hai người đàn ông lõa thể cùng một chỗ, làm tư thế cực kỳ ái muội.

Hít sâu, hiện tại nhất định cô đã ngủ, ngày mai lại tính sổ cùng với cô.

Thuận tay ném khăn mặt vào thùng rác, quần khăn tắm đi vào phòng.

Đặt mông ngồi xuống.

"Đàn độn, Đại Ngốc Nghếch, Đại Ngốc Nghếch!"

Bỗng nhiên đứng dậy, kéo ra tấm thảm, nhìn thấy con vịt xấu xí dưới tấm thảm. Không thể nhìn được nữa trực tiếp ném ra ngoài cửa sổ.

Lần này, anh đem giường trong trong ngoài ngoài kiểm tra tử tế, mới nằm xuống nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau

An Chi Manh còn trong lúc ngủ mơ, liền bị người từ trên giường xách đứng lên.

Nhìn điện thoại di động chưa đến bảy giờ sáng, hằm hằm nhìn người đàn ông trước mắt. "Tổng thống đại nhân, ngài không biết quấy rầy giấc ngủ ngon của người khác là hành vi cực kỳ đáng xấu hổ sao?"

"Đứng lên, đi theo tôi." Mắt đen sôi động nhìn thân thể ăn mặc mát lạnh.

thân thể trắng nõn như ngọc đắp cái chăn màu đen bên trên càng làm người mất hồn, môi đỏ mọng đáng yêu làm cho người ta muốn âu yếm.

ánh mắt mông lung mang theo quyến rũ mê hoặc, câu ánh mắt người, để tâm thần anh rung động.

An Chi Manh bị thương thức còn đang lưu luyến Chu công không rời, căn bản không có chú ý tới ánh mắt anh nóng bỏng.

Kéo qua chăn, trực tiếp che đầu lại. "Tôi không đi, tôi muốn ngủ." Đột nhiên cảm giác thân thể mát lạnh, cả người bị người ôm vào trong ngực.

Cọ... Trong nháy mắt mở hai mắt ra.

Nhìn lấy gương mặt anh tuần đại yêu nghiệt, mông lung buồn ngủ trong nháy mắt thanh tỉnh. "Tổng... Tổng thống đại nhân..."

"Ừm, tình chưa?"

Cô xem thấy hai người tư thế mập mờ, càng phát mê say rồi.

ngu quan yêu nghiệt, tình xảo không có thể bắt bẻ. Có người đàn ông khí phách, người đàn ông trí mạng, còn có tuấn mỹ yêu nghiệt.

Chỉ thấy anh mày kiếm chau lên, môi mông giương lên, dung nhan tuấn tú mang theo khí thế vô lại.

Trái tim kịch liệt co rúm, mẹ nó! Làm người muốn hay không muốn hoàn mỹ như thế.

"Tổng thống đại nhân, ngài có thể đừng áp sát như thế hay không?" Áp sát như thế, đây không phải lừa dối hay à.

Tà mị cười."cô nói là dạng này, tôi gần sao!" Cánh tay dài kéo tôi, hai người hết sức mật.

Hai người cách một tầng áo mỏng bên ngoài, cảm giác được rõ ràng nhiệt độ đối phương.

da thịt mềm mại, xúc cảm trơn mềm, trong hơi thở vờn quanh mùi thơm cơ thể nhàn nhạt.

anh luôn luôn tự chủ rất mạnh, hạ thế trong nháy mắt phần khởi đứng lên.

Hồ hấp dồn dập, nhìn thấy dung nhan kiều diễm trước mắt, đôi môi đỏ mọng im ắng mời người khác nhắm nháp.

Ánh mắt cô sợ hãi nhìn gương mặt anh tuấn càng ngày càng gần, đây là muốn hôn sao?

Chính mình muốn đẩy ra, đẩy ra vẫn là đẩy ra...

Nhìn gương mặt anh tuấn càng ngày càng gần, trái tim nhảy bịch bịch.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Tôi chưa có đánh răng

"Cái kia... Tôi chưa có đánh răng..." Gương mặt đỏ lên, thấy gương mặt anh tuấn đen lại.

Nuốt nước miếng một cái, có vẻ như... giống như mình nói sai rồi."Cái kia... tối hôm qua tôi đánh răng rồi..."

Oanh... Giống như nói câu này, cũng là sai lầm. Cái này xem như mời sao?

Cô thật cảm giác đến chính mình có thể ngu xuẩn như vậy, hốt hoảng giải thích."Tôi không có ý mời anh, thật, tôi chính là... Tôi là nói đúng một sự kiện, thật..."

Thấy ánh mắt anh trên ghẹo, cô đều mau tìm động chui vào rồi.

Thật sự là càng chui càng đen! Trời ạ! Chính mình như thế nào khổ đến anh, IQ liền là 0, đặc biệt là đối mặt với tuấn nhan phóng đại này càng thành số âm rồi.

Trời cao ơi! thiên lôi, đánh chết mình đi! Cô không muốn sống nữa rồi. Bỗng nhiên kéo chặn qua, che mình thật nghiêm túc.

"Phốc phốc..." Cái cô gái này sao có thể đáng yêu như thế, đáng yêu để cho người ta muốn ăn luôn đôi môi đỏ mọng mê người kia.

Đưa tay kéo qua tấm chắn, mắt đen niêm lên một tầng âm áp."Đàn độn, cô muốn ngạt chết mình sao?"

"Đề cho tôi đi chết đi!"

"Nói lời ngốc nghếch, mau ra đây, cô rất đáng yêu." Giọng nhạt nhẽo mang theo chút cưng chiều, tự anh cũng không có phát giác ra.

"anh nói tôi đáng yêu, đó chính là ý không ai yêu, anh vẫn đang cười tôi."

Cận Tư Hàn "... Khen cô còn khen sai rồi hả?"Mau ra đây, tôi không có ý cười cô."

"Không muốn, anh còn hung dữ với tôi. rõ ràng anh đang chê cười tôi." Cô trốn ở bên trong tấm thảm chết sống không ra.

Cô mới không muốn đối mặt ánh mắt anh giễu cợt, lúc đó để cho cô nhớ tới mình vừa mới làm chuyện ngu xuẩn.

Cho tới bây giờ anh không có đồ ai, có loại cảm giác tay chân luống cuống. Nhìn cô gái trốn ở bên trong chần co lại thành một cục, bắt đắ dĩ đứng dậy.

"Tốt! Tôi đi ra ngoài, cô tự mình đi ra, đừng buồn bực phá hỏng chính mình."

Khỏe miệng mỉm cười đi xuống thang lầu, trong đầu nghĩ đến bộ dáng cô khá ái, trong lòng liền ấm áp.

Quản gia nhìn ánh mắt tổng thống, như nhìn Quý.

Tổng thống thế mà mỉm cười ăn bữa sáng, quả thực là mười mấy năm mới thấy lần đầu.

Cận Tư Hàn ăn xong bữa sáng vừa ra khỏi cửa, An Chi Manh liền lén lút đi xuống thang lầu, đoán chừng trộm nhìn lấy, không thấy ai lúc này mới đi xuống thang lầu.

Ngồi trong nhà ăn ăn bữa sáng, ánh mắt quản gia suy nghĩ sâu xa, nhếch miệng lên nụ cười nhàn nhạt.

Xem ra, hiểu con không ai bằng mẹ a!

Ăn bữa sáng, đầu nhanh chóng vận chuyển."chú Quản gia, tôi có thể đi ra ngoài một chút không?"

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh nói có thể." Quản gia nhớ tới Tổng Thống tiên sinh nói xong lời này cười về mặt bí hiểm, nghi hoặc.

"Thật sao?" Anh dễ nói chuyện như vậy sao?

"Ừm, điều kiện tiên quyết là không cho phép có người mang cô ra."

Hừm, không phải anh biết mình là dân mù đường, mới không kiêng sợ như thế—— khi dễ người...

Nhét tràn đầy một miệng thức ăn, dùng sức cắn, dùng sức cắn.

Cô không tin, cô không đi ra được rồi.

Ăn một bụng tức, lau miệng. Vội vàng lên lầu cầm túi xách và điện thoại di động của mình, trực tiếp đi ra cửa lớn.

Nhìn chung quanh bãi cỏ cát tia nghệ thuật, sắc màu rực rỡ.

Âm thầm động viên mình, An Chi Manh, cô nhất định phải đi ra ngoài, không thể khiến cho người ta xem thường.

Nhìn hai bên, tùy ý chọn bên phải, đi vòng một đường, rất nghiêm túc làm ký hiệu.

đặc biệt chăm chú nhớ kỹ đi qua là hoa gì, có bao nhiêu bồn cây cảnh.

Mỗi đầu đường đi qua, đều chụp ảnh nhớ kỹ.

hai người theo ở sau lưng cô, yên lặng nhìn cô lại một lần nữa đi cùng một đường lần thứ ba,

Hai người từ trong mắt lẫn nhau, đều nhìn thấy đỏ mồ hôi.

An tiểu thư, đúng là dân mù đường! Cùng một con đường đi ba lần, thế mà - còn không có phát giác.

Hai người nhìn cô chăm chú nhớ kỹ đường, đều có chút không đành lòng lại nhìn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Đồ Phá hoại, bị chơi xỏ

An Chi Manh lấy ảnh chụp điện thoại di động nhìn cảnh tượng chung quanh, rốt cuộc biết mình đi sai đường rồi.

Nắng hè chói chang, mười một giờ trưa, mặt trời đã lộ ra bản tính độc ác của nó.

Cô bị phơi toàn thân dưới nắng, liên tục đi ba giờ, cô cảm giác được mình cũng nhanh bị nóng ngạt thờ rồi.

Nhìn bốn phía, cô sắp khóc rồi.

Cô rất muốn quay về phòng có điều hoà không khí! Thế nhưng, cô tìm không thấy đường trở về rồi.

Nhìn chung quanh, ngồi trên bãi cỏ, mấy giờ rồi mà nhìn không thấy một Quý Ảnh đi ngang qua.

Cô phát giác, mình lại bị anh đùa giỡn rồi. Tức chết cô rồi!!

Quản gia nhìn thấy An Chi Manh trong video phơi nắng toàn thân đồ bưng, chán chường nằm trên bãi cỏ phơi nắng.

Bấm điện thoại Tổng Thống tiên sinh. "Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư đã ở bên ngoài đi dạo hơn ba giờ, phơi nắng toàn thân đồ bưng. Cần người đi đón cô ta trở về không?"

"Không cần, cô nên nhớ kỹ giáo huấn."

"vâng, Tổng Thống tiên sinh." Rõ ràng Tổng Thống tiên sinh đối với cô có hảo cảm, ông không hiểu làm sao Tổng Thống tiên sinh lại đối với cô ác như vậy.

Đầu bên kia điện thoại dừng lại nửa ngày, lại vang lên âm thanh. "đưa cơm trưa cho cô ta đi thôi!"

"vâng, Tổng Thống tiên sinh." Xem ra Tổng Thống tiên sinh vẫn quan tâm An tiểu thư.

Tòa pháo đài này, khắp nơi mặt cỏ bồn cây cảnh đều có camera, hai mươi bốn giờ giám sát.

An Chi Manh ở bên ngoài phơi nắng choáng váng, miệng đắng lưỡi khô, mồ hôi ướt đầm váy, quả thực là cực hình nhân gian.

"Có người hay không!"

"Người chết đi đâu rồi hả?"

"Có người hay không!"

"Là người hay quý cũng đi ra cho tôi một cái a! A a a a..." Cô nhanh buồn đến chết, khẳng định là tên tổng thống biến thái kia có ý.

Cô sớm nên nghĩ đến anh sẽ không hảo tâm như vậy, để cho mình đi ra khỏi tòa thành.

Cô hối hận rồi! Chính mình hẳn là tìm trời đầy mây lại đi ra đây tìm đường, không cần cực nhát thời,

"An tiểu thư, bữa trưa của cô." Quản gia từ phía sau đi tới, đem bữa trưa đặt ở trên bãi cỏ.

An Chi Manh vừa muốn mở miệng, đã nhìn thấy bóng lưng ông đi xa, mở miệng ra sững sờ tại chỗ.

Nhìn thấy khay thức ăn lè loi tro rơi nằm trên đất, cô có loại cảm giác bị toàn thế giới vứt bỏ.

Đồ phá hoại! Đây nhất định là tổng thống biến thái này phân phó, nhìn trên khay cát không có hai ba cái hóa thành nước.

đáy lòng cô đã chảy đầy mắt, yên lặng ăn bữa trưa, uống vào cát nước đá.

Ăn xong bữa trưa không bao lâu, liền có người hầu tới thu thập khay, cô vừa muốn mở miệng đã nhìn thấy người hầu đi thật nhanh rồi.

Bỗng nhiên nằm sấp trên mặt đất, tay mò khắp nơi.

mò mười mấy phút, cuối cùng tại một bụi cỏ chổng lên có một cái camera.

Đáy lòng càng là chảy đầy mắt, tình cảm mình bị người coi như khi đùa nghịch.

Tức giận bất bình thả camera trên mặt đất, hung hăng giẫm nát. "tổng thống thói tha, tổng thống thói nát, đại biến thái..."

Tức giận bất bình mắng thật lâu, cảm giác nằm trên bãi cỏ nóng bỏng lợi hại.

Buổi trưa mặt trời gay gắt, phơi người vỡ tung.

Phơi nắng dưới ánh mặt trời, cảm giác hô hấp càng ngày càng khó khăn, đau đầu quá...

Nằm trên bãi cỏ, người hôn mê một chút đã ngủ.

Nam Giáp đẩy Nam Át."anh đi lên xem một chút, hẳn là bất tỉnh rồi." mặt trời chói chang bên trên, ở dưới ánh mặt trời phơi nắng lâu như vậy, bọn hắn là đàn ông còn chịu không được, đừng nói là em gái trắng nõn yếu đuối như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Các người có thể cút

Nam Át đi lên trước, thấy gò má cô ửng hồng không bình thường, hô hấp dồn dập.

Trong lòng hồi hộp trầm xuống."An tiểu thư, An tiểu thư..." Vươn tay lay mấy lần, thấy cô cũng không có dấu hiệu thanh tỉnh.

Lần này, hai người hoảng rồi. Người mù đều có thể nhìn ra Tổng Thống tiên sinh đối với cô đặc biệt.

"Nhanh, gọi điện thoại thông tri Tổng Thống tiên sinh, hiện tại tôi ôm cô về biệt thự."

Nam Giáp nhanh chóng lấy ra điện thoại di động, bấm điện thoại cho Tổng Thống tiên sinh.

Đầu bên kia điện thoại rất nhanh truyền đến tiếng nói nhặt nhẻo."Nói."

"Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư té xỉu rồi." Nam Giáp vừa nói xong cũng nghe thấy điện thoại truyền đến."Tút tut tut..." tiếng cúp máy điện thoại.

Nhìn thấy điện thoại di động trầm mặc nửa ngày, chẳng lẽ chính mình đoán sai rồi hả? Tổng Thống tiên sinh mất hứng rồi hả?

Tổng Thống tiên sinh cũng không có đối với An tiểu thư có cái gì đặc biệt?

Ôm tâm tình buồn bực đi một đường đến lầu, gặp Nam Át và quản gia bận bịu tay chân cầm cục đá lạnh chườm cho cô.

Quản gia liếc Nam Giáp một chút."Tổng Thống tiên sinh, nói thế nào."

"Tổng Thống tiên sinh nghe xong, cúp máy điện thoại rồi." Nam Giáp vô cùng phiền muộn, tốt xấu cho cái nhắc nhở."Chúng ta nên đưa An tiểu thư đi bệnh viện hay là chờ Tổng Thống tiên sinh ra chỉ thị??"

"Chờ đã, Tổng Thống tiên sinh sẽ trở lại."

Nam Giáp thấy lời nói của quản gia chắc chắn, nghĩ mãi không xong. Chẳng lẽ Tổng Thống tiên sinh gọi điện thoại nói cho ông?

mắt Nam Át nhìn Nam Giáp cảm thấy lẫn lộn, lắc đầu. Nam Giáp này vô cùng đầu đất!

"Cô thế nào rồi hả?" Cận Tư Hàn mãnh liệt đi đến một bên giường.

Nam Giáp gạt mình vạn phần nhìn Tổng Thống tiên sinh nhảy dù, lúc này mới mười mấy phút, lái xe nhanh nhất không phải cũng mất một giờ sao?"Tổng... Thống tiên sinh..."

"Cô thế nào rồi hả?" Nhìn thấy An Chi Mạnh nằm ở nơi đó sắc mặt ửng hồng, toàn thân nóng lên.

Tâm nơi nào đó mơ hồ cảm giác đau đớn, táo bạo muốn kéo cô đứng lên đánh một hồi. Tự mình ra ngoài một buổi sáng, chính mình thế mà có thể già yếu và mình thành bộ dạng này.

"Các người làm sao chiếu cố cô ta, thế mà có thể chiếu cố một người lớn từ sống đến té xỉu. cuối năm phần thưởng các người đều không có, đều cút xuống cho tôi..."

Nam Giáp và Nam Át liếc lẫn nhau một chút, biểu thị chính mình rất vô tội.

Rõ ràng là ngài nói không cho chúng tôi mang cô ta trở về, để cho cô thụ giáo huấn, hiện tại làm sao đều là lỗi của bọn họ rồi.

mặt vô tội lui xuống, quản gia yên lặng đóng cửa thật kỹ.

"Ầm..."

"Uy, Tổng Thống tiên sinh, là ai đã chết, cần tôi tự thân xuất mã. Tôi đúng là bề bộn công việc." Tổng Húc ngưu quan tuần lẫm, trên thân phát tán ra khí tức nho nhã.

"Quay lại đây, nhìn xem cô thế nào rồi hả?" Mắt đen chăm chú nhìn An Chi Manh nằm tại nơi này.

"hà, tôi nói anh vì cô gái trước mắt lái trực thăng tới? Chậc chậc..." Đi đến một bên giường, xuất ra cái rương mang theo bên người.

mở rương ra, kiểm tra cho cô một hồi. "Không có đại sự gì, chỉ là bị cảm nắng thể chất kém té xỉu rồi."

"Không có đại sự gì, sao cô còn bất tỉnh." Mắt đen âm u nhìn gương mặt vui cười trước mắt. "anh còn cười một lần nữa, tôi không bảo đảm sẽ không xé toang về mặt vui cười của anh."

Anh ta lập tức thu lại vẻ mặt vui cười của mình. "Khục khục... hiện tại là cô té bất tỉnh, đoán chừng đêm nay hoặc là ngày mai sẽ tỉnh lại rồi. Các người dùng nước đá xoa toàn thân cho cô, lại uống thuốc này, ngày mai khẳng định có thể tỉnh lại rồi."

"Cút đi!" Tiếp nhận trong tay anh, cau mày.

Tổng Húc nhún nhún vai, sờ lên cái mũi lui xuống.

Đi xuống lầu trông thấy quần gia, bắt đầu đi mở miệng. "tổng thống nhà ông cần khối đá lạnh, ông cầm lên đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mang tới đây

"Cảm ơn bác sĩ Tổng, cậu có muốn dùng cơm tối không?" Quần gia sai người đi lấy đá lạnh, lập tức mang lên lầu.

"Không cần, tôi thấy tổng thống nhà mấy người cũng không có tâm tình ăn tối đâu." Lưu lại ý vị thâm trường, anh trực tiếp rời đi luôn.

Quần gia mang đá lạnh lên lầu, gõ nhẹ cửa phòng. "Tổng Thống tiên sinh, tôi mang đá lên rồi."

"Cầm tới đây..." Thanh âm trầm thấp khiến quần gia phải dè chừng.

Rón rén mở cửa, ông mang đá lạnh đến cạnh anh, sau đó im lặng đứng một bên.

Cận Tư Hàn thô bạo giật lấy đá lạnh, đặt lên bên ngoài quần áo cô.

Thấy toàn thân cô run lên một cái, động tác của anh ôn nhu hơn vài phần. Một tiểu đem một tiểu đem thả tại nàng trên thân, gập nàng vẫn là lạnh run. Châm chậm đặt từng viên đá lạnh lên người cô, toàn thân cô vẫn phát run.

Cả người da thịt nóng bừng, đá lạnh nhất thời không có tác dụng, anh càng thêm bức bối. "Ông xuống nhà mang hết đá lên đây."

Quần gia khó xử nhìn thùng đá lạnh lớn trước mặt: "Tổng Thống tiên sinh, cái này cũng là tất cả rồi." Thùng lớn đá này, hoàn toàn đủ dùng a!

Tổng thống xưa nay không dùng đá lạnh, số đá này là lấy từ đá ướp đồ ăn.

Mắt nhìn hơn nửa thùng đá, lại nhìn An Chi Manh toàn thân đỏ như đồng nung, tâm như bị ai nheo, anh khó chịu đứng phắt dậy. "Qua không chờ tới đây, lập tức, lập tức."

"Vâng!" Quần gia lưu loát lui xuống, đóng cửa lại liền lấy điện thoại ra liên lạc ngay.

Cận Tư Hàn thấy cô nhú chặt mày, gương mặt nhỏ nhắn đang nhăn nhó, khó khăn cười.

Trái tim như bị vò thành một mớ bông bong, lại nhìn sang chỗ đá không đủ dùng kia.

Nhanh chóng đi đến phòng tắm, anh mở vòi nước, để chế độ lạnh.

Lại đem toàn bộ đá lạnh đổ vào, sau đó mới cời vẩy trên người cô ra, ôm cô vào bồn tắm lớn.

Để cô ngâm mình trong bồn tắm, mắt anh khế liếc da thịt trắng nõn của cô gái vì phơi nắng mà xuất hiện những vết đen đỏ loang lổ.

Ảo não sự ác độc của chính mình, cô cũng chỉ là trẻ thành niên, vậy mà anh lại mất hết lí trí đi so đo với cô.

"Ba!" Anh vươn tay đánh lên mặt mình.

"Ừm, khó chịu..." Nóng lạnh giao thoa, khuôn mặt nhỏ nhắn mê man nhăn nhó.

Cô cất tiếng nhỏ nhẹ như trẻ con, yếu đuối gõ vào lòng anh.

Anh không để ý bồn tắm lạnh lẽo, trực tiếp ngồi vào.

Thân thể cao lớn vừa ngồi xuống, bồn tắm lớn trong nháy mắt trở nên nhỏ hẹp. Cận Tư Hàn kéo cô lại, để cô cùng chỗ với mình.

Tay vỗ nhẹ lưng cô, mắt đen nhu tình như nước. "Ngoan, nhanh thôi sẽ không khó chịu nữa

"Khó chịu... Thật là khó chịu..." Cô bất an giãy dụa, thân thể nóng lạnh thay đổi, một bên Hòa Sơn đốt cháy muốn nổ tung, một bên nước đá lạnh lẽo đến thấu xương

Khó chịu đưa tay không ngừng gãi toàn thân, hận không thể xé nát thân thể chính mình.

Giữa cái lạnh giá tìm được một cơ thể ấm áp, cô liền vươn tay ôm chặt lấy, cả người dán chặt lên đó.

Môi đỏ dán lên nơi mềm nhũn, không ngừng gặm nuốt.

Trên môi truyền đến cảm giác nóng lạnh thất thường, Cận tư Hàn nhìn cô gái đang tùy ý cắn mút môi mình.

Mắt đen nồng đậm tình ý, phản động làm chủ.

Anh giữ lấy cô gái nhỏ đang tác oai tác quái, ôm vào trong ngực. Ôn nhu một chút xiu thương thức cánh môi mềm mại của cô, cảm nhận sự chủ động từ cô..

Nụ hôn trở nên bá đạo mà nóng rực.

Hai tay AN Chi Mạnh quán chặt quanh eo anh, điên cuồng gặm cắn bờ môi anh, giống như trẻ sơ sinh tìm được nguồn thức ăn ngon, liền không ngừng ngấu nghiến.

Răng môi giao nhau, còn có máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Tiểu yêu tinh phiên toái

KHông khí nóng rực lập tức vây quanh hai người.

"Chụp chụp..."

"Tổng Thống tiên sinh, đá lạnh đến rồi."

Thanh âm quân gia bên ngoài cửa khiến anh bỗng nhiên bình tĩnh. Kéo cô gái qua một bên, chỉ thấy cô vẫn hung hăng cạo xát lên người anh.

Cổ hết sức đè xuống thân thể khô nóng khó chịu, bàn tay vỗ nhẹ cái mông đang nhô lên cao của cô. "Tiểu yêu tinh phiên toái, đợi cô tỉnh lại rồi, xem tôi thu phục cô thế nào."

Anh ôm cô ra bồn tắm lớn, dùng khăn tắm che chắn cẩn thận toàn bộ cơ thể cô rồi mới ra ngoài.

Quét mắt quân gia đứng trước cửa. "Đem đá rắc hết xuống mặt đất."

Quân gia dựa theo phân phó đem đá lạnh rắc hết lên đất, trải thành một khoảng lớn. "Tổng Thống tiên sinh, tôi giúp ngài trông chừng An tiểu thư, ngài có muốn đi thay quần áo không?"

Mắt nhìn quần áo ướt đầm cùng áo sơ mi còn vương chút máu dính chặt trên người, anh khẽ nhủ mày. "Không cần, ông đi xuống đi!"

"Tổng Thống tiên sinh, có việc cứ gọi tôi." Lặng lẽ lui xuống, tổng thống mắc bệnh thích sạch sẽ thể mà lại không sạch sẽ rồi..

Cận Tư Hàn ôm cô, nằm cùng cô trên chỗ rải đá lạnh.

Vừa nằm lên đó liền lạnh cóng đến rùng mình một cái, Cô gái nhỏ nhủ chặt mày.

Anh ôm cô, hai cơ thể sưởi ấm lẫn nhau.

Thấy cô cứ mãi nhíu mày, anh vươn tay day nhẹ lên trán cô.

Không sợ người khác làm phiền.

Anh cứ tiếp tục, thẳng đến khi đá đều hóa thành nước, thân nhiệt của cô mới dần hạ xuống.

Anh lau khô người cho cô, đặt cô lên trên giường.

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn yên tĩnh trong lòng, tâm cũng dần dần bình tĩnh lại. Hai người ôm nhau ngủ.

Ngoài cửa sổ đêm tối che kín toàn bộ bầu trời, sự tĩnh lặng cũng theo màn đêm mà vây kín xung quanh.

"Nóng... Nóng... Nóng..."

Tiếng rên rỉ nhỏ vụn đánh thức Cận Tư Hàn, anh mở hai mắt, đột nhiên cơ thể cô nóng bừng lên.

Anh lay người cô. "Tĩnh, tĩnh..."

"Nóng... Nóng..." Tay trắng bực bội quơ lung tung, toàn thân khó chịu.

Anh vươn tay lên kiểm tra, trán nóng dọa người.

Tâm xiết chặt, nhanh chóng cầm gọi đi.

Điện thoại vang lên ba tiếng mới thấy đầu dây trả lời. "Tổng Thống tiên sinh, ngài biết mấy giờ rồi không? Một giờ đêm a! Một giờ rồi..."

Anh thô bạo cắt ngang lời người kia. "Đừng nói nhảm, lập tức lăn tới đây cho tôi."

"Này, hơn nửa đêm rồi, anh muốn đòi mạng sao a!"

"Mười phút đồng hồ, nhất định phải đến." Không đợi đối phương phản hồi, anh trực tiếp cúp máy điện thoại.

Trên tay nhiệt độ nóng hổi, khiến anh lòng nóng như lửa đốt.

Nhanh chóng mở cửa, anh rống to xuống lầu dưới. "Quản gia, quản gia..."

Quản gia mặc vội áo ngủ, chạy lên lầu. "Tổng Thống tiên sinh, làm sao vậy?"

"Ông đi xem một chút, cô ấy làm sao?" Anh từ nhỏ đến lớn đều rất khỏe mạnh. Chưa từng bị phát sốt.

Đối mặt với tình huống hiện tại của cô, tay chân càng thêm luống cuống.

Quản gia vội vàng chạy đến gian phòng, tay vừa sờ trán cô, lập tức rút trở về. "Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư phát sốt rồi."

"Phát sốt? Làm sao đột nhiên lại phát sốt rồi hả?" Cô không phải mới bị cảm nắng? Nóng sao?

"Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư hẳn là bị cảm lạnh rồi." Mắt nhìn đá lạnh đều tan thành nước trên mặt đất, kỳ thật ông đã sớm muốn nói cho Tổng Thống tiên sinh, bị cảm nắng không phải cứ muốn làm nó lui xuống là nó lui được.

Nằm trên nước đá, ai khỏe mạnh đến đâu cũng sẽ sinh bệnh, đừng nói đến An tiểu thư yếu đuối thể kia.

Nhìn An Chi Mạnh càng ngày càng khó chịu, lần đầu tiên anh không biết mình nên làm gì. "Hiện tại, làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Ngớ ngẩn trong tình yêu

"Tổng Thống tiên sinh, vẫn là chờ bác sĩ Tổng qua đây xem thử. An tiểu thư không không phải nóng sốt do cảm mạo, cô ấy là vừa bị cảm nắng đến phát sốt, lại nhiễm lạnh đến phát sốt, tôi cũng không biết." Quản gia nhìn An tiểu thư thân nhiệt đang tăng cao, lại nhìn tổng thống tiên sinh ngây ngô luống

cuồng đứng cạnh giường, không biết nên khóc hay nên cười.

Lần đầu ông phát hiện, thì ra tổng thống cũng có lúc không biết nên làm gì.

Có lẽ cái này cũng là nóng vội khiến con người ta mất đi lý trí.

Tổng Húc mở cửa, trực tiếp lao vào phòng. "Tổng Thống tiên sinh, ngài có ý gì, hơn nửa đêm rồi đó? Bất luận thứ gì cũng cần kiểm tra theo tiến trình, tôi chỉ là thầy thuốc không phải thần tiên." Miệng lái nhai không ngừng, nhưng người vẫn đi đến cạnh Cận Tư Hàn.

Vừa nhận được điện thoại của tổng thống, anh lập tức chạy tới, đứng là quá hiền lành, dễ bị bắt nạt mà.

"Bớt nói nhảm, mau xem cô ấy bị phát sốt rồi." Cận Tư Hàn quét mắt đen lạnh lùng nhìn người vừa tới.

Tổng Húc run lên, lập tức thu hồi sự oán trách của chính mình, nhìn người đang nằm toàn thân nóng lên bất thường.

Vừa vươn tay vào sờ thử, cả người đều không tốt rồi. "Tổng Thống tiên sinh, các người chăm sóc cô ấy kiểu gì vậy? Rõ ràng gì là cảm nắng nho nhỏ, sao đêm tới lại thành ra sốt cao chứ?"

Miệng nói qua, trên tay cũng không nhàn rồi.

Anh móc nhiệt kế, đo đặc. Thân nhiệt lên tới 40 độ. "Không được, tranh thủ thời gian đưa đi bệnh viện. Cô ấy sốt cao bao lâu rồi?"

"Không biết." Nhìn nhiệt kế lên đến 40 độ, Cận Tư Hàn tâm loạn như mả.

Tổng Húc liếc anh một chút. "Ngài chăm sóc cô ấy kiểu gì? KHÔNG phải tôi nói dùng nước đá lau người cho cô ấy sao? Làm sao lại sốt cao?"

"Tôi để cô ấy ngâm mình ở trong nước đá, còn cho cô ấy nằm trên đá mấy giờ." Anh không hề nhận ra chính mình có lỗi gì, anh chỉ là muốn cô nhanh chóng hạ thân nhiệt mà thôi.

Tổng Húc nghe xong, cả người đều không ổn. "Tổng Thống tiên sinh, ngài đối với cô ấy có thâm thù đại hận sao? Tra tấn cô ấy đến vậy, hiện tại tốt rồi. Bị cảm nắng lại phát sốt, rất có thể sẽ gây nên viêm phổi. Nhanh đưa bệnh viện đi!"

"Quản gia, nhanh chuẩn bị xe đưa cô ấy tới viện." Anh quay người ôm lấy An Chi Manh, bước nhanh đi xuống lầu.

Tổng Húc nhìn theo bóng lưng của anh, chỉ có thể thở dài.

Trong tình yêu quả nhiên đều là ngớ ngẩn a! Tổng thống tiên sinh không gì không làm được, cư nhiên cũng không ngoại lệ.

Đêm khuya

Xe đua màu xám phi nhanh trên đường cao tốc, thậm chí còn vượt cả đèn đỏ.

Nửa giờ sau, người cuối cùng đã tới bệnh viện.

Mọi người trực tiếp ân thang máy lên tầng cao nhất, Tổng Húc nhanh chóng thay đổi áo khoác trắng.

Kiểm tra xong cho cô, đã là chuyện nửa tiếng sau rồi.

Xác nhận có dấu hiệu viêm phổi, không thể không tiếp nước cho cô. Mắt nhìn tổng thống tiên sinh theo sát cô từ đầu đến cuối, anh xoa xoa huyết thái dương. "Tổng Thống tiên sinh, ngài về trước đi, tôi ở đây trông coi. Nếu ngài không yên tâm, có thể phái người đến trông coi."

"Không cần, cô ấy lúc nào sẽ tỉnh?" Mắt đen khóa chặt lên cô gái lúc ngủ cũng không chịu an ổn nằm trên giường bệnh.

Trái tim anh có chút đau.

"Có lẽ là trưa mai. Nhiệt độ cao đêm nay sẽ giảm."

"Có lẽ?" Mắt đen trừng lớn, mang theo ý cảnh cáo nồng đậm. "Tôi cần đáp án chắc chắn. »

Tổng Húc run lên, cảm giác mình bị ép quá rồi.

"Ha ha... Yên tâm yên tâm, đêm nay khẳng định hạ sốt." Lặng lẽ lui ra phía sau một bước, rất sợ Tổng Thống tiên sinh lên cơn giận dữ phóng hỏa đốt anh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Bác sĩ Tổng can đảm không sợ chết

"Ừm, cậu có thể rút rồi." Nói xong, đuôi mắt cũng không thèm liếc anh.

Tổng Húc nhún nhún vai, quả nhiên vẫn là Tổng Thống tiên sinh Vô Tình.

Anh im lặng lui xuống, nhìn qua khe cửa Tổng Thống tiên sinh vẫn ngồi bên giường, cho dù không nhìn thấy nét mặt của anh, nhưng từ không khí ám áp giữa hai người, cũng có thể cảm nhận nhu tình mật ý.

Lặng lẽ đóng cửa lại, để cho hai người một khoảng không gian.

Cả đêm Cận Tư Hàn đều trực ở bên cạnh cô, giúp cô bụng trà đưa nước, chú ý biến đổi thân nhiệt của cô.

Thăng đến khi cô hết sốt, ngoài cửa sổ sắc trời đã tăng sáng rồi.

Thiếp đi một lúc, tỉnh lại đã là sáu giờ rưỡi.

Mắt nhìn An Chi Mạnh đã hạ sốt, đang ngủ an ổn, anh vẫn không yên lòng căn dặn quản gia và bác sĩ Tổng. "Nếu như cô ấy có biến đổi gì, nhớ gọi điện thoại cho tôi."

"Được rồi, ngài đi đi! Ngài vẫn không yên tâm về y thuật của tôi sao? Không cũng là một cái nhỏ nhỏ..." Anh còn định nói thêm vài chữ, viêm phổi, thể nhưng lại không dám nói ra.

Biến sắc, biến đến vô cùng nghiêm túc. "Tôi sẽ trông coi cô ấy thật chặt, cô ấy rơi mất một sợi tóc cũng sẽ báo cho ngài. »

"Tổng Thống tiên sinh, ngài yên tâm đi thôi! Tôi sẽ chăm sóc cẩn thận cho cô ấy." Quản gia có chút đau lòng tổng thống một đêm không ngủ, còn phải vội vàng đi xử lý chính sự.

"Được, nhớ kỹ, có bất kỳ biến hóa nào, phải gọi điện báo tôi." Căn dặn một hồi, Cận tư Hàn cuối cùng mới an tâm rời phòng.

Tổng Húc thấy anh vừa đi, cả người trong nháy mắt liền được thả lỏng, phát áo blu, bắt chân ngồi xuống ghế salon. "Này, tổng thống nhà các người lần này đúng là ngấm trúng người rồi."

"Bác sĩ Tổng, ngài vẫn là nên chuyên tâm chăm sóc cho An tiểu thư đi!" Quản gia thể nhưng rất trung với tổng thống nhà mình.

"Áy, vị mỹ nữ đó có thân phận gì vậy! Gia đình bối cảnh là trùm địa sản hay là thương nghiệp hàng đầu, hay là danh viện thế gia?" Mỗi người đều có một trái tim tò mò đầy nhiệt huyết.

Đặc biệt là tin tức về tổng thống đại nhân vạn năm không có scandal, cao cao tại thượng luôn tránh xa phụ nữ.

Quản gia có chút bất đắc dĩ nhìn anh. "Chẳng phải là cái gì, An tiểu thư chỉ là học sinh đại học."

"Ai... Không có tí sức lực nào, thể mà chẳng phải là cái gì. Xem ra, lần này ngài ấy xác thực chờ thảm rồi." Tổng Húc có thể nói là theo Cận Tư Hàn từ nhỏ đến lớn, anh cũng từ nhỏ được bồi dưỡng để sau này trở thành thầy thuốc.

Chỉ là Cận Tư Hàn một mực quá mức lạnh lùng, cho tới nay quan hệ của hai người đều lãnh đạm.

Nhưng cái này có thể sẽ không ngăn cản nhiệt huyết hiếu kì của anh với ngài.

"Bác sĩ Tổng, An tiểu thư, cô ấy rất thiện lương." Quản gia suy nghĩ thật lâu, nói tiếp: "An tiểu thư, cũng vô cùng đáng yêu."

"Là sao?" Nhìn cô gái đang nằm trên giường bệnh, mặt trái xoan, ngũ quan tam được.

Dáng người cũng miến miến cường cường, không phải nóng bỏng cũng không quá mức vô vị.

Ngược lại là da thịt không tẻ, tổng thể mà nói, rất sạch sẽ.

Cô so với mẹ của Cận Tư Hàn không chỉ kém một chút.

Diện mạo đối với Cận Tư Hàn, cũng không bằng.

Dáng người, càng là sexy trong một đồng bao la rộng lớn những người sexy, không có gì nổi trội.

Người như vậy bình thường chẳng có gì nổi bật, vậy mà lại khiến nam nhân cách điện phụ nữ như Cận Tư Hàn trầm luân rồi!!

Miệng cười lên tà mị, thời gian này phải chiếu cô cô thật tốt rồi.

Quản gia mắt nhìn anh, đáy lòng thầm xót xa thay. "Bác sĩ tổng, tôi khuyên cậu vẫn là nên bỏ ý nghĩ trong đầu đi. Tổng Thống tiên sinh, rất xem trọng cô ấy."

"Là sao? Cuộc sống quá nhàm chán, muốn xem cao trào cũng là một ý hay." Có thể có thời cơ đùa cợt Tổng Thống tiên sinh, cho dù chết, cũng đáng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Một lời hứa hẹn

An Chi Manh mê mải nhìn bốn phía màu trắng. "Đây là nơi nào?"

Không đợi quản gia nói chuyện, Tổng Húc trực tiếp ngồi xuống trước mặt cô, nhiệt tình nói: "Đây là bệnh viện của tôi, mỹ nữ, cô tỉnh rồi, có chỗ nào không thoải mái không?"

Gương mặt tuần lẳng mím cười, khí chất nho nhã trời sinh giúp anh cứu vãn.

Nhưng dựa vào thứ khí chất đó của anh, đối với cô, không cả đối lại được cái liếc mắt thứ hai.

Anh biểu thị nội tâm nhận lấy một vạn điểm thương tổn, không ngừng cố gắng biểu hiện mị lực của mình. "Cô tên An Chi Manh, tôi có thể gọi cô là Manh Manh chứ?"

Manh manh? An Chi Manh run run.

Ngước mắt nhìn người trước mặt, An Chi Manh tự động lùi về sau. "Bác sĩ, chúng ta không quen."

"Trước lạ sau quen mà! Tôi tên Tổng Húc, là viện trưởng ở đây." Tổng Húc chính là đại diện cho lớp người không có cái thứ mang tên da mặt gì đó.

"Ha ha..." Cô đưa mắt cầu cứu nhìn về phía quản gia.

Quản gia rất hài lòng biểu hiện của cô, lúc này mới can ở trước mặt cô, mặt không đổi nhìn về phía Tổng Húc. "Bác sĩ Tổng, xin cho An tiểu thư yên tĩnh."

"Này, chú quản gia, chú không đến mức chán phèo như ngài Tổng Thống chứ! Cổ nhân đều nói yếu điệu thực nữ quân tử hảo cầu. Huống chi là bây giờ thế kỷ 21, nam chưa vợ nữ chưa chồng, sao tôi không thể theo đuổi cô ấy? »

Tổng Húc nói xong, lúc này mới phát hiện ánh mắt nhìn quản gia mình, rất cổ quái.

Giống như... Minh sắp thành người chết rồi. "Áy, chú quản gia, tôi muốn nói một câu., Chú có thể đừng nhìn tôi như vậy không, chẳng khác nào xem tôi là người chết ý."

"Vậy sao?"

Bỗng nhiên quay người, Tổng Húc quý dị nhìn về phía người đàn ông phía sau. "Ha ha... Tổng Thống tiên sinh, ngài... Ngài không phải đi làm việc sao? Ngài bận rộn đến vậy, sao lại có thời gian tới đây?."

"Nước R thiếu tôi một ngày sẽ không chết." Nhưng cô ấy thiếu tôi một ngày, tôi không yên lòng.

Câu nói sau cùng anh không nói ra, mắt đen khéo léo che giấu đi nhu tình cùng lo lắng.

"Ha ha... Tôi đột nhiên nhớ ra tôi còn có việc, tôi đi trước. » 36 Kề, chạy là thượng sách.

Nhanh chóng bôi dầu vào lòng bàn chân, chuẩn mất.

Quản gia cũng theo sát phía sau, biết ý đóng cửa lại cho hai người.

Cận Tư Hàn ngồi xuống ghế salon, khuôn mặt anh tuần vẫn lạnh nhạt như cũ. "Khá hơn chút nào không?"

"Nhờ hồng phúc của anh." An Chi Manh trực tiếp quay đầu qua, lười liếc anh một chút. Cô nhất định không quên là ai cố ý không cho đưa cô trở về, để cô phơi nắng bên ngoài rồi cảm nắng.

Hai người người nào cũng không nói chuyện, an tĩnh ngầy người mười mấy phút.

An Chi Manh càng nghĩ càng tức giận, người này không biết nói một câu xin lỗi sao?

Không đi, ngồi ở đó, là có ý gì?

Cận Tư Hàn nhìn khuôn mặt tức giận của cô, người luôn hống hách hơn người như anh, đột nhiên có chút khó khăn mở lời.

"Anh có ý gì. "

"Cô muốn cái gì?"

Hai người trầm miệng một lời, liếc nhau. An Chi Manh quay đầu nhìn về phía anh. "Anh có ý tứ gì?"

"Cô muốn châu báu, kim cương, hay là túi xách, hoặc là đồng hồ?" lần đầu tiên anh dễ dàng phụ nữ, gương mặt có chút hồng hồng.

An Chi Manh triệt để phẫn nộ rồi. "Anh có ý gì?"

Cận Tư Hàn tuy không hiểu làm sao để dỗ phụ nữ, nhưng anh biết đoán nội tâm của người khác.

Thấy cô không vui, anh bắt chuyện lần nữa. "Vậy cô thích ăn tiệc nước R hay tiệc hải sản, chỉ cần cô nói, tất cả đều có thể. »

Chỉ cần cô nói, đều có thể. Đây là anh cho cô một lời hứa hẹn

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Dựa vào cô là vị hôn thê của tôi

Nhưng trải qua miệng anh vừa nói không biết đồ người, thêm nữa mặt mày nghiêm túc.

Bất luận kẻ nào đều sẽ không cảm thấy đó là một câu hứa hẹn, sẽ làm cho cô gái cảm thấy đó là một cách biến thành vũ nhục.

An Chi Manh không muốn lại nhìn anh thêm một chút. "Không có việc, anh đi đi thôi! bữa tiệc lớn của anh, tôi ăn không nổi."

"Ừm, vậy cô nghỉ ngơi trước." Lui xuống đóng cửa phòng, trực tiếp đi đến cuối hành lang.

Một chân đá văng cửa phòng, dọa đến Tổng Húc bên trong giật mình một cái đứng lên.

Thấy người tới là Cận Tư Hàn, liền tiếp lui về phía sau. "này, anh không đến mức đi! Tôi đùa giỡn với cô vài câu, anh liền muốn giết người diệt khẩu a!"

Thấy anh ngồi trên ghế dựa, anh nhanh chóng vọt đến cạnh cửa.

Đề phòng anh tùy thời hành động bạo lực, tự mình trốn trước tiên.

Nhưng anh vào phòng hồi lâu chỉ thấy anh ngồi trên ghế dựa, giống như đang trầm tư...

Nghĩ hoặc không hiểu đi lên trước một chút. "này, anh có chuyện răn dạy, muốn đánh nhau hãy mau, đừng dọa tôi, được không?" Từ nhỏ cho đến lớn, anh ở nơi đó đã ăn bao nhiêu thua thiệt, chịu đánh ít nhiều lớn lên.

Anh đã quen thuộc, tập thành quán tính sợ hãi. Đồ phá hoại!

"này, anh nói một câu đi! Không đến mức nghiêm trọng như vậy đi!" Không phải là đùa giỡn hai câu, đến mức mà!

"anh nói coi, con gái thích gì?"

Tổng Húc: "... "Ngơ ngác nhìn anh, biểu lộ cứng ngắc. "anh - nói cái gì?"

Cận Tư Hàn đứng dậy, coi như không có anh tồn tại, trực tiếp rời đi.

"Ha ha ha ha..." Tổng Thống tiên sinh kiêu ngạo cao cao tại thượng, thế mà lại mời mình dạy.

Tha cho anh đang cười, anh lớn như vậy đây là lần thứ nhất có thể cười hắc hắc. "Ha ha ha..."

Nghe thấy sau lưng truyền đến tiếng cười phách lối, mày kiểm hơi nhú.

Toàn thân tán phát khí thể càng lạnh lẽo, áp suất thấp để cho bảo vệ đi theo càng phải cẩn thận.

Đi đến cửa phòng của cô, chỉ nghe thấy bên trong truyền đến tiếng cãi vã.

"Tôi mặc kệ, tôi muốn ăn kem, trời rất nóng, không cho người ta mở điều hòa còn không cho người ta ăn kem sao? Muốn nóng chết người a!"

Anh cất bước đi vào, trực tiếp cứng rắn mở miệng: "Không cho phép ăn."

"anh dựa vào cái gì quản tôi." Trời rất nóng không cho tôi mở điều hòa, còn không cho tôi uống nước đá, quá đáng hơn là để cho cô ăn - đồ ăn nóng -

Còn nhất định phải ăn nhân lúc còn nóng...

"Dựa vào cô là vị hôn thê của tôi."

"Tôi còn chưa phải vị hôn thê của anh, tôi cũng không muốn là vị hôn thê của anh, anh nằm mơ đi thôi!" người đàn ông đáng chết, chính mình bị treo nước nằm ở bệnh viện, vẫn còn không có lương tâm như thế.

Cận Tư Hàn cầm cháo nóng trong tay quần gia, thân thể cao lớn trực tiếp ngồi ở bên cạnh.

Mặt anh tuấn lạnh băng: "Ăn."

"Không ăn." Quay đầu đi, lười nhác lại nhìn anh một chút.

"Ăn."

"Sẽ không ăn, sẽ không ăn, có bản lĩnh anh miệng đối miệng đút tôi ăn đi!" mày liễu chau lên, khiêu khích nhìn anh.

Mắt đen trầm tư một lát, cái chén trong tay thả trên bàn. Cánh tay dài chụp tới, trực tiếp đem cô gái đùa nghịch vô lại trên giường bệnh ôm vào trong lòng.

"hà, anh muốn làm gì!" Lúc này, cô có loại ảo giác nguy hiểm.

"Như cô mong muốn." Cầm lấy cái muỗng múc một muỗng cháo ngâm trong miệng, ngón tay thon dài hữu lực dòi qua đầu cô không ngừng giãy dụa.

An Chi Manh rối loạn nhìn gương mặt anh tuấn gần kề, da anh hoàn mỹ màu lúa mì, gương mặt anh tuấn trở nên yêu nghiệt càng thêm có mị lực.

Đôi mắt đen kịt thâm thúy, giống như vực sâu đen tối, liếc mắt một chút liền trầm luân ở trong đó.

Cô thậm chí có thể cảm giác được sóng mũi cao của anh, đã dán trên gương mặt của mình.

"Cái kia... Tôi là đùa giỡn, tôi tự mình uống, tôi tự mình uống... Thật..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Tôi sẽ không - Phản kháng

Thấy anh càng ngày càng tới gần mình, khuôn mặt chết sống tránh không thoát bàn tay của anh.

Thân thể bị anh gắt gao cố trụ, cô thật rất muốn khóc.

Như thế mập mờ, động tác yêu, cô còn muốn giữ mình cho nam thần đó!

bên môi truyền đến xúc giác ấm áp, ánh mắt mờ to, im ắng thỉnh cầu.

Cánh môi truyền đến xúc giác mềm mại, cảm giác được anh thật dùng đầu lưỡi chuẩn bị cạy mở bờ môi mình.

Oanh... Gương mặt không bị khổng chế như thiêu như đốt, ánh mắt xấu hổ ngập nước mắt, Cận Tư Hàn không muốn có chút tạp niệm lúc đút ăn cơm, trong nháy mắt có loại xúc động hung hăng chà đạp cô.

Cảm nhận được sự chống cự của cô, đầu lưỡi một chút bên trên cánh môi cô cẩn thận miêu tả.

Đội cô thất thần trong nháy mắt, lập tức tiến nhanh mà vào, thuận lợi đem com dứt vào trong miệng của cô.

Hung hăng thưởng thức thơm ngọt trong miệng cô, hôn trở nên nhiệt liệt mà cuồng nhiệt, kỹ thuật hôn càng ngày càng thuần thực.

Khi thì cuồng phong bạo vũ, khi thì ôn nhu cẩn thận từng li từng tí, cô ngọt ngào để cho anh điên cuồng, điên cuồng làm hạ thể anh sưng khó chịu.

Thấy cô gái trong ngực hóa thành một vùng nước, mềm nhũn dựa vào trong ngực.

dáng vẻ nhu nhược kia, để cho anh hung hăng hít vào một hơi. Anh càng ngày càng phát hiện, mình chỉ cần đụng tới thân thể cô, thì càng không không chế được chính mình.

Lưu luyến không rời để cho chính mình điên cuồng hôn đôi môi đỏ mọng, anh sợ mình chiếm hữu cô tại bệnh viện cho rồi.

lần đầu tiên anh đối với một người, muốn thận trọng bảo hộ cô, che chở cô.

An Chi Mạnh mềm mại trong ngực của anh, tay chân như nhũn ra, cảm giác cả người có chút lâng lâng. Thấy anh lần nữa đem cháo bỏ vào trong miệng của mình, có ý thêm một lần nữa.

Cả người trong nháy mắt ngồi lên. "anh - anh... Tôi sẽ không... Phản kháng..." Nói vừa xong, cô lập tức bịt miệng lại.

Trời ạ! đến cùng cô nói cái gì! Gương mặt lần này triệt để đỏ như thể nướng khoai lang rồi. "Tôi... Ý của tôi là tôi sẽ phản kháng. Vừa rồi, anh nghe lầm rồi."

"Ừm." Cái miệng chút xiu nữa tới gần cánh môi, khoe môi không tự chủ hơi hơi giương lên.

dáng vẻ cô giấu đầu hở đuôi, đáng yêu để cho người ta muốn ăn cô rồi.

Ừm cái rắm a! rõ ràng cô trông thấy anh đang cười, tuy nhiên cười rất nhỏ, nhưng cô cũng biết là anh đang cười.

Vươn tay bỗng nhiên che gương mặt, để cho cô đi chết đi! mắt mặt như thể ngu ngốc mà nói, cô đến cùng là nói ra miệng thể nào!!!

Thấy bộ dáng cô then thùng đáng yêu như trẻ con che cả khuôn mặt, càng buồn cười.

Bất đắc dĩ vươn tay nhẹ nhàng lấy cánh tay nhỏ bé của cô ra. "Ngoan, đến ăn cháo."

"Không muốn, anh chê cười tôi."

"Cháo lạnh, ăn lúc còn nóng." Đẩy tay của cô ra, ngậm một miếng cháo.

Nhắm ngay môi của cô, nhân lúc cô còn chưa có giấy dựa đem lời nói nói ra, trực tiếp hôn lên môi của cô.

Đem tất cả kháng nghị của cô, để cho nó tiêu tán bên trong nụ hôn.

Mấy phút đồng hồ sau, thẳng đến gò má cô ửng hồng không thể hô hấp rồi. Anh mới lưu luyến rời khỏi môi của cô, lúc cô còn chưa có tỉnh táo lại, trực tiếp nhanh chóng ngậm lấy cháo lần nữa trực tiếp để cho mình điên cuồng hôn môi đỏ.

Một lần lại thêm một lần, một bát cháo, dứt cho ăn hơn một giờ.

Cho đến khi không thừa một hạt, thấy đầy rồi. Anh mới thỏa mãn giúp cô lau đôi môi đỏ mọng.

Thấy cô sắc mặt tái nhợt khỏi phục phon phốt hồng, lúc này mới hài lòng để cho người ta thu thập hết bát đĩa.

đến khi người tiến đến thu thập hết bát rồi, lúc này An Chi Mạnh mới tỉnh hồn lại.

Thấy anh sáng khoái tinh thần nhìn mình, không chỉ nóng gương mặt, giống như toàn thân đều đã nóng lợi hại. "Cái kia..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Không cho phépyêu

. Chương 48: không cho phép yêu

"Cái kia... Tôi sẽ không phụ trách."

"Ừm, tôi phụ trách." Mắt đen nhàn nhạt ý cười, bàn tay nhẹ nhàng sờ lấy sợi tóc cô nhu thuận.

Anh phát hiện, sợi tóc của cô mềm mại mang theo hương vị ngọt dễ ngủ, giống như mùi thơm cơ thể cô hoàn hảo, để cho người ta muốn ngừng mà không được.

"Người nào... Ai muốn anh phụ trách." Má phấn đỏ bừng, đầu hơi hơi buông xuống, không nên đem lời nói mập mờ như thế!

Rất dễ dàng để cho người ta hiểu sai được không!!

"Về sau không cho phép ăn đồ sống lạnh, không cho phép ăn đồ cay, không cho phép ăn thức ăn nhanh, không cho phép ăn đồ ăn vặt." Cận Tư Hàn một loạt không cho phép, để cho An Chi Manh có chút trọn mắt hốc mồm."Tôi..."

"Không cho phép!"

Cô giận rồi."Tôi còn chưa lên tiếng..."

Anh lấy tay nhẹ nhàng bóp gương mặt cô trắng nõn, không nhìn tay nhỏ của cô liên tiếp đánh mình."Chuẩn cho cô nói chuyện."

An Chi Manh có ảo giác mình là sủng vật của anh, lại một lần nữa đẩy anh ra, bàn tay ở trên mặt tác quái. "hày, chúng ta không quen, không cần thân thiết như vậy đi!"

"Không quen sao? Tôi để cho chúng ta rất - quen - ." mắt đen thâm thúy bí hiểm nhìn cô.

Cô bị nhìn run rẩy, luôn có loại ảo giác mình muốn bị ăn."Ha ha... Không cần, không quen, rất tốt." Khó cực muốn lui về sau, thế mà bị giam cầm gắt gao.

mặt ai oán nhìn về phía anh."Có thể thả tôi ra trước hay không, đang nói chuyện?"

"Như vậy rất tốt." Ôm thân thể cô mềm nhũn, rất dễ chịu, làm sao anh buông tay bỏ ra được.

Thấy anh một bộ dáng nghiền tư thế ôm lên, hôm nay giống như anh từ đầu tới đuôi đều rất không bình thường.

Vươn tay sờ ở trên trán của anh. "Không có phát sốt! hôm nay anh bị kích thích rồi hả?"

Đưa tay bắt đắc đi cầm bàn tay nhỏ của cô xuống, nhẹ nhàng nắm trong tay, xúc giác mềm nhũn, giống như mình nhẹ nhàng bóp sẽ nát rồi."Muốn ăn hoa quả gì?"

"Tôi muốn mở điều hòa, tôi muốn ăn uống đồ lạnh." Trời rất nóng sắp 40 độ không mở điều hòa không cho uống đồ lạnh, đây không phải muốn mạng người sao!

Cận Tư Hàn không chút nghĩ ngợi cự tuyệt."Không cho phép."

"anh dựa vào cái gì không cho phép."

"dựa vào cô là vị hôn thê của tôi!" cường ép cô đứng dậy, bàn tay nhẹ nhàng trấn an trái tim cô nóng nảy.

An Chi Manh phát hiện mình làm sao có thể lập đi lập lại vấn đề này đây dựa cùng anh. Đẩy bàn tay của anh ra, đứng dậy leo đến trên giường, đưa lưng về phía anh, không thèm để ý anh.

"cô nghỉ ngơi thật tốt, chờ tôi lại đến." Nhìn thấy lưng cô gái nhỏ đối với mình tức giận, nhéo nhéo mi tâm, đi ra ngoài phòng.

Thẳng đến nghe thấy không có tiếng bước chân trên hành lang, cô bò dậy.

Vụng trộm mở cửa phòng, liền bị người ngăn lại rồi.

"An tiểu thư, cô muốn đi đâu?"

"Tôi đi nhà xí." ánh mắt dị thường chăm chú nói láo.

Nam Giáp mặt không biểu tình nói ra: "An tiểu thư, bên trong có nhà vệ sinh."

"Tôi muốn lên hành lang, không được sao?"

"An tiểu thư, cô muốn đi ra ngoài cứ việc nói thẳng, không cần kiêu có khác." Nam Giáp nghiêm chỉnh nhìn lấy cô.

Bị trực tiếp vạch trần nói dối như vậy, cô cũng dứt khoát ngả bài. "Tôi chính là muốn ra ngoài, tổng thống các người không có quyền nhốt tôi. Tôi không phải phạm nhân, tôi muốn đi ra ngoài."

khi cô còn muốn thao thao bất tuyệt biểu thị chính mình có nhân quyền, Nam Giáp nhẹ nhàng nói: "An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh nói, cô có thể tùy tiện ra ngoài. Nhưng không ai bán cho cô thứ cô không thể ăn."

Cô mới không tin, không ai bán đồ cho mình.

mặc đồng phục bệnh nhân, nhanh chóng đi tới thang máy đi ra khỏi bệnh viện, không nhìn hai cái bóng theo sát sau lưng.

Nhanh chóng đi vào siêu thị, mua một đồng lớn đồ uống lạnh, kem, đồ ăn vặt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Kiên định lập trường

nhanh chóng đi vào siêu thị, mua một đồng lớn đồ uống lạnh, kem ly, đồ ăn vặt.

Đặt ở trên quầy thật lâu, cũng không thấy phục vụ viên hành động giúp cô quét mã vạch trả tiền.

Nghĩ ngợi liếc một chút. "người đẹp, những này tôi muốn mua hết."

"Thật có lỗi, chúng tôi không thể bán mấy thứ này cho cô." Phục vụ viên nhàn nhạt ý cười, để cho cô muốn nổi bão đều không biết mắng cái gì.

Lưu luyến không rời mắt nhìn đồ uống lạnh kem ly, nhanh chóng chuyển đến một cửa hàng lớn đa dạng về hàng hoá dịch vụ khác.

Lần này dứt khoát không chọn, trông thấy đồ uống lạnh kem ly trực tiếp vừa vặn đồng lớn. Đặt ở bên trên quầy thu ngân, chờ đợi phục vụ viên tự mình quét mã vạch.

"Phục vụ viên, những này tôi muốn mua hết."

Phục vụ viên nở nụ cười ngọt ngào, lời nói nhẹ nhàng "An tiểu thư, đối tượng không tầm thường, chúng tôi không thể bán mấy cái này. cửa hàng chúng tôi còn đồ vật khác, tùy tiện cô chọn."

"Tôi muốn cái này, không muốn thứ khác." Cô có chút nổi nóng, trời cực nóng nhiệt độ ở bên ngoài hơn 40 độ, vì mua đồ uống lạnh kem ly, cô có thể mà!

"Thực xin lỗi, chúng tôi không thể bán cho cô những thứ này."

"Không bán thì không bán!" Nổi giận bùng bùng chuyển tới cái cửa hàng lớn đa dạng về hàng hoá dịch vụ khác.

Có thể cô đi không dưới mười nơi, vô luận là cửa hàng lớn hay là cửa hàng nhỏ, đều không bán đồ vật cho cô.

Tự mình đã ở dưới mặt trời độc ác nhiệt độ cao, liên tục chạy hơn một giờ, hai mắt đều có chút choáng váng, làm sao cô muốn mua cái kem cũng mua không được, mệnh cô thật khổ a...

Nam Át thấy cô không có mua được kem không quay đầu lại, không thể không tiến lên âm giọng khuyên can. "An tiểu thư, cô vẫn là trở về đi! mặt trời lớn như vậy, thân thể cô còn chưa tốt, sẽ không chịu nổi."

"Tôi không muốn trở về, tôi muốn ăn kem! Tôi sắp nóng chết rồi! Tôi không tin, con đường này mua không được, tôi đi tới con phố dưới." tính khí ngang bướng vừa đến, điện não sẽ chấp nhận.

Nam Giáp nói thẳng: "Không có Tổng Thống tiên sinh đồng ý, cô vĩnh viễn mua không được."

"anh có ý tứ gì?" Cô mãnh liệt tiến lên, ánh mắt nóng nảy theo dõi anh. "anh nói rõ cho tôi, có phải là anh uy hiếp người khác hay không?"

"Không, xưa nay Tổng Thống tiên sinh không cần uy hiếp bất luận kẻ nào. cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ này đều là sản nghiệp của gia tộc Tổng Thống tiên sinh, anh nói một câu, cô đừng nghĩ đến mua bất luận cái gì."

An Chi Manh nghe xong, muốn tự từ cho rồi. "Vậy tôi đi tới con phố dưới, thì có thể mua được, tôi không tin không thể."

Nam Giáp mặt không biểu tình nói lần nữa: "con phố dưới, cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ là thâm giao của gia tộc Tổng Thống tiên sinh."

"Vậy tôi đi tới con phố nữa, cũng có thể đi!"

lần nữa mặt Nam Giáp không biểu tình nói ra sự thật tàn khốc. "An tiểu thư, ở nước R không được Tổng Thống tiên sinh đồng ý, cô không mua được bất luận cái gì. tất cả sản nghiệp lớn nước R đều giữ trong tay lão gia, bạn của ông nội Tổng Thống tiên sinh chiếm một nửa bất động sản nước R. Bạn của Tổng Thống tiên sinh không phải kẻ có thế lực cũng là trùm lớn, hoặc là cũng là gia tộc trăm năm."

An Chi Manh cảm giác mình có chút trời đất quay cuồng, suy sụp tinh thần cúi đầu, đi trở về bệnh viện.

Ngồi trong phòng bệnh, mấy giờ trôi qua, người vẫn còn bị đá kích sâu sắc.

Người có tiền đều tập hợp một chỗ, đến bây giờ cô mới biết tổng thống, đến cùng có bao nhiêu quyền lợi.

Anh không chỉ có quyền, người ta còn có tiền. Siêu cấp vô địch có tiền.

Dạng người này, thật sẽ lấy mình sao? Hay chỉ là đồ chơi mới mẻ!

Bỗng nhiên lắc lắc đầu, chính mình cũng muốn nghĩ bậy cái gì! Dạng người này làm sao lại coi trọng một người bình thường như mình.

Vẫn là nghĩ một chút biện pháp, làm sao chạy trốn. Coi như toàn bộ đều là một giấc mộng, một giấc mộng giữa ban ngày. "Đúng, nghĩ biện pháp chạy trốn."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chạy trốn tới nơi #039;anh#039; đó

"Chạy trốn tới đâu đây?" Cận Tư Hàn trầm mặt, ngồi bên cạnh cô. Mất đen nguy hiểm nhìn cô chăm chăm "Nói, chuẩn bị chạy trốn tới đâu đây." Chính mình đối với cô dễ dàng tha thứ đủ kiểu, chẳng lẽ cô không cảm giác thấy sao?

Cô ngồi lui về sau, cảm giác cổ lạnh lẽo. "Ha ha... Không, không có... Tôi nói là..."

"Ừm, nói cái gì?"

"Nói..." Nói cái gì a! nghĩ nhanh lên, nghĩ nhanh lên, bỗng nhiên đầu óc thoáng qua. "Tôi nói là chạy trốn tới nơi anh đó."

Thấy sắc mặt anh vốn sa sầm tốt hơn một chút, tán thưởng sự cơ trí của mình.

"Ừm!" Bưng bát cháo bên cạnh lên, thuận tay cầm cái muỗng, tự nhiên đưa tới bên miệng của cô. "Há mồm."

"Ách... Vẫn là để tự tôi đi!" Nhanh chóng đoạt cái bát, hai ba lần liền uống xong rồi.

Cô sợ! Sợ anh giống giữa trưa lại miệng đối miệng đút cho mình ăn, nghĩ đến mặt liền đỏ bừng một mảnh.

Cận Tư Hàn nghi hoặc nhìn gò má cô đỏ bừng, nghiêm túc hỏi: "mặt cô làm sao đỏ lên, lại phát sốt sao?"

Anh hỏi một chút, mặt cô càng đỏ thêm mấy phần. "Nóng, nóng..." Nhanh chóng cầm chén đưa cho anh. "Tôi đã ăn xong, anh có thể đi được chưa!"

"cô không thích tôi giúp cô sao?" Mất đen trầm xuống.

"Ách... Ngài chính vụ bận rộn, khẳng định không có thời gian bồi tôi."

"Tôi không vội." Hôm nay anh đem tất cả công việc đều giao cho người khác, dự định theo cô một ngày.

Nghĩ đến để cô ở tại bệnh viện, anh làm sao cũng không thể chuyên tâm làm việc.

"Ách..." Tổng Thống tiên sinh lạnh lùng, thế mà bắt đầu lộ vẻ ôn nhu, cô có chút không hiểu thấu.

Biết nói không xoay chuyển được anh, dứt khoát chơi điện thoại di động xem truyền hình.

Vừa nằm xuống, nhìn truyền hình một hồi, điện thoại di động liền bị người cướp đi rồi. Nhìn lấy kẻ cầm đầu, tức giận bất bình. "Tôi xem truyền hình, cũng cản trở anh rồi hả?"

"Không cho phép nằm xem truyền hình, ngồi lên." mặt hắc trầm, mắt đen không vui nhìn cô.

"Tôi không xem, đưa điện thoại di động cho tôi. bà nội tôi cũng chưa quản tôi, anh quản quá nhiều rồi." lời nói kiêu ngạo mang theo nhàn nhạt cô đơn.

mắt Cận Tư Hàn nhanh chóng hiện lên đau lòng, giọng không tự chủ nhu xuống, thân thể cao lớn ngồi bên cạnh cô, vươn tay kéo cô lên.

giọng từ tính ôn nhu say lòng người. "Về sau, tôi quản cô."

nhip tim An Chi Manh đập lờ một nhịp, ngược nhìn ánh mắt đen dị thường nghiêm túc. tâm không khỏi hoảng sợ đứng lên, nhanh chóng ngồi xuống thoát khỏi anh càng ngày càng mất không chế ôm ấp.

"Tôi ngồi dậy, có thể trả điện thoại di động cho tôi đi!" Vươn tay, lông mày hơi nhíu.

Anh vừa đem điện thoại di động thả trên tay cô, cô nhanh chóng thu tay lại, thả cái Zombie phiền, âm thanh thả đặc biệt lớn che giấu nội tâm mình không bình tĩnh.

Vừa nhìn điện thoại di động lại bị người đoạt đi, nhìn về phía kẻ cầm đầu. "Tổng Thống tiên sinh, ngài lại có chuyện gì?"

"Không thể nhìn quá gần." Cầm điện thoại di động đặt ở cuối giường dùng giá đỡ cố định.

Nhìn lấy truyền hình ở phía xa giường, cô muốn khóc. "Tôi nhìn không thấy chữ." Tiếng Anh là một môn mà cô yếu kém, vẫn luôn cản trở.

Coi như sắp tốt nghiệp đại học, rất nhiều từ tiếng Anh lạ, cô vẫn không hiểu.

Cận Tư Hàn không chút nghĩ ngợi trả lời. "Tôi giúp cô phiên dịch."

"Không cần." xem truyền hình còn đòi người phiên dịch, chẳng phải là khó chịu chết. "Tôi vẫn nên xem đài trong nước đi!" Coi như cô không may.

trên mặt anh lạnh lùng lộ ra không vui. "xem cái này."

Thấy anh lại muốn tức giận, cô chỉ có thể thỏa hiệp.

Đến trưa, gian phòng truyền ra lời nói của Tổng Thống tiên sinh từ tính không hiểu thấu, cùng tiếng truyền hình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cưng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Mập mờ không rõ - Tránh né

Trưa, An Chi Manh cực kì khó chịu.

Hai người tiếp xúc thân thể, khiến cô cảm giác trong người có dòng điện, điên cuồng theo nó.

Cuối cùng phải cố nhịn, ngoan ngoãn đi ngủ một giấc.

Mở mắt ra, phát hiện anh vẫn bên cạnh mình.

Ở bệnh viện ngày người một tuần lễ, sống sờ sờ nhìn anh một tuần lễ. Một tuần này đối với người khác mà nói, có lẽ là mộng đẹp.

Đối với cô thì đó chính là ác mộng, thời khắc đối mặt với con người thâm tình chậm rãi, đối mặt với nam nhân yêu nghiệt rõ ràng làm sai còn cố tình tỏ ra mình là người bao dung sẵn sàng tha thứ cho cô. Cô hiểu rõ lòng mình, nó lung lay sắp đổ rồi.

Ra khỏi viện, vừa trở lại tòa thành, cô trực tiếp lên lầu không nhìn tổng thống đại nhân sau lưng, lên lầu liền trực tiếp tiến vào cửa phòng mình.

"Phanh" một tiếng đóng cửa lại.

Cận Tư Hàn mất nhìn cửa phòng đóng chặt, trầm tư, quay người đi ra ngoài.

Chín nhũ vụ chất đông mấy ngày liền đủ khiến anh bận sút đầu mẻ trán, coi như cô ở lì trong tòa thành tìm cơ trốn tránh anh, anh cũng không có thời gian tìm cô nói chuyện.

Trong một tuần quay lại tòa thành, Cận Tư Hàn đều ăn sáng một mình.

Quản gia cảm giác được Tổng Thống tiên sinh cô đơn. "Tổng Thống tiên sinh, có cần tôi gọi An tiểu thư xuống cùng ăn sáng không?"

"Không cần, để cho cô ấy ngủ!" Cầm qua khăn ăn, lau khô miệng.

Quản gia nhanh chóng đưa công văn cho anh, mở cửa.

Quay đầu nhìn cửa phòng đóng chặt, mắt đen có chút nhàn nhạt cô đơn nhàn nhạt. Tiếp nhận công văn, anh đi ra cửa lớn.

Anh vừa đi, An Chi Manh liền từ trên lầu đi xuống. "Chú quản gia, bữa sáng hôm nay có gì ngon vậy?"

Quản gia đã hồ hững. "An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh biết cô thích ăn đồ ngọt. Cố ý mời đầu bếp nổi danh nhất nước R về nấu cho cô. Cô muốn ăn luôn bữa sáng, hay là để bữa sau ăn?"

"Sau khi ăn xong ăn đi!" Nhìn điểm tâm ngọt trước mặt, mắt cô liền sáng lấp lánh.

Quản gia là người từng trải, ông nhìn ra hai người rõ ràng đều có hảo cảm, làm sao lại đột nhiên trở nên xa cách rồi.

An Chi Manh cảm nhận được ánh mắt dò xét từ phía quản gia, muốn nói gì lại thôi.

Nhanh chóng ăn xong bữa sáng, thấy bên ngoài đang mưa dầm, đây chính là thời cơ tốt. "Chú quản gia, tôi ra ngoài dạo chơi. Chú cho tôi số điện thoại, nếu tôi lạc đường se gọi chú tới đón."

"Được rồi, An tiểu thư." Làm người giúp việc, rất nhiều chuyện không nên hỏi nhiều.

An Chi Manh lưu số điện thoại của ông, sau đó chạy ra ngoài.

Đi đến hoa viên, đi tới đi lui liền phát hiện có thay đổi không lớn, ngoại trừ bụi hoa có nhiều thêm một chút.

Tần bộ bên ngoài hơn nửa vòng, cũng không tìm được một lối nào có thể nhớ được.

"Ai... Tạo lớn như vậy làm gì! Cái này không phải là để người ta không ra nổi sao?"

Bên ngoài càng ngày càng nóng, chỉ có thể về phủ.

Gọi điện báo quản gia tới đón mình, đợi vài phút liền thấy ông xuất hiện, đi theo ông bảy lần quặt tám lần rẽ mới tới cửa lớn.

Vừa đi vào trong thành, đập vào mặt hơi lạnh khiến cô vô cùng thoải mái.

Đi đến gian phòng, nhàm chán mở phim thần tượng ra xem.

Thời gian lặng yên trôi qua, thoáng cái đã chạng vạng tối.

An Chi Manh ăn bữa tối rất sớm, nghe tiếng xe hơi bên ngoài liền nhanh chân chạy lên lầu.

Quản gia nhìn lấy bóng lưng biến mất, thở dài bất đắc dĩ.

Cùng lúc đó Cận Tư Hàn mở cửa, đi vào.

Quản gia tiến lên nghênh đón, giúp anh cầm cặp tư liệu. "Tổng Thống tiên sinh, cơm đã chuẩn bị xong, ngài ăn luôn hay lát nữa mới ăn."

Mắt nhìn cửa phòng trên lầu đóng chặt. "Cô ấy ăn chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Chuẩn bị trốn

Quản gia thành thật nói: "An tiểu thư vừa mới ăn no rồi."

"Được rồi, cả ngày hôm nay cô ấy đã làm những gì?" Anh thay dép lê, đi vào nhà ăn.

Quản gia theo sát phía sau. "An tiểu thư ra ngoài đi dạo, sau đó ở trong phòng xem phim đến giờ."

"A!" Tùy ý ăn vài miếng, dùng khăn ăn lau, sau đó anh lên lầu luôn.

Đi đến trước cửa phòng cô, tay đưa lên định gõ cửa lại đặt xuống. Cuối cùng, ngón tay quyết định đưa lên, gõ cửa phòng "Chụp chụp..."

"Chụp chụp..." Rất lâu cũng không nghe tiếng trả lời, anh nhẹ mở cửa phòng.

Vào trong phòng, chỉ thấy một màu đen kịt, anh liền mở đèn vào phòng ngủ.

Thấy cô an tĩnh ngủ trên giường, lại không mặc đồ ngủ, chần chập lên kín người.

Mây nhíu lại, không biết nên cười vì hành động đáng yêu này của cô hay vì cô muốn trốn tránh anh mà làm ra những chuyện ngây thơ này.

Thân thể cao lớn ngồi xuống bên giường.

Anh cất giọng mang theo mị lực riêng biệt. "Tôi biết cô không ngủ, tôi đã cho cô một tuần để nghỉ ngơi rồi. Bắt đầu từ ngày mai, cô sẽ đi làm cùng tôi!"

Thấy cô còn tiếp tục vờ ngủ, mắt đen hiện lên bất đắc dĩ, đứng dậy rời đi.

Anh vừa rời đi, An Chi Manh liền mở to mắt. Ngày mai cùng anh đi làm???? Đây chẳng phải là có thời cơ có thể rời đi sao?

Nghĩ đến điều này, cô có chút kích động.

Sáng sớm hôm sau.

An Chi Manh không trốn anh nữa, đi vào nhà ăn cười ngọt ngào chào hỏi anh. "Tổng thống đại nhân, buổi sáng tốt lành."

"Ừm, tôi ăn bữa sáng đi." Sắc mặt anh lạnh lùng, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện ra ý cười nho nhỏ ẩn sâu nơi đáy mắt.

An Chi Manh ngồi bên cạnh anh, ngoan ngoãn ăn xong bữa sáng, sau đó chờ anh ăn xong.

Cô đương nhiên là chờ anh nói đưa cô cùng đi làm! Hôm qua vờ ngủ, hôm nay không thể lờ miệng nói ra được.

Thấy anh cầm khăn ăn lau khóe miệng, cô nhanh nhẩu hỏi: "Tổng thống đại nhân, ngài ăn no rồi sao?"

"Ừ." Mắt đen đảo qua nụ cười tươi sáng trên gương mặt cô, mỗi khi cô nghĩ đến ý đồ xấu xa sẽ rời đi đều cười sáng lạn như vậy.

Xem ra, cô gái này vẫn là không nhớ lâu.

"Ăn no rồi."

"Vâng, hôm nay tôi rất rảnh rồi. Tổng thống đại nhân, ngài muốn đi làm sao?" Cô đứng dậy, cầm theo cặp công văn.

Quản gia đứng một bên nhìn kinh hồn bạt vía, An tiểu thư sao lại cư xử khác lạ như vậy?!

Tiếp nhận công văn trong tay cô, lại thấy cô vẫn chưa có ý rời đi, mắt đen liền sáng tỏ nhìn về phía cô. "Đi thôi!"

"Được rồi, chờ một chút! Tôi đi lấy túi." Nhanh chóng lên lầu, chưa được vài phút cô liền mang theo một túi lớn đi xuống.

Cận Tư Hàn liếc một chút, không nói tiếng nào đưa cô ra ngoài.

An Chi Manh hấp tấp theo sau anh, cái đầu nhỏ nhanh chóng vận chuyển, nghĩ cách làm thế nào để bỏ anh, để trốn đi.

Suy nghĩ chăm chú đến mức không phát hiện ra Cận Tư Hàn đã nhìn cô vô số lần, cũng không có phát hiện mình bị anh mang đi vòng qua.

Lòng vòng mất nửa giờ, vẫn không thấy cô gái sau lưng phát hiện ra mình đang đi sai đường.

Bất đắc dĩ mang cô lên xe, một tiếng sau, hai người liền dừng lại trước tòa cao ốc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Anh đẹp trai không

Đi vào cao ốc, người bên cạnh tự động tránh ra xa.

Nhân viên cung kính chào: "Tổng Thống tiên sinh, buổi sáng tốt lành."

"Ừ"

"Tổng thống, buổi sáng tốt lành."

"Tổng thống, buổi sáng tốt lành."

"Ừ." Anh đáp lại từng người một, sau đó dẫn theo cô gái vẫn đang ngó đông ngó tây đi về phía cầu thang.

Thời khắc tiến vào cầu thang, An Chi Manh có chút ngạc nhiên tròn tròn mắt. Thang máy này.. là vàng, vàng đỏ.....

"Đây là vàng ròng hay là kim loại?"

"Vàng ròng." Anh đáp, ngữ khí bình thản.

Có thể An Chi Manh không bình tĩnh a! Thang máy vàng! Thang máy vàng!

Cô sớm nghe nói nước R là quốc gia dồi dào phát triển nhất, không nghĩ tới lại giàu có đến trình độ này.

Một đường đi theo anh vào văn phòng, văn phòng vẫn là màu đen thuần chủng, chỉ có bốn phía đều là cửa sổ sát đất.

Cận Tư Hàn chỉ ghé sa lon bên cạnh. "Cô ngồi xuống đây trước, muốn gì thì gọi cho thư kí."

"A!" Cô tò mò nhìn quanh phòng tổng thống, ngoại trừ lớn hơn bình thường một chút thì cũng chẳng có gì đặc biệt.

Thấy anh mở cặp công văn, đặt bên cạnh bàn máy tính, nhanh chóng đi vào làm việc.

Cô hiếu kì tiến lên xem. "Tổng thống đại nhân, tôi có thể hỏi ngài một chuyện không?"

"Ừm!" Cận Tư Hàn quét mắt nhìn cô một chút, lại nhìn màn hình vi tính, xử lí nốt báo cáo buổi sáng thư kí đưa cho mình.

Hai tay kéo lấy gương mặt, mắt quay tròn chuyển loạn. "Tổng thống đại nhân, thư kí của ngài là nam hay nữ vậy?!"

"Nam!" Tùy ý nói ra, ngón tay nhanh chóng đánh bàn phím.

"Nam á!" Mắt lại đảo quanh: "Anh ta đẹp trai không?"

"Không biết."

"Tổng thống đại nhân, sao ngài có thể như vậy chứ? Ngài đến thư kí mình xấu hay đẹp cũng không biết, làm sao quan tâm cấp dưới." cô bức xúc nói, môi đỏ hơi cong lên.

Cận Tư Hàn không thể không để công việc trong tay xuống, mắt đen vô cùng chăm chú nhìn cô. "Tôi tuyển người để làm việc, không quan hệ với người ngoài."

"A! Vậy anh ta đẹp trai không?"

"Không biết." Thấy cô rõ ràng đang hứng thú dào dạt, Cận Tư Hàn phát hiện có lẽ không thể lưu lại mấy tên tuổi trẻ tài cao bên cạnh mình nữa.

"Ngài thật không có chút thú vị nào hết, có phải có việc gì tôi cũng có thể gọi thư kí của ngài không?" nếu anh đã nhất quyết không chịu nói, vậy cô tự mình tìm hiểu.

"Ừ." Nhìn biểu tình không an phận của cô, anh liền đoán ra ngay suy nghĩ trong lòng cô.

Chỉ hi vọng cô đừng làm gì quá đáng là được.

Mắt đen lại nhìn về phía màn hình vi tính. Anh phát hiện, số lần mình nhử mi tâm ngày càng nhiều rồi.

An Chi Manh thích thú gọi điện thoại ngoại tuyến. "Tôi muốn một phần trà sữa, một phần tôm bào, còn muốn một phần đồ uống lạnh." Nói xong, thật lâu vẫn chưa thấy đầu dây bên kia đáp lại, cô lên tiếng hỏi. "Này, có ai không?"

"Tút TUT TUT..." Nhìn điện thoại bị cúp, tâm tình liền phiền muộn.

"Alo, nói." Cận Tư Hàn cầm lấy điện thoại, thanh âm nhẹ nhàng.

"Tổng Thống tiền sinh, vừa rồi có một cô gái gọi điện tới nói muốn trà sữa, tôm bảo cùng đồ uống lạnh. Là điện thoại gọi tới từ phòng ngài, cái này..."
Làm thư ký cho Tổng Thống tiền sinh, ai cũng biết Tổng Thống tiền sinh chính là người cách điện với phụ nữ.

Bỗng nhiên truyền tới giọng nữ từ điện thoại phòng tổng thống, còn tùy ý chọn đồ ăn, việc này khiến anh chấn kinh rồi.

Nhưng lại vì điện thoại từ phòng tổng thống mà ra, cho nên anh phải gọi điện hỏi xem thực hư thế nào.

Cận Tư Hàn quét mắt cô gái đang sầu sả một bên, thanh âm bắt đầu dĩ, nhưng mắt đen bắt đầu sự cung chiều. "Ừ, đi mua đi, nhưng không được mua đồ uống lạnh. Mua cho cô ấy đồ ăn vặt tốt cho con gái nữa."

"A! Vâng!" Thư ký cúp máy điện thoại, qua năm phút đồng hồ cả người vẫn như đang trên mây.

Trong văn phòng của Tổng Thống tiền sinh.... Có.....nữ.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tổng thống ăn dặm

Ngữ khí còn cung chiều như vậy, Tổng thống lạnh lùng vậy mà lại để người của mình đi làm việc tư...

Phải biết trong tòa cao ốc này, yêu đương là điều cấm đoán, trong thời gian đi làm cũng không cho phép bất cứ cuộc điện thoại cá nhân nào.

Coi như người già, anh cũng không chút nề mặt.

Trong mắt bọn họ, tổng thống tiền sinh không tính là người, anh không có chút nhân tính nào.

Việc công việc tư, ngoại trừ nghe ra giọng điệu cung chiều trong lời nói của Tổng thống tiền sinh, anh còn ngạc nhiên khi tổng thống lại căn dặn cẩn thận những thứ anh phải mua cho cô gái kia.

Nửa tháng trước còn nghe nói Tổng thống nhốt một cô gái vào tòa thành của mình, tin tức đó nhanh chóng lan truyền sôi sục sục..

Tuy nhiên sau đó, thấy tổng thống không quan tâm, tin tức dần lắng xuống..

Thì ra, sự việc này là có thật.....

Rất nhanh, cả tòa cao ốc liền lan truyền văn phòng tổng thống bằng lãnh luôn cách điện với nữ giới... Có phụ nữ a..

Trước kia có biết bao cô gái dùng hết vốn liếng, mong muốn được bò lên giường anh. Cuối cùng, đừng nói là bò lên giường, tòa thành còn không thể vào được.

Tổng Thống tiền sinh, coi như đi công tác, cũng là ở trong tòa thành của mình.

Tòa thành của anh có mặt khắp nơi trên thế giới, trình độ giàu có không ai tính được.

Anh mắc bệnh thích sạch sẽ, cứ coi như phòng tổng thống có người khác từng ở qua đã được sạch sẽ, anh vẫn không chịu được.

Cho nên, mỗi một nơi anh đi qua, đều có tòa thành riêng của mình.

Tổng Thống tiền sinh, không đi bar, không đi KTV, càng không những nơi như hộp đêm.

Bản chính vụ nhất định phải loại trừ những nơi như vậy. Kinh tế nước R cường ngành, trang thiết bị quá cứng, cho dù có người có lời oán giận, cũng không dám nói ra.

Đồ ăn nhanh chóng được mang tới.

Thư kí nghiêm chỉnh đứng bên ngoài, gõ cửa.

"Vào đi."

Anh vừa tiến vào phòng, liền bắt gặp một thân ảnh.

"Anh là thư kí của anh ta?" An Chỉ Mạnh quan sát anh thư kí trước mặt. Thân cao một mét tám, da thịt trắng trẻo, ngũ quan tương đối, đẹp như các

oppa trên TV!

"Phải!" Thư kí Nghiêm cũng đánh giá cô gái cao 1m65 trước mặt.

Giương mặt trẻ con, ngũ quan tinh xảo ngọt ngào, dáng người có lồi có lõm, da thịt trắng nõn hồng nhuận phơn phớt.

Trên người ngoại trừ mùi hương cơ thể nhàn nhạt, không có bất cứ hương nước hoa nào, rất sạch sẽ.

Đặc biệt là nụ cười của cô, khiến người nhìn cảm thấy rất dễ chịu, tâm tình không tự chủ được mà tốt lên.

"Anh tên gì vậy?" Cô gái hai mắt sáng bừng nhìn soái ca trước mặt. Đây đúng là mẫu nam thần lí tưởng mà cô mơ ước a!

"Tôi tên Nghiêm Thà." Dung nhan tuấn lãng ánh lên nụ cười nhàn nhạt, đôi mắt đen vài phần nhu hòa.

Đối với người phụ nữ của tổng thống đại nhân, phu nhân tổng thống tương lai, nhất định phải ôn nhu, ôn nhu, ôn nhu.

An Chi Manh ngơ ngác nhìn nụ cười say lòng người, hai mắt hoa si lóe lên chấm nhỏ. "Oa, có người nào từng nói anh rất giống một idol chưa?."

"Rất nhiều người nói vậy rồi." Anh nhếch miệng lên.

"Anh rất đẹp trai rất đẹp trai, soái ca, số điện thoại của anh là gì?" Nam thần của mình, dù thế nào cũng phải làm quen nha!

Gặp được nam thần, da mặt gì đó, tất cả đều là phù vân.

"Điện thoại của tôi là 1..." Anh cảm giác toàn thân lạnh lẽo, chậm rãi quay đầu nhìn về phía tổng thống tiền sinh đang nhìn chằm chằm về phía mình.

Trong nháy mắt run một cái, lập tức phát hiện chính mình nọt quá mức rồi.

Nhanh chóng hồi đáp lại. "Ai nha, tôi đau bụng, tôi muốn đi vệ sinh... Xin phép! »

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Tổng thống đại nhân - Ghen tuông nồng đậm

. Chương 55: Tổng thống đại nhân - ghen tuông nồng đậm

"Này, cho tôi số điện thoại trước đã chứ! Này, anh đừng chạy nhanh như vậy a!" Nhìn Nghiêm thư kí thấp thoáng biến mất khỏi căn phòng, tâm tình trong nháy mắt trùng xuống. "Thật là, cho số điện thoại cũng không quá năm phút đồng hồ, gấp như vậy sao! »

"Cô không cần lưu số cậu ta đâu." Thanh âm băng lãnh thấu xương.

"Vì sao chứ?!" Cô một miệng đầy đồ ăn, giương mặt mờ mịt nhìn anh.

Cận Tư Hàn sắc mặt đen lại một cách triệt để, anh thật muốn bóp chết ý nghĩ của cô, liền hung hăng trợn mắt nhìn cô.

Sau đó lại cúi đầu, làm việc.

An Chi Manh tiếp tục ăn vặt, vẫn không rõ: "Thật nhỏ mọn, chẳng phải lưu số cấp dưới của anh sao? »

Giương mặt yêu nghiệt tuấn nhân của Cận Tư Hàn lần này thực sự đen như mực, trực tiếp gọi điện thoại ngoại tuyến. "Chuyển thư kí Nghiêm qua nước S, vĩnh viễn không được về nước R." Nói xong, trực tiếp dập máy điện thoại.

An Chi Manh cụt hứng. "Này, sao anh lại bá đạo như vậy chứ? Nghiêm soái ca có làm gì sai đâu." Cô thao thao bất tuyệt, lại thấy anh không phản hồi.

Cô dứt khoát đứng dậy, đi ra ngoài cửa. Chỉ là nói chuyện với thư kí của anh chút thôi mà, làm gì phải điều quân đi như thế...

Cận Tư Hàn không thể không bỏ qua công việc, mắt đen âm trầm nhìn lấy cô. "Cô muốn đi đâu?"

"Tôi muốn xin lỗi anh ấy. Dù sao cũng là vì tôi mà anh ấy bị chuyển công tác." Vừa nói cước bộ không ngừng hướng ra ngoài cửa.

Tay vừa kéo cửa, liền cảm giác cả người bị kéo về sau, trời đất quay cuồng, nháy mắt ngã vào lòng ngực anh.

Cô còn chưa kịp phản ứng, môi đỏ đã bị người ta hung hăng hôn.

Hôn tới đột nhiên mà hùng hực, bá đạo mà nóng bùng, điên cuồng xâm chiếm trong miệng từng chút từng chút một.

Nụ hôn càng lúc càng sâu, đến mức cô không chịu được nữa, cả người lảo đảo, run rẩy bám vào anh để chống đỡ.

Má phớt hồng nhuận phơn phớt, nước mắt mang theo đặc hữu phong tình, để anh bỗng nhiên hít vào một hơi.

Càng hôn nhiệt độ càng tăng cao. Bầu không khí mờ ám bao trùm quanh căn phòng.

Tay không tự giác đặt trên đỉnh núi cao của cô, nơi đó cứ nhiên vừa vặn, hoàn hảo khiến anh phát điên.

Hít thở sâu một hơi, anh nhanh chóng rời đi, không chế bản thân.

Ôm cô lại, đặt lên sô pha, sau đó lặng lẽ nhìn cô gái vẫn còn đang mơ màng.

Anh, rất hài lòng.

Thấy cô dần dần khôi phục thần trí, thanh âm vang lên mang theo bá đạo. "Về sau, nơi này chỉ được để tôi dùng. Nơi này, chỉ có thể nói chuyện cùng tôi. Nơi này, chỉ được muốn số điện thoại của tôi."

"Vì sao?" Cô vẫn còn chút choáng váng. Từ khi nào một người không biết hôn như anh lại biến thành tên đàn ông có kỹ thuật hôn siêu đỉnh như vậy??

Cận Tư Hàn lạnh lùng, hơi quay đầu qua, nghiêm chỉnh nói: "Bởi vì, cô là vị hôn thê của tôi."

"A!" Thì ra là vì cô là vị hôn thê của anh, chính mình vẫn là quá tự luyến rồi, còn nghĩ anh đang ghen chứ!

Ngẩng lại cũng đứng, anh là tổng thống cao cao tại thượng, làm sao lại ăn dấm với một cô gái tầm thường chẳng có chút nổi bật gì như cô đây.

Cận Tư Hàn miễn cảm phát giác được cô không vui, mắt đen trầm xuống.

Cô cứ như vậy mà thích tên thư kí kia?

Mắt đen sáng lên. Anh thả cô xuống sô pha, không nói một lời đứng dậy đi đến bàn làm việc, mở ra máy tính, làm việc.

Văn phòng yên lặng, chỉ còn lại âm thanh bàn phím máy tính cùng tiếng mở túi ra đóng túi lại.

An Chỉ Manh nhàm chán ngó trái lại ngó phải, cũng không thấy ở đâu có nhà vệ sinh.

Không chịu được, cô đứng lên, đi đến cửa lớn, tay vừa chạm đến cửa liền nghe sau lưng truyền đến giọng người đàn ông.

"Qua đây!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Không cách nào không chế nhịp tim đập

"Đi nhà xí."

"Ừm, đi ra ngoài rẽ phải ba trăm mét thì đến rồi. Mâu hồng là nhà vệ sinh nữ, mâu lam là nhà vệ sinh nam." Cho dù anh và cô chỉ có bề ngoài, vẫn là trước sau cẩn thận như một.

"Biết rồi." Có lẽ trong mắt anh mình chỉ là món đồ chơi, vẫn là món đồ chơi đàn độn.

dù đi nhà vệ sinh, có cần phải nói cẩn thận như vậy. Anh sợ mình ra ngoài làm mất mặt anh!

Rầu rĩ không vui đi ra ngoài.

Có thể lẫn lộn thành thư ký của tổng thống không phải là người tinh khôn, thư ký Nghiêm bởi vì nịnh nọt cô vài câu, liền bị điều động đi, vẫn là vĩnh viễn.

Có thể nghĩ, tổng thống ham muốn chiếm hữu nên có bao nhiêu bá đạo.

Lần này mọi người trông thấy cô đều đã trò chuyện, ánh mắt cũng không dám xem nhiều một chút.

Rất sợ hai mắt nhìn thêm, nào biết được tình yêu điên cuồng không có lý trí của Tổng Thống tiên sinh, sẽ không đem chính mình điều đi cho rồi.

An Chi Manh rầu rĩ không vui đi tới, cũng không có phát hiện nhóm thư ký ngoài cửa không ổn.

trên đường đi đến nhà vệ sinh, mở cửa nhà cầu ra, trực tiếp đóng cửa lại khóa nhốt mình ở bên trong.

Bên tai truyền đến tiếng giày cao gót, lập tức vang lên tiếng người phụ nữ nói chuyện. "hà, cô có nghe nói không? Tổng Thống tiên sinh mang đến một người phụ nữ."

"à! Tôi cũng nghe nói rồi. Nghiêm thư ký, bởi vì nói với cô hai câu, liền bị điều động, là điều động vĩnh viễn. Chắc chắn, không nghĩ tới tổng thống máu lạnh của chúng ta, hoặc là Bất Đàm Luyện Ái, nói chuyện giống như sôi nổi bá đạo! Quả thực làm cho người ta yêu đến chết rồi."

"Cát. Ai biết cô ta có thể ở mấy ngày. Không chừng chỉ là đồ chơi mới của tổng thống thôi!"

"Là sao? Tôi có thể không cảm thấy! gia tộc tổng thống di truyền tính si tình, bên trên bên trên bên trên của tổng thống, đều là cùng một dạng với tổng thống máu lạnh khi chưa có gặp được tổng thống phu nhân hiện tại, phụ nữ không đến gần được. Nhưng gặp được tổng thống phu nhân, thì sùng vô pháp vô thiên, tình cảm đối với tổng thống phu nhân là si tình mà bá đạo, nóng bỏng để cho người ta ngạt thở. Quả thực là làm phụ nữ ghen tỵ đến chết rồi."

"Bất quá! Tôi cũng nghe nói, mọi người nói Tổng Thống tiên sinh bắt đầu đụng chạm phụ nữ rồi. tất cả phụ nữ Nước R đều phát điên, mỗi ngày ngồi xổm ở bên ngoài tòa thành tổng thống, trông cậy có thể cảm dỗ được tổng thống sao?"

"Tổng Thống tiên sinh! Nghe nói thân hình của anh là tỉ lệ vàng được công nhận thứ nhất ở Nước R. tám khối cơ bụng rắn chắc, coi như cách áo sơ mi, đều có thể cảm nhận được điểm trí mạng này. Nếu như cho tôi sờ được một lần, đời tôi dù chết cũng không hối tiếc rồi."

"Xuy! Tranh thủ thời gian trang điểm lại, lời đàm tiếu tổng thống vẫn là đợi lúc tan việc hãy nói. Tổng thống không thích người khác đi làm nói xấu, sẽ bị khai trừ."

An Chi Manh nghe bên tai truyền đến tiếng nước chảy, sau đó là tiếng giày cao gót rời đi.

Che trái tim nhảy dựng bịch bịch, đi ra khỏi nhà vệ sinh.

Đứng ở trước gương, nhìn lấy mình trong gương. "Anh thật yêu tôi sao?" Bỗng nhiên lắc lắc đầu, dùng nước máy rửa mặt, để cho mình thanh tỉnh một chút. "An Chi Manh, tỉnh lại đi! Người ta làm sao lại yêu mày! Người ta chỉ đem mày biến thành sùng vật, qua mấy ngày cảm giác mới mẻ sẽ ngán rồi."

"Đúng, chính là như vậy." bên trong miệng an ủi chính mình như thế, nhưng trong lòng cảm giác buồn buồn làm sao, có cảm giác không thờ nổi.

Một chỗ nào đó hơi hơi nhói nhói, đau làm cô muốn khóc.

Đối diện tấm gương hít thở sâu một hơi, cô nhất định phải nhanh thoát khỏi anh.

Cô cảm giác mình càng ngày càng không khống chế nổi lòng của mình, cô không muốn đem tim gởi gắm vào một người vĩnh viễn không có khả năng.

Đối diện tấm gương cười ngòn ngọt, nụ cười miễn cưỡng khiến cô cũng thấy không được. "An Chi Manh, cô lên, mày có thể."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Chạy trốn, vĩnh viễn không thôi

"Có thể cái gì?" thấy cô nửa giờ không có trở về, tâm thần anh luôn luôn có chút mất tập trung.

Tìm tới nhà vệ sinh nữ, chỉ thấy cô đối diện tấm gương nói một mình.

sau khi cô nhìn tấm gương thấy đột nhiên có thêm một dáng người cao lớn tuấn mỹ, sợ tới mức lao đảo một cái. Cảm giác bên hông bị cánh tay dài ôm chặt lấy, chờ khi cô lại mở mắt ra, đã ngã xuống bộ ngực của anh.

Bên tai vang lên lời các cô vừa nói, gương mặt không bị khống chế như thiêu như đốt đứng lên.

Cận Tư Hàn nghi hoặc nhìn gò má cô đỏ không bình thường, ngữ khí mang theo quan tâm "cô phát sốt sao?"

"Không có." Gò má càng thêm đỏ rồi.

"cô không thoải mái rồi hả?" Mắt đen chăm chú nhìn nhất cử nhất động của cô, chỉ cần cô nói nửa chữ không thoải mái, lập tức anh đưa cô qua bệnh viện.

Bị anh nhìn chăm chăm, gương mặt tuần mỹ, mày kiếm hơi nhú.

Một cái động tác đơn giản, thế mà để cho cô mặt đỏ tim đập. "Không có... Không có..."

"Không có không thoải mái, làm sao lại đỏ mặt?" với cô bất luận việc gì là việc nhỏ, với anh nơi này đều là đại sự.

Thấy anh không hỏi rõ ràng không chịu bỏ qua, An Chi Manh có chút giận rồi.

Dùng sức đẩy anh ra, bỗng nhiên quay đầu bỏ chạy. khăng định anh cố ý, biết mình thích anh, bởi vì anh mà mặt đỏ tim đập, anh mới cố ý hỏi như vậy, làm mình xấu hổ.

Cận Tư Hàn nhìn lấy bóng lưng cô biến mất, có thể cảm giác rõ ràng được cô không cao hứng.

Anh quan tâm cô, sai rồi sao?

Ngắm lại gần đây cô luôn luôn động một chút lại đỏ mặt phát nóng, vẫn là rất không yên lòng.

Cầm lấy điện thoại cho Liễu Tổng Húc.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói cà lờ phát phơ: "hày, Tổng Thống tiền sinh ngài có gì muốn làm!"

Giọng anh rất nghiêm túc hỏi: "Người phụ nữ, động một chút lại đỏ mặt phát nóng, có phải thân thể xảy ra vấn đề rồi hay không?"

"anh có thể nói cụ thể một chút không? lúc nào thì cô ta đỏ mặt phát nóng."

"Ngay vừa rồi, còn chưa được nửa giờ."

"anh có thể nói cụ thể một chút, dưới tình huống nào cô ta mới có thể mặt đỏ phát nóng không?"

Cận Tư Hàn suy nghĩ một hồi, mới nói vô cùng nghiêm túc: "mỗi lần tôi tiếp xúc thân thể cô ta, tới gần cô ta, cô ta liền như vậy." Vừa nói như vậy, anh mới phát hiện, mỗi lần cô đỏ mặt phát nóng đều là bởi vì mình, ngữ khí mang theo một tia tự trách. "do tôi có bệnh truyền nhiễm sao?"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng cười khoa trương "Ha ha ha ha... Ha ha ha ha..."

giọng nói Cận Tư Hàn lạnh vào xương tủy. "anh cười thêm tiếng nữa, thử một chút."

Bên kia điện thoại im bất tiếng cười. "Khục khục... Đầu tiên, anh không có bệnh truyền nhiễm."

"Vậy là cô ta có bệnh sao?" Giọng anh mang theo vẻ lo lắng.

"Khục khục... Anh cũng không có bệnh, các người đều không bệnh. Nếu quả thật nói có bệnh, đó cũng là hormone phát nhiệt chứng."

Cận Tư Hàn cúp điện thoại, còn có thể cảm nhận được bên kia tận lực ản nhẫn tiếng cười.

Hormone phát nhiệt chứng! Gương mặt anh tuần lần đầu tiên xấu hổ!

Thu lại thần sắc khó xử, đôi chân dài nện bước nghiêm chỉnh đi trở về văn phòng.

Trở lại văn phòng thấy cô ngồi ở đó cúi đầu cố ý đưa lưng về phía mình ăn đồ ăn vặt, anh ngồi trở lại trước bàn làm việc xử lý chính vụ.

đầu An Chi Manh nhanh chóng vận chuyển, nên thế nào mới có thể để cho anh thả mình đi.

Cầm điện thoại di động lên Bách Khoa, nên làm thế nào để cho một người đàn ông thả mình đi.

Tìm ra một đồng lớn, giống như điều nói chỉ có để cho anh chán ghét mình mới có thể thả mình đi, hoặc là để cho anh đi tình biệt ly.

"Chán ghét?? Đi tình biệt ly??" Đôi mắt sáng hơi hơi chuyển động, nghĩ đến người phụ nữ giữ ở ngoài cửa, chính mình cũng đến không được cửa lớn tòa thành, làm sao thả các cô tiến đến đâu?

Ngón tay linh hoạt đánh chữ, tìm kiếm.

Bỗng nhiên nhìn thấy một tin tức, trong nháy mắt sáng lên. "Đúng a! Làm tự hội. Như vậy, các cô đều có thể tiến vào rồi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Kế hoạch A chạy trốn

Hiện tại nên ngẫm lại, làm sao liên hệ những người phụ nữ kia rồi.

Chính mình không biết, có rồi, lấy anh làm đầu, hẳn là sẽ có thêm người rồi.

Nhanh chóng thành lập một đội, gọi là đội xem mất tổng thống.

Rất nhanh, liền tăng thêm hàng trăm người, không thể không nói anh mị lực thật là làm cho mình phục sát đất.

Hơn nửa ngày, đầy ngàn người rồi.

Không thêm được nữa, chỉ trong chốc lát lại đầy, điện thoại di động không ngừng nhận tin tức, điện thoại di động thiếu chút nữa chết máy.

Bận rộn một buổi sáng, chờ cô phát giác đã giữa trưa 12 giờ rưỡi, lại ngừng đầu phát hiện bàn công tác chẳng biết lúc nào đã không có bóng anh.

"An tiểu thư, bữa trưa của cô." Người đàn ông buông bữa trưa xuống, không đợi An Chi Manh há miệng, liền chạy đi không thấy bóng người rồi.

"Tôi rất đáng sợ sao?" Bữa môi, mở hộp cơm ra.

Phát hiện lại là món ăn hải sản tinh xảo, còn có canh và hoa quả.

Đội cô ăn xong bữa trưa, liền nhanh chóng suy tính đại kế chạy trốn.

Đội cô nhìn thời gian lần nữa, đã là hơn năm giờ chiều, thế mà anh còn chưa có trở lại.

"Không đúng! Anh không có ở đây, mình không trốn, ở đây chờ anh đến bắt mình không thành." Muốn rời nơi này, nhanh chóng đứng dậy, chỉnh lý túi xách của mình.

Lén lút sờ mở ra cửa văn phòng, thấy ngoài cửa không ai, thẳng lưng, đi đến hành lang.

Luôn cảm giác trên đường ánh mắt người khác nhìn mình rất cổ quái, một khắc khi nhìn thấy thang máy này, bỗng nhiên nhào tới nhấn xuống dưới.

Thang máy vừa mở ra, người liền nhanh chóng chui vào.

Thang máy thẳng tới lầu một.

"Đình..."

người cầm đầu trong nháy mắt lao ra, đụng người, cũng không ngừng đầu lên nói: "Thực xin lỗi."

"Không sao, cô chuẩn bị đi đâu?" Mắt đen tĩnh mịch, nhìn người phụ nữ giống như trốn ra cửa thang máy.

giờ phút này, không phải cô nên ngồi ở văn phòng sao?

An Chi Manh thân thể cứng đờ, nụ cười cứng ngắc. "Tôi... Tôi không phải tới đón tiếp anh sao? Tổng thống đại nhân."

"Nghênh đón tôi?" Giọng nói hạ nhiệt xuống.

"Ha ha... Đúng vậy đúng vậy..." Treo nụ cười, chân chó tiến lên giúp anh cầm túi xách.

Rất có vẻ nô tài hầu chủ tử, đám chân xoa bóp, tư thế chỉ cần ngài cao hứng tùy ý sai sử.

"Ừm, về nhà." Nếu bọn ta đi ra, anh cũng không cần ở trên lầu chuyên môn đi đón cô rồi.

Gặp ánh mắt cô quay tròn chuyển loạn, mắt đen tĩnh mịch. Cánh tay dài chụp tới, đem cô ôm vào trong ngực.

thân thể cô cứng đờ, mắt tự nhiên nhắm anh ôm đi.

Lúc này, chính là thời gian tan tầm. Bên cạnh ánh mắt dò xét của người qua đường, để cho cô không chỗ che thân.

Ánh mắt kia giống như lại nói, chắc chắn, người này cũng là vị hôn thê tổng thống coi trọng, làm sao bộ dạng xấu như thế, mặc như vậy không coi được.

Không biết có phải mình cả nghĩ rồi hay không, cô luôn có một ảo giác người khác lại dùng ánh mắt im ắng khinh bỉ mình.

Cận Tư Hàn thấy cô bị trượt chân N lần, không thể không nhắc nhở: "Chuyên tâm bước đi."

"A!" Không yên lòng đi tới, rõ ràng coi như không có ánh mắt các cô.

Thăng đến đi vào tầng hầm, ngồi lên xe, cô còn một mực không quan tâm.

Vừa lên xe, Cận Tư Hàn liền lấy laptop ra, lại bắt đầu làm việc.

Cô phát hiện làm tổng thống, thật bận bịu, thời gian liên đới đều không buông tha.

Nhàm chán nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, nhìn một bên mặt anh tuần tú, hiếu kỳ hỏi: "anh ăn cơm trưa chưa?"

"Không có ăn." mặt anh thuận thế nhìn chằm chằm máy tính, ngón tay bùm bùm truyền đạt mệnh lệnh tiếp theo.

"mỗi ngày anh không ăn bữa trưa sao?"

"Ừm."

"Không ăn bữa trưa thân thể không tốt, vì sao anh không ăn! Gọi phần thức ăn ngoài tùy tiện ăn một chút cũng không tốn thêm vài phút đồng hồ."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Ngoan, khi khác tùy hứng

Cô biểu thị chính mình thật vô cùng nhàm chán, thật không có quan tâm anh.

Anh ngưng máy nhìn về phía máy tính, phân tâm trả lời: "Bản."

Bản? Suy nghĩ một hồi, cô mới có thể lý giải, anh ghét thức ăn hộp, đĩa bản xài duy nhất một lần...

bởi vì mình mang bệnh thích sạch sẽ, sẽ không ăn bữa trưa!!! Cô rất muốn nổi giận! Đây là có phần không thương tiếc thân thể mình!

Duỗi tay nhỏ ra bộp một tiếng, khép lại máy tính của anh.

Lòng đầy căm phẫn nói: "anh biết rõ mỗi ngày anh không ăn bữa trưa, đối với thân thể rất không tốt. anh còn trẻ như vậy có thể gánh vác được, chờ khi anh già rồi, anh bị ung thư bao tử, anh biết không?"

giương mặt anh tuần lạnh lùng của Cận Tư Hàn, hơi tan ra.

Nghe bên tai người phụ nữ lải nhải, lần đầu tiên không phải cảm giác rất bức bối, ngược lại có cảm giác thật ấm áp. "Ừ"

"Ừm cái rắm! còn biết ừm! Tôi nói chuyện, anh nghe được không, về sau không cho phép không ăn bữa trưa." Cô má phấn đỏ bừng, khuôn mặt nhỏ phình lên, môi đỏ mọng dưới ánh nắng khúc xạ ánh sáng mê người.

Mắt đen nhiễm lên ý cười. "hiện tại cô quan tâm tôi sao?"

"Cái rắm! Mới không phải, tôi... Tôi là sợ anh chết đói, anh lại không có hậu duệ, người nào sẽ quản lý Nước R!" Đúng, chính là như vậy.

Thân là một thành viên Nước R, cô không thể không thừa nhận Nước R do anh quản lý, phồn vinh hưng thịnh, nước giàu Dân mạnh.

"Mỗi ngày cô chuẩn bị cơm trưa cho tôi!" Cận Tư Hàn đại nhân biểu thị, anh vui sướng quyết định rồi.

"Vì cái gì!"

Môi mông hơi hơi giương lên, tâm tình rất tốt nói ra: "Bởi vì Nước R không thể không có tôi!"

"anh chơi xấu!"

"Ủm hừ, đây chính là cô nói Nước R không thể không có tôi, tôi còn chưa có con nối dõi. Hoặc là, mỗi ngày cô làm bữa trưa cho tôi, hoặc là cho tôi đưa con nối dõi. Thế này không sợ tôi bị ung thư bao tử rồi." Nghe được cô quan tâm mình, biểu thị tâm tình của anh rất tốt. Tâm tình tốt, tự nhiên muốn đùa cô.

Thấy cô cầu khẩn, cười khẽ. "Yên tâm! Không cần cô làm, quán gia sẽ làm tốt, cô xách đến giúp tôi là tốt." Mắt đen nhìn thấy ngón tay cô trắng nõn như ngọc, anh cũng không đành lòng cô vì mình rửa tay làm canh.

Người phụ nữ, nên được người đàn ông che chở tỉ mỉ, nên vĩnh viễn ngây thơ được người sủng, không buồn không lo.

"A!" Đã bị anh giải quyết dứt khoát, còn có thể như thế nào!

Dù sao không cần tự mình làm, chỉ mang theo, giống như việc cũng không lớn.

Thấy cô tâm tình không tốt, tổng thống đại nhân tâm tình rất tốt, vươn tay sờ lên đầu cô. "cô muốn mua y phục không?"

"Không muốn!"

"Vậy cô muốn đồ trang sức không?"

"Không muốn!"

"túi xách thì sao?"

"Không nghĩ, không muốn!" hiện tại cô không muốn anh đối với mình tốt hơn một chút, tình nguyện anh đối đãi ác liệt với mình, nếu không sẽ để mình suy nghĩ nhiều.

Cung chiều nhìn cô, nhìn đến cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ phía trước. Ra lệnh: "Đem xe đỗ vào bãi xe tầng hầm."

"Được rồi, Tổng Thống tiên sinh."

An Chi Manh bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía anh. "anh cần phải mua đồ gì?"

"tôi không cần, cô cần." Giọng nói nhàn nhạt.

"Tôi không cần, trở về, trở về!" Nhìn lấy khỏe môi anh nhàn nhạt cung chiều, cô cảm giác nhịp tim mình đập lại bắt đầu gia tăng tốc độ.

Càng ngày càng không cách nào khống chế, cô nhất định phải trước khi mình luân hãm trong đó, chạy đi.

"cô cần, ngoan, khi khác tùy hứng." Vươn tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc của cô, lúc này xe vừa vặn ngừng lại.

Tài xế mở cửa xe cho hai người, Cận Tư Hàn nửa ôm eo của cô đi vào cửa hàng lớn và đa dạng về hàng hoá dịch vụ. "Những thứ này, cô thích gì. Điều có thể tùy tiện lấy. Muốn bao nhiêu, lấy bấy nhiêu."

"Tôi không cần, anh không nghe thấy tôi nói chuyện sao!" Cô không ngừng giãy dụa, nhưng vẫn bị anh mang đi theo

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Người phụ nữ của tôi, không cần tự ti

Đầu vừa vặn tựa ở ngực của anh, cách một lớp áo sơ mi thật mỏng, nghe bên tai tiếng tim đập mạnh mẽ trầm ổn.

Nghe bên tai lời nói dịu dàng, cô có ảo giác mình bị cung chiều.

Cận Tư Hàn dẫn cô đi vào một cái cửa hàng Túi xách lớn, lầu một này, vào lúc anh nói vào đây, đã bị người phong tỏa rồi.

"Thích kiểu túi xách gì, tùy ý chọn."

Nhìn thấy cửa hàng Túi xách lớn trước mắt, tùy tiện lấy một cái đã mấy chục vạn, không biết mình cần phần đầu bao lâu. "Tôi không cần Túi xách."

"Là sao?" Mắt đen quét mắt Túi xách trước mắt, trực tiếp hào phóng mở miệng. "Đem tất cả kiểu mới năm nay ở nơi này, thích hợp với cô đều gói một cái."

Nhân viên cửa hàng mắt tỏa sáng nhìn Tổng Thống tiên sinh, giọng nói vô cùng ngọt ngào nhu mì say lòng người. "Được rồi, Tổng Thống tiên sinh, rất nhiều màu sắc, ngài là muốn màu hồng, hồng nhạt hay là màu hồng phấn, hoặc là màu xám bạc?"

"Toàn bộ, mỗi kiểu một cái." Trực tiếp không kiên nhẫn cắt ngang lời cô thao thao bất tuyệt.

"Được rồi, tôi lập tức đóng gói đưa đến tòa thành cho ngài."

An Chi Manh tròn mắt liếc nhìn Cận Tư Hàn một chút, thật sự là đáng đáp yêu nghiệt, đến chỗ nào đều chiều mộ đào hoa. "Tôi nói tôi không muốn Túi xách."

"Ngaoan, đừng làm rộn!" Bàn tay nhẹ nhàng vuốt lấy đầu nhỏ của cô, không nhìn động tác cô lắc đầu.

cánh tay dài trực tiếp kéo tới, đem cô bảo hộ ở trong ngực của mình đi lên phía trước.

Sau lưng theo sát mười mấy người đàn ông mặc âu phục đen cường tráng.

Đi đến cửa hàng y phục, lần này anh không hỏi trực tiếp, đẩy cô lên trước mặt nhân viên cửa hàng. "Dựa theo kích thước của cô, tất cả kiểu mới, mỗi màu sắc mỗi kiểu đáng đều mang đến một bộ."

"vâng." Nhân viên cửa hàng cười dịu dàng đưa mắt nhìn hai người rời đi.

cứ như vậy An Chi Manh bị anh một mực lôi kéo, cửa hàng y phục, tiệm giày, cửa hàng trang sức, cửa hàng Túi xách.

Đi đến cửa hàng kim cương, Cận Tư Hàn cái gì cũng không hỏi trực tiếp tiến lên, cho nhân viên cửa hàng đem tất cả mẫu nhẫn, dây chuyền, vòng tay của nữ đang được ưa chuộng hết thảy đóng gói.

An Chi Manh đã không còn coi anh là người giàu có, mà chính là coi anh là ngớ ngẩn mà đối đãi rồi. "Tổng thống đại nhân, ngài mua nhiều như vậy, tôi dùng không hết. Ngài mua làm gì lãng phí tiền."

"Những thứ này đều của nhà tôi, về sau cũng là của nhà cô, muốn cái gì tùy tiện lấy." Anh đang đi dạo cửa hàng lớn, vung tay ra một cái.

"Tôi không cần mấy thứ này, anh mua về, tôi cũng sẽ vứt bỏ." Cô tức giận a! Cái người đàn ông này không thể coi mình như người phụ nữ ái mộ hư vinh.

Cô yêu tiền không sai, nhưng cũng không phải phương pháp kiếm tiền như thế.

Con mắt Cận Tư Hàn nổi lên ý cười nhàn nhạt, ngón tay捏 đôi má cô co dãn mười phần. "Vậy tôi càng phải mua nhiều thêm một chút, cô mới có thể tận hưởng nếm."

An Chi Manh. "... " Cô phát hiện mình làm sao đều nói không lại anh, tức giận đến xoay người rời đi.

Cánh tay bị người giữ chặt, xoay tròn lần nữa tựa vào bộ ngực của anh.

Bên tai truyền đến tiếng nói từ tính. "người phụ nữ của tôi, không cần tự ti. Nếu như cô thật vì vật chất ngoài thân cảm thấy tự ti, vậy tôi cho cô đồ vật tốt nhất toàn thế giới, để cô kiêu ngạo đi trước mặt người khác."

tiếng nói bình tĩnh, không có bất kỳ cái gì êm tai.

Nhưng cô lại cảm giác mình cảm động muốn khóc, thì ra anh đều biết.

Anh biết mình ở bên cạnh anh tự ti, biết hôm nay mình vào cao ốc đối diện với ánh mắt khinh bỉ của người khác cảm thấy tự ti, cảm thấy không ngẩng đầu lên được.

Cho nên, hôm nay anh mới có hành động như vậy.

Trong mắt tràn đầy nước mắt, miệng lại quật cường cự tuyệt. "Người nào tự ti, tôi tuổi trẻ xinh đẹp, một cành hoa 18 tuổi, anh đã là lão già 28 tuổi rồi."

"Ừm." Tự nhiên cô lau đi nước mắt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cưng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Trải nghiệm cảm giác

"Ủm." Tự nhiên lau đi nước mắt cho cô.

Anh không hiểu thế nào là thích, thế nào là yêu, thế nào là động tâm.

Nhưng anh chỉ biết là, anh muốn cho cô gái trước mặt những điều tốt đẹp nhất. Không biết bắt đầu từ khi nào, sự vui buồn của cô có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của anh.

An Chi Manh hào khí lau nước mắt, bĩu môi hồn nhiên nói: "Đã làm theo ý anh rồi, vậy tôi cũng chẳng khách khí nữa."

"Ủm." Ý cười nhàn nhạt nhìn bộ dạng nghịch ngợm của cô.

An Chi Manh không chút khách khí chỉ chỉ: "Cái này, cái này, cái này đều đóng gói."

Giám đốc khom lưng, đứng một bên cười làm lành. "Được được!"

Cô ngẩng ngửa một hồi, cuối cùng quay đầu nghi ngờ nhìn anh. "Những thứ này thực sự là tài sản nhà anh, không cần trả tiền?"

"Ủm, coi như không phải tài sản nhà tôi, tôi cũng mua được, yên tâm mua đi!" Nhìn nụ cười sáng chói của cô, anh cảm thấy, dù phải bỏ ra nhiều tiền cũng đáng.

Nghe được những lời này, An Chi Manh liền càng thêm không khách khí rồi.

Cả sáu tầng trong cửa hàng, trừ cổ điện khí thành của Liễu gia, tất cả cô đều cho đóng gói hàng bao lớn.

Cái này cũng chỉ khổ cho đám hộ về theo sau, tay bị nhét hàng đông đảo.

Hình tượng oai vệ thường ngày bị mấy bao lớn nhỏ làm cho người ta cười lăn lộn.

Nhìn Tổng Thống tiên sinh một đường cười làm lành lấy, bọn họ cũng giận mà không dám nói gì.

Cận Tư Hàn nháu mày nhìn cô mua không ít đồ, không mua đồ ăn, lòng mới an tâm lại.

Dạng đồ ăn này, không sạch sẽ. "Cô mua nhiều như vậy, không ăn, cầm theo làm gì?"

"Ném đi! Không phải anh nói sao?" Cô cười sáng chói, vừa quay đầu lại nhanh chóng chạy về phía trước.

Thẳng đến khi tất cả mọi người đều không cảm nổi nữa, lúc này cô mới hứng thú chuẩn bị rời đi.

Tay không đến, khi trở về dẫn thêm một đóng đồ.

Vừa lên xe, An Chi Manh liền ngồi không yên. "Hướng rẽ phải, đứng."

"Rẽ trái, đến cột đèn xanh đèn đỏ thì rẽ phải, đi thêm 100m là tới."

Tài xế nhìn qua kính chiếu hậu thấy Tổng Thống tiên sinh đang cúi đầu nhìn máy tính, không phát biểu ý kiến.

Xe đỗ lại đúng địa điểm cô bảo, không đợi người mở cửa xe. An Chi Manh đã nhanh như bay mở phóng ra ngoài.

Hào hứng đi vào cô nhi viện Ánh Nắng. "Phuong viện trưởng, mấy đứa nhỏ, con tới rồi!"

Cô đánh tiếng, chỉ chốc lát đã có vô số thân ảnh con con chạy từ trong ra.

"Chị An!"

"Chị An, chị đến thăm chúng em sao!"

"Chị An, em rất nhớ chị!"

"Chị An, em cũng rất nhớ chị."

Nhìn mấy đứa nhỏ vây quanh mình, nụ cười của cô càng thêm ngọt ngào, ấm áp như tia nắng, làm cho người ta cảm thấy vô cùng thân thiết.

"Lại đây nào, xem chị mang món ngon gì tới cho mấy đứa."

Vừa vặn, bảo tiêu đã đem đồ vật, từng cái cầm vào.

Cả gian phòng, cơ hồ chất đầy đồ đạc của cô.

Phương viện trưởng cười yếu ớt nhìn cô, từ ái nói: "Manh manh, con lại tới rồi!"

"Đúng a! Phương viện trưởng, lần này con tìm được oan Đại Đầu. Viện trưởng không thể nói con tiêu tiền bấy bạ nữa đâu!" An Chi Manh cười duyên nhìn Phương viện trưởng, ánh mắt mang theo nịnh nọt.

Phương viện trưởng cười khẽ một tiếng."Đứa nhỏ này, lúc nào cũng nói chuyện lém lỉnh như vậy. "

"Hi hi, mấy đứa, mau tới chia đồ ăn nào."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Sự khác nhau lớn như một hệ ngân hà

Tất cả các bạn nhỏ trong cô nhi viện hàng hàng ngồi xuống, rướn cổ lên chờ đồ ăn của An chi Manh. Những đôi mắt nhỏ háo hức như sắp rơi ra.

An Chi Manh đem đồ ăn nóng腾腾 cái phân cho bọn họ, chỗ còn thừa đưa cho Phương viện trưởng

"Cảm ơn chị An."

"Cảm ơn chị An."

"Ngoan." Nhìn những ánh mắt chân thành ấy, cô cảm thấy nội tâm vô cùng thỏa mãn.

Đã từng, cô cũng thiếu chút nữa phải sống trong Cô Nhi Viện...

Đem đồ, vật phân chia xong xuôi, cô đứng trước mặt Phương viện trưởng, nói: "Phương viện trưởng, bệnh tim của Tiểu Đồng còn cần bao nhiêu tiền? Còn có cốt tủy cho tiểu Nhã đã tìm được chưa? Còn có..."

"Đứa trẻ này, còn chưa tốt nghiệp đại học, lấy tiền ở đâu. Con cũng đừng quan tâm nhiều như vậy." Bà đau lòng nhìn cô gái trước mặt, từ nhỏ cha mẹ đã mất rồi.

Nhìn như sáng sủa, nội tâm lại hết sức mẫn cảm. Cha mẹ ra đi, để lại tài sản cho cô, cô lại quỳn góp hết, không biết nên nói cô thiện lương hay có trái tim lớn lao đây.

Nững nịu kéo tay phương viện trưởng tay, ngọt ngào nói: "Phương viện trưởng, con thật sự tìm được oan Đại Đầu, mấy ngày nữa sẽ chuyển tiền vài tài khoản cho người, người cứ yên tâm đi. "

Nhìn tổng thống đại nhân một mực ngồi ở trong xe, An Chi Manh giao phó xong hết thảy, không thể không cáo biệt."Phương viện trưởng, con đi trước, lần sau lại đến thăm người."

Phương viện trưởng nhìn chiếc xe đáng tiền xe đưa cùng hơn chục hộ vệ dừng ngoài cửa.

Bà thật tâm cán dặn: "Manh manh, bảo vệ tốt bản tâm."

"Con biết rồi, con đi đây. "

"Chị An, hẹn gặp lại." Bọn nhỏ chính tề nói.

Một đường chạy chậm đến cạnh xe đưa, tài xế nhanh chóng mở cửa xe.

Cận Tư Hân mắt nhìn cô gái vừa ngồi lên xe, thanh âm nhàn nhạt."Tôi giống oan Đại Đầu?"

"Ách... Xa như vậy, anh cũng nghe thấy?"

Thanh âm không hề bận tâm."Tôi không phải kẻ điếc."

Người trước mặt là một vị đại gia, chính mình đương nhiên không thể đắc tội rồi.

Cười ngọt ngào bắm lấy cánh tay anh, vô liêm sỉ nói: "Tôi là khen ngài đó chứ!"

"Ừm, nói một chút." Buông xuống laptop trong tay, mắt đen nhìn cô, anh muốn nhìn xem cô còn muốn nói dối ra sai nữa.

"Cái kia! Anh nhìn anh đẹp trai như vậy, còn có tiền."

"Ừm, cái này với oan Đại Đầu là ý khích lệ, có liên quan gì?" Nhìn cô vắt hết óc, nước mắt quay tròn loạn chuyển nói năng lung tung, anh vừa yêu vừa hận.

Cô muốn! Ánh mắt sáng lên. "Ai nói không có quan hệ, anh chưa nghe nói qua giá trị nhan sắc quyết định hết thấy sao? Anh có từng gặp qua oan đại đầu nào đẹp trai trời đất không tha như vậy chưa? Cứ coi như oan đại đầu, vậy anh cũng là oan đại đầu siêu cấp anh tuấn. Cho nên, tôi đây là khen anh mà?"

Cận Tư Hàn thấy cô chăm chú nói láo, không thể nhìn được nữa, duỗi ngón tay thon dài, búng lên trán cô một cái. "Về sau, không cho phép nói láo."

Cô xoa xoa trán, môi đỏ chu lên. "Dừng a! Đánh tôi còn tìm lý do."

Thấy bộ dáng đáng yêu của cô, anh chợt có cảm giác muốn nuôi một đứa con gái.

"Tổng Thống tiên sinh, đến rồi." Tài xế nhỏ giọng nhắc nhở.

"Ừm!"

Vừa xuống xe, cách khỏi nơi có điều hòa, nhiệt độ nóng rực liền đập vào mặt.

Thân nhiệt nóng lên, hít thở không thông. An Chi Manh nhanh chóng theo sau lưng anh đến tòa thành. Vừa đi vào tòa thành, trong nháy mắt cô liền cảm giác chính mình sống lại.

"Hô, nóng chết tôi rồi! Chú quản gia, tôi muốn đồ uống lạnh."

"Không cho phép." Cận Tư Hàn buông cặp công văn, trực tiếp đánh vỡ ảo tưởng của cô.

"Tổng thống đại nhân, các ngài đang ở bờ biển đó nha!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Vì mục tiêu, xoát hạn cuối

"Nếu cô muốn ở bờ biển, cũng có thể. Chúng ta lập tức dọn đi, tới tòa thành ở bờ biển."

An Chi Manh thấy anh trả lời nghiêm túc như vậy, thật muốn đập đầu vào tường. Cái người đàn ông này, quả nhiên không có chút tế bào hài hước nào.

Người ta thường nói ba tuổi một câu, hai người chỉ hơn kém nhau mười tuổi đã cách xa nhau tận một cái biển lớn rồi.

"Tôi muốn uống nước lạnh"

"Không cho phép. Uống nước lạnh không tốt cho cơ thể."

"Trời rất nóng, anh không cho tôi uống đồ lạnh, muốn tôi chết sao?! " Cô kêu rên nằm trên ghế sofa, có một tổng thống coi trọng dinh dưỡng như vậy, cô chịu áp lực rất lớn a.

"Tôi sẽ không để cho cô chết." Lời nói nhẹ nhàng, mang theo ý vô cùng nghiêm túc.

Anh ngồi xuống bên cạnh cô, nhắc chân cô lên.

An Chi Manh giật mình, cô đây chỉ là ví von, không cần trả lời nghiêm túc như vậy chứ.

Quản gia ở một bên thấy hai người muốn đi lên, không thể không lên tiếng nhắc nhở. "Tổng Thống tiên sinh, vẫn còn nước ép trái cây, có thể cho An tiểu thư."

"Ừm, cái này có thể."

Chỉ có thể uống cái này, cô không thể không thỏa hiệp. "Tôi muốn uống nước dưa hấu, ba ly."

"Được rồi, Tổng Thống tiên sinh, ngài muốn uống nước ép trái cây gì?"

"Như cô ấy đi!" Anh không quan trọng trả lời.

Quản gia lui xuống, năm phút sau, nước ép trái cây được bung lên.

An Chi Manh một hơi trực tiếp uống xong một cốc, lúc này mới cảm giác mình được sống lại. Uống xong cốc thứ hai, lúc này mới cảm giác uống quá nhiều rồi.

Lúc này mới nhớ ra mình quên chuyện trọng yếu, nhìn Cận Tư Hàn ở một bên uống xong một cốc nước trái cây liền làm việc.

Cô phát hiện anh tùy thời tùy chỗ đều đang làm việc. "Cái kia... Tôi quá nhàm chán, có thể..."

Cận Tư Hàn không ngừng đầu nói: "Sau phòng ngủ có phòng tập thể hình."

"Không phải, tôi không phải muốn cái này..."

"Trong phòng ngủ còn có hồ bơi."

"Tôi không phải muốn cái này..."

"Vậy tôi nói quản gia mua cho cô mấy sủng vật, cô thích sủng vật gì? Sói? Hồ? Báo, hay là hồ ly?"

An Chi Manh: "... " Cô giống như có khẩu vị nặng như vậy sao? "Tôi không phải muốn sủng vật cũng không phải muốn chơi, tôi muốn là người. Là người!"

Cận Tư Hàn để công việc trong tay xuống, mắt đen dò xét cô gái đang kháng nghị.

"Người? Tôi không phải người? Quản gia không phải người?"

Cô lại một lần nữa phát hiện sự khác biệt giữa cô với anh rộng như một dải ngân hà, dứt khoát cũng không quanh co lòng vòng nói thẳng: "Cô đang nghĩ tới party."

"Party?" Mày kiếm hơi nhú.

"Đúng a! Tòa thành lớn như vậy, vậy mà chỉ có vài người chúng ta ở. Bình thường người hầu và quản gia cũng không nói chuyện với tôi, anh lại bận rộn như vậy. Lạnh lẽo, tôi thật cô đơn a! Tôi rất nhớ cuộc sống trường học, nhớ bạn học, bạn thân!"

Ai oán vô cùng nhìn anh, đôi mắt sáng lên.

Anh vô cùng chân thành, mắt chớp chớp nhìn lấy cô.

Lông mi cô cong vút, rung rung động lòng người.

Quản gia ở một bên nhỏ giọng nhắc nhở: "Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư, bữa tối chuẩn bị xong rồi."

"Ừm!" Cận Tư Hàn đứng dậy, đi về hướng đại sảnh.

An Chi Manh chăm chú theo ở phía sau hắn, không ngừng nói ra: "Tổng thống đại nhân, anh liền thỏa mãn tâm nguyện nhỏ nhoi này của tôi đi mà."

"Tổng thống đại nhân, tôi phát hiện anh hôm nay tuần mỹ phi phạm, đơn giản không giống người, giống như yêu nghiệt chuyển thế. Anh nhìn nhan sắc của anh đúng là nghịch thiên, gia thế tốt đến tàn bạo. Những thứ này đều được rồi, mấu chốt là anh lại có IQ cao kinh người. Nước R dưới sự quản lý của anh, muốn không phồn vinh hưng thịnh đều khó có khả năng, anh nói xem anh vĩ đại đến vậy, thiếu gì người sùng bái. Làm sao lại không đồng ý một yêu cầu nhỏ nhoi của tôi chứ? "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Nâng lên chương trình hội nghị - Sinh con

Đôi mắt sáng lên, hai tay ôm khuôn mặt nhỏ, vô cùng sùng bái nhìn anh. "Tổng thống đại nhân..." Âm thanh nũng nịu kéo dài.

Anh cầm cái xiên tay một hồi, lạnh nhạt liếc quản gia.

Quản gia run một cái, sững người mắt nửa nhịp. Ông không có làm gì sai a? Làm sao Tổng Thống tiên sinh lại mang bộ mặt như muốn giết ông vậy?

An Chi Manh mới không nhìn thấy bọn họ ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, chỉ nhìn người làm đang bày đồ ăn ra.

Cô không ngừng cố gắng, thanh âm càng thêm nũng nịu, kéo dài khiến cho người ta tê tê dại dại."Tổng Thống tiên sinh..."

Cận Tư Hàn nhìn về phía quản gia, ánh mắt băng lãnh thấu xương.

Quản gia run một cái, nhìn về phía An tiểu thư, lúc này mới hiểu ý tứ qua ánh mắt tổng thống.

Thì ra, Tổng Thống tiên sinh đang ghen...

Yên lặng lui xuống, ông cảm giác mình thật là vô tội...

An Chi Manh mắt nhìn quản gia đã rời đi, không ngừng cố gắng nịnh nọt: "Tổng thống - đại nhân... Được đi mà~~ "

"Được đi mà... "

"Được đi mà ~~~~" Âm thanh càng thêm nhu hòa, khiến chân tay mềm nhũn.

Cận Tư Hàn tối sầm mắt, nhìn cô, ánh mắt mang theo lửa nóng.

Không biết đứa trẻ này là vô tình hay đã biết mà vẫn cố ý bày ra bộ dạng khiến người ta muốn phạm tội.

Nhìn mắt to tròn chớp động của cô, anh đành dè xuống tà hỏa của bản thân.

Anh không muốn hù cô sợ chạy. Cô quá nhỏ nhắn xinh xắn rồi.

Âm thanh lạnh lùng mang theo bất đắc dĩ."Ăn cơm."

"Không muốn, muốn ăn cơm thì đáp ứng tôi trước. "

"Ăn cơm trước."

"Đáp ứng tôi trước, tôi liền ăn cơm, nếu không..."

"Ăn cơm, không ăn liền rút đi. Buổi tối không cho ăn bất cứ điểm tâm ngọt nào nữa. " Anh dung túng cô, nhưng cũng sẽ không dung túng cách làm trẻ con của cô.

Vì uy hiếp người khác mà tổn thương thân thể của mình là điều duy nhất anh không thể chịu đựng.

"Hừ..." Người này quả nhiên không có tình thú.

Tức giận bất bình cầm dao nĩa, cố ý làm cho kéo kẹt rung động, để phát tiết chính mình bất bình.

Trong miệng đã ăn một miếng, vừa thấy anh, lại hung hăng cắn.

Cận Tư Hàn từ đầu tới đuôi đều không ngẩng đầu nhìn cô một chút, nhưng lại có thể cảm giác được hành vi của cô đáng yêu đến ngây thơ.

Bữa tối diễn ra trong bầu không khí quý dị.

Cận Tư Hàn ăn xong, lau khóe miệng, liền đứng dậy đi lên lầu.

An Chi Manh nhanh chóng lay hai cái, theo sát phía sau."Tổng thống đại nhân, tôi ăn xong rồi."

"Ừm."

"Tôi đã ăn xong, đã ăn xong, ăn xong rồi..." Cô không ngừng lặp lại, nhắc nhở anh đã hoàn thành xong bữa tối rồi.

Nghe thanh âm cô gái không ngừng lải nhải bên tai, Cận Tư Hàn mở cửa phòng, không nhìn cô gái sau lưng lấy một cái.

Thấy anh không thèm quan tâm mình, An Chi Manh cũng không từ bỏ nhắc nhở."Tôi đã ăn xong, tôi đã ăn xong, anh đã nói ăn xong sẽ cho tôi câu trả lời."

Thấy anh lại gần, tay cời quần áo cô bỗng nhiên che hai mắt hét lớn: "Anh lưu manh, anh dám cời đồ trước mặt tôi."

"Đây là phòng tôi, tắm rửa không cời đồ, chẳng lẽ vẫn mặc đồ đi tắm à?" Chậm rãi cời từng nút cúc áo, nhìn cô đang len lén ngấm ngấm thân thể anh qua các khe cúc hở.

Cận Tư Hàn nhếch miệng lên tà mị: "Thích à?"

Cơ bụng sáu múi cường tráng màu lúa mì, xương quai xanh khêu gợi, đôi chssn thon dài.

Bỗng nhiên An Chi Manh nuốt nước miếng một cái, gương mặt đỏ như thiêu như đốt.

Cô nhanh chóng xoay người. "Mai tôi sẽ hỏi anh câu trả lời."

Nhìn theo cô gái đang chạy trốn, cười khẽ một tiếng. Cô rất dễ mắc cở, nếu đợi cô chủ động đâm đầu vào ngực mình, đoán chừng Hoàng Hoa Thái đều ngượng hết mắt.

Lúc đó, hân anh đã lừa cô lên giường, ăn xong chùi mép, để cô sinh con cho mình rồi.

Mắt đen lóe lên, khoe môi câu lên nụ cười gian tà.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tổng thống nhà chúng ta

An Chi Manh trở lại gian phòng của mình, gương mặt nóng hầm hập.

Não không ngừng hiện dáng người khiêu gợi, cơ bụng hoàn mỹ, yết hầu gợi cảm, đôi chân thon dài mà rắn chắc.

Làn da màu lúa mì chính là điểm yếu nghiệt trí mạng của anh.

Càng nghĩ càng cảm giác toàn thân khô nóng, miệng đắng lưỡi khô.

Cô cầm lấy chén nước, ực mạnh uống một hơi. Vỗ vỗ khuôn mặt, đi vào phòng tắm nước lạnh.

Sau đó, An chỉ Manh leo lên mây tính, trang đầu báo hiện lên vô số tin tức.

"Ngày mai tòa thành tổng thống sẽ có party, là thật sao?"

"Không phải là gạt người chứ?"

"Không biết đâu! Người nào tung tin này, mau ra đây."

Nhìn đám người bàn tán sôi trào, An Chi Manh không thể không lên tiếng rồi. "Yên tâm, nhất định sẽ làm."

Cô vừa comment một câu, đám người lập tức bỏ nhào vào hỏi.

"Cô là ai?"

"Cô dựa vào cái gì mà chắc chắn như thế? "

"Cô có quan hệ gì với tổng thống nhà chúng tôi?"

"Đúng a! Cô với tổng thống nhà chúng tôi có quan hệ như thế nào?"

"Mau nói, cái đồ tiện nhân này, có phải cô câu dẫn tổng thống thuần lương nhà chúng tôi không?"

Thanh âm chất vấn vang lên, khiến cô trở tay không kịp. Mười cái bầy cô xây lên đều đã kín người rồi.

Thành bảo này không có khả năng dung nạp nhiều người như vậy, vậy phải tuyển chọn rồi.

Tiêu chuẩn lựa chọn là gì đây?

"Cộc cộc..."

Cô nhanh chóng đứng dậy, mở cửa phòng, nhìn quần gia đứng bên ngoài. "Quần gia đại thúc, có chuyện gì sao?"

"An tiểu thư, đồ của cô đã được đưa đến, có cần mang lên phòng cho cô không?"

"Được rồi, mang lên đi!"

Nhìn người hầu vận chuyển từng hàng từng hàng đồ, tủ giày, tủ túi xách, tủ trang sức.

Mỗi loại đều được bày bố ngăn nắp trang trí đẹp mắt.

Mất nửa giờ, mới chuyển xong.

Một gian phòng hơn 100 mét vuông, sau một hồi bày trí liền chật kín.

An Chi Manh nhìn tủ đồ trong phòng, cõi lòng chấn động, khẽ kéo cửa, chạy qua gõ cửa phòng bên cạnh.

"Chụp chụp..."

"Vào đi."

Vừa mở cửa, liền bắt gặp anh quả nhiên đang ngồi làm việc trước máy tính trong thư phòng. "Tổng thống đại nhân, có thể hỏi anh một chuyện không?"

"Ừm, hỏi." Cô gái này, chỉ cần nhẹ giọng thì thâm, không phải có tà tâm cũng là muốn cầu xin mình.

"Những thứ đồ đó là anh cho tôi, hay là dùng tạm vậy?"

Cận Tư Hàn tạm dừng công việc trong tay, mắt đen dò xét người đầy bất an trước mặt.

Đây là lần đầu tiên anh bắt gặp biểu hiện rụt rè khép nép của cô, mắt đen trầm tư. "Cô muốn nói cái gì?"

"Ách... Cái kia..." Dưới con mắt soi mói của anh, cô phát giác chính mình đều trở nên trống rỗng rồi. "Cái kia... Tôi chỉ là muốn nói, những đồ đó anh định cho tôi hết chứ."

"Ừm!"

"Là dùng vĩnh viễn sao?" Điểm ấy, vô cùng quan trọng. Ngộ nhờ mình hiểu lầm chuyện này, thế nhưng sẽ không quay đầu lại được.

Cận Tư Hàn mắt nhìn video khẩn cấp thư ký gửi tới, tùy ý nói ra: "Ừm!"

"Áu da! Đây chính là anh nói đó, đưa tôi là của tôi, tôi xử lý như thế nào anh không thể trừng phạt tôi." Nói xong câu đó, cô liền nhanh như gió xoay người rời khỏi phòng.

Cận Tư Hàn nhìn theo cô, cảm giác có gì đó không đúng lắm.

Nhưng video khẩn cấp khiến anh không thể không rời mắt, liền tiếp nhận. "Nói."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Oanh oanh liệt liệt đấu giá

An Chi Manh trở lại trong phòng, liền oanh oanh liệt liệt bắt đầu kế hoạch vĩ đại của mình.

Đầu tiên, chụp ảnh tất cả Túi xách, y phục, giày. Giày và y phục chỉ cần có người nguyện ý mua là tốt, cô mặc kệ người ta mặc như thế nào.

Dù sao những người muốn làm tổng thống phu nhân, người nào không phải thiên kim hào môn, con gái của kẻ có thế lực.

Đối với các cô mà nói, mấy chục vạn mấy trăm vạn đều là con số nhỏ bé.

Đem tất cả chụp lại, sau ba giờ, cô cũng mặc kệ chụp đẹp hay xấu, dù sao nhớ kỹ nhãn hiệu không mơ hồ là được rồi.

sau đó, gọi thiệp mời cho cả đám, đem tất cả ảnh chụp gửi đi.

Trên thiệp mời viết rất rõ ràng, số người quá nhiều. Muốn tham gia party, phải mua y phục làm từ thiện, toàn bộ vừa tới hàng thật, mười phần hàng thật.

3000 người đầu tiên chi tiền cao nhất, sẽ có tư cách tới tham gia party ở tòa thành tổng thống rồi.

Cô gọi ra thiệp mời, đoàn người càng thêm sôi nổi.

"Chúng ta dựa vào cái gì mua đồ của cô."

"Đúng! Ai biết có phải cô là tên lừa đảo hay không."

"Ai biết có phải cô lấy danh nghĩa của tổng thống đi lừa gạt hay không."

Cũng đúng! Làm sao chứng minh mình không phải tên lừa đảo?

Có rồi, đi đến phòng sát vách lần nữa, gõ nhẹ cửa phòng. "Cốc cốc..."

"vào đi."

Mở cửa phòng trực tiếp đi vào, quả nhiên anh còn đang làm việc.

Không nói hai lời, cầm lấy điện thoại di động chụp ảnh anh, chụp ảnh xong nhanh chóng đào tẩu.

Cận Tư Hàn vẫn chờ cô nói chuyện, chờ anh quay đầu lần nữa phát hiện cô đã đi rồi.

Nhìn gian phòng trống rỗng, lần đầu tiên có cảm giác cô đơn.

An Chi Manh cầm tới, hấp tấp gọi cho cả đám.

"Nhìn xem, cái này là chứng cứ. Các người khả dĩ không cần tin, đừng hối hận là được." Cô mới sẽ không cảm thấy những người này không mắc câu, rất là vui về ăn hoa quả, nhìn lấy trong đám trách móc nhau.

Cô coi như xem náo nhiệt, vào lúc thời khắc mấu chốt từ từ đánh lên một hàng chữ. "Những thứ này, lúc xế chiều là tổng thống mua tại cửa hàng lớn X đa dạng về hàng hoá dịch vụ. Không tin, có thể đi thăm dò."

Hết câu, trong nháy mắt cả đám an tĩnh hơn mười phút đồng hồ.

Không tới một hồi, tự mình ban bố thiệp mời, liền điên cuồng bán.

Mỗi món hàng Wechat quét qua mã hai chiều, giá tiền hiện ra, cái nào cũng là nhãn hiệu tốt.

Mỗi món hàng, cô đều tăng lên gấp đôi giá bán, đám người căn bản không quan tâm, điên cuồng giành giật.

tất cả đều đã bán xong, đã là rạng sáng rồi.

Cô lại đánh lên một đoạn văn. "3000 người được tuyển chọn, ngày mai tự mình đến biệt thự cầm lấy thứ thuộc về mình. 7000 người không được tuyển chọn, đêm mai tự mình đến bên ngoài tòa thành, lấy đồ của mình. Chỗ có đồ, nhất định phải lấy xong trước bảy giờ, không phải vậy thì không có hàng rồi."

mỗi ngày Tổng thống 8 giờ rưỡi về đến nhà, như vậy sẽ không bị anh trông thấy rồi.

Nhìn lấy bên trên thẻ một khoản lớn số lượng, trong lòng đắc ý.

Ôm thẻ, đêm nay ngủ đặc biệt say nồng.

Trong mộng đẹp An Chi Manh, đã quên một sự kiện vô cùng quan trọng. Nhà tổng thống đại nhân, còn chưa có đồng ý làm party đâu!

Trong mộng đẹp An Chi Manh, chính là phát tài từ đó né biệt thự.

Sáng sớm hôm sau.

Sáu giờ rưỡi Cận Tư Hàn rời giường đứng giờ, đến phòng tắm tắm rửa, đến nhà ăn ăn bữa sáng.

Ăn xong bữa sáng đã là bảy giờ sáng, mắt nhìn trên lầu còn không có người, ngồi ở trên ghế sofa xem báo chính trị buổi sáng.

Tuy nhiên xem hết thấy tin tức khô khan, nhưng anh vẫn có thói quen xem báo sáng sớm.

Xem hết một chồng báo giấy, trên lầu vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại.

Quản gia ở sau lưng một mực bồi tiếp, đây là Tổng Thống tiền sinh lần đầu tiên đợi một người.

Chương 67: Yêu là im lặng kiên nhẫn chờ đợi

Tổng Thống tiên sinh, ghét nhất người đến trễ. Cho dù là thủ tướng khác tới, chờ lâu vài phút, anh đều sẽ bày sắc mặt ra cho người ta.

Bây giờ lại ngồi chỗ này gần một giờ vì chờ An tiểu thư tự nhiên tỉnh lại sao?

Thân là quân gia, ông có chút không nhìn được tổng thống sủng một người phụ nữ như thế. "Tổng Thống tiên sinh, cần tôi đi lên gọi An tiểu thư không?"

"Để cho cô ta ngủ, cô chính là đang lúc lớn." Giọng nói không có bất kỳ dư thừa gì.

Lại làm cho sau lưng quân gia toàn thân nổi da gà, Tổng Thống tiên sinh, ngài cần xuất sắc ân ái như thế sao?

Tổng Thống tiên sinh xem các loại báo, anh đứng ở phía sau cùng.

Quân gia nhìn Tổng Thống tiên sinh cúp cái điện thoại này đến cái khác, nhưng vẫn vững như Thái Sơn nhìn báo của anh, gương mặt anh tuấn không có chút nào mất kiên nhẫn.

người sau lưng anh đã lo lắng rồi.

Lại nửa giờ nữa trôi qua...

Từ bảy giờ đợi đến 8:30...

Lại đến chín giờ...

Quân gia không thể không lại ra tiếng hỏi: "Tổng Thống tiên sinh, cần tôi đi lên xem một chút không?" Vừa mới dứt lời, liền nhận được ánh mắt lạnh lẽo của Tổng Thống tiên sinh.

Cúi đầu xuống, nhìn sàn nhà.

Cận Tư Hàn nhìn đồng hồ một chút, chín giờ rồi. Xác thực nên gọi cô dậy ăn bữa sáng rồi.

Buông tờ báo xuống, đi lên thang lầu. Đi đến cửa phòng của cô, trực tiếp mở cửa phòng, trông thấy trên giường không có ai, bên tai truyền tới thanh âm trong phòng tắm.

Ngồi ở trên ghế sofa, chờ cô đi ra.

"Răng rắc..." Tay cầm cái cửa nhẹ nhàng truyền đến thanh âm.

Cận Tư Hàn quay đầu, trông thấy cảnh tượng trước mắt, trợn mắt há hốc mồm...

An Chi Manh nhìn người đàn ông tự nhiên xuất hiện, ánh mắt dờ dẩn nhìn mình lơ đãng...

Lúc này, cô nên kêu to, hay là nên hét hoảng đảo đầu? Hay là nên tát anh một cái, mắng anh lưu manh...

Cận Tư Hàn mắt đen lóe sáng nồng đậm hứng thú, người phụ nữ đồng dạng gặp được loại tình huống này, nếu không kêu to cũng sẽ bỏ chạy!

Cô thì ngược lại, đứng ở chỗ này, ngo ngắc nhìn mình. Khuôn mặt nhỏ xoắn xuýt một hồi, đấu tranh một hồi, thiên biến vạn hóa.

Cô đều không che giấu ý tứ, anh càng không khách khí đánh giá cảnh đẹp trước mắt.

ngọc thể trắng nõn như ngọc, tản ra mùi hương thiếu nữ nồng đậm hoa hồng, đáng người có lỗi có lỗi làm cho hai mắt người ta tỏa sáng.

Ngao nghể ưỡn lên hai ngọn núi, bờ eo thon một nắm tinh tế dịu dàng, đùi ngọc trắng tấp mà thon dài.

tóc đen ướt sũng tản mát trên lưng, cho thân thể trắng ngọc quét xuống màu đen nồng đậm, đen trắng tương phản càng thêm kích thích giác quan người.

ánh mắt mông lung, ngốc manh bên trong lộ ra linh động, thời khắc này cô thiếu nữ có hương hoa hồng vừa có vẻ phụ nữ thành thục mị hoặc gọi cảm nhân tâm.

Mắt đen càng phát ra nóng rực, thấy cô chậm chạp không có phản ứng.

xem tiếp như vậy, chính mình sớm muộn giữ không được, đem cô găm nuốt sạch sẽ. "đây là cô dự định mê hoặc tôi sao?"

ánh mắt An Chi Manh lưu chuyển, giả bộ như vô cùng bình tĩnh, chậm rãi đi trở về phòng ngủ.

Vừa trở lại phòng ngủ, âm một tiếng khép cửa phòng lại. Dựa vào ở sau cửa, hai tay dùng sức gãi cửa. "A a a a a..."

Tay dùng sức cào cào, móng tay đều cào gãy mất mấy móng.

Cô hối hận rồi! Làm sao không mang theo y phục vào phòng ngủ! Cô hối hận đứt từng khúc ruột, hối hận muốn đập đầu vào tường tự sát!

Hối hận đứt từng khúc ruột, hối hận muốn nhảy lầu tự sát!"A a a a a..."

Cận Tư Hàn ở sau cửa nghe tiếng động trong phòng ngủ, cười khẽ một tiếng.

Cô thật sự là đáng yêu để cho người ta muốn đùa mấy lần! Hiện tại để cho cô nhìn thấy mình, khẳng định rất then thừng!

Cười rời khỏi phòng, hôm nay để cho cô ở nhà tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Lừa dối càng thêm yêu

Quay người rời khỏi phòng, đi lên lầu một.

Quản gia theo sát phía sau, thấy sau lưng Tổng Thống tiên sinh không có ai, hiếu kỳ hỏi: "An tiểu thư đâu?"

"Để cho cô ta ngủ đi! Ha ha ha..." Nhớ tới cô rõ ràng then thừng muốn chết, còn biểu lộ bình tĩnh đáng yêu, ngẫm lại đều cảm thấy thật đáng yêu.

Quản gia nghi hoặc nhìn Tổng Thống tiên sinh, thấy anh một đường hơi cười rời đi.

Này nụ cười yêu nghiệt, nhìn anh một lão nhân đã có tuổi đều cảm thấy mê say. Thật là yêu nghiệt a!

"chú Quản gia, tổng thống có ở đó hay không?" An Chi Manh lén lén lút lút đi xuống lầu, ánh mắt hết nhìn đông tới nhìn tây.

"Tổng Thống tiên sinh, mới ra đi."

"A! Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." thở ra một hơi dài, coi như không có ánh mắt quản gia nghi hoặc tìm tòi dò xét.

Nhanh chóng rời khỏi hiện trường, đi đến nhà ăn ăn bữa sáng.

Người hầu nhanh chóng bưng bữa sáng lên, An Chi Manh không yên lòng ăn bữa sáng.

Cái này cả ngày ở trong nhà, chẳng phải là muốn làm tốt hơn việc mình muốn làm rồi hả?

Vừa ăn xong điểm tâm, quản gia liền đi tới bên cạnh cô nói ra: "An tiểu thư, ngoài cửa rất nhiều người tìm cô. Giống như đang nói cái gì khai mạc." Tòa lâu đài này có party sao?

ông làm sao không có thu được tin tức, đánh tới tòa thành, tòa pháo đài này không có mở qua party.

Tổng Thống tiên sinh là người yêu thích yên tĩnh, lại là người bệnh dị thường thích sạch sẽ.

Người khác chạm qua đồ gì, anh đều sẽ vứt bỏ, đừng nói là khai mạc nhiều người ẩm ỹ như vậy.

An Chi Manh bỗng nhiên đập đầu của mình, thật là ngu dốt!

Cô nói mình giống như quên mất chuyện trọng yếu gì, hiện tại rốt cuộc biết rồi.

ăn qua loa vài miếng, cầm điện thoại di động ra lần đầu tiên gọi cho anh.

Khám đặc biệt an ninh chăm chăm điện thoại vang lên không ngừng còn không có người nhận. "Nhanh tiếp đi! Nhanh tiếp đi!"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm lạnh lùng "Nói."

"Tổng Thống tiên sinh, chuyện hồi sáng này?"

"Ừm."

Hừm, mình cũng da mặt dày như vậy, anh đến bình tĩnh như vậy sao?"Chuyện hồi sáng này, làm sao cũng coi như tôi bị thiệt thòi rồi!" Da mặt không cần, vì hoàn thành nhiệm vụ buổi tối.

"Ừm, cô muốn đền bù tổn thất gì."

"Tôi muốn mở party!" Đã nhìn đều nhìn, làm sao cô cũng phải vơ vét chỗ tốt gì đi! (không thể không nói người nào đó nào mạch kín, cũng là bất đồng người bình thường)

Đầu bên kia điện thoại dừng một phen, mới lên tiếng: "cô thật sự muốn sao?"

"Ừm, tôi rất muốn. anh nhất định phải đồng ý." Nhìn đều bị nhìn xong rồi, cô không có thể khiến người ta bù lại cho cô một lần.

"Ừm, tôi sẽ gọi điện thoại cho quản gia. Bao nhiêu người, lúc nào làm, tự mình nói với quản gia."

"Được rồi." Vui sướng cúp máy điện thoại.

Quả nhiên, quản gia lập tức liền nhận được điện thoại của Tổng Thống tiên sinh. "Được rồi, Tổng Thống tiên sinh, tôi biết rồi."

Quản gia cúp máy điện thoại, có chút đồ dẫn nhìn điện thoại thật lâu.

Bệnh thích sạch sẽ phát cuồng của Tổng Thống tiên sinh, lại vì một người phụ nữ, nguyện ý chấp nhận rồi hả???

An Chi Manh vui sướng đi đến bên người quản gia. "chú Quản gia, đêm nay có 4000 người tới. Đều là phụ nữ, chú cần phải chuẩn bị kỹ càng nha!" Vui sướng phân phó xong, lúc này mới lạnh lợi để người hầu đem đồ đều di chuyển xuống lầu.

phân phó cảnh vệ, mở cửa để phụ nữ tiến đến.

4000 người tụ hội? Tổng Thống tiên sinh không phải nói, là cô mở party mấy chị em thôi sao? An tiểu thư, có nhiều chị em như vậy sao?

Ông thông minh lạnh lợi, hẳn cảm nghĩ được một cỗ khí tức không bình thường.

Nhưng Tổng Thống tiên sinh đã lên tiếng, ông chỉ có thể kêu hạ nhân khẩn cấp làm đồ ăn. Cũng điều đến không ít đầu bếp người hầu từ nơi khác tới hỗ trợ, nguyên liệu nấu ăn rất nhiều cũng chờ tới đây.

"Cái này cũng là tòa thành của tổng thống!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Party sôi động - Bắt đầu

"Cái này cũng là tòa thành của ông xã nhà tôi, các người hôm nay thấy được đi!"

"Hừ, đây là tòa thành của ông xã nhà tôi, không có gặp qua người không biết xấu hổ như thế."

"cô mới không biết xấu hổ."

Quản gia thấy các cô muốn đánh nhau, không thể không ra mặt. "Mấy vị, mời vào bên trong. An tiểu thư trong phòng khách chờ các cô."

"Hừ!" Mấy người không ai nhường ai, chen vào.

Quản gia nhìn phía sau nối đuôi nhau đi vào, đám người không nhìn thấy đầu, đã cảm thấy một loại sợ hãi rồi.

Tổng Thống tiên sinh, nếu như biết tòa thành của mình, bị nhiều phụ nữ trang điểm lộng lẫy như vậy dẫm đạp lên, hẳn là sẽ điên rồi!

Ngắm lại vẫn là thừa dịp trước khi Tổng Thống tiên sinh trở về, đem những người này đuổi đi hết thấy là được.

An Chi Manh vui vẻ nhìn các cô cầm từng món đồ của mình, lưu luyến không rời đi.

Cô nghĩ muốn đi theo phía sau các cô rồi đi! Nhìn chằm chằm quản gia của mình, không thể không bỏ ý niệm này đi.

Có ít người cầm xong đồ không đi, nhìn thấy cảnh vệ bên cạnh, không thể không rời đi.

ánh mắt các cô nhìn về phía An Chi Manh tìm hiểu, nghĩ kỹ hỏi cô mấy câu, đều bị quản gia bảo vệ thật tốt, mỗi lần đều bị quản gia khéo léo bác bỏ rồi.

Những người phụ nữ này không phải không có mặt mũi, ai cũng quan tâm mặt mũi.

Đem dung mạo của cô nhớ bên trong trí não, trở về từ từ tra.

An Chi Manh mới không quản các cô có những tâm tư này.

Dù sao mục tiêu của cô cũng là tức chết tổng thống, chọc anh tức điên, để anh chán ghét mình.

Như vậy là có thể thả mình đi rồi.

Hiện tại mà! Những người này là thần tài của mình, tự nhiên muốn khuôn mặt tươi cười đón chào.

Cười mấy giờ, đều đã ăn cơm trưa, những người này vẫn nói đùa nhau không ngừng.

Vừa mới bắt đầu cô còn có thể hí ha hí hửng thương thức mỹ nữ như trăm hoa đua nở, lòng dạ hiểm độc ngẫu nhiên cười cười có chút ý xấu rất rõ ràng, hết lần này tới lần khác để lộ khuyết điểm y phục của mình.

Nhưng đã thấy nhiều, cô cũng cảm giác mình thâm mỹ một nhọc rồi.

Cũng bị mỹ nữ từng người đá kích vô cảm rồi.

Đù kiêu nhàm chán ngồi ở một bên, nhìn thấy các cô cầm đồ của mình rồi đi.

Cô rất muốn tiến lên nói chuyện phiếm với các cô vài câu, đều bị quản gia ngăn cản.

Ăn cơm trưa xong, tận tối thời gian 7 giờ tối do mình quy định, nhân tài chính thức không có rồi.

Buổi tối một vòng yến hội mới bắt đầu, 4000 người trang điểm tinh xảo, xịt nước hoa hàng hiệu.

Giẫm lên giày cao gót hàng hiệu mắc nhất, y phục hàng hiệu Túi xách nữ thần, một đám tới biệt thự.

bãi cỏ biệt thự, ngoài cửa đậu đầy thế giới hàng hiệu, xe thể thao số lượng hạn chế.

Trận party này, rất hiển nhiên sánh bằng party của giới nhà giàu rồi.

Party cử hành ở bãi cỏ, người hầu đã dọn xong đồ ăn tinh mỹ, hoa quả, bánh ngọt, hải sản, Champagne, mỹ tửu.

An Chi Manh bung đồ ăn, đứng ở trong góc.

Cô phát hiện mình bị triệt để coi như không có, cả đám các cô đều trò chuyện rất vui vẻ lẫn nhau, căn bản không có nói chuyện với mình.

Cô phát hiện trong này thế mà còn có không ít siêu sao quốc tế, diễn viên, nữ ngôi sao.

Tùy tiện một người đi ra ngoài đều là nữ thần, vừa so sánh, cô có cảm giác thất bại thật sâu.

Quản gia nhìn lấy các người phụ nữ không có dự định đi, gấp đến tóc bạc, qua nửa giờ nữa Tổng Thống tiên sinh sẽ về nhà rồi.

Chính mình làm sao báo cáo kết quả đây? Cái này rõ ràng không phải bạn thân tụ hội, cái này điển hình một đại hội xem mắt!

Vẫn là An tiểu thư một tay tổ chức, Tổng Thống tiên sinh trở về, khẳng định không bỏ qua cho An tiểu thư, nhưng đã biết cục xương già chịu không được giãy vò!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Người phụ nữ, cô xong đời

Lo lắng bất an đi đến bên người An Chi Manh."An tiểu thư, cô vẫn là để các cô đi thôi!"

"Vì cái gì! Các cô chơi rất vui vẻ!"

"An tiểu thư a! Tô tông a! cô vẫn là mau để cho các cô đi thôi! Tổng Thống tiên sinh trở về, sẽ phát giận." lừa giận của Tổng Thống tiên sinh, ông không thể chịu nổi.

An Chi Manh không quan trọng ăn mỹ thực, tùy ý liếc quần gia đang lo lắng một chút."Yên nào! Có việc thì giao cho tôi!" Nói đùa, cô thật vất vả mới mời người đến đổi mới khiến anh chán ghét mình, làm sao lại tùy tiện để cho các cô đi!

qua nửa giờ tiếp theo, có thể có trò vui nhìn rồi.

An tiểu thư quyết tâm không để cho các cô đi, rõ ràng là cố ý mời các cô tới.

cục xương già cũng nghĩ không ra, bao nhiêu người muốn bẻ đầu gả cho Tổng Thống tiên sinh, làm sao cô đến nơi này liền biến thành lũ lụt thú dữ, ý nghĩ đẩy ra phía ngoài rồi.

Rời khỏi party âm ỹ, đi vào nơi an tĩnh.

Gọi điện thoại cho Tổng Thống tiên sinh."Tổng Thống tiên sinh, mấy giờ ngài trở về?"

Trong điện thoại truyền đến thanh âm thông thả."Còn một phút đồng hồ."

Ông lau mồ hôi lạnh."Cái kia... Tổng Thống tiên sinh, đêm nay ngài cần đến nơi khác nghỉ ngơi không?"

"Làm sao vậy? Là cô lại gây rối sao? Không có việc gì, bạn của cô, tôi sẽ nhẫn nại."

Quần gia mồ hôi lạnh càng nhiều, Tổng Thống tiên sinh lại vì An tiểu thư, nguyện ý đi thử đối tốt với bạn của cô."Tổng Thống tiên sinh... Sự tình không phải như ngài nghĩ..."

"Ừm, tôi về nhà, về đến nhà rồi nói."

"Tút TUT TUT..."

Nhìn thấy điện thoại bị cúp máy, ông rất muốn khóc.

mắt già tùy ý xem xét, lần này là thật muốn khóc rồi.

Chỉ thấy An Chi Manh xem xét điện thoại di động, lau chùi miệng lén lút tiêu sái đi vào biệt thự, đi vào cửa phòng, khép cửa phòng lại, nhanh chóng khóa trái.

Quần gia muốn khóc a! ông cũng muốn tránh a!

Bên tai truyền đến tiếng còi xe hơi, gạt mình một cái.

Nhanh chóng chạy tới bãi đỗ xe, nghênh đón."Tổng Thống tiên sinh, ngài nghe tôi nói, tôi..."

"Ừm, tôi biết! Tôi sẽ nhẫn nại." Cái cô gái nhỏ kia, để cho mình gặp bạn của cô ta.

Anh nên cho một cái ấn tượng tốt, để cho cô ở trước mặt bạn của cô có mặt mũi. Trẻ con, giống như đều thích sĩ diện.

Nghĩ đến cô vẻ mặt đáng yêu, cước bộ không tự chủ tăng tốc.

Hoàn toàn không để mắt đến quần gia ở sau lưng biểu lộ vẻ mặt tôi phải chết, quần gia thấy Tổng Thống tiên sinh ở một cái ngã rẽ thì có thể đến địa điểm party rồi.

Nhắm mắt lại, không thèm đếm xỉa rồi.

Bỗng nhiên chạy chậm mấy cái, ngăn ở trước mặt anh."Tổng Thống tiên sinh, ngài nghe tôi nói..."

"Ừm, làm sao âm ỹ như thế?" anh thính tai nghe được vô số giọng phụ nữ, xem ra cô gái nhỏ không ít bạn.

"Tổng Thống tiên sinh, kỳ thật An tiểu thư..." ông còn chưa nói xong lời, liền trở mắt nhìn Tổng Thống tiên sinh vòng qua mình một cái ngã rẽ.

Thăm rồi, thăm rồi...

Lần này cái gì đều không cần phải nói rồi.

Cận Tư Hàn nhìn trước mắt đại hội xem mắt muôn hoa đua thắm khoe hồng, rất nhiều đều là con gái người quen trên thương trường.

Còn có không ít siêu sao quốc tế, nếu như nói đây là bạn của cô gái nhỏ này, anh cũng là kẻ ngu ngốc rồi.

giương mặt anh tuấn ôn hòa, trong nháy mắt lạnh xuống.

Mắt đen lật lên làn sóng kinh sợ, rất tốt, cô gái này nhận hạ quên ngấm thân phận của mình rồi.

Anh quá dung túng cô, cũng quá quan tâm cô, là lúc để cho cô biết rõ thân phận của mình rồi.

khuôn mặt bình tĩnh, quay người.

"Tổng Thống tiên sinh, xin dừng bước..."

"Tổng Thống tiên sinh, chờ một chút..." Vô số người phụ nữ chen chúc mà tới, bảo vệ nhanh chóng cản sau lưng Tổng Thống tiên sinh.

Cận Tư Hàn sắc mặt âm trầm đáng sợ, vô số hơi thở gay mũi, để lửa giận quay cuồng từ đáy lòng của anh càng phát ra nóng hổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Tổng thống đại nhân giận rất đáng sợ

Quản gia nhìn Tổng Thống tiên sinh bước nhanh lên lầu, không khỏi vội lấy, nhanh chóng kêu đám người rời đi.

Cận Tư Hàn mang theo chìa khoá phòng, đứng trước cửa phòng cô.

Anh tay cầm chìa khoá, mở cửa phòng, nhìn cô gái đang vờ vịt ngủ.

Trở tay đẩy."Phanh..."

An Chi Manh run một cái, có thể tưởng tượng tổng thống đại nhân lúc giận đáng sợ cỡ nào. Hàng mi khép chặt hơi run run, sống chết cũng không chịu mở mắt.

Cảm giác được giường bị lún xuống, toàn bộ thân thể cũng nhện không được bắt đầu run bần bật.

Xong đời, xong đời rồi... Anh sẽ không giết chết cô chứ?

Đột nhiên, cảm giác tay của anh đặt ở áo ngủ.

Cô còn chưa kịp suy nghĩ kỹ càng có nên tiếp tục giả bộ chết hay không thì "Xoẹt..." một tiếng, thân thể mát lạnh!

Cô thật muốn khóc a. Bộ đồ này chất liệu tốt như vậy, thoáng cái liền bị xé nát.

Nghĩ đến mình dù sao cũng nằm trong lòng bàn tay anh, giả chết cũng vô dụng thôi.

An Chi Manh mở hai mắt, trước tiên đem chăn kéo lên, che lấy thân mình."Anh... Luru manh..."

"Không vờ ngủ nữa hả?" Mắt đen Cận Tư Hàn hiện lên tia tà quang, nụ cười tà mị nhìn cô.

Cô cảm giác lần này mình đã quá đáng rồi, liền kéo tấm chăn, yếu ớt nói: "Lần sau tôi sẽ không thể nữa. "

Cận Tư Hàn vươn tay kéo chăn ra, vạt lên bàn.

Đôi mắt tinh mịch không chút che giấu đánh giá cơ thể ngọc nhà của cô."Cô gái, tôi nghĩ cô quên mất một chuyện. "

"Chuyện gì?" Anh cứ nhing chăm chăm khiến cô cảm giác thật đáng sợ, không ngừng lui về sau.

Lui đến góc tường, co lại thành một nhúm, rụt rè nhìn lấy anh.

Anh không nổi giận, trên người cũng không mang theo tầng băng lãnh, nhưng anh lúc này lại như con sói đã bị bỏ đói mấy chục năm nay, cuối cùng cũng tìm thấy đồ ăn.

Đôi mắt tinh mịch tỏa ra khát vọng to lớn, nụ cười tà mị, làm cho ngũ quan của anh cũng trở nên tà tính.

An Chi Manh lúc này vô cùng hối hận đã khiến chiến sự nhần nại của tổng thống đại nhân mắc bệnh thích sạch sẽ.

Cô nên chọn cách giải quyết ôn hòa để anh ghét cô, cô thấy hối hận rồi!

Bất gặp anh đứng dậy, không nói gì, cứ thế cởi cúc áo somi, cô sợ run lấy bầy. "Anh... Anh cởi đồ làm gì?"

"Cô là vị hôn thê của tôi, tôi là vị hôn phu của cô, cô nói xem?" Khóe miệng nhếch lên nụ cười mị hoặc mà vạn phần lạnh lẽo.

Anh cởi xuống áo sơ mi, chậm rãi cởi tiếp đến quần, đến khi chỉ mặc duy nhất quần đùi, sau đó đi đến bên giường.

Nhìn cô gái đang co ro run rẩy ở góc giường, đáy lòng anh đã quyết tâm.

Bàn tay chụp tới, kéo cô lại, ôm vào ngực.

Hai người cùng lõa thể, da thịt tiếp xúc, bầu không khí càng thêm mập mờ.

An Chi Manh muốn gãy dựa, lại bị anh một mực giam cầm trong ngực.

Cô liền cầu xin tha thứ: "Tôi sai rồi, tôi sai rồi... Tôi thật sự sai rồi..." Cô sợ, cô mới 18, cô không muốn lần đầu tiên của mình lại trao cho người mình không yêu, đặc biệt là anh cũng chẳng yêu đương gì cô.

Tay anh nhẹ vuốt mái tóc cô, ôn nhu khiến cho cô cảm giác kinh hồn bạt vía.

Cô tình nguyện anh mắng mỏ thậm tệ, thậm chí là bóp chết chính mình, cũng không phải nhận lấy sự ôn nhu đáng sợ như vậy.

Nụ cười của anh lạnh đến tận xương tủy, càng lạnh bao nhiêu, động tác vuốt ve mái tóc cô trên tay anh càng ôn nhu.

Ngón tay thon dài, nhẹ nhàng vẽ vẽ theo viền môi của cô. "Đêm nay còn vui vẻ. "

"Không vui, không vui chút nào." Cô nhanh chóng bật khóc. Lúc anh lạnh lùng, y như loài sư tử, tùy thời cắn chết con mồi của mình.

Còn sự ôn nhu hiện tại của anh, thật giống ác ma.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Hận ý

Ác ma sẽ không cắn chết bạn ngay trong một lần, ngược lại sẽ từ từ chơi đùa bạn, trong khoảng thời gian chơi đùa ấy, hấn sẽ còn trung ta nụ cười ôn nhu thương thức lúc bạn gãy chết, cầu xin tha thứ, cho đến khi bạn tuyệt vọng.

Bây giờ bị đùa chơi chết, hiển nhiên là chính mình. Khoảng cách da thịt tiếp xúc giữa hai người khiến cô cảm giác rất bất an, có loại cảm giác sẽ bị anh nuốt sạch ngay tức thì.

Cô không dám gãy dựa, chỉ có thể mặc cho anh sắp xếp mình như một trò chơi.

"Tổng thống đại nhân, tôi sai rồi. Tôi không dám phạm sai lầm nữa..." Những lời này tuyệt đối phát ra từ nội tâm, cô lần này là sợ thật rồi.

"Là sao? Tôi còn muốn xử lí cô nhiều lần." Mắt đen nhu tình lạnh lùng nhìn cô, khóe môi câu lên nụ cười tà mị mà lạnh lẽo.

Động tác trên tay ôn nhu đến nỗi người được hưởng thụ nó tâm kinh hãi run sợ. "Cô nói xem một cô gái lúc nào cũng thừa cơ để trốn khỏi tôi, tôi nên làm gì để giữ cô ấy lại đây?"

Thanh âm thì thầm mát lạnh, không có bất kỳ cảm xúc gì, đủ làm cho người hiểu anh đã tức điên lên rồi.

Lần này cô thực sự là bị dọa sợ phát khóc, đôi mắt sáng tràn đầy nước mắt, hạ giọng nhàn nhạt nức nở.

Đôi mai mảnh khảnh trong lồng ngực anh khẽ run rẩy.

Cận Tư Hàn nhìn chăm chăm cô gái đang thút thít trong lồng ngực của mình, mắt đen tình mịch lạnh lẽo.

Anh không nên mềm lòng với cô, chính vì dễ mềm lòng với cô nên mới để cô tha hồ tung hoành.

Nghĩ đến cô vì anh, rồi vì mong muốn khẩn thiết được rời đi của bản thân mà đem anh trao cho người khác.

Đáy lòng lửa giận ngập trời, không còn cách nào áp chế.

Anh trực tiếp xoay người một cái, đem cô gái nhỏ bé ép dưới thân thể, thân thể cao lớn phủ xuống.

Lạnh lùng nhìn người đang run bần bật dưới thân, mắt đen hiện ra ngoan ý.

Anh cúi đầu cắn lấy đôi môi đỏ hồng của cô, hôn tiến quân thần tốc, không có chút nhu tình nào, chỉ có ý trừng phạt nồng đậm.

An Chi Manh cảm thấy xấu hổ cùng cực.

Không có bất kỳ sự yêu thương nào, chỉ có trừng phạt. Nước mắt cứ thế tràn mi.

Tay chân không ngừng giãy dụa. "Ồ ô... Thả tôi ra... Thả tôi ra..."

Sự giãy dụa của cô ngược lại khiến hai thân thể ma sát, chốc lát liền dính chặt vào nhau.

Nụ hôn mang theo ý xâm chiếm.

Cô ê a được vài âm giọng mũi. "Ngô ngô ngô..."

Cảm giác nụ hôn của anh chứa đầy tình ngọc, cô lại điên cuồng giãy dụa, vì thế càng khiến thân thể hai người quấn quít lấy nhau.

Đáy lòng sợ hãi, sợ hãi, bắt an...

Cận Tư Hàn không thấy cô giãy dụa, sợ hãi.

Lần này anh đã quyết định biến cô thành người phụ nữ của anh, để cô an phận thủ thường.

Nụ hôn dời xuống, dừng lại nơi xương quai xanh, tùy ý gặm nuốt.

"Xin anh... Tôi sai rồi, tôi không dám nữa, thực sự không dám nữa... Cầu xin anh... Buông thả tôi..." Tiếng nói vô cùng yếu ớt.

"Tổng thống đại nhân, tôi sai rồi... Tôi không dám nữa... Cầu xin anh... Đừng như vậy... Ngô..."

Toàn thân run rẩy, cảm giác vui thích khiến cô thấy thật xấu hổ.

"Không muốn... Không muốn... Van xin anh... Anh muốn kiểu phụ nữ như thế nào... Tại sao cứ phải là tôi..." Cô chán ghét cuộc sống chung đụng như vậy, cho tới giờ cô chưa từng nghĩ tới gả cho tổng thống đại nhân.

Cho dù anh là người mà phụ nữ toàn nước R muốn gả cho nhất, nhưng cô chỉ muốn có một tình yêu ấm áp thông thường mà thôi.

Cô chỉ tình yêu đơn giản, hai người cùng bên nhau, ủng hộ cho nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Cận Tư Hàn, tôi hận anh

Chứ không phải như bây giờ, cô hận! Cô hận người đàn ông bá đạo ngay trước mặt, vô cùng hận anh.

Hận ý tràn ngập khiến cô quyết tâm. Khẽ mở môi đỏ, hàm răng trắng như tuyết hung hăng cắn lấy bờ vai của anh.

Cận Tư Hàn nhàn nhạt quét mắt nhìn cô một chút, nụ hôn càng thêm nóng rực mang theo ý muốn trừng phạt mạnh mẽ.

An Chi Manh gắt gao cắn bả vai anh, giữa răng môi còn cảm giác được mùi máu tươi nhàn nhạt.

Trong máu tươi còn chứa cả ý hận thù, cứ thế ngấm dần, khắc sâu vào trong thân thể. Cảm nhận được nụ hôn nóng rực của anh đang khiến toàn thân cô nóng lên, máu tươi lại càng loang ra mạnh mẽ trong khoang miệng.

Máu tươi chảy dọc xuống cần cổ trắng ngần, màu đỏ trắng xinh đẹp liễm diễm.

Cận Tư Hàn hô hấp cứng lại, bàn tay che lại phần trên của cô, chỉ cần nhẹ cử động, hai người lập tức không còn mảnh vải che thân.

An Chi Manh run rẩy một cái, đưa tay giữ chặt bàn tay kia.

Ngón tay găm sâu vào lòng bàn tay anh, thanh âm mang theo ý giận ngất trời. "Cận Tư Hàn, anh muốn tôi hận anh cả một đời sao?"

An him lặng một hồi, mắt đen thâm thúy lạnh lùng âm hiểm nhìn cô.

Thấy đôi mắt cô hiện lên tia lãnh đạm, tâm liền như tê liệt đau đau nhức nhức.

Bỗng nhiên anh thả tay cô ra, ngồi xuống bên cạnh cô, lạnh lẽo nhìn cô. "Cô hận tôi như vậy?"

"Đúng! Tôi hận anh, hận anh chưa hỏi sự đồng ý của tôi đã định đoạt tôi là vị hôn thê của anh. Tôi hận anh chưa hỏi sự đồng ý của tôi đã đối xử thô bạo với tôi. Anh làm vậy so với cường gian, không có gì khác nhau." Cô gào thét.

Kéo tấm chăn bên cạnh, trùm lên thân mình, cảnh giác nhìn anh.

"Tốt, cô đừng hối hận!" Anh đứng dậy, đi ra bên ngoài.

"Phanh..."

Nhìn cửa phòng đóng chặt, cả người An Chi Manh trong nháy mắt mềm nhũn ra.

Cô ôm lấy hai chân, cắn chặt môi, cổ họng mình khóc thành tiếng.

Huyết dịch theo khóe môi chảy vào bên trong miệng.

Đôi vai nhỏ gầy guộc khẽ run run.

Cô cảm thấy vô cùng lạnh lẽo, tại nơi nóng đến 40 độ này, cô lại lạnh đến tận xương tủy.

Người đàn ông này chính là một tên ác ma, tùy thời có thể găm nhăm bạn đến cốt tủy cũng không chừa lại.

Nghiến chặt răng, cô thề, cô nhất định phải chạy đi!

Cô phải thoát khỏi nơi của người đàn ông ác quỷ này.

Một đêm này, An Chi Manh không ngủ, cô lên mạng tìm kiếm cách chạy thoát.

Cận Tư Hàn cũng một đêm không ngủ, nghĩ đến cô ngay trước mặt mình thể hiện ý hận nồng đậm, anh liền vô cùng hối hận hành vi không nên do quá xúc động mà mình gây ra.

Nghĩ đến cô hận mình như vậy, muốn trốn khỏi mình như vậy.

Mắt đen tản ra ngoạn ý, cứ coi như để cô hận anh cả đời, anh nhất định phải giữ cô bên mình.

Hai người mất ngủ đến hùng đông.

Hôm sau, sáu giờ rưỡi Cận Tư Hàn đứng giờ đứng dậy rửa mặt, đi xuống dưới lầu.

Quản gia nhìn trúng tâm tư tổng thống, thờ ơ cũng không dám.

Ông khom người, kêu người hầu an tĩnh dọn xong bữa sáng, sau đó đứng một bên.

Lại không dám hỏi, An tiểu thư có khỏe không!

Bầu không khí trong đại sảnh quá mức chèn ép khiến cho người ta cảm thấy hô hấp khó khăn, mỗi giây mỗi phút đợi đại tổng thống đều khiến người ta ngột thở.

Quả thực là thời gian trôi qua chậm chạp vô cùng, mồ hôi lạnh ướt đầm trán, cũng không dám đưa tay lau đi.

Chỉ sợ một động tác nhỏ chạm tới tổng thống đang không cao hứng sẽ phải trả giá nặng nề.

Một đám người kinh hồn đứng một bên, thẳng đến lúc anh ăn xong bữa sáng. Rõ ràng chỉ có mười phút đồng hồ, anh lại cảm giác như vừa trôi qua một thế kỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Vì rời đi, tôi nguyện ý

Thấy Tổng Thống tiên sinh đứng dậy, ông nhanh chóng tiến lên đưa cho anh cặp công văn.

Cận Tư Hàn quét mắt nhìn quần gia một chút, thanh âm lạnh lẽo. "Trừ ba tháng lương."

"Cảm ơn Tổng Thống tiên sinh." Quần gia thở hắt một hơi, chỉ cần không phải khai trừ chính mình thì không phải thảm họa nhất rồi.

"Nếu có lần sau nữa, trực tiếp từ chức." Nếu như không phải nhờ việc ông cống hiến hết mình cho toà thành này thì sớm đã bị sa thải rồi.

Cầm qua cặp công văn, mắt anh lại nhìn trên lầu, sau đó quay người, rời đi.

Quần gia ngẩng đầu nhìn cửa phòng trên lầu vẫn đóng chặt, hai con người đục ngầu hiện ra một vòng sâu bi.

An Chi Manh khóa mình trong phòng cả ngày, quần gia có gõ cửa mấy lần, bên trong không có động tĩnh gì.

Nhìn qua camera, cô rõ ràng chưa hề ra ngoài. Không có chỉ thị của tổng thống, ông cũng không dám mạo muội mở cửa.

Thẳng đến 8:30 chạng vạng tối, tổng thống trở về, ông mới nhanh chóng tiến lên.

"Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư cả ngày không xuống nhà. Thức ăn bụng lên cũng không buồn động. Cô ấy chẳng thèm mở cửa, trong đó sẽ không xảy ra chuyện gì chứ!"

Vừa mới dứt lời, quần gia ngẩng đầu, phát hiện tổng thống đã đi lên lầu, đứng ngoài cửa phòng, tay cầm chìa khóa không biết đã lấy ở đâu.

Anh mở cửa phòng, một phòng đen ngòm, lông mi khẽ nhú.

Mở đèn lên, đi vào bên trong.

Cô vẫn lấy chăn bọc quanh thân mình như tối hôm qua, ngơ ngác ngồi ở chỗ đó. Hai mắt sưng đỏ, gương mặt đầm nước mắt trong suốt.

Một ngày không gặp, cô tiều tụy khiến tâm anh đau.

Cô nhất định phải dày vò bản thân vậy à?

Hùng hổ tiến lên, vừa vươn tay, chỉ thấy cô run lên một cái, toàn thân phát run.

Đôi mắt sáng như sói nhìn chằm chằm chính mình, ánh mắt phòng bị khiến anh cảm giác như đàn bị người ta bóp nghẹt thở.

An Chi Manh cảnh giác nhìn anh. "Anh muốn làm gì?"

"Cô nói xem?" Sau đó mạnh mẽ kéo lấy chăn trên người cô, không quan tâm cô liệu mạng giấy dựa.

Thanh âm lạnh lẽo. "Nghe nói, cô đã một ngày không ăn không uống."

"Mắc mớ gì tới anh." An Chi Manh ngoảnh mặt qua nơi khác, không thèm nhìn anh lấy một cái.

Giờ phút này, bất luận anh có dung nhan tuấn mĩ vô song cỡ nào, cô đều cảm thấy thật buồn nôn.

Cô hận không thể, cắn chết anh.

"Mặc đồ vào, xuống lầu ăn cơm." Chất giọng không mang theo mây may khả năng cứu vãn.

An Chi Manh cười lạnh nhìn anh. "Tôi có ăn cơm hay không thì liên quan gì đến anh? Anh không phải muốn tôi sao? Tôi cứ để mình chết đói, xem anh chiếm lấy tôi kiểu gì."

Mắt đen chứa đầy lửa giận ầm ầm. "Cô cho là tôi muốn đoạt lấy thân thể cô?"

"Không phải vậy sao? Tôi không có tiền, không có diện mạo, có thứ gì khiến tổng thống đại nhân muốn có nữa chứ." Khóe miệng cô nhếch lên cười lạnh, lạnh đến cốt tủy.

Sự lạnh lùng ấy đã đâm một nhát vào tim anh.

Anh giật mạnh chần trên người cô, ném xuống đất.

"Cô gái, vậy tôi thành toàn cho cô."

Anh xoay người, để cô dưới thân, nụ hôn rơi xuống.

Hôn nửa ngày, thấy cô không có phản ứng gì, cũng chẳng thêm giây giũa.

Vừa ngừng đầu, đập vào mắt chính là nụ cười lạnh thấu xương, nụ cười mang theo ý châm chọc và tức giận.

Nếu như hiện tại có thanh đao, anh khẳng định, cô sẽ không ngần ngại đâm thẳng nó vào tim anh.

"Làm sao vậy? Tổng thống đại nhân, không tiếp tục sao?" cô cười lạnh nhìn anh.

Nếu như dùng thân thể mình có thể đổi lấy tự do, vậy cô nguyện ý.

Cô nhìn anh, bất gặp nơi đáy mắt anh hiện lên một tầng đau đớn, nhưng rất nhanh liền biến mất.

Cô lại cười, hẳn là mình hoa mắt rồi. Anh vô tâm cao cao tại thượng như vậy, làm sao lại vì cô mà bị tổn thương.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Điên cuồng muốn cắn chết anh

Đánh đổi thân thể chính mình chỉ để rời đi, điều này càng khiến tâm anh hoảng loạn.

"Cô muốn rời khỏi tôi vậy sao?" Giọng người đàn ông lạnh lẽo nhưng lại mang chút gì đó tan nát cõi lòng.

"Tổng thống đại nhân, ngài nói giỡn rồi. Tôi muốn rời đi, cũng chẳng thể đi, ngài nói đúng không?" Cô nhếch miệng lên một góc 15 độ, châm chọc nhìn anh.

"Biết thì tốt, không có sự đồng ý của tôi, cô đừng mong rời đi." Mắt đen hiện lên ngoan ý, đã không giữ được tâm, vậy phải giữ lại được người.

Mắt nhìn ánh mắt phòng bị của cô, đáy mắt đen khê che giấu đau đớn.

Anh đặt cô lên giường, xoay người rời phòng.

Anh vừa đi, An Chi Manh liền nằm xuống, nước mắt sợ hãi lại một lần nữa tràn mi.

Thần thờ một phút đồng hồ, cô nhanh chóng đứng dậy, như kẻ điên lục lọi trong tủ quần áo.

Cô lấy ra một chiếc áo dài tay, lại tiếp tục lấy ra một chiếc áo khoác dài tay nữa

Tay chân luống cuống mặc quần áo, mãi đến khi đã che được hết những thứ cần che, cô mới có chút cảm giác an toàn.

Bên tai truyền đến thanh âm tay cầm cửa chuyển động, cô như chim sợ cành cong nhanh chóng vọt đến trên giường.

Tay với lấy chăn, lại đắp lên người mình, trốn thu lu trong góc.

Hai tay ôm chân, đầu chôn thật sâu giữa đó.

Cô phong tỏa nội tâm bên trong, cách li với thế giới bên ngoài.

Cận Tư Hàn mang bữa tối đi tới, thấy cô như thế, lòng không khỏi co rút đau đớn.

Anh kéo chăn, động tác vô cùng nhẹ nhàng. Thanh âm không tự giác nhu hòa b dần."Ăn cơm đi, tôi cam đoan không động vào cô."

An Chi Manh không tin tưởng nhìn anh, tay vẫn nắm chặt góc chăn.

Anh hít sâu rồi thở dài một hơi. "Tôi cam đoan, chỉ cần cô ăn cơm."

Cô vẫn nghi ngờ nhìn anh, không nói bất kì câu nào, nhưng qua ánh mắt cũng thể hiện ý nghĩ sâu trong tâm cô.

Bỗng nhiên bị kéo một phát, chân bị ném mạnh qua nơi khác. Cánh tay dài chụp tới, khổng chế cô trong ngực mình.

Ngón tay bóp lấy cằm của cô, không để cho cô cứ mãi ngậm miệng như vậy.

Anh thô bạo dùng muỗng bón cơm cho cô.

"Phi..." An chi Manh phun toàn bộ số cơm lên mặt anh, cười nhạt nhẽo.

Anh cầm chén lên, xúc miếng lớn đưa vào miệng mình, sau đó trực tiếp cúi đầu chặn lấy môi cô, thô bạo cạy mở hai hàm răng của cô, truyền từng chút từng chút cháo hải sản vào miệng cô.

Thấy cô muốn phun ra, anh không thể không duy trì hôn sâu hơn, thẳng đến khi cô nuốt hết thức ăn vào bụng, anh mới lưu luyến rời đi.

An Chi Manh ác độc nhìn anh, cười lạnh.

Cận Tư Hàn không nhìn thẳng cô, lần lượt đem cháo trong miệng mớm cho cô.

Mãi đến khi cô ăn xong 2 bát cháo hải sản, anh mới cầm lấy khăn giấy bên cạnh, giúp cô lau miệng.

"Về sau ngoan ngoãn ăn cơm, tôi sẽ không động vào cô." Đương nhiên, đây chỉ là tạm thời.

An Chi Manh từ đầu đến cuối đều cười lạnh, không muốn nói nửa chữ với anh.

Cô chỉ sợ mình vừa mở miệng liền muốn cắn chết anh.

Thấy cô vẫn phòng bị mình như vậy, Cận Tư Hàn bưng bát đi ra ngoài.

Quản gia nhìn tổng thống bưng bát xuống, bị dọa đến mất đi ba hồn sáu phách.

Khi nào, tổng thống tiên sinh cao cao tại thượng lại quan tâm một người như vậy, tự mình bưng đồ ăn lên cho người đó.

Ông nhanh chóng tiếp nhận lấy bát trong tay anh.

"Ngày mai, nếu như cô ấy vẫn không chịu ăn cơm thì gọi điện cho tôi."

"Được rồi, Tổng Thống tiên sinh." Nhìn bóng lưng cô đơn của Tổng Thống tiên sinh, ông vô cùng xót xa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Nụ cười tái nhợt

Tổng Thống tiên sinh, cuối cùng thông suốt, ưa thích một người rồi.

Chỉ là, cho tới bây giờ Tổng Thống tiên sinh đã quen ra lệnh, làm sao hiểu được cách che chở một thiếu nữ.

An tiểu thư, nhỏ như vậy. Chính là tùy hứng làm bậy, tuổi ngây thơ vô tri.

đường tương lai của hai người này, khẳng định sẽ trở nên gấp ghe.

Lại một đêm, hai người không ngủ.

An Chi Manh ngồi ở trong phòng, nhìn ngoài cửa sổ đen như mực, hai mắt ngây ra.

Vào năm cha mẹ xảy ra tai nạn xe cộ, cô không hiểu ý Thiên đường bên trong miệng bà ngoại, cô không ngừng khóc rống muốn mẹ.

Bà ngoại, rất nghiêm túc nói cho mình. Khóc, cũng khóc không đến với cha mẹ, cháu khóc đến chết rồi, cũng là một dạng kết quả.

một ngày này, cô khóc ròng rã một đêm, khóc tê tâm liệt phế, khóc khàn cả giọng.

Từ đó về sau, nước mắt giống như chảy hết rồi.

Cô đang nhớ cha mẹ, cũng sẽ không khóc. cho đến khi trưởng thành, cô đã hiểu, ý tứ Thiên đường.

Vốn cho rằng đời này sẽ không khóc, không nghĩ tới lại khóc lần nữa rồi.

Yên lặng lau nước mắt, đi chân đất đứng bên cạnh cửa sổ, ngẩng đầu nhìn chấm nhỏ trên trời.

Vừa cười vừa nói: "Cha, mẹ, để cho các người lo lắng, từ hôm nay trở đi, con sẽ không ngược đãi chính mình nữa."

nụ cười tái nhợt gương mặt ép làm đau lòng người.

cho tới bây giờ cô cũng không phải là người mềm yếu, cho tới bây giờ cô cũng không phải là người gặp phải việc vẫn khóc đến chết.

Nếu đã xảy ra, không cách nào thay đổi. cô liền thay đổi chính mình, từ nhỏ không dựa vào ai, chỉ dựa vào chính mình.

Còn muốn đối mặt các loại thân thích ngọt ngào bấy rập, tâm cô như pha lê đã sớm chết rồi.

Nhìn mặt trời ngoài cửa sổ mới lên ở hướng đông, ánh sáng mỹ lệ đầu tiên từ cửa sổ chiếu vào gian phòng.

Cô giờ lên nụ cười sáng chói ngọt ngào, một ngày mới bắt đầu, việc trước kia coi như bị chó cắn rồi.

Cô cũng không thể vì bị chó cắn một miếng, liền muốn chết muốn sống.

sáu giờ sáng, mở cửa phòng.

Đi xuống thang lầu. "Chú quản gia, bữa sáng xong chưa?"

Quản gia tròn mắt há hốc mồm nhìn sắc mặt cô tiểu tụy, nhưng nụ cười sáng rỡ.

Đây là lần đầu tiên sau nửa tháng cô tới nơi này phá lệ dậy sớm như thế, hôm qua cô còn nhốt mình một ngày không ăn không uống, ông còn tưởng rằng cô muốn tìm cái chết chống lại nữa!

Không nhìn ánh mắt quản gia kinh ngạc, chủ động ngồi vào bàn cơm. "Chú quản gia, buổi sáng hôm nay ăn cái gì?"

Quản gia từ bên trong kinh ngạc kịp phản ứng. "An tiểu thư, cô muốn ăn cái gì? Chỉ cần cô đồng ý chờ, đều có thể có."

"A! Vậy thì cho cháu phần cháo thịt nạc ấm áp dạ dày trước đã, cho cháu mấy phần lớn hải sản tươi. cháu còn muốn bò bít tết và canh." Dù sao không phải mình xuất tiền, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn.

"A! Tốt, tốt." Mắt nhìn đồng hồ, đã sáu giờ rưỡi rồi.

mười phút đồng hồ tiếp theo, Tổng Thống tiên sinh muốn xuống lầu, hai người này gặp mặt sẽ không đánh nhau đi!

Mang tâm tình bất an, nhanh chóng phân phó sau bếp, lại chạy trở về.

Vừa vặn gặp tổng thống đi tới nhà ăn, nội tâm không ngừng cầu nguyện, tuyệt đối đừng đánh nhau!

Cận Tư Hàn đi vào nhà ăn, khoảnh khắc trông thấy An Chỉ Manh, ánh mắt có chút chấn kinh.

dùng ánh mắt tinh tế đánh giá cô một phen, thấy cô ngoại trừ sắc mặt tiểu tụy, ánh mắt lại khôi phục vẻ long lanh ngày xưa.

Đáy lòng, thờ dài một hơi.

An Chỉ Manh liếc anh một chút, coi như anh không tồn tại.

Người hầu vừa bưng lên cháo thịt nạc, cô lặng lẽ ăn bữa sáng của mình, đuôi mắt đều không mảy may liếc anh một chút.

Cận Tư Hàn cầm lấy tờ báo, nhàn nhạt liếc cô một chút. "Hôm nay thật sớm."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Tổng Thống tiên sinh, không thể

An Chi Manh ngồi vững như Thái Sơn, hoàn toàn coi anh như không khí.

lúc này Quán gia bùng bùng sáng lên, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm. Yên lặng đem đồ vật xuống, lặng lẽ đứng ở một bên.

Rất sợ chính mình trúng thương, nhanh chóng lui xuống.

nhà ăn lớn như vậy chỉ còn lại có hai người ngồi ngay ngắn đối diện, Cận Tư Hàn yên lặng cầm lấy dao nĩa, nhà ăn truyền đến tiếng dao nĩa.

Quán gia đi lên lần nữa, sau đó hơn nửa giờ.

Bưng Cua Đồng cho An tiểu thư, trông thấy tổng thống vẫn còn đó, giật nảy mình.

Mỗi lần tổng thống ăn bữa sáng thời gian sẽ không vượt quá mười lăm phút, đây là thói quen của anh trước sau như một cho đến nay. Theo anh mà nói, thời gian cũng là tiền, không thể vì bất kỳ chuyện gì lãng phí thời gian quý giá.

Run rẩy đem Cua Đồng thả xuống trước mặt cô, đuôi cá quả nhiên trông thấy mặt tổng thống trầm xuống.

Thăm rồi thăm rồi...

"Bưng xuống đi."

"Không cho phép." cô ngừng đầu cầm tức, nhanh chóng vuron tay qua bàn ăn.

thân thể anh cao lớn trực tiếp tiến nhanh vào, đi đến bên cạnh cô, không nói hai lời đoạt lấy thức ăn của cô.

"Loảng xoảng..." món ăn Cua Đồng hết thấy ném trên mặt đất.

An Chi Manh nổi giận, cô trực tiếp đứng dậy cầm tức nhìn. Cô phát hiện thân quá thấp bị thiệt thòi, liền trừng mắt ngưỡng mộ người khác.

Hai ba lần leo lên cái ghế bên cạnh, lúc này mới có thể từ trên cao nhìn xuống anh. "Cận Tư Hàn, tôi muốn ăn Cua Đồng."

"Không cho phép."

"anh dựa vào cái gì không cho phép."

"Chỉ bằng thứ cô ăn chính là tôi dùng tiền mua." Gương mặt anh tuần khó chịu quay đầu.

Người hầu bưng con cua đứng ở một bên, không biết nên đi lên hay là nên lui xuống.

An Chi Manh mắt sắc leo xuống ghế, phóng tới.

Cô nhanh, anh càng nhanh.

Vọt tới bên người hầu, vừa vuron tay, đã nhìn thấy một bàn tay khác tùy ý vỗ.

Loảng xoảng..." lại một lần nữa rơi khắp nơi.

Nhìn con cua trên đất, cô đau lòng không thôi.

Ngồi xổm người xuống, vuron tay nhặt lên thiếu chút nữa so với cánh tay mình vẫn còn con cua.

Đuôi mắt đều không liếc anh một chút, trực tiếp nhìn quán gia một bên. "Chú quán gia, cho cháu một bình nước nóng."

"Được rồi." Quán gia nhanh chóng bưng tới một bình nước nóng.

Nhặt lên một con Cua khác, trực tiếp mở nắp nước ấm, rửa sạch con cua đứng lên. Cảm giác rửa sạch, cảm nước tương bên cạnh, trực tiếp ngồi trên ghế dựa, chuẩn bị bắt đầu ăn.

Bóc vỏ, chấm tương. Bỏ ở trong miệng, đặc ý cắn một miếng, lại cắn hư không.

Nhìn hai tay rỗng tuếch, cầm tức nhìn kẻ cầm đầu bên cạnh. "đến cùng anh muốn thế nào?"

"Không cho phép ăn." khuôn mặt anh bình tĩnh, ngữ khí nghiêm khắc.

Khuôn mặt nhỏ quật cường nhìn anh. "anh không muốn, tôi nhặt lên ăn mắc gì đến anh."

"Không cho phép, cũng là không cho phép." Cận Tư Hàn trực tiếp cầm tất cả hải sản bên người cô, không nói một lời ngồi tại chủ vị. bên trong ánh mắt quân gia và An Chi Manh khác nhau, chỉ thấy ngón tay anh thon dài, từ từ bóc vỏ, đem tất cả hải sản từ từ tiêu diệt.

Quân gia bị dọa đến mặt không còn chút máu. "Tổng Thống tiên sinh, không thể..."

"Im miệng." Thờ ơ đảo qua, quân gia lo lắng nhìn anh.

ánh mắt trách cứ nhìn về phía An Chi Manh, yêu An tiểu thư sao giày vò như thế.

lúc sáng sớm ăn hải sản không tốt, cho nên Tổng Thống tiên sinh mới không cho cô ăn, có thể cô càng muốn chống lại.

Nhìn thấy tổng thống từng chút ăn hết cua, ông hoảng sợ đến sắc mặt trắng bệch.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Vì cô, tôi nguyện ý

. Chương 78: vì cô, tôi nguyện ý

Nhanh chóng thối lui ra khỏi đại sảnh, đi vào nơi hẻo lánh lo lắng gọi điện thoại. "Tổng tiên sinh, ngài mau chạy tới đi! Tổng Thống tiên sinh, sắp gặp chuyện rồi. Đứng, tranh thủ thời gian phái xe cứu hộ tới. Mau tới! còn không đến, xảy ra đại sự rồi."

Cúp máy điện thoại, lòng nóng như lửa đốt đi đến đại sảnh.

Chỉ thấy Tổng Thống tiên sinh đã ăn xong tất cả hải sản, thấy người hầu còn bưng hải sản đi lên cho An tiểu thư, ông bị dọa đến giật mình một cái.

Làm cho các cô tranh thủ thời gian bưng cái khác đi lên, nhìn thấy Tổng Thống tiên sinh màu da lúa mì đã bắt đầu trở nên trắng xanh.

Đáy lòng của ông thêm gấp! ánh mắt nhìn về phía An Chi Manh càng không hài lòng.

An Chi Manh bĩu môi, chẳng phải ăn hải sản của anh sao? đau lòng tiếc tiền như vậy sao? Không ăn thì không ăn thôi!

Bĩu môi, nhún vai, chạy lên lầu.

Nếu như cô quay người, sẽ nhìn thấy anh môi mông sưng đỏ, sắc mặt trắng xanh.

Nhưng lúc này, cô nhìn anh một chút đều cảm giác buồn nôn, tự nhiên sẽ không nhìn thêm một chút.

Cận Tư Hàn nhìn bóng lưng cô rời đi, một dây thần kinh ráng chống đỡ sau cùng, thư giãn xuống.

Cả người lập tức gục ở trên bàn, quân gia nhanh chóng nâng lên. "Tổng Thống tiên sinh, ngài biết rất rõ rằng buổi sáng ngài ăn hải sản sẽ phát bệnh, ngài..."

"Tôi không ăn, cô ta sẽ ăn, tôi không thể để cho cô có việc." lời nói trong veo mà lạnh lùng như một người khác, băng lãnh mà cứng nhắc.

Nhưng lại lộ ra yêu thương sâu sắc, cùng quyến luyến thật sâu.

Quân gia thở dài một hơi thật sâu. "Tổng Thống tiên sinh, ngài cô chống đỡ. Tổng Y sinh và xe cứu hộ tới ngay lập tức rồi."

"Ừm!" Nhìn chằm chằm cửa phòng đóng chặt trên lầu, thanh âm suy yếu. "Đừng... Cho cô biết, nói tôi đi công tác rồi."

Quân gia bất đắc dĩ trả lời. "Được."

"Giúp tôi chiếu cố tốt cho cô ta, đừng để cô ta uống đồ uống lạnh, đừng để cô ta ăn đồ ăn vặt bỏ đi, đừng để buổi sáng cô ta ăn hải sản. Nếu như cô ta không ăn cơm, gọi điện thoại nói cho tôi."

Sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, đôi môi sưng thành miếng lập xuong. gương mặt anh tuần yêu nghiệt, trở nên vô cùng thâm trầm.

Quản gia đau lòng nhìn Tổng Thống tiên sinh suy yếu trước mắt, đến giờ này phút này, bên trong đầu tất cả đều nghĩ cho An tiểu thư.

Trái lại An tiểu thư, ngoại trừ vẫn muốn bỏ trốn, một mực làm tổng thống tức giận, một mực gây chuyện.

Cô có điểm nào quan tâm tới Tổng Thống tiên sinh, có một lần đem tâm đặt ở trên người Tổng Thống tiên sinh rồi hả?

"Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư đáng giá để ngài đối với cô như thế sao?" hai mắt đục ngầu, hiện ra nồng đậm nghi hoặc.

trong mắt Cận Tư Hàn có nồng đậm lo lắng, loại chi cần nhớ tới cô sẽ cảm thấy rất yên tâm, chỉ có cô có thể cho chính mình.

"Cái này tất cả mọi chuyện trên thế giới vốn không có đáng giá hay không, chỉ là có nguyện ý hay không. Vì cô ta, tôi nguyện ý." Nhếch miệng nở nụ cười suy yếu.

Quản gia thở dài một hơi, ông có chút hoài niệm Tổng Thống tiên sinh Vô Tình trước kia rồi.

Tôi thiếu nhất khi đó, anh sẽ không vì cô ta có khả năng xảy ra vấn đề, mà để chính mình rơi vào hiểm cảnh.

Theo sau lưng bảo vệ, đỡ lấy anh rồi khỏi đại sảnh.

Đi ra tòa thành, vừa tới bãi đỗ xe, đã nhìn thấy Tổng Húc từ bên trong xe đi ra tới.

"Chà chà! Tôi nói anh, muốn chết cũng không cần như vậy! Cũng không phải không biết chính mình thân thể có bệnh, còn không cẩn thận như vậy. Chắc chắn, đây cũng không phải phong cách của anh."

Miệng trào phúng, tay chân lại nhanh chóng đem anh bỏ vào trong xe.

Người chợt lóe lên, thân tốc đi ô-tô rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Ngài đối với tôi có ý kiến sao?

buổi chiều An Chi Manh xuống lầu ăn cơm, phát hiện ánh mắt quản gia nhìn mình lộ ra không thích.

Nhìn chính mình váy đầm vừa người, váy ngang đầu gối, chi lộ ra cánh tay, cũng không có lộ ngực.

Thấy thế nào, giống như cũng không có làm bại hoại thuần phong mỹ tục."Chú quản gia, chú có ý kiến với cháu sao?"

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh đối với cô rất tốt. chẳng lẽ cô không thể quan tâm anh nhiều hơn chút sao?" Quản gia lời nói thâm thúy nói ra.

"Tốt với tôi sao? Tôi không cảm thấy." Không quan trọng ăn bữa trưa, nhớ tới đêm đó anh đối với mình làm toàn bộ.

ánh mắt hiện lên ánh sáng lạnh, anh căn bản cũng không hiểu tôn trọng cô, chỉ có cường thủ cường đoạt.

Quản gia thật muốn đánh cô. "An tiểu thư, cô sống ở trong phúc mà không biết phúc."

"A!"

Quản gia thấy cô qua loa chính mình như thế, tức giận đến mặt đỏ bừng, thật vì Tổng Thống tiên sinh không đáng. "An tiểu thư, biết rõ cô không biết..." Vừa định nói ra, nhớ tới Tổng Thống tiên sinh, cứ thế mà đem lời đến miệng muốn nói nuốt vào trong bụng.

bên trong miệng An Chi Manh nhai thức ăn, hiếu kỳ nhìn ông một chút. "Biết cái gì?"

"Dù sao, người cô ở trong phúc không biết phúc. Nếu như mất đi Tổng Thống tiên sinh, cô cũng tìm không được người thứ hai đối với cô tốt như vậy." Anh thật sự là vì Tổng Thống tiên sinh không đáng.

một người cao cao tại thượng như vậy, vì cô trở nên hèn mọn như vậy.

Bầu môi, chẳng thềm ngó tới.

ông xem như nhìn thấy tổng thống lớn lên, mấy đời đều đã làm lụng vất vả cho nhà này, khẳng định tâm ông hướng tổng thống.

Cô mới lười nhác so đo với ông.

Ăn xong bữa trưa lên lầu, xem phim thần tượng.

Đến bữa tối, cô lần nữa xuống lầu thế mà còn không có phát hiện bóng dáng của anh, sau lưng lại nhiều hơn bốn người đàn ông cơ bắp như bóng với hình.

"Chú quản gia, đây là có chuyện gì?"

"An tiểu thư, đây là Tổng Thống tiên sinh phân phó, để phòng cô đào tẩu. Tổng Thống tiên sinh nói, thời gian này anh đi công tác, cô an tâm ở lại đây." Ngừ khí của ông mang theo không vui, Tổng Thống tiên sinh đang rửa ruột trong bệnh viện.

Hiện tại vẫn còn hôn mê bất tỉnh, cô còn không tìm không phổi ăn được uống được như thế.

Đi công tác? ánh mắt toát ra vui sướng, trông thấy sau lưng bốn người đàn ông cơ bắp, vui sướng trong nháy mắt biến thành thất vọng.

Quản gia đến nhà bếp cầm hộp cơm, đi ra tòa thành.

An Chi Manh nghi hoặc nhìn quản gia rồi đi, nói một mình. "Chú quản gia, đưa cơm cho ai vậy?"

Sau lưng mấy người đàn ông cơ bắp, ghét bỏ liếc cô một chút, cúi đầu, không nói.

Quản gia mang theo hộp cơm, ngồi lên xe, hơn một giờ sau mới đến bệnh viện.

Nhìn một chút chung quanh không có ai, lúc này mới lên lúc nhanh chóng đến thang máy bệnh viện, trực tiếp ấn đến tầng cao nhất.

thân thể Tổng Thống tiên sinh, tùy tiện cầm vật đều có thể gây nên dư luận lớn, thậm chí gây nên rung chuyển quốc gia.

Anh càng không thể bại lộ nhược điểm trí mạng của tổng thống tiên sinh trước công chúng, thang máy đến tầng cao nhất.

Quen thuộc đi đến phòng bệnh dành riêng cho tổng thống, phòng bệnh là một phòng ngủ một phòng khách một phòng bảo vệ xa hoa.

mặc dù trang hoàng không có xa hoa như bên trong tòa thành, nhưng cũng coi như xa xỉ rồi.

Vừa đi vào phòng bệnh nhân, đã nhìn thấy Tổng Húc ở bên cạnh.

"Tổng tiên sinh, Tổng Thống tiên sinh tỉnh chưa?"

"chưa! buổi tối chắc là anh sẽ tỉnh lại." Cởi áo khoác trắng, một bên quản gia lấy ra hộp giữ ấm, không chút khách khí đứng lên. "Dù sao, anh cũng sẽ không ăn thức ăn cũ, cho tôi ăn đi!"

"Tôi đều bận bịu đến hiện tại, cơm tối cũng còn chưa ăn." Ăn như hổ đói đứng lên, không thể không nói thủ nghệ đầu bếp nhà tổng thống thật không tệ.

Không biết có thời cơ hay không, cạy góc tường đầu bếp nhà anh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Gia quy đầu tiên của tổng thống Quản gia lo lắng nhìn cả khuôn mặt Tổng Thống tiên sinh

Quản gia lo lắng nhìn cả khuôn mặt Tổng Thống tiên sinh đều mọc chi chít đầy mẩn đỏ, bờ môi sưng thành lập xướng.

Lo lắng hỏi: "Tổng Y sinh, Tổng Thống tiên sinh bệnh nghiêm trọng không?"

"rất nghiêm trọng, lần này toàn thân anh đều nổi mẩn đỏ. không phải các người đều biết anh chỉ có thể ăn một chút xú hải sản, đặc biệt là buổi sáng, một chút cũng không được. Các người đều không biết chú ý một chút."

tuy anh cực kỳ thích sáng giọng cùng anh, nhưng vẫn quan tâm anh.

"Còn không vì An tiểu thư sao, mới sáng sớm nhất định phải ăn hải sản. Tổng Thống tiên sinh không cho, cô ta không chịu. Tổng Thống tiên sinh vì cô ta,

chỉ có thể tự mình ăn rồi."

Quản gia nói để Tổng Húc dừng lại động tác ăn."Cô ta có thể ảnh hưởng đến anh ta như thế hả?"

"Ừm." Quản gia cũng đồng dạng bất an, nếu như người phụ nữ này yêu Tổng Thống tiên sinh, cái kia ngược lại là một chuyện tốt.

Quan trọng, cô ta không yêu Tổng Thống tiên sinh. Nếu như ngày nào đó, cô ta bảo Tổng Thống tiên sinh đi chết, Tổng Thống tiên sinh sẽ không đi chết sao?

Nghĩ đến khả năng này, quản gia đều sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

đồng dạng nghĩ đến chỗ này còn có Tổng Húc, con người anh tinh mịch hiện lên tàn nhẫn."Cô ta nhất định phải yêu hắn, không phải như vậy, phải chết."

tuy nhiên hai mắt Quản gia đục ngầu hiện lên đáng tiếc, như là tán thành lời anh nói.

quốc gia R theo chế độ cha truyền con nối, mà mỗi đời tổng thống đều là loại tuyệt đối si tình.

Cả đời chỉ thích một người, chỉ cần sinh ra một đứa con, mặc cho tổng thống chết sống đều sẽ không để tổng thống phu nhân tái sản xuất.

Dẫn đến, mỗi đời người được đề cử tổng thống, khi còn bé đều đặc biệt thần bí.

Thẳng đến khi anh trưởng thành, một mình có năng lực đảm đương một phía, mới cho anh mặt hướng đại chúng.

duy nhất tổng thống nước R thuộc dòng độc đinh, nếu như xảy ra chuyện rồi. Rung chuyển cũng là cả quốc gia, vì quốc gia mất đi một người phụ nữ, bọn họ sẽ không tiếc.

Hai người nhân lúc Cận Tư Hàn hôn mê, đã ở trong lòng chôn xuống một hạt giống nguy hiểm.

Quản gia canh giữ ở bên cạnh anh, ngủ mê man.

mở mắt ra lần nữa, phát hiện Tổng Thống tiên sinh thế mà ngồi trên giường bệnh cầm Laptop lại điên cuồng làm việc.

ông càng thêm đau lòng. "Tổng Thống tiên sinh, ngài đã tỉnh, tại sao không gọi tôi?"

"Không có việc gì!" Thản nhiên nói, lần nữa mắt không chớp nhìn đồ án thiết kế trên máy vi tính.

bên ngoài anh là tổng thống, ban ngày xử lý chính vụ bên trên.

Ngầm bên trong, sản nghiệp gia tộc trải rộng toàn thế giới, tạo thành dây xích kinh tế to lớn.

dây xích kinh tế to lớn này, cũng làm cho nước R càng phát triển phồn vinh hưng thịnh.

Trong đêm, anh còn phải xử lý một phần nhỏ công việc lão ba lưu cho anh làm.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài đói bụng không! Tôi lập tức để bọn họ đưa tới cho ngài rau xanh cháo thịt nạc." Tổng Thống tiên sinh xưa nay không ăn đồ ăn bên ngoài, cái phòng bệnh này, đều là chuyên dành cho Tổng Thống tiên sinh.

Cho dù mấy năm không vào, mỗi ngày cũng có người đến quét dọn, càng không có người dám đến ở.

"Ừm!" Nhanh chóng đánh xuống mấy chữ, tùy ý nói ra: "Cô ta ở nhà, có khỏe không?"

Quản gia sững sốt một chút, mới phản ứng được tổng thống nói tới ai."Cô ta rất tốt, ăn ngon ngủ ngon." Ngữ khí mang theo nhàn nhạt cảm xúc.

Cận Tư Hàn dừng lại công việc trong tay, mắt đen ben quét liếc ông một chút. "Đừng quên bổn phận của ông, về sau cô ta là tổng thống phu nhân. Đừng quên trước khi vào thành bảo, quy định đầu tiên."

Quản gia run một cái, tâm tình bất mãn biến mất hầu như không còn. quy định đầu tiên của tòa thành, cũng là một quy củ duy nhất.

Không cho phép đối với tổng thống phu nhân tương lai và tổng thống phu nhân sau này, có bất kỳ bất mãn gì.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Vây muội tiểu Nam thần

Cho dù cô đẩy tổng thống đến khốn cảnh, dù anh chết vì cô thì tuyệt đối không cho phép bất cứ lời oán giận nào xảy đến với cô.

Nhất định phải tôn kính cô như tôn kính tổng thống, ai không làm được, lập tức cút ra khỏi tòa thành.

Quy tắc này đã có từ rất lâu, không biết do vị tổng thống nào viết.

Nhưng tổng thống đời sau, không ai dám thay đổi, ngược lại mỗi người thêm một ít quy tắc nữa, càng lúc càng nhiều điều lệ được liệt kê.

Tóm lại, một câu. Nhất định phải đối xử với tổng thống phu nhân tôn kính hơn tổng thống.

Quản gia thở dài, cầm lấy điện thoại, gọi người mang đồ ăn tới. "Mau mang đồ tới đây, Tổng Thống tiên sinh tỉnh rồi."

"Vâng." Người hầu cúp máy, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía An tiểu thư chẳng biết đã tới từ lúc nào.

"Người nào tỉnh rồi hả?" An Chi Manh mơ mơ màng màng đói bụng xuống lầu tìm đồ ăn, hình như vừa rồi cô nghe thấy tổng thống đã tỉnh rồi?

Người hầu ghét bỏ liếc cô một chút. "Người nào tỉnh, cũng không có quan hệ gì với cô."

An Chi Manh nhìn theo bóng lưng người hầu đó, khó hiểu.

Làm sao cô lại cảm giác mình đã gây ra chuyện hủy diệt thế giới này? Tại sao ai thấy cô cũng khó chịu chứ?

Gãi gãi đầu, đi vào nhà bếp, mở tủ lạnh ra, liền phát hiện thế mà không có nước dưa hấu, cô lại đi tới hỏi người làm. "Xin hỏi một chút, nước dưa hấu hết rồi sao?"

"Không, tự mình đi mà ép! Cứ làm như mình là đại tiểu thư."

Cô sờ sờ mũi, nhìn theo người hầu, lại một lần nữa tự hỏi hôm nay mình đã làm gì mọi người?!

Loanh quanh trong bếp tìm dưa hấu, nhà bếp hơn 100 mét vuông, vậy mà không có lấy một bóng dưa hấu.

Cô luôn cảm giác có rất nhiều ánh mắt khiển trách đang nhìn chằm chằm mình.

Bất ngờ quay đầu, đã nhìn thấy bọn họ ngoảnh mặt đi. "Có thể hỏi một chút, tôi rốt cuộc đã làm sai gì, sao mọi người lại có thành kiến với tôi vậy?"

Người hầu khinh thường quét mắt cô, sau đó nói đầu nhau rồi đi, một chữ cũng không muốn nói với cô.

Cô dám tra tấn tổng thống đáng kính của họ đến mức này, họ chán ghét cô.

Nếu không phải tổng thống liên tục dặn dò không thể nói cho cô biết, bọn họ thật muốn hỏi cô xem cô có còn nhân tính hay không.

Tổng thống vẫn hôn mê bất tỉnh ở viện, cô ngược lại sống an nhàn ăn ngon ngủ yên tại nhà.

Nhìn người hầu cứ thế rời đi, An Chi Manh lẻ loi trơ trọi đứng lại nhà bếp, cảm giác như cả thế giới đang cô lập họ.

Lắc lắc đầu, được rồi, lên phòng ngủ vậy.

Sáng sớm hôm sau.

An Chi Manh theo thường lệ xuống nhà ăn ăn bữa sáng, nhìn bên trong trống rỗng, nội tâm lại có loại phiền muộn khó nói.

Người hầu đem ăn bày lên bàn, không thèm quay đầu lại liền đi mất.

An Chi Manh bĩu môi, vừa cầm lấy dao nĩa, bên tai liền truyền đến thanh âm không vui.

"Quản gia gia gia, mau giới thiệu người này cho tôi đi." Có thể khiến tổng thống cao ngạo kia thần hồn điên đảo, cậu không thể bỏ qua rồi.

Quản gia đau đầu nhìn vị đại thiếu gia trước mặt, rõ ràng chỉ có tám tuổi, nhưng lại có IQ cao kinh người.

Người ta đang liều mạng đọc sách, cậu liền tốt nghiệp xong xuôi. Hiện tại tốt rồi, lên đại học, cậu cũng rảnh rang.

Đã thế, đi nhà trẻ cũng chẳng biết xấu hổ, suốt ngày cưa gái.

Thầy giáo không thể làm gì, chỉ có thể mời cậu về nhà. Cha mẹ cậu lại tiêu điều tự tại, nhốt cậu vào biệt thự, để mặc cậu tự sinh tự diệt.

Cậu vừa nghe nói tổng thống nhà cậu thích một cô gái, sống chết nhất quyết đòi tới xem.

Đối với cậu mà nói, phụ nữ của tổng thống, đưa tới bên người cậu sẽ được về thành một tuyệt tác nồng đậm ý.

Mà Tổng Thống tiên sinh cũng không biết đầu nào gân dưng sai ngấm, thế mà, đồng ý rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Cô có thể gọi tôi là chồng

"Tiểu tổ tông a! Cậu đừng làm ra chuyện lớn gì nữa. Tổng Thống tiên sinh, có thể sẽ không bỏ qua cho cậu đâu. Lần này ngài ấy rất nghiêm túc."

"Ủm ả, biết rồi. Không phải nghiêm túc thì tôi chả thêm." Tiểu đại nhân đi trước, trực tiếp vào trong nhà ăn, trùng trùng kéo ghế ngồi xuống trước mặt cô gái đang ngồi ăn.

Tướng mạo năm mươi điểm, dáng người sáu mươi điểm, da thịt tám mươi điểm, tóc 99 điểm, đôi mắt một trăm điểm.

Mắt trong veo thanh tịnh, chân thành không pha tạp bất kỳ dối trá, để người nhìn cảm thấy vô cùng dễ chịu. "Ủm, không tệ, không tệ."

Cô nghe những lời này như lọt vào sương mù, đứa trẻ trước mặt ước chừng chỉ mới 8 tuổi, cao 1m4.

Gương mặt trẻ con, làn da mềm mịn, mắt to chớp chớp.

Tóc cậu có màu nâu tự nhiên, cho dù có cao 1m4, nhưng vẫn khiến người ta cảm thấy là rất thiếu niên.

Cô liếc liếc đứa trẻ một chút, đánh giá nhan sắc cậu thiếu niên. "Tiểu bằng hữu, cậu tên gì, năm nay bao nhiêu tuổi vậy?!"

Đôi mắt trẻ con ngây thơ chớp chớp, tại nơi sâu nhất trong con ngươi cất giấu một vòng cười gian.

Nét mặt biểu lộ nụ cười vô cùng chân thực, thanh âm mềm nhũn. "Chị gái, em là Kha Trạch Vũ. Di em nói, chị sẽ chăm sóc cho em. Thật sao?"

Quần gia che mặt, tiểu tổ tông này lại bắt đầu gạt người rồi.

Nhìn cậu thẳng thừng ngồi lên đùi An tiểu thư, đầu nhỏ còn cọ cọ vào ngực cô! An tiểu thư vậy mà không hề phản ứng gì, ông thật sự không dám nghĩ đến lúc Tổng Thống tiên sinh về nhà, lúc đó sẽ xảy ra một trận đại loạn.

Đứa trẻ này rõ ràng là siêu cấp lừa người, vậy mà cứ xưng ra bản mặt vô tội.

An Chi Manh cậu, béo béo mũm mĩm, tuy có cao một chút, nhưng dựa vào giá trị nhan sắc cũng đủ đánh bật lại mọi thứ rồi.

"Ủm, chị thương em! Vậy cha mẹ em đâu?"

"Ô ô ô... Cha mẹ em đi du lịch, bọn họ không quan tâm em nữa rồi..." Thanh âm đầy ảm ức, đôi mắt trong veo chực khóc.

Ánh mắt ấy vô cùng ủy khuất, nhìn lấy bạn, vừa muốn kể cho bạn nghe mọi chuyện, nhưng lại sợ bị tổn thương hơn.

Loại biểu cảm này, cộng thêm gương mặt trẻ con đáng thương kia, cô không thể ngoảnh mặt làm ngo, đành đưa đồ vật bên cạnh cho cậu. "Không khóc, về sau chị sẽ yêu thương em."

"Ủm, chị đối với em thật tốt. Lớn lên em muốn cưới chị." Đứa nhỏ rất nghiêm túc gật đầu, tay nắm thành quyền, khua khua một cái chắc nịch thể hiện mình cực kì quyết tâm.

"Phốc phốc..." An Chi Manh bị chọc cười rồi. "Chị 18 tuổi, đợi đến lúc em cưới chị, chị đã già rồi."

"Sẽ không, chị trong mắt em vĩnh viễn là cô gái đẹp nhất."

An Chi Manh ghen hờn trần trối nhìn em bé đang ngồi ăn bữa sáng, có chút hoảng hốt chính mình có phải hay không nghe lầm rồi.

"Chị gái, chị nhìn em như vậy, có phải cảm thấy em rất đẹp trai, muốn gả cho em rồi hả?" Đôi mắt trẻ thơ to tròn chớp chớp nhìn cô.

Hàng mi đen dày nhướn lên, giống như hai thanh phiến dày, càng lộ ra đôi mắt to đen láy, khiến An Chi Manh thêm buồn cười.

"Chị gái, em tên là Kha Trạch Vũ. Chị có thể gọi em là A Trạch, cũng có thể gọi là ông xã."

An Chi Manh: "..."

"Chị gái, có phải chị đang nghĩ em còn nhỏ không đáng tin? Em nói chị biết nha, em đã nhận được thông báo trúng tuyển đại học Tam Gia trứ danh trong ngoài nước đó! Em còn có thể kiếm tiền, tiết kiệm được mấy trăm vạn luôn!" Sau đó, cậu móc từ trong ngực áo một đồng thẻ vàng kim đưa cho cô.

Khuôn mặt nhỏ chân thành nhìn cô: "Chị gái, chị muốn mua cái gì, em có thể kiếm tiền nuôi chị."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tỷ tỷ lão bà

An Chi Manh: "..."

Nghe bên tai lộp bộp một đồng lớn, cô chỉ cảm thấy vô cùng choáng váng.

Đây quả thật là đứa nhỏ tám tuổi sao? Cô năm 8 tuổi còn vì một cây kẹo mà sụt sùi nước mắt nước mũi đến chết đi sống lại nha.

Nếu như không phải phát sinh chuyện như vậy, cô vẫn còn rất ngây thơ.

Nhưng nhìn đứa trẻ tài năng trước mặt, nói gì thì nói, cô cũng cảm thấy thế giới này thật huyền huyền.

"Em... Thực sự tám tuổi sao?"

"Đúng a! CHị gái, chị bao nhiêu tuổi rồi!"

Nhìn KHa Trạch Vũ ăn mặc lịch sự ưu nhã, cô cười xấu hổ vô cùng "Chị 18."

"A! Vậy chị chờ em mười năm, em có thể cưới chị rồi."

"Khục khục..." Cái này mà đến tai tổng thống, quân gia ở một bên nghĩ thật đúng là quá bất đắc dĩ rồi.

Kha Trạch Vũ rất vô tội liếc ông một chút. "Quân gia gia gia, ông không thoải mái sao? Nếu ông thấy không thoải mái thì không cần ở đây nữa, tôi có thể chăm sóc tốt cho tỷ tỷ bà bà."

An Chi Manh: "... Từ lúc nào mà cô từ chị gái trở thành tỷ tỷ lão bà rồi?"

Cảm nhận được ánh mắt của quân gia, cô chỉ đành biểu thị mình cũng rất bất lực.

Đối mặt với đứa trẻ láu cá như thế, cô thật không có cách nào đá kích cậu! Dù sao cậu còn nhỏ, coi như cậu nói đùa là được.

Kha Trạch Vũ nhìn hai người, nở nụ cười rạng rỡ, ăn bữa sáng.

Quân gia nhìn hai người ở chung, thật sự là lo đến bạc hết tóc.

Tổng thống tiên sinh còn chưa làm hòa với An tiểu thư, lần này lại bị tiểu ác ma kia quấy rối, tương lai đúng là toàn một màu đen kịt.

Ông bất đắc dĩ rời đi, nhắm mắt làm ngơ qua sự tình diễn ra trước mặt.

An Chi Manh ăn xong bữa sáng, trực tiếp lên lầu xem TV.

Vừa mở Tv liền nghe tiếng gõ cửa.

"Mời vào."

"Tỷ tỷ lão bà, em mang nước dưa hấu ép đến cho chị. Đây là đồ lạnh nha! Nhưng mà là em chuẩn bị vụng cho chị đấy!" Gương mặt nhỏ giờ lên tươi cười, khiến người ta cảm thấy thật ngọt ngào.

An Chi Manh nhận lấy nước ép dưa hấu lạnh, nhìn bên trong cốc quả nhiên có mấy viên đá.

Tâm tình nhất thời thư giãn hơn nhiều, đặc ý uống một hơi. Tối đây hơn nửa tháng, tổng thống nhất quyết không chịu cho cô uống đồ lạnh.

Đến cả nước trái cây cũng phải giữ tươi nguyên, đây thực sự là muốn lấy mạng người mà.

"Cảm ơn em! Trạch Vũ." Cô vươn tay véo véo da thịt mềm mại trên gương mặt nhỏ.

"Tỷ tỷ lão bà, mẹ em nói, sau này chỉ được để vợ đung vào người."

Khuôn mặt An Chi Manh cứng ngắt, nhìn tay, lúng túng để xuống, cười gượng nhìn TV.

Kha Trạch Vũ an tĩnh ngồi một bên, ngắm cô xem TV.

Con người đen kịt quan sát cô chăm chăm.

An Chi Manh bị nhìn đến sợ nổi da gà, quay đầu nhìn cậu. "Em có chuyện gì sao?"

"Tỷ tỷ lão bà, chị thật đẹp." Đôi mắt to chớp chớp nhìn cô, biểu cảm vô cùng chân thành.

An Chi Manh: "..."

"Tỷ tỷ lão bà, chị xem TV hẳn sẽ cần đồ ăn vặt! Chị muốn ăn cái gì, em mua tới cho chị?" Nghe nói con gái khi xem phim đều thích ăn vặt cả, ừm!

An Chi Manh: "...". Làm sao một đứa trẻ lại có thể hiểu rõ tâm lý con gái bọn cô như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Ba quy tắc của gái

"Tỷ tỷ lão bà, muốn ăn khoai tây chiên chứ? Còn có đồ ngọt, hoa quả? Bánh kẹo, được không?" Kha Trạch Vũ không hề bị sự im lặng của cô làm lay chuyển, quyết hỏi đến cùng.

Quy tắc thứ nhất, không biết xấu hổ.

Quy tắc thứ hai: Kiên trì không biết xấu hổ.

Quy tắc thứ ba: Kiên trì sống chết không biết xấu hổ.

An Chi Manh vừa muốn mở miệng, đã nhìn thấy cậu lon ton đôi chân ngắn chạy đi mất dạng.

Nhìn gian phòng trống rỗng, cô rơi vào trầm tư. "Đây quả thật là thân thích của tổng thống đại nhân, tại sao có cảm giác giống như nhặt được vậy."

"Cộc cộc cộc..."

"Mời vào."

Quản gia đẩy cửa tiến vào, một mặt nghiêm túc nhìn cô. "An tiểu thư, Kha thiếu gia vẫn là trẻ con, lời cậu ấy nói cô đừng để bụng."

"A! Sẽ không, em ấy mới tám tuổi."

Nhìn nét mặt nghiêm túc của quản gia, cô một mặt không hiểu. "Cậu bé thật sự là người nhà của tổng thống?"

"Ừm! Là thân thích của phu nhân."

"A! Chẳng trách." Hóa ra là giống tính cách phu nhân nhà bên kia.

Quản gia còn muốn nói điều gì, ngắt lại lại không biết nên nói cái gì! Sợ nói càng nhiều càng sai. "An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh rất tốt với cô, cô cũng đừng nghĩ muốn trốn đi nữa. Coi như cô chết, ngài ấy cũng nhất quyết không buông tay cô."

Lưu lại câu nói này, sau đó ông trực tiếp rời đi.

An Chi Manh nhìn theo bóng lưng quản gia, lại nghĩ về người đàn ông bá đạo khiến người ta hít thở không thông.

Cảm giác nơi ngực buồn buồn, có chút đau đớn. "Chết, cũng không buông tay sao?" Cô nhếch miệng, câu lên nụ cười nhạt nhẽo.

Quản gia mang theo thức ăn, lần nữa đi ra tòa thành.

Dùng xe cá nhân đi tới bệnh viện, vừa mở cửa xe đã bị vô số người ủa đến.

Vô số đèn flash, không ngừng chụp ảnh ông.

Ký giả lít nha lít nhít ngăn chặn đường đi, lũ lượt khiến người ta trở tay không kịp.

"Xin hỏi, nghe nói Tổng Thống tiên sinh nhập viện rồi, là thật sao?"

"Nghe nói tổng thống nằm viện rất nghiêm trọng, nghiêm trọng đến không thể xử lý quốc gia đại sự, là thật sao?"

"Xin hỏi, bệnh của Tổng Thống tiên sinh có thể trị hết không?"

"Xin hỏi, Tổng Thống tiên sinh, bệnh này sẽ không ảnh hưởng đến nước R chứ."

"Xin ngài nói câu gì đó đi!"

Đổi mặt với những vấn đề liên tiếp, toàn bộ hành trình quản gia mặt đen thui, nhanh chóng đi về thang máy dưới sự bảo hộ của thị vệ.

Trực tiếp nhấn tầng cao nhất, theo thang máy mở ra.

Sau đó, ông lại nhanh chóng đi tới phòng bệnh. tổng thống" Chụp chụp..."

"Vào đi."

Vừa mở cửa, quả nhiên trông thấy Tổng Thống tiên sinh bệnh lên đến cổ rồi còn ngồi làm việc được.

An tĩnh bày cơm ra xong, lúc này ông mới thận trọng hỏi: "Ngài ăn luôn hay là lát nữa mới ăn ạ?"

Nhanh chóng đánh nốt mấy chữ, nói với người trong video: "Chiều phương án này lên là được."

Cúp máy video, đem máy tính khép lại, Cận Tư Hàn tiếp nhận bát đĩa từ tay quản gia, hững hờ hỏi: "Ký giả đều biết rồi hả?"

"Vâng, ngài muốn mở buổi họp báo chứ?." Chuyện Tổng Thống tiên sinh nằm viện, càng ít người biết càng tốt..

Nếu làm không tốt, vậy sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của nước R.

"Không cần."

Quản gia thấy Tổng Thống tiên sinh toàn thân còn hiện đầy chấm đỏ, lập tức hốt ha hốt hoảng.

Tổng Thống tiên sinh tuy không chú ý đến vẻ bề ngoài, nhưng nội tâm ít nhiều cũng để ý tới hình tượng của mình. Muốn gặp qua anh như vậy ngoài đời, đánh chết cũng không có khả năng.

"Nó qua tòa thành, nháo sự sao?"

Quản gia nhất thời không biết nên trả lời thế nào!

Cận Tư Hàn liếc ông một chút."Nói."

"Tổng Thống tiên sinh, kha thiếu gia đến chỗ AN tiểu thư rồi." Ông nói xong, trán đã đầm mồ hôi lạnh.

Thấy Tổng Thống tiên sinh ngừng lại bát đĩa, mặt đen lạnh lẽo quang mang, ông không khỏi mặc niệm thay Kha thiếu gia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Cậu, đại sự không xong

Mông lão hồ dễ sờ như vậy sao! Lần này, bị chết thảm rồi.

"Tổng Thống tiền sinh, có cần phải để Kha thiếu gia cách xa thành bảo không?"

Mất đen trầm tư, thanh âm nhẹ nhàng."Tính toán rồi." Sau đó lại lần nữa ưu nhã ăn bữa trưa.

Quản gia không hiểu."Tổng Thống tiền sinh, không thích thì để cậu ấy đi là được rồi."

"Cô ấy sẽ thích." Thanh âm nhàn nhạt, quản gia nhất thời chưa phản ứng lại được.

Suy tư một hồi, mới phản ứng được.

An tiểu thư chắc chắn sẽ nhờ Kha thiếu gia mà vui lên.

Tổng Thống tiền sinh rõ ràng không tại, anh làm sao lại biết??"

Cảm giác được túi điện thoại di động chấn động, ông móc ra xem, lại là điện thoại Kha thiếu gia, nhúc nhích nhìn về phía Tổng Thống tiền sinh.

Cận Tư Hàn nhàn nhạt liếc một chút."Mang tới đây, tôi nghe."

"Vâng." Bất an đem điện thoại di động đặt trong tay anh, vị Kha thiếu gia này sẽ không bày trò gì đấy chứ.

Nhận điện thoại, anh cất giọng nhẹ nhàng."Nói."

"Cậu, đại sự không tốt rồi. Tỷ tỷ lão bà đang đau đớn nằm lăn lộn trên mặt đất, chị ấy... Cô ấy còn đỏ máu nữa..." Thanh âm trong điện thoại mang theo tiếng khóc nức nở.

"Đông..." điện thoại di động trong nháy mắt rơi xuống đất.

Cận tư hàn nhanh chóng đứng dậy, trực tiếp giắt truyền dịch trên tay ra, mang giày vào, cấp tốc chạy đi.

Quản gia nhặt điện thoại di động lên, chạy chậm theo sát phía sau. An tiểu thư thật có khả năng giày vò người khác!

Tổng thống vừa khỏe lại một chút, lại bị chút chuyện này làm phiền. Mà Kha thiếu gia cũng thật là, có việc sao không gọi cho bác sĩ! Gọi điện cho ông làm gì!

Quản gia hoàn toàn quên mất, Kha thiếu gia dù thông minh đến đâu cũng chỉ là đứa trẻ tám tuổi.

Nhìn nhiều máu như vậy, coi là chuyện lớn, tự nhiên rất bối rối.

Lúc ông còn đang miên man suy nghĩ, đã thấy tổng thống tiền sinh vọt tới gara.

Vừa mới đi vào, vô số đèn flash từ bốn phương tám hướng truyền đến.

"Ngài là Tổng Thống tiền sinh sao?"

"Tổng Thống tiền sinh, ngài làm sao biến thành dạng này rồi hả? Nghe nói ngài bị bệnh nặng, nằm trên giường, đây là sự thực sao?"

"Tổng Thống tiền sinh, ngài có thể trả lời vấn đề của chúng tôi không?"

"Tổng Thống tiền sinh, Tổng Thống tiền sinh?"

Bảo vệ nhanh chóng giải tỏa đám kí giả, hộ tống Tổng thống lên xe.

Quản gia theo sát phía sau, ngồi trên ghế lái, nhanh chóng rời đi.

"Lái nhanh một chút."

"Tổng Thống tiền sinh, cái này đã là siêu tốc rồi."

"Mở nhanh nhất." Cô gái kia máu chảy không ngừng, tại sao có thể như vậy?

Anh vừa mới rời đi một ngày thôi, đợi cô ổn định lại nhất định sẽ giáo huấn cô một trận, để cô không thể không thương tiếc chính mình.

Quản gia bắt đầu tăng tốc độ xe lên mức lớn nhất, tuy nhiên vẫn tuân thủ theo quy tắc an toàn giao thông của tiền tổng thống, không vượt quá 80 độ.

Cận Tư hàn phải là một tấm gương tốt. Thân là tổng thống, chính mình cũng không làm gương, sao có thể đi chỉ trích người khác.

Xe dừng lại chỗ đèn đỏ, chờ đợi đèn xanh.

Cận Tư Hàn bức bội thời gian đèn chuyển từ đỏ sang xanh trôi qua một cách chậm chạp, trực tiếp ra lệnh. "Lái xe."

"Tổng Thống tiên sinh, đây là đèn đỏ?"

"Tôi nói lái." Hiện tại trong đầu anh chỉ có cảnh tượng cô với vũng máu không ngừng chảy.

Có phải cô rất đau, vì sao lại đổ máu? Những người giúp việc kia đều chết rồi sao? Sao lại không ai chăm sóc tốt cho cô?

Mắt đen âm trầm đáng sợ, quán gia cảm giác hô hấp đều trở nên khó khăn hẳn.

Ông nhìn Tổng thống đang nóng nảy bất an ngồi trên ghế sau qua kính chiếu hậu, không nói nhiều, trực tiếp cho xe vượt đèn đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Tiểu ** bên trên là cái gì

Tốc độ xe nhanh như bay, chỉ thấy một chiếc xe đua màu xám bạc lao vút trên đường cao tốc.

Phía sau cảnh sát giao thông nhìn ra đó là xe của tổng thống, liếc nhìn lẫn nhau một chút. "Muốn theo hay không?"

"Tổng Thống tiên sinh hẳn là có việc gấp, cho tôi bây giờ anh chưa bao giờ tri pháp phạm pháp."

"Ừm, cũng đúng. Tôi không nhìn thấy bất cứ thứ gì."

Một giờ hành trình, cứ thế mà bị quán gia đi thành nửa giờ.

Xe còn chưa có dừng hẳn, đã thấy tổng thống mở cửa nhảy xuống. Nhìn một trận kinh hồn bạt vía, nhanh chóng tắt máy xe, theo sát phía sau.

Cận Tư Hàn cước bộ vội vàng, ba bước thành hai bước chạy lên lầu.

"Phanh..." trực tiếp mở cửa phòng. "Kha Trạch Vũ, cô ấy đâu? Người đâu?" Ngắm nhìn bốn phía, không có phát hiện bóng dáng cô gái đáng chết kia.

Trên sàn nhìn thấy máu tươi ghê người, để hô hấp anh có chút ngạt thở.

Điên cuồng tìm kiếm trong phòng.

Gò má Kha Trạch Vũ tròn phúng phính, trắng hồng, bé không sợ trời không sợ đất.

Sợ nhất cũng là cậu tổng thống này, bờ môi đóng đóng mở mở mấy lần không biết làm sao mở miệng.

"Nói, cô ta ở đâu?" cô gái đáng chết, đau nhức như thế còn có thể gầy vò.

"Cậu, bình tĩnh trước, bình tĩnh, nghe cháu nói." Có trời mới biết, bây giờ nét mặt cậu rõ ràng nói cho mình biết là muốn bóp chết mình, cũng không giải hận.

Cận Tư Hàn không thấy được người, mắt đen càng âm trầm, khí tức bức người, trong lúc vô hình để bọn họ cảm giác hít thở không thông.

"Nói! Cô ta ở đâu?"

"Cô... Cô ta ở phòng vệ sinh?" Tay nhanh chóng chỉ, rất sợ mình chậm một giây, sẽ bị anh dọa chết.

Nhanh chóng quay người, trực tiếp đẩy cửa phòng vệ sinh ra.

An Chi Mạnh vừa thay xong y phục, kéo lên quần lót, váy vừa buông xuống, liền phát hiện cửa bị mở ra rồi.

Nhìn thấy người đàn ông trước mắt mặt chỉ chút mẩn sùi, mặc quần áo bệnh nhân, có chút mờ mịt. "chào anh, anh là?"

Cận Tư Hàn khăn trương đem cô dò xét cẩn thận toàn bộ, thấy cô ngoại trừ sắc mặt tái nhợt, không có như tiểu tử thói nói đau lẫn lộn ở trên mặt đất.

Trên thân càng không có vết máu, mắt đen nguy hiểm liếc một chút sau lưng Kha Trạch Vũ.

Kha Trạch Vũ rất sợ mình bị chết oan, nhanh chóng nói: "cậu Tổng thống, vừa rồi cô ta đau lẫn lộn ở trên mặt đất. cậu nhìn, ở trên mặt đất còn có máu!"

cháu thật không có lừa cậu đâu." Bé sắp khóc, bị ánh mắt sắc bén của cậu làm hoảng sợ sắp khóc rồi.

bé chỉ là đứa bé tám tuổi, nên phạt! Có thể cho bé một chút xiu yêu hay không!

"Tổng thống! Cậu?"

"máu ở trên mặt đất là của cô chảy ra sao?" Hai người trăm miệng một lời.

An Chi Manh nhìn trái nhìn phải, đều không nhìn ra anh là tổng thống yêu nghiệt đến người thân đều phần nộ, tuần mỹ phi phạm, bên trong trăm ôn mang theo sắc bén khí phách.

tổng thống này mụn sôi đầy người, tay lộ ra bên ngoài quần áo bệnh nhân cũng là đầy mụn sôi.

Nhưng nhìn sau lưng quần gia và Kha Trạch Vũ, bọn họ khẳng định sẽ không nhận làm người.

"anh thật sự là tổng thống sao?"

"máu ở trên mặt đất là của cô chảy ra sao?"

"Trả lời tôi!" Cái cô gái này không thương tiếc thân thể chính mình, trực tiếp kéo tay của cô qua.

Hai người trốn vào phòng vệ sinh, trong nháy mắt cửa bị đóng lại.

Cận Tư Hàn trực tiếp cởi quần áo của cô, không để cho cô nghi ngờ cường ngạnh xem xét thân thể của cô.

Không có vết thương? Mắt đen gắt gao nhìn chăm chăm quần lót, thấy quần lót thêm một miếng nhỏ xiu màu trắng, nghi hoặc hỏi: "Đó là cái gì?"

An Chi Manh sắc mặt ửng hồng, đối mặt một người nghiêm túc chỉ cặp mông cô hỏi cô dán bên trên chính là cái gì!

Cô nên trả lời như thế nào!

Cận Tư Hàn thấy cô không trả lời, mắt đen nhìn chăm chăm, đến tột cùng rất có ý xé nát ra xem xét.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Dì cả là ai

An Chi Manh lui về phía sau nẩy bước! "Cái kia... Tôi thật không có việc gì..." Sắc mặt cô ửng hồng, đối mặt tổng thống đại nhân nghiêm túc, không biết nên giải thích thế nào.

Đều do đứa trẻ này, mình còn chưa kịp mở miệng liền gọi Điện nói rồi.

"Không được, tôi muốn xem." ánh mắt cô rõ ràng né tránh, nhất định là có chuyện gạt mình.

thân thể cao lớn, từng bước ép sát. An Chi Manh từng bước lui lại, thân thể gắt gao dựa vào vách tường, sợ hãi nhìn anh.

"Thật không có việc gì..."

"Tôi muốn nhìn."

"Cái này, là bí mật con gái, anh không thể nhìn!" Đề anh nhìn cái kia, sét đánh chết mình đi!

Cười ha há dòi đi đề tài."Tổng Thống tiên sinh, không phải ngài đi công tác sao? trên mặt ngài nổi sỏi là chuyện gì xảy ra?"

"Dị ứng." Ngừ khí đậm đặc, mắt đen kiên định nhìn bên trong quần lót của cô. "Là cô cời, hay là tôi cời?"

"Thật không có việc gì!" Cô muốn khóc, được không?"anh bị dị ứng thứ gì? Nghiêm trọng như vậy."

"cời."

"Có thể không cời sao?" Muốn chạy trốn, lại phát hiện không chạy thoát, bị anh ép tại góc tường.

An Chi Manh muốn chạy trốn, thấy anh trực tiếp đưa tay đến, vừa muốn ngăn cản, đã trễ rồi.

Chỉ có thể xấu hổ vô cùng giữ chặt một góc khác bên trong Tiểu Nội, nhìn về mặt tổng thống đại nhân nghiêm túc vô cùng thật sự đánh giá bằng vệ sinh của mình.

Cô cảm giác, cắt tâm tính thiện lương...

Cận Tư Hàn nhìn thật lâu, cũng không nhìn ra đó là cái gì. Thấy phía trên máu me đầm đìa, mặt lập tức trầm xuống.

"Đi với tôi đến bệnh viện."

"Tôi không đi! Tôi thật không có việc gì!"

bàn tay Cận Tư Hàn trực tiếp kéo cánh tay cô, kéo ra bên ngoài.

Tay cô gắt gao nắm chặt tay cầm cái cửa không buông. "Tôi không có bệnh, tôi không muốn đi bệnh viện."

"Không có bệnh, vì sao lại đổ máu! Phải đi bệnh viện." Cái cô gái này hiện tại còn không thương tiếc thân thể mình như thế, thật làm cho người ta rất muốn hung hăng đánh một hồi.

An Chi Manh dờ khóc dờ cười, anh cái này không phải là cố ý? Nào có người trông thấy khăn có máu mà không biết mỗi tháng cô gái đều có đi cả tới.

"anh khẳng định là cố ý, đúng hay không? Tôi rõ ràng là có đi cả tới, anh nhất định phải kéo tôi đi bệnh viện."

Anh ngấm nhìn bốn phía. "đi cả sao? có đi cả tới rồi hả?"

"Đúng! Đúng!" Cuối cùng có thể giải thích rõ, một mặt mừng rỡ.

"cô khi tám tuổi ba mẹ đều mất, đoạn tuyệt qua lại với thân thích. Ở đâu ra đi cả." Anh đối với chuyện của cô hiểu như lòng bàn tay, cô gái này vì sao không chịu đi bệnh viện, bịa ra lý do hoang đường như thế.

Mắt nhìn tay nhỏ cầm chặt cửa phòng không thả, trực tiếp cúi người, ôm ngang công chúa, ôm cô vào trong ngực, đi ra ngoài cửa.

Cái này nếu thật đến bệnh viện, nào cái Đại Ô Long, cô muốn tự tử cho rồi.

Trong lòng ngượng ngùng hết thấy ném một bên, rống to. "Thả tôi xuống, tôi không có bệnh! Tôi chỉ có đi cả tới! đi cả tới, anh hiểu không?"

"Cô gái, nói láo là phải trả giá thật lớn." Mắt đen hiện lên khí tức nguy hiểm.

An Chi Manh giận ngắt, người này IQ cao bị chó ăn rồi sao? "Tôi tới kinh nguyệt, kinh nguyệt, anh hiểu không?"

"Kinh nguyệt?" Mắt đen nghi hoặc nửa giây, nhìn cô gái trong ngực tức giận đỏ bừng cả khuôn mặt.

Càng tức giận. "Hôm nay phải đi bệnh viện, người nào tới, đều vô dụng."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Bị chơi điên rồi

A a a a a... Ai có thể đến nói cho cô, làm sao giải thích cho sinh vật tới từ hành tinh khác này, mỗi tháng con gái đều sẽ có đi cả tới!

Cô muốn điên rồi, bị mặt anh nghiêm túc chinh cho điên rồi.

Rõ ràng là IQ cao, bằng cấp cao, năng lực tinh anh là nhân tài, sao có thể một mặt nghiêm túc hỏi mình vấn đề ngu xuẩn như thế!

ánh mắt quét về phía quần gia, xấu hổ trong lòng trực tiếp vứt bỏ rồi.

lớn tiếng gọi quần gia. "Chú Quần gia, chú nhanh nói cho tổng thống đi cả tới là sao? Tôi thật sự là tới kinh nguyệt, tôi đau bụng kinh mới có thể như thế!"

đi cả tới? Kinh nguyệt!! Đau bụng kinh!!

sắc mặt Quần gia trong nháy mắt luân chuyển đỏ trắng, nhìn thấy mặt Tổng Thống tiên sinh còn nghiêm túc kiên trì đi bệnh viện.

ông cũng không biết nên làm sao giải thích, bên cạnh Tổng Thống tiền sinh từ trước đến nay không có con gái. Mẹ anh theo tổng thống tiền nhiệm tiêu sái từ khi anh còn bé.

tổng thống luôn luôn quan tâm dân sinh đại sự, đừng nói chuyện nhỏ con gái thế này, ông đoán chừng làm sao theo đuổi ở chung với con gái, làm sao hôn môi đều là vấn đề lớn.

Không thể không nói chân tướng rồi.

"Tổng Thống tiền sinh, An tiểu thư xác thực không có bệnh."

"Không có bệnh?" Anh không tin mặc cho ánh mắt qua lại giữa hai người dò xét. "Người nào không có bệnh lại đổ máu, tránh ra."

"Tổng Thống tiền sinh, An tiểu thư thật không có bệnh." ông đây chính là mạo hiểm tính mạng căn ở trước cửa, nếu thật bởi vì đi cả đến liền mang đến bệnh viện.

Tổng Thống tiền sinh, cả đời anh danh, triệt để quét rác rồi.

"Tránh ra."

Nhìn thấy Tổng Thống tiền sinh kiên quyết, quần gia muốn khóc rồi.

Nhanh chóng cầm lấy điện thoại di động gọi cho phu nhân, đem chuyện đã xảy ra đại khái nói ra, sau đó đem điện thoại đưa cho Tổng Thống tiền sinh. "Tổng Thống tiền sinh, lời tôi nói ngài không tin, phu nhân, dù sao ngài cũng nên tin chứ!"

Cận Tư Hàn tiếp điện thoại, An Chi Manh nhanh chóng né qua một bên.

Thấy anh đem điện thoại thả ở bên tai, ba phút, yên lặng cúp điện thoại đưa cho quần gia.

Chi chút mẩn đỏ trên mặt, hiện lên một vòng đỏ ửng khả nghi.

Nặng bước đôi chân dài, không nói tiếng nào rời khỏi phòng.

Quần gia không dám theo sau, rất sợ bị giết người diệt khẩu. "An tiểu thư, cái này tôi để người hầu hàm đương quy tảo đồ trứng gà, gần nhất cô đừng nói là nước đá. Tôi sẽ cho người chuẩn bị tốt nước đun sôi để nguội cho cô. Hoa quả tính mát, cô cũng đừng ăn. Tôi lại cho người chuẩn bị thức ăn lót dạ bổ máu cho cô, thức ăn bổ dưỡng."

"Cảm ơn chủ Quần gia." cho đến khi quần gia ra khỏi phòng, cô bỗng nhiên ở trên ghế sofa, ôm bụng, cười không ngừng. "Ha ha ha ha..."

Cô không nghĩ tới Tổng Thống tiền sinh luôn luôn Lạnh Băng Băng, thế mà còn có một mặt ngốc như thế.

Càng nghĩ ý cười ngăn không được, cười đến đau bụng đều không ngừng xuống.

Kha Trạch Vũ hiếu kỳ đứng ở một bên, nhìn cô cười lăn lộn ở trên ghế sofa, mắt to đen trắng rõ ràng có đầy nghi hoặc.

"Chị yêu, chị cười cái gì?"

"Ha ha ha... em chờ một chút đã!... để chị cười ba phút..."

"Ha ha ha..." Cười thật sự là cười không ngừng, cô mới ngừng cười, Tiểu Manh giải thích với em bé trước mắt. "cậu tổng thống của em, không phải là cho tới nay không có gần qua con gái sao."

"Đúng vậy! Cậu tổng thống rất chán ghét con gái. Từ rất nhỏ người hầu bên người cũng toàn là đàn ông."

"Vậy ý của em, đúng là! cậu tổng thống của em, còn có thể là cá biệt?" ánh mắt hiện lên tia Quý Quái.

Kha Trạch Vũ nhìn tỷ tỷ trước mắt, luôn cảm giác cô đang tính kế cái gì.

"Chị yêu, có phải chị có thể tính kế cậu tổng thống hay không, tính cả tôi một cái."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Cung lạnh là sao

Chỉ cần làm cho cậu chịu thiệt thòi, bé coi như thùng Phá Thiên cũng sẽ đi làm.

"Hi hi, không cần á!" Nhớ tới anh lần thứ nhất hôn môi mình, chỉ dùng đầu lưỡi liếm môi mình, nét mặt còn rất nghiêm túc hỏi mình.

Lại liên tưởng đến sự tình hôm nay, đột nhiên phát giác, tổng thống đại nhân cao cao tại thượng, cũng chỉ là người bình thường.

toàn bộ hành trình Cận Tư Hàn mặt đen thui, lần nữa lái xe tới bệnh viện.

Thấy được ký giả, không trả lời vấn đề của bọn họ, một đường đến bệnh viện.

Bảo vệ cản ký giả ở sau lưng, nhanh chóng đi theo Tổng Thống tiên sinh đến tầng cao nhất.

Cận Tư Hàn một đường đi trở về phòng bệnh, trực tiếp đóng cửa lại. Ngồi ở trên ghế sofa ngơ ngác nhìn sàn nhà.

Mắt đỏ dày đặc trên mặt, càng ngày càng đỏ, mắt đen tránh nhanh.

"hà, tôi nói anh xử lý ký giả phía ngoài như thế nào?" Tổng Húc đẩy cửa đi vào, phá lệ trông thấy anh thế mà đang ngẩn người.

Giống như phát hiện Đại Lục mới, đi vòng quanh anh ngắm một vòng. "hà, anh đang suy nghĩ gì vậy? một vấn đề đuôi ký giả, không đến mức làm tổng thống đại nhân suy nghĩ lâu như vậy sao?"

mắt Cận Tư Hàn hiện lên vẻ xấu hổ. "anh nói xem, con gái có đi cả tới, sẽ đau lẫn lộn sao?"

Tổng Húc: "... " Ngây người mấy giây, mới phát hiện vấn đề anh hỏi mình lại rất nghiêm túc.

"anh thật là tổng thống sao???" Tiếp thu một cái đuôi mắt sắc bén, lập tức trở nên nghiêm túc đứng lên. "Cái này con gái đau bụng kinh! Đúng rồi, người nào đau bụng kinh vậy?"

Lần nữa thu đến một đuôi mắt sắc bén, lúc này mới nói nghiêm túc: "Con gái đau bụng kinh, là cung lạnh. Cụ thể thế nào, anh nên hỏi phụ khoa, mà không phải hỏi tôi là bác sĩ khoa nam giới."

"Người nào đau bụng kinh vậy?" Nghi ngờ nhìn về phía tổng thống còn đang ngẩn người.

Bỗng nhiên, cảm giác một bên tai truyền đến một trận quyền phong ác liệt, nhanh chóng tránh sang bên. Chân bỗng nhiên tê rần, cả người kém chút nữa ngã nhào trên đất.

Nhìn kẻ cầm đầu, trực tiếp gào khóc. "Tôi nói anh nha, không đến mức ra tay ác như vậy đi!"

Con hồ này cái mông quả nhiên không thể sờ, thấy anh còn muốn ra tay độc ác.

Không thể không đầu hàng. "Được! Tôi không hỏi nữa! anh cũng đừng đánh tôi nữa! ký giả bên ngoài anh dự định kết thúc như thế nào? anh cũng đi ra, trên mặt anh nổi sởi khẳng định là không che được rồi. anh định làm như thế nào?"

"Nói thật." Mắt đen trầm tư, cung lạnh??? Cái gì là cung lạnh??

"Ăn ngay nói thật?"

"Phụ khoa, ở đâu?" Cận Tư Hàn bỗng nhiên tỉnh trí trong giây lát.

Một lần nữa Tổng Húc cảm giác đỉnh đầu bay qua một đám quạ đen, ngơ ngác nhớ tổng thống lúc trước lãnh khốc cao cao tại thượng, hiện tại rõ ràng không ở cùng một tuyến.

Cận Tư Hàn hỏi lần nữa: "Cung lạnh, là bệnh sao?"

Ngơ ngác trả lời! "Đúng."

"Phụ khoa, ở đâu?"

Tổng Húc cảm giác hôm nay tổng thống hoàn toàn không phải con người, thấy anh đứng dậy chuẩn bị rời phòng.

Nhanh chóng tiến lên giữ chặt anh. "Được, tôi đi tìm giúp anh, anh cũng đừng loạn xuống dưới." Bởi vì sự xuất hiện của anh, hiện tại bệnh viện chung quy xuất hiện những bệnh nhân không hiểu ra sao cả, dẫn đến bệnh viện chướng khí mù mịt.

Cận Tư Hàn ngấm lại cũng đứng, liền ngồi xuống. "Ừm."

Cung lạnh, tháng sau trải qua, sẽ đau đến lặn lội???

Sau năm phút, Tống Húc trực tiếp mang theo một bác sĩ phụ khoa tới. "mang người tới cho anh, người này miệng rất kín, anh yên tâm hỏi đi!"

Bác sĩ phụ khoa đứng ở một bên, thủy chung không dám ngẩng đầu nhìn Tống Thống tiên sinh.

muốn giữ mạng sống lâu dài vẫn là biết ít thì tốt."Tống Thống tiên sinh, cung lạnh là bệnh thường thấy của nữ."

"Ừm."

"Cung lạnh, bình thường là bởi vì phụ nữ thường xuyên thức đêm, uống đồ lạnh, ăn thức ăn nhanh, còn cay, tạo thành âm thực không có quy luật."

Bạn đang đọc truyện *Tống Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Bất luận việc nhỏ gì của cô đều là đại sự hàng đầu

Cận Tư Hàn nhớ tới cô xác thực ngủ trễ, cũng thích ăn những đồ ăn này.

Mày kiếm nhủ lại."Làm sao điều dưỡng."

"Cái này! Từ từ khôi phục thời gian nghỉ ngơi bình thường. Chớ uống đồ lạnh, thực phẩm cay, thức ăn nhanh. Lại ăn nhiều thức ăn bổ huyết ấm tử cung là tốt rồi." Giọng Bác sĩ phụ khoa nhẹ nhàng, cẩn thận mang theo vẻ khẩn trương.

Lần nữa kỹ càng hỏi toàn bộ làm sao điều dưỡng, làm sao ăn, mới phát giác an tâm rồi. "Ừm! Cảm ơn, anh đi xuống đi!"

"Được rồi, Tống Thống tiên sinh, nếu như còn có việc khác có thể tùy thời hỏi tôi." Anh căn bản sẽ không muốn hỏi, Tống Thống tiên sinh là hỏi cung lạnh giúp ai.

Anh vừa lui ra, Cận Tư Hàn trực tiếp cho gọi quản gia vào.

Quản gia nghiêng người 45 độ."Tống Thống tiên sinh, ngài gọi tôi."

"Gần đây cô ta có ăn thức ăn nhanh, hoặc là uống đồ lạnh gì không?" Suy nghĩ cẩn thận, cô ta đến tòa thành lâu như vậy, cũng chưa từng ăn mấy thứ này.

Ánh mắt sắc bén quét về phía cái trán quản gia nhỏ giọt mồ hôi."Nói! Người nào cho." Giọng sắc bén mang theo khí tức phá người.

Quản gia tâm xiết chặt, nhanh chóng nói: "Là Kha thiếu gia! lúc tôi phát hiện, An tiểu thư đã uống xong rồi..." ông biết tiểu tồ tông kia không nháo sự tình, làm sao sống yên ổn.

Mắt đen trầm xuống một chút xú."Nếu còn lần sau nữa, các người đau cùng một lúc."

Quản gia một mặt hắc tuyến, bọn họ là đàn ông, sao có thể đau bụng kinh cùng một chỗ!!!!

"gọi điện nói cho mẹ tôi! Liền nói, nếu như bà còn muốn có cháu, thì để em trai bà đóng băng tất cả thẻ ngân hàng của con trai anh. Đòi tiền, tôi chỗ tôi cảm!" Nhanh chóng bàn giao một loạt sự tình.

Quản gia càng nghe càng kinh hãi, Tống Thống tiên sinh bởi vì Kha thiếu gia đưa một chén đồ uống lạnh, đối đãi tàn nhẫn như vậy với một đứa trẻ tám tuổi.....

ông không thể từ đáy lòng yên lặng thấp nhàn cho Kha thiếu gia.

tống thống này thật là vì một cô gái, dù là mẹ cũng dám uy hiếp, dù là đứa trẻ đều hung tàn không buông tha.

Yên lặng linh hội phát biểu, nhanh chóng lui xuống chuẩn bị trở về tòa thành.

ông chậm trở về thêm chút, không chừng tiểu tồ tông lại giày vò ra dạng gì.

Sau một giờ, ở tòa thành tống thống.

An Chi Manh nhàm chán xem phim thần tượng, vừa vận nhìn thấy nam nữ bên trong kết hôn.

Hai tay nâng mặt nhìn vô cùng khát khao, hâm mộ đến điên cuồng đôi nam nữ trên TV yêu thương sâu sắc.

Kha Trạch Vũ nhìn truyền hình một chút, lại nhìn tới An Chi Manh."Chị yêu. Chị không cần hâm mộ. sau này hôn lễ của chúng ta, lại lãng mạn hơn so với cái này, càng thêm long trọng!"

Nhìn vẻ mặt non nớt chăm chú, cô cười khẽ một tiếng."chị cũng không thích trẻ con nha!"

"A! Vậy chúng ta không muốn trẻ con thì tốt rồi." bé chớp chớp đôi mắt to, trong suốt thấy đáy chăm chú nhìn cô.

An Chi Manh: "..."

Được rồi, không đã kích tâm hồn trẻ con. Dem ánh mắt chuyển hướng truyền hình, đột nhiên bên trong đầu nhớ tới đầu heo kia đầy mỡ đỏ.

Thuận miệng hỏi: "em có biết cậu em bị dị ứng cái gì không."

"Hải sản! Chị không biết sao?" cuối cùng Chị yêu chịu quan tâm tới mình, bé trực tiếp đem hết thấy mình biết nói ra."chị nói cậu tổng thống ngốc hay không ngốc, biết rất rõ ràng mình dị ứng với hải sản, còn lại thời điểm rất nhỏ, có thể ăn một chút xiu hải sản, chỉ có buổi sáng ăn không được. Trông thấy đều đã dị ứng, cậu bởi vì sợ một cô gái ngu ngốc ăn hải sản dị ứng, đối với thân thể không tốt. Liền miễn cưỡng tự mình ăn xong, còn không cho người khác nói cho cô gái này."

Bé kẻ thao thao bất tuyệt, không may phát giác được vẻ mặt khiếp sợ của cô gái đối diện.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Vạn kiếp bất phục, tôi nhận

"Tỷ tỷ lão bà, chị nói tổng thống có phải rất ngốc hay không a! Chị không biết, quần gia gia hỏi cậu ấy có đáng hay không, người cậu ngốc nghếch của em còn nói, trên đời này căn bản không có đáng giá hay không, chỉ có nguyện ý hay không. Cậu còn nói cậu nguyện ý. Chị nói xem cậu ấy đúng thật là ngu ngốc mà. Có cô gái nào không biết, tổng thống vĩ đại nhường nào!"

Nói xong, cậu mới đột nhiên phát hiện, người con gái mà mình nói giống y như cô gái trước mặt.

Cậu lập tức đưa tay che cái miệng nhỏ nhắn, mắt to chớp chớp thuần khiết hoàn mỹ nhìn cô."Tỷ tỷ lão bà, em... Em không phải nói chị ngốc, em nói cậu em ngốc!"

Thấy tỷ tỷ lão bà bỗng nhiên bỏ chạy ra bên ngoài, cậu cũng nhanh chóng đứng dậy, chạy theo sau.

Chỉ có điều chân quá ngắn, chỉ có thể nhìn theo thân ảnh cô điên cuồng chạy xuống lầu."Tỷ tỷ lão bà, chị chạy chậm một chút, đừng để bị ngã! Tim em đau."

An Chi Manh bỗng nhiên chạy xuống lầu, vừa lúc gặp quần gia trở về.

Cô bắt lấy cánh tay ông, kích động hỏi: "Anh ta dị ứng hải sản, đúng không?"

Quần gia gạt tay cô ra, không vui trừng mắt nhìn cô, "Là thì thế nào? Dù sao cô cũng muốn trốn khỏi tổng thống, sớm rời đi muộn rời đi đều là rời đi. Đã đối với tổng thống không có tình cảm, vậy cũng đừng dùng tình cảm của mình linh tinh."

"Tôi muốn đi gặp anh ta, đưa tôi đi!" Thanh âm kiên định mang theo chút bối rối.

Hai mắt quần gia đục ngầu, lóe lên."An tiểu thư, cô phải biết, chuyến đi này của cô, nghĩa là cô vĩnh viễn không thể rời khỏi tòa lâu đài này. Sinh ra là người của tổng thống, chết cũng sẽ được chôn cùng phần mộ nhà tổng thống."

An Chi Manh nhú mi tâm, đưa mắt ngơ ngác nhìn ra ngoài cửa sổ.

Quần gia kiên nhẫn đứng ở một bên, chờ đợi quyết định của cô.

Nội tâm bất định, một hồi cô đưa mắt nhìn quần gia."Chú quần gia, tôi thật có thể chứ?"

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh thật lòng hay không, cô có vẻ rõ hơn tôi." Chuyện tình cảm, chỉ có hai người biết được.

Hai con người đục ngầu nhìn chằm chằm cô."An tiểu thư, chẳng lẽ cô không cảm nhận được chút tình cảm nào của Tổng thống với cô sao?? Cô là cô gái đầu tiên cũng là duy nhất mà Tổng thống đưa vào tòa thành này. Tổng Thống tiên sinh có thể tuyệt tình với bất cứ ai, nhưng đối với cô, chỉ có cô mới

tuyệt tình với ngài ấy thôi."

Đôi mắt quân gia tỏa ra u sầu nhàn nhạt. "Cô có biết Tổng Thống tiên sinh biết vừa nhận điện thoại cho quân gia đã điên cuồng chạy về đây như thế nào không? Ngài ấy ra lệnh cho tôi vượt qua mười mấy cột đèn đỏ, không ngừng lo lắng. Ngài ấy cho tôi giờ chưa từng một lần vượt đèn đỏ, càng sẽ không đi quá tốc độ, nhưng vì cô ngài ấy đều đã là hết. Coi như trước kia quốc gia động đất, Tổng Thống tiên sinh cũng chưa từng bối rối. Thế nhưng tất cả chỉ vì cô gái nhỏ như cô đau bụng kinh mà ngài ấy phải bối rối bất an! Chỉ vì cô gái nhỏ như cô đau bụng kinh mà người vốn không nhiễm chuyện trần thế như ngài ấy phải hỏi thăm bác sĩ ti mi từng thứ từng thứ một cho rõ ràng. Ngài ấy coi như từng cãi vã với cô, thế nhưng ngài ấy vẫn dặn dò tôi chăm sóc tốt cho cô. Chẳng lẽ cô vẫn chưa hiểu được tấm lòng của Tổng thống tiên sinh? Chút chuyện nhỏ của cô, thì đối với ngài ấy cũng là đại sự."

"Đừng nói nữa! Tôi đi, tôi đi! Coi như bước ra một bước này sẽ đem vạn kiếp bất phục, tôi đều nhận hết." Trên mặt cô đã đầm nước mắt.

Cô cũng không phải là không có cảm giác, cũng không phải là người máu lạnh vô tình.

Chỉ là, cô quá sợ hãi, cô sợ những gì xảy ra chỉ là một giấc mộng.

Không ai có thể hiểu nội tâm của cô đang bất an, cô đã từng có hạnh phúc gia đình, nhưng một trận tai nạn xe cộ đã biến cô thành cô nhi.

Những người bên cạnh đột nhiên biến mất khiến cô vô cùng sợ hãi, thời gian dần trôi qua cô không dám tin nhiệm người nào, cũng không dám dựa vào ai, lại càng không dám yêu người nào.

Cô so với người ta càng hiểu loại mất mát đó đau đến tê tâm liệt phế, sống không bằng chết.

Nội tâm của cô bất an cực độ, cô không phải không thích anh, người đàn ông như vậy, sao có thể không yêu!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Tổng thống đại nhân, tôi thích anh

Chỉ là cô tâm thường như vậy, có thể xứng với anh???

Quân gia thấy cô quyết định như vậy, vui mừng cười nói "An tiểu thư, cô sẽ không hối hận."

Dẫn cô tới gara để xe, chọn chiếc xe đua tốt nhất, sau đó cấp cho cô một anh tài xế phổ thông nhất. "An tiểu thư, cô đi với cậu ta đi! Hiện tại bên ngoài bệnh viện quá nhiều ký giả, tôi không thể đi cùng."

"Ừm! cảm ơn chú quân gia."

Ngồi vào trong xe, đáy lòng một mực bất an.

Bước ra một bước này, thật sự đứng đắn sao? Người thường như cô thực sự có thể cùng với người vĩ đại như anh sao?

Xe đi một giờ, sau đó dừng tại bãi đỗ xe.

Tài xế nam kia giúp cô mở cửa, sau đó đưa cô đến tầng cao nhất.

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh ở trong phòng bệnh giữa ngay tại lối ngoặt thứ nhất."

"Cảm ơn." Cô yên lặng đi tới.

Hít thở sâu một hơi, đến lúc cô ngẩng đầu thì đã đứng ngoài phòng bệnh rồi.

Vươn tay, lại để xuống.

Lần nữa vươn tay, đụng phải cửa, lần nữa bất an lại để xuống.

Lặp đi lặp lại vô số lần, sau cùng cô hít thở sâu một hơi, nhắm mắt lại.

"Chụp chụp..."

"Vào đi. »

Lần đầu tiên cô phát hiện, mở một cánh cửa lại cản dừng khí lớn như thế.

Cô kéo cửa, sau đó đi vào phòng. Nhìn người đàn ông đang cúi thấp đầu làm việc, khuôn mặt anh tuấn bị những chấm đỏ làm thay đổi, phần cánh tay lộ ra cũng chỉ chút mụn mẩn.

Cận Tư Hàn thủy chung cúi thấp đầu, nghe thấy có người đi vào, nửa ngày cũng không nói chuyện.

Cũng không ngẩng đầu lên, hỏi: "Có việc gì sao?"

"Có việc..."

Giọng nói ngọt ngào quen thuộc, anh lập tức dừng lại công việc trong tay, nhìn cô gái vừa xuất hiện trước mặt.

Tuấn nhan trầm giọng: "Ai bảo cô tới."

Anh không vui, rõ ràng như thế, làm cho dừng khí cô vất vả lắm mới gây dựng được hoàn toàn biến mất. "Anh... Nếu anh không hoan nghênh tôi, vậy tôi đi, tôi đi..."

Thấy cô thực sự có ý đi ra ngoài, đáy lòng có chút buồn. "Dừng lại, quay về đây, ngồi xuống."

An Chi Manh ngoan ngoãn làm theo, ngồi cạnh giường anh, cúi thấp đầu, hai tay một mực túm lấy váy.

Cận Tư Hàn lúc đầu cũng là không nói chuyện, chỉ chuyên tâm làm việc.

Lúc sau, mắt đen trũng cô gái cúi thấp đầu không biết đang suy nghĩ gì. "Hiện tại tôi rất xấu sao?"

"A..." Bỗng nhiên ngẩng đầu, trông thấy gương mặt hồng hồng, cô lại lần nữa lúng túng cúi thấp đầu. "Không... Không xấu..."

Anh nheo mắt âm trầm: "Cô đang nói láo." Anh xưa nay không quan tâm về bề ngoài, lần đầu tiên mong mình đẹp hơn chút.

Như vậy anh mới có thể trông thấy bộ dạng đáng yêu của cô khi ngẩn ngơ ngẩn anh.

"Nghe nói, anh bị dị ứng hải sản." Thanh âm mềm nhũn, rất nhẹ.

Cận Tư Hàn hơi nhíu mày kiểm, đây nhất định lại là cái tên nhóc lẩm nhệch kia nói. "KHông phải vì cô, không cần tự trách. Lúc sáng sớm tôi cũng muốn ăn hải sản. »

Nghĩ đến việc anh đến hiện tại còn muốn lừa gạt chính mình, chỉ vì sợ mình sẽ tự trách bản thân, trong lòng cô dấy lên ám áp.

Người đàn ông này, đáng để tin tưởng thử một lần. Đáy lòng reo lên đáp án, cô hít sâu một hơi.

AN Chi Manh đột nhiên đứng dậy, trực tiếp nhào tới, ôm lấy gương mặt mẩn đỏ của anh, đặt môi lên. "Ba..."

"Tổng thống đại nhân, tôi thích anh."

Sau đó cô đứng ở một bên, hai tay không ngừng vò vò chiếc váy, đôi mắt lo lắng nhìn anh.

Cận Tư Hàn mặt không đổi sắc ngồi yên lặng, một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ...

Ba phút...

Năm phút đồng hồ...

Nội tâm của cô bất an, càng lúc càng bất an.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 93: Tổng thống đại nhân, xin anh buông tay

Thấy anh vẫn không có phản ứng gì, tất cả dừng khí nơi đáy lòng không còn sót lại chút gì. Cô phảng phất cảm thấy chế giễu, khinh thường chính mình.

Yên lặng buông đôi tay đang nắm chặt váy ra, cô đơn xoay người, cước bộ nặng nề khiến cô đi một bước, đầu đau lòng đến tột đỉnh.

Cuối cùng cô cũng hiểu cảm giác hàng vạn con kiến đang cắn xé tâm can là như thế nào rồi!

Thì ra hết thảy chỉ do cô tự mình đa tình, ha ha...

Đi tới cửa, bỗng nhiên cánh tay bị người ta hung hăng kéo một phát, xoay tròn một cái, toàn thân liền rơi vào vòng tay vững chắc.

Cô ỳu khuất nhìn kẻ đầu xỏ.

"Tổng thống đại nhân, xin ngài buông tay."

"Không thả." TRONG đôi mắt đen mang theo vui sướng điên cuồng.

"Ngài coi như cao cao tại thượng, tôi rất bình thường. Nhưng tôi cũng sẽ không trở thành đồ chơi của ngài, hiện tại ngài cười chán rồi, có thể thả tôi đi chưa?" Con người này đúng là đáng giận, rõ ràng không thích mình, lại còn cười cô.

"Nữ nhân ngu ngốc!" Cận Tư hàn sò sò chiếc mũi nhỏ thanh tú của cô, giọng nói chứa đầy ý cung chiêu.

An Chi Manh đập anh, con người đảo quanh một vòng. "Đúng, là tôi ngốc, ngốc đến nỗi bị anh chơi xoay vòng. Ngốc đến mức cho rằng anh sẽ thích tôi, ngốc đến nguyện ý thử chống lại nội tâm của mình, ngốc đến nguyện ý vì anh mà tin tưởng đi một lần. »

Không có ai biết, để cô có thể mở lòng tin tưởng một người, cần biết bao dũng khí.

Lời nói của cô mang theo nồng đậm ý tự trách, khiến tâm anh đau nhói.

Anh ôm cô thật chặt, đau lòng nhìn người con gái. "Chúng ta đính hôn đi!"

An Chi Manh ngu ngơ nhìn người đàn ông trước mặt, không biết anh nói là thật hay giả.

"Tôi chẳng cần anh, An Chi Manh tôi cũng chẳng phải không thể gả cho ai! Chỉ cần tôi nguyện ý, vài phút cũng có mấy chục người cho tôi chọn."

"Ai dám!" Đôi mắt đen tỏa ra ánh nhìn sắc nhọn.

Anh ôm cô vào ngực, ngồi xuống cạnh ghế. Bàn tay vuốt vuốt cái đầu nhỏ của cô, im ắng an ủi. "Chờ tôi, chúng ta sẽ đính hôn."

"Ai muốn cùng đính hôn với anh." Ngữ khí khinh thường, khóe miệng lại hơi hơi giương lên, trong mắt AN Chi Manh đều là tia mừng rỡ..

Cận Tư Hàn cung chiêu nhìn cô gái nũng nịu với mình. "Được! LÀ tôi muốn đính hôn với em."

"Hừ! Lúc đầu cũng là anh muốn đính hôn với tôi mà!" Cô ngạo kiều quay đầu qua nơi khác, cô che giấu khóe miệng đang giương cao của mình.

Nhìn tiểu kiều thể trong ngực, anh có cảm giác ngày tháng sau này sẽ như gà bay chó chạy.

Nhưng ai kêu anh lại có cảm giác với cô đâu chứ! Chỉ có thể đau nhức cũng cảm thấy vui rồi.

An Chi Manh đột nhiên nghĩ đến một vấn đề. "Tôi mới 18, coi như đính hôn cũng không thể kết hôn đi!"

THấy cô biểu cảm đáng yêu như vậy, Cận Tư Hàn không nhịn được mà đùa cô. "Nha, còn nói không muốn gả cho tôi, tôi còn chưa nói cưới, em đã muốn gả rồi. »

An Chi Manh nâng hai gò má. "Tôi không lấy chồng, hừ!"

"Vậy tôi cưới!" Anh tiếp lời, tay nghịch nghịch mấy sợi tóc của cô.

"Anh vô lại!"

"Vậy em sẽ là vợ kẻ vô lại."

An Chi Manh thật muốn khóc, đã nói xong sùng vợ cuồng ma đâu? Nói một câu đã không chịu nhường cô, cuộc sống sau này xem ra khó khăn rồi.

Cô quay mặt đi, không thèm nhìn anh, hừ...

Cận Tư Hàn một mặt vô tội, chính mình lại nói sai cái gì sao? Vừa rồi không phải rất tốt sao? (không thể không nói, tổng thống đại nhân IQ cao kinh người. Nhưng EQ lại thấp dọa người, sau này đường tình sex vô cùng long đong đây, ha ha...)

An Chi Manh quay đầu qua nửa ngày, cũng không thấy anh có ý hối lỗi.

Ngược lại vẫn cứ nghịch nghịch tóc cô, khiến cô càng thêm tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Cô gái, nên đổi giọng

Tức giận lấy mái tóc từ trong tay của anh, tránh ra khỏi cánh tay anh, lăm bắm ngồi ở bên cạnh, cũng là không cho anh đụng

Cận Tư Hàn thấy cô tức giận càng thêm khó hiểu, cẩn thận suy nghĩ thật lâu, IQ cao như anh rốt cuộc vẫn không nghĩ ra đã nói nhầm chỗ nào.

Nhưng cô tức giận, khẳng định là anh sai rồi.

Chỉnh lại nét mặt, mông khẽ dịch qua chỗ cô.

Anh khẽ động, An Chi Manh trực tiếp ngồi sang bên cạnh.

Cận Tư Hàn lần nữa tới gần cô, An Chi Manh lần nữa tránh qua góc ghế sofa.

Anh dứt khoát vươn tay bắt lấy, đem cô ôm vào lồng ngực. "Ngoan, đừng tức giận."

"Hừ!" Cô quay đầu, không nhìn anh.

Mắt đen tràn đầy cung chiều, nhìn lấy gương mặt tròn tròn nhỏ nhắn của cô, ngón tay không tự chủ nhẹ véo nhẹ bóp, quả nhiên xúc cảm rất không tệ.

"Em thích dạng lễ phục gì, là hoang tưởng hay là duy mỹ, hay là rõ ràng hoặc là đáng yêu?"

Nói đến lễ phục, đây chính là khâu trọng yếu thứ hai trong đời con gái, cho nên vừa nghe đến cô liền tỏ ra hào hứng.

Rất nghiêm túc nghĩ nghĩ. "Tôi muốn duy mỹ, đáng yêu, cả làm cho tôi trở nên cao gầy khêu gọi nữa."

Anh nghiêm túc ghi lại. "Vậy em muốn trên lễ phục là hoa nỏ, kim cương, hay bảo thạch?"

"Cái này a! Để tôi ngẫm lại!" Nghiêng cái đầu nhỏ, cô rất nghiêm túc rất nghiêm túc suy nghĩ một hồi lâu. "Hình như thích hết... Làm sao bây giờ? Đều tốt cả a!"

"Vậy thì mỗi thứ làm một bộ, tùy em mặc."

"Thật sao?" Cô mừng như điên nhìn anh, thấy anh gật đầu. Đáy lòng một cỗ hạnh phúc dâng lên.

Cận Tư Hàn hỏi tiếp. "Em thích màu hồng, màu phấn, màu trắng, hay nhiều màu?"

"Phấn, hồng, trắng, đều thích... Để tôi ngẫm lại đã..."

Nhìn gương mặt nhỏ xoắn xuyết của cô, anh đau lòng trực tiếp đưa ra quyết định. "Đều thích, vậy không cần nghĩ nữa. Em thích cái nào thì mặc cái đó." "Tổng thống đại nhân, ngài thật tốt." An Chi Manh ngược đôi mắt vô cùng sùng bái nhìn về phía anh.

TRái tim anh vì câu nói đó mà ấm lên, liền câu lên nụ cười tà mị. "Cô gái, nên đổi giọng rồi."

"Thật sự muốn gọi sao?" Cô xâu hổ nhìn anh, đáy lòng vô cùng thẹn thùng.

Chỉ thấy anh nghiêm mặt, chờ đợi mình.

Thanh âm mềm nhũn, nhỏ đến mức nghe không được. "Ông... Xã..."

"Không nghe thấy." Cận Tư Hàn nhếch miệng, mắt đen lan tràn vui sướng không tả nổi.

Có lần thứ nhất, tất nhiên cũng mong có lần hai.

Dù sao gọi vậy cũng chẳng mất mặt, có người chồng như vậy, ra ngoài sẽ nhiều mặt nha!

Cô trực tiếp ngắt đầu, lớn tiếng hô: "Ông xã. "

"Nha, nhanh như vậy, nghe chán quá, gọi ông xã to nữa lên!" Tổng Húc từ ngoài cửa đi tới, không nghĩ tới vừa đẩy cửa liền nghe thấy cách xưng hô ngọt ngào kia.

Càng không nghĩ đến hơn người nói câu chuyện tình cảm sến súa ấy lại là vị tổng thống quanh năm thích sạch sẽ, khả năng câu dẫn mấy em gái so ra còn thần tốc hơn mình.

Ngẫm lại bản thân đã từng câu dẫn nhiều cô gái như vậy, thế nhưng chưa từng có cô gái nào chân thành, trong sáng như cô.

Không thèm quan tâm đến ánh mắt lạnh lùng cảnh cáo của người nào đó, anh không sợ chết ngồi xuống bên cạnh tổng thống. Sau đó, không ngừng nháy mắt trêu chọc An Chi Manh đáng thương. "Có muốn cân nhắc anh một chút hay không?! Anh so với cái tên mặt lạnh mắc bệnh sạch sẽ kia hiểu chuyện hơn nhiều nha!"

An Chi Manh đối mặt với sự trêu chọc của anh, xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, trốn vào ngực tổng thống.

Cận Tư Hàn đau lòng vỗ nhẹ phần lưng của cô, lạnh nhạt quét mắt về phía kẻ dư thừa. "Tôi đây có chuyện gì."

"Chà chà! Tôi vừa giúp anh đem những người truyền thông đó giải quyết hết rồi, anh nhanh như vậy đã tá ma giết lừa rồi! Thật sự là không có lương tâm." Anh hứng thủ ngồi một chỗ, đ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Cút...

Nói đùa chứ, tổng thống đại nhân vạn năm băng lãnh có tiểu kiều thê đó! Anh cho dù chết, cũng phải liếc qua một chút mới mãn nguyện.

Cận Tư Hàn nhìn về phía người nào đó hạ quyết tâm không đi, điệu bộ lạnh lùng mang theo uy hiếp. "Tổng lão gia trước đó mấy ngày còn hỏi tôi, thiên kim nhà lão Quý như thế nào, người ta vừa du học nước ngoài trở về. Hay là cô con gái thứ nhất, hay là cô gái dung mạo xinh đẹp và có năng lực. Cậu nói xem, tôi nên trả lời thế nào?"

Tổng Húc nghiêng răng nghiêng lợi. "Thấy sắc quên bạn, xem như cậu lợi hại."

Anh đứng lên, tiếc nhìn cô gái nhỏ trong ngực ai đó, lại lần nữa chán sống mở miệng. "Mỹ nữ, lần sau gặp nha!" Sau đó mới lưu luyến không thôi phát tay, cáo biệt.

"Cút..." Cận Tư Hàn trực tiếp ném một hộp gạt tàn thuốc qua.

"Phanh..." cái gạt tàn thuốc nện vào cạnh cửa, rơi xuống mặt đất, vỡ nát.

Người đi rồi, An Chi Manh mới ngẩng đầu lên, bắt gặp tư thế mập mờ của hai người liền dịch chuyển cơ thể một chút.

Cận Tư Hàn không vui kéo cô lại gần. "Về sau không cho phép để ý đến cậu ta."

"A!" Cô cũng đâu định để ý đến anh ta!

"Ừm, ngoan! Về nhà ngủ đi! Về sau không được ăn đồ lạnh, cay, không được thức đêm, không được ăn những đồ không lành mạnh." Anh căn dặn liên tiếp mấy vấn đề.

An Chi Manh nhìn tổng thống đại nhân trước mặt bỗng chốc liền hóa thành bà mẹ cảm rằm, có chút buồn cười.

Đáy lòng vị ngọt lên men, từng có người nói rằng, nếu như một người đàn ông nguyện ý vì bạn mà trở thành một bà cô lắm điều, vậy thì người đó yêu bạn.

Si ngốc ngẩn ngía người trước mặt, đột nhiên phát hiện những chấm đỏ dị ứng trên mặt anh cũng đẹp xuất thần.

Cận Tư Hàn nói một đồng vắn đề, đã thấy cô gái nhỏ không biết thần trí bay đi nơi đâu mất rồi.

Anh bắt đầu đi gõ nhẹ lên trán cô, di dời sự chú ý của cô đặt vào mình. "Về nhà ngủ đi thôi"

"Ừm!" Cô gái nghe lời, đứng dậy ra khỏi phòng.

Cô vừa ra khỏi phòng, Cận Tư Hàn nhanh chóng cầm lấy điện thoại gửi đi một tin nhắn. "Ngày mai, chuẩn bị chiều đãi kí giả."

"Vâng, Tổng Thống tiên sinh."

"Mọi chuyện giải quyết trong tháng này, tôi muốn nghỉ ngơi ba tháng."

Đầu bên kia truyền đến thanh âm khiếp sợ. "Nghỉ ngơi? Ba tháng? Tổng Thống tiên sinh, ngài nghiêm túc chứ?"

"Ừm!"

"Tổng Thống tiên sinh, thân thể ngài xảy ra vấn đề gì sao?" Người đầu dây cũng bị dọa không ít, Bạn nghĩ thử xem, tổng thống một quốc gia lại đòi nghỉ ngơi ba tháng, có ngược đời không cơ chứ.

Vạn nhất, ba tháng này có người thừa cơ gây chuyện, làm sao bây giờ?

Cận Tư Hàn cũng biết quyết định của mình rất tùy hứng, nhưng anh phát hiện bản thân ngày càng muốn gặp cô gái kia.

Rời đi một giây đồng hồ, anh đã cảm thấy khó chịu rồi. "Yên tâm, tôi sẽ gọi cha tôi tới giúp vài ngày." Trong đầu bắt đầu suy tính.

Bên đầu dây rõ ràng truyền đến tiếng thở phào nhẹ nhõm. "Được rồi! Tốt."

Cận tư Hàn cúp điện thoại, trực tiếp bấm gọi cho mẹ.

Điện thoại rất nhanh liền được kết nối, đầu bên kia truyền đến thanh âm vui sướng. "Con trai à, con tìm mẹ có việc gì thế? Mẹ rất bận nha, nếu không có chuyện gì, vậy cúp máy nhé!"

"Mẹ có muốn bé cháu không?"

"Thế nào, con giải quyết con bé rồi à?"

"Muốn, vậy mau sắp xếp cho ông xã mẹ đến giúp con ba tháng." Anh không thể tự mình sắp xếp cho cha mình được, có cái gì không đúng.

Khi còn bé không phải bọn họ sắp đặt, vậy anh cũng chẳng ngồi lên ghế tổng thống sớm như vậy.

Đầu dây bên kia chẳng chút do dự bán rẻ chồng mình. "Con trai, con cứ an tâm đi! Chuyện cha con bên này, cứ để mẹ giải quyết."

Người phụ nữ xấu bụng, được ông xã cung sủng vô pháp vô thiên sắp đem người nào đó bán đi rồi.

An Chi Mạnh thẳng đến khi trở lại tòa thành, vẫn còn cảm giác mình đang nằm mơ.

Mọi thứ phát triển quá nhanh, nhanh đến không chân thực.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Chị yêu, em chờ chị ly hôn

"Chị yêu, cứu mạng..." Kha Trạch Vũ từ trên lầu xông xuống, vọt thẳng vào trong ngực của cô.

An Chi Mạnh lui về phía sau mấy bước mới ôm lấy bé. "Làm sao rồi hả?"

"Chị yêu, em muốn cáo trạng. Chị giúp em thu thập người đàn ông nhà chị." Khuôn mặt nhỏ tức giận, quơ quả đấm, biểu thị bất mãn của mình.

An Chi Mạnh bị bé làm cho sắc mặt ửng hồng. "Trẻ con, nói chuyện phải thành thật."

"A nha! Ông Quân gia mới nói các người muốn sinh tiểu bảo bảo rồi." Cái đầu nhỏ đi lòng vòng, giống như trọng điểm không đúng. "Chị yêu, chị muốn gả cho cậu rồi! Trời ạ! Vậy em làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Chị vứt bỏ em..."

Nhìn khuôn mặt nhỏ vẻ ủy khuất là chẳng chực khóc, đáy lòng không khỏi mềm nhũn ra.

Vươn tay vuốt tóc màu nâu hơi xoăn của bé, dỗ dành. "Ngoan á! Chị không có vứt bỏ em."

"chị liền vứt bỏ em! Chị phải theo cậu kết hôn, không quan tâm em rồi." Vẻ mặt ủy khuất tựa đầu ở trước ngực của cô, che giấu khóe miệng mình nhếch lên tươi cười.

ngực Chị yêu, mềm mại co giãn tốt! thật mềm mại, thật thoải mái.

Giữ lại nước bọt, cọ cọ không ngừng!

An Chi Manh cho là bé thương tâm khóc, chỉ có thể luống cuống tay chân đổ dành.

Thấy lửa gạt vô dụng, không thể không dòi đề tài "Vừa rồi em muốn cáo trạng với chị cái gì?"

Nói lên cái này, bé lập tức thật ỳ khuất rồi. "Ô ô ô... Cậu cho cha em đóng băng tiền riêng của em rồi! đóng băng a a a..."

"Ách... Có bao nhiêu?"

"Không nhiều, không nhiều, mười mấy tấm thẻ đi! Một tấm thẻ có mấy trăm vạn."

Nhìn một bộ trước mắt rất rất ít, tiểu đại nhân tiền rất ít.

Cô rất lộn xộn, nửa ngày mới tìm lời nói. "em... không phải em nói chỉ có mấy trăm vạn sao?"

"Đúng a! tấm thẻ kia chỉ có mấy trăm vạn a! Còn lại thẻ bị cha mẹ em trông coi." Về mặt trẻ con hồn nhiên, em rất thuần khiết em thật vô cùng thuần khiết, em không có nói dối.

Khóe miệng cô run rẩy. "tại sao anh ta phải đóng kết thẻ của em?"

"Ông Quán gia nói, bởi vì em lén cho chị uống nước dưa hấu ướp lạnh, mua thức ăn nhanh cho chị." Khuôn mặt nhỏ tức giận, bé dùng tiền mua thức ăn cho chị yêu ăn, bé sai rồi sao? Bé sai chỗ nào rồi hả?

An Chi Manh đẩy lòng âm áp: "ngoan! ngày mai chị qua chỗ cậu của em nói."

Đạt được trả lời chắc chắn hài lòng, khóe miệng của bé cười trộm rồi đi. Hừ hừ, cậu tôi rốt cuộc tìm được người uy hiếp, ha ha ha...

An Chi Manh theo sau lưng bé lên lầu, bỗng nhiên thấy bé quay đầu lại, biểu lộ chăm chú đối chính mình nói: "Chị yêu, em chờ chị ly hôn nha!"

Cô bước lên lầu, bỗng nhiên bị dọa đến bất ổn.

Tay nhanh chóng bắt lấy một bên lan can, thiếu chút nữa té xuống.

Kha Trạch Vũ nhanh chóng đỡ lấy một tay khác của cô, giọng nói mang vẻ nồng đậm bất đắc dĩ. "Ai... Chị yêu, chị ngốc như vậy sao! em làm sao yên tâm để một mình chị đi thang lầu nguy hiểm như vậy! Đến đây, chị nắm em, em dìu chị đi lên."

Nhìn cánh tay nhỏ béo múp múp duỗi trước mặt mình, cô rớt bởi rồi.

"Khục khục... cảm ơn! Tự chị có thể đi."

"Không cho phép! Vạn nhất, chị ngã sắp xuống, làm sao bây giờ? Chị có biết hay không, chị té một lần, lòng em đau bao nhiêu." khuôn mặt nhỏ béo múp múp, thật sự nghiêm túc.

Để cho người ta thấy không nghiêm túc thế nào, ngược lại thật buồn cười.

"Phốc..." thấy bé thật tức giận, An Chi Manh không thể không liều mạng nhin cười. "Ừm, em nói đều đúng, cảm ơn em đỡ chị!"

"Ừm! Thực ngốc! Đàn chết rồi." bên trong miệng lẩm bẩm, nhưng tay nhỏ còn chăm chú đỡ lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Vì yêu ăn diện

Một đường đỡ cô đến trước cửa phòng, An Chi Manh vươn tay.

"Không được nhúc nhích!" Kha Trạch Vũ nhanh chóng tiến lên. "Chị yêu, chuyện như vậy hẳn là để cho đàn ông tới làm."

Tay nhỏ nhẹ nhàng mở cửa, thân sĩ nghiêng người 45 độ. "Công chúa điện hạ, mời vào phòng."

An Chi Manh có khoảng khắc thất thần, nếu như trước mắt không phải đứa trẻ tám tuổi, cô thật xúc động muốn gả cho bé.

Cười cười, đi vào trong nhà.

Thấy bé càng bận tíu tít, cẩn thận đem ghế sofa vuốt lên, mới để cho mình ngồi xuống.

Nhìn thấy đứa trẻ tám tuổi trước mắt, đến khi trưởng thành hẳn định gây tai họa cho không ít thiếu nữ.

"công chúa của tôi, cô còn cần kỹ sư làm những gì sao?" gương mặt trẻ con non nớt, thật sự nói xong.

An Chi Manh lại muốn cười. "Không cần, cảm ơn em, kỹ sư của tôi."

"Vậy em xin được cáo lui trước, nếu cần tùy thời gọi em, em sẽ chạy đến ngay lập tức."

"Ừm ừm!" Thấy bé lui ra ngoài cửa, cửa lại hé ra một khe nhỏ.

đầu nhỏ kẹp ở trong khe cửa, mắt to trong suốt vô tội nhìn cô. "Chị yêu, chị nhất định phải nói cho cậu nha! Để cậu đồng kết thê của em!"

"được!" Hé miệng cười khẽ.

Đạt được đáp án mong muốn, bé mới nhảy nhót rời đi.

Nghe ngoài cửa tiếng bước chân vui mừng rời đi, tâm tình của cô cũng phần khởi lên.

Cô muốn đính hôn, vẫn là người đàn ông tuấn mỹ phi phàm như vậy. Nghĩ đến anh dung nhan tuấn mỹ yêu nghiệt, liền nổi lên hoa si.

cơ bụng rắn chắc tám khối hữu lực, da thịt màu mật ong, đường cong khỏe gọi.

cánh tay mạnh mẽ, lồng ngực rắn chắc...

Càng nghĩ đôi má nóng bừng: "thật rất đẹp trai rất đẹp trai! Đẹp trai để cho cô cảm giác mình đang nằm mơ."

Một đêm này, cô ngủ rất ngon, khoe miệng hé nụ cười ngọt ngào.

Sáng sớm hôm sau, 5 giờ liền tỉnh lại.

Nhanh chóng tắm rửa cố ý mặc váy màu hồng phấn dài phủ bờ mông, chọn giày cao gót màu hồng.

mái tóc chải năm năm, cũng bàn ngấm đứng lên.

Còn cố ý đánh mascara, lông mi dài càng trở nên cong lên, giống như búp bê.

thoa son môi màu hồng nhạt, cả người càng tinh xảo, có khí sắc.

Cổ cố ý mang dây chuyền kim cương hồng, lần trước, cô vẫn giữ lại mấy bộ cho mình mặc.

Từ cách ăn mặc, trong nháy mắt cả người trở nên mềm mại, thực nữ.

Chăm chút cách ăn mặc xong lúc này mới vui vẻ nện bước đi xuống lầu. "Chú Quân gia, sớm."

Quân gia nhìn thấy An tiểu thư rực rỡ hẳn lên, có một chút thất thần.

An tiểu thư không trang điểm, rõ ràng tự nhiên để cho người ta nhìn rất dễ chịu.

Không nghĩ tới bộ trang phục, làm cả người đậm khí chất, tinh xảo, thanh lịch như thế.

"An tiểu thư sớm! hôm nay cô dậy sớm như vậy, ngủ không được sao?"

"hôm nay cháu muốn đưa điểm tâm cho anh." Khóe miệng ngầm lấy ý cười nhợt nhạt, đi xuống thang lầu, tự động đi đến đại sảnh. "Chú Quân gia, điểm tâm còn phải đợi bao lâu."

"Đã xong rồi." Tổng thống thức dậy đúng sáu giờ rưỡi, bây giờ nhất định phải ăn điểm tâm.

Hiện tại năm giờ rưỡi, lái xe một giờ vừa kịp. "An tiểu thư, ăn rồi đưa đi, hay là..."

"đóng gói phần của cháu, làm phiền chú Quân gia rồi." Nghĩ đến lần đầu tiên ăn bữa sáng với người yêu, gương mặt không khỏi ửng hồng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Dám nhìn, đi rửa mặt

"Không cần phiền phức!" An tiểu thư cuối cùng thông suốt, ông rất hài lòng.

Tiếp nhận hộp com trong tay người hầu, đưa cho cô. "An tiểu thư, tôi không bồi cô lên rồi! Paparazi bên ngoài đều biết cục xương già này, tôi tìm người đi với cô."

"Được rồi, chủ bận rộn." Tiếp nhận hộp com, bưng lấy hộp com trĩu nặng, trong lòng hạnh phúc cũng trĩu nặng.

Lái xe một giờ, sáu giờ bốn mươi vừa vặn đến bệnh viện.

Cận Tư Hàn cũng vừa rửa mặt xong, nhìn An Chỉ Manh không mời mà tới gõ cửa, mắt đen hiện lên không vui.

"Ai bảo cô tới."

"Tôi tự mình tới! Tôi đưa bữa sáng đến cho anh." Khóe môi nhếch lên nụ cười, đem hộp com một phần dọn lên. "dọn xong, đến ăn đi!"

mắt anh gắt gao nhìn chăm chăm vậy cô, thấy cô khẽ khom lưng, lộ ra cánh xuân tươi đẹp, mắt càng âm trầm.

"Oa! Thơm quá thơm quá, chú Quân gia, hôm nay chú mang đến cho anh ta món gì ngon vậy." Tống Húc đẩy cửa ra, trực tiếp đi vào.

Chỉ cảm thấy hoa mắt, một quả đấm đối với ánh mắt hẩn tỉnh chuẩn vùng tới.

Trở tay không kịp vành mắt đen một vòng, thấy anh lần nữa vùng tay tới một bên con mắt khác, anh oán trách mở miệng. "này, này, tôi cũng chỉ đến ăn ké bữa sáng mà thôi! Về phần này sao ra tay độc ác vậy?"

Bởi vì mỗi sáng sớm anh đều tới kiểm tra lại cho anh, thuận tiện liền cùng ăn bữa sáng.

Còn thuận tiện ăn uống miễn phí một ngày ba bữa com, quân gia cũng thuận tay chuẩn bị cho anh một phần.

Ăn như vậy vài ngày cũng không có việc gì, vì sao hôm nay hạ sát thủ rồi.

Hai người anh tới tôi lui, giao thủ mười mấy hiệp. Sau cùng Cận Tư Hàn trở tay đẩy một cái, đem đôi tay anh trói sau lưng.

Kéo cửa, chân nâng lên, lưu loát đá anh ra ngoài cửa, nhanh chóng khóa trái cửa.

Hết thấy động tác mây bay nước chảy, không dừng lại nửa giây.

An Chỉ Manh nhìn hoa mắt, này vì sao đánh lên, vì sao đánh nhau???

khuôn mặt Cận Tư Hàn bình tĩnh, từng bước một tới gần cô.

tức giận nhìn vậy trước mắt, chỉ có xúc động muốn xé nát nó. Nghĩ đến liền làm như vậy, bàn tay đặt ở trên vậy.

"Xoẹt..." trong nháy mắt vậy xé thành hai mảnh, nằm lè loi tro tro trên mặt đất.

An Chỉ Manh giận rồi. "anh có ý gì!" Chính mình dày công vì anh trang điểm, không khen ngợi mình coi như thôi, thế mà còn xé nát vậy của mình.

"Xấu chết rồi, lần sau không cho phép mặc." Mắt anh không vui nhìn về phía cô, nhàn nhạt ra lệnh.

Cô cảm tức nhìn anh. "Tôi thích vậy, thích mặc dạng này, không mượn anh xen vào."

"Không cho phép! Mặc một bộ thì xé một bộ." Chỉ cần nghĩ đến cảnh đẹp như vậy bị người đàn ông khác trông thấy, đáy lòng vô có liền tức giận không thể ngăn cản.

"anh dựa vào cái gì không cho phép, tôi không được mặc. Tôi lại muốn mặc." Cái người đàn ông này bá đạo, thô lỗ, đơn giản không thể nói lý.

hôm qua cô u mê, mới có cảm giác rất ngọt ngào.

Cận Tư Hàn kéo ra một bên giường đơn, gương mặt lạnh lùng đem cô bọc lại cẩn thận, chỉ lộ ra một khuôn mặt nhỏ úy khuất.

Nghiêm túc gần từng chữ: "kiểu này, nhìn rất đẹp."

"Xấu chết rồi, tôi mới không muốn." Cái người đàn ông này là mắt mù a vẫn là mắt mù a!

Bên trong cái lộn.

Tổng Húc ở ngoài cửa bất mãn lái nhai."Cận Tư Hàn, tôi chẳng qua ăn của anh một bữa sáng, anh nhỏ mọn đến mức như vậy sao!"

Ở ngoài cửa ồn ào vài phút, không ai mở cửa. Mắt nhìn bảo vệ xa lạ bên cạnh."anh không phải bảo vệ quản gia, hôm nay người nào đưa cơm tới."

"Hồi Tổng tiên sinh, là An tiểu thư tự mình đưa tới."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Ghen tuông đại phát, chúa kiêu ngạo

"Cô ta! Cũng không đúng!" người đàn ông này không đến mức hẹp hòi đến nỗi không cho mình thấy người phụ nữ của anh ta! Bất quá rục rịch tăng nhanh trong người."anh nói cho tôi biết, hôm nay An tiểu thư mặc cái gì tới?"

Bảo vệ suy nghĩ một hồi."An tiểu thư, hôm nay mặc váy ngắn, mang đồ trang sức trang nhã, trang điểm tí mí."

"anh xác định là váy ngắn, ngắn cỡ bao nhiêu?"

"Ngắn đến qua hông một chút xíu!" lúc ấy anh cũng không dám nhìn nhiều, đại khái liếc một chút.

"Ha ha ha..." Tổng Húc vui vẻ, hóa ra. Cái này thùng dấm đồ, không nghĩ tới anh ham muốn chiếm hữu mạnh như vậy."Ha ha ha..."

Đột nhiên, cửa bị mở ra.

khuôn mặt Cận Tư Hàn bình tĩnh, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Tổng Húc, tại chuyển sang bảo vệ."Hôm nay, anh đưa An tiểu thư tới?"

"vâng, Tổng Thống tiên sinh."

Thanh âm lạnh mấy chục độ."Tổng Húc, dẫn anh ta đi rửa mắt."

Bảo vệ một mặt mờ mịt."Tổng Thống tiên sinh, con mắt tôi không có không sao."

Tổng Húc nhún nhún vai, vì thiếu niên ngây thơ trước mắt mặc niệm. Kéo anh ta nhanh chóng thoát đi khỏi tầm mắt của người ta.

Hiện tại chỉ là rửa mắt, vạn nhất đợi lát nữa, không chừng hẳn muốn đòi con mắt khác rồi.

tổng thống ghen tuông, thật không đồng dạng lớn, không thể nói lý!

"Cận Tư Hàn, tôi không muốn mặc xấu như vậy." Nhìn lấy trên mình ra giường màu trắng tinh, có thể nhìn ra đẹp chỗ nào?

khẳng định là anh có ý chọc giận mình, hôm qua còn cho rằng người đàn ông này cực kỳ âm lòng, hôm nay nhìn, rõ ràng là rất tệ.

Cận Tư Hàn trực tiếp đóng cửa phòng, không nhìn cô lái nhai không nghĩ.

Giúp cô xới cơm, thô bạo đưa cho cô."Ăn đi!"

"Không ăn! Nóng đến chết rồi, tôi muốn váy, váy." Trời rất nóng cho dù mở điều hoà không khí, nhưng đem mình bọc kín vậy, nóng muốn chết, được không!

Cận Tư Hàn nhân nhặt liếc một chút, im ắng cầm lấy cái muỗng. Đút cháo thịt nạc cho cô."tự mình ăn hay là tôi đút!"

lời nói lạnh như băng làm cho cô càng thêm tức giận, đoạt lấy cái chén trong tay của anh tự mình đứng lên ăn.

khuôn mặt nhỏ phụng phịu tràn đầy thức ăn, ánh mắt oán hận trừng người đàn ông trước mắt.

Thấy anh ưu nhã ăn bữa sáng, không có giải thích chút nào cho mình, cũng không có ý tứ dỗ mình.

Đáy lòng ưu tư, càng phát ra không thể vấn hồi.

Thấy thế nào, làm sao không vừa mắt.

Nhanh chóng ăn xong một bát cháo, trực tiếp đứng dậy. Chặt vật ôm ra giường đi ra ngoài cửa, vừa đi hai bước, tay liền bị người giữ chặt.

"Buông tay."

"Ngao! Đừng làm rộn! đợi lát nữa Thư ký đưa y phục tới cho cô." Biết cô tức giận, nhưng kiều ngao như anh làm sao có thể giải thích bởi vì mình tư tâm mà không cho phép cô mặc vậy.

Cho tới bây giờ không có người âm lên hơn anh, càng không biết làm sao dỗ người, lại là con gái.

Nhìn trên người một chút, lúc nào cũng có thể sẽ lộ ra giường, hừ lạnh một tiếng.

Đứng cách xa anh mấy mét, ngồi vào chỗ của mình.

Cận Tư Hàn nhú mi tâm, không biết nên làm sao qua dỗ cô.

"Cốc cốc..." Đứng dậy đi tới cửa, mở cửa ra nhanh chóng đóng lại.

Thư ký đưa cho anh một cái túi."Tổng Thống tiên sinh, ngài phân phó mua y phục."

"Ừm." Tiếp nhận cái túi, đi vào phòng nhanh chóng đóng cửa lại.

Đem cái túi đưa cho An Chi Manh."Mặc vào, cô muốn đi, tôi để tài xế đưa cô đi."

"anh..." Cái người đàn ông này chẳng lẽ không biết mình đang nói nhảm thôi mà! Không dỗ mình coi như thôi, còn để cho cô đi.

"Hừ!" Đoạt lấy cái túi, đi thẳng đến phòng tắm nhanh chóng thay xong y phục.

Phát hiện trong này là một váy dài màu trắng tinh, trắng tron một chút Hoa cũng không có, vẫn là váy dài đến chân, cái này với cái ra màu trắng khác nhau ở chỗ nào?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Chị yêu, chúng ta chạy trốn đi

Mặc váy, trực tiếp mở cửa. đuôi mắt cũng không nhìn anh, trực tiếp mở cửa để tài xế đưa mình trở về.

Một đường trở lại tòa thành, cô đẩy một bụng khí.

Quản gia nhìn thấy An tiểu thư nổi giận đùng đùng về nhà, hiếu kỳ hỏi: "An tiểu thư. cô làm sao rồi hả?"

"Hừ, cháu cũng không thèm tiếp tục đưa cơm cho anh ta." lòng tốt lại bị coi như lòng lang dạ thú.

Quản gia nhìn một chút cô một lần nữa đổi một thân váy dài, trong lòng đại khái hiểu rồi. Tổng thống đây là bùng nổ ghen tuông, lại không có ý mở miệng.

Hé miệng cười khê, không nghĩ tới tổng thống còn có một mặt đáng yêu như vậy.

Người hầu đi đến bên người quản gia."Bên ngoài có người đến, nói là giúp An tiểu thư tính trước ba vòng, để cho An tiểu thư lựa chọn kiểu dáng."

"Được rồi, mời các cô vào đi."

Tổng thống làm việc hiệu suất cao, chuyện hôm qua mới quyết định, sáng nay người liền từ quốc ngoại chạy đến rồi.

An Chi Manh thở phì phò lên lâu, khóa trái cửa.

"Cốc cốc..."

"vào đi."

Một đám người, cả nam lẫn nữ, ăn mặc thời thượng.

đại mỹ nữ tóc vàng mắt xanh vóc người nóng bỏng đầu tiên tự mình giới thiệu."Chắc hẳn cô là vị may mắn làm tổng thống phu nhân, cô khỏe chứ, tôi là nhà thiết kế áo cưới của cô. cô có thể gọi tôi là Nini."

"A!"

"chào cô, tôi là người chủ lễ đính hôn của cô, cô có bất kỳ yêu cầu gì đều có thể nêu ra cùng tôi." Anh có bề ngoài tuấn lãng, mái tóc xù mắt đen.

Phía sau hai người đi theo mười trợ lý, trong tay bụng vô số tập tranh.

cả ngày này, An Chi Manh bị chôn ở trong này.

Từ chọn kiểu dáng đến trang sức, từ khách quý của nhà gái đến đồ ăn cô thích, bố trí ưa thích.

Châu báu, màu sắc kim cương, độ sáng. Nơi sản xuất, cùng quốc gia, đều yêu cầu kỹ càng.

Một số vấn đề cô căn bản không hiểu, một cái tiếp đến một cái.

bận bịu đến hơn chín giờ tối, bọn họ mới đi.

Cô cảm giác đầu mình kêu ong ong, chẳng phải một cái lễ đính hôn thôi sao? Một chết người, hôm nay còn chưa có chọn xong..

"Chị yêu..." Kha Trạch Vũ rút lại cái đầu nhỏ, bụng lấy một ly nước ép trái cây tươi đặt ở bên cạnh cô."Chị yêu, chị gả cho cậu rồi. cậu không có thương chị chút nào. Đổi lại thành em, em hiểu rõ ràng toàn bộ những gì chị yêu thích, phụ trách toàn bộ hành trình, đâu cần chị mệt mỏi như vậy."

Không thể không nói, đạo này bé đâm vào cậu tổng thống không lưu tình chút nào.

An Chi Manh vốn rất giận anh không hiểu phong tình, nghe qua bé nói kiểu này, tức giận vừa tiêu tan lại nổi lên rồi.

hai mắt Kha Trạch Vũ đen bóng lấp lánh tỏa sáng."Chị yêu, chúng ta chạy trốn đi!"

"Chạy trốn?"

"Đúng rồi! cậuTổng thống, vừa bá đạo vừa không hiểu phong tình. Chị gả cho cậu không bằng gả cho em." bé cực lực đề cử chính mình.

Nhìn lấy bé chăm chú cái đầu nhỏ, cô cười khẽ một tiếng."Được rồi! Thời gian không còn sớm, nên ngủ rồi."

"A! chị yêu đi ngủ sớm một chút." Y Y không thôi rời khỏi phòng, bé mới nhớ tới mình đến để hỏi vấn đề thẻ ngân hàng.

Quay trở lại vừa định gõ cửa, nghĩ được rồi, sáng mai đi!

An Chi Manh mệt mỏi ngã trên giường, đầu óc không ngừng suy nghĩ.

mình thật muốn đính hôn sao? Ở chung không đến một tháng, liền đính hôn? tính cách anh ra sao đều không hiểu rõ...

Đáy lòng hết thấy đối với tương lai, càng ngày càng bất an.

Vô luận cô làm sao cũng cảm giác bất an, mấy ngày nay những người kia vẫn là trước sau như một đến hỏi thăm cô tất cả chi tiết nhỏ.

Một tuần sau, bọn họ mới lui ra ngoài.

Cận Tư Hàn cũng xuất viện về tới tòa thành, mấy ngày nay anh gọi điện thoại cho cô, cô bé này thế mà không tiếp điện thoại."Vì sao không tiếp điện thoại."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Cậu, chúng ta làm giao dịch

Miệng ngáp đồ ăn, gương mặt nhỏ phồng lên nhai chop chép, không thèm liếc anh lấy một cái.

Hừ hừ, mắng tôi à? Mắng tôi thì tôi chẳng thèm nói chuyện với anh nữa.

"Com nước xong xuôi, theo tôi ra ngoài một chuyến."

"Đi đâu?!"

"Buổi họp báo. Đợi lát nữa sẽ có người tới giúp em thu dọn đồ." Thanh âm hoàn toàn nghiêm túc như trước, bao nhiêu ôn nhu chỉ được cất giữ sâu trong đôi mắt đen.

Cô bấu môi, khuôn mặt vẫn tức giận.

Người đàn ông này, không nghiêm khắc với mình một chút thì sẽ chết à? Sẽ chết sao? Sẽ chết sao?

Và và nốt mấy miếng com, chẳng thèm nhìn anh, cô ăn xong trực tiếp leo lên lầu.

Cận Tư Hàn một mặt không hiểu nổi, mình làm sao lại chọc giận cô rồi??"

Quản gia ở một bên đều vì Tổng Thống tiên sinh mà lau mồ hôi lạnh, nhỏ giọng nói: "Tổng Thống tiên sinh, phụ nữ, cần được dỗ dành."

"Dỗ? Tôi đã rất chiều theo ý cô ấy rồi. » Cũng không phải, cô không để ý tới mình, anh cũng chẳng thấy tức giận.

Quản gia xấu hổ, Tổng Thống tiên sinh a! Phụ nữ kiểu gì cũng sẽ bị người như ngài chọc cho tức chết mất thôi!

"Tổng Thống tiên sinh, muốn lấy lòng phụ nữ nhất định phải dỗ dành khéo léo!" Ông cũng khó khăn lau đi mồ hôi cho mình.

"Dỗ??" Cận Tư Hàn lau lau khóe miệng, đuổi đôi chân thon dài, đi lên lầu.

Quản gia dưới lầu lo lắng không thôi, cũng không biết Tổng Thống tiên sinh có nghe vào không.

Cận Tư Hàn vừa trở về phòng, đã nhìn thấy kha trạch Vũ lên lên lút lút thò đầu nhỏ ra, mắt tròn đảo qua đảo lại.

"Cậu, chúng ta làm một cái giao dịch thì sao?" Nói mà không nhận được câu trả lời, cậu cũng không uể oải, không ngừng cố gắng. "Cậu bảo cha mẹ cháu, kêu họ mở lại thẻ cho cháu, cháu dạy cậu làm sao dỗ con gái!"

Gương mặt nhỏ nhắn tràn đầy phản kháng.

Cận Tư Hàn dò xét đứa nhỏ trước mặt, chăm chú suy tư một phút đồng hồ.

"Nói!"

"VẬY LÀ CẬU ĐÁP ỨNG RỒI." Khuôn mặt nhỏ lập tức sáng bừng lên.

"Nói nhanh." Phụ nữ cần phải dỗ dành? Là thật sao?

Nhớ tới khuôn mặt tức giận kia, nếu như có thể làm cho cô cười, nghe một chút cũng chưa chắc không thể.

Kha trạch Vũ quy củ ngồi đối diện anh.

Khuôn mặt nhỏ biểu lộ rất nghiêm túc. "Khục khục... Cậu, cháu sẽ nói cho cậu biết ba cách để dỗ con gái. Cháu là hi sinh vì nghĩa lớn mới nói cho cậu, cậu nhất định phải khiến cho cha mẹ không có lương tâm của cháu mở lại thẻ ngân hàng nha!"

Cận Tư Hàn lạnh nhạt quét mắt nhìn đứa bé, nó lập tức dừng việc nói lại nhai lại.

Khuôn mặt nhỏ hiện lên ảo não, một lúc sau lại khôi phục trạng thái hứng khởi. TRONG lòng thầm mặc niệm "Tỷ tỷ lão bà, đối với chị không thể tầm thường được. Đợi em được mở thẻ, em sẽ dẫn chị cùng cao chạy xa bay!"

"Khục khục... Cậu, cậu nghe cho kĩ đó. Dỗ phụ nữ cần có ba yếu tố, thứ nhất, không biết xấu hổ."

"Thứ hai, kiên trì không biết xấu hổ."

"Thứ ba, kiên trì sống chết không biết xấu hổ."

Nghe xong, Cận Tư Hàn đầu đầy hắc tuyến. Lần đầu tiên anh cảm thấy mình ngu ngốc đến mức lại chăm chú nghe lời một đứa nhóc tám tuổi dạy cách dỗ dành con gái.

Anh trầm mặt, chỉ ra ngoài cửa. "Cút ra ngoài!!!"

"Cậu, cậu hứa với cháu, cậu sẽ giữ lời chứ?"

"Cút ra ngoài!!!" Đon giản không thể nhịn được nữa.

"Cậu, cậu không thể nói lời không giữ lời a!!"

Không thể nhìn được nữa, cánh tay dài trực tiếp túm cổ áo đứa nhỏ xách ra ngoài, trong nháy mắt khóa trái cửa, mặc kệ thanh âm gào khóc thống thiết bên ngoài kia.

Anh ngồi xuống trước bàn máy tính, ngẩn người. "Đồ phụ nữ?? Không biết xấu hổ???" Con người lạnh lẽo thâm trầm, gương mặt tuấn mỹ đầy suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đấu trường tình yêu

An Chi Manh ở trong phòng để mặc cho chuyên gia trang điểm, trang điểm xong cũng mất mấy giờ.

Nhìn cô gái xinh đẹp trong gương mà cô kinh ngạc đến nỗi trợn mắt há hốc mồm.

Nhìn bản thân trong gương, tâm tình lập tức thoải mái, vừa rồi không thoải mái cũng biến mất không thấy gì nữa rồi.

Thấy anh đi đến cửa, cô cao hứng phấn chấn tiêu sái đến trước mặt anh, không ngừng khoe ra dáng người xinh đẹp của mình. "Đẹp không? Tôi đẹp chứ?"

Lễ phục màu bột nước, vừa vặn tôn lên dáng người của cô.

Trước ngực gắn kim cương nhỏ, khiến cho người mặc càng thêm lấp lánh sáng ngời.

Cô mang giày cao gót hơn 10cm, tôn lên đôi chân dài thẳng tắp, làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Phía sau thiết kế lộ lưng trần, tăng thêm vẻ gợi cảm.

"Tôi mặc đẹp chứ? Có phải là rất đẹp hay không?" Cô vươn tay xua xua trước mặt anh "Nhìn đến ngây ngốc vậy??"

Cận Tư Hàn quét mắt qua người chọn trang phục, cất giọng lạnh lùng. "Ai cho hần chọn quần áo."

"Tổng Thống tiên sinh, ngài không hài lòng với trang phục sao? "

Anh kéo cô vào phòng tắm, ra lệnh: "Cởi đi."

"Không cởi! Nhìn rất đẹp, sao lại muốn cởi ra. "

"Tự em cởi hay để tôi cởi thay?." Để cô mặc như vậy đi gặp kí giả, anh khó đảm bảo ánh mắt những kẻ đó sẽ dời đi nơi khác.

Thấy anh định làm thật, cô bắt đầu đi "Cởi thì cởi! Đi ra ngoài!" Dùng sức đẩy anh ra ngoài.

Cận Tư Hàn đi đến trước mặt phục vụ. "Quần áo đâu?"

"Tổng Thống tiên sinh, quần áo ở trong này." Thôi quá một bên vãi cái di động ngăn tủ.

Anh liếc nhanh qua tủ đồ trước mặt.

Váy quá ngắn! Không thể mặc.

Tay áo quá ngắn, không thể mặc.

Lưng rất lộ, không thể mặc.

Ngực rất lộ, không thể mặc.

Xè tà, càng không thể mặc.

Bó sát, không thể mặc.

Tôn nhan sắc, không cần.

Hoa sắc rất khoa trương, không cần.

Tay anh cầm lấy một bộ đồ màu đen thuần, váy dài, không hề lộ liễu chút nào. "Lấy cái này đi. "

Người chọn quần áo nhìn chiếc váy trong tay anh, muốn nói cái gì đó, cuối cùng vẫn là không nói.

An Chi Manh vừa ra đến nơi, nhìn đồ trên tay anh, lập tức không vui, "Tôi không mặc, muốn mặc thì anh đi mà mặc."

Người đàn ông này có phải chỉ muốn mình đẹp thôi không. Ai lại đi chọn bộ đồ xấu như vậy cho cô mặc.

"Em mặc hay để tôi mặc giúp?" Giọng người đàn ông nhẹ nhàng, chẳng có chút cảm xúc gì, đậm mực khiến cho người ta càng thêm tức giận.

Cái người này nói một câu ngọt ngào thì sẽ chết sao.

Cô bất bình nhận lấy quần áo trong tay anh, đi vào nhà vệ sinh thay đồ.

Nhìn cô gái trong gương váy dài đến đầu gối mà khóc không ra nước mắt.

Đến cả dáng người hoàn mỹ của mình cũng không thể cứu vớt được hình tượng.

Liếc mắt nhìn qua thì chẳng khác gì một lão bà.

Cô hậm hực mở cửa, nhìn đầu xỏ gậy tội.

"Ừm, cái này tốt lắm." Cận Tư Hàn vừa lòng nhìn đồ chính mình chọn lựa, biểu cảm gương mặt anh khiến người ta chán ghét đến cùng cực.

Đối với gương mặt nhỏ nhắn tức giận của cô, anh vẫn chẳng ở ề. "Đi thôi! Phóng viên bọn họ đều đang chờ."

"Ừ, anh xuống trước đi, tôi sẽ xuống sau." Nhìn anh đã bước xuống lầu, cô trực tiếp với lấy túi xách, nhét bộ váy sắc màu vào trong.

Khoe miệng gọi lên nụ cười nghịch ngợm. Hừ, không cho tôi mặc, vậy tôi không mặc là được.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Tiện nhân quyền rũ ông xã tôi

Ôm tâm trạng sung sướng tiêu sái xuống lầu, cô quét mắt nghi hoặc về phía Cận Tư Hàn đang nhìn túi xách của mình.

Cô nhíu mi, "Sao? Tôi lấy lại túi không được à? "

Nhìn cái túi to đùng kia, anh vẫn cảm thấy cô nhất định có việc đang lừa mình.

Nhưng nếu mạnh mẽ cướp lấy túi của cô, cô hẳn sẽ tức giận. Nghĩ vậy, anh liền từ bỏ. "Không có việc gì, đi thôi!"

Anh duỗi tay dài, ôm lấy thắt lưng cô, bước đi.

Hai người lên xe, trong vòng nửa giờ đã tới nơi.

Lúc này, hơn trăm chỗ ngồi đã đầy trập phóng viên.

Bên ngoài cũng có phóng viên đứng châu trực, chặt như nêm cối.

Thấy tổng thống xuống xe, bên cạnh còn ôm một cô gái, tình nồng ý mặn, bọn họ lập tức như ong vỡ tổ xông lên.

Bảo vệ vây hai người bên trong, quây kín không một kẽ hở.

An Chi Manh lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đối mặt với vô số ánh đèn flash, cô có chút ngượng ngùng tránh vào ngực anh.

Cận Tư Hàn ôm lấy cô, bình tĩnh đi vào hội trường.

"Tổng Thống tiên sinh, xin hỏi cô gái bên cạnh ngài là ai? "

"Tổng Thống tiên sinh, lần này ngài cho mở cuộc họp báo là vì cô gái này sao? "

"Tổng Thống tiên sinh, nghe đồn ngài đưa một cô gái vào tòa thành, là cô gái đấy đây sao? "

"Tổng Thống tiên sinh..."

"Tổng Thống tiên sinh..."

Toàn bộ quá trình anh đều ôm lấy cô, che chở cô, một đường tiến thẳng vào hội trường.

Phóng viên trong hội trường vừa thấy tổng thống tiến vào liền đứng hết dậy, nhưng cũng không ồ ạt xông lên như đám người bên ngoài.

Những ánh mắt tò mò, khó hiểu, hiếu kì dồn hết về phía cô gái lạ mặt đi cạnh tổng thống.

Anh đưa cô tiến thẳng đến ghế tọa, ngồi xuống, ghé sát bên tai cô thì thầm "Có tôi ở đây, ngồi xuống đi."

"A!" Cô ngồi xuống cạnh anh, trước hàng nghìn ánh mắt kì quái, cô có chút buồn buực cần giải quyết. "Cái kia, tôi đi WC trước."

Nhìn theo bóng cô gái vừa nói xong liền rời đi, Cận Tư Hàn đánh phái người đi theo bảo vệ cô.

Dưới sự hộ tống của đội ngũ bảo vệ, cô đã an toàn tới WC.

Rất nhanh đóng cửa lại, nhìn bản thân vẫn còn đang kinh hoàng trong gương, cô hít thở mạnh một hơi. "An Chi Manh, mày có thể! Không phải chỉ là một buổi họp báo chiều đái kí giả thôi sao! Chẳng có gì to tát cả."

Cô lấy ra bộ đồ đen trong túi, mặc vào xong xuôi mới hài lòng nhìn bản thân.

Thu dọn mọi thứ, An Chi Manh mới ra ngoài.

Suýt chút nữa đụng vào người ta, cô định tránh qua bên phải, không ngờ người đó cũng đi cùng hướng.

Thay đổi vài lần mà vẫn bị trùng bước, cô có ngốc cũng biết là bị cố tình ngăn đường.

Cô đứng một bên, đánh giá cô gái xinh đẹp kia.

Trang phục vừa vặn, hoàn hảo tôn lên dáng người kiều diễm.

Cô gái đó đẹp đến mức khiến đàn ông rục rịch, đẹp khiến phụ nữ nhìn vào phải thấy hổ thẹn.

Cô gái kia cũng đồng thời đánh giá lại cô, hai người đánh giá nhau một hồi mới chịu ngưng.

Cô gái đó lên tiếng, "Cô chính là tiện nhân dám quyến rũ chồng tôi? "

"Xin lỗi, ông xã cô là ai, tôi đây không biết. " Người ta mắng cô, cô không thể không đáp trả.

Giả Thư Phi hai tay khoanh trước ngực, kiêu căng nhìn cô. "Cô là An Chi Manh?! Cha mẹ đều chết hết, trong nhà còn một bà già 70 tuổi. Với gia thế như vậy mà cũng vọng tưởng đến ông xã tôi. Không muốn chết thì mau rút lui đi. "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Mọi chuyện đã có tôi

An Chi Manh cũng khoanh tay trước ngực, lạnh lùng nhìn cô gái đó, "Cút, tôi đây sẽ không. Nếu không, cô làm mẫu chút cho tôi xem. "

Giả Thư Phi gãi mặt. "Đừng tưởng có tổng thống bảo vệ cho cô là cô có thể bình yên vô sự. Đừng quên, nhà cô vẫn còn bà già 70 tuổi. Thúc thời thì mau cút cho tôi. Kẻ bình dân lại dám treo cao không phải vì tiền thì sao?! Muốn bao nhiêu, chỉ cần cô mở miệng tôi trực tiếp cho cô."

Sau đó tay lôi ra một tờ chi phiếu, giơ lên trước mặt cô. "Tùy ý điền, chỉ cần cô chịu rời khỏi anh ấy."

An Chi Manh cười lạnh nhìn chi phiếu trong tay. "Cô nói xem đường đường là tổng thống một quốc gia, vậy đáng giá bao nhiêu tiền? Chi e là cô có táng gia bại sản cũng chẳng đáp ứng đủ!"

"Con tiện nhân này, không chịu rời khỏi chồng tôi thì đừng trách tôi không khách khí." Cô không nghĩ tới còn có loại phụ nữ không biết xấu hổ như vậy, thật khiến người ta thấy thương thay cho gương mặt ngây thơ nhỏ nhắn kia.

An Chi Manh cười nhạt, nhìn cô gái kia.

"Cô cản đường tôi, chỉ cần tôi nói một câu thôi, thị vệ có thể chạy vào ngay. Bên ngoài nhiều phóng viên như vậy, đến lúc đó tiểu tam là tôi hay cô, chúng ta hãy phân định rõ ràng!" Nói rồi cô vươn tay, trực tiếp đẩy cô gái kia ra.

Đối với những con chó điên mắng nhiếc mình, cô cũng chẳng thêm để tâm.

Cô nhấc bước, thẳng lưng, tiêu sái rời đi.

"An Chi Manh, muốn biết cha mẹ cô chết như thế nào không?" Giả Thụ Phi nói vớ theo, thấy cô tạm dừng bước, sắc mặt có phần giãn ra, "Cô cho là cha mẹ cô chỉ đơn thuần chết do tai nạn xe cộ thôi? Thế giới lớn như vậy, tai nạn xe cộ nhiều như vậy, sao lại dính vào cha mẹ cô."

An Chi Manh dừng chân trong đầu hiện lên cảnh vụ tai nạn máu me đầm đìa, cả ánh mắt tuyệt vọng cha mẹ nhìn cô.

Cho dù đã qua mười năm, đó vẫn là ác mộng ngày đêm dày vò cô.

Giả Thụ Phi thấy cô đã dừng lại, lại mở miệng. "Chỉ cần cô đáp ứng rời khỏi ông xã tôi, tôi sẽ đem chứng cứ giao cho cô, để cô tố cáo hung thủ."

Cô gái không ngừng thuyết phục: "Chẳng lẽ cô lại vì chút tư lợi, mặc kệ cha mẹ cô chết oan uổng sao? Chẳng lẽ cô đã quên đứa trẻ bảy tháng trong bụng mẹ cô, chưa kịp chào đời đã mất đi? Đối với đứa nhỏ bất còn biết bao nhiêu. Cô nhìn lại mình đi, an nhàn hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp, có phải quá tàn nhẫn với đứa bé đó hay không? "

Cô ta một mực lên án, khiến cho chút kiên cường của cô bỗng chốc bị đánh tan.

Trông mắt dâng lên một tầng sương mù, cô nhấc chân, một mạch rời đi.

Cô ta lừa mình, nhất định là đang lừa mình, nhất định.

"Cô đang cảm thấy là tôi lừa cô đúng không? Cô có thể về nhà hỏi lại bà cô về chuyện năm ấy, bà ấy sẽ nói cho cô biết tôi có lừa cô hay không. Tôi tên là Giả Thụ Phi, điện thoại của tôi là 1... Ngày nào đó cô sẽ cần tôi." Giả Thụ Phi cười lạnh nhìn theo bóng dáng chật vật rời đi.

An Chi Manh quay lại chỗ ngồi, phóng viên tất cả đều im lặng nhưng ngầm trao đổi ánh mắt với nhau.

Cận Ti Hàn nhìn cô thay đổi bộ váy, mày kiếm hơi nhíu chặt.

Anh nhìn gương mặt cô, cố gắng kiềm chế. "Làm sao vậy?"

"Anh nói xem, có bao nhiêu tai nạn xe cộ không rõ nguyên nhân?" Dù cô không tin tưởng những lời cô gái kia nói, thế nhưng vẫn cân nhắc không thôi.

Anh quét mắt nhìn thị vệ, thị vệ tiến lên ghé sát tai anh báo cáo.

Cận Ti Hàn nhìn sắc lẹm. "Đừng nghĩ nhiều như vậy, mọi chuyện có tôi rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Ý nghĩ đáng sợ

"Vâng!" Ngẩng lại cũng đúng, khẳng định là cô gái kia đang lừa cô.

Hội chiêu đãi ký giả chính thức bắt đầu.

Cận Ti Hàn nhìn cô gái mắt hờn vía bên cạnh, không rõ cô đang nghĩ điều gì.

"Hôm nay mở hội chiêu đãi ký giả, tôi muốn thông báo hai sự kiện. Thứ nhất, thân thể tôi rất tốt. Mấy hôm trước bị cảm mạo, cho nên có chút khó chịu, giờ mọi người cũng thấy rồi, tôi rất tốt."

"Thứ hai, bên cạnh tôi đây chính là vợ tương lai của tôi, một tháng sau chúng tôi sẽ kết hôn. Cô ấy vẫn chỉ là sinh viên, hi vọng mọi người sẽ không làm phiền cô ấy." Mắt lạnh quét một vòng đám phóng viên không an phận, "Những gì tôi muốn nói chỉ có vậy, còn gì thắc mắc có thể hỏi thư kí của tôi."

Nói rồi anh ôm lấy cô gái đang mất hết thần trí rồi đi, bỏ lại sau lưng bao thư kí của mình cùng với đám phóng viên và cục diện rối rắm.

Mãi đến khi hai người ngồi vào trong xe, Cận Ti Hàn thấy cô vẫn là không yên lòng.

Đưa cô về tòa thành, lại đổi xe về phủ tổng thống, vào phòng làm việc trực tiếp gọi cho thiêu kí "Vào đây."

"Tổng Thống tiên sinh, ngài tìm tôi có chuyện gì."

"Cậu đi tra xem tai nạn xe cộ mười năm trước của cha mẹ An Chỉ Manh, nguyên nhân là gì? "

Bí thư nhìn tue liệu trong tay."Vâng, tôi lập tức đi làm."

————— tòa thành tổng thống —————

An chỉ Manh còi giày, nằm trên sofa, trong đầu vẫn quần quanh lời cô gái kia.

Suy nghĩ phiền toái một hồi, cuối cùng cô vẫn lấy điện thoại ra, bấm một dãy số gọi đi.

Cô đã do dự rất nhiều lần, tối rồi còn gọi tới như vậy...

Điện thoại vang lên một hồi liền truyền đến giọng phụ nữ tang thương."Alo, mạnh mạnh a! Nhớ bà ngoại phải không?!"

"Đúng vậy! Cháu nhớ bà ngoại. Bà, dạo này bà có khỏe không?"

"Bà khỏe! Ăn ngon ngủ ngon, cháu có khỏe không? Một mình ở bên ngoài đừng bắt ép chính mình, ăn uống đầy đủ vào đó. "

"Vâng! Cháu biết rồi, bà cũng phải chú ý đừng để bị cảm nắng." Hai người nói chuyện phiếm một hồi, cô đột nhiên có chút không biết nên mở miệng thông báo với bà như thế nào. "Bà ngoại, tháng sau cháu sẽ đính hôn." Cuối cùng, cô đành đánh liều nói ra.

"Đính hôn? Mạnh mạnh! Cháu đừng dọa bà ngoại, cháu vừa qua 18 tuổi, sao có thể đính hôn sớm vậy chứ! Người đàn ông kia là ai, có khi nào là lừa đảo không, mạnh mạnh a! Cháu còn nhỏ, ở bên ngoài đừng để bị người ta lừa. Không được, cháu ở đâu? Bà qua đó. "

Nghe những lời quan tâm qua điện thoại, đa tạ lòng cô trở nên âm ảm.

Trên thế giới này cũng chỉ có bà ngoại đối xử tốt với cô."Bà ngoại, không phải kẻ lừa đảo đâu. Vị hôn phu của cháu chính là tổng thống. "

Đầu dây bên kia trầm mặc hồi lâu, lát sau mới nghe được thanh âm sắc lẹm đầy giận dữ" Mạnh Mạnh, mau quay về. Nếu không, đừng trách bà không nhận cháu nữa. "

"Bà ngoại, thật sự là tổng thống, không phải kẻ lừa đảo mà. "

"Nhanh, mau trở về."

Đầu dây thúc giục, khiến cô có chút hoang mang."Bà ngoại, thật sự không phải kẻ lừa đảo, hôm nào cháu dẫn anh ấy tới gặp bà, bà sẽ biết anh ấy có phải lừa đảo không. "

"An Chỉ Manh, nếu ngày mai cháu không về, vậy đừng bao giờ nhận bà là bà ngoại cháu nữa. "

"Đô đô đô..."

Điện thoại bị cúp, bên tai còn văng vẳng lời nói giận dữ của bà ngoại.

Bà ngoại nghe thấy tổng thống liền phản ứng lớn như vậy?? Nghĩ đến lời cô gái kia, não bộ An Chỉ Manh xuất hiện ý nghĩ đáng sợ.

Cô lắc mạnh đầu."Sẽ không! Sẽ không! Anh ấy chưa bao giờ uống rượu!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Phía trước năng lượng cao, mời tự chuẩn bị...

Cận Tư Hàn trở lại tòa thành, hẳn là hơn hai giờ khuya rồi.

Một tháng này chồng chất nhiều việc lắm, nhìn lấy dung nhan ngủ say ngọt ngào, có mấy lời không biết nên làm sao mở miệng.

Anh không nghĩ tới, chính mình mười năm trước sai lầm một lần duy nhất, dẫn đến cô cả đời tổn thương.

Nếu như, lúc trước chính mình không có vừa vặn qua ngục giam, có phải xe sẽ không bị tù phạm cướp đi hay không, có phải sẽ không phát sinh việc về sau hay không.

bàn tay thô ráp hữu lực nhẹ nhàng ma sát dung nhan cô ngủ say, cô ngủ say mảy liễu nhú chặt.

Tâm đầu đón từng đợt."Manh Manh, thực xin lỗi! Tôi sẽ dùng cả kiếp sau sủng cô, yêu cô cả đời, để cả đời còn lại không hề có nếp nhăn, chỉ có nụ cười."

Mệt mỏi nằm bên người của cô, ôm eo của cô.

Trên môi cô nhẹ nhàng in lên một nụ hôn, hai người nặng nề thiếp đi.

Sáng sớm hôm sau, hơn năm giờ Cận Tư Hàn thức dậy rồi.

Nhẹ chân nhẹ tay đến phòng của mình rửa mặt, đi xuống thang lầu, quản gia đã cho người chuẩn bị xong bữa sáng.

"Tổng Thống tiên sinh, mời dùng cơm."

"Ừm." Ăn xong bữa sáng, mắt nhìn trên lầu. "Chờ cô ta tỉnh lại, ông để cho cô chọn phong cách mình thích, đổi mới tòa thành." Cô không thích màu trắng đen, tòa pháo đài này sửa sang dựa theo phong cách của mình.

Có vẻ cực kỳ nặng nề, hẳn không phải là cô ưa thích!

Quản gia sững sốt một chút. "Biết rồi, Tổng Thống tiên sinh." Đưa mắt nhìn anh đi ra ngoài, nhanh chóng liên hệ công ty trang trí,

Hơn 9h sáng An Chi Manh mới tỉnh lại, một đêm qua cô luôn luôn thấy ác mộng.

Mộng thấy cha mẹ máu chảy đầm đìa nằm ở trong xe, ánh mắt tuyệt vọng nhìn chòng chọc vào mình.

Ngơ ngác mất hồn mất vía đi xuống lầu, thanh âm của quản gia bên cạnh đều không nghe thấy.

Ngơ ngác ngồi trong nhà ăn, nhìn bữa sáng trên bàn, cũng là một lời lại một lời.

Quản gia ở một bên nhìn lấy, chẳng lẽ hai người lại cãi nhau rồi hả???

Cũng không giống a!

"Chú Quản gia, tổng thống có uống rượu không?"

"Tổng thống thỉnh thoảng sẽ uống, nhưng căn bản sẽ không uống."

"A! Vậy thì vẫn là uống!" Lòng trầm xuống."Vậy anh sẽ uống say sao?"

"Rất ít, cơ hồ không có, tổng thống luôn luôn rất biết tiết chế thói quen mình sinh hoạt."

Đôi mắt sáng nhiễm lên đau kịch liệt. "A! Vậy là sẽ còn uống say."

"Cũng có thể nói như vậy." ông xác thực thấy tổng thống uống say qua mấy lần.

Tâm chìm vào đáy cốc, lại nhiều vấn đề, cô còn không dám hỏi ra miệng, cô sợ đáp án kia không như mình muốn.

Cô đơn đứng dậy, xoay người lên lầu.

Quản gia nhìn bóng lưng An tiểu thư tiêu điều, cảm giác chính mình giống như nói sai cái gì rồi.

Nhưng nghĩ nghĩ, chính mình không có nói sai cái gì???

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh nói để cho cô sửa chữa tòa thành. An tiểu thư..." Nhìn cô nhanh chóng đóng cửa lại, quản gia gãi đầu một cái.

An Chi Manh nhốt mình ở trong phòng, ngơ ngác ngồi ở trên ghế sofa.

Hai mắt không tiêu cự nhìn ngoài cửa sổ, thật là anh sao?

Lúc trước rượu điều khiển nghe nói người nọ đi ngồi tù, phán quyết mười năm còn bồi thường hai trăm vạn. Thế nhưng, rõ ràng anh không có ngồi tù a!

Người ta là tổng thống, cả nước đều do anh định đoạt, tìm người thay thế rất dễ dàng.

Đáy lòng hai thanh âm không ngừng giao chiến trong đầu, tra tấn đầu cô đau nhức.

"Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh..."

Nhìn điện thoại hiện lên bên trên hai chữ bà ngoại, tay bấm nút trả lời giống như nặng ngàn cân.

Cuối cùng vẫn là bấm xuống nút trả lời. "Bà ngoại!"

"có tôi không?"

"Không, bà ngoại, thật muốn qua sao?" Đáy lòng tồn tại một tia may mắn sau cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Không trở về nhà, bà sẽ chết

Trong điện thoại truyền đến một trận gầm thét. "An Chi Manh, có phải cháu muốn chọc giận chết bà hay không, mới bỏ qua. bà cho cháu biết, hôm nay nếu cháu không về nhà, bà sẽ đi chết!"

"Tút TUT TUT..." Nhìn điện thoại bị cúp máy, cô rất muốn gọi điện thoại cho anh, chất vấn anh việc mười năm trước.

Nhưng lại sợ nghe thấy đáp án mà mình không muốn, nếu thật như thế, mình thật có thể rời khỏi anh sao?

Anh lại để mình rời đi sao?

Thẳng đến màn hình tự động khóa lại tối đen, từ đầu đến cuối cô không có dũng khí gọi điện thoại đi.

Mất hồn chán nản cầm lấy túi xách, đi ra ngoài cửa, điện thoại di động lẻ loi lơ lửng bị rơi ở trên ghế sofa.

Quản gia trông thấy An tiểu thư mất hồn xuống lầu, cảm giác cô so với vừa rồi giống như nghiêm trọng hơn rồi.

"An tiểu thư, cô đi đâu?"

"An tiểu thư?" Thấy cô vẫn không nghe thấy tiếng mình, không thể không lấy tay đẩy cô. "An tiểu thư, cô không thoải mái sao?"

"Không, chú Quản gia, cháu phải đi ra ngoài một bận. chú có thể phái xe đưa cháu đi chứ?" Tòa thành quá lớn, dân mù đường như cô căn bản không đi ra được.

"cô muốn đi ra ngoài sao? cô chờ một chút, tôi gọi điện thoại."

Để cô ra ngoài, ông cũng không có gan lớn như vậy. Nhanh chóng gọi điện thoại nội bộ văn phòng tổng thống, đem tình huống nói với anh một lần.

"Tốt, tốt." Đưa điện thoại di động cho cô. "An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh muốn trò chuyện với cô."

cô hồ hững hờ tiếp nhận điện thoại, trực tiếp mở miệng. "Tôi muốn về nhà, anh phái xe cho tôi. Hoặc là anh cũng có thể đưa tôi ra khỏi thành bảo."

"Tốt, cần tôi bồi sao?"

"Không cần." Bà ngoại nghe thấy tên anh đều kích động như vậy, trông thấy người đoán chừng sẽ trực tiếp tức chết.

Đem điện thoại đưa trả lại cho quản gia, quản gia tiếp điện thoại nghe tổng thống răn dạy.

"Tốt! Tôi biết, tốt tốt!" Trọn vẹn dặn dò ba phút, mới dập máy điện thoại. "An tiểu thư, tôi qua chuẩn bị xe cùng bảo vệ cho cô."

"Bảo vệ cũng không cần, tôi cũng là trở về nhà." Cô ý tứ không muốn về nhà có bất kỳ liên quan với anh, có lẽ như thế bà ngoại phần cảm tốt hơn một chút.

Quản gia bắt lực nói: "Đây là Tổng Thống tiên sinh phân phó! Hiện tại cô là nhân vật của công chúng. Bên ngoài rất nhiều cử nhân muốn đưa Tổng

Thống tiên sinh vào tử địa, bọn họ không cách nào chạm tới Tổng Thống tiên sinh, rất nhanh có khả năng tìm tới cô. Mang theo bảo vệ, là nhất định, cũng là Tổng Thống tiên sinh dặn đi dặn lại nhất định phải mang theo."

"A! Vậy khi tôi đến nhà, các người đừng xuất hiện ở trước mặt tôi."

"Được rồi, tôi sẽ phân phó bọn họ."

Quản gia mang theo cô đi bãi đỗ xe, qua vô số cái ngõ. Con đường này cô đi qua bốn, năm lần, khi phải qua chỗ ngõ thứ ba, cô liền triệt để mơ hồ rồi.

Vừa lên xe, được an bài xe thể thao ba chỗ.

Cô ngồi ở giữa, tay lái phụ, ba chỗ ngồi phía sau và hai chỗ ngồi bên cạnh mình đều được an bài bảo vệ.

Trước sau, hai bên theo mấy chiếc xe bảo vệ, quả thực là bảo hộ kín không kẽ hở.

Nhìn một đầu hắc tuyến. "Chú Quản gia, đây có phải là quá khoa trương rồi hay không hả?"

"Không khoa trương, nếu cô biết cừ nhân của Tổng Thống tiên sinh ở trong nước R nhiều như vậy, cô liền không có chút nào cảm thấy khoa trương rồi."

An Chi Manh chỉ cảm thấy một đoàn quạ đen bay qua từ đỉnh đầu, trong nháy mắt cảm giác mình đã bị một vận điềm thương tổn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Có phải thế không

Cái quốc gia này có trên trăm triệu nhân khẩu...

Cừ nhân chẳng phải là đầy đường, rừng mình một cái, cũng không tiếp tục cảm thấy những bảo vệ này nhiều rồi.

Hơn hai giờ, xe mới dừng ở cửa Liễu gia.

Nơi này thuộc về vùng ngoại thành nước R, đó là cái bán biệt thự hai tầng, bên trên hàng rào nở đầy bông hoa mềm mại.

Vừa xuống xe đã nhìn thấy bà ngoại đứng ở cửa, nhìn quanh trái phải.

"Bà ngoại, cháu ở chỗ này đây!" Nhìn bảo vệ ở sau lưng. "Các người đều trở về đi!"

"An tiểu thư, chúng tôi nhất định phải bên cạnh bảo hộ an toàn của cô." Bọn họ không có mệnh lệnh của Tổng Thống tiên sinh, cũng không dám tự mình rời đi.

An Chi Manh nhìn về phía bà ngoại càng ngày càng tới gần, ngữ khí có chút lo lắng. "Vậy các người đừng để bà ngoại tôi trông thấy, đi nhanh đi!"

Bọn bảo vệ thương lượng một chút, lái xe rời đi.

Lúc này, vừa vặn bà ngoại đi đến bên cạnh cô, cô nghiêng đón. "Bà ngoại, bên ngoài mặt trời lớn như vậy, làm sao bà lại chờ ở bên ngoài."

"Hừ! Cùng bà về nhà." Tay trần đầy nếp nhăn, coi như dùng hết toàn lực lôi kéo cô đi, cũng kéo không nhúc nhích.

An Chi Manh thân mật điều chỉnh cước bộ, một chút xú đi về nhà.

Từ nhỏ không có ba mẹ, càng không biết ông nội bà nội là ai, chỉ có bà ngoại sống nương tựa lẫn nhau.

Cô xem như mẹ mình tồn tại, cũng là thân nhân duy nhất của mình tồn tại trên thế giới này.

Giúp cô mở cửa phòng, mặt chạm tới không khí lạnh, để nhân tâm ở giữa mát mẻ một trận.

Đây nhất định là bà ngoại sớm mở điều hoà không khí cho mình, chỉ cần mình không ở nhà, bà đều không nỡ dùng quạt điện, đừng nói dùng tới điều hoà không khí.

Trái tim nổi lên ầm ập, đỡ bà ngồi xuống, giúp bà rót chén nước.

"Bà ngoại, bà muốn ăn cái gì, cháu đi mua cho bà?"

"Không cho phép đi, hôm nay vào cửa này, cũng không cho cháu đi." Giọng tang thương hùng hậu hữu lực.

An Chi Mạnh cười ngọt ngào rúc vào trong ngực của bà. "Bà ngoại, cháu đều không đi, cháu ở bên cạnh bà."

"Hừ, đừng chỉ dùng mồm mép dỗ ngọt Bà già này, bà nói là thật sự." khuôn mặt bà đầy nếp nhăn, nghiêm túc nhìn cô.

Đem tay cô nũng nịu lấy ra, chỉ một bên ghế sofa để cho cô ngồi xuống.

Thấy cô ngồi xuống, lúc này mới nghiêm túc nói: "Manh Mạnh, đáp ứng bà ngoại một sự kiện, được không?"

"Bà ngoại..." tư tâm cô không muốn đối mặt cái vấn đề bên nhon này.

mặt Hạ Thu Hương tràn đầy nếp nhăn trở nên ai oán. "Bà ngoại biết mình già, nói chuyện không còn được rồi..."

giọng bao hàm tang thương để nội tâm của cô chua xót. "Bà ngoại... bà nói, cháu nghe."

"Tốt, vậy bà đã nói, cháu nghe cho kỹ." Thần sắc vô cùng nghiêm túc. "bà không cho phép cháu lại đi gặp tổng thống, càng không cho phép đính hôn với anh ta, càng không thể có bất kỳ lui tới nào với anh ta."

"Bà ngoại, có thể nói cho cháu vì sao không?"

"cháu không muốn bà chết không nhắm mắt, thì đừng đi. Coi như cháu thật muốn cùng anh ta lui tới, cũng chờ sau khi bà chết đi."

"Bà ngoại..." đây là lần thứ nhất bà ngoại có lời nói nặng như vậy, từ nhỏ đến lớn bà ngoại đối với mình cũng là nhẹ giọng thủ thủ.

Bởi vì mình không cha không mẹ, bà càng đối với mình cẩn thận che chở.

Đã lớn như vậy, bà là lần thứ nhất nghiêm túc nói chuyện với mình như thế.

Đáy lòng không ngừng dâng lên suy nghĩ đáng sợ. "Bà ngoại, ba mẹ chết thật có quan hệ với anh ta sao?" Hỏi ra câu này, đã dùng hết toàn bộ khí lực của cô.

Đôi mắt sáng chờ đợi nhìn lấy bà, cô không biết mình đang chờ đợi đáp án gì.

Hạ Thu Hương thở ra một hơi khí tức đục ngầu. "Manh Mạnh, cháu còn nhỏ, chờ cháu tốt nghiệp đại học, bà nói hết thật cho cháu."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Cô ở đâu? ?

"Bà ngoại, sang năm cháu có thể tốt nghiệp rồi. bà không thể nói cho cháu biết hết thật sao? Đến cùng có phải anh say rượu đụng chết ba mẹ hay không? Đúng hay không?" Câu nói này nghẹn dưới đáy lòng, đè nén cô không thể thở nổi.

"Không phải, nhưng cùng anh ta có quan hệ." Giọng tang thương mang theo hận ý nhàn nhạt.

Mô phỏng cái nào cũng được mà nói để cho cô càng thêm muốn biết chân tướng. "Bà ngoại, cái gì gọi là không phải, lại cùng anh có quan hệ? Rốt cuộc là ý gì?"

"Đừng hỏi nữa, cháu chỉ cần biết rằng chó ở chung với anh ta, chăm chỉ đọc sách là được rồi." Để lại lời nói thâm thúy, người đã đi rồi.

Nhìn lấy bóng lưng bà ngoại càng phát ra tang thương già đi, đáy lòng ê ẩm.

Bà ngoại so với lần trước gặp càng già nua, lưng đều cong xuống.

Nghĩ tới nghĩ lui vẫn là gọi điện thoại hỏi anh một chút, cô vẫn chưa tin chuyện kia lại là anh làm.

Lật tìm trong túi xách, làm sao cũng tìm không ra điện thoại di động, lúc này mới nhớ tới điện thoại di động rơi ở trong thành bảo rồi.

Cầm lấy máy riêng, lại không nhớ ra số điện thoại của anh! Lúc này bà ngoại càng không để cho mình đi ra ngoài, chỉ có thể giương mắt nhìn.

buổi tối anh thấy mình không có trở về, hẳn là sẽ tìm đến mình sao???

————— tòa thành tổng thống —————

hai giờ sáng, Cận Tư Hàn mới trở lại tòa thành.

theo quán tính đẩy ra cửa bên cạnh, mượn ánh trăng mờ tối mò mẫn đến phòng ngủ, nhìn thấy giường trống rỗng, trong chốc lát thất thần.

Đẩy cửa phòng tắm ra, trống rỗng.

Tìm khắp phòng, không nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, đáy lòng cũng biến thành trống rỗng.

Nhanh chóng rời phòng đi xuống lầu. "Quản gia, quản gia..."

Quản gia mặc đồ ngủ, vội vàng từ góc rẽ lầu một chạy chậm đến. "Tổng Thống tiên sinh, ngài có việc gì?"

"cô ta đâu rồi?"

"Ngài nói là An tiểu thư sao? buổi sáng cô ra ngoài, không có trở về." ông cũng tò mò, chẳng lẽ An tiểu thư lại bắt đầu chạy trốn rồi hả???

Mây kiếm chau lên. "Không có trở về??? không gọi điện thoại sao?"

Quản gia nhanh chóng cầm điện thoại di động từ bên trên bàn trà đưa cho Tổng Thống tiên sinh. "An tiểu thư không mang theo điện thoại di động."

Nhìn điện thoại di động màu phấn hồng trong tay, mắt đen dần dần nhiễm lên cuồng bạo. "Liên hệ bảo vệ, ngay lập tức." hôm qua anh cũng cảm giác được cô không thích hợp, đáng chết cô hỏi cũng không hỏi tự mình đi rồi.

Quản gia nhìn thấy Tổng Thống tiên sinh đầy sát khí, lặng lẽ lui về phía sau mấy bước.

Não nghĩ đến buổi sáng An tiểu thư nói lời khó hiểu, không biết nên nói hay không.

Thấy anh xoay người, mở miệng nói ra: "Tổng Thống tiên sinh, buổi sáng An tiểu thư hỏi tôi một số việc không hiểu thấu."

cước bộ anh dừng lại, giọng băng lãnh. "Nói."

"Cô ta hỏi tôi ngài có uống rượu hay không, có từng uống say qua hay không."

Mắt đen chỗ sâu lạnh thấu xương. "ông trả lời như thế nào."

"Tôi..." Đột nhiên cảm giác không khí chung quanh lạnh vài lần. "Tôi nói ngài ngẫu nhiên có uống, ngẫu nhiên uống say, nhưng vẫn là rất tiết chế."

"Tôi biết rồi." Cô gái đáng chết, không phân rõ xanh đỏ đen trắng thì đi tin người khác.

Chờ anh bắt cô trở về, nhất định trừng phạt cô.

Quản gia nhìn bóng lưng Tổng Thống tiên sinh rời đi, luôn cảm giác Tổng Thống tiên sinh liếc một chút sau cùng này, có loại ảo giác hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Vì cô, u mê cũng rất tốt

Đêm khuya, trên đường xe chạy yên tĩnh vang lên tiếng bánh xe ma sát chói tai.

Vô số chiếc xe đua nhanh như tên bắn vụt qua, làm rối loạn đêm khuya yên tĩnh.

Sau hai giờ, mười mấy chiếc xe đua hạn chế số lượng ngừng ở trong cư xá.

Trong cư xá không ít người bị đánh thức, mở cửa sổ ra muốn ngắm người, lại thấy nhiều xe đua sang trọng như vậy.

người ngắm chửi biến thành hiếu kỳ, đó là vùng ngoại thành, đừng nói xe thể thao hạn chế số lượng, tùy tiện một chiếc bảo mã(BMW) kiểu mới nhất tới đều có thể đề cho người ta hiếu kỳ thật lâu.

Vừa tới là mười mấy chiếc, buổi sáng cháu gái Hạ gia cũng là ngồi xe đưa tới, cũng vài chiếc.

Có thể không phải tìm cô, mang tâm trạng hiếu kỳ, đêm hè tất cả mọi người tò mò nhìn ngoài cửa sổ.

Cận Tư Hàn mở ra đôi chân dài, trực tiếp từ trong xe đi ra.

Thăng tấp đi tới mục tiêu, lái xe trước cửa.

Nhấn chuông cửa, chuông cửa vang lên vài phút đồng hồ còn không có người đến mở cửa.

Dáng anh thăng tấp, vẫn như cũ vững như núi Thái Sơn ở ngoài cửa không nhanh không chậm nhấn lấy chuông cửa.

An Chi Manh ở trên lầu hai nhìn bóng dáng ngoài cửa sổ, lòng rối bòng bong.

"Không cho phép nhìn, đi ngủ." Hạ Thu Hương trực tiếp kéo màn cửa, lớn tiếng trách cứ cô.

Trong đầu quanh quẩn bóng dáng mạnh mẽ rấn ròi nơi cửa, đứng dưới ánh đèn lò mờ chập vật như vậy.

Lòng cô không đành lòng, ánh mắt khẩn cầu nhìn bà. "Bà ngoại, đã không phải lỗi của anh, cháu có thể xuống dưới nói với anh ta vài câu không? Cháu cam đoan không đi với anh ta, có thể không?"

"Không thể! đi ngủ cho bà. Chỉ cần bà lão này còn chưa có chết, các người không cho phép gặp mặt, nửa chữ cũng không thể nói."

Nhìn thấy bà ngoại kiên quyết rời đi bóng lưng già nua, đang nhìn bóng lưng thăng tấp chập vật ngoài cửa sổ, lâm vào lưỡng nan.

Bên tai tiếng chuông cửa một mực tiếp tục vang lên không ngừng, giống như lại làm đấu tranh với người trong cửa im ắng.

Bảo vệ xếp thành một hàng đứng sau lưng Tổng Thống tiền sinh, nhìn lấy bóng lưng Tổng Thống tiền sinh, có chút không đành lòng.

người đàn ông này trước giờ cao cao tại thượng đều là người khác cầu anh, giờ phút này, lại hèn mọn đứng ở trước cửa nhà một cô gái, không ngừng nhấn chuông cửa.

Người ngoài cửa đều đầu vào đẩy nhấn lấy chuông cửa, chuông cửa rất có tiết tấu vang lên.

người trong cửa, không có chút ý muốn mở ra. Cho dù nửa chữ cũng không có để lại cho người ngoài cửa.

Chuông cửa vang lên hơn một giờ, người ở bên trong không có chút ý muốn mở cửa.

Trong cư xá người cũng dần dần mất hứng thú, từng người ngủ rồi.

mặt trời mới mọc từ phía Đông dâng lên, bầu trời nhiều màu mỹ lệ dần dần sáng lên.

một ngày mới đến.

Bên tai một mực quanh quẩn tiếng chuông cửa, để cho cô trần trọc trần trờ không cách nào chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Nguyên nhân tai nạn xe cộ mười năm trước

An Chi Manh cho tới bây giờ không hề biết người lạnh lùng như vậy cũng có lúc cười long lanh như thế này.

Nhìn người phụ nữ mái tóc bạc phơ, mặt mũi nhăn nheo mỗi một già nua, tất cả dường như cô gây dựng lên hoàn toàn bị cuốn trôi.

Hạ Thu Hương bắt đầu nhìn cô cháu gái nhỏ. "Đứa bé ngốc, đừng trách bà độc ác, bà cũng là vì muốn tốt cho cháu."

"Bà ngoại..." Cảm giác áy náy dội tới từng đợt.

Cô không nên giận bà ngoại. Người trước mặt cô đây chính là người chăm sóc cô, hàng đêm bên cạnh vỗ về cô khi cô còn thút thít sau con ác mộng.

Lúc cô bị người ta mắng chửi là đồ sao chổi, là bà mang chổi ra xua đuổi những người kia, cũng nói cho cô rằng cô là đứa trẻ may mắn nhất hành tinh

này.

Là bà làm bạn với cô suốt quá trình cô trưởng thành, là bà đã dạy cô sống thật lạc quan, kiên cường.

Bà nguyện dùng thanh xuân của mình để đổi lấy thanh xuân cho cô, cũng chấp nhận nỗi thống khổ khi mất đi cô con gái duy nhất.

Bà dù lúc khó khăn bản cùng cũng chưa từng nghĩ đến việc đưa cô vào trại trẻ mồ côi, coi như cô đã quyên góp hết tài sản thừa kế, bà cũng không oán than nửa lời.

Cô phải hiểu bà là người có lòng nhân hậu và khoan dung độ lượng nhường nào, vậy mà xem chút lại hiểu nhầm bà.

An Chi Manh tiến lên, oom lấy thân thể già nua. "Bà ngoại, có thể nói cho cháu biết vì sao không?"

"Cháu ngoan, cháu yêu cậu ta sao?" Hạ Thu Hương hai mắt đục ngầu, chăm chú dò xét đứa cháu gái do mình nuôi lớn.

Yêu sao? Còn chưa đến mức như vậy, nhiều lắm cũng chỉ là thích. "Bà ngoại, cháu..."

"Cháu không cần nói, bà biết rồi." Dù chỉ là biểu lộ rất nhỏ của cô thôi, bà cũng luôn hiểu rõ. "Bà ngoại hỏi cháu, hai người quen biết nhau bao lâu rồi?"

"Một tháng đi!"

"Một tháng đã đính hôn, chưa nói tới yêu. Vậy cháu hiểu hết tính cách của cậu ta chứ? Cháu hiểu rõ về gia cảnh nhà cậu ta không? Cháu có từng gặp qua bằng hữu thân thích của cậu ta chưa?"

"Cháu..." Đối mặt với liên tiếp những vấn đề quá sức đơn giản, cô lại phát hiện để trả lời chúng lại khó như lên trời.

Nhìn gương mặt nhỏ vẫn đang suy nghĩ miên man, Hạ Thu Hương thở dài thật sâu.

"Cháu biết người đó không phải do say rượu sao?"

An Chi Manh lắc đầu, không phải nói là do say rượu à?

"Vậy cháu có biết vì sao cậu ta lại nói là do say rượu không?" Có một số việc, bà không muốn nói cho cô, nhưng hôm nay nhất định phải nói cho cô.

Thấy cô lắc đầu lần nữa, bà bắt đầu hồi tưởng về mười năm trước.

"Năm đó cha mẹ cháu vô cùng hào hứng đi du lịch, kết quả trở về cũng chỉ còn lại mỗi cháu. Cha mẹ cháu chết thảm, còn có đứa bé mới bảy tháng vẫn nằm trong bụng cũng chết thảm." Nhớ tới chuyện cũ, giọng bà trở nên trầm thấp, mang theo sầu não nồng đậm. "Kỳ thật, đây không phải là tai nạn do say rượu. Mà chính là một trận tai nạn chết người xong sợ hãi mà chạy trốn, mà cha mẹ cháu bất hạnh bị đụng phải."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Tin tức động trời

"Không đúng! Vậy tại sao lại nói là do say rượu, người kia vì kiểm tra nồng độ cồn phát hiện say rượu mới bị phạt ba năm tù."

"Ai..." Trong phòng phát ra tiếng thở dài, nghe mà thê lương.

"Kẻ phạm tội đó có thể lực, mới có thể bị phán quyết nhẹ. Cháu cũng nhận được khoản bồi thường lớn." Nhớ tới chuyện kia, bà mãi mãi không cách nào quên.

Hung thủ đã hại chết cả nhà con gái đáng thương của bà, thế mà còn nhón nhơ ngoài vòng pháp luật.

Mà hình phạt đưa ra là do tổng thống quyết, loại đàn ông như vậy, làm sao bà có thể gả cháu gái cho.

Loại tin này với An Chi Manh mà nói, chẳng khác nào sét đánh ngang tai.

Nửa ngày cô mới nói được vài chữ. "Anh ấy... Anh ấy biết không?"

"Biết!"

Nhàn nhạt hai chữ, nghe vào tai giống như vừa bị một chiếc chùy hung hăng đánh tới hướng trái tim.

Tất cả hảo cảm trong lòng đối với anh không còn sót lại thứ gì, có chỉ có "Hận".

Cô vốn cho rằng dù anh có lạnh lùng thì cũng phân xử công minh.

Giờ phút này cô mới rõ, lãnh huyết với vô tình luôn đi đôi với nhau. Làm sao một kẻ lạnh lùng vô tình như anh có thể kết hôn với người phụ nữ như cô trong khi hai người mới chỉ quen nhau một tháng.

Đến cô còn cảm thấy hoang đường.

Ngoài cửa chuông reo liên hồi, nghe qua cảm thấy thật giống tiếng đùng độ chói tai trong vụ tai nạn mười năm trước.

Chói tai khiến trái tim người ta đau nhức, đẩy lòng đối với sự đau lòng của anh mà thấy oán hận.

Thị vệ bên ngoài nhìn đồng hồ, đã hơn bảy giờ rồi.

"Tổng Thống tiên sinh, sáng nay vẫn còn hội nghị viễn dương, hai tiếng nữa bắt đầu rồi." Lúc này đi, trễ nhất cũng mất hai tiếng.

"Hủy bỏ."

"Vậy những hội nghị khác thì sao?"

"Đều hủy bỏ."

Thị vệ liên lạc cho thư kí Tổng thống, giao phó xong hết thảy.

Cúp điện thoại."Tổng Thống tiên sinh, ngài muốn ăn sáng chứ ạ? Tôi đi mua cho ngài."

"Không cần." KKhông thể gặp cô, giải thích rõ ràng, anh sao có thể ăn được.

Lúc này, đã có rất nhiều người thức dậy đi mua đồ ăn sáng chuẩn bị đi làm, đi tới đi lui đều nhìn người đàn ông điển trai bên ngoài cửa.

Hiếu kỳ chỉ trò.

"Người này tôi hôm qua nhân chuông cửa cả đêm đó, thật có chấp!"

"Đúng đó! Nhưng tôi vẫn thấy người này nhìn rất quen."

"Là sao? Tôi xem một chút." Một người đẩy kính lão, cẩn thận quan sát."Tôi cũng thấy rất quen, hình như có nhìn thấy trên TV."

"Đúng, hình như là...! Tôi lên xem, là tổng thống, tổng thống a!"

THanh âm không hề nhỏ, nhanh chóng thu hút sự chú ý của mọi người xung quanh.

Người trẻ tuổi trực tiếp đọc qua tin tức, tìm được ảnh của tổng thống liền lôi ra đối chiếu, đúng thực là người này.

Dịp hiếm không thể bỏ qua, người trẻ tuổi lập tức lấy di động, chụp hình đủ các kiểu với bóng lưng tổng thống từ xa.

Từng người từng người chụp ảnh, đăng tin.

Trong nháy mắt trên Internet nổ tung, truyền thông nhao nhao tra chi, chen chúc mà tới.

Hai giờ sau...

Thị vệ cật lực ngăn cách đám người truyền thông khỏi làm phiền tổng thống.

Khó xử nhìn Tổng Thống tiên sinh vẫn chấp nhất nhấn chuông cửa, nếu cứ tiếp diễn như vậy, tất cả danh tiếng gây dựng bao lâu nay đều đem đổ sông đổ bể hết rồi.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài có muốn tránh vào trong xe một chút không? »

"Không cần, đuổi những kẻ già kia đi." Anh quét mắt sắc bén qua đám ký giả, trầm mặt.

Cô không thích nhất chính là tình trạng như vậy, anh nhất định phải trả lại cuộc sống an tĩnh cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Nên hận hay nên tha thứ

Thị vệ đuổi hết đám kí giả đi, còn một ít trốn trong bụi cỏ, cũng bị thị vệ thành thực tìm ra.

Xua đuổi mười mấy phút, ký giả cùng đám người mới hoàn toàn tiêu tán.

Lúc này, đã là 10h trưa, mặt trời nóng bỏng khiến người ta chói mắt.

Thị vệ nhìn Tổng thống tiên sinh vẫn đang cố chấp gõ cửa, có chút không đành lòng.

Mấy người núp ở phía sau chuẩn bị bữa trưa, bầu không khí ngột ngạt.

An Chi Manh nhìn người bên ngoài nhỏ giọng thương lượng hồi lâu, đều không có đối sách.

Chuyện Tổng Thống tiên sinh quyết định, không ai có thể thay đổi.

Hai người ngồi trầm lặng trong phòng, hôm nay thời tiết lên tới 40 độ, anh đứng như vậy, có thể chịu được sao?

Anh bữa sáng cũng chưa ăn, chẳng phải anh từng có triệu chứng đau bao tử à?

Oán hận trong lòng có chút bị lung lay, cô nhìn thân ảnh thẳng tắp qua khung cửa sổ.

Bên tai tiếng chuông cửa vẫn như cũ không dừng lại, lần đầu tiên cô phát hiện ra người đàn ông này cố chấp đến đáng sợ.

Từ ba giờ hôm qua cho đến tận lúc này đã là mười hai giờ, chuông cửa vẫn nhẹ nhàng vang lên, không nhanh không chậm.

Cố chấp như bao người.

Ngồi trong phòng điều hòa, trước mắt là phim thần tượng, thế nhưng tầm nhìn vẫn không tự chủ được mà hướng về phía người đứng bên ngoài kia.

Anh vẫn chưa đi, vì sao còn chưa đi?

Bên ngoài mặt trời gay gắt, hoàn toàn có thể áp trứng cho nở gà con. Vậy mà anh vẫn cứ kiên trì đứng ngoài đó, thẳng tắp như tùng.

Cô tận mắt nhìn thấy anh từ chối thị vệ mang dù tới, mặc người không đứng đó, quyết không dịch chuyển.

Trái tim như bị người ta bóp chặt, đau đến không thở nổi.

Nhớ tới cha mẹ chết thảm, mà kẻ cầm đầu vì có quyền lực mà chỉ nhận án tù 13 năm, đáy lòng liền dâng lên thù hận.

Cô ngoảnh mặt đi, kéo rèm cửa, tự ép mình không nghe cũng không nhìn thấy.

Người ở bên trong nhắm mắt không nhìn người bên ngoài ba ngày, người bên ngoài cố chấp đứng ba ngày, nhấn chuông cửa ba ngày ba đêm.

Không ăn không uống, kiên quyết đứng chờ ở cửa.

Ba ngày này, nước R sôi trào.

Cả nước đều biết Tổng Thống tiên sinh luôn luôn xem phụ nữ không bằng hạt cát lần này đã triệt để trầm luân, rơi vào lưới tình của một cô sinh viên tầm thường 18 tuổi.

Để được mỹ nhân tha thứ, anh chịu đau khổ đứng ở ngoài cửa cố chấp ba ngày ba đêm, không ăn không uống, bất chấp nhiệt độ nóng như thiêu đốt bên ngoài.

Truyền thông điên cuồng đưa tin, các loại phiên bản, các loại suy đoán.

Phụ nữ trong nước càng sôi trào, không biết là ai đã lục lọi và tìm ra Microblogging của An Chi Manh.

Dưới những bình luận ác ý, trong nháy mắt lượt follow của Microblogging đã tăng lên không đếm xuể.

Tất cả đều là nữ, toàn bộ đều mắng cô không biết xấu hổ, cô là tiện nhân.

Họ mắng cô đã cướp đi ông xã của họ, vậy mà còn không biết quý trọng.

Dám ngược đãi ông xã của họ như vậy, có người hăm dọa cô ra ngoài đường hãy cẩn thận mọpojt chút.

Cũng có người mắg cô nên bị xe đụng chết, đáng bị thiên lôi đánh.

Trong suy nghĩ của họ tất cả đều là nam thần, là ông xã đáng quý.

Mọi người nhao nhao vây tới hiện trường, vừa định ném đồ vào nhà cô thì đã bị thị vệ đuổi đi hết.

Mà nhóm thị vệ ở đó, ban đầu chỉ có mười người, sau đã biến thành một đại đội.

Tổng Thống tiên sinh ra ngoài lộ liễu như vậy, bọn họ vì sự an toàn của Tổng Thống tiên sinh, chỉ có thể chủ động chạy đến.

Cục cảnh sát cũng bị điều động đến đây, thậm chí nếu xuất hiện « thích khách » định ám sát cũng bị thị vệ âm thầm xử lí sạch sẽ.

Nhìn lấy cánh môi khô nứt của Tổng Thống tiên sinh, dù kiên cường đến mấy thì họ cũng bị Tổng thống si tình làm cảm động đến mắt đỏ hoe.

Một tên thị vệ mang nước tới, lần nữa bị Tổng Thống tiên sinh cự tuyệt.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài không ăn không uống như thế, trời rất nóng, sẽ xảy ra chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Cha mẹ nhẫn tâm

Anh không nói gì, con người trói chặt vào cánh cửa phòng tầng hai. Anh biết cô ở đó, anh như vậy cũng là anh đáng phải chịu.

Mười năm trước, nếu không phải lầm lẫn để hấn trốn thoát, cô của mười năm sau cũng sẽ không kiên cường như vậy, kiên cường làm cho anh đau lòng.

So với cô, cuộc sống dầm mưa dãi nắng mười năm nay của anh có là gì.

Con người đen dán chặt tại cửa sổ tầng hai, thầm giải thích với cô. "Thực xin lỗi."

Thị vệ im lặng xếp hàng đứng canh gác, có người đã bị cảm nắng, thế nhưng đều cô chấp theo sau Tổng Thống tiên sinh.

Tổng Thống tiên sinh chưa đi, bọn họ lại càng không nên đi.

Nhìn gương mặt đỏ ửng lạ thường của Tổng Thống tiên sinh, bọn họ biết Tổng Thống tiên sinh cũng bị cảm nắng.

Tổng thống cứ như vậy, sớm hay muộn sẽ chịu không nổi.

Lúc này, điện thoại thị vệ vang lên, nhìn qua là tổng thống tiên nhiệm, liền sợ tới mức một giật mình.

"Lão gia, chào ngài!"

"Ừ, bảo nó nhận điện thoại."

"Vâng." Thị vệ chuyển điện thoại cho Tổng Thống tiên sinh, Tổng Thống tiên sinh không để ý chính sự, gạt điện thoại qua một bên. "Tổng Thống tiên sinh, là điện thoại của lão gia."

Anh hồ hững tiếp nhận điện thoại, đặt bên tai. "Ba!"

"Đưa con ngọc. Lần này con quyết định rồi à?"

"Đúng vậy! Ba, xin người đừng trách mánh mành, tất cả đều tại thằng khốn là con đây, con nên nhận hình phạt."

Điện thoại truyền đến thanh âm giận dữ. "Hừ, ta khô g chửi thì đúng là quá sai lầm rồi. Nếu có thể phạm phải chuyện như vậy, mẹ con nói, nếu con không đưa được bà xã về thì cũng đừng về nhà nữa. Còn có, công việc của con ba sẽ tiếp nhận, chờ con tìm được bà xã về rồi tính sổ với con sau."

Cận Ti Hàn vừa định nói chuyện,,liền nghe thấy đầu dây bên kia truyền đến giọng nhue ngọt ngào.

"Con trai a! Đêm nay sẽ có mưa to, con trăm ngàn trăm ngàn lần không được đi tránh mưa biết không?"

Cận Ti Hàn đầu đầy hắc tuyến, anh có cảm giác như mình là do nhặt được, ngờ ngác hỏi một câu. "Mẹ, mẹ muốn nói cái gì?"

"Ngốc quá! Phụ nữ dễ mềm lòng, con phơi nắng cả ngày không ăn không uống khẳng định sẽ cảm nắng. Hơn nữa buổi tối mưa to, mẹ nói nha, con dù không ốm thì cũng phải gù vò bị ốm, biết chưa?" Người phụ nữ tận tình khuyên bảo, không còn cách nào khác! Ai kêu EQ của con trai bà thấp vậy chứ.

"Vì sao?"

"Con cứ nghe mẹ là được, đứng mưa một giờ, sau đó gục trong mưa, không cho phép thị vệ lên đỡ, nếu muốn Mạnh Mạnh gặp con thì nghe lời của mẹ, hiểu không? Con đứng là ngốc khiến người ta tan nát con tim mà, mẹ cúp máy đây."

Cận Ti Hàn nhìn điện thoại, trong đầu quanh quẩn mấy lời của mẹ, có chút không hiểu.

Muốn con bé gặp con, phải nghe lời mẹ.

Anh ghi nhớ trong lòng. Trời rất nhanh đã đến tối.

Bầu trời đen kịt, mang theo dự cảm bão táp.

Cận Ti Hàn nhìn thị vệ. "Các người di chuyển đến nơi khác đi, đến lúc đó bất luận tôi xảy ra chuyện gì cũng không được xuất hiện, biết chưa?"

"Tổng Thống tiên sinh, ngài không thể xảy ra chuyện..." Nước R có một vị tổng thống như vậy, tuy anh lạnh lùng, ít nói, thế nhưng lại là một vị tổng thống tốt hiếm có. Nhân dân cả nước đều yêu quý anh, kẻ nào dám đối địch anh đều bị họ hận thấu xương.

"Đây là mệnh lệnh, đi xuống." Anh liếc mắt sắc bén, hạ lệnh cho đám thị vệ.

Thị vệ lo lắng lui xuống, nhưng cũng chỉ là đến nơi cách đó không xa, cẩn thận trông coi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Chúng tôi ở cùng ngài

Màn đêm đen kịt, yên tĩnh đến lạ thường, khiến cho người ta thấy sợ.

Đám người trước đó còn vây quanh nhòm ngó, sau đó không phải tự giải tán thì là bị thị vệ đuổi đi.

Mặc dù vậy, vẫn còn một số kẻ hóng hớt, nhìn qua khung cửa sổ, quan sát Tổng thống tiên sinh cố chấp kiên cường đang đứng kia.

Bà mẹ chân thành nói với cô con gái hai mươi tuổi: "Con xem, kia là Tổng Thống tiên sinh của đất nước ta. Không nghĩ tới lại là người si tình đến vậy, sau này con cũng phải tìm một người đàn ông si tình như thế, biết không?"

"Mẹ, lớn lên con sẽ gả cho Tổng Thống tiên sinh."

Tổng thống có tiền, sắc đẹp còn trái thiên nghịch lý, lại si tình như thế, có ngốc mới không muốn gả cho ngài.

Bên kia cửa sổ một đôi vợ chồng già lo lắng nhìn. "Lão nhân, đêm nay sẽ mưa. Ông mang dù ra cho Tổng Thống tiên sinh đi!"

"Được! Đêm nay hẳn là mưa to gió lớn."

Ông lão cầm dù bà lão đưa cho, mang xuống lầu. Không có tầng tầng lớp lớp thị vệ vây quanh, ông cả gan đi đến cạnh Tổng thống.

Thanh âm già nua mang theo một chút lo âu. "Tổng Thống tiên sinh, hôm nay sẽ mưa to, cái dù này ngài giữ đi! Nếu ngài bị bệnh, quốc gia chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Cận Tư Hàn nở nụ cười nhu hòa. "Đại thúc, chú lấy về đi! Tôi không cần."

"Tổng Thống tiên sinh, chúng tôi chẳng thể làm chút gì vì ngài, ngài cứ cầm lấy đi!"

"Không cần đâu, cảm ơn." Nhìn ánh mắt chân thành trước mặt, đáy lòng Cận Tư Hàn nổi lên tia ấm áp.

Ông lão bắt đầu đi cầm lại cây dù, lo lắng nhìn vị tổng thống trẻ tuổi ngoan cố kia.

Sau đó, lại một người phụ nữ trung niên nữa mang dù tới. "Tổng Thống tiên sinh, ngài dùng dù của tôi đi!"

"Không cần đâu, cảm ơn." Anh mỉm cười lắc đầu, mẹ nói nếu muốn cô tha thứ, vậy phải trông chờ vào đêm nay.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài dùng dù của tôi đi!" Đám người tốp năm tốp ba, từ nhà đổ xô xuống lầu, cầm dù đứng bên cạnh anh.

Cận Tư Hàn đều lắc đầu, khéo léo từ chối lòng tốt của mọi người.

Đám người không muốn rời đi, trong đám đông có người quá tức giận mà mắng.

"An Chi Manh, rút ra đây cho tôi! Cô sống hay chết thì cũng ra đây nói cho rõ ràng, cứ ở lì trong đó thì biết chuyện gì xảy ra."

"An Chi Manh, rút ra đây cho tôi..."

Một người khởi đầu, cả đoàn lại nhao nhao, tiếng mắng chửi càng lúc càng gay gắt.

"Hạ Thu hương, bà ông cũng hơn nửa đời người rồi. Cháu gái tìm được một chàng rể tốt như vậy, tổ tiên nhà bà bốc lên khói xanh, bà còn không biết tốt xấu, bà sẽ bị thiên lôi đánh chết."

"An Chi Manh, rút ra đây..."

"Hạ Thu hương, bà ra đây cho tôi..." Sóng sau cao hơn sóng trước, âm thanh càng lúc càng đỉnh tai nhức óc.

Bên trong An Chi Manh nhìn bầu trời đen ngịt, lo lắng nhìn về phía người đàn ông vẫn đứng bên ngoài.

Anh vẫn lẳng lặng đứng nơi đó, không nhanh không chậm nhấn chuông cửa. Không có lời nói kịch liệt, không có thề non hẹn biển, anh chỉ cố chấp làm điều mình muốn làm.

Anh chưa từng nói qua nửa chữ nào tốt đẹp cho mình, nhưng qua từng chuyện xảy ra, anh lại là người xoa dịu lòng cô.

Hốc mắt thoáng chốc đỏ bừng, đôi mắt ngập nước.

"Àm ăm..."

"Àm ăm..." Sấm chớp hung hỏ kéo tới.

Cận Tư Hàn mắt nhìn đám người không chịu rời đi, cất giọng lạnh lùng khô khốc khiến tâm người ta đau nhói. "Trời sắp mưa rồi, mọi người về trước đi."

"Không, chúng tôi không quay về! Chúng tôi sẽ ở bên Tổng Thống tiên sinh ngài." Người nói lời này chính là một cô gái trẻ tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Cô tùy hứng, tôi vui lòng sủng

Ông trời sớm tại một khắc sét đánh này đều tán đi rồi.

Bên cạnh anh đứng trên trăm người phụ nữ từ mười ba tuổi đến ba mươi mấy tuổi, xếp thành một hàng mở cây dù ra, đứng bên cạnh anh.

Cho dù anh không tiếp thụ hảo ý của các cô, các cô cũng muốn dùng chính năng lực nhỏ bé của mình che nắng cho anh.

Cận Tư Hàn đẩy cây dù bên cạnh ra, khéo léo từ chối

người phụ nữ nghe xong, trong nháy mắt nóng nảy.

"Tổng Thống tiên sinh không che dù, chúng tôi cũng không che." Có người dẫn đầu, người sau từng người buông cây dù trong tay ra.

Cây dù rơi tới tấp trên mặt đất, một đám thiếu nữ trẻ tuổi gương mặt ái mộ nhìn về phía bóng dáng đứng thẳng tuấn mỹ.

Trên đời này luôn có một loại người, làm cho người si mê đến tận xương, mà anh chính là người như vậy để cho thiếu nữ cả nước si mê đến tận xương.

"Àm ăm..."

"Rầm rầm... Rầm rầm..." mưa rào xối xả, sấm sét vang dội, bầu trời đêm đen ngịt đặc biệt dọa người.

An Chi Manh nhìn về phía bóng dáng phía dưới, vẫn như cũ cố chấp đứng ở nơi đó, cước bộ chưa từng di chuyển nửa phần.

Trong lòng cân bằng, cũng không còn cách nào khổng chế nghiêng về một phía.

Coi như nói cô bất hiểu cũng tốt, nói cô không có lương tâm cũng được.

Giờ khắc này, cái gì cô đều không để ý, cô chỉ muốn chạy như bay vào trong ngực của anh.

Ấm áp tâm anh cao ngạo.

Bạch bạch bạch chạy xuống lầu, trực tiếp đi lên cửa lớn lầu một.

Trông thấy bóng dáng già nua ngăn ở cửa lớn, ánh mắt mờ hồ. "Bà ngoại, thực xin lỗi... cháu thật không làm được, cháu thật làm không được..."

"Không cho phép ra ngoài!" bà quát lớn.

"Bà ngoại, van xin bà để cho cháu ra ngoài đi! để cho cháu nhìn anh một chút, có được hay không?" Nước mắt thấm ướt gương mặt, nghẹn ngào.

Hạ Thu Hương quay đầu không nhìn tới khuôn mặt nhỏ nhắn làm cho mình đau lòng.

"Đông..." Bỗng nhiên quỳ ở trước mặt bà, ôm hai chân bà giọng nghẹn ngào. "Bà ngoại... Cầu xin bà! Để cháu đi! Anh ấy sẽ không chịu nổi, anh ấy sẽ chết ở ngoài cửa."

Anh cố chấp làm cho cô cảm thấy sợ hãi! Chịu đựng ba ngày ba đêm, lại chịu một đêm mưa to, anh vẫn ở ngoài cửa không chịu rời đi.

"Hắn có chết hay không, không liên quan gì đến bà." Cường bức để tâm mình mạnh mẽ, đá văng ra hai tay ôm chân mình.

An Chi Manh chậm rãi đứng lên, bỗng nhiên ôm lấy thân thể bà, kề ở bên tai của bà nhẹ giọng mờ miêng.

"Bà ngoại, thực xin lỗi!" Thừa dịp bà không chú ý nhanh chóng ôm bà qua bên cạnh, mở cửa nhanh như tia chớp, bỗng nhiên chạy ra ngoài cửa.

Đứng ở ngoài cửa, nhìn bóng dáng chật vật đứng ở trong mưa, vẫn như cũ tuần mỷ rung động lòng người.

Cô vừa khóc vừa cười mắng. "Cận Tư Hàn, có phải anh ngốc hay không! anh không biết đi sao?"

"anh cố ý như vậy để cho lòng tôi đau đúng hay không, anh cố ý để cho tôi không đành lòng đúng hay không."

"anh là Đại Ngốc Nghếch, tôi đối với anh như vậy, anh làm gì đối với tôi tốt như vậy!"

mắt Cận Tư Hàn cứng chiều nhìn cô, bỗng nhiên ôm lấy cô, ôm chặt lấy thân thể mềm mại trong ngực, nội tâm của anh bất an lúc này mới an tâm rồi.

Giờ khắc này, bóng lưng hai người ôm nhau dưới mưa để cho người ta cảm động.

Bên cạnh toàn bộ đều đã biến thành không khí, giờ phút này trong mắt của bọn họ chỉ có lẫn nhau.

"Manh Manh, thực xin lỗi..."

"Không muốn, tôi không muốn anh nói với tôi thực xin lỗi." hình phạt kia, thủy chung là một cây gai đâm trong lòng mình. "Tôi hỏi anh, mười năm trước vì cái gì anh phẫn người kia mười ba năm, mà không phải từ hình?"

cuối cùng cô không thể nhịn được nữa hỏi câu hỏi tự đáy lòng.

An Chi Manh bỗng nhiên trông thấy một người đàn ông cầm súng lục chỉ trái tim anh, không chút nghĩ ngợi dùng hết toàn lực xoay chuyển vị trí hai người đang ôm nhau.

mấy ngày qua Cận Tư Hàn không ăn không uống chịu đựng dầm mưa suy yếu không có phát hiện chút nào, mặc cho cô xoay chuyển đảo ngược vị trí hai người.

Thanh âm thanh lãnh trả lời cô vấn đề vừa rồi. "Bởi vì..."

"Àm..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Xin tha thứ tôi tùy hứng cùng ngang bướng

"Manh Manh..." Hạ Thu Hương điên cuồng lao ra ngoài cửa.

trái tim Cận Tư Hàn bỗng nhiên xiết chặt, tay run run đem cô gái tựa ở trên lưng mình từ từ lật qua tới.

khóe miệng An Chi Manh treo lên nụ cười ngọt ngào. "Lần này, rốt cục đến lượt tôi trả giá rồi. Thực xin lỗi! Tôi không nên bốc đồng. Nếu như... Khục khục..."

Nhìn cô ho ra máu tươi trên mặt đất, ánh mắt anh trở nên vằn đỏ, nhìn về phía nữ đặc vụ chẳng biết lẫn vào đám người từ lúc nào, gằn thét ra lệnh. "Giết các cô!!" giọng lạnh lẽo giống như ác ma leo ra khỏi địa ngục.

"Ầm ầm... Ầm ầm..."

"Phanh phanh phanh..."

Cảm nhận được xúc giác trên mặt băng lãnh, cúi đầu trong nháy mắt hai con người tình hồng trở nên điên cuồng. "cô cố chống đỡ, tôi lập tức đưa cô đi bệnh viện."

"Tốt!" Ở ngực thật đau quá đau, đau đến nỗi cô rất muốn chết đi.

Khóe miệng nở nụ cười trắng bệch như tờ giấy! "Khục khục... anh có thể tha thứ tôi trước kia tùy hứng hay không, kỳ thật... Khục khục... Tôi sợ..."

"người phụ nữ của tôi, tùy hứng là phải, tôi sủng ái." Thấy sắc mặt cô tái nhợt đáng sợ, giữa ngực máu tươi theo nước mưa, từ từ nhuộm dần quần áo hai người.

"anh thật tốt, tôi đau quá, buồn ngủ quá... Tôi ngủ trước một hồi, ngủ một hồi..."

Thấy tầm mắt cô chậm rãi nhắm lại, nơi nào đó từ đáy lòng cũng giống như sắp theo cô nhắm mắt từ đó biến mất.

"An Chi Manh, không cho phép ngủ! cô còn chưa nghe tôi giải thích đâu! Mười năm trước phán nhẹ là có nguyên nhân." Thấy tầm mắt cô mở ra, anh nhanh chóng nói: "cô muốn nghe phải sống cho tôi, không cho ngủ, không cho phép ngủ. cô treu chọc tôi, rốt cuộc không có thời cơ rồi đi. Hiểu không?"

"anh thật... Khục khục... Bá đạo..."

Hạ Thu Hương run rẩy hai chân, lao đảo ngã sắp xuống trong mưa.

Toàn thân sũng nước, bóng dáng già nua chật vật leo đến bên cạnh hắt. "Manh Manh! Manh Manh! Bà ngoại có lỗi với cháu, bà ngoại có lỗi với cháu..."

"Chỉ cần cháu còn sống, cháu muốn cái gì bà ngoại đều nguyện ý, Manh Manh..." bà hối hận! Biết vậy chẳng làm, bà không nên cố chấp như vậy.

Chính mình cũng sắp xuống lỗ, còn gieo tai họa cháu gái mình như thế, đáng chết chính là bà!

An Chi Manh ngoáy đầu lại phỉ sức nở ra một nụ cười. "Bà ngoại, cháu không trách bà."

"Manh Manh..." Nhìn thấy dung nhan hồn nhiên này, đến giờ phút này còn an ủi mình, thân thể già nua của Hạ Thu Hương trong nháy mắt già thêm mấy chục tuổi.

"Tổng Thống tiên sinh, mau lên xe." Tài xế nhanh chóng đem xe ngừng ở một bên, kéo ra chỗ ngồi phía sau.

Mấy người nhanh chóng lên xe.

trong nháy mắt xe nghiêng ngang rồi đi.

"Manh Manh, không cho phép ngủ, cô nhìn tôi, không cho phép ngủ!"

"Khục khục... Nhìn thấy dung mạo anh đẹp trai mà!"

"Đó là đương nhiên." bên trong miệng lời nói cười đùa, tâm lại đau tận cốt tủy.

Nhìn thấy cô khuôn mặt tái nhợt mỗi một, anh hận không thể chính mình đau nhức thay cô. "Thực xin lỗi! Thực xin lỗi..."

"anh ngốc a! Thực xin lỗi tôi cái gì..." Khóe miệng cố gắng kéo ra nụ cười, muốn an ủi cô.

Nhưng nụ cười cô trắng bệch như tờ giấy, càng làm người thương tiếc.

Nhìn lại vẫn ở trên đường, nóng nẩy găm thét. "Lái nhanh một chút."

"Tổng Thống tiên sinh, hiện tại nơi này kẹt xe..." Nhìn phía sau An tiểu thư chảy máu không ngừng, kể tiếp mà nói anh lại không dám nói ra.

Nhìn lấy ngoài cửa sổ xe kẹt cứng con đường, rõ ràng ban đêm mưa to, làm sao có nhiều người trên đường như thế.

Tài xế cảm giác sinh mệnh mình trở nên khó giữ được dưới ánh mắt giết người của Tổng Thống tiên sinh, yếu ớt giải thích cho mình. "Đêm nay thứ 5, rất nhiều người đến vùng ngoại ô du lịch, khai mạc..."

"Đem điện thoại di động cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Cấp cứu khẩn cấp

Tài xế không nói hai lời đưa điện thoại di động cho Tổng Thống tiên sinh, cầm điện thoại di động trực tiếp gọi đi. "phái máy bay trực thăng tới lập tức, lập tức." Báo địa chỉ, trực tiếp đập máy điện thoại.

Ôm chặt lấy cô, một giây đều không buông lỏng.

Không ngừng nói chuyện với cô. "Manh Manh! cô thích dạng hôn lễ gì, chúng ta nói chuyện có được hay không."

"Làm sao sợ tôi không gả cho anh hả!" Cho dù đau muốn chết, cô cũng sẽ không quên đối nghịch cùng anh.

Cái này đã bị anh sùng thành một thói quen xấu rồi.

Cận Tư Hàn không hề không vui, ngược lại rất thuận theo tự nhiên trả lời: "Đúng a! cô đúng là thiếu nữ 18 xinh đẹp như hoa, tôi là lão già 28 rồi. Tôi là trâu già gặm cỏ non, đương nhiên thỉnh cầu."

"Phốc phốc... Khục khục..." Cười một tiếng kéo theo vết thương đau đớn chết đi sống lại, cô không nghĩ tới vết thương đạn bắn đau chết người như thế.

Nhưng cô bị thương làm cho người cho tới bây giờ không biết đồ ngon đồ ngọt, nói chuyện tức chết người, bắt đầu biết đồ người rồi.

Đáy lòng ngọt ngào, lồng ngực đau muốn chết, đau tê tâm liệt phế, đau sống không bằng chết...

Hạ Thu Hương ở một bên nhìn thấy hai người lời nói nồng tình mật ý, hai mắt đục ngầu chảy ra nước mắt hối hận.

Nắm chặt tay của cô, càng gấp.

Ầm ầm... tiếng phi cơ nương theo tiếng sấm mà đến.

Cơ trường nhanh chóng vịn dây thừng nhảy xuống đất, lớn tiếng nói: "Tổng Thống tiên sinh, nơi này tìm không thấy chỗ đáp. Thời tiết này cũng không thích hợp bay, ngài nhanh dẫn người lên đi!"

gương mặt anh tuần lạnh lẽo, một khắc này cúi đầu nhìn cô, trong nháy mắt tràn đầy nhu tình.

Chăm chú ôm cô vào trong ngực, đi ra khỏi xe đi đến máy bay treo lơ lửng giữa trời.

Mất nhìn Bà ngoại sau lưng không dám lên. "Bà ngoại, bà để tài xế mang bà qua, cháu sẽ chiếu cố tốt Manh Manh."

"Được..." hai chữ Bà ngoại, nặng nề cho bà không thờ nổi.

người đàn ông này, thế mà lại vì một người phụ nữ, đón ý nói hứa tất cả cô yêu thích, bao quát cả người nhà của cô...

Đưa mắt nhìn theo bóng dáng cao lớn ôm chặt cháu gái trong ngực, từng bước một vững vàng đi đến thang cuốn.

bóng lưng như vậy, khiến người ta vô cùng an tâm. Trời có sập xuống, đều có thể yên tâm nằm trong ngực, tùy ý hưởng thụ người chống lên cả bầu trời cho cô.

Hai mắt nhắm lệ mơ hồ nhìn hai người rời đi, cho đến khi phi cơ bay xa rồi cuộc nhìn không thấy điểm đen, bà mới ngồi vào trong xe.

Phi cơ bay mười lăm phút, trực tiếp đứng trên không của bệnh viện, bên trên nóc nhà đã sớm trống đi.

Không đợi phi cơ ngừng cho ổn định, Cận Tư Hàn trực tiếp ôm An Chi Mạnh nhanh chóng nhảy xuống phi cơ.

Bởi vì quá cao, dẫn đến ngã trên mặt đất, anh ôm cô thật chặt, để phía sau lưng mình va chạm trên mặt đất.

Cơ trường nhanh chóng tiến lên đỡ anh dậy, hai người nhanh chóng tới phòng cấp cứu đã chuẩn bị xong từ sớm.

Đặt cô ở trên bàn phẫu thuật, gương mặt lạnh lùng đứng ở phòng giải phẫu nội.

Thầy thuốc khó xử nhìn về phía viện trưởng, bên trong phòng bệnh này tồn tại người giống như Sát Thần, bọn họ còn dám phẫu thuật sao!

Tổng Húc không thể không tiến lên, ánh mắt giết người tỏa ra nguy hiểm, nói ra tiếng lòng của mọi người. "Tổng Thống tiên sinh, ngài vẫn là đi ra ngoài trước tốt hơn."

"Tôi phải ở lại chỗ này." Trông thấy cô gái trên bàn giải phẫu đã gây tê, mê man bất tỉnh.

Tâm sinh đau đớn, giống như bị người móc xuống một miếng thịt.

Tổng Húc khó khăn nói: "Ngài ở đây ảnh hưởng chúng tôi phẫu thuật, vì an toàn của cô ngài vẫn đi ra tốt hơn."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Vì yêu điên cuồng

Nhìn chăm chăm cô, dứt khoát quay đầu rời đi, anh sợ. Sợ chính mình dừng lại thêm một giây, bắt chập hết thấy lưu lại.

"Nếu như cô chết rồi, tôi muốn bệnh viện này đóng cửa, vĩnh viễn!"

"Tốt!" Đây là ước định ở giữa hai người đàn ông.

Đi ra ngoài hành lang, nhìn đèn đỏ chớp tắt, lần đầu tiên anh cảm giác sợ hãi.

Vững vàng ngồi ở ghế dựa hành lang, mắt cũng không nháy nhìn chòng chọc phòng phẫu thuật.

Anh thấy quá nhiều sinh ly tử biệt, mỗi lần đều có thể bình chân như vại.

Anh mới biết được đối mặt ly biệt, anh cũng sẽ biết sợ, bất an, thậm chí sợ hãi.

Nhìn kỹ, hai tay hơi run rẩy.

Bên cạnh bảo vệ đau lòng nhìn tổng thống cả người ướt đầm, tiều tụy.

Cũng không dám tiến lên, hỏi một câu anh muốn thay đổi bộ quần áo trước hay không.

"Thế nào? Mạnh Mạnh thế nào rồi hả?" Hạ Thu Hương từ bên kia lao đảo nghiêng ngã chạy tới.

Trực tiếp đứng trước mặt của anh, ánh mắt mong đợi nhìn anh. Phảng phất nhìn như vậy, là anh có thể cho mình một câu trả lời hài lòng chắc chắn.

Đối mặt ánh mắt tang thương mong đợi, anh như nghẹn ở cổ họng.

Ánh mắt quét về phía phòng cấp cứu, đơn giản mấy chữ làm thế nào đều nói không ra.

bà theo ánh mắt anh trông thấy đèn đỏ phòng cấp cứu sáng, bỗng nhiên ngã nhào trên đất, khí lực toàn thân trong nháy mắt bị rút ra sạch sẽ.

Bảo vệ tiến lên, thận trọng đỡ bà dậy ngồi bên cạnh Tổng Thống tiên sinh.

Hai người lo lắng mắt thất thần nhìn cửa phòng cấp cứu khóa chặt, hành lang an tĩnh chỉ có tiếng hít thở lẫn nhau.

"Thế nào rồi hả?" Kha Vi cũng vội vã chạy đến, tóc tai lộn xộn.

Cận Dực sau lưng chỉnh lý tóc tai xốc xếch cho cô, nện bước tốc độ trăm ớn chạy đến.

ánh mắt không vui quét về phía Cận Tư Hàn mắt hờn chán nản."con sai ở đâu, biết không."

"Sai ở chỗ không nên bảo vệ không tốt người phụ nữ của mình." Hối hận cắn nuốt toàn bộ thể xác tinh thần của anh.

"sai lớn nhất của con, là để người phụ nữ của ba đêm hôm khuya khoắt dầm mưa chạy tới. Vạn nhất, cô ấy bị cảm làm sao bây giờ?"

Đôi mắt chỉ trích của ba, sắc mặt Cận Tư Hàn càng phát ra âm lãnh.

Kha Vi cũng một chương trực tiếp vỗ hương lồng ngực Cận Dực."anh cảm miệng cho em, không nói lời nào không ai nói anh bị cảm đấy."

Ngồi ở bên cạnh anh, tay trắng nõn cầm thật chặt bàn tay anh to dày.

Cảm giác được trong tay hơi run rẩy, thân là một người mẹ, nhìn thấy con trai của mình vì yêu bị tra tấn thành dạng này, tâm vẫn là ê ảm.

"Đừng sợ, cô ta sẽ không có chuyện gì. Nhớ ngày đó, mẹ và ba con kinh nghiệm sự tình càng nhiều, cũng chịu qua đến đây."

"Ừm, cảm ơn!" anh biết bà đang an ủi mình, nhưng chỉ cần không nhìn thấy cô an toàn.

Tim của anh thủy chung là thấp thỏm lo âu, mắt đen dán chặt đèn đỏ phòng phẫu thuật.

Cận Dực ngồi bên cạnh người phụ nữ nhà mình, ôm eo của cô.

Nửa giờ sau.

Cửa phòng giải phẫu bị mở ra từ bên trong, Cận Tư Hàn xông tới đầu tiên.

"Cô ta thế nào rồi hả?"

Tổng Húc biểu lộ nghiêm trọng."Hiện tại bệnh nhân rất nguy hiểm, may mắn chính là trái tim cô khác với người thường, sinh mệnh giữ được rồi. Nhưng không may thương tổn tới tổ chức tế bào mềm, hiện tại cần cấp bách truyền máu, bệnh nhân cần máu gấu trúc phi thường khan hiếm. người mang nhóm máu này không dễ dàng có, hiện tại nhà kho không có máu dự trữ. Nếu như trong hai giờ không có máu, bệnh nhân sẽ thiếu máu mà chết!"

Sấm sét giữa trời quang hiện lên trong lòng mọi người.

bỗng nhiên Cận Tư Hàn quay đầu hoảng hốt chạy bừa tới cửa thang máy, điên rồ đoạt lấy điện thoại di động của y tá.

Trực tiếp gọi điện thoại nói lời sấm sét giữa trời quang hiện lên trong lòng mọi người.

" trong vòng mười phút triệu tập tất cả truyền thông đến bệnh viện dưới lầu."Cúp điện thoại, lại liên tục gọi vô số điện thoại.

hiện tại anh lãng phí một giây, đều là tính mệnh của cô, anh không được hao tổn.

Anh muốn tìm khắp cả nước, nhất định phải tìm ra máu gấu trúc truyền máu cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Máu gấu trúc giá trên trời

Sau mười phút.

mấy ngàn truyền thông lớn nhỏ hưởng ứng kêu gọi, trời rất nóng cả người đầy mồ hôi tụ tập tại quảng trường bệnh viện.

Cận Tư Hàn đứng ở trên cao, cầm loa lớn.

Giọng anh mát lạnh vang dội."Hôm nay, tôi ở nơi này không phải đại diện tổng thống Nước R. Mà chính là thân phận người thừa kế tập đoàn Cận thị đến để mọi người hỗ trợ. Tôi cần máu gấu trúc, lửa cháy chân mây. Tôi muốn các người trong vòng nửa canh giờ đăng báo cho tôi, từng nhà phát giấy báo, còn có tin nhắn điện thoại di động tới khách hàng. Phải làm tất cả để người toàn thành đều trông thấy tin tức này."

Thanh âm dừng lại một chút."Tôi hứa hẹn lần nữa, chỉ cần tòa soạn nhà ai tìm ra người có máu gấu trúc, tôi sẽ dùng tập đoàn Cận thị toàn lực trợ giúp

tòa soạn đó. Nếu như cá nhân tìm tới, tôi sẽ cho người này đòi này không lo cơm áo, chỉ cần người nguyện ý hiến máu, tôi sẽ cho một biệt thự xa hoa nhất ở trung tâm thành phố Nước R, cộng thêm ba chiếc xe đua bán hạn chế số lượng, cộng thêm một phi cơ một chiếc tàu ngầm cộng thêm một ngàn vạn tiền mặt. Nếu như không hài lòng, cũng có thể nói ra, chỉ cần có thể hiến máu, tôi thỏa mãn bất luận mọi yêu cầu của kẻ nào."

Anh nói xong ở dưới một mảnh xôn xao, đến cùng là ai cần máu gấu trúc, để cho Tổng Thống tiên sinh khăn trương như vậy.

điều kiện này để cho người đồ mắt tim đập, để bọn họ hận mình không thể là người có máu gấu trúc.

Trong đám người một người đàn ông yếu ớt nhấc tay."Tổng.. Tổng Thống tiên sinh... Tôi là..." người có máu gấu trúc huyết dịch dị thường trân quý, nhưng đối mặt điều kiện hậu đãi như thế, là người đều động tâm đứng ra.

Chỉ cần hiến máu một lần, vĩnh viễn không cần làm việc không lo cơm áo rồi.

trong ánh mắt mọi người vô cùng hâm mộ, bảo vệ đem người đàn ông đưa đến trước mặt Tổng Thống tiên sinh.

Cận Tư Hàn kích động nhìn người đàn ông trước mắt, mày kiếm hơi nhíu.

Đây là người đàn ông, để người phụ nữ của mình chảy dòng máu của người đàn ông khác.....

Nghĩ đến người nằm kia sống chết chưa biết, khúc mắc đáy lòng không thể không bỏ đi."anh xác định anh là máu gấu trúc?"

"Vâng... Đúng! Tổng Thống tiên sinh, ngài nói đều là thật sao?" Anh làm sao cảm giác cái này giống như giấc mộng.

"Thật, anh còn có yêu cầu gì muốn thêm sao?" Chỉ cần có thể hiến máu cứu mệnh của cô, anh không thiếu tiền.

người đàn ông kích động không biết nên nói cái gì!"Tôi... Tôi có thể tự chọn biệt thự hay không, có thể đem phi cơ du thuyền xe đua đổi thành tiền mặt cho tôi hay không?"

"Tốt!" Cận Tư Hàn không nói hai lời trực tiếp xuất ra chi phiếu, lật ra hai lần liền ký xuống một chi phiếu mở đầu đưa cho hắn. "Nơi này bao gồm tiền biệt thự, anh trực tiếp lấy tiền tự mình đi mua."

Nhìn thấy chi phiếu trên tay vô số số không, tay đều kích động run rẩy. Trọn vẹn một trăm triệu! Hiến máu liền có một trăm triệu, cho đến khi bị mang đi, anh ta ngây ngốc nhìn tờ chi phiếu không có tỉnh táo lại lạc vào trong mộng đẹp.

Cận Tư Hàn nhìn thấy bên dưới còn không có người hành động, vội vàng nóng vội."Còn không đứng lên hành động, cần phải trong vòng nửa canh giờ làm cho cả nước đều biết."

Đám người nhao nhao tán đi, bọn họ cho rằng một người hiến máu là đủ rồi!

Cận Tư Hàn trực tiếp trở lại bệnh viện, lo lắng chờ đợi tại cửa phòng mổ.

điện thoại trong tay vẫn không dứt đoạn, anh khẩn cấp liên hệ truyền thông ngoại quốc, liên hệ Hoa kiều ngoại quốc, chỉ cần có một hí vọng, anh đều sẽ không bỏ qua.

Nửa giờ sau.

phố lớn ngõ nhỏ toàn Nước R đều triệu tập người máu gấu trúc, tin tức lớn nhỏ đều đã ngừng, chỉ có một tin tức thả ra.

tìm kiếm máu gấu trúc giả trên trời.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Cơ hội tới

Phố lớn ngõ nhỏ, tập đoàn công ty đều náo nhiệt hẳn lên.

Công ty lãnh đạo. "Này, cậu máu gấu trúc đắt à? "

"Không đúng a! Thật sự là đáng tiếc a!"

Trên đường người đi đường."Anh/cô có máu gấu trúc à? "

"Không có a!" Sau đó lại là sự thờ dài tiếc nuối.

Trong hành lang. "Này, cậu máu gấu trúc sao? "

"Không hề!"

"Thật sự là đáng tiếc rồi."

Từ cụ già 80 tuổi, cho tới trẻ sơ sinh vừa ra đời đều nhao nhao hi vọng chính mình là người có máu gấu trúc kia.

Không chỉ có thể đạt được chi phiếu một trăm triệu, thậm chí còn có thể yêu cầu tổng thống bất kỳ thứ gì.

Cái này so với trúng xổ số còn lợi hơn nhiều, vậy mà mình lại không phải nhóm máu gấu trúc!

Cổ thư Phi cong môi đỏ khiêu gọi. "Máu gấu trúc có thể yêu cầu bất kỳ điều gì. Là thật sao?"

Sau đó cô nhấc gót, ngồi vào xe đua khoa trương màu đỏ thẫm, nghênh ngang rời đi.

Nửa giờ sau, xe dừng lại tại cửa bệnh viện.

Nhìn đội ngũ bảo vệ đứng bên ngoài, cô ưu nhã hạ kính râm, phong tình vạn chủng.

Đôi môi đỏ gọi cảm hê mờ. "Tôi muốn gặp. Tổng thống nhà các người. "

"Thật xin lỗi, tổng thống nhà chúng tôi không rảnh để tiếp khách." Thị vệ trả lời thẳng thừng.

"Vậy nói với tổng thống các người, người có máu gấu trúc muốn gặp anh ta." Cười đắc ý, lần này cô không tin không thể thu phục được người đàn ông kia.

Người đàn ông hoàn mỹ như vậy, sinh ra chính là để dành cho phụ nữ hoàn mỹ như cô.

Cô làm sao lại để này một vương phụ nữ cướp đi được, lần này, cô nhất định phải thu phục được anh chàng tổng thống cao cao tại thượng kia. Đàn ông mà Cổ Thư Phi cô coi trọng, cho tới bây giờ chưa có ai thoát khỏi tay cô cả.

Thị vệ nhìn cô vài lần, sau cùng làm động tác mời vào.

Cô ném ánh mắt khinh bỉ về phía thị vệ, đeo kính râm, kiêu ngạo đi phía trước.

Một đường thẳng tới tầng cao nhất, thị vệ dẫn cô đến trước mặt tổng thống. "Tổng Thống tiên sinh, cô gái này tự xưng mình nhóm máu gấu trúc."

Cận Tư Hàn bật dậy, lạnh lẽo thăm dò người phụ nữ trước mặt.

Người này anh vô cùng quen thuộc, cũng là người theo đuổi anh từ nhỏ đến lớn khiến anh chán ghét cùng cực. "Cô xác định cô máu gấu trúc? "

"Anh nói thử xem?" Cổ Thư Phi câu môi cười một tiếng, cực kỳ mê hồn.

"Tốt nhất đừng có lừa tôi, nếu không..."

"Tôi làm sao dám lừa anh, chỉ là, điều kiện này..." Môi đỏ dừng lại, ánh mắt không ngừng phóng điện về phía anh. "Tôi không thiếu tiền, anh biết đó."

"Cô muốn điều kiện gì." Giờ phút này, đã qua hơn một tiếng, chậm trễ thêm một phút đồng hồ, cô ấy có thể vì mất máu mà chết.

Cô mất máu quá nhiều rồi, nếu còn tiếp tục, có lẽ sẽ không thể tỉnh lại nữa.

Cổ thư Phi cười khoa trương, đôi mắt sáng không che giấu chút nào tình yêu say đắm của mình với anh. "Anh chỉ cần đáp ứng tôi ba điều kiện là được rồi."

"Thứ nhất, lễ đính hôn của các người phải kéo dài trễ nửa năm."

"Thứ hai, trong thời gian nửa năm này, anh nhất định phải để tôi đi theo anh, như hình với bóng."

"Thứ ba, tôi còn chưa nghĩ ra, chờ tôi nghĩ kỹ sẽ nói cho anh biết."

Cận Tư Hàn nhíu chặt mày kiếm, ngồi trễ ghế, không nói lời nào.

Anh đang đợi, đợi người khác có nhóm máu gấu trúc xuất hiện.

Cổ thư Phi cũng không vội, ngồi ngó xuống ghế dài nghịch điện thoại di động, tâm tình vô cùng tốt chờ đợi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, cách thời gian chót một khắc, vậy mà người có nhóm máu gấu trúc vẫn chưa xuất hiện thêm.

Lúc này, cửa phòng giải phẫu từ bên trong bị đẩy ra.

Tổng Húc vội vàng hô to. "Bệnh nhân đột nhiên xuất huyết lớn, cần máu gấp, nếu không nhanh liền không kịp nữa."

Cổ thư Phi chậm chạp đứng dậy, đi đến trước mặt anh, dáng vẻ kiêu ngạo như không tước. "Thế nào, anh không còn lựa chọn khác đâu. Hoặc là đáp ứng tôi, hoặc là nhìn cô ta chết."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Sống chết, lựa chọn

Hạ Thu Hương quỳ trước mặt cô. "cầu xin cô hãy cứu cháu gái tôi, xin cô..." Người đáng chết lẽ ra là bà, chứ không phải cháu gái bà.

Cổ thư Phi ghét bỏ đá văng cánh tay bà lão, thấy bà lần nữa bò lên, Vô Tình lui về phía sau mấy bước.

"Bà cầu tôi cũng vô ích, mướn cầu thì cầu tổng thống đi. Điều kiện của tôi, tôi đã nói rồi." Cho tới giờ cô cũng chẳng phải người thiện tâm, có thời cơ như vậy, cô không nắm bắt thì đúng là quá ngốc.

Kha Vi đỡ bà lão dậy, nhìn người con trai không nói tiếng nào của mình.

Hạ Thu hương đục ngầu hai con ngươi rung rung chờ đợi nhìn anh. "Tổng Thống tiên sinh, Manh Manh đã đỡ viên đạn cho ngài!"

Ngắn gọn mấy chữ, nhưng lại giống như chiếc chùy nặng nề, hung hăng đánh thẳng vào người anh, anh biết nếu như anh đáp ứng, Manh Manh đơn thuần không thể đầu lại cô ta, mà để cô phải chịu tổn thương, dù chỉ rất nhỏ anh cũng không muốn.

Nhưng nếu như không đáp ứng, cô...

Tổng Húc đứng một bên lo lắng chờ đợi...

Thời gian trôi qua, đã hết hai phút đồng hồ, nhưng mọi người lại cảm thấy như trôi qua hai thế kỉ.

Cận Tư Hàn lạnh lùng, bỗng nhiên đứng dậy. "Tôi đáp ứng!"

"Tổng Thống tiên sinh, ngài thật sự hào phóng." Cổ Thư Phi cười đắc ý, lúc này mới nhấc giày cao gót đi về phía phòng cấp cứu.

Tổng Húc phức tạp nhìn Cận Tư Hàn, sau đó cũng nổi gót đi về phòng cấp cứu.

Vị tổng thống cao cao tại thượng này chưa từng để ai uy hiếp, vậy mà vì một người con gái, lại trở nên hèn mọn như vậy đây!

Đèn đỏ phòng cấp cứu một lần nữa phát sáng.

Hành lang chỉ có Hạ Thu hương không ngừng tiếng nước nở, Cận Tư Hàn trông ngóng nhìn về phòng giải phẫu.

Sau một tiếng.

Tổng Húc mở cửa lớn, sau lưng có y tá đẩy hai chiếc giường bệnh đi ra.

Cận Tư Hàn vội vàng chạy đến bên An Chi Manh, không thêm quan tâm Cổ Thư Phi.

Cổ Thư Phi nhìn An Chi Manh đang hôn mê, đôi mắt sáng hiện lên ngạo ý. An Chi Manh, chờ đi!

Tổng Húc lên tiếng: "Bệnh nhân cơ bản đã thoát khỏi kỳ nguy hiểm, nhưng còn một chuyện, anh vẫn nên đi cùng tôi một chuyến thì hơn."

"Được!" Lưu Luyện không thôi nhìn khuôn mặt nhỏ đang tái nhợt, một hồi mới chịu rời đi. Hai người đi đến phòng viện trưởng.

Tổng Húc vừa vào phòng liền khép cửa phòng lại.

Anh ngồi xuống, uống một cốc nước lớn, thở phào, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề. "Cô gái kia, tôi cảm thấy anh vẫn nên nuôi cô ta thì hơn." Rất hiển nhiên nuôi cổ thư Phi, điều đó không thể nào.

"Nuôi?" Lời nói mang theo tia dò xét.

"Ừm! Máu gấu trúc rất hiếm có. Anh như vậy cả nước đều biết, họ sẽ có cơ để uy hiếp. Bọn họ chỉ cần khống chế người có máu gấu trúc, hăm dọa cậu phải theo ý họ!"

Cận Tư Hàn cũng không muốn máu người này chảy trong cơ thể cô, đáy lòng cực kì khó chịu. "Được thôi, nhưng tôi cũng sẽ từ từ tìm kiếm máu gấu trúc khác."

"Ừm! Phụ nữ mang thai, sinh con cingx cần truyền máu! Người kia, đúng là cần chăm sóc đặc biệt." Anh vuốt vuốt cánh tay nhăn nheo, cởi bỏ áo trắng bác sĩ.

"Anh vất vả như vậy, tôi vẫn là nên giúp anh mang đồ đi đổi!"

Cận Tư Hàn toàn thân đầy mồ hôi, quần áo ẩm ướt, tuần nhan cũng trở nên tiêu tụy.

"Không cần! Tôi muốn qua thăm cô ấy." Đứng dậy, đi ra ngoài cửa.

Thân thể cao lớn vững vàng đi đến cửa, tay đặt lên chốt cửa, khẽ mở.

Tổng Húc bắt đầu đi lặc đầu, quay người tự thay đồ.

"Đông..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Đứa con ngọc ngê, thật mất mặt

"Đông..." Tổng Húc bỗng nhiên quay người, trông Cận Tư Hàn nằm thẳng tắp trên mặt đất.

Anh nhanh chóng khoác áo trắng lại, chập vạt đỡ Cận Tư Hàn dậy. Sau đó mới mở cửa, hô hào bên ngoài. "Mau tới đây, tổng thống ngất xỉu rồi! Cho người tới đây mau..."

Rất nhanh y tá và bác sĩ đã chạy tới nơi.

Vợ chồng Kha Vi cũng nghe tin mà nhanh chóng lao tới, lúc tới nơi chỉ nhìn thấy thân thể cao lớn đang nằm thẳng tắp trên giường, y bác sĩ thì đang lo lắng kiểm tra.

Tổng Húc kiểm tra một lượt, hít một hơi thật sâu.

Kha Vi cũng khẩn trương hỏi: "Sao rồi? Noa có chuyện gì vậy?" Đứa con trai này của bà từ nhỏ thân thể rất tốt, chưa từng bị bệnh.

Làm sao giờ lại bị ngất xỉu.

"Phu nhân, bà yên tâm. Anh ấy không sao, truyền nước là ổn rồi."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Đối với con trai của mình, đu bình thường nói những lời cay độc, thể nhưng tâm lại vô cùng thương xót.

Cận Dực nhíu mày nhìn đứa con trai tự giãy vò bản thân của mình, không vui chút nào.

"Nó xảy ra chuyện gì vậy?"

"Tổng Thống tiên sinh vốn đứng nắng ba ngày ba đêm không ăn uống gì, lại thêm dầm trận mưa to. Lúc đầu dựa theo thể chất của anh ấy, hẳn là không có chuyện gì. Nhưng vừa rồi quá lo lắng, ưu thương quá độ, nghe thấy cô ấy đã không sao, lúc đó mới vì mệt mỏi quá mà ngất xỉu." Cái này hoàn toàn dựa vào kinh nghiệm sắt đá từng đứng nắng ba ngày ba đêm không ăn gì.

Đang âu lo phiền não, chát chứa cả đồng gánh nặng, đột nhiên gánh nặng trôi hết thì đương nhiên phải ngất rồi.

"Vậy là tốt rồi! Phiền cậu giúp tôi chăm sóc nó. "

Lúc này, ngoài cửa sổ đã là buổi chiều rồi.

Cận Dực ôm vợ nhỏ ra ngoài cửa.

"Áy, ông muốn dẫn tôi đi đâu! Tôi muốn thăm con trai, thăm con dâu mà. "

"Về nhà, nghỉ ngơi." Không nói lời dư thừa, ông trực tiếp ôm lấy cô vợ bé nhỏ, kéo ra khỏi cửa.

Trong mắt ông, Không ai quan trọng bằng vợ mình được. Con trai, chẳng qua cũng là món quà bổ sung mà vợ mang lại thôi, không có vợ sẽ chẳng làm được gì.

Kha Vi cũng không kháng nghị. "Áy, đây là con ruột của ông đó. "

"Ừm!"

"Ông nói đạo lý chút đi!"

"Bà một đêm không ngủ, bị vợ của nó làm cho bất an, thật không ra gì." Lời nói nhàn nhạt mang theo ghét bỏ.

Bà chỉ có thể cúi đầu để người dẫn ra ngoài cửa.

Hành lang tầng cao nhất trong phòng bệnh vô cùng yên lặng.

Trời về chiều.

An Chi Manh chậm rãi mở to hai mắt, đập vào mắt đầu tiên chính là trần nhà cùng vách tường trắng tinh.

Ngoài cửa sổ đã tối om một mảnh, nào bộ hồi tưởng lại một khắc mình ngã xuống.

Bản thân hẳn là trúng thương, nhìn tay một chút, ngực còn cảm giác được băng gạc dày cộm.

Lại nhìn đến, mình đã sống sót rồi!

Xung quanh không có một bóng người, đói bụng sôi ục ục.

Cô khẽ dịch người, trước ngực liền truyền đến cơn đau tê dại.

Đưa tay nhấn chuông, một vị y tá nhanh chóng từ ngoài cửa bước vào.

"An tiểu thư, cô tỉnh rồi, tôi đi báo cho bác sĩ Tổng. "

"Này..." Tay cô dừng lại giữa không trung, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng cô y tá.

Cô thực sự muốn nhờ cô ấy rót giúp mình chén nước!

Cử động một chút đã đau đến tê tâm phế liệt, đừng nói gì bước xuống đất.

Tổng Húc đẩy cửa vào, trên mặt mang theo nụ cười ôn hòa. "Cô cảm giác thế nào rồi hả?"

"Đau..."

"Đau rất bình thường, còn có cảm giác gì khác hay không?"

"Đói! Khát!" Cô mở to mắt, đáng thương nhìn anh.

Mặt bánh bao, kết hợp mắt mở to, Tổng Húc nhìn thấy không khỏi buồn cười. "Cô hiện tại vẫn chưa thể ăn gì cả, nước, ngược lại là có thể uống."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Ông xã, người em đau

"Không phải đâu! Tàn nhẫn như vậy..."

"Ừm! Ha ha ha..." Tổng Húc cho tới bây giờ không biết biểu cảm của bệnh nhân khi nghe báo cáo bệnh trạng lại phong phú như vậy, phong phú khiến

người ta thấy buồn cười.

Ngẫm lại cuộc sống tòa thành tổng thống sau này, khẳng định sẽ vô cùng náo nhiệt rồi. "Chờ chút nữa quán gia sẽ mang cháo chay tới, cô uống nước trước, sau vài tiếng thì có thể ăn chút cháo rồi."

"A!" Cô chép miệng, bày ra vẻ mặt vô tội nhìn anh.

Lại nhìn xung quanh một chút. Cô vì anh mà chịu thương, thế mà anh không có ở đây, tâm tình cực kì không tốt.

Tổng Húc cười cười, cô thật đúng là đưa trẻ tâm tư không giấu nổi một giây. "Anh ta ở phòng bệnh cách vách, nếu cô muốn nhìn, tôi có thể đẩy xe lăn đưa cô qua."

"Anh ấy sinh bệnh rồi hả? Xảy ra chuyện gì vậy? Nghiêm trọng không?"

Thấy cô lo lắng như thế, Tổng Húc khẽ đảo con ngươi, biểu lộ trở nên ai oán, muốn nói lại thôi. "Ai... Cô tự mình qua xem chút đi. "

An Chi Manh cảm thấy trầm xuống, nhanh chóng thúc giục y tá mang xe lăn tới.

Ngồi lên xe lăn trực tiếp để y tá đưa tới phòng cách vách.

Đứng trước cửa phòng, cô trực tiếp đẩy cửa phòng ra.

"Tur Hân, anh vừa khỏi bệnh, ăn chút đi! Cô gái đó đã có người chăm sóc rồi. "

An Chi Manh ngây ngốc nhìn cô gái xinh đẹp ăn mặc quần áo bệnh nhân cũng không che giấu nổi cặp mông cong vút của mình, mấu chốt chính là tại sao cô ta lại ngồi tại một bên giường bệnh.

Cổ thư Phi khoe miệng cười đắc ý, cả người chậm rãi đứng dậy, duỗi tay ngọc ngà, nắm lấy bàn tay anh. "Ai nha... Người ta đang có ý tốt đó nha. "

Cận Tư Hân mặt lạnh nhìn cô, nhẹ vung tay.

"Đồng..."

An Chi Manh nhìn về phía Cổ Thư Phi nằm sõng soài trên đất, cười.

Thấy tuần nhan đang tiến lại gần mình, nụ cười càng thêm sáng chói.

Cô ôm lấy ngực mình, khuôn mặt nhỏ ai oán nhìn anh. "Ông xã, ngực em đau quá!" Thanh âm nũng nịu, cố ý nói rất mập mờ.

Cận Tư Hân bước nhanh đến, trực tiếp đi đến trước mặt cô.

Anh khấn trương nhìn cô, cánh tay dài chụp tới nhẹ nhàng ôm cô vào ngực.

Thanh âm nhu hòa đầy lo lắng. "Chỗ nào đau? Nghiêm trọng không? Anh tìm Tổng Húc tính sổ, cậu ta là cậu lang, để vết thương đạn bắn làm em đau. "

Nghe những lời bá đạo vô lý, cô lại cười càng thêm hăng hái.

Nhìn Cổ Thư Phi mặt mày xanh mét bò từ đất lên, cô cố ý nháy mắt mấy cái.

Dám tranh giành ông xã với tôi, tôi để cô chịu cảm giác khóc không ra nước mắt.

Cổ Thư Phi thế nhưng từng trải quá nhiều chuyện rồi, chút mách khéo ấy mà muốn khiến cô thương tâm? Cô sẽ chờ xem, rồi sau này ai khóc không ra nước mắt.

Cận Tư Hân ôm An Chi Manh, trân trọng cẩn thận từng li từng tí.

Sắc mặt anh có chút khó chịu cùng khấn trương. "Vừa rồi em gọi anh là gì?."

"Gọi anh là ông xã, anh không thích à?" Vừa rồi cô cũng là quá nóng vội nên gọi bừa, anh sẽ không ghét cô quá chủ động chứ???

"Ừm, anh đồng ý rồi." Mặt đen chứa đầy vui sướng.

An Chi Manh bĩu môi, người đàn ông này không đáng yêu chút nào.

Tay trắng quàng lên cổ anh, môi đỏ chu lên, nũng nịu. "Ông xã, em đói. Chú quán gia bao giờ mới mang đồ ăn đến cho em?."

"Tôi có cháo hải sản." Cổ thư Phi lần nữa vót vát lấy cảm giác mình còn tồn tại.

Cận Tư Hàn chau mày kiểm, không vui nhìn về phía cô. "Cô làm sao còn chưa đi?"

"Phốc phốc..." An Chi Manh cười, người đàn ông không đáng yêu này đôi khi cũng rất là đáng yêu nha! "Ông xã, cái gì này thực sự không muốn đi! Cô ấy không phải anh mời đến chăm sóc sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Ông xã, em muốn thôi một chút

Cổ thư Phi cười méo mó, nhìn cô gái tùy ý làm bật trọng lòng ngực tổng thống, hận không thể xé nát cô gái đó cho chó ăn.

Ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tôi mới 26, cũng không đến nỗi già để cô kêu dì. "

"A! Cháu mới 18 tuổi!" An Chi Manh biểu lộ vô cùng khoa trương, lớn tiếng nói, vẻ vô cùng vô tội.

Cổ Thư Phi thống hận. "Tôi cũng không phải người tổng thống mời tới chăm sóc, tổng thống chịu để tôi ở chung với anh nửa năm. Anh còn vì tôi mà trì hoãn lại hôn lễ với cô." Cô kiêu ngạo ngẩng đầu, khinh bỉ nhìn An Chi Manh.

An Chi Manh không thể không thừa nhận, kiểu khích tướng này vẫn thật đáng buồn nôn.

Cô tức giận nhìn kẻ cầm đầu, trừng mắt.

"Anh không cưới em nữa sao?"

Cận Tư Hàn lạnh lùng liếc cổ thư Phi, sau đó lại nhu tình như nước nói với An Chi Manh.

"Cưới! Ngoài em ra anh sẽ không cưới ai hết. "

"Hừ, cái này còn tạm được." Cô ngẩng cao đầu, thơm lên má anh một cái.

Nhìn anh biểu cảm cứng đờ, tâm tình cực kì tốt.

Cận Tư Hàn không nghĩ tới cô gái nhỏ sẽ gan dạ như vậy, chủ động như vậy.

Xem ra sự tồn tại của cô vẫn còn có chút ý nghĩa, mắt nhìn vết thương trong lòng ngực nhưng không thể ngăn chặn khát vọng trong nội tâm.

Quản gia đẩy cửa đem đồ ăn đặt trên bàn. "Tổng Thống tiên sinh, bữa tối của ngài."

"Ừm!"

Nhìn thấy thức ăn, hương thơm bay tứ phía, bụng lại đang thắt gào kêu đói, cô lập tức vươn tay định xà vào ăn ngay.

"Tur..." Một lần nữa quên mất rằng mình đang bị thương, chỉ một cử động nhỏ cũng đau đến tê tâm phế liệt.

Cận Tư Hàn bắt đắc dĩ bế cô đến bên sofa. "Em ngồi xuống đây! Đừng nhúc nhích, để anh làm cho. "

Thấy anh từ từ ngồi xuống cạnh, cẩn thận bón cháo cho cô ăn.

Anh bón cô một thìa, còn tỉ mỉ thổi qua cho bớt nóng, dùng môi chạm khẽ để thử nhiệt độ cháo.

An Chi Manh tâm trong nhảy mắt nhỏ vun.

Hạnh phúc hé miệng, ăn thìa cháo một cách ngon lành. Giờ phút này, coi như anh dứt độc được cho cô, cô cũng cam tâm tình nguyện.

Cô cười ngọt ngào nhìn anh. Cận Tư Hàn mắt đen mang theo cung chiều nồng đậm, thỏa mãn nhìn khuôn mặt hào hứng của cô.

Hai người trong lúc vô hình tỏa ra yêu thương nồng nhiệt, kích thích cổ thư Phi.

Người chồng hoàn mỹ như vậy, vốn nên thuộc về cô.

Cái đồ nhà quê kia, làm sao hợp với Tổng Thống thân phận cao cao tại thượng.

Cô đột ngột nhấc bước, muốn xen vào giữa hai người.

Cận Tư Hàn quét mắt nhìn cô, vung tay, khiến cô trực tiếp ngã xuống đất.

Toàn bộ quá trình đều không cho cô ta mon men vào giữa hai người.

"Đói bụng lắm sao?! Còn muốn ăn nữa không?"

"Ừm, còn muốn, ăn rất ngon." An Chi Manh cười vô cùng ngọt ngào, cô cũng hoàn toàn không để ý cái bóng đèn kia.

Cận Tư Hàn lần nữa múc thêm một bát cháo nữa, tỉ mỉ thổi cho bớt nóng rồi mới bón cho cô.

An Chi Manh lắc đầu. "Anh cũng đói rồi, cùng ăn đi."

"Ngaoan! Anh không đói bụng." Anh dịu dàng dỗ dành.

"Anh gạt người, anh ba ngày ba đêm không ăn gì rồi. Anh không ăn em cũng không ăn."

"Được, vậy anh ăn." Không nghĩ tới mình chăm sóc cô bao lâu mà quên mất cả chăm sóc cho mình.

Mắt đen càng phát ra ý tứ nhu tình, đưa bát cháo lên gần miệng mình.

An Chi Manh lúc này mới cười vừa lòng thỏa ý.

Hai người em một miếng, anh một miếng. Ăn cũng mật mật ngọt ngọt, ân ái ái ái.

Quản gia đứng một bên nhìn đỏ mặt, tim đập nhanh, tổng thống tiên sinh thế mà lại biến thành 1 người sùng vợ cuồng thê không có phòng tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tiểu yêu tinh mệt nhọc

Đã nói mắc bệnh thích sạch sẽ đâu? Đã nói lạnh lùng đâu? Đã nói cuồng chinh, bá khí để lọt đâu?

đáy lòng Quản gia đang gầm thét, nhưng nhìn thấy Tổng Thống tiên sinh càng lúc càng giống một người sống sờ sờ, nội tâm của ông vẫn được an ủi.

An tiểu thư cũng bắt đầu học đau lòng vì Tổng Thống tiên sinh, ông thật cao hứng.

ánh mắt Cổ Thư Phi ác độc gắt gao nhìn cô chăm chăm, hận không thể một miếng nhào tới cắn chết cô.

tiện nhân này, không biết xấu hổ, thế mà câu dẫn ông xã tổng thống nhà cô.

Hiện tại tổng thống ở đây, vì duy trì hình tượng của mình, cô khẳng định không thể ở trước mặt anh xé nát tiện nhân này.

Hung tợn liếc cô một chút, tức giận rời đi rồi.

Quản gia cũng thân mật lui ra ngoài, đóng cửa phòng lại.

Thấy người đều đi hết, lúc này An Chi Manh mới ai oán nhìn anh. "có phải anh nên cho tôi giải thích hay không?"

Anh đem bát cháo đút vào trong miệng cô đâu vào đấy, chậm rãi nói: "cô bị mất máu nghiêm trọng, kho máu không có máu gấu trúc RH, cô ta vừa lúc có. Cũng yêu cầu tôi đáp ứng cô ta ba điều kiện, là như vậy."

"A! Ba điều kiện là gì?"

"lễ đính hôn bị trì hoãn, để cho cô ta bên cạnh tôi nửa năm, như hình với bóng. Còn có một điều kiện cô ta không nói." Dem một muống cháo đưa tới bên miệng của cô.

Cô há mồm nuốt xuống, ánh mắt xoay chuyển một vòng.

Cận Tư Hàn thấy cô nửa ngày không nói chuyện, đáy lòng có chút không ổn. "nếu cô không thích, đại khái tôi có thể cho cô ta một khoản tiền."

"Không cần, dù sao anh cũng là tổng thống, cần nói lời giữ lời." cuối cùng đáy lòng cô có một chút xiu không thoải mái, đều biến mất hầu như không còn.

Chỉ cần tâm anh ở bên mình, bất kể cô ta như con thiêu thân giày vò, chính mình cũng sẽ bình đến tương chấn, nước đến đất chặn.

Cận Tư Hàn cho cô ăn xong bữa tối, nhìn thấy môi cô đỏ mọng, cười tà mị.

"Có thể ăn no rồi hả?"

"Ừm, ăn no rồi." Sờ lấy bụng mình phình lên, thỏa mãn rúc vào trong ngực của anh, không có may mắn phát giác sự khác thường của anh.

"Ăn no rồi, vậy thì nên đến lượt tôi rồi."

Cúi đầu, tính chuẩn bắt lấy môi đỏ tình xảo, hương vị ngọt ngào để anh muốn ngừng mà không được.

Nụ hôn thêm sâu sắc.

tròng mắt An Chi Manh xoay một vòng, nghịch ngợm trên anh, tay mảnh khảnh quần sau lưng của anh huy động một chút xiu.

Anh hô hấp cứng lại, tiếng nói từ tính mang theo nồng đậm dục vọng. "cô bé, đây là cô đang đùa với lửa."

Ánh mắt vũ mị chớp chớp, rất là vô tội nhìn anh, cả người trực tiếp treo ở trên người anh.

Trở tay đẩy anh ra, móng đất nhỏ ngồi trên bộ vị anh mãi cảm nhất, nhẹ nhàng ma sát.

Môi đỏ kè ở bên tai của anh, cái lưỡi khê liếm lấy vành tai của anh, cảm giác được thân thể anh càng ngày càng khẩn trương căng thẳng.

Thanh âm ngọt ngào có ý ghé vào lỗ tai anh tỏa hơi như lan."Ông xã đại nhân, tôi chính là muốn câu dẫn anh, làm sao bây giờ!!"

Bên tai truyền đến một trận cảm giác tê dại, hạ thể chỗ mẫn cảm bị ma sát không ngừng, đỡ lấy lều vải lớn, đè vào bên trên móng đất nhỏ của cô.

Từng đợt khoái cảm làm cho anh hận không thể xé nát y phục của tiểu yêu tinh, hung hăng ngủ với cô.

Trở tay trực tiếp ôm cô ngồi ở trên ghế sofa, hung tợn nhìn thấy tiểu yêu tinh cười vô cùng vui sướng.

"Chờ vết thương cô lành lại, tôi phải để cho cô không thể xuống giường được."

Cô le lưỡi, cười hi hi nhìn thấy anh bị mình hai ba lần trên chộc không cách nào tự kiềm chế.

Đáy lòng có thỏa mãn nho nhỏ, thường nói một người đàn ông đối với thân thể mình hứng thú lớn bao nhiêu, mới đối với mình yêu sâu bao nhiêu.

Đã vậy, đều đã lựa chọn, cô sẽ không già mồm cãi láo.

Nhìn thấy cô gái cười vẻ mặt hồn nhiên, Cận Tư Hàn phát hiện mình có thật sâu bất lực.

ôm cô đặt ở trên xe lăn, gương mặt lạnh lùng. "về phòng bệnh của cô đi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Luân nhà, rất sợ đó

chương 127: luân nhà, rất sợ đó

"Không muốn."

"Ngoan, tôi xong việc liền đi tìm cô."

"Tốt!" Y tá đẩy cô đi ra.

Cô mới đi ra, lập tức mấy người đàn ông đi tới.

"Tổng Thống tiên sinh, những người kia đều bắt được rồi. Là đặc vụ nước khác, hỏi thế nào đều hỏi không ra mấu chốt."

"Vây thì trực tiếp tra tấn. Tất yếu mà nói, đến hỏi Tổng Húc chút thuốc, vô luận dùng thủ đoạn gì, cho đến khi các cô nhận tội mới thôi." Toàn thân phát ra khí tức tử vong âm trầm.

cho tới bây giờ anh cũng không phải là người nhân từ nương tay, dám động tới người phụ nữ của anh, phải trả giá bằng cả mạng sống.

Mắt đen tĩnh mịch, lạnh thấu xương.

Mấy người im ắng thối lui ra khỏi gian phòng, tổng thống đại nhân lần này là thật động sát khí.

Ngoài cửa sổ đêm khuya yên tĩnh.

An Chi Manh đang nhàm chán xem điện thoại di động, cùng bạn học trò chuyện.

Quá nhiều bằng hữu đều chúc mừng cô gặp vận may, mới đụng phải người đàn ông hoàn mỹ này.

Cô tự nhiên cười tiếp nhận từng cái, càng nhiều người nói lời lạnh nhạt, nói tổng thống bắt quá chỉ thích đồ mới mẻ, sớm muộn sẽ quăng bỏ cô.

Đối diện với mấy lời nói này, cô cũng chỉ cười cười. người không cần thiết, không cần tức giận vì bọn họ.

lúc này cô mới rảnh rỗi xem trang web của mình, bỗng nhiên phát hiện Fan hâm mộ đã tăng thêm tới mấy ngàn vạn rồi.

Càng là không đếm hết người gửi thư riêng cho mình, đương nhiên tất cả đều là mánh mòng.

Cô cũng phát hiện mấy ngày nay, chính mình thế mà lên trang đầu tin nóng lục soát.

Trông thấy tin tức, cô mới biết được người đàn ông mặt ngoài Lạnh Băng Băng vì mình làm nhiều như vậy.

hiển máu cho mình đáng giá một trăm triệu, cô không khỏi thật hâm mộ người đàn ông hiển máu cho mình, nhất tiền còn không có tốc độ nhanh như thế.

"hiện tại cô đã biết, cô không xứng với anh cỡ nào!"

Nhìn thấy Cổ Thư Phi đột nhiên xuất hiện, không nhìn thẳng.

Không thích cô, để ý đến cô làm gì!

Cổ Thư Phi sắc mặt tái xanh."Có một ít người nghĩ bay lên ngọn cây biến thành Phượng Hoàng, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình có bao nhiêu cân lượng."

An Chi Manh buông điện thoại di động xuống, chậm rãi quay đầu nhìn cô, cười vô cùng ngọt ngào.

"thím à! Thì ra nhà thím nghèo như vậy! Nghèo đến muốn đi tiểu làm tấm gương chiếu! Chắc chắc, thật sự là nghèo rớt mòng tòi! Nếu không, tôi để ông xã tôi cho thím một tờ chi phiếu đi! Dù sao, thím cũng hiển máu cho tôi, đúng không!"

Bố thí ngữ khí đáng thương, bị cô chọc tức lửa giận công tâm.

Cô Cổ Thư Phi, đường đường con gái kẻ có thế lực ngành thuyền máy, từ nhỏ ngâm lấy thìa vàng lớn lên, tiền hô hậu ủng, từ nhỏ mặc chính là hàng hiệu, ăn chính là tiệc.

Còn cần người phụ nữ thô tục này tới thương cảm cho mình, đôi mắt sáng lóe ngạo độc.

"cô chó đực ý quá sớm, sớm muộn có một ngày anh trở thành của tôi, đến lúc đó xem tôi làm sao để cho cô sống không bằng chết."

"A! luân thường đạo lý, rất sợ đó a!" Tay bụng lấy trái tim, thanh âm run rẩy, lại cười vô cùng ngọt ngào."thím à, tôi khuyên thím vẫn là đừng nóng giận rồi. thím đang tức giận, nếp nhăn có thể còn nhiều hơn so với tóc của thím rồi."

Không thể không nói, câu nói này lực sát thương lớn đến không cách nào tưởng tượng.

Đối với một người phụ nữ mà nói quan tâm nhất cũng là dung mạo, nếp nhăn so tóc còn nhiều hơn!!!

Cổ Thư Phi cơ hồ hồ giận sôi lên, tay run run chỉ về phía cô lại quên mất cô.

An Chi Manh vô tội nhìn cô."thím à! thân thể thím không tốt! Muốn tôi gọi thầy thuốc cho thím hay không! Cũng đúng, tuổi thím lớn như vậy, khẳng định không có thân thể tốt."

Thấy cô ta vừa muốn nói chuyện, cô mở miệng lần nữa."thím à, không phải tôi nói thím. Đều già như vậy, trên mặt thiếu phần xoa. Vạn nhất, về sau thím gả cho người nào, kẻ tẩy trang, ông xã và con của thím cũng không nhận ra thím, làm sao bây giờ! Ai, thật là khiến người ta nát lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 128: Tiễn nhân lại ra chiều

. chương 128: tiễn nhân lại ra chiều

"cô..." Tay run run chỉ, chỉ về phía cô.

An Chi Manh bấu môi, thứ cận bã này còn muốn đoạt đàn ông với mình, cho dù là khinh thường cũng không muốn đưa cho cô.

"thím à, chẳng lẽ thím bị phát tác bệnh kinh phong rồi hả? Chắc chắc, tôi vẫn nên giúp thím tìm thầy thuốc đi! đến lúc đó lại trách trên đầu tôi, chuyện này tôi nhay vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch rồi."

Không đợi Cổ Thư Phi mở miệng, An Chi Manh liền nhanh chóng nhấn chuông gọi y tá.

y tá đi đến rất nhanh, An Chi Manh ghét bỏ nói: "thím kia ngã bệnh, cô mau đem cô ta mang đi xem bệnh! Đừng truyền nhiễm cho tôi."

Y tá khó xử nhìn Cổ tiểu thư, lại nhìn nhìn An tiểu thư.

Hai người này, cô là một y tá bình thường, không thể đắc tội.

sắc mặt cô trầm xuống, giọng sắc bén. "Làm sao? Muốn tôi đi xin phép ông xã tôi để cho viện trưởng các người ra mặt sao? Còn không mau dẫn bệnh nhân này đi, vạn nhất truyền nhiễm cho tôi, các người phụ trách nổi sao?"

Y tá khó xử nhìn về phía cô. "Cổ tiểu thư, nếu không cô đi xuống trước. dù sao An tiểu thư cũng là bệnh nhân, cần yên tĩnh."

"Hừ! Để xem cô ta có thể phách lối đến khi nào." Giẫm xuống giày cao gót, oán hận rời đi.

An Chi Manh bấu môi, không nhìn cô ta.

Tiếp theo chơi điện thoại di động, đột nhiên thu hồi điện thoại di động, ngồi ở trên ghế sofa ngăn người nhìn ngoài cửa sổ.

Để cho cô ta ở bên cạnh anh cũng không phải biện pháp tốt, nhưng cô làm thế nào đuổi cô ta đi đây?

Tuy không tạo thành uy hiếp gì, nhưng không chừng ngày nào đó thật sự uy hiếp được mình thì sao?

Nên làm cái gì mới phải đây?

Ngẫm lại rất bức bối, dù sao cô cũng là máu gấu trúc! Thật sự là ngày chó má, tâm không yên được.

Cổ Thư Phi ở một bên hành lang khác, cũng đang nghĩ biện pháp đuổi cô đi.

người phụ nữ này ác đến tận xương tủy, nhất định cô phải nhanh chóng bắt tổng thống mới được.

biện pháp tốt nhất hạ một người đàn ông, chính là để anh ta yêu thân thể mình.

Nhìn thấy đáng người mình hoàn mỹ, gọi lên một nụ cười quyến rũ.

Cầm lấy điện thoại trực tiếp gọi đi. "Giúp tôi chuẩn bị nội y tình thú gọi cảm kiểu mới nhất năm nay, có bao nhiêu lấy bấy nhiêu."

"Được rồi, Cổ tiểu thư."

Nửa giờ sau, hàng liền đưa xuống dưới lầu.

Nhân viên đưa hàng bị bảo vệ ngăn lại ở cửa thang máy tầng cao nhất, Cổ Thư Phi chết sống theo bảo vệ giải thích, bảo vệ cũng không cho nhân viên đưa hàng tiến vào.

Cô không thể không đẩy ngăn tủ đi đến phòng bệnh của mình, đóng cửa phòng.

Thương thức người trước mắt huyết mạch sôi trào từng chút vì nội y tình thú.

Bàn tay ngọc ngà nhẹ nhàng vuốt ve y phục. "Không biết ông xã tổng thống ưa thích đồng phục y tá, hay là y phục khiêu vũ, gọi cảm nóng bỏng, còn thích lộ liễu hay không đây?"

Cầm lấy một bộ tình thú màu đen, cởi y phục mặc lên.

Cổ ý trang điểm cá tính nóng bỏng, mang đôi giày cao gót màu đen.

Tóc dọn sóng khêu gọi ở sau lưng, nhìn thấy chính mình trong gương, hài lòng nở nụ cười.

Cô mặc một cái áo khoác dài, lòng tin tràn đầy chuẩn bị xuất phát.

Đi đến cửa phòng tổng thống, trực tiếp mở cửa đi vào, thuận tiện khóa trái cửa.

Trông thấy người đàn ông ngồi trên bàn công tác chăm chỉ làm việc, một bên mặt hoàn mỹ không tì vết, làm cho tim người ta đập nhanh không thôi.

Người đàn ông này, nên cùng với người phụ nữ hoàn mỹ như mình kết thành một đôi.

Chậm rãi cởi áo khoác xuống, mái tóc màu vàng óng làm da thịt càng thêm trắng nõn.

Bộ đồ màu đen, đem dáng người cô lồ lộ gọi cảm nổi bật để cho người ta trông thấy trong nháy mắt huyết mạch sôi sục.

Trước ngực để lộ một khối lớn, ngoại trừ một tầng ren đen mỏng nhạt che đậy trái bầu phía trước lại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Bắn, cút ra ngoài...

chương 129: bắn, cút ra ngoài...

toàn thân ren đen mỏng nóng bỏng, bên trong nội y xê tả, để cho người ta trông thấy có loại kích thích trực tiếp cắm vào.

Phía sau lưng trống trơn, đôi chân dài trắng như ngọc, mặc ren đen nhìn xuyên thấu.

Vuốt tóc mấy lần, bày ra một tư thế chọc người, giọng tê dại tận xương.

"Tổng thống ~~~ đêm khuya yên tĩnh, có thể tâm sự không?"

Cận Tư Hàn ngừng đầu liếc một chút, nhú mày. Thấy cô nện bước đi tới nơi này, mày kiếm càng nhú chặt.

Cổ Thư Phi đặc ý nhìn anh, cô biết chỉ cần cô xuất mã, không có đàn ông nào mình chinh phục không được.

Nện bước ưu nhã, đem ưu điểm toàn bộ dáng người bại lộ ở trước mặt của anh.

cử chỉ lăng lơ đi đến bên anh, mỗi bước đi yếu điệu quyến rũ.

"Tổng thống, ngài mệt mỏi sao? Tôi đến xoa vai giúp ngài." Bước nhỏ tao nhã đi đến anh.

cự ly cách anh còn mười bước, chín bước, năm bước...

Cười càn phát ra quyến rũ, tay ngọc nhẹ nhàng nâng lên, đến gần phía sau lưng anh.

Tay chậm rãi thả trên vai của anh, hừ, mình muốn, há có đạo lý thất bại, chỉ cần là đàn ông, không có người mình không thể chinh phục.

Đột nhiên, cảm giác tay đau nhức.

Nhìn về phía bàn tay kia nắm chặt mình, ánh mắt mê ly. "Tổng Thống tiên sinh, ngài thật nóng vội."

mắt anh hơi trầm xuống, trực tiếp dùng sức một cái.

"Rắc rắc..."

"A..."

"Bắn, cút ra ngoài!" giọng lạnh như tiền, không liếc cô thêm một chút, trực tiếp nhìn về phía máy tính.

Cổ Thư Phi nhìn xuống cánh tay mình mềm nhũn, xem ra là trật khớp rồi.

Nhìn thấy người đàn ông này đối với mình hung ác như thế, đáy lòng vừa yêu vừa hận.

Cầm lấy áo khoác trên đất khoác bên trên người, nâng cánh tay chặt vật đi ra ngoài.

mở cửa hung hăng trừng mắt về phía mấy người đàn ông đang nhìn mình. "Nhìn cái gì vậy, thân thể bản tiểu thư để loại người như các người có thể nhìn sao? Cút, đều cút cho tôi."

Bảo vệ khinh thường nhìn cô, muốn câu dẫn tổng thống lại bị tổng thống làm trật khớp cánh tay, còn nổi giận với bọn họ.

cô muốn câu dẫn tổng thống thì có thể tùy tiện câu dẫn sao.

Qua nhiều năm như vậy, bao nhiêu người dùng hết thủ đoạn muốn bò lên trên giường của tổng thống.

cuối cùng không phải làm cho cô tàn phế, cũng là bị Tổng Thống tiên sinh tự tay hủy rồi.

Cũng chỉ có An tiểu thư, thành công lên giường của tổng thống, còn đuổi tổng thống ra khỏi phòng của mình.

Tổng thống bị bệnh thích sạch sẽ, bệnh ghét phụ nữ, chỉ có An tiểu thư có thể trị hết.

Xem ra vì tổng thống đối tốt với An tiểu thư, đã chữa khỏi bệnh thích sạch sẽ cùng triệu chứng ghét phụ nữ rồi.

Cười nhìn cô chặt vật đi tới văn phòng viện trưởng, về sau cô ta có thể ném mùi đau khổ rồi.

Bọn họ có nên đi nói cho An tiểu thư một tiếng hay không?

An Chỉ Mạnh ngủ mê man trên giường, đối với hết thảy bên ngoài hồn nhiên không biết.

Ngày thứ hai đứng lên, nghe thấy tin đồn bên ngoài, cô mới biết được chuyện tối ngày hôm qua.

"Tốt! Cổ Thư Phi thừa dịp mình ngủ đều không thành thật như thế." Nghĩ đến người khác nói cô ta còn chưa có đụng phải tổng thống liền bị tổng thống không lưu tình chút nào làm trật khớp, tâm tình thông thuận rồi."Hừ, ông xã nhà tôi cô muốn câu dẫn thì có thể câu dẫn sao!"

Mang giày xong, lấy xe lăn hào hứng đi vào gian phòng của Cận Tư Hân.

Bảo vệ trông thấy là An tiểu thư, ân cần mở cửa để cho cô thuận tiện đi vào.

An Chỉ Mạnh vừa đi vào, nghe thấy bên trong truyền đến giọng nữ nũng nịu.

"Tổng Thống tiên sinh, sáng sớm hôm nay tôi bỏ ra bốn giờ nấu cháo hải sản cho ngài, bồi bổ thân thể cho ngài, ngài uống lúc còn nóng đi!"

Hừm, khi vị hôn thê như mình là người chết sao!

Chính mình vẫn còn đây, cứ như vậy quang minh chính đại câu dẫn ông xã nhà cô.

Lão hồ không phát uy, coi cô là bột mì sao!

Nổi giận bùng bùng trực tiếp vọt vào, vọt thẳng tới bên người cô.

"Loảng xoảng..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Tôi sùng, cô không phục!

chương 130: tôi sùng, cô không phục!

"A..." bát cháo nóng hồi rót xuống đất, trực tiếp rơi trên tay của cô, trong nháy mắt phồng một mảnh đỏ bầm.

Cổ Thư Phi chửi ầm lên. "cô mù sao? cô làm tôi bị thương, cô thường nổi sao?"

trong nháy mắt An Chi Manh rung rung nước mắt, ủy khuất cúi đầu xuống.

"Thực xin lỗi, tôi không phải cố ý... Tôi..." Tay nhỏ quấy lấy y phục, ánh mắt nai con ủy khuất nhìn về phía Cận Tư Hàn. "Ông xã, em thật là sợ... thím thật hung dữ..."

"cô..." thấy cô làm bộ, Cổ Thư Phi tức giận chết. "Tổng Thống tiên sinh, ngài cũng nhìn thấy, có phải cô cố ý hay không. Ngài không đến mức sùng cô ta như vậy, không nói lý lẽ!"

Cận Tư Hàn duỗi cánh tay dài ra, trực tiếp ôm cô vào trong ngực.

Mắt đen tinh tế kiểm tra cô toàn bộ. "cô có bị phỏng chỗ nào hay không?"

"Không có!"

"Ừm, đói bụng không! Tôi cho cô ăn bữa sáng, quản gia lấy ra cháo ngũ cốc cô thích ăn, cô bị thương chịu đựng hơn nửa tháng. Xuất viện, cô muốn ăn cái gì tôi đều cho người đi mua." Đưa tay thuần thục cầm hộp com bên cạnh, mở bát cháo ra.

"Thật sao?"

"Ừm."

"Vậy tôi muốn ăn kem ly, đồ uống lạnh, Ma Lạt Thang, lẩu..." Nghĩ đến cuối cùng có thể ăn những mỹ thực này, cô hạnh phúc muốn khóc.

Anh chậm rãi mở miệng. "Ngoại trừ những thứ này."

Loảng xoảng... Lần này là cô triệt để tan nát cõi lòng, cô biết người đàn ông này có một số việc vĩnh viễn nói không thông.

Mắt to nhìn anh chăm chăm, dùng sức nhìn anh chăm chăm. "anh ngược đãi tôi..."

"Ngoan, ăn com, há miệng."

Toàn bộ hành trình không để ý tới Cổ Thư Phi đang tức giận đến sắc mặt tái xanh, rõ ràng.

Lần nữa lớn tiếng mở miệng, đôi môi cảm giác chính mình tồn tại. "Tổng Thống tiên sinh, người bị phỏng chính là tôi."

Cận Tư Hàn chăm chú thổi bát cháo cho nguội, tiến dần lên bên miệng của cô. "Nóng không?"

"Không nóng!" Cười ngọt ngào lắc đầu. "anh cũng ăn đi."

"Ừm." cô ném qua cái muỗng, nhếch miệng lên ý cười ảm áp.

nụ cười tuấn mỹ, trong nháy mắt mê say lòng người.

An Chi Manh nhanh chóng đưa tay ngăn anh cười, nhìn về phía Cổ Thư Phi ở một bên si mê chảy nước miếng tâm tình rất khó chịu.

"Lần sau không cho phép cười với người khác."

"Ừm, tốt!" Đối với lý do cô bá đạo, anh vô điều kiện đồng ý.

An Chi Manh phiền chán nhìn Cổ Thư Phi một bên chết sống không đi. "thím à, thím còn không đi! Có phải muốn tôi gọi bảo vệ đưa thím ra ngoài hay không!"

Bên cạnh thật sự là nhìn không được rồi. "An Chi Manh, cô không có quyền ra lệnh cho Tổng Thống tiên sinh."

"cô không có quyền đuổi tôi đi, điều kiện nói từ sớm rồi. Là ở cùng Tổng Thống tiên sinh, như hình với bóng nửa năm. Nửa năm, như hình với bóng."

Cô trực tiếp ngồi đối diện với bọn họ, làm sao cũng không thể để cho cô ta đạt được rồi.

An Chi Manh thấy cô ngồi xuống, tròn trĩnh mắt.

Há miệng ăn hết bát cháo anh đưa tới, thấy anh từ đầu tới đuôi đều không nhìn cô ta nửa mắt, đáy lòng rất là vui sướng.

"Tổng Thống tiên sinh, cô ta đánh rơi bát cháo tôi vất vả nấu, còn bị phỏng da, ngài nên nói chút gì phải không?" Cô không cam tâm, anh đối với mình lạnh nhạt như vậy, đối với người phụ nữ bình thường kia, lại sùng đến tận xương tủy.

Cận Tư Hàn ngừng đầu liếc cô một chút. "Thế nào, cô muốn cô ta bồi thường phí tổn thất tinh thần?"

"Tổng Thống tiền sinh, là cô ta có ý đâm vào tôi."

"Là sao? cô lớn như vậy chỉ có cái bát cũng bung không tốt, cô ta nhỏ như vậy, cô dữ với cô ta như vậy. Nếu như cô ta có đi chứng về sau, tôi sẽ để cho luật sư nói chuyện với cô."

Giọng băng lãnh không mang theo một tia vui đùa, nói xong cũng không tiếp tục nhìn cô ta thêm nữa, toàn tâm đều chăm chú vào việc cho Mạnh Mạnh ăn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Buổi tối cùng em ngủ

Cô bị chọc tức gân xanh nổi lên, lại không thể phát tác.

Nhịn, phải nhịn, nhất định phải nhịn.

Chờ có được người đàn ông này, anh sẽ đối xử với cô như vậy. Đúng, sai chính là tiện nhân kia.

Hung tợn nhìn cô ta.

An Chi Mạnh khinh thường, cười hi hi khiêu khích.

"Ông xã, buổi tối em muốn cùng anh ngủ."

Cận Tư Hàn cầm cái muỗng trong tay tiến dần lên miệng của cô, lời nói thanh cạn."Làm sao rồi?"

"Em nghe nói tối hôm qua có phụ nữ câu dẫn anh, nhờ định lực ông xã tốt. Không phải, em còn không phải muốn quăng ông xã, anh cứ nói đi?" Ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Cố Thư Phi gân xanh nổi lên.

Tức giận đi! Tức giận đi! Tức chết cô, ai bảo cô chết sống không chịu đi.

Sắc mặt Cận Tư Hàn đen lại."Không có nếu này."

"A! Dù sao em tin tưởng anh, nhưng anh trông thấy con ruồi cũng không tốt đi! Làm nhiều người buồn nôn! Anh cùng em ngủ, tốt mà!" Hai tay quần lấy cổ của anh, môi đỏ ở trước mặt cười hi hi.

Anh bắt đắc dĩ ấn xuống đầu nhỏ của cô."Tốt!"

"Cảm ơn ông xã!" Mân mê môi hồng, trên mặt của anh hôn một cái.

Cận Tư Hàn trực tiếp cố định đầu nhỏ của cô, cúi đầu bắt môi hồng tác quái.

Hung hăng thưởng thức ngọt ngào, thẳng đến cô hít thở không thông, lúc này mới không nỡ buông cô ra.

Nghĩ đến chính mình mỗi đêm muốn cùng với cô ngủ, không thể đụng vào cô, cảm giác chính mình tìm cho mình phiền toái lớn.

Từ đầu tới đuôi Cố Thư Phi bị xem nhẹ triệt để, tức giận đến hai tay nắm chặt, hận không thể tạy trong ngực anh được sủng ái là chính mình.

Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì? Cô không có vóc người đẹp, hình dạng tốt, giáo dục tốt, xuất thân tốt?

Dựa vào cái gì cô ta dễ như trở bàn tay có được đàn ông chính mình mong mà không được, còn có được người đàn ông sủng ái như vậy.

"Đúng rồi, bà ngoại em đâu?" Đêm qua cả đêm, làm sao còn không thấy bà ngoại.

Cận Tư Hàn cho cô ăn no, lúc này mới ăn bữa sáng.

"Bà ngoại lớn tuổi, mệt mỏi trở về rồi. Buổi chiều, sẽ tới."

"Nghiêm trọng không?" Ngữ khí mang theo lo lắng.

"Không nghiêm trọng, nghỉ ngơi là tốt rồi. Nếu em không yên tâm, tôi để Tổng Húc qua làm kiểm tra toàn thân cho bà." Ăn cùng một bát cháo, cầm chén để ở một bên.

Nhu tình như nước nhìn về phía cô. "Cần sao?"

"Vẫn là làm đi!" Lớn tuổi, làm luôn tốt.

"Ừm!"

Quán gia lặng yên không tiếng động từ một bên đi tới, bụng hộp com đi.

Ăn xong điếm tâm, nhìn về phía Cổ Thư Phi một bên còn không đi, cô cũng không quan tâm.

Người này thể chất thiếu ngược sao? Điều không phản ứng cô, còn có thể tồn tại ngoan cường như vậy.

Cô không đi, chính mình càng không thể đi ngắm, trực tiếp để bảo vệ qua gian phòng của mình lấy điện thoại di động sang, yên lặng ngồi ở bên cạnh anh."

Trong phòng ba người, quý đi lại an tĩnh chung sống một phòng.

Cận Tư Hàn tại văn phòng xử lý chính vụ, mấy ngày nay chuyện chậm trễ thật sự là quá nhiều rồi.

Mắt nhìn cô gái nhỏ si mê nhìn phim thần tượng, rất bắt mắt dĩ.

Cổ Thư Phi ngồi một chỗ khác trên ghế sa lon, ánh mắt si mê nhìn về phía tổng thống công tác.

Cô càng xem càng cảm thấy người đàn ông này mới thuộc về chính mình, tự tin, cường đại, có bá lực, còn có tuấn mỹ phi phạm.

Trên người có khí tràng cường đại, để tâm người say.

Phim truyền hình vừa vặn chiếu xong một tập, cô ngừng đầu một cái đã nhìn thấy ánh mắt cô ta si mê.

Rất khó chịu. "Nhìn cái gì vậy, lại nhìn cũng không phải là nhà cô."

Cổ Thư Phi khinh bỉ nhìn cô, khinh thường cùng với cô tranh luận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Kẻ thù chung của toàn phụ nữ

Điện thoại di động truyền đến âm thanh chấn động, phát hiện chính bạn tốt phát cho chính mình tin tức.

"Manh Manh, cậu còn học Đại học năm 3 sao?"

"Học! Vì cái gì không học." Tặng kèm một cái biểu lộ ăn hàng.

Bên kia nhanh chóng phát đến. "Tổng thống nhà cậu sẽ để cho cậu học sao?"

"Ách..." Anh giống như nói qua không để chính mình đi học rồi. Đó là vấn đề lớn.

Bên kia lại phát tới một đoạn tin nhắn. "Cậu thật nguyện ý vì người mình thích vứt bỏ mơ ước, chuyên tâm làm chim hoàng yến trong lồng sao?"

Không chút nghĩ ngợi trực tiếp đáp trả. "Làm sao có thể! Tớ còn muốn làm đại minh tinh! Tớ còn muốn theo đuổi nhóm Oppa."

"Ừm, còn có nửa tháng nữa là khai giảng, cậu đến trường học phải chú ý rồi."

"Vì cái gì!" Không phải học sao? Cũng không phải không có trải qua.

Bên kia nhanh chóng phát tới mấy đoạn video, còn có các loại địa chỉ Internet. "Cậu vẫn là để tổng thống nhà cậu cho người bảo vệ đi! Cậu tự mình nhìn đi!"

Cô lật ra xem xét, mới biết chính mình làm cho bao nhiêu người ghét.

Ông xã quốc dân bị chính mình coi như heo cho ngắm, tất cả mọi người rất khó chịu rồi. Còn lần trước hại anh ba ngày ba đêm, dầm mưa dưới trời mưa

như thác đổ.

Chính mình còn sống chết không mở cửa, kiểu cách bị người mắng chết.

Mắng chính mình là người không biết trước sau, nhìn giận không chỗ phát tiết.

Sau đến chính mình vì anh can sủng, tức thì bị người vắn vẹo thành, đặc vụ là tới giết chính mình, thậm chí để cho cô trực tiếp đi chết.

Đến tiếp sau mua máu gấu trúc với giá trên trời, càng là chọc giận phụ nữ cả nước có lòng.

Tổng thống bá đạo si tình dạng này, toàn thân cao thấp đều là ánh sáng, người đàn ông không có khuyết điểm, bị chính mình coi chẳng phải heo đưa đi cho.

Các cô muốn bóp chết chính mình, đánh chết sự vọng động của mình.

Hiện tại, mọi người đợi cô rời đi phạm vi bảo hộ của tổng thống.

Nếu cô đến trường học, ở địa phương, tùy thời chuẩn bị giết chết cô.

Toàn thân rung mình một cái, không khỏi cảm giác sau lưng mình lạnh buốt.

"Hiện tại biết chính mình cỡ nào chọc người ghét đi!" chẳng biết lúc nào Cổ Thư Phi ngồi ở bên cạnh cô, châm chọc cười nhìn cô.

Ngoài cười nhưng trong không cười trả lời: "Ha ha... Đa tạ quan tâm, cô chết tôi đều không chết rồi."

"Hừ, cổ múa nếp khuya môi có làm được cái gì, tôi nhìn cô rời khỏi anh ấy, sẽ chết có bao nhiêu thảm."

Cảm thụ ánh mắt cô âm lãnh, cả người đều không tốt rồi.

"Thím, ngài rảnh rồi khó chịu, chớ ở trước mặt tôi khoe khoang lung tung! Cửa ở phía kia, đi thông thả không tiễn." Đối đãi người không thích, cô mới lười giả bộ.

Dù sao hai người cũng không có khả năng bắt tay giảng hòa, huống chi người phụ nữ này vẫn theo mình đoạt đàn ông, vậy là muốn vào chỗ chết.

Cổ Thư Phi khinh thường nhìn cô: "Thô tục không chịu nổi, người như cô sao có thể xứng với tổng thống cao cao tại thượng."

"Anh thích tôi dạng này, cô không phục!!" Chau mày lên.

"Cô..."

Giận dữ giẫm lên dép lê rồi đi, trước khi rời đi cho cô một ánh mắt khinh bỉ.

An Chi Manh bĩu môi, không quan trọng.

Gặp cô đóng cửa, lúc này mới nghiêm túc muốn làm chuyện chính mình.

Đại học khẳng định vẫn muốn đi, còn có một năm là tốt nghiệp rồi. Mong ngôi sao, khẳng định là muốn đi theo đuổi.

Thế nhưng... Nói với anh như thế nào đây?

Nhìn thời gian 11:30, vừa vặn lúc cơm trưa.

Truyền dịch cũng vừa xong, trực tiếp nhỏ ống tiêm, động xe lăn đi vào phòng của anh.

Bảo vệ nhanh chóng mở cửa, An Chi Manh cười nhìn anh. "Cảm ơn, vất vả rồi."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 133: Trừ phi, anh chết

. Chương 133: Trừ phi, anh chết

"Không khổ cực, mời ngài vào." Bảo vệ sắc mặt khẽ biến thành hơi ửng hồng, bọn họ làm nghề này gặp quá nhiều khinh thường.

Bọn họ làm mỗi việc đều sẽ bị người coi như đương nhiên, lâu trong lòng bọn họ cũng sẽ có không vui.

Nhưng vì tiền, vì sinh tồn vẫn lưu lại.

Cô không có biết ý nghĩa hai chữ, cho bọn họ chính là tôn trọng.

An Chi Manh chuyển động xe lăn đi vào, quả nhiên trông thấy anh còn tại thư phòng làm việc.

Yên lặng ngồi bên cạnh anh, nửa giờ sau.

Quản gia mang theo com trưa tiến đến, Cận Tư Hàn để công việc trong tay xuống.

An Chi Manh nhanh chóng tiến lên, tiếp nhận cái chén trong tay của anh. "Lần này, em cho anh ăn."

Mắt nghi ngờ nhìn về phía cô ân cần, nhìn cô chặt vật xối com, mỗi động tác đều đụng đến vết thương.

Tiếp nhận cái chén trong tay của cô. "Có chuyện gì, nói đi!"

"Cái kia, tâm tình anh tốt sao?" Khuôn mặt nhỏ xích lại gần trước mặt anh, nịnh nọt nhìn anh.

"Ừm, còn tốt."

Đem bát cháo thổi lạnh, đưa vào bên mồm của cô thuần thực mà tự nhiên.

An Chi Manh hé miệng nuốt vào. "Em có thể đi học không?"

"Ăn com."

Lặng lẽ ngẩng đầu chú ý sắc mặt của anh, nhìn khuôn mặt anh hoàn toàn nhìn không ra suy nghĩ gì.

Lòng nhét vào không được.

"Em muốn đi học, em còn có mơ ước muốn đi theo đuổi..."

Anh buông bát xuống, mắt đen nhìn cô thật lâu.

An Chi Manh bị nhìn lông mao dựng lên. "Em...em muốn đi theo đuổi mơ ước! Người ta mới 18, không có khả năng làm chim trong lồng vàng cả đời. Em muốn tự do..." Càng nói càng không biết vì đâu chột dạ.

"Mơ ước gì."

"Đóng phim, làm ánh hậu." Nói lên ước mơ, cả người cô đều tỏa sáng lấp lánh.

Cận Tư Hàn không vui, nghĩ đến cô mỗi lần nhìn hôn môi kích tình trên TV, sắc mặt đen lại. "Ăn com trước, sau này hãy nói."

"Không muốn, tôi muốn đo." Quay đầu qua, không cho anh dứt com cho mình.

Anh xoa xoa mi tâm, biểu lộ bất đắc dĩ.

Mặt đối mặt rất là chăm chú đánh giá cô. "Cô thiếu tiền, muốn bao nhiêu." Từ trong ngực trực tiếp lấy ra một thẻ đen đưa cho cô. "Thẻ này là thông dụng cả nước không hạn chế, dung tập đoàn Cận thị thể chấp. Cho dù cô mua cả nước R, đều có thể."

"Tôi muốn không phải tiền, không phải tiền." Cô cũng yêu tiền, nhưng cách yêu tiền có rất nhiều loại.

Cô muốn làm việc ưa thích, kiếm lấy tiền.

"Vậy cô nói một chút cô tại sao phải đi làm việc." Nghĩ đến cô mắt cũng không chớp quỳ ra mấy chục triệu tài sản của cha mẹ.

"Mơ ước, mơ ước, anh hiểu không? Anh không có mơ ước sao?"

Cận Tư Hàn chăm chú suy nghĩ thật lâu, mồ mịt lác đầu. "Từ lúc còn nhỏ nhiệm vụ của tôi cũng là học tập như thế nào làm một tổng thống tốt, người nói nghiệp một cái xí nghiệp tương lai."

An Chi Manh té xỉu, quả nhiên cùng anh nói mơ ước là đàn gảy tai trâu.

"Tôi mặc kệ, tôi muốn học diễn xuất, tôi muốn làm ngôi sao, tôi muốn quay phim."

"Không cho phép." Anh không chút nghĩ ngợi cự tuyệt, để anh nhìn người phụ nữ chính mình theo người khác nói chuyện yêu đương, tình chàng ý thiếp.

Trừ phi, anh chết.

Cô tức chết rồi. "Tôi còn không có gả cho anh, anh không có quyền lợi trông coi tôi như thế. Tôi mới không muốn làm chim hoàng yến. Anh chính mình cũng có công việc, nhốt tôi mỗi ngày trong thành bảo, anh nghĩ tới cảm thụ của tôi không. Tôi cũng là một người sống sờ sờ, không phải sùng vật anh nuôi. Tôi có tư tưởng của tôi, mơ ước của tôi, tôn nghiêm của tôi."

Nhìn cô càng ngày càng kích động, anh biết cô thật tức giận, rất tức giận.

Sắc mặt anh không dễ nhìn, âm trầm. Xem ra, anh cần phải nhắc nhở đạo diễn, công ty quảng cáo một ít chuyện rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Lén lút sinh hoạt tiếp

bữa cơm này hai người rời đi trong không khí không vui, An Chi Manh tức giận rời khỏi phòng của anh.

Cũng lười quản buổi tối sẽ không bị Cổ Thư Phi câu dẫn.

Vừa về đến phòng, trông thấy bà ngoại ngồi ở trong phòng của mình. "Bà ngoại, bà đến lâu chưa?"

"Không, vừa tới. thân thể cháu có khỏe không?" Hạ Thu Hương tiến lên, đi đến phía sau cô, đẩy xe lăn.

Thấy sắc mặt cô không tốt, quan tâm hỏi: "cháu cãi nhau với tổng thống hả?"

"Bà ngoại, cháu muốn làm ngôi sao, sai lầm sao?" hai mắt đăm lẹ nhìn bà.

bà vươn tay ôn nhu vuốt ve sợi tóc của cô, ánh mắt hiền lành. "Đứa trẻ ngốc, có mắt mới có được, có được nhất định phải bỏ, hiểu không?"

"Không hiểu, không hiểu! cháu không muốn làm chim hoàng yến bên trong lồng, cháu muốn theo đuổi ước mơ, cháu có ước mơ của cháu. Cháu đã đáp ứng với ba mẹ, cháu nhất định sẽ thành đại minh tinh, sau đó vui vẻ đót cho họ tin tức của cháu."

Vươn tay ôm eo bà ngoại, nhào vào trong ngực của bà nhỏ giọng khóc lóc kể lể.

"Đứa trẻ ngốc."

Hạ Thu Hương khẽ vuốt phía sau lưng cô, bà già rồi, thế giới của tuổi trẻ để bọn họ tự mình giải quyết đi!

Hai người không ngănöger được bao lâu, Tống Húc liền đến mang bà đi làm kiểm tra toàn thân.

An Chi Manh một mình đợi trong phòng, phát ngốc.

"Có bỏ mới có được, có được mới có mắt sao? Có thể cuộc sống như vậy, thật là thứ mình muốn sao?"

Ước mơ bùng cháy trong lòng, càng lúc càng cháy bỏng.

Anh không cho mình qua, tự mình lén qua, mặc kệ nó!

Muốn đến nơi này, móc điện thoại đi động ra liên hệ bạn thân của mình lần nữa.

Trực tiếp gọi một cú điện thoại. "hà, Nhu Nhu, gần đây cậu có nhận công việc người mẫu không!"

"Có! Làm sao vậy?"

"Nửa tháng sau, cậu giúp tôi nhận một cái đi! Đem tài liệu và ảnh chụp của tôi gởi cho bọn họ."

"Không được đâu! Cậu có ông xã có tiền nhất cả nước, còn cần phải làm việc sao?" giọng nữ bên kia điện thoại, rất xem thường.

An Chi Manh đảo cặp mắt trắng dã. "đến cùng cậu có giúp tôi hay không."

"Ừm, giúp, đến lúc đó có việc cậu có thể giúp tôi giải quyết!"

"Đó là đương nhiên, giải quyết mời cậu ăn tiệc." Giải quyết xong, trực tiếp đập máy điện thoại.

thần thái cả người phấn khởi hẳn lên, nghĩ đến một lần nữa có thể làm việc mình thích dưới đèn flash, cả người đều phát ra hào khí.

Tổng Húc mang theo Hạ Thu Hương đẩy cửa vào, trông thấy cô ngồi dưới cửa sổ, ánh sáng vàng nhu hòa vẩy vào trên người cô.

Một khắc này, cô đẹp đến mức hoang đường, giống như Tinh Linh rơi xuống trần thế.

Anh có một lúc thất thần, lắc đầu để mình tỉnh táo lại."Manh Manh, thân thể bà ngoại cô rất khỏe mạnh. Chỉ có chút đường máu thấp, cao huyết áp, ăn uống chú ý nhiều một chút thì tốt rồi."

"Ừm, tốt, cảm ơn anh rồi." Mắt nhìn vết thương trên người. "thương thế của tôi sau nửa tháng có thể khôi phục không?"

"Có thể, mười ngày sau có thể xuất viện. Bất quá, tốt nhất trong nửa năm đừng để thân thể mình quá mệt mỏi. Tinh dưỡng rất quan trọng." Nghĩ đến người đàn ông bá đạo này, cũng sẽ không để cho cô làm việc nặng.

"Được rồi."

Hai người hàn huyên một số chuyện, Tổng Húc liền bận bịu rồi.

Hạ Thu Hương nhìn thấy cháu gái mình tốt như vậy, nói thẳng muốn về nhà mình.

An Chi Manh có lòng muốn để cho bà ở viện dưỡng lão, nghĩ đến bà ngoại sẽ không quen, sẽ đồng ý rồi.

Màn đêm buông xuống,

đèn nê ông ngoài cửa sổ chiếu sáng cả thành phố, để thành phố trở nên huyền ảo.

Một đêm này, lần đầu tiên ba người ngủ an ổn.

Trong quán cà phê.

Cổ Thư Phi mang theo kính râm, dò xét người đàn ông trước mắt mặc đồ giá rẻ, toàn thân tản ra xú khí ác liệt.

"việc làm xong chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Phòng tuyến cuối cùng

"Tiền, chuẩn bị thế nào?" Người đàn ông răng vàng khè, tướng mạo bình thường.

Cô lấy ra một xấp tiền mặt thật dày từ túi xách trên ghế dựa, dùng giấy báo gói lại.

"Tiền, toàn bộ ở chỗ này. Chỉ cần làm xong việc, phần còn lại, một chút cũng không thiếu."

"Cổ tiểu thư quả nhiên là kẻ có tiền, thật sáng khoái. Nhưng cô nói muốn qua tay năm mươi người, tới người thứ năm mươi mốt đi làm chuyện này. Mà còn, năm mươi người này không thể cùng nhau xuất hiện, không thể đụng mặt nhau, càng không thể có chút liên quan với nhau. Vấn đề này có thể khó làm hơn rồi."

Người đàn ông híp mắt, say mê nhìn hai ngọn núi của cô ngạo nghễ vuron cao.

Từ trong túi đưa cho anh một tờ giấy."Nơi này có tất cả số điện thoại của mọi người, phương thức liên lạc. Trong này có 51 tấm thẻ, liên hệ với một người đổi một tấm thẻ."

Người đàn ông cười híp mắt đón lấy, kéo rương mật mã rời khỏi quán cà phê.

ánh mắt Cổ Thư Phi âm tàn, như độc xà."An Chi Manh, lần này, tôi xem thử cô có vận khí tốt như vậy hay không."

Sáng sớm hôm sau.

An Chi Manh đi tới gian phòng của Cận Tư Hàn thật sớm, thấy quần gia cầm hộp com tới.

Vô cùng ân cần tiến lên hỗ trợ. "Chú Quần gia, vất vả cho chú rồi."

"Không vất vả." Quần gia nghiêng đầu nhìn Tổng Thống tiên sinh, hôm nay An tiểu thư ân cần có chút quá mức, không phải lại đang suy nghĩ chủ ý gì chứ!

Hôm nay đã là ngày nằm viện thứ bảy, ngày mai có thể cắt chỉ, theo dõi mấy ngày thì có thể xuất viện rồi.

Hôm nay điểm tâm vẫn là cháo, nhiều hộp hải sản, không cần phải nói đều là chuẩn bị cho mình, còn có sủi cảo tôm cũng là cho mình.

Bên cạnh trợ trợ bánh bao bánh quẩy, sữa đậu nành, sủi cảo, thức ăn chay khẳng định là cho anh.

"Ông xã ~~~ anh muốn ăn cái gì!!!" giọng ngọt ngào để cho lão quần gia đang đứng một bên, thân thể run lên.

Cảm giác được Tổng Thống tiên sinh quét qua dao lạnh trên thân mình, nhanh chóng lên ra ngoài.

An Chi Manh không có may mắn phát giác, mục tiêu hiện tại của cô cũng là làm anh vui lòng, làm anh vui lòng.

Kẹp lên sủi cảo chay, đưa cho anh.

Thấy anh há mồm nuốt xuống, lần nữa ân cần cho anh ăn một bát cháo.

mắt Cận Tư Hàn không hề bận tâm nhìn về phía cô gái nhỏ không ngừng ân cần đút cho mình ăn, bất động như núi.

Rất nhanh, anh đã ăn no rồi.

An Chi Manh liếm môi cười ngọt ngào. "Ăn no rồi sao."

"Ừm!"

"Vậy tâm tình anh tốt không?"

"Không bàn nữa." Anh trực tiếp mở miệng đoạn tuyệt.

Cô phồng mặt lên như bánh bao, ánh mắt oán hận chờ anh, nhìn anh chăm chăm.

"anh có thể không bá đạo như thế, không nói đạo lý."

Cận Tư Hàn gấp lên sủi cảo tôm, ném vào trong miệng của cô. "Ngoại trừ, chuyện này."

Sưng mặt lên dùng sức nuốt vào sủi cảo, vội vàng mở miệng. "Vậy anh đi công tác, tôi cũng không thể cả ngày không có việc gì! Tôi nhân rồi đến mốc meo, mốc meo."

Để chứng minh mình thật sự mốc meo, cô còn đem cánh tay mình đặt ở dưới mũi của anh. "anh nghe, có phải mốc meo rồi hay không."

"cô có thể đi du lịch, ở nhà cũng có thể học trà nghệ, trà hoa sơn, đàn dương cầm, tùy tiện cái gì cũng có thể." Cầm cánh tay cô trắng nõn, lần nữa cầm lấy đồ trên bàn chăm chú đút cho cô.

Đẩy tay anh đang cho mình ăn ra, ra về nghiêm chỉnh nhìn lấy anh. "làm thế nào anh mới bằng lòng để cho tôi đi đóng phim."

"cô nhàm chán có thể đi làm việc với tôi, chỉ cần không quay phim." Đây là phòng tuyến cuối cùng của anh.

An Chi Manh bị tức chết, người đàn ông này muốn hay không muốn nói lý lẽ như vậy.

Tiện tay cầm lấy đồ trên bàn sớm một chút, giận dữ rời đi.

Cận Tư Hàn nhìn bóng lưng cô rời đi, đưa tay lại vuốt vuốt mi tâm một lần nữa.

An Chi Manh mới ra đi tới cửa, lại chạm mặt với Cố Thư Phi.

Trực tiếp ngăn ở cửa phòng. "cô lại nghĩ đến câu dẫn ông xã tôi, không có cửa đâu."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Tổng thống xấu bụng đào bẫy rập

"Lần này cũng không phải tới tìm anh ta, tôi là đến tìm cô." Cô cười kiêu căng.

An Chi Manh không tin nhiệm nhìn cô tới tới lui lui đánh giá lượt. "Tìm tôi có chuyện gì?"

"không phải cô muốn đóng phim sao? Nhà tôi có đầu tư điện ảnh phim truyền hình, chỉ cần cô đáp ứng không tranh đoạt anh ta với tôi, tôi có thể nói cha tôi toàn lực nâng đỡ cô, nâng cô thành diễn viên nổi tiếng khắp cả nước."

Cô vung vẩy mái tóc vàng, thần sắc kiêu căng nhìn cô.

An Chi Manh tỏ ra khinh thường. "Không thêm."

"cô đừng không biết tốt xấu, chờ anh ta chơi chán cô, đến lúc đó cái gì cô cũng không chiếm được." Cô không tin không có người nào không rung động bởi tiền tài. "đến cùng cô muốn cái gì, cô quyền rũ tổng thống không phải vì tiền sao? cô muốn bao nhiêu, đều có thể mở miệng cho cô."

"thím à, thím ngu xuẩn sao? thím cảm thấy là các người có tiền, hay là nhà tổng thống có tiền?" Cô thật chịu không được người phụ nữ này tự cho là đúng, còn ngu xuẩn đến không có thuốc nào cứu được.

Cổ Thư Phi cười một mặt sáng chói, nhìn về người đàn ông phía sau lưng cô. "Tổng Thống tiên sinh, ngài nghe thấy chưa! đây là người phụ nữ tốt mà ngài lựa chọn."

An Chi Manh bỗng nhiên nhìn người đàn ông phía sau lưng, cười híp mắt nhìn anh đi đến mình.

Cận Tư Hàn ngồi xổm ở bên cạnh cô, nhìn thẳng vào cô. "cô muốn tài sản nhà tôi sao?"

"Đúng vậy!" Cô cười híp mắt nhìn anh.

Cổ Thư Phi cười âm trầm, hừ, nhìn cô lần này còn không bị người quảng đi sao. "Tổng Thống tiên sinh, người phụ nữ này yêu chuộng hư vinh, ngài thấy rõ là tốt."

Anh lạnh nhạt, cúi đầu chăm chú nhìn cô gái nhỏ trước mắt.

"Muốn bao nhiêu."

"Nếu như, tôi nói toàn bộ thì sao?"

"Tốt! Ngày mai tôi cho luật sư đem tất cả tài sản của tôi chuyển tới tên của cô." Bình tĩnh giải quyết dứt khoát, nói rất nhẹ nhàng.

An Chi Manh tròn tròn mắt, toàn bộ hành trình cô xác thực đang thử thăm dò, nhưng đa số cũng chỉ là đùa giỡn.

"anh... anh nói thật sự sao?"

"Ừm! cô là người vợ tôi thừa nhận, của tôi là của cô, của cô vẫn là của cô. Ông xã kiếm tiền cho vợ xài, thiên kinh địa nghĩa." lời anh nói nhẹ nhàng, gương mặt lạnh lùng toàn bộ hành trình.

An Chi Manh lại ầm đến tận xương tủy, người đàn ông này muốn hay không muốn đáng yêu như thế!

Nói lời yêu có thể nói như thế, rất nghiêm túc.

Cổ Thư Phi ở một bên ghen ghét hai mắt đỏ lên. "Tổng Thống tiên sinh, ngài không sợ người phụ nữ này lừa tiền của ngài, bỏ đi thẳng một mạch sao?"

Cận Tư Hàn đứng lên, ở trên cao nhìn xuống miệt thị liếc cô một chút. "Tôi cũng là tài phú lớn nhất nước R!"

ngữ khí cao ngạo, lại làm cho người ta không cảm thấy đột ngột, ngược lại rất tán đồng.

An Chi Manh cười nhìn sắc mặt Cổ Thư Phi nửa trắng nửa xanh, duỗi ra hai tay với Cận Tư Hàn. "Ông xã, em không muốn ngồi xe lăn, em muốn ôm ôm."

"Được." Cánh tay dài duỗi ra, trực tiếp ôm công chúa, ôm cô vào trong ngực.

Ghé vào lồng ngực anh kiên cố, cô làm mặt quỷ với người sau lưng tức đến đỏ bừng cả mặt.

Cổ Thư Phi nhìn bóng lưng hai người ngọt ngào rời đi, móng tay thật dài thật sâu lăm vào trong thịt.

Vừa về tới không gian hai người, An Chi Manh liền để anh buông mình ra, ngồi ở trên ghế sofa không thèm để ý tới anh.

Cận Tư Hàn có chút bất đắc dĩ nhìn khuôn mặt nhỏ đang tức giận. "Còn tức giận sao?"

"Hừ!" Quay đầu qua, trực tiếp quay cái ót.

"Ngoại trừ việc kia, cô nói cái gì đều có thể. Được không." lần thứ nhất trong cuộc đời chưa bao giờ thỏa hiệp, anh học xong thỏa hiệp.

"Hừ!"

Mắt đen hơi hơi chuyển động, một vòng tinh quang nhanh chóng hiện lên. "Tôi đáp ứng, nhưng tôi có một điều kiện."

"Điều kiện gì?" Cô cao hứng trực tiếp quay người, còn kém bùng lấy mặt của anh cuồng hôn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Thỏ trắng nhỏ ngoan ngoãn đi ngủ

"Chỉ cần em mang thai, anh liền để em đến trường. Chỉ cần em sinh con, anh liền để em theo đuổi giấc mộng ngôi sao." Thấy cô cao hứng như thế, xấu bụng như anh lần đầu tiên cảm thấy không đành lòng.

Nếu như cô biết kế hoạch tiếp theo của mình, không biết sẽ...

"Mang thai, sinh em bé? Em mới 18 a!" Cô vẫn còn có chút không thể tiếp nhận, đánh hôn, kết hôn rồi sin h em bé hoàn toàn không giống nhau.

Anh chậm rãi dụ dỗ cô, ngữ khí nhu hòa. "Mẹ anh sinh anh năm 18 tuổi, em xem em bao nhiêu tuổi. Em sinh rồi cũng không ép em phải nuôi con, sẽ có bảo mẫu chuyên trách chăm sóc con. Em suy nghĩ chút, nếu em đang đến đỉnh cao trên đường theo đuổi ước mơ mà lại mang thai, vậy phải làm sao bây giờ? Em thấy ngôi sao cũng không phải muốn sinh con là có thể sinh được? Không phải sao?"

"Cũng đúng." Cô gật gật đầu, hoàn toàn không để ý mình đang từng bước từng bước rơi vào bẫy của tổng thống xấu xa.

"Đúng vậy! Còn một tháng nữa, em vừa hay có thể mang thai. Dựa vào uy quyền của tôi, em hoàn toàn không vì mang thai mà bị cho nghỉ học, em nói đúng không?" Mắt đen hiện lên ý cười nhàn nhạt, cô vẫn đơn thuần như vậy, rất dễ bị lừa.

"Cũng đúng!"

"Hơn nữa, cứ coi như em mang thai rồi, dựa vào năng lực của anh, muốn quay lại trường học lúc nào chả được. Em cũng không cần phải lo sẽ chậm trễ chương trình học, anh còn có thể giúp em tiến đến ngôi vị ảnh đế quốc tế nữa. Chỉ cần em sinh con, anh có thể cho em trải bằng hết thấy con đường Giới Điện Ảnh và Truyền Hình. Vậy em nói xem thế nào?"

An Chi Manh ngẫm lại rất đúng, cảm động ào ào, xả vào lòng anh, cọ cọ. "Ông xã,, anh đối với em thật tốt."

Cô hoàn toàn không may mắn để ý đến ý cười gian xảo trong con ngươi đen kia.

Cận Tư Hàn ôm cô, cười vừa lòng thỏa ý.

Chỉ cần cô một mực khẳng định không chịu mang thai. Vậy cô sẽ không thể theo đuổi giấc mơ ngôi sao của mình, không thể đi học.

"Được rồi, anh có việc phải đi trước, có gì thì gọi cho anh. Nếu chán quá thì lên mạng trò chuyện tâm sự, hai ngày nữa có thể xuất viện rồi."

Bàn tay theo thói quen xoa xoa đầu cô, cười yếu ớt rời khỏi phòng.

An Chi Manh cao hứng, hạnh phúc đến quá đột ngột rồi. Không được, cần phải chia sẻ với bạn bè ngay.

Cô lúi điện thoại ra, trực tiếp gọi cho bạn thân Tiêu Huyền.

"Huyền Huyền, tớ cho cậu một tin tốt. Anh ấy đã đồng ý để tớ học xong đại học, còn đồng ý cho tớ theo đuổi giấc mơ làm ngôi sao nữa."

"Không phải chứ? Anh ta dễ nói chuyện như vậy à?" Bên đầu điện thoại kia giọng nữ rõ ràng không tin.

"Đúng a! Chỉ là, trước tiên tớ phải sinh con cho anh ấy đã." Nghĩ đến chuyện mình mới 18 đã sinh con, trong lòng liền thấy lạ lùng.

"Sinh con? Cậu mới có 18 đó!"

"Đúng vậy, nhưng biết làm sao chứ?! Đây chính là nước R, người ta là tổng thống, nếu anh ắt không đồng ý, vậy ai dám cho tó một mảnh đất diễn đây!"
Cô tuy ngốc nhưng cũng chưa đến mức chuyện lớn như vậy cũng không nghĩ ra.

"Cũng đúng, vậy nếu như cậu một mực không chịu mang thai, vậy nghĩa là không được đến trường, không được theo đuổi ước mơ à?"

An Chi Manh lúc này mới phát giác, mình giống như vừa rơi vào lưới của người nào đó rồi."Huyền Huyền, lần sau trò chuyện, tó cúp máy trước."

"Ừm, được, byebye!"

"Bye bye" cúp máy điện thoại, nghĩ về câu nói kia, thế nào cô lại cảm thấy rất có vấn đề.

Vội vã xuống đất, chạy ra ngoài cửa. Trục tiếp chạy đến trước cửa phòng anh, đẩy cửa vào."Cận Tư Hàn, anh nói xem có phải lại đưa em vào trông rồi không. Cái gì mà nếu em mang thai thì sẽ để em làm gì thì làm, nếu như không mang thai thì em không được đi học và theo đuổi giấc mơ à....."

Cô vừa nói vừa tiến vào trong, đến thư phòng anh, lập tức tròn tròn mắt...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Đổ mặt, tu tu đất

Khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt đỏ lên. Cô cúi thấp đầu, hận không thể tìm lỗ chui xuống.

Ông trời ơi! Mau cho sấm sét đánh chết con đi!

"Phốc phốc..." Tổng Húc nhìn An Chi Manh đỏ mặt, thật sự là nhìn không được cười ra tiếng.

Trong thư phòng có mười người đàn ông, cũng về mặt nhăn nhó, rất là xấu hổ.

Quản gia đứng một bên, mặt co rúm. Hiện tại người trẻ tuổi, thật sự là thoải mái a!!!

"Cái kia... Mọi người có chuyện, tôi xin phép ra ngoài trước." Cô quay người, nhanh chóng ra khỏi cửa.

"Khục khục... Tôi vẫn là nên đi trước, không quấy rầy các người sinh em bé." Tổng Húc cười híp mắt nhìn hai người, cũng mặc kệ người kia có đồng ý hay không, trực tiếp đi ra ngoài.

Lúc ra còn thuận tay kéo An Chi Manh quay lại, nháy mắt mập mờ, ý bảo cô cố lên.

"Tổng Thống tiên sinh, vậy tôi cũng đi trước."

Từng người một nhanh chóng chuẩn bị, bọn họ sợ còn ở lại thêm một giây, không phải là bị nén cười đến chết, cũng là bị ánh mắt lạnh như băng của Tổng Thống tiên sinh đông chết.

Vừa ra ngoài cửa, còn chưa đóng cửa lại, Tổng Húc liền không kiêng dè cười lớn "Ha ha ha..."

Có người dẫn đầu, cả đám thị vệ cũng không nhịn nổi cười.

"Ha ha ha..."

"Ha ha ha..."

Quản gia ghen đỏ mặt, yên lặng đóng cửa phòng, ngăn cách hết thấy tạp âm bên ngoài

An Chi Manh đứng hồi lâu vẫn chưa hết đỏ mặt."Em... Em không phải cố ý, em thật sự không phải cố ý." Cô nào biết chỗ anh hôm nay lại có nhiều người như vậy chứ!

Tuần nhan của anh cũng có chút mất tự nhiên, đi đến bên cạnh cô, ôm lấy eo nhỏ theo thói quen, ngồi ở trên ghế sofa."Em tìm anh có chuyện gì."

Nói đến cái này, An Chi Manh trong nháy mắt không biết xấu hổ coi nhẹ chuyện vừa rồi.

"Nói mau, anh có phải đưa em vào bẫy rồi không?."

Cận Tư Hàn trên mặt hiện lên một tia mắt tự nhiên, nhanh chóng che giấu. "Saoi anh lại lừa em vào bẫy chứ. Ai nói lung tung gì với em rồi." Chờ anh phát hiện ra kẻ chỉ điểm, anh lập tức trừng trị.

"Không có mà!" Thấy anh một mực nghiêm túc, cô tự hỏi có phải mình suy nghĩ nhiều rồi hay không. "Vậy nếu em nhất quyết không chịu mang thai, có phải em không thể thực hiện ước mơ không?"

Sắc mặt anh trầm hẳn xuống, quả nhiên là có người chỉ điểm cho cô.

Cận Tư hàn bình thản ung dung nói: "Em thấy anh không bình thường?"

"Không có a! Rất bình thường a!" Não bộ lập tức hình thành thân ảnh cường tráng, cơ bụng sáu múi, xương quai xanh khêu gợi.

Gương mặt lần nữa nóng bừng.

"Vậy em không bình thường?"

Nghe xong lời này, cô liền cọ cọ vào lồng ngực anh. "Dĩ nhiên không phải."

"Đều bình thường, vậy sao lại không mang thai?" Anh mắt đen lấp lóe.

An Chi Manh ngẫm lại, hình như rất có lí. "Cũng đúng. Vừa rồi không có ý gì đâu, là em hiểu lầm anh rồi."

"Ừm, không sao. Em muốn ăn khuya thứ gì?."

"Thật, có thể ăn khuya sao?" Từ khi đến tòa thành của anh, thời gian ăn uống đều phải đúng giờ.

Bữa ăn khuya càng là hàng cấm, nói là ăn như vậy không tốt cho cơ thể.

"Ừm!" Cười yếu ớt lấy nhìn cô, quả nhiên là cô gái dễ bị dụ chuyển đề tài.

Đơn thuần khiến cho người ta không nhận được muốn bảo vệ cô, đặc biệt là khiến anh không muốn để xã hội dơ bẩn ngoài kia làm ô nhiễm cô.

Cô nhìn anh, đầy mong đợi. "Em muốn ăn đồ nướng, có thể chứ?"

Cận Tư Hàn mắt nhìn cô còn chưa cất chì. "Em cảm thấy thế nào?"

Cô cũng cúi đầu nhìn vết thương còn chưa cất chì của mình, méo miệng. "Người ta vì anh mà bị thương."

139. Chương 139: Dừng lại, đó là cái gì

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Dừng lại, đó là cái gì

"Cho nên anh mới chịu đền bù tổn thất cho em. Từ mai, quán gia hàng ngày sẽ mang canh gan heo tới, em đều phải uống sạch.."

Cận tư hàn cười cười nhìn gương mặt nhỏ nhắn nhún thành một cụm, thật đáng yêu.

Bàn tay nhẹ véo nhẹ lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô. "Đợi em khỏi hẳn sẽ cho em ăn."

Nhớ tới canh gan heo, mặt cô liền nhăn lại hơn nữa.

Hai mắt đắm lệ nhìn anh, cầu khẩn. "Có thể không ăn không?!"

"Không thể!" Anh nhéo cái mặt bánh bao của cô. "Chờ một chút cất chì, có cần anh ở cạnh không?"

Nhìn nhìn miệng vết thương của mình, khó coi như vậy. "Không cần, em tự đi là được."

"Anh không thêm đề ý." Chút tâm tư đó của cô sao qua khỏi mắt anh được.

"Em để ý." Cô rất sợ anh sẽ theo mình, liền nhanh chóng rời đi.

Thư ký lúc này đẩy cửa vào."Tổng Thống tiên sinh, đặc vụ đã khai cung rồi."

Mây kiếm chau lên, ánh mắt lạnh lẽo. "Là người nào."

"Là lão đại Trung Quốc, lần trước ngài đoạt mỏ quặng của họ, bọn họ ghi hận trong lòng." Thư ký lau mồ hôi lạnh.

Cận Tư Hàn ngồi trên ghế sofa, ngón tay gõ gõ mặt bàn.

Thanh âm thanh thúy, lại khiến người ta cảm thấy vô cùng lạnh lẽo.

"Tiếp cận cả cả công ty dưới trướng hần, từng bước thâm nhập đập đổ hần. Đừng để hần chết quá dễ dàng, phải tra tấn hần đến chết."

Thư ký từ sâu trong đáy lòng rung mình một cái, hoảng loạn gật đầu."Rõ." Sau đó nhanh chóng lui xuống.

An Chi Manh chặt vật từ trên bàn giải phẫu đi xuống, vốn cho rằng cắt chỉ sẽ rất đau nhức, không nghĩ tới mức độ đau lại nhẹ như vậy.

Tổng Húc cời gang tay y tế, dặn dò."Một tuần lễ sau mới được tắm rửa, nước đừng đụng đến vết thương. Kị cay cùng đồ uống lạnh, tất cả những đồ gây nóng trong cũng không được ăn."

Cô càng nghe càng cảm giác sinh hoạt u ám không ánh sáng, hai tay ôm khuôn mặt nhỏ nhắn, nước mắt một mảnh xám trắng.

Tổng Húc lái nhai một đồng lớn, quay người lại liền phát hiện thần trí cô đã phiêu lãng về phương nào rồi.

Bất đắc dĩ đánh thức cô."Đều nghe rõ ràng rồi chứ?"

"Nghe rõ ràng rồi!" Cô đứng dậy rồi đi, một chút cũng không muốn nghe những lời dặn dò kia.

Đại Hạ Thiên, đã mười ngày không có tắm rửa, mỗi ngày chỉ có thể lau thân thể, còn muốn một tuần lễ.

Đây là muốn thú chết người tiết tấu a!

Đù kiêu nhàm chán đi tại trên hành lang, ánh mắt trôi nổi.

Đột nhiên cảm giác đụng phải cái gì, ngẩng đầu phát hiện là cái xa lạ bé trai, ăn mặc phổ thông."Không có ý tứ, đụng vào người rồi. Người có phải hay không đi nhầm tầng lầu rồi hả?"

Bé trai hốt hoảng hết nhìn đồng tới nhìn tây."Không đi sai, không đi sai!"

An Chi Manh nhìn về phía lén lút nam nhân, trong tay mang theo một cái bao bố, tề đại vài túi bên trong đồ, vật còn giống như sẽ động???

"Dừng lại! Người là ai! Trong túi là cái gì?" Lời nói vừa nói ra, nàng đã nhìn thấy bé trai càng là hoảng đến co cứng liền chạy.

Cái này càng dễ cho người sinh nghi, trực tiếp lớn tiếng la lên!"Ngăn lại hần, nhanh ngăn lại hần, ngăn lại hần!"

Bảo tiêu nghe thấy An tiểu thư thanh âm, từ bốn phương tám hướng xuất hiện, nhanh chóng đem bé trai cho chế phục ở rồi.

An Chi Manh thở hồng hộc đuổi tới, dò xét lấy trước mắt không đủ chính mình lòng ngực bé trai.

Nhìn lấy bên cạnh hần không đứng ở động túi lớn, vươn tay hiếu kỳ cầm trong tay.

"Không được nhúc nhích!" Thanh lãnh thanh âm lo lắng để cho nàng một cái run run, cái túi từ trong tay trượt xuống.

Oán trách nhìn lấy hướng chính mình đi tới tuần mỹ nam nhân."Người muốn hù chết ta à!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Không sợ, có ta ở đây

"Cái này bên trong đồ, vật người không thể động, để bọn họ mò." Hần đã đại khái từ cái túi nhìn ra bên trong là cái gì giấu, nguy hiểm như vậy đồ, vật hẳn tuyệt sẽ không để cho nàng qua mạo hiểm.

Bảo tiêu biết rõ chính mình vừa rồi làm sai chuyện, nhanh chóng tiến lên, vurun tay chuẩn bị mở ra bao bố.

Cận Tư Hàn nhắc nhở: "Bên trong đồ, vật có thể sẽ trí mạng, cẩn thận một chút."

Bảo tiêu cảm kích nhìn liếc một chút Tổng Thống tiên sinh, một người chuẩn bị mở ra bao bố, một người ở bên cạnh tùy thời chuẩn bị bắt lấy này đồ, vật.

Bên cạnh năm sáu cái bảo tiêu, cầm trong tay súng lục lên đạn, chuẩn bị tùy thời đánh chết nguy hiểm vật.

An Chi Manh ở một bên nhìn thôi cũng khản trương, nhìn về phía bé trai vẫn đang bị bắt giữ ở một bên.

Bảo vệ cẩn thận mở bao, đột nhiên mọi người chỉ cảm thấy trước mắt hiện lên một bóng người.

"Phanh phanh phanh..."

"Phanh phanh phanh..."

Đầu tiên, Cận Tư Hàn ôm cô gái thật chặt, tránh ở một bên.

Sau đó anh che hai lỗ tai cô lại. "Không sợ! Có anh ở đây."

Thanh âm trầm ổn đầy mị lực, khiến tâm tình hoảng loạn của cô nháy mắt trấn tĩnh lại.

Cô trốn trong ngực anh, cảm giác tiếng súng bên tai thật tĩnh lặng.

Tiếng súng biến mất, cô liền giãy dụa muốn thoát khỏi lồng ngực anh, lại bị bàn tay trực tiếp ép mặt cô dán vào ngực anh lần nữa, lần này triệt để không nhìn thấy cái gì nữa rồi.

Mấy bảo vệ lời mắng xà đến trước mặt tổng thống.

Mắng xà rất lớn, dài cũng tầm mười mấy mét.

"Tổng Thống tiên sinh, bé trai này xử lí ra sao?."

Cận Tư Hàn mặt âm trầm, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía bé trai run rẩy sợ hãi. "Nói, ai bảo cậu tới đây, đây là cho ai?."

Bé trai trông thấy đồ, vật trong túi, bị dọa đến run lấy bầy.

Nghĩ đến chính mình đã vác cái túi chứa vật kinh khủng này đi một đoạn đường dài, ngộ nhờ túi mà bung ra.....

Chuyeejinj đến nước này, cậu mặt trắng bệch khai báo. "Cháu không biết gì hết, có người đặt nó trước cửa, cháu chỉ nhận chuyển tới nơi cần chuyển."

"Cho ai." Đáy lòng xẹt qua một ý nghĩ, lần đầu tiên anh cảm thấy có chút sợ hãi.

"Bọn họ nói An Chi Manh, cháu cái gì cũng không biết, đừng giết cháu! Cháu thật sự khoonh biết đây là mắng xà, thực sự...."

An Chi Manh từ đầu tới đuôi bị anh nhấn trong ngực, cảm giác lực đạo bàn tay đặt bên hông tăng thêm mấy phần.

Mắng xà??? Ai lại to gan như vậy, dám có ý giết cô?

Nếu như cô bị mắng xà ăn, đây chẳng phải là cái xác không hồn??

Ngẫm lại đều rung mình một cái, cô cũng không hề chọc giận ai nha!

Cận Tư Hàn trầm mặt, khí lạnh lan tỏa.

Mọi người chỉ cảm thấy hô hấp càng khó khăn, cúi thấp đầu thở mạnh cũng không dám.

"Dẫn đi! Nghiêm hình khảo tra." Bất kể là ai muốn hại An Chi Manh, đàn ông, phụ nữ hay trẻ em đều giết không tha.

Bảo vệ lời đưa bé đi, lắc đầu thở dài.

Mãi cho đến khi người đã lời con mắng xà đi, anh mới thả cô ra.

Vừa được thả cô liền thở dốc, nhanh chóng thở liền mấy hơi.

Vẫn là không nhìn thấy mắng xà cùng bé trai đâu cả. "Bé trai, sẽ như thế nào?" Nhỏ như vậy, hẳn là bị người ta lợi dụng a!

Cận Tư Hàn cường thế ôm eo nhỏ của cô, hướng gian phòng đi đến.

Anh không dám tưởng tượng, nếu như không phải cô phát hiện rồi. Mãng xà đó thâm nhập vào phòng của cô, nếu như cô thật sự bị mãng xà ăn, vậy thì là cái xác không hồn rồi.

An Chi Manh còn muốn nói điều gì, thấy anh sắc mặt khó coi, cũng bị dọa đến không dám mở miệng.

Cận Tư Hàn không nói một lời đi về gian phòng, cầm điện thoại trực tiếp đánh một cuộc gọi đi. "Gọi tất cả bảo vệ tới phòng."

"Rõ, Tổng Thống tiên sinh."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Anh muốn ôm tôi bao lâu

An Chi Manh yên tĩnh ngồi ở trong ngực anh, không dám lộn xộn.

Cô có thể cảm giác được anh không an tâm, sợ, rất tức giận.

Ba phút!

Trên trăm người bảo vệ, vây thư phòng nước chảy không lọt.

An Chi Manh lần đầu tiên phát hiện, tầng lầu này có nhiều bảo vệ như vậy.

Trước mắt bảo vệ, mọi người mét tám trở lên, vóc người cường tráng, mọi người đáng đáp cũng không tệ lắm. (không thể không nói, lòng Manh Manh lại xao xuyến)

"Hôm nay, ai trực cửa thang máy."

Một bảo vệ, nơm nớp lo sợ bước ra khỏi hàng! "Tôi!"

Hai bảo vệ khác, kinh hồn bạt vía bước ra khỏi hàng. "Còn có tôi!"

"Rất tốt, các người bị đuổi." Hai người đàn ông, có thể dễ dàng cho một đứa bé trai chui vào, phẩy vật như vậy, anh không cần.

Hai người yên lặng cúi đầu bị xuống, hướng về phía Tổng thống tiên sinh cúi người chào thật sâu, rồi khỏi phòng.

Ánh mắt Cận Tư Hàn sắc bén, như đao lần lượt cắt ở trái tim bọn họ, từng người đứng thẳng tắp, không dám thở mạnh.

Xây ra chuyện ngày hôm nay, bọn họ ngay cả cầu tha thứ cũng không dám mở miệng.

Người Tổng thống tiên sinh không cần, không có một cái công ty nào, sẽ thuê.

Mặc dù Tổng thống tiên sinh chưa nói, nhưng ở nước R thậm chí toàn thế giới, không có một cái công ty hoặc là giám đốc nào nguyện ý vì bọn họ bảo vệ nhỏ nhố đặc tội Tổng thống một nước.

Một người nổi nghiệp sản nghiệp tập đoàn Cận thị tương lai.

Mọi người mặt xám như tro tàn, bọn họ đã từng cũng xảy ra không may nhỏ. Nhưng này còn là lần đầu tiên, trực tiếp đuổi.

Người bị Tổng thống tiên sinh khai trừ, vậy thì đồng nghĩa với từ đây không có thể là bảo vệ.

Mà đối thủ những người mình đã bảo vệ, còn phải người theo đuổi giết.

Đuổi việc bọn họ, cùng giết bọn họ không khác biệt.

An Chi Manh cho là chẳng qua đơn giản đuổi, an ổn ngồi ở trong ngực anh, không có mở miệng cầu tha thứ.

"Cho các người ba ngày, tra ra người sau lưng." Ôm chặt thân thể mềm nhũn trong ngực, bất an trong lòng anh mới có thể giảm bớt chút.

"Dạ! Tổng thống tiên sinh." Thanh âm chính tề nhất chí, vang khắp phòng.

Đây là một cơ hội cuối cùng bọn họ xin tội.

Bước chân chính tề nhất trí, rời khỏi phòng.

Chỉ để lại tổ trưởng bảo vệ ở bên trong phòng.

Tổ trưởng bảo vệ yên lặng cúi xuống trang bị, ôn nhu lau chùi súng lục, không thôi buông xuống.

"Tổng thống tiên sinh, tôi đề xuất bị đuổi việc."

Thừa nhận ánh mắt Tổng thống bức bách người, nội tâm đang đánh trống. "Tổng thống tiên sinh, đây là tôi không làm tròn bổn phận, tôi nguyện ý chịu trừng phạt như vậy."

An Chi Manh nhìn hai người qua lại, ngồi ở trên người anh có chút đứng ngồi không yên.

Nhưng không biết làm sao, cánh tay anh ôm mình ôm thật chặt, không cách nào tránh thoát.

Kẹp ở giữa hai người đàn ông này, luôn cảm giác mình là dư thừa.

Hồi lâu, anh mới mở miệng. "Anh là một người đàn ông? Xảy ra chuyện là từ chức?"

Tổ trưởng bảo vệ xấu hổ không biết làm sao mở miệng.

Ác liệt hét: "Cút ra ngoài!"

"Cảm ơn Tổng thống tiên sinh!" Khom người chín mươi độ, cúi người yên lặng cầm trang bị lên, đi ra ngoài, đóng cửa lại.

An Chi Manh thấy anh còn không có để mình xuống, không mở miệng không được. "Anh định ôm tôi như vậy bao lâu??"

Từ khi mình bị thương người đàn ông này, thật giống như là thêm thích thói hư tật xấu đối với mình táy máy tay chân.

Bây giờ tốt lắm, trực tiếp trói mình trên người anh, sống chết không để cho mình đi.

"Bắt đầu từ hôm nay, cô hai mươi bốn giờ cùng tôi chung một chỗ!" Anh không cách nào tưởng tượng, nếu quả thật xảy ra chuyện, sẽ như thế nào!

Là anh suy tính không đủ toàn diện, đường đột công bố cô ở trước mặt đại chúng.

Hoàn toàn quên, bên cạnh mình một đồng lớn uy hiếp tiềm ẩn.

Anh đã thành thói quen thỉnh thoảng bị ám sát, bị bắn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Ngu xuân biến thông minh

Cô đơn thuần như vậy, anh làm sao yên tâm!

An Chi Manh trợn mắt. "Tôi cũng không thể đi nhà cầu cũng đi theo anh đi!"

Cận Tư Hàn nghiêm túc suy tính hồi lâu. "Đi nhà cầu, cô dắt sợi giây, có chuyện phát sinh thì tôi biết."

Cô muốn té xui, anh đây là định cột mình vào trên người anh.

"Yên nào! Tôi có thể tha thứ anh phái nhiều người bảo vệ tôi." Đây là ranh giới lớn nhất của cô, mặc dù rất không thích, nhưng cũng biết mình chọn là tủy đàn ông như thế nào, chỉ có thể thử thói quen.

Cận Tư Hàn không chút nghĩ ngợi cự tuyệt. "Không được, vô luận ai bảo vệ, cũng không có tôi bảo vệ mới yên tâm."

"Anh không cảm thấy, cùng anh chung một chỗ, càng nguy hiểm?" Mắt đen trắng rõ ràng, trong suốt thấy đáy.

Lần đầu tiên đối với lời của cô, anh không lời chống đỡ.

Quả thật đi theo bên cạnh mình, càng nguy hiểm.

Kẻ thù bên cạnh mình, vẫn có ranh giới cuối cùng, sẽ không vạ lây người nhà.

Không ranh giới cuối cùng là số ít, vừa nghĩ cô quả thật nói rất đúng.

Đặt cô ở địa phương mình không nhìn thấy, thủy chung là không yên tâm.

An Chi Manh đặc ý nhìn anh suy tư, đáy lòng thật cao hứng."Anh phải nhiều người bảo vệ tôi là tốt, anh nói đúng không! Anh cũng ở dưới sự bảo vệ bình yên vô sự qua nhiều năm như vậy. Hơn nữa, tôi còn biết Taekwondo! Nếu anh không yên tâm, tôi đi học bắn súng, anh cảm thấy thế nào?"

"Được! Ngày mai xuất viện, tôi sẽ cho người lập tức cho tìm thầy dạy bắn cho cô. Còn có thầy dạy đánh cận chiến." Anh trực tiếp định đoạt.

An Chi Manh muốn khóc, cô chẳng qua là tùy tiện nói!

Để cho cô mười tám tuổi, đi học những thứ kia. Trước không nói, đầu tiên mình cũng không có hứng thú!

Muốn phản bác, lại sợ anh thật để cho mình một ngày hai mươi bốn giờ đi theo, vậy thì cái gì cũng không thể làm.

Méo miệng, thấy anh lại bắt đầu làm việc.

Từ trên đùi anh đi xuống, mở cửa phòng, đi ra ngoài.

Phát hiện sau lưng còn đi theo hai người bảo vệ, chỉ có thể lựa chọn không thấy.

Mới vừa đi mấy bước, đã nhìn thấy Cổ Thư Phi che trước mặt mình, đi vòng cô hướng bên cạnh đi tới.

"Cô ngược lại yên tâm thoải mái, cô biết bị Tổng thống đuổi việc là biết bao chuyện bi thảm sao?"

An Chi Manh dừng bước lại, nhìn về phía bảo vệ sau lưng.

Cổ thư phi thanh âm hấp dẫn (sexy) mang nồng nặc châm chọc."Bảo vệ bị Tổng thống đuổi việc, đời này cũng không thể làm bảo vệ, còn bị kẻ thù trước kia của Tổng thống đuổi cùng giết tận. Một cái không tốt, là người chết. Vận khí tốt một chút, cũng là tàn tật suốt đời cô độc quãng đời cuối cùng. Chắc chắn, cũng bởi vì cô! Nửa đời sau hai người kia cũng bị phá hủy, chắc chắn..."

Lời cô ta làm cho trong lòng cô rất không thoải mái, nhìn bóng lưng cô đạp giày cao gót cao ngạo rời đi.

Ánh mắt nhìn về phía hai người bảo vệ sau lưng "Cô nói là sự thật sao?"

Hai người cúi đầu xuống, không dám nói lời nào.

"Tôi hỏi các người, lời cô nói có phải là thật hay không?"

"An tiểu thư, chúng tôi không làm tròn bổn phận, chúng tôi nên gánh nỗi hậu quả." Thanh âm hai người nóng nảy.

Lời bọn họ gián tiếp thừa nhận lời cô, trong lòng rất không thoải mái.

Cũng mất tâm tình đi dạo, trực tiếp đi tới phòng bệnh của mình, đóng cửa lại, tự giam mình ở trong phòng.

Cô không nên qua hỏi chuyện anh, anh cũng là vì tốt cho mình.

Nhưng nghĩ tới hai người kia, cô lại cảm thấy trong lòng hoảng.

Bảo vệ vốn chính là nghề nguy hiểm cao, ở trong mắt cô bị sa thải là chuyện tốt. Nhưng như vậy, đối với bọn họ trừng phạt lớn nhất.

Hỏi, thật giống như lại không đúng!

Không hỏi, lại giống như quá máu lạnh?

Rất phiền não.

Bên này phiền não, Cổ Thư Phi sốt ruột phát hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 143: Ném ra tất cả chán ghét

Không nghĩ tới người kia sẽ thất bại, rất nhiều người trung gian đã sớm bị mình đưa ra khỏi nước R.

Trời đất bao la, nhiều người như vậy không có tin tức xuất hiện đồng thời, còn xa ở chân trời góc biển, cô không tin anh tìm ra được.

Chờ anh tìm được, mình cũng đã bắt được lòng anh vững vàng, đến lúc đó, còn chưa phải là mình nói.

Khóe miệng hơi gợn lên. "Tổng thống, ông xã!! Quả nhiên vẫn là ông xã thuận miệng, sớm muộn tôi sẽ danh chính ngôn thuận kêu ông xã!" Mất nhìn mình trong gương, quẹo rừ cười một tiếng.

"Anh thật giống như thích An Chi Manh kia." Cười càng tươi hơn, đôi giày cao gót của mình cùng váy đầm dài hấp dẫn (sexy).

Thay quần short jean cụt cùng áo giây ngắn tay, ngực to sóng lớn mãnh liệt để cho người trước mắt sáng lên.

Tháo xuống trang điểm nồng đậm trên mặt mình, hóa thành thanh thuần trang điểm.

Đi giày đế bằng, đi ra bên ngoài cửa.

Rồi đến salon đổi mái tóc dài màu vàng thành màu đen tuyền.

Nhìn người phụ nữ trong gương thanh thuần hấp dẫn, hài lòng cười.

Từ trong túi xách lấy tiền ra để lên bàn, đi ra khỏi salon.

===== bệnh viện =====

An Chi Manh không yên lòng ăn cơm, không biết mình rốt cuộc muốn mở miệng không.

"Tổng thống, ngài nhìn tôi đẹp mắt không?" Cô Thư Phi từ ngoài cửa đi tới.

An Chi Manh ngẩng đầu, thiếu chút nữa bị sặc! Trang phụ quen như vậy, làm sao giống mình như vậy!

Không thể không nói, người phụ nữ diêm dúa lẻo lét ăn mặc thanh thuần, hay là để cho người cảm giác hấp dẫn (sexy).

Kìa ngực lên sóng lớn mãnh liệt, cũng sắp chết người.

Cận Tư Hàn bung chén canh gan heo qua nhét vào trong tay cô. "Uống canh, chó nhìn loạn, ô nhiễm ánh mắt."

"Phốc..." Cúi đầu cười trộm uống canh.

Gò má Cô Thư Phi co rúm, trực tiếp ngồi ở đối diện hai người.

Đưa tay đi lấy đĩa Cận Tư Hàn.

An Chi Manh cau mày.

Cô Thư Phi bắt được đĩa, khiêu khích nhìn cô.

Cận Tư Hàn trầm giọng mở miệng. "Bảo vệ."

Bảo vệ nhanh chóng đẩy cửa vào. "Tổng thống tiền sinh, ngài phân phó."

Anh chán ghét nhìn cô. "Ném cô ta ra!"

Cô Thư Thi trở mặt ghen hòng nhìn anh. "Tổng thống tiền sinh, chúng ta nói xong. Nửa năm qua, chúng ta hình bóng không rời ở chung với nhau. Ngài chẳng lẽ muốn lật lọng sao?"

"Ném ra!" Không thể nhịn được nữa nói.

Bảo vệ nhanh chóng một người một bên kéo cô đi ra ngoài.

"Chờ một chút..."

Sắc mặt Cổ Thư Phi khó coi trong nháy mắt phản chấn đứng lên, khiêu khích nhìn An Chi Manh. Cô cũng biết một đàn ông cũng không chạy khỏi sắc đẹp của mình.

Anh cau mày nhìn cô ngồi qua ghế sa lon. "Ghế sa lon, đùa, hết thấy ném ra!"

An Chi Manh cười, vụng trộm như một con mèo ăn trộm. Nhìn sắc mặt cô ta xám trắng, tâm tình vô cùng cao hứng.

Canh gan heo đều giống như vui vẻ uống, khoa trương uống, đối với cô nháy mắt mấy cái.

Cổ Thư Phi tức gần chết, tránh ra khỏi tay bảo vệ.

Ngẩng đầu ưỡn ngực, đi ra ngoài. "Hừ! Cô sớm muộn sẽ là tôi."

"Com nước xong, có thể xuất viện." Thuần thực gấp thức ăn đến chén của cô trong. "Sau khi xuất viện, tôi sẽ bận bịu một đoạn thời gian rất dài, cochăm sóc kỹ mình."

"Ừ, tốt!" Mấy ngày nay cô cũng biết anh sớm tốt lắm, đẩy tất cả công việc ra phụng bồi mình.

Anh vẫn là không yên tâm dặn dò. "Chờ cô hoàn toàn tốt, tôi giúp cô tìm huấn luyện viên. Mấy ngày nay cô ở lâu đài, đừng có chạy lung tung."

"Lại ở lâu đài! Không thể đi ra ngoài chơi sao?" Ở lâu đài lớn, cũng là một nhà.

Sửa sang khiếm tốn xa hoa, cũng chết vật!

"Tôi đưa bạn cô đến đó, bồi cô chơi, được không?" Anh thật sự là không yên tâm cô đi ra ngoài, dưới đáy mí mắt anh đều như vậy, huống chi anh không có ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Tiện nhân vô cùng phách lối

"Không cần rồi."

bạn bè cô bận bịu phần đầu vì khát vọng, đã biến mình thành một sách

Buổi chiều làm xong thủ tục xuất viện, trực tiếp ngồi xe về tòa thành.

để cô xuống ở cửa tòa thành.

"cô theo quần gia đi vào trước, buổi tối tôi trở lại."

"A!"

Nhìn thấy toà thành tráng lệ trước mắt, cô có cảm giác tựa như trong lòng chìm

chán chường đi theo quần gia ngồi vào một chiếc xe khác.

Cổ Thư Phi chớp mắt khiêu khích với cô, mau chóng đuổi theo tổng thống.

Nhìn phương hướng xe rời đi, cô càng khó chịu.

Đường trở lại tòa thành không vui.

- "chị yêu, chị trở về hả?"

một người vọt xuống từ thang lầu, vòng quanh bên người cô.

"Chị yêu, chị không biết đâu, chị rời đi mấy ngày nay, em nhớ chị đến cỡ nào. Cậu không cho em đi thăm chị. em hận cậu đến chết rồi! may mắn là chị không có việc gì, nếu không phải vậy, em tuyệt đối không buông tha cho cậu."

Nắm chặt quả đấm, ánh mắt hung ác nhìn về phía trước.

Manh Manh ngây thơ, thấy thế nào mà không có chút đáng về hung thần ác sát hết?

An Chi Manh muốn cười, lại sợ tổn thương lòng tự trọng của bé.

Đưa tay vuốt tóc quăn tự nhiên màu nâu của bé, cười yếu ớt:

- "Đúng rồi! Tổng thống xấu nhất rồi."

- "Ừ! Chị yêu! Chị gả cho em đi! em cam đoan sẽ không tìm tiểu tam Tiểu Tứ, đối tốt với một mình chị."

Con người đen trắng rõ ràng, trong suốt nhìn cô.

Hiện tại đứa trẻ cứ như vậy làm cô có chút bấn loạn - hiểu chuyện rồi hả???

Kha Trạch Vũ tiến lên đỡ lấy cô, giọng điệu ôn nhu, bước chân cố ý phối hợp cùng cô. - "Chị yêu, chúng ta đuổi tiểu tam này đi đi!"

- "Hả..." Một em bé tám tuổi, hiểu nhiều như vậy, không tốt lắm đâu!

"Àm..."

- "Quản gia! Đều chết đâu hết rồi! Còn không mau tới phục vụ tôi, không nhìn thấy tôi khát sắp chết rồi sao?"

Cổ Thư Phi ngồi trên ghế sofa, vắt chân, đợi người hầu hạ.

Quản gia bưng một ly nước qua đặt ở trước mặt cô ta.

ánh mắt khinh thường.

- "ông cho tôi uống nước là sao? ông không nấu nước này lên sao? Các người không biết nấu sôi lên sao, không biết trong nước có rất nhiều vi khuẩn sao? Các người muốn hại chết tôi sao? Tin không, tôi đuổi việc các người."

Quản gia ở bên cạnh, yên lặng bưng nước xuống dưới, một lần nữa cầm ly nước sôi lên

- "Cổ tiểu thư, nước của cô."

Cổ Thư Phi giận rồi.

- "Trời rất nóng, cho tôi uống nước sôi, các người muốn làm tôi chết bỏng sao?"

Quản gia xoay người vào nhà bếp một lần nữa, mở tủ lạnh lấy ra mấy cục nước đá, đặt vào ly nước sôi.

- "Cổ tiểu thư, bây giờ có thể uống rồi."

"ông... ông đối xử với tôi như thế, chờ khi tôi lên làm tổng thống phu nhân, việc đầu tiên tôi phải đuổi việc ông"

Thái độ ông qua loa như thế, khiến cho cô luôn luôn được tiền hô hậu ủng, chịu sự đả kích nghiêm trọng.

mặt quản gia lạnh lùng.

- "nếu Cổ tiểu thư không có chuyện gì khác, vậy tôi xin được cáo lui trước."

Dứt lời, cô chưa kịp mở miệng, quản gia tự động lui xuống.

"ông... ông đứng lại đó cho tôi!"

Bị coi thường như vậy, làm sao cô có thể nhịn.

Cô nổi giận đùng đùng vọt tới trước mặt ông, vung tay lên nhắm vào mặt của ông, đánh xuống.

- "Bốp..."

Cổ Thư Phi bụm mặt, căm tức nhìn Kha Trạch Vũ.

- "A! mày dám đánh tao, đồ ranh con."

- "ông Quản gia, ông không sao chứ! ông dần hả? người ta đánh ông mà ông cũng không biết hoàn thù."

trên mặt mồm mồm tràn đầy đau lòng.

mắt Quân gia đục ngầu ánh lên ảm áp.

- "Kha thiếu gia, tạ ơn."

"Không cần khách khí!" vung tay lên, rất là hào khí.

không để ý tới Cổ Thư Phi đang nổi trận lôi đình, lần nữa vung tay tát lên mặt bé.

"Kha thiếu gia, cẩn thận..."

"Trạch Vũ, cẩn thận..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Xéo đi, không giữ cô ăn cơm tối

Kha Trạch Vũ lách mình một cái, tay nhỏ đã bắt lấy cánh tay cô ta, nhanh nhẹn đánh trở tay.

"Bốp..."

Toàn bộ động tác lưu loát liền mạch, bọn họ chỉ nhìn thấy một cái bóng.

trên mặt Cổ Thư Phi lại xuất hiện dấu tay năm ngón.

Kha Trạch Vũ vỗ vỗ tay nhỏ, không vui.

- "Không có việc gì mà cao như vậy! Hại tôi đánh cô còn cần đền kè."

bản thân Cổ Thư Phi cao một mét bảy, thêm giày cao gót. Đối với bé chỉ cao hơn một mét, vậy thì cần đền lót, để cho bé cực kì khó chịu.

"Phốc..."

An Chi Manh dám thề: cô không phải cười Cổ Thư Phi chặt vật, mà là trông thấy rõ ràng khuôn mặt bé nhỏ nhăn nhem mại, lại cố ý giả vờ thâm trầm, tương phản mạnh, để cho người ta nhìn thấy rất muốn cười.

Cổ Thư Phi nổi giận đùng đùng muốn giết chết cô, trên cao nhìn xuống cô.

- "buồn cười sao?"

- "thật tình tôi không có cười cô!" Cô vô cùng chân thành nhìn cô ta.

Về thanh thuần đến động lòng người, khuôn mặt điềm đạm đáng yêu để cho cô ta trông thấy liền muốn xé cô.

Nâng tay lên, cánh tay bị người bắt lại, cúi đầu nhìn bé trai bắt lấy cánh tay mình.

- "Cút..."

- "bà thím! chính bà nên cút "

bé đứng ở trước mặt cô, đem cô giấu sau lưng mình.

"bà thím!" hai chữ này chọc tức khiến mắt cô tối sầm lại.

- "Đồng..."

Kha Trạch Vũ vô tội nhìn mọi người.

- "Các người nhìn tôi như vậy làm gì! Tôi cũng không có muốn đối xử với cô ta thế nào!" bé muốn đối xử với cô ta như thế nào, còn chưa bắt đầu đâu!

Bé thấy quần gia khom lưng chuẩn bị ôm lấy cô, không vui rồi.-

- "Ông Quần gia, cô ta đối xử với ông như thế, ông đừng để ý tới cô ta. Dù sao trời nóng nực, không chết được." người này buồn nôn như vậy, bé không có dư cảm tình.

Quần gia khó xử nhìn Cổ tiểu thư nằm dưới nền đá hoa cương.

- "Kha thiếu gia, như vậy, không tốt sao?"

- "Có cái gì tốt với không tốt? cháu tin tưởng cậu tổng thống cũng sẽ không để ý."

Nắm tay An Chi Manh lên lầu, đi nửa đường vẫn không yên lòng liền quay đầu lại dặn dò.

- "Nhớ kỹ, mặc kệ cô ta, không chết được."

Người phụ nữ xấu như thế, bé gặp nhiều rồi.

Bao nhiêu người muốn bò lên trên giường ba của bé, một đám hồ ly tinh, bé hận hồ ly tinh nhất.

An Chi Manh liền tiếp quay đầu nhìn Cổ Thư Phi lẻ loi trên nền đá hoa cương, đáy lòng vô cùng cao hứng.

- "Chị yêu, chị yên tâm đi! Em cam đoan sẽ giúp chị đuổi hồ ly tinh này đi! Để cho cô ta không ăn hết trái cây ngon.." Nắm tay mũm mĩm quơ.

- "Ừm!"

Nhìn khuôn mặt bé nhỏ nhắn mềm mại, cô thật sự rất muốn cười.

Căn bản không coi lời bé nói là chuyện to tát.

Đến trưa, bé ngồi ở trong phòng của cô, lải nhải không nghỉ.

Vốn cho rằng sinh hoạt trong toà thành yên tĩnh nhàm chán, không nghĩ tới cứ như vậy nhanh qua buổi trưa.

Tám giờ tối, quần gia đứng giờ lên lầu gọi ăn cơm tối.

Hai người xuống lầu, vừa vặn trông thấy Cận Tư Hàn về nhà.

Anh nhủ may nhìn thấy Cổ Thư Phi nằm trên đất.

Quần gia mau tiến lên, muốn đỡ cô ta đi.

Kha Trạch Vũ trực tiếp tiến lên, ngăn ông lại.

- "cậu Tổng thống, cháu chán ghét cậu, cậu thể mà đau lòng vì người phụ nữ này? "

Sắc mặt An Chi Manh âm đạm.

Ánh mắt Cận Tư Hàn lạnh lùng nhìn về phía người phụ nữ kia:

- "Quần gia, ném cô ta ra ngoài, người nào cho cô ta vào? Ngày mai cho người đến trang hoàng tòa lâu đài này từ trong ra ngoài. mỗi một tấc đất cô ta giẫm qua đều phải vứt bỏ."

- " Dạ! Tổng Thống tiên sinh. "

Quần gia thở phào một hơi. Tổng thống vẫn là người thích sạch sẽ, làm cho người ta giận sôi.

Kha Trạch Vũ đắc ý giơ chân lên, một chân hung hăng đạp cô ta:

- "cô già bộ, tỉnh một chút, tỉnh một chút. cô không tỉnh, còn muốn ở lại đây ăn cơm tối sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Cậu, cậu bắt công

Cận Tư Hàn không chú ý hành vi của bé.

Tiến lên ôm eo của cô, đi đến nhà ăn.

- "Đói bụng không! Lần sau để cho quản gia cho các người ăn trước, không cần chờ tôi về!"

- "Không đói bụng! Tôi có ăn điểm tâm!"

Trước kia không cảm thấy cái gì, hiện tại thấy cùng người trong lòng ăn bữa tối ấm áp, trong lòng cảm thấy ngọt ngào.

Kha Trạch Vũ đá mấy cái, dù không hứng thú cũng đến bàn ăn ngồi dùng cơm.

"Cậu, người giả dối kia, cậu tính toán đến lúc nào vứt bỏ hả?"

An Chi Manh thấy bé khó xử bởi vì mình, không đành lòng.

- "Trạch Vũ, tới đây, Chúng ta nhìn xem hôm nay chú quản gia làm món ăn gì ngon, có được hay không?"

- "được!"

Vừa nghe có ăn, tức thời dời lực chú ý.

Ánh mắt Cận Tư Hàn bận rộn nhìn cô gái nhỏ, trong lòng ấm áp.

Đang đợi một thời gian, chờ tìm được máu gấu trúc khác, cho dù anh hủy đi thanh danh cũng sẽ để cho cô ta cút.

Tổng Húc đã nói: máu gấu trúc rất trân quý, chỉ một người sợ vẫn còn bất trắc, hai người ít mạo hiểm hơn.

- "Kẻ nào đuổi mìn mà không diu tôi đi bệnh viện vậy? Nếu tổng thống về nhà, nhìn xem anh sẽ sa thải các người..."

Cổ Thư Phi sờ lấy thân thể mình cứng ngắc, từ mặt đất chật vật đứng lên.

Một mình đi tới phòng khách, mặt nổi giận đùng đùng, trong nháy mắt nhu hòa xuống tới.

- "Tổng thống... Ngài về nhà rồi hả? Ngài biết không? các người hầu đều không có giáo dục. Ngài sa thải bọn họ, tôi tìm cho Ngài người tốt hơn."

bữa tối hôm nay là một phần rau xanh salad cùng hoa quả salad, còn có ly nước trái cây, cộng thêm mấy phần điểm tâm nhỏ.

Điểm tâm nhỏ chỉ bày trước mặt Kha Trạch Vũ và An Chi Manh, hiển nhiên chỉ làm riêng cho hai người.

Cận Tư Hàn ngồi ghế chủ tọa, nhìn thấy trên mặt cô có vết nước, duỗi ngón tay dịu dàng lau khô.

Gò má cô trong nháy mắt đỏ ửng, xoa cái mặt không muốn ái muội như thế.

Kha Trạch Vũ giương khuôn mặt nhỏ của mình lên nhìn cậu, hung hăng nâng mặt mình lên vai.

- "Cậu, cậu, cậu nhìn trên mặt cháu, cậu nhìn trên mặt cháu nè! "

Lời bé nói bị triệt để coi như không có. bé không chịu phục không ngừng cố gắng.

- "Cậu, trên mặt cháu cũng có, cũng có. cậu giúp cháu lau."

Cận Tư Hàn thờ ơ liếc qua.

- "tự mình lau, tay không bị gãy."

- "Cậu, cậu thật bắt công. Hừ! Chị yêu cũng có tay, tay còn dài hơn so với cháu?"

Bỗng nhiên, cảm giác cổ mát lạnh.

Giống như... Tự mình nói sai rồi...

Trong giây lát đứng lên." cháu nhớ ra rồi, cháu còn có việc. ông Quản gia, làm phiền ông giúp cháu đem bữa tối đưa lên trên lầu. 88" nói xong như một trận gió trồn lên trên lầu.

Quản gia hé miệng cười khê, tự mình dùng khay giúp bé bung bữa tối lên.

Cổ Thư Phi trực tiếp ngồi kế bên tay phải của anh, đã thành thói quen coi như không có ai.

Ánh mắt miệt thị nhìn người hầu.

- "Còn không mau mang bữa tối cho tôi, tôi chết đói các người thường nổi sao?"

An Chi Mạnh ngẩng đầu nhìn một chút, cái ghế dời tới bên cạnh Cổ Thư Phi, ngồi chờ xem trò vui.

Cận Tư Hàn vốn định chờ cô gái nhỏ nhà mình giúp mình đuổi ruồi bọ đi, không nghĩ tới cô lại ngồi một bên xem kịch.

Sắc mặt không tốt.

- "Quản gia, ném cô ta ra!"

- "Vâng, Tổng Thống tiên sinh."

Vung tay lên, từ bốn phương tám hướng ló ra rất nhiều bảo vệ.

An Chi Mạnh rất kinh ngạc, bốn phương tám hướng của toà lâu đài này đều có bảo vệ ư?

Cổ Thư Phi thấy bọn họ đi tới mình, sắc mặt rất khó xem:

- "anh có ý tứ gì? anh muốn đòi ý hay sao? Đường đường tổng thống một nước, nói chuyện lật lọng, anh có tin tôi tổ chức chiêu đãi ký giả, nói anh không giữ lời hay không?"

- "Rất ồn ào, ném ra bên ngoài!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Bá khí toàn bộ khai hỏa

"Chờ chút!" Cô lo lắng nhìn anh, âm giọng khuyên."Giữ đi! Công khai đối với sự uy tín của anh rất không tốt."

"Không sợ! CÔ ta dám nói, anh sẽ cho cả nhà cô ta phải lưu lạc đầu đường." Thanh âm nhạt nhẽo không gọn sóng, khiến cho Cổ Thư Phi vẫn đang sống sờ sờ phải rùng mình một cái.

Người đàn ông này thực sự là một tên ác ma.

Ánh mắt ghen ghét nhìn về phía cô gái được anh đối đãi vô cùng ân cần. Dựa vào cái gì lại không thể là cô, dựa vào cái gì?

Bảo vệ trực tiếp kéo cô ra bên ngoài, đúng lúc một người đàn ông từ ngoài bước vào.

Sắc mặt nghiêm túc, khê thì thào vào tai anh.

Cận Tư Hàn toàn thân lập tức tỏa ra hàn khí."Tin tức là thật?"

"Là thật, người đều bị chuyển qua nước ngoài. Nước R không còn một ai có máu gấu trúc nữa."

An Chi Mạnh thấy anh đột nhiên băng hàn vậy phủ, còn bóp méo chiếc thìa kim loại trong tay.

Cô bắt an gỡ chiếc thìa xuống, nắm lấy tay anh.

Tay bị anh bóp chặt đến đau nhức, cô cười ngọt ngào nhìn anh."Em không ra ngoài, không có gì nguy hiểm. Anh không tìm được người có máu gấu trúc, vậy em cũng sẽ không ra ngoài!"

"Không bình thường!" Anh liếc về phía Cổ Thư Phi đang bị lôi ra ngoài."Đưa cô ta cút lại đây! Quản gia sắp xếp chỗ ở cho cô ta, sau này mang thức ăn lên phòng."

"Rõ, Tổng Thống tiên sinh."

Thoát khỏi sự trói buộc của thị vệ, Cổ Thư Phi đắc ý nhìn về phía An Chi Mạnh."Hừ!"

Quản gia sắp xếp cho cô ở một tòa thành khác, cách tòa thành bên này rất rất xa.

An Chi Mạnh thấy anh dẫn thư kí lên lầu, đoán chắc bọn họ hẳn là thảo luận chuyện máu gấu trúc của mình rồi.

Nhà ăn chỉ còn lại mỗi cô lạnh lẽo ăn bữa tối, trước kia chỉ là cho rằng máu gấu trúc có chút phiền toái thôi.

Hiện tại xem ra, nó lại thành công cụ để người khác đã kích anh.

Thư ký đi theo anh đến thư phòng, khép cửa phòng lại, ngăn cách thanh âm bên ngoài.

"Nói, chuyện gì xảy ra? Ai làm?"

Thư ký nom nớp lo sợ cúi thấp đầu, lúc này Tổng Thống tiên sinh chẳng khác nào sư tử đang sẵn mồi, có thể bắt ngờ nhào tới, trực tiếp cắn chết người.

"Là kẻ có thể lực bất động sản Trung Quốc làm, năm ngoái ngài đoạt mất nhiều ddaasrt thâu của hắn. Hắn một mực canh cánh trong lòng. Còn có Quý lão Trung Quốc, Triệu lão nước B, có cả Tề lão nước A..."

Cảm giác ánh mắt tổng thống nhìn mình như sắp phanh thây mình ra, thư kí càng thêm nhỏ giọng."Bọn họ ngay lúc ngài đưa tin tức đã động thủ rồi."

Mắt đen âm trầm nhìn nơi góc tối."Sao các người hiện tại mới nói?"

"Chúng tôi vẫn một mực tìm kiếm, nhưng đại bộ phận chủ lực đều được ngài điều đến canh giữ ở bệnh viện. Khi đó ngài hôn mê bất tỉnh, lại chỉ chú ý an nguy An tiểu thư, cho nên mới để cho họ đi trước một bước. Một bước vượt lên trước, từng bước dẫn trước." Những từ cuối thư kí càng run rẩy.

"Biết rồi! KKhông có ở nước R thì qua nước khác tìm, không từ thủ đoạn phải tìm ra.Nữ máu gấu trúc, biết chưa, là nữ!" Hai chữ cuối cùng, anh đặc biệt nhấn mạnh.

"Rõ, Tổng Thống tiên sinh. Vậy bọn họ xử lí sao?"

Dung nhan tuấn mỹ lạnh như ác ma, ánh mắt băng lãnh khiến người ta sợ hãi."Dám đối nghịch với tôi, cho chúng đóng cửa, vĩnh viễn không đường sống."

"Vâng, Tổng Thống tiên sinh." Thư ký thăm thương cảm cho đám người xấu số!

KKhông ai biết cơ đồ của Tổng thống tiên sinh lớn đến đâu, rộng nhường nào, nhưng chỉ cần ngài nói ai đó không được sống, người đó vĩnh viễn không có đường sống.

Nghe đồn xí nghiệp lân cận rất lớn, trải rộng khắp thế giới, còn giàu có hơn cả nước R.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Đuổi hồ Ly tinh

Thư ký vừa đi ra qua, thị vệ liền đi đến."Tổng Thống tiên sinh, chuyện của An tiểu thư có chút khó giải quyết."

"Ừm!"

"Bọn họ đều nói là không gặp người chủ mưu, chỉ nói là người khác đặt ở cửa, để sẵn tiền đó kêu họ đi làm thôi."

Cái này hiển nhiên là mưu lược của kẻ đó."Đi thăm dò! Bằng bất kì giá nào cũng phải điều tra ra."

"Vâng, Tổng Thống tiên sinh. Chúng tôi đã điều tra ra dduwiojc một kẻ khả nghi trốn sang nước E, cần bắt lại chứ sao?" Thị vệ trình báo lại sự việc mình phát hiện vào ngày 1, tháng 1.

"Đuổi theo, dù đuổi đến chân trời góc bể cũng phải kéo được hắn về đây." Thanh âm mang theo lửa giận ngập trời.

"Vâng! Tổng Thống tiên sinh!" Thị vệ lui xuống.

Mấy ngày nay, sự tình dần lại rất nhiều.

Người cha vô lương vừa nghe nói anh được xuất viện liền kéo theo mẹ đi du lịch mất rồi.

Nhìn đồng văn kiện chất đầy như núi trước màn hình vi tính, anh bất đắc dĩ nhéo nhéo mi tâm.

Trang thiết bị ở bệnh viện cũng coi như đầy đủ, nhưng làm sao thoải mái được như trong thành tổng thống.

Ôm gối kê đầu mềm mại, ngồi dựa trên ghế sofa, ăn uống, đó là thú vui đơn giản nhất của đời người.

"Tỷ tỷ lão bà, chị đã ngủ chưa?" Kha Trạch Vũ vụng trộm đi đến, mắt tròn đảo quanh.

Không nhìn thấy người nào đó, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Trông thấy thân ảnh của cô, cậu trực tiếp ngồi xuống cạnh. "Tỷ tỷ lão bà, chúng ta hùn vốn đem hồ ly tinh không biết xấu hổ kia đuổi đi đi!"

"Đuổi đi? Anh ấy đã đáp ứng yêu cầu của cô ta, như vậy không tốt..." Tuy cô hoàn toàn có thể tùy ý quyết định, nhưng thân là tổng thống một nước, bị truyền ra ngoài là nói không giữ lời, chắc chắn sẽ tạo nên làn sóng dư luận lớn gây gánh nặng cho anh!

Kha Trạch Vũ mặc kệ những thứ này. "Dù sao, em thấy cô ta rất chướng mắt. Nếu như cậu nhất định phải cưới vợ, vậy cũng chỉ có thể là chị."

An Chi Manh buông bánh ngọt trong tay, tò mò nhìn cậu. "Em thích chị ở điều gì? Cô ấy xinh đẹp hơn chị, giàu có hơn chị, khoa trương hơn! Nhưng chẳng ai hoàn mỹ."

"Thôi đi, cô ta là kẻ tâm cơ."

An Chi Manh: "...". Cô rất muốn hỏi cậu, đứa trẻ mới tám tuổi, có hiểu tâm cơ là gì không?

"Tỷ tỷ lão bà, nhìn một người phải nhìn vào đôi mắt họ, không thể nhìn bề ngoài. Em thích sự đơn thuần của chị! Chỉ có chị mới yêu tổng thống thực sự, chứ không phải yêu vì bề ngoài của cậu." Cậu nói như một người lớn thực sự.

Cô cũng là người nhìn vẻ bề ngoài của người ta!

"Tỷ tỷ lão bà, em mặc kệ, dù sao chị phải hợp tác với em chơi chết tiện nhân kia, để cô ta rời khỏi đây." Thấy cô ta một giây thôi là cậu không thoải mái rồi.

"A!"

Kha Trạch Vũ thấy cô vẫn chung thủy xem TV, qua loa đáp lời mình.

Mặt tròn nhỏ rất không cao hứng. "Em đang nghiêm túc."

"Được!" An Chi Manh không thể không quay đầu nhìn cậu. "Nói suy nghĩ của em xem." Nếu quả thật khiến cho người kia chịu thiệt một chút, đáy lòng vẫn có chút cam tâm.

Kha Trạch Vũ đắc ý lòi ra một quyền vờ lớn. "Chị nhìn đi, đây là kinh nghiệm thu nạp hồ ly tinh mấy năm nay của em, chị xem qua mà học tập lấy một chút!"

Cô nhận laptop trong tay đứa nhỏ, vốn là nhìn qua thôi, nhưng vài trang liền chuyển qua nghiêm túc.

Đứa bé tám tuổi này, trong đầu chứa quá nhiều suy nghĩ.

"Em xác định thật sự phải làm vậy?"

"Đương nhiên, chị là, xảy ra chuyện, chị phải giúp em trước mặt cậu, đây tất cả là vì chị." Khuôn mặt nhỏ nhăn nhúm vừa nhắc đến cậu liền xịu xuống.

"Được rồi!" Cô vuốt vuốt tóc đứa nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Kế hoạch đuổi người A

Hai người thương lượng thật lâu, Kha Trạch Vũ mới hứng thú rời khỏi phòng.

Sáng sớm hôm sau.

Tổng thống vừa đi, quân gia đã nhìn thấy kha thiếu gia từ trên lầu lén lén lút lút đi xuống.

"Quân gia, cậu đi rồi sao?"

"Đi rồi! Kha thiếu gia, sáng nay cậu muốn ăn gì?"

"Gì cũng được, bữa sáng cho kẻ giả dối kia cũng chuẩn bị luôn rồi sao?" Cậu ngó quanh nhà ăn.

"Vâng, kha thiếu gia!"

"Nhanh, ở đâu! Dẫn tôi đi!" Nhanh chóng từ trên ghế nhảy xuống, đi theo sau quân gia vào nhà bếp.

Cậu nhìn bữa sáng trên bàn, nhỏ giọng: "Ông quân gia, cho cháu Mù-Tạc, muối, thêm cả dầu hoa tiêu."

Quân gia nghi ngờ đưa cho cậu.

Thấy cậu cho từng loại gia vị vào trong cháo, ông vẫn giữ im lặng.

Giải quyết xong hết thấy, Kha Trạch Vũ mới để quân gia đặt bát cháo lên khay.

"Ông quân gia, nếu cô ta còn muốn bát cháo nữa, vậy đưa cho cô ta phần cháo này!"

"Được rồi, kha thiếu gia!" Tất cả người hầu trong bếp đều nhìn thấy, và cùng nhau giữ im lặng.

Kha Trạch Vũ bung cháo dinh dưỡng về, vừa vặn trông thấy An Chi Mạnh từ trên lầu đi xuống.

Cậu hào hứng ngoắc tay cô. "Tỷ tỷ lão bà, nơi này nơi này!"

An Chi Mạnh cười dịu dàng đến bên cạnh đứa nhỏ, quân gia nhanh chóng bày trí bữa sáng cho hai người.

Lúc đầu tổng thống chỉ quen ăn sáng tùy ý chút, bánh mì nướng thêm trứng gà, rau xanh, sữa bò.

Đề thích ứng với khẩu vị của An tiểu thư, thực đơn bữa sáng cũng phong phú hẳn lên.

"Người chết ở đâu hết rồi, còn không mau mang bữa sáng tới cho tôi. Đói bụng chết tôi, mắt người chịu nổi sao?" Người chưa tới, tiếng đã vang vọng.

Kha Trạch Vũ cười nhìn nơi phát ra âm thanh, quân gia đem cháo dinh dưỡng mình đã chuẩn bị kỹ càng lên.

Nhìn cô ta ưu nhã ăn một miếng, nụ cười càng thêm sáng chói.

"A... Cháo này vị gì vậy chứ, cay chết rồi, cay chết rồi... Sặc chết mất, sặc chết nước... Nước nước..."

Quân gia ung dung rót cho cô một chén nước sôi, cổ thư Phi không cả nhìn trực tiếp uống luôn.

"A... Nóng chết rồi... Các người là người chết sao?"

An Chi Mạnh hiếu kỳ ăn thử một miếng cháo dinh dưỡng của mình, rất ngon mà a!

Nhìn vẻ mặt cười gian của kha Trạch Vũ, trong lòng cô chắc chắn, những gì tới qua cậu nói là hoàn toàn nghiêm túc.

Quân gia lại đi rót cho cô ta một chén nước nữa.

Cổ thư Phi tức giận. "Đầu bếp có phải già cả rồi không, cả nhà chết sạch, sao có thể nấu ra thứ đồ khó ăn như vậy chứ."

Quân gia nhìn hồi lâu, vẫn là không thể nhìn được nữa. "Cổ tiểu thư, xin cô nói chuyện lịch sự một chút. Chúng tôi cũng là người!"

"Các người được coi là nguoiif sao? Hừ! Các người chỉ là bầy kiến con, phải phụ thuộc vào những con kiến chúa lớn mạnh như chúng tôi, ông hiểu không? Tôi muốn giết chết đám kiến các người cũng vô cùng đơn giản!"

Môi đỏ câu lên nụ cười khiêu gọi đầy khinh miệt, nhìn mọi người như nhìn một bầy chó.

Kha Trạch Vũ cười híp mắt bụng qua một phần cháo đến trước mặt cô. "Ăn bữa sáng!"

"Hừ! Hiện tại biết nịnh nọt tôi rồi!" Cô đắc ý mắt nhìn An Chi Mạnh, ưu nhã ung dung ăn một miếng.

Không thèm quan tâm bánh quẩy, bánh bao cùng sữa đậu nành. Những thứ đó là đồ ăn của người nghèo, làm sao xứng với thân phận của cô.

An Chi Manh lặng lẽ ăn bánh quẩy, bánh bao, uống sữa đậu nành.

Cô luôn thích bữa sáng như vậy, không ăn quen bò bít tết, bánh mì nướng, bánh mì vòng cái gì đó.

Nhìn cỗ thư Phi ăn xong một chén cháo dinh dưỡng nhỏ, ánh mắt hiếu kỳ nhìn về phía Kha Trạch Vũ.

Chỉ thấy cậu cúi đầu điềm nhiên ăn bữa sáng, nhưng ý cười trên khóe miệng lại lan tận mang tai rồi. Chén cháo kia khẳng định có vấn đề.

Kha Trạch Vũ cười nhìn cô ta ăn xong, cười híp mắt hỏi: "Ăn ngon không?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Ngã cầu thang, sống chết chưa biết

"Ừm, cũng không tệ lắm!" Cô Thư Phi dùng khăn ăn ưu nhã lau môi đỏ.

"Xem ra, cô rất thích nước miếng của tôi!" Cậu cười lạnh lợi như một tiểu ác ma.

"Cháu có ý tứ gì?" Nhìn bát đã hết sạch, lại nghĩ đến khả năng kia, dạ dày không ngừng lăn lộn lên xuống.

Kha Trạch Vũ ăn xong bữa sáng, lôi kéo An Chi Manh chạy lên lầu. "tCô ăn ngon là được rồi, ha ha ha..."

"Đứng lại đó, mau nói rõ ràng cho cô!" Nghĩ đến thứ kia, mặt cô càng trắng bệch.

Kha Trạch Vũ mới không thêm đề ý cô ta, nắm tay An Chi Manh chạy nhanh lên lầu.

Cỗ thư Phi chạy theo sau, chặn trước mặt hai người, vênh vang đắc ý nhìn cả hai. "Tiểu quý, vừa rồi cháu nói vậy rốt cuộc là có ý gì?"

"Muốn biết sao?" Cậu làm mặt quỷ, le lưỡi. "Tôi không nói cho cô, cô cứ đoán đi, đoán đi!"

Sau đó lại kéo An Chi Manh, cùng vòng qua cô ta, đi lên lầu.

Cảm giác tay bị người ta giữ chặt, cậu quay đầu trừng mắt về phía cỗ thư Phi. "Thả tôi ra!"

"Cháu dám nhổ nước miếng vào bữa sáng của cô, nhất định sẽ phải trả giá đắt!" Cô hạ giọng, tay siết chặt.

Kha Trạch Vũ tuy có chút võ công, thế nhưng tình huống bất chợt khiến cậu trở tay không kịp.

Sức người lớn trẻ con khác nhau, cậu nhanh chóng bị kéo theo tay Cỗ Thư Phi, ngã lăn xuống lầu, bàn tay nắm tay An Chi Manh cũng buông lỏng ra.

An Chi Manh muốn đưa tay kéo, người đã rơi rồi.

"Trạch Vũ..."

"Kha thiếu gia..." Quản gia nhìn thấy một màn này, bị dọa đến chân phát run.

Ông run rẩy đi về phía Kha Thiếu gia đang nằm bất động dưới chân cầu thang, con người đục ngầu hơi ướt át.

An Chi Manh nhìn thấy, đau lòng đến đau nhức.

Lại nhìn về phía Cỗ Thư Phi gây tội không những không áy náy mà con tỏ vẻ đắc ý, cô tự thấy sự thiện lương của mình thật buồn nôn, thậm chí còn phải để đứa trẻ tám tuổi ra mặt giúp.

Cũng vì mình thiện lương, nên mới để cậu xảy ra chuyện.

Nhìn Kha Trạch Vũ vẫn đang bất động, mắt tròn đảo quanh một vòng.

Đội quản gia ôm qua kha Trạch Vũ đến một bên, cô duỗi hai tay hung hăng hướng về phía mình. "Cỗ thư Phi, đây là cô bức tôi!" Sau đó, cô thực hiện hành động y hệt cô ta vừa rồi.

"A..."

Không quan tâm Cồ Thư Phi đang ngã lộn trên cầu thang, cô nhanh chóng xuống lầu đi đến cạnh quần gia. "Em ấy sao rồi? Có ổn không?"

"Kha thiếu gia hôn mê bất tỉnh, chúng ta tranh thủ thời gian đưa tới bệnh viện!" Nếu như kha thiếu gia xảy ra chuyện gì, ông coi như lấy mạng già này ra đền cũng không đủ.

Hai người vội vàng lên xe, theo sau còn có rất nhiều thị vệ, cùng tới bệnh viện.

Cồ thư Phi từ đầu đến cuối nằm lơ lửng, không người hỏi thăm.

Quần gia không kêu người đưa cô ta tới bệnh viện, mà những người hầu khác cũng lười quản chuyện cô ta.

Sau một giờ

Hai người lần nữa đi vào bệnh viện, trực tiếp đem người ốm ra xe,

Tổng Húc mặc một thân áo trắng, chờ sẵn bên ngoài, đưa người lên cáng cứu thương, chuyển tới thang máy.

"Xảy ra chuyện gì?! Đừng có coi bệnh viện như nhà mình chứ! Vừa ra viện liền tới ngay được."

Nhìn người sắc mặt tái nhợt nằm trên cáng cứu thương, trong lòng cô nóng như lửa đốt. "Bác sĩ Tổng, anh mau cứu đứa bé. Nó ngã trên cầu thang xuống."

"Trên bậc thang ngã xuống? Các người trông coi đứa trẻ kiểu gì vậy?."

"Leng keng..." cửa thang máy mở ra.

Y tá nhanh chóng phụ giúp chuyển người về phòng cấp cứu, Tổng Húc mặc áo trắng, sau đó cũng vội vàng tới phòng cấp cứu.

An Chi Mạnh cùng quần gia lo lắng chờ đợi ngoài hành lang!

"Chú quần gia, thằng bé sẽ không sao chứ!" Cậu còn nhỏ như vậy, nếu như nguy hiểm đến tính mạng thì sao!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Cô khóc lòng anh đau

"Không có chuyện gì!" Ông so với bất kỳ người đều sợ cậu bé xảy ra chuyện.

Kha thiếu gia nhưng là độc đinh duy nhất Kha gia! Nếu Tổng thống biết, cả nhà mình chết vạn lần cũng không hết tội.

Quần gia ngồi ở trên ghế dài, khắc chế chân không ngừng run rẩy.

Coi như không phải mình sai, nhưng cũng là mình chăm sóc không tốt.

An Chi Mạnh ở hành lang đi tới đi lui, lo lắng liên tục nhìn đèn đỏ phòng cấp cứu.

Hai người gấp căn bản quên Cồ Thư Phi nằm trong phòng khách, cũng hoàn toàn quên thông báo Cận Tư Hàn.

————— lâu đài —————

Cận Tư Hàn bởi vì một cái văn kiện, trở lại lâu đài.

Nhìn Cồ Thư Phi nằm ở đó không nhúc nhích, chau mày. "Quần gia, quần gia..."

Người giúp việc vội vã từ một bên chạy ra. "Tổng thống tiên sinh, quần gia không có ở đây."

"Không có ở đây? Đi đâu?" Quần gia công việc ở nhà, chưa từng xảy ra không may.

Cẩn trọng, càng không có chuyện không có ở đây xuất hiện qua.

Người giúp việc ở một bên chân phát run. "Báo cáo Tổng thống tiên sinh! Quần gia cùng An tiểu thư đi bệnh viện..."

"Hộ vệ, lái xe đi bệnh viện!"

"Tổng thống tiên sinh, là Kha thiếu gia xảy ra chuyện..."

Người giúp việc nhìn bóng lưng Tổng thống còn không chờ mình nói xong, vội vàng xoay người, không biết anh có nghe hay không.

Một giờ sau -

Cận Tư Hàn cất bước đi vào hành lang tầng chót, nhìn thấy An Chỉ Manh ở hành lang đi tới đi lui.

Treo ở lồng buồng xuống không ít, chọt một cái ôm cô vào trong ngực. "Em thế nào? Khó chịu chỗ nào? Tổng Húc chết ở đâu rồi? Em không thoải mái, anh ta đến bây giờ còn không tới, nhìn anh không tróc một lớp da anh ta!"

Ngực rắn chắc, để cho căng thẳng trong lòng cô, trong nháy mắt nói lỏng.

Con tim mềm yếu sợ hóa thành nước mắt, ở trong ngực anh nghẹn ngào: "Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Tôi không nên mềm yếu như vậy, thật xin lỗi..."

"Đừng khóc, em khóc lòng anh đau!" Tròng mắt đen nhu tình mật ý thâm tình ngưng mắt nhìn cô.

Ngón tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt trong suốt trên gương mặt trắng nõn. "Có anh ở, ai khi dễ em. Chỉ cần em nói ra, anh để cho bọn họ đời này đều không cách nào xoay mình."

Lời nói ngang ngược làm ấm lòng cô, để cho nước mắt cô càng không chút kiêng kỵ rơi xuống. "Thật xin lỗi... Thật xin lỗi..." Không phải mình mềm yếu, Trạch Vũ sẽ không giúp mình ra mặt, không phải mình lương thiện, bé cũng sẽ không bị đẩy xuống lầu.

Cận Tư Hàn nhìn trên mặt cô rơi xuống mỗi một giọt nước mắt, lòng cũng đau đến tận xương tủy.

Cúi đầu xuống, ôn nhu hôn lên má của cô, tỉ mỉ liếm đi mỗi một giọt nước mắt rơi xuống.

Mặn mẫn, nóng! Nguyên, đây là mùi vị nước mắt.

An Chỉ Manh nhìn khuôn mặt phóng đại trước mắt, cảm nhận được trên mặt mỗi một tác da thịt ướt nhẹp.

Gò má ửng hồng, lúng túng đẩy anh ra. "Không muốn, bẩn!"

"Không bẩn! Chỉ cần là em, đều không bẩn!" Dung nhan tuấn mỹ như vậy, trong trẻo lạnh lùng cũng không so với nghiêm túc ngưng mắt nhìn cô.

Quản gia ở một bên muốn nói rõ tình huống, lại không biết mở miệng thế nào.

Cận Tư Hàn quay đầu ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía quản gia. "Nói, thế nào?"

"Đồng..." Ông quỳ xuống trước mặt anh, đầu thấp đến trên đất. "Cầu Tổng thống tiên sinh tha thứ, đều là tôi sơ sót, mới để cho Cố tiểu thư đẩy Kha thiếu gia xuống cầu thang."

Cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng thấu xương đến từ Tổng thống, lòng chìm xuống.

An Chỉ Manh kéo tay anh, đối với anh lắc đầu một cái. Quản gia cũng không sai, sai chẳng qua là Cố Thư Phi.

Ánh mắt Cận Tư Hàn ác liệt trở nên nhu hòa. "Đứng lên đi!" Dắt tay An Chỉ Manh, ngồi ở trên ghế dài chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152: Không cho phép

Có anh ở bên cạnh, An Chỉ Manh cảm giác lòng ổn định không ít.

Thật giống như nơi có anh, trời sập xuống mình cũng tin tưởng anh sẽ tạo cho mình một cái nhà an ổn.

Tựa vào ngực anh, ánh mắt lo lắng nhìn chằm chằm phòng cấp cứu.

Thư ký từ cửa thang lầu vội vã đi tới. "Tổng thống tiên sinh, ngài tìm tôi!"

"ừ! Anh đi lâu dài ném người đàn bà kia ra ngoài cho chó Tây Tạng! Để cho nhà cô ta hoàn toàn sập tiệm." Thanh âm ảm đạm, lại để cho người cảm giác được khí tức lạnh lẽo từ sâu trong nội tâm.

An Chi Manh kéo cánh tay anh.

Cận Tư Hàn cúi đầu nhìn một cái. "Lần này, anh không nghe em." Người đàn bà này đã đụng đến giới hạn cuối cùng của anh, coi như là người máu gấu trúc duy nhất nước R, anh cũng phải để cho hài cốt cô ta không còn.

Dám động người phụ nữ của anh, thì nhất định phải "Chết "

An Chi Manh lắc đầu một cái. "Tôi không phải vì cô ta cầu tha thứ, tôi là muốn nói có thể để cô ta lại cho tôi hay không! Tôi không suy nghĩ chuyện gì cũng dựa vào anh, lần này bởi vì tôi mới làm hại Trạch Vũ thành như vậy. Lần này, tôi muốn tự mình lấy lại công đạo từ trên người cô ta!"

Cận Tư Hàn thấy nước mắt mềm yếu của cô rút lui, trở nên kiên định quả quyết.

Gật đầu đồng ý, vẫy tay để cho thư ký lui ra.

Làm người phụ nữ của mình, quả thật lòng không nên tồn tại mềm yếu cùng không nên có lương thiện.

Anh coi như bảo vệ cô nghiêm mật, cũng có một lúc sơ hở.

Lớn lên, hay là dựa vào chính cô.

Bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt tay cô, ở đáy lòng càng phát ra kiên định cùng chịu đựng cô.

Hai giờ trôi qua.

Đèn đỏ phòng cấp cứu biến thành đèn xanh.

Cận Tư Hàn ôm eo của cô đi về phía phòng cấp cứu, thấy cô đi gấp rất sợ cô ngã xuống, nhắc nhở hai ba lần.

Cô cố để mình không ngã xuống, vọt tới trước mặt Tổng Húc.

Tay khăn trang kéo cổ áo áo khoác dài màu trắng anh. "Như thế nào? Bé có khỏe không? Có sao không?"

"Không có sao, chấn động não nhẹ, tay trật khớp, cũng đã cố định. Chẳng qua là mấy ngày nay tốt nhất ở nhà tu dưỡng, còn có chân băng bó, cũng đã tốt, nên bắt động, khoảng thời gian này các người chăm sóc thật tốt là được rồi."

Tổng Húc nói xong, luôn cảm giác ánh mắt Tổng thống nhìn mình hận không thể ăn mình.

Suy nghĩ một chút, không có chỗ nào chọc giận động vật máu lạnh này!

Mất nhìn xuống, nhìn thấy tay nhỏ bé trên áo khoác dài màu trắng. Trong nháy mắt run rẩy, lấy cái tay của cô ra.

Mẹ! Cùng mình thân mật như vậy, đây là muốn hại chết mình!

Phát huy tinh thần mình không biết xấu hổ, cười mặt đầy sáng chói! Ánh mắt không tiếng động cầu khẩn "Tôi không phải cố ý! Anh cũng đừng lại muốn hãm hại tôi!"

"Hừ hừ! Dám chê cô, anh chết chắc!" Tổng thống kiêu ngạo bày tỏ rất bao che.

Tổng Húc khó hiểu biểu đạt trong mắt anh, mặt xụ xuống.

Đàn ông yêu đương, không nói lý lẽ!

Đụng cũng không phải, không đụng cũng là sai lầm! Rốt cuộc muốn anh thế nào!

Toàn bộ hành trình An Chi Manh cũng không có phát giác, nghe được cậu bé không sao. Cả người cũng thả lỏng, một đường đi theo xe đẩy đi.

Cảm giác cánh tay bị người níu lại, quay đầu mê mang nhìn về phía Cận Tư Hàn kéo mình không để cho đi. "Kéo tôi làm gì! Tôi còn muốn đi chăm sóc Trạch Vũ!"

Trạch Vũ!!!!

Kêu thân mật như vậy, sắc mặt anh không dễ coi.

Cô kêu mình đều là kêu Cận Tư Hàn, Cận Tư Hàn hoặc là Tổng thống đại nhân.

Chỉ có thỉnh thoảng mới kêu ông xã, càng nghĩ sắc mặt càng thúi.

Trực tiếp một lực mạnh, kéo cô gằn lại trong ngực mình. Trực tiếp mang đi cửa thang máy.

"A! Anh dẫn tôi đi đâu! Tôi còn phải chăm sóc Trạch Vũ!"

"Không cho phép!"

"Bé bởi vì tôi bị thương, tôi làm sao cũng phải chăm sóc bé!" Cô vô tội nhìn về phía mặt Tổng thống đại nhân, mình làm sao lại chọc anh mất hứng???,

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Chương 153 Thùng giấm muốn nổ cả ngày

"Không cho phép, em chỉ có thể chăm sóc anh!"

"Tại sao! Anh không phải thật tốt sao?" Ánh mắt mê mẩn nhìn về phía anh, cả người trên dưới cũng khỏe mạnh!

Mặt Cận Tư Hàn đen trầm, nghĩ đến cái tiểu tử thúi kia gọi cô chị yêu.

Anh yên lặng quyết định, trực tiếp chờ cậu bé tốt lên bỏ túi đưa về biệt thự Kha gia đi.

An Chi Manh thấy anh không để ý tới mình, giùng giàng.

"Không cho phép nhúc nhích!" Người phụ nữ này vì đàn ông khác, lại phản kháng như vậy.

Anh bày tỏ, rất không cao hứng.

An Chi Manh đoán, đây cũng là huyền ảo. "Này, anh lại không bệnh không đau, tôi chăm sóc anh cái gì!"

"Người nào nói!"

"Được rồi! Vậy anh nơi nào đau!" Cô phát hiện, có lúc anh cũng thật giống trẻ con. So với bây giờ!!

Dung nhan Cận Tư Hàn tuần mĩ thoáng qua vẻ lúng túng. "Anh đau bụng!"

"Đau bụng? Làm sao biết?"

"Ai nói sẽ không, anh nói đau bụng chính là đau bụng!" Sắc mặt đen xuống, cô gái nhỏ lại dám nghi ngờ mình.

Thấy anh nổi giận, cô vừa buồn cười vừa tức giận. "Được rồi! Vậy anh chỉ cho tôi nhìn đau bụng nơi nào, tôi giúp anh xoa xoa cũng có thể đi!"

Bàn tay tùy ý sờ bụng. "Nơi này! Đau!"

"Phốc..." Thật đừng trách cô không cho Tổng thống kiêu ngạo mặt mũi, nhìn anh rõ ràng sờ là dạ dày, anh không phải là nói đau bụng sao.

Hóa ra, Tổng thống từ nhỏ đến lớn thân thể khỏe mạnh ngay cả đau bụng cũng không biết ở đâu.

Cận Tư Hàn chậm rãi cúi đầu xuống, nhìn vị trí mình tiện tay sờ được.

Sắc mặt càng đen hơn, nhìn tay sờ ở dạ dày, anh có loại xung động muốn chặt cái tay kia.

Nhìn cô gái nhỏ còn cười không nể mặt mình, oán trách nhìn cô. "Không cho cười!"

"Được! Tôi không cười, không cười! Ha ha ha..." Đừng trách cô! Cô là thật không nhịn được!

Sắc mặt Cận Tư Hàn thúi từ đầu đến đuôi, ôm eo của cô trực tiếp đi ra ngoài cửa bệnh viện.

Đến bãi đậu xe tài xế nhanh chóng mở cửa xe, hai người ngồi vào trong xe.

Một giờ đến lâu đài.

Mắt Cận Tư Hàn lạnh nhìn người phụ nữ nằm ở đó chậm rãi tỉnh lại.

Cổ Thư Phi mở mắt ra liếc mắt nhìn thấy cao cao tại thượng, thân ảnh tuấn mỹ to lớn.

Biểu tình càng thêm khoa trương, "Tổng thống tiên sinh, cô đẩy tôi... Ngài nhìn chân tôi, đau chết... Ngài giúp người ta nhìn một chút, có cái hậu di chứng gì không!"

Cận Tư Hàn mắt lạnh nhìn cô kẻ khỗ, ánh mắt nhìn cô như nhìn một người chết.

Quay đầu trong nháy mắt ôn nhu ngưng mắt nhìn An Chi Manh. "Xử trí như thế nào?"

An Chi Manh cười từ trên cao nhìn người nằm ở đó còn liều mạng mê hoặc lòng người, đáy lòng nảy sinh ác độc. "Cô không phải xem thường nhất người bình thường sao?" Khóe miệng treo nụ cười ác ma.

Cổ Thư Phi cảm giác được tình thế không đúng, cảnh giác nhìn cô. "Cô đừng tới đây! Tôi nói cho cô, cô không quyền đối với tôi như thế! Ba tôi nhưng là trùm thuyền! Không có ba tôi, tôi nhìn nước R nghiệp luân thuyền làm sao vận chuyển!"

Ánh mắt An Chi Manh nghi ngờ nhìn về phía người đàn ông phía sau.

Cận Tư Hàn đối với cô nhàn nhạt cười một tiếng, ôn tình mạch mạch. "Yên tâm to gan làm việc phải làm, tất cả có anh!"

Người phụ nữ của anh, chỉ phụ trách vô pháp vô thiên, thật vui vẻ là tốt.

Còn lại, có anh. Xế trời, anh cũng có thể sáng tạo qua ngày khác.

"Được!" Khóe miệng cười yếu ớt nhìn Cổ Thư Phi trên đất chật vật bò, cô vốn tồn tại ít thiện lương.

Cho là cô chẳng qua là tiểu thư làm cao, có chút tính khí nhỏ.

Không nghĩ tới lòng ác cô độc như vậy, vậy cũng chớ trách cô lòng dạ ác độc.

Cô hiền lành không phải là đối tất cả mọi người, mà là đối với người đáng giá.

Cười yếu ớt ngồi trên ghế sa lon, ở trong ngực anh tìm một vị trí thoải mái vui ở trong ngực anh. "Ông xã, cô xem thường người nghèo như vậy. Anh nói, để cho cô đi khu đèn đỏ hàng đêm miễn phí phục vụ người nghèo, như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Cố chấp yêu - Căm thù đến tận xương tuỷ

"Tốt!" mắt anh hiện lên kinh ngạc, anh vốn cho rằng cô trả thù như là trẻ con làm loạn.

Không nghĩ tới...

Cổ Thư Phi kéo lấy chân đau đớn, tức giận vọt tới trước mặt của cô.

Lại bị bảo vệ hết sức ngăn lại, cô làm sao cũng không thể tránh thoát.

"An Chi Manh, đồ tiện nhân! cô đừng tưởng rằng chỉ mấy câu thì có thể mê hoặc tổng thống! cô chớ đắc ý, cha tôi là trùm về thuyền máy! Ông ta sẽ không để cho các người làm như vậy, ông ta không để cho các người làm như vậy..."

Nhìn thấy Cổ Thư Phi cuồng loạn, Cận Tư Hàn trực tiếp vung tay. "Dẫn đi, y theo cô nói mà làm!" thứ bản thiêu này, cô nói thì tốt, chính mình phụ trách chấp hành.

"Tiện nhân, cô chết không yên lành! Tôi làm quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho cô..."

Mặc cho cô ta giãy giụa như thế nào đi nữa, vẫn bị bảo vệ mang xuống dưới.

cuối cùng đại sảnh cũng khôi phục yên tĩnh.

An Chi Manh nép trong ngực của anh, thận trọng hỏi: "anh sẽ không cảm thấy tôi rất xấu sao?"

"cô là hiền lành! trừng phạt cô ta là đúng tội!" Nếu như không phải sợ cô có cảm giác tội lỗi, anh đã sớm để cho cô ta vĩnh viễn biến mất rồi.

Nhàn nhạt cười, nhưng đáy lòng luôn có cảm giác tội lỗi.

Đột nhiên nhớ tới một sự kiện." không phải cô ta còn có điều kiện thứ ba sao? Nếu như cô ta đưa ra để anh cưới cô ta thì làm sao bây giờ?"

"cô cảm thấy người nào định đoạt quốc gia này?"

"là anh! Còn phải hỏi sao?"

Nhẹ tay sờ mái tóc của cô, giọng nhẹ nhàng mà ôn hòa."Vậy thì đúng rồi! chuyện tôi không muốn làm, ưng thuận như thế nào!"

Tuy lời này rất bá đạo, nhưng bá đạo này cô rất thích.

nếp trong ngực của anh, yên tâm nhắm mắt lại, chậm rãi ngủ.

Cận Tư Hàn nhìn dung nhan cô ngủ say, bất đắc dĩ ôm ngang cô chạy lên lầu.

Nhìn thấy vết thương của cô, tai hồi tưởng lại Tống Húc cố ý cảnh cáo.

"Cô vừa chịu vết thương đạn bắn, trong một tháng không thích ứng vận động kịch liệt nha!" Hít sâu một hơi, nhẹ nhàng đặt cô ở trên giường.

Giúp cô mở điều hoà không khí, đắp kín mền, môi khẽ hôn một cái trên trán của cô, đứng dậy rời đi.

Vừa đi khỏi, trông thấy bảo vệ mang theo Cổ Thư Phi trở lại biệt thự lần nữa, mắt đen thâm thúy.

Cổ Thư Phi Nhìn thấy trước mắt người đàn ông tuổi trẻ lạnh lùng, cao cao tại thượng, cô khắc sâu cảm nhận anh cũng là một ác ma.

Đáy lòng yêu sâu bao nhiêu, hận ý càng sâu bấy nhiêu. "Không biết Tống Thống tiên sinh nói còn giữ lời không?"

"Nói!" Thờ ơ đảo qua, trực tiếp ngồi ở trên ghế sofa mở máy tính ra, không liếc nhìn cô một chút.

người đàn ông trước mắt thanh lãnh cao cao tại thượng, máu lạnh vô tình. Anh chỉ ôn nhu đối với người phụ nữ kia mà thôi.

Đáy lòng ác ma chậm rãi bành trướng, hất tay bảo vệ ra, kiêu ngạo đi tới trước mặt của anh.

"Tôi muốn hỏi Tống Thống tiên sinh vì sao không thích tôi? Lại đi ưa thích một người cái gì cũng không bằng tôi?"

Cận Tư Hàn để công việc trong tay xuống, mắt đen âm trầm nhìn chằm chằm cô."Nói xong rồi hả?"

"Tống Thống tiên sinh, xin hỏi tôi điểm nào không bằng cô ta nhất, điểm nào không thể thay thế cô ta nhất?" cả người cô rơi vào điên cuồng.

Cận Tư Hàn đứng dậy, ở trên cao nghiêng xuống nhìn cô.

hai con người tối tăm lạnh lẽo, như ác ma leo ra từ địa ngục.

Ánh mắt nhìn Cổ Thư Phi lưng thẳng tắp, hơi cong.

Đầu gối hơi phát run, gần như sắp quỵ xuống. Cắn chặt cánh môi, đứng trước mặt của anh, chờ đợi đáp án của mình.

Tay anh trực tiếp bóp cái cổ cô trắng nõn, Nhìn thấy ánh mắt của cô như người chết.

Thương thức mặt cô trắng nõn biến thành đỏ bừng, đang đổi thành màu xanh.

Môi mòng câu lên 45 độ, cười âm lãnh." một sợi tóc của cô ấy, cô cũng không sánh nổi!"

Bạn đang đọc truyện *Tống Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Biết rõ cô sao bằng anh

lời nói Lãnh khốc Vô Tình, làm cho cõi lòng cô tan nát như bột phấn.

Đôi mắt sáng bi thương nhìn anh. "Tôi yêu anh ròng rã mười năm, mười năm! Vì anh, cái gì tôi đều nguyện ý, coi như đi chết!"

"A! Vậy thì đi chết là tốt rồi." Bàn tay dùng sức một chút xú, mắt đen bình thường không gọn sóng nhìn về phía cô ở giữa lằn ranh sống chết giấy dựa.

Cổ Thư Phi cảm giác chính mình đã thờ không thông, khó chịu sắp tắt thờ rồi.

rốt cuộc cô biết người đàn ông này là vô tâm, ít nhất là đối với mình không hề có một chút xú lưu luyến nào.

hận ý từ đáy lòng cô càng xâm nhập cốt tủy, An Chi Manh, đều tại cô, không có cô, người tổng thống yêu là tôi, là tôi.

Hồ hấp càng ngày càng khó khăn, hai mắt từ từ mờ đi.

Nội tâm đang sợ hãi, cô biết anh sẽ bóp chết mình.

"Khụ khụ... Tôi... Tôi có điều kiện thứ ba... Muốn... Muốn..."

"Nói!" Bỗng nhiên hất cô ra, tiếp nhận khăn tay của bảo vệ đưa tới, tinh tế lau sạch sẽ ném trên mặt đất.

Ngã ngội trên mặt đất, ngửa đầu hai mắt đắm lệ mơ hồ nhìn thấy anh cao cao tại thượng.

người đàn ông này, là mơ ước đời này của mình.

Vì anh, cái gì cô cũng đều tình nguyện. Vứt bỏ tôn nghiêm, tự tôn, hạ thấp tư thái cũng không đáng kể.

Nhưng anh chẳng thèm ngó tới mình như thế, cô vốn cho rằng anh đối với tất cả phụ nữ đều như thế, nội tâm còn có thể cân bằng.

Khi biết kỳ thật anh đối với cô ta đặc biệt, cô điên rồi, cô điên cuồng như thiêu thân lao vào lửa, chỉ vì muốn ánh mắt anh rơi một tia thương hại vào trên thân mình.

cười trào phúng, đã không chiếm được người anh, đáy lòng hiện lên một ý nghĩ âm độc.

"Tôi muốn tình trùng của anh!"

Cận Tư Hàn liếc nhìn cô trên mặt đất chật vật không chịu nổi, người phụ nữ thế này mà muốn con của mình.

Chán ghét nhìn cô. "ném cô ta ra bên ngoài!"

"vâng, Tổng Thống tiền sinh!" Hai bảo vệ tiến lên kéo ngã người phụ nữ trên mặt đất như kẻ điên, đi ra ngoài tòa thành.

Cổ Thư Phi liều mạng giấy dựa. "Cận Tư Hàn, anh đối với tôi tuyệt tình như thế, anh sẽ phải hối hận, anh sẽ phải hối hận!"

Bảo vệ nhanh chóng kéo cô tới bên ngoài tòa thành.

Cận Tư Hàn ngồi ở trên ghế sofa, mắt đen trầm tư nửa ngày.

Đứng dậy, rời khỏi tòa thành.

An Chi Manh tỉnh lại lần nữa, trời đã chạng vạng tối rồi.

là bị chuông điện thoại đánh thức.

Tiếp điện thoại, còn có chút mơ hồ. "hày, vị nào!"

"hai ngày này tôi phải đi công tác một chuyến, cô ở nhà chiều cổ thật tốt chính mình. Đúng giờ ăn cơm, có chuyện tìm quản gia tùy thời phân phó. Ngày mai quản gia sẽ trở về, nhà thiết kế cũng sẽ tới, cô thích bố trí dạng gì, nói trực tiếp với nhà thiết kế!"

"A!" Mơ mơ màng màng cúp máy điện thoại, ngủ thật say lần nữa.

một giờ sau.

Lúc này mới hài lòng tỉnh dậy.

Sờ bụng thấy đói kêu vang, xuống lầu tìm đồ ăn.

đại sảnh trống rỗng chỉ có quản gia dọn xong bữa tối. "Chú Quản gia, tổng thống đâu?"

"Tổng thống đi công tác mấy ngày, anh ấy không có nói với cô sao?" Quản gia dọn xong bữa tối, cẩn thận chuyển đĩa ăn.

"Đi công tác sao?" đầu óc mơ mơ màng màng tựa như tiếp điện thoại nói như vậy, xem ra, mấy ngày nay là thời gian một mình rồi. "Anh ta có nói mấy ngày không?"

"Tổng thống không có nói!" Quản gia nhìn thấy cô ánh mắt xoay tròn đảo loạn, đáy lòng có chút bất an. "An tiểu thư, cô nên an phận ở lại tòa thành cho tốt!"

"A! Biết rồi!" muốn cô an phận ở lại, làm sao có thể!

nhấn nhện ở chỗ này hơn một tháng, sắp xuất viện rồi. Tổng thống không ở đây, đương nhiên là muốn ra ngoài chơi rồi!

Quản gia thấy cô còn chưa hết hi vọng, không thể không chờ dài.

Quả nhiên Tổng Thống tiên sinh hiểu rõ An tiểu thư như vậy. "An tiểu thư, tổng thống nói, mấy ngày nay ngài muốn cô đem tòa thành trong ngoài cải tiến một phen! Đợi cô làm xong những việc này, cô mới có thể ra cửa."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Làm sao chạy đi đây?

"Trong trong ngoài ngoài, sửa sang?? Tôi???" Tay chỉ chính mình, nghi hoặc nhìn chú Quản gia, không phải ông nhớ làm sao!

"Đứng!"

"Ha ha... khẳng định là chú nhớ làm rồi, cháu cảm thấy tòa lâu đài này đã sửa sang rất tốt rồi!"

Tòa lâu đài này nhìn không thấy đâu, vài lần đều không nhìn thấy hàng rào, chờ cô trong ngoài sửa sang xong, cuộc đời này đừng nghĩ muốn ra ngoài.

Quản gia trịnh trọng nhắc lại lần nữa. "An tiểu thư, tôi không nhớ làm!"

"..." trong nháy mắt An Chỉ Manh sa sút tinh thần, ánh mắt tròn tròn khẩn cầu nhìn ông. "Chú Quản gia, chú tự dàn xếp được không? Cháu kim nén ở trong này hơn một tháng, sắp mọc meo rồi."

Quản gia cười mặt mũi hiền lành. "An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh phân phó tôi cũng không làm chủ được! coi như tôi thả cô ra ngoài, bảo vệ cũng sẽ không cho cô đi ra."

"Bảo vệ?" Nghi ngờ quay đầu, quả nhiên phát giác sau lưng xuất hiện một hàng lớn đàn ông cường tráng mặc âu phục đen.

Nhìn thấy đồng phục âu phục đen, cà vạt đen.

chiều cao giống nhau, dáng người cường tráng, luôn có cảm giác mình là thiên kim của trùm xã hội đen.

"Cái kia! Các người có thể đổi y phục không?"

"An tiểu thư! Cô cứ phân phó!"

"tôi thật có thể tùy ý sao?" Đáy mắt thoáng hiện tia giao hoạt, bảo vệ bị nhìn đáy lòng có chút run rẩy.

Nhưng nhớ tới Tổng Thống tiên sinh, vẫn là kiên trì gật đầu đáp ứng.

An Chỉ Manh ăn xong bữa sáng, đi tới đi lui vòng quanh bọn họ.

Thình thoảng dò xét thân hình của bọn họ, gật đầu liên tiếp. "Có rồi!"

ngón tay trắng ngần chỉ vào bảo vệ thứ nhất. "anh mặc áo sơ mi màu trắng, quần màu xám, da giày màu xanh đậm."

Tay chỉ vào bảo vệ thứ hai. "anh mặc áo lót màu lam nhạt, quần thể thao màu xám bó sát người, giày màu trắng"

Tay chỉ từng người, đem mỗi người đều mặc phong cách khác biệt. "Tốt, tất cả đi thay đổi y phục đi!"

Bọn bảo vệ nhìn lão đại, thấy lão đại bắt đầu gật đầu, không thể không lui xuống.

Sau mười phút, mười vị bảo vệ rục rờ hẳn lên, thuận một sắc đứng ở trước mặt của cô.

Nhìn thấy trước mắt rục rờ hẳn lên, từng người đàn ông anh tuấn làm cho người ta chảy máu mũi.

con mắt An Chi Manh không ngừng tỏa sáng, si mê nhìn bọn họ da màu mật ong cơ bắp hữu lực cường tráng.

Bảo vệ có chút dựng tóc gáy, nếu như Tổng Thống tiên sinh biết An tiểu thư dùng ánh mắt như vậy nhìn bọn họ, sẽ không lột da bọn họ sao!!!

An Chi Manh cười ngây ngốc. "Như vậy thật tốt! Đẹp trai hơn rồi!" Ngắm lại chính mình mang theo một nhóm lớn soái ca đi ra ngoài, sẽ không bị nước bọt của mỹ nữ dính cho chết đuối sao!

Nhắm chán lên lầu xem truyền hình, gian phòng kia có đầy đủ thiết bị tập thể hình, nhưng cô cũng lười không muốn đi.

yêu thích lớn nhất mỗi ngày, là lên mạng, xem phim thần tượng.

Nhu Nhu gọi tới một tin tức trên QQ.

Ấn mở xem là Nhu Nhu. "Có người tìm người mẫu, cậu phù hợp với yêu cầu, muốn tới hay không."

Nhanh chóng gõ bàn phím khôi phục qua. "Đương nhiên muốn."

"Vậy thì tốt, hai giờ rưỡi chiều ngày mai, nhớ đến! Tôi bận rồi."

xế chiều ngày mai? Làm sao ra ngoài đây?

Coi như đi ra ngoài, làm sao thoát khỏi bảo vệ đây???

"Cốc cốc..."

"Mời vào!"

Ngoài cửa đi vào một người đàn ông tóc quăn màu nâu đậm, mắt xanh thành thực ôn trọng. "chào cô, An tiểu thư. Tôi là người phụ trách đôi mồi tòa thành lần này, cô có thể gọi tôi là Kiệt Mễ."

"chào anh!"

"An tiểu thư, đây là tất cả kiểu dáng, cô chọn trước, có ý kiến gì cũng có thể trao đổi với tôi."

trợ lý phía sau, đẩy tới một ngăn tủ lớn. Mở ngăn tủ ra, bên trong bày đầy một chồng tập tranh.

"một ngăn tủ này là, bồn cây cảnh bên ngoài tòa thành, chọn mua hoa. ngăn tủ này là chọn mua gạch, ngăn tủ này là đèn thủy tinh, hình ảnh đèn của cả nước. Hàng này là..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Có việc

Cô nhìn tủ quần áo đầy ắp trước mặt, phải chọn một bộ trong số đó, cảm giác đau đầu chóng mặt....

Tiếp nhận tập tranh trên tay anh, bắt đầu tìm kiếm, bên tai nghe anh giảng giải.

Một ngày này, dù cô muốn hay không thì cũng phải bỏ tức rất nhiều kiến thức.

Một đêm này, cô cũng không ngủ yên.

Não bộ ngập tràn suy nghĩ ngày mai làm sao ra khỏi tòa thành, vừa sáng liền chạy đi là điều không thể.

Đã vậy cô còn là người mù đường, để họ thả cô ra, điều đó cũng thật quá viễn vông.

Thần kinh chuyển động, bỗng nhiên lóe lên một ý. "Có rồi!" Cách này nhất định có thể ra khỏi tòa thành.

Đến nước này, cô có thể yên tâm ngủ rồi.

8h sáng thứ hai, chuông vang lên cô liền rời giường ngay, ăn qua bữa sáng.

Xem phim truyền hình, 11:30 thì ăn trưa.

Nhìn quần gia đang bận rộn, cô dịu dàng lên tiếng?"Quần gia đại thúc, trạch Vũ khá hơn chút nào chưa ạ?"

"Ừm! Tốt hơn nhiều!"

"Vậy tôi có thể đi thăm em ấy không? Từ khi nó phẫu thuật xong, tôi chưa được thăm nó?" Ngừ khí mang theo vẻ cầu khẩn, mắt mong đợi nhìn ông.

Quần gia im ắng thờ dài, đối diện với gương mặt kia, ông dù tâm địa cứng rắn đến mấy cũng phải chịu khuất phục.

"An tiểu thư, cô đừng làm khó tôi. Tôi đây cũng già rồi! Lừa giận của tổng thống, tôi hứng không nổi."

Cô mặt méo xệch, lay lay cánh tay ông."Quần gia đại thúc, chú đồng ý đi mà! Đồng ý đi mà! Tôi cam đoan sẽ không để xảy ra chuyện, tôi cũng chỉ muốn trưa đến thăm em ấy, tôi nhất định sẽ về nhà. Chú không nói, họ không nói, ai biết được? Chú nói đúng không?"

Cô nài nỉ như vậy khiến suy nghĩ của ông có chút lung lay, nhìn bàn tay trắng nõn bám cánh tay mình.

Cháu gái lớn của ông cũng không bám lấy ông như cô.

Cõi lòng rồi mù."Được rồi. Nhưng chỉ lần này thôi, sẽ không có lần nữa đâu đó."

"Àu da! Cảm ơn chú, chú thật tốt." Cô ôm chầm lấy ông, cao hứng nhảy múa xoay vài vòng.

Sau đó, dẫn theo một đàn thị vệ tuần nam đi ra khỏi cửa.

Quần gia nhìn theo bóng lưng cô rồi đi, chỉ có thể yên lặng cầu nguyện quyết định lần này của mình là đúng.

Ông cũng có chút hiểu vì sao tổng thống lạnh lùng cấp cao tại thượng lại chỉ yêu quý một mình An tiểu thư rồi.

Trên thân cô luôn có một cỗ ma lực, khiến người ta muốn che chở, bảo vệ cô.

Cô tuy nhiều lúc tùy hứng, nhưng cô không kiêu căng, không giả tạo, đáng yêu, chân thực, không làm bộ.

Xã hội bây giờ, người như vậy e rằng sắp tuyệt chủng hết rồi.

Sau một tiếng.

An Chỉ Manh đeo kính râm thị vệ đưa cho, đi xuống xe.

Sau đó, dưới sự hộ tống của thị vệ, thuận lợi đi đến phòng bệnh của Kha Trạch Vũ,

"Trạch Vũ, chị tới thăm em đây! Em khá hơn chút nào chưa?." Nhìn Trạch Vũ đang ngồi chơi trên sofa, cô tiến lại gần ngồi xuống cạnh cậu.

Thị vệ đứng bên ngoài canh giữ.

"Tỷ tỷ lão bà, chị không thèm tới thăm em." Khuôn mặt bé nhỏ mấp míp rất không vui.

"Chị không phải đã tới thăm em đây sao! Chị còn mang điểm tâm tới nữa nhé." Cô lấy điểm tâm đã chuẩn bị sẵn ra."Nè nè, thích không?"

Trông thấy điểm tâm, cậu nháy mắt liền vui vẻ."Vẫn là tỷ tỷ lão bà tốt với em nhất." Tay cầm điểm tâm, ưu nhã nhanh chóng ăn hết.

An Chỉ Manh không biết làm sao mở miệng, nhìn đồng hồ đã qua một tiếng rưỡi, không nói liền không kịp rồi.

Kha Trạch Vũ ăn xong bánh ngọt, ngẩng đầu chau mày nhìn An Chỉ Manh."Tỷ tỷ lão bà, chị có việc gì cứ nói đi!"

"Ách..." Giống như nói ra là có chút quá mức. Đây là lần đầu cô tìm cậu vì có mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Chị vợ, giải quyết...

Kha Trạch Vũ dứt cả miếng bánh vào miệng, trừng trừng nhìn cô. "Tỷ tỷ lão bà, chị vẫn còn phải ngại với em? Nói đi! Chị cần là chuyện của chị, em cam đoan hoàn thành nhiệm vụ."

Cậu vỗ bộ ngực nhỏ, hăng hái nói.

An Chi Manh nghĩ nghĩ, nói thầm bên tai đứa nhỏ.

Kha Trạch Vũ liền tiếp gắp đầu. "Chuyện này, cứ tin ở em." Chuyện rồi thị vệ đi, cậu làm thuần thực lắm rồi.

Nhét xong mấy miếng bánh ngọt cuối cùng. "Tỷ tỷ lão bà, chị chờ ở đây! An tâm chờ tin tốt."

Sau đó cậu đi ra ngoài, đi thẳng đến văn phòng Tổng Húc, tìm kiếm thứ gì đó.

Tìm được, lập tức cười mờ ám. Cậu nghiền nát thuốc, đổ vào bình, sau đó cầm theo mùi chén nước quay về.

Cười dịu dàng đi đến trước mặt thị vệ. "Chú, chắc các chú khát rồi! Mau lại uống chút nước đi. Trời nóng, đứng lâu rất mệt đó! Tỷ tỷ lão bà, chị ấy còn ở trong với tôi lâu lắm!"

"Cảm ơn kha thiếu gia!" Thị vệ nhận lấy nước trong tay đứa nhỏ.

Mười người ực mạnh mấy cốc nước lớn, trời rất nóng, đứng mấy giờ xác thực khát rồi.

Kha Trạch Vũ cười híp mắt nhìn bọn họ uống xong, từng người một nằm vật ra đất.

Cậu vỗ vỗ tay nhỏ. "Tỷ tỷ lão bà, làm xong rồi, chị có thể ra ngoài."

An Chi Manh đi ra, nhìn đám thị vệ. "Bọn họ không sao chứ!"

"Sẽ không, nhiều nhất thì hôn mê mấy giờ thôi. Đi thôi, chúng ta kéo họ vào trong, để như vậy sẽ bị bác sĩ Tổng phát hiện."

"Ừ!" Hai người dùng sức kéo mười thị vệ vào phòng bệnh, chờ chuyển xong những người này, toàn thân đã đầm mồ hôi.

Chuyển người xong cũng mất hai giờ đồng hồ.

"Chị đi trước nhé!"

"Về sớm chút, cẩn thận lộ!" Nếu như để lộ, cậu khẳng định sẽ lột da mình.

"Yên tâm đi! Sẽ không." Lần này cũng chỉ là vài bộ y phục, muộn nhất thì giờ ăn cơm chiều là về rồi.

Cô cất bước lớn vui sướng, đi ra khỏi cổng bệnh viện.

Đeo kính râm, đón xe.

Vừa xuống xe đã nhìn thấy một cô gái dáng người nóng bỏng, mặc quần đùi, áo ngắn ôm sát.

"Chỗ này. Cô tới rồi, tôi còn tưởng cô không tới chứ!"

Hai người thân mật kéo tay, đi đến cao ốc. "Tôi cho cô biết a, lần này tôi vất vả lắm mới chớp được thời cơ, không thể để lãng phí!"

"Được được, tôi biết rồi!"

Một đường được dẫn đến phòng chụp ảnh, bên trong có một thợ quay phim, vài chuyên gia trang điểm, còn có người mẫu.

Nhu Nhu dẫn cô đến trước mặt một người phụ nữ ăn mặc già dặn. "Manh manh, đây là chị Hoa."

"Chị Hoa, đây là Manh Manh, chị em tốt của em!"

"Chào chị, chị Hoa!" Cô duỗi tay, tay liền rơi vào không trung.

Nhìn người kia vòng hai tay trước ngực, lạnh lùng nhìn mình, cô nghi ngờ nhìn phía Nhu Nhu.

Nhu Nhu lắc đầu, ý mình cũng không biết. "Chị Hoa, đây mà Manh Manh mà em nói với chị!":

"Hừ! An Chi Manh sao? Hiện tại cả nước ai không biết ai không hiểu! Cô thời gian lớn phải được ngồi mát ăn bát vàng chứ, còn tới đây quay làm gì!"

Vẫn là nhanh đi về đi!" Chị Hoa miệt thị nhìn cô. Trong mắt nồng đậm hận ý và ghét bỏ.

Cổ hận ý này khiến An Chi Mạnh mờ mịt không hiểu, Minh còn chưa từng gặp qua cô ấy, sao cô ấy lại tỏ ra ghét mình như vậy?

"Chị Hoa, chúng ta phải chăng có hiểu lầm gì rồi?"

"Hiểu lầm? Hừ! Ai dám hiểu lầm cô!" Cô thu hồ sơ bên cạnh, xme thường nhìn cô gái "Muốn chụp ảnh thật sao?"

"Vâng. Là NHu NHu bảo em, kêu em tới thử."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: KKhông biết xấu hổ ăn đậu hũ ai đó

Bốn người đang chia ánh mắt ghét bỏ về cô.

Ánh mắt như vậy, khiến cô bất an vô cùng.

Cô đi đến sau lưng Nhu Nhu, tay nắm chặt tay của cô, ánh mắt cầu cứu.

Nhu Nhu vỗ vỗ lưng cô an ủi, ra hiệu cô cứ yên tâm.

Tiến lên một bước, để cô nép sau lưng "Hoa tỷ, chị cũng xem qua Mạnh Mạnh rồi, vậy là đồng ý hay không chụp cho cô ấy!"

"Nha, mới thể đã tránh sau lưng người ta, đây là sợ chúng tôi ăn cô đấy à?."

Một cô gái trang điểm đậm, nện giày cao gót đi tới.

"Vàng yến, lời này của cô có ý tứ gì!"

An Chi Mạnh kéo tay Nhu Nhu, nhìn mấy người cũng đi đến trước mặt mình. Ánh mắt kia chính xác chứa đầy ghen ghét.

"Nha, phu nhân tổng thống tương lai lại có đức hạnh như vậy đây! Chà chà! Em gái nhỏ, em có bí quyết gì trối chân tổng thống vậy, dạy cho chúng tôi một hai chiêu với nào!"

"Hiểu Mật, đừng dọa em ấy sợ chứ!" Vàng Yến đưa tay định chạm vào mặt cô, lập tức bị Nhu Nhu hất ra. Cô ta cũng không quản,

"Em gái nhỏ, lúc nào tổng thống chơi chán em rồi, nhớ báo tụi chị một tiếng. Để bọn chị còn sửa sang lại mình!"

"Các người có ý gì?!" Nhu Nhu nhìn chị Hoa vẫn lạnh lùng không chịu lên tiếng. "Chị Hoa, cuối cùng chị có cần người chụp không?"

Chị hoa lạnh nhạt liếc qua. Hai tay vòng trước ngực. "Cô cảm thấy tôi mời được phu nhân tổng thống tương lai sao? Một giọt máu của cô ta có giá một trăm triệu đó! Tôi lớn từng này vẫn chưa thấy qua một trăm triệu đâu! Nếu không, cô cho tôi vài giọt máu, tôi qua tìm tổng thống đòi lấy tiền tiêu xài!"

Lời nói càng lúc càng chanh chua, An Chi Mạnh nhất thời không biết nên phản bác thế nào.

Sắc mặt trở nên tái nhợt, thấy Nhu Nhu chuẩn bị cãi nhau to với đám người đó, cô đành kéo tay cô trực tiếp ra ngoài.

Đến ngấm ngoài cửa Nhu Nhu tức giận dậm chân. "Mạnh mạnh, cậu kéo tớ ra đây làm gì! Họ nói cậu như vậy, cậu không nể lại sao? Cậu bị dẫn à? »

"Tính toán rồi!" Tuy đều là những lời khó nghe, nhưng rất nhiều lại là sự thật.

Từ một nữ sinh không diện mạo không gia thế, đột nhiên được tổng thống cả nước R sủng hạnh, muốn kết hôn.

Ai cũng sẽ nghĩ như vậy thôi.

"Tính toán? Cái này làm sao tính toán? Họ nói khó nghe như vậy mà cậu còn nể được à! Nếu là cậu trước kia, sớm đã xông lên đánh nhau với họ lâu rồi! Không được, tớ vẫn rất giận, phải did cho họ một trận."

Nhu Nhu kéo tay áo, đi vào bên trong.

An Chi Mạnh tranh thủ thời gian ngăn lại. "Tính toán rồi! Cậu có thể ngăn chặn miệng họ nhất thời, nhưng có thể ngăn chặn miệng đời người dân nước R

này mãi sao?"

"Manh manh! Cậu chịu ủy khuất rồi! Những người kia thật buồn nôn, chính mình xấu xa còn không biết xấu hổ đi nói người khác."

Cô kéo tay An Chi Manh, hai người cùng rời khỏi cửa.

Trực tiếp đón xe. "Đi thôi! Tớ dẫn cậu đi gặp Huyền Huyền! Sau đó cùng đi ăn cơm tối! Chúng tớ rất lâu không gặp cậu rồi, rất nhớ cậu. Cậu có thể bật mí cho chúng tớ một chút, xem cậu với vị tổng thống trong truyền thuyết kia làm sao yêu nhau được."

Đáy mắt cô hừng hực ý hiếu kì, hoàn toàn không có chút ghen tuông và thù hận nào.

Hai người hàn huyên một đường, rất nhanh liền tới dưới lầu nhà Huyền Huyền.

Xa xa đã nhìn thấy Huyền Huyền ăn một quần dài trắng, đầu cột tóc đuôi ngựa.

Thanh thuần như Thủy Phù Dung!

An Chi Manh xông lên trước, ôm lấy cô. "Huyền Huyền, người ta nhớ cậu muốn chết!"

Huyền Huyền nhìn người nào đó vừa ôm chầm lấy mình, nghiêng răng ken két. "An Chi Manh, người chết đi cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Nói hươu nói vượn

"Không muốn! Không muốn!" An Chi Manh nghịch ngợm dúi đầu vào ngực cô.

Nhu Nhu cười nhẹ kéo cô ra. "Manh manh, cậu lại nháo rồi, Huyền Huyền đánh cậu, tớ không đỡ cho đâu. »

"Được thôi!" AN Chi Manh lưu luyến rời ra.

Nhìn khuôn mặt thanh lệ thoát tục kia, là con gái mà cô sắp bị cô ấy hút hồn rồi.

Nhu Nhu kéo tay một cái, dưới trời nắng, mấy người ôm nhau cũng không chê nóng.

Cả ba thân mật cùng đi trên đường.

Nhu Nhu nhìn gương mặt tái nhợt của cô gái. "Huyền Huyền, gần đây cậu lại đuối thông cáo, ngủ không ngon giấc sao?

"Ừm! Lúc hai người gọi tới, tớ còn chưa ngủ trong ba tiếng!" Cô xoa xoa thái dương, mặt có chút uể oải.

Đi một hồi, cuối cùng dừng lại trước cửa hàng hải sản!

Nhu Nhu trực tiếp mở miệng. "Manh manh, cái này cậu phải mời rồi. Thành vợ đại gia, phải bao nuôi bạn bè a!"

Nhìn túi tiền chỉ có công dụng làm đẹp của mình, cô ngao ngán. "Tớ nói không có tiền, các cậu tin không? »

Hai người kịch liệt lắc đầu, cô ngại ngần mở túi, rỗng tuếch.

Hai người thất vọng không thôi nhìn cô. "cậu còn giả nghèo với bọn tớ nữa, không phải vậy đâu! Cậu nghèo như vậy, ai tin được."

"Không phải vì nghèo mới muốn kiếm tiền sao!" Nhìn túi tiền rỗng tuếch kia, cô cũng muốn khóc.

Huyền Huyền đặt tiền ở quầy thu ngân. "Được rồi, lần này tớ mời cho."

"Vẫn là Huyền Huyền trọng nghĩa." Giao trả tiền, mấy người bụng đồ ăn, ngồi sô pha trò chuyện.

Nhu Nhu kẹp một cái chân cua. "Manh manh, cậu nói không về nhà trọ cậu được, nếu vậy, cậu cho thuê đi!"

"Thuê?"

"Đúng a! Còn có thể kiếm tiền! Không phải cậu còn mấy nhà sao! Cậu không dùng đến, vậy cho thuê đi, thế sẽ có tiền thuê nhà rồi."

Huyền Huyền cũng đồng ý gật đầu.

"Vây các cậu tìm giúp tớ một khách trọ tởys, tớ ra ngoài không tiện." An Chi Manh ăn hải sản tự phục vụ một cách ngon lành, gần đây chưa được ăn đồ ngon như vậy.

"Được thôi, lúc đó có tiền rồi nhớ mời bạn bè!"

Nhu Nhu ấn định giao kèo.

Huyền Huyền có chút không yên lòng nhìn ngoài cửa sổ. "Manh manh, tòa thành tổng thống, ngày nào rảnh dẫn bọn tớ đi xem chút nhé?"

"Dẫn các cậu đi?" Nhìn lấy hai người cuồng gật đầu, nghĩ nghĩ, anh hình như có nói qua có thể đưa bạn tới chơi.

Ở tòa thành một mình cũng chán. "Được, Ăn xong, thu dọn đồ rồi đi."

"Cậu nghiêm túc đó chứ?!" Nhu Nhu thả thức ăn trong tay, nhìn cô.

Thấy cô gật đầu, nhanh chóng cầm đồ ăn lên. « Đi thôi!"

"Đi đâu?"

"Tới tòa thành. Đến đó ăn chục đồ ăn phủ tổng thống, cần gì ở đây ăn mấy đồ này!"

An Chi Manh bị Nhu Nhu kéo lấy, ngồi vào trong taxi. Nhìn bộ dáng kích động của cô bạn, có chút dở khóc dở cười.

"Nhu Nhu, tổng thống không ở nhà! Chỉ có quản gia đại thúc! Cậu không cần khẩn trương!"

"Thật sao?! Vây là tốt rồi, vây là tốt rồi!." Nhu Nhu vỗ ngực mình. "Đúng rồi, các cậu xác định là sẽ kết hôn, hay anh ta chơi đùa chán là cậu xong việc?"

"Anh ấy xác định sẽ kết hôn!"

Mấy người đi vào bệnh viện, lên tầng cao nhất.

Mở cửa phòng, vừa vặn nghe thấy bên tai truyền đến tiếng Kha Trạch Vũ đang nói dối lưu loát.

"Tôi nói chị vợ đi nhà xí rồi."

"Kha thiếu gia, đã một giờ rồi, đi nhà xí cần lâu như vậy sao?"

"Đó là đương nhiên, phụ nữ rất phiền phức! Có lẽ cô ấy còn ở bên trong, trang điểm a! Sau đó ngấm vuốt, chải chuốt thêm hồi lâu!"

~160

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Không cùng cậu ngủ, cậu đi ngủ cùng anh ấy

"Kha thiếu gia, chúng ta tìm khắp nhà vệ sinh nữ, cũng không có người! Kha thiếu gia, mời cậu đừng làm khó dễ chúng ta, nếu như An tiểu thư xảy ra chuyện gì, chúng ta ai cũng không chịu nổi lửa giận Tổng thống tiên sinh."

"Kia có lẽ, chị đi nhà vệ sinh chỗ khác! Tôi làm sao biết!"

"Kha thiếu gia! Chúng ta đã điện thoại cho Tổng thống tiên sinh, ngài ấy chắc chắn cậu không nói thật?"

Gọi điện thoại cho Cận Tư Hàn? Trong nháy mắt An Chi Manh cảm thấy lo sợ.

Nếu như biết mình len lén đi ra ngoài, mình có thể chết rất thảm hay không!

Chột dạ đẩy cửa phòng ra. "Hắc hắc! Các người tìm tôi! Tôi mới vừa rồi gặp bạn ở dưới lầu, thuận tiện uống ly cà phê, trò chuyện một hồi! Có thể thương lượng hay không?"

Tổ trưởng bảo vệ thấy cô bình yên vô sự, lúc này tảng đá lớn trong lòng mới rơi xuống.

"An tiểu thư, mời cô mang theo chúng ta đi ra ngoài!"

"A a! Phụ nữ nói chuyện phiếm, mang các người rất không thuận tiện! Cái đó, có thể mời các người gọi điện thoại nói cho anh ấy, tôi không sao hay không? Chẳng qua là hiểu lầm?"

"Xin lỗi, chúng ta chỉ có thể nói thật."

Nhu Nhu cùng Huyền Huyền nhìn trước mắt xếp thành một hàng thịt bắp, nuốt nước miếng một cái.

"Manh Manh, những người này là?"

"À! Những người này là anh ấy phái tới bảo vệ tớ!"

"Hộ vệ cũng có trị giá nhan sắc cao như thế." Các cô trong nháy mắt cảm thấy rất không tốt.

Kha Trạch Vũ len lén hướng về phía cô làm động tác tay thắng lợi, đối với cô nháy mắt mấy cái.

An Chi Manh cười trả, mấy người theo xe, lần nữa trở lại lâu đài.

Mới vừa trở lại lâu đài, đã nhìn thấy gương mặt quần gia đen nhìn cô.

Chột dạ cúi đầu."Chú quần gia..."

"An tiểu thư, Tổng thống tiên sinh rất quan tâm an nguy của cô! Tổng thống tiên sinh nói, chò cô đánh bại hai vị huấn luyện viên có thể tùy ý đi ra ngoài không mang theo bảo vệ!" Quần gia lui về phía sau một bước, sau lưng đi ra hai người đàn ông cường tráng.

"Cô khỏe, An tiểu thư, tôi là người dạy Taekwondo của cô, ju-đô, kiếm thuật, huấn luyện viên đánh cận chiến."

"Cô khỏe, An tiểu thư tôi là huấn luyện viên bắn tầm xa của cô."

"A a... Các người tốt!" Ánh mắt ai oán nhìn hướng bạn thân của mình, nếu như có thể lựa chọn cô thật không nghĩ gả cho con nhà giàu đẹp trai, hay là đẹp trai như vậy, có địa vị như vậy.

Ánh mắt hai người đồng tình, quả nhiên lấy được đồng thời muốn mất đi nhiều hơn.

Quần gia nhìn về phía hai người sau lưng cô."An tiểu thư, hai người bạn này của cô thích ăn cái gì? Tôi lập tức để cho người đi chuẩn bị."

"Tùy ý, chúng ta chính là tới bồi Manh Manh, đợi một hồi liền đi!" Trước mắt lâu đài nguy nga lộng lẫy, các cô cảm giác mình hoàn toàn xa lạ.

Lúc An Chi Manh mang hai người đến phòng của mình, hai người ngồi ở trên ghế sa lon.

Trên bàn uống trà nhỏ có các loại trái cây, điểm tâm, cũng không khách khí cầm ăn.

"Manh Manh, cậu ở chỗ này không kiểm chế sao?"

"Kiểm chế! Cho nên tớ mới muốn chạy trốn ra!" Cô quen như chim sẻ hoang dã, mặc trời cao bay.

Đột nhiên bị coi thành kim tước nuôi, ở trong mắt người khác là chuyện vô cùng tốt đẹp, nhưng cô chỉ thích làm chim sẻ.

"Cậu nói anh ấy đồng ý cho cậu đi học, chỉ cần cậu mang thai sinh ra đứa bé, vậy các người rốt cuộc đã ngủ chưa?" Huyền Huyền cầm bánh ngọt, không đếm xỉa tới nói.

Sắc mặt An Chi Manh trong nháy mắt liếc xuống."Tớ có thể nói không có ngủ sao?"

"Không ngủ?" Thanh âm Nhu Nhu cao tám độ!"Tớ nói cậu ngu! Không ngủ làm sao đứa trẻ tới, làm sao mang thai!"

"Anh ấy... Anh ấy không cùng tớ ngủ, tớ có biện pháp gì..." Gần đây hai ngày mới nói tâm ý của nhau, một mực ở bệnh viện.

Mới ra viện, anh lại đi, ở đâu ra thời gian ngủ!

"Anh ta không ngủ cùng cậu, cậu đi ngủ cùng anh ta! Còn một tháng, coi như đi học! Cậu không đi được, làm thế nào? Cậu thật chẳng lẽ muốn lợi dụng quan hệ, cho cậu đi cửa sau!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Suy nghĩ

"Không nghĩ!" Cô là muốn dựa vào mình thật thật tại tại đi thi tốt nghiệp.

"Vậy thì đi ngủ với anh ta, dù sao có bầu trước khi lập gia đình rất nhiều, cũng không kém một mình cậu!" Nhu Nhu luôn luôn đều là nhân vật gương mẫu, ý tưởng luôn luôn đặc biệt to gan.

Ánh mắt An Chi Manh tìm tòi nghiên cứu nhìn về phía Huyền Huyền.

"Tớ cũng cảm thấy có thể được!" Gia đình Tổng thống truyền thống, để cho anh ta rất yên tâm.

Chưa từng nghe nói có một đời Tổng thống bội tình bạc nghĩa, từ đầu chí cuối đều là yêu thương vợ tận xương, chỉ có một con trai, cũng sẽ không lại thêm.

"Chụp chụp..."

"Mời vào."

"An tiểu thư, bữa ăn tối đã chuẩn bị xong, cô là bây giờ ăn hay là chờ chốc lát!"

"Bây giờ đi!" Một người đi theo sau lưng quản gia, đi đến đại sảnh.

Trợn mắt hốc mồm nhìn bữa ăn tối trước mắt hết sức phong phú, một cái bàn dài mấy mét lại bày đầy ắp tất cả thức ăn.

"An tiểu thư, tôi không biết bạn cô thích ăn cái gì! Cho nên, tôi để cho đầu bếp chuẩn bị. Các người thích ăn cái gì, tùy ý!" Vung tay lên, bên cạnh mấy người xuất hiện người giúp việc.

Trên bàn ăn thật dài có thịt bò bít tết, mì ý, lẩu, các loại hải sản, đồ ăn chín, thức ăn lạnh.

Còn có các loại thức ăn trong các nhà hàng năm sao.

Chỉ cần ánh mắt mấy người nhìn thức ăn lâu mấy lần, người giúp việc lập tức quan tâm tiến lên gấp thức ăn.

An Chi Manh nhìn trước mắt bàn dài thức ăn khoa trương đến không được, có chút xấu hổ.

"Chú quản gia, như vậy sẽ không quá lãng phí? Chúng ta mới ba người! Nếu không, để cho các cô chọn, các người rút lui đi xuống tự mình ăn đi!"

"An tiểu thư, những thứ này là Tổng thống tiên sinh phân phó! Bạn tốt cô tới, chúng ta đến dung hết trăm phần trăm nhiệt tình, nhiệt tình chiêu đãi!" Lời Tổng thống tiên sinh còn ở bên tai vọng về.

Huyền Huyền cùng Nhu Nhu, cũng cảm thấy khá xin lỗi.

Các cô lần này tới, chính là muốn nhìn thái độ người giúp việc đối với Manh Manh là gì.

Có thể bị ủy khuất hay không, Tổng thống rút cuộc đối với cô thật lòng hay là giả.

Coi như bạn cô, các cô chỉ hy vọng cô tìm được một người chân chính yêu cô, không liên quan địa vị và tiền tài.

Bây giờ, các cô biết, Tổng thống rất yêu Manh Manh.

Nếu không, luôn luôn không cho phụ nữ vào lâu đài, Tổng thống tiên sinh sạch sẽ đến chết cũng sẽ không bởi vì hai người là bạn Manh Manh.

Để cho mình vào lâu đài, còn nhiệt tình chiêu đãi như vậy.

Mấy người chọn lẩu, cùng hải sản lưu lại! Mấy món ăn nổi tiếng, sẽ để cho quản gia cũng rút lui đi xuống.

Làm người, các cô phải biết có chừng mực.

Đáy mắt Quản gia thoáng qua vui vẻ yên tâm, bạn An tiểu thư quả nhiên thật lòng vì cô.

Rút lui thức ăn xong, quản gia cũng gọi người giúp việc lặng lẽ lui xuống.

Ba người ở phòng khách, náo nhiệt ăn lẩu, cùng hải sản.

Những thứ hải sản này cũng không phải là loại hải sản bình dân các cô hay ăn, những thứ này hải sản biển sâu chân chính.

Ngay cả bàn tay lớn như bàn tay cũng đưa đến ăn lâu, các cô cũng là bị bị hoa mắt mất.

Mấy người ăn cơm tối, đã là buổi tối tám giờ.

"Manh Manh, vậy chúng ta đi trước! Cảm ơn cậu bữa ăn tối!"

"Đã trễ thế này, các cậu ở đây đi!" Bên ngoài sắc trời đều tối, nơi này xe cũng không tiện gọi.

"Không cần!" Manh Manh ở chỗ này đều đã đủ danh không chánh ngôn không thuận, lại thêm các cô.

Sẽ cho người khác nghĩ không hay, các cô hay là trở về tốt hơn.

Thấy các cô có ý phải đi, An Chi Manh biết các cô là vì tốt cho mình, đáy lòng ảm áp."Vậy tốt để cho người đưa các cậu đi!"

"Không cần, tự chúng ta đón xe! Chúng ta vừa vặn có bạn." Hai người tay cặp tay, đi ra ngoài cửa.

Vừa vặn gặp quán gia mở cửa."Chú quán gia!"

"Các cô đây là phải đi về?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Ngủ cùng anh, còn chưa ngủ chương ngủ

"Không cần, chúng ta còn có việc phải làm!"

Quán gia thấy khuyên không được, trực tiếp một cú điện thoại."VẬY CÁC CÔ CHỜ ĐI! XE LẬP TỨC TỚI."

"Cảm ơn chú quán gia!"

"Không khách khí!"

Người đều đi, chỉ còn lại mình.

Nằm trên ghế sa lon, nhìn máy vi tính, trong đầu lặp đi lặp lại lời các cô.

"Ngủ cùng anh ấy?? Thật phải ngủ cùng anh sao? Có thể bị cho là không biết xấu hổ hay không?"

"Không biết xấu hổ quan trọng hay là mơ ước quan trọng?" Suy nghĩ, thật giống như mơ ước quan trọng.

"Tích tích..."

Cầm lấy điện thoại di động mở tin tức QQ ra.

"Lễ tình nhân vui vẻ!" Sau khi lật ra cũng là tin tức tương tự với như vậy.

Mở ra khung đối thoại với Nhu Nhu."Manh manh, tờ đến nhà! Ngày mai lễ tình nhân, ông xã Tổng thống nhà cậu sẽ tặng lễ vật gì?"

Nhanh chóng nhấn trở về."Tổng thống!! Tặng quà!!! Người khác ở nước ngoài đâu!" Người lạnh lung như vậy, người ngay cả kính nguyệt cũng không biết, sẽ biết lễ tình nhân tặng quà.

Cô hay là đừng đi hành hạ tế bào não mình, tới mạnh.

"Tích tích..." một cái thỉnh cầu thêm bạn tốt.

"Phốc..." Nickname, lại kêu Tổng thống. Tên ngang ngược như vậy, cô cũng đồng ý.

Nhanh chóng trở về một cái tin."Anh kêu Tổng thống, anh sẽ không sợ Tổng thống tới diệt anh!"

"Không sợ, không ai dám diệt tôi!"

"Nha, còn rất chảnh! Chờ tôi nói cho Tổng thống, để cho anh ấy vài phút tiêu diệt anh!"

"Lễ tình nhân, cô muốn lễ vật gì."

"Tôi muốn, thì anh sẽ đưa!" Đùa giỡn nói!

"Ừ, nói!"

An Chi Manh nhìn giọng kia đơn giản lão luyện, làm sao càng xem càng giống như Tổng thống chứ?

Mở ra cái hình đầu, là một cảnh đồ toàn nước R thu nhỏ lại, không gian lại là không có thông tin, nói một chút cũng không có...

Anh bây giờ ở nước ngoài, nhất định là mình suy nghĩ nhiều.

Trêu ghẹo trở lại."Tôi muốn một cái cầu vòng bảy màu, dưới bầu trời đầy sao sáng chói, bị cả vườn hoa hồng bao quanh. Ở địa phương chim hót thơm mùi hoa cùng mình người yêu ăn một bữa ăn tối ấm áp dưới ánh nến."

"Được! Vậy cô thích lễ vật gì!"

"Lễ vật! Tôi muốn búp bê Barbie. Ha ha..." Hoặc là tối nay bầu không khí quá mức yên tĩnh, cô bất tri bất giác cùng người xa lạ nói quá nhiều lời trong lòng mình."Khi còn bé tôi chỉ thích búp bê Barbie, mỗi lần ra kiệu mới ba cũng sẽ mua cho tôi, cho đến tám tuổi năm ấy..."

"Tôi biết, cô nên ngủ! Ngủ ngon!"

"Ngủ ngon!" Nhìn hình ảnh an ta tới, đáy lòng lâm vào ưu thương vô tận.

Một đêm này, cô mất ngủ.

Ngủ một giấc, đều là giữa trưa ngày thứ hai.

Đi xuống lầu nhìn thấy nhà thiết kế ngồi ở đại sảnh rõ ràng chờ hồi lâu, cười lúng túng.

"Xin lỗi, tôi ngủ dậy muộn."

"Không có sao, hôm nay lễ tình nhân, ngày lễ của phụ nữ, cô lớn nhất!" Từ phía sau cầm ra một nụ hoa hồng.

"Phốc..." Nhận lấy hoa hồng, không nghĩ tới anh người thiết kế thật thú vị.

Ngay cả người xa lạ đều biết tặng hoa cho mình, anh ấy nhưng ngay cả điện thoại cũng không có, đáy lòng ít nhiều có chút mất mát.

Ăn cơm trưa, một buổi chiều cũng thảo luận sửa sang lầu đài, đảo mất một buổi chiều đi qua.

Một buổi chiều nhìn điện thoại di động vô số lần, anh quả nhiên ngay cả chúc phúc lễ tình nhân cũng không có.

Mất mát đi đến đại sảnh, nhưng phát hiện quần gia ở phía dưới chờ đã lâu.

"An tiểu thư, Kha thiếu gia mời cô đi qua một chuyến."

"Tìm tôi! Bé có phải bệnh tình nghiêm trọng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Phát thức ăn cho chó, có tiếp hay không

"Không, Kha thiếu gia nhảm chán, mời cô đi một chuyến." nét mặt già nua của quần gia nhanh chóng hiện lên xấu hổ!

An Chi Manh một lòng quan tâm bệnh tình của Kha Trạch Vũ, căn bản không nhìn thấy!

lúc quần gia dẫn đầu ngồi vào trong xe, xe chậm rãi rời khỏi tòa thành.

Nửa giờ sau...

An Chi Manh nhìn thấy xe càng lúc càng lệch khỏi quỹ đạo, cô là dân mù đường cũng biết bệnh viện ở trung tâm thành phố, bên cạnh là cao ốc sừng sững.

xe này chạy hơn nửa giờ càng lúc càng vắng vẻ. "Tài xế, không phải chúng ta đi sai chỗ rồi sao?"

"An tiểu thư, Kha thiếu gia đã xuất viện rồi! cậu ấy ở nơi khác đợi cô!"

"A!" Nếu như không phải quản gia tự mình đưa cô lên xe, cô đã nghĩ mình bị bắt cóc tống tiền rồi.

Xe chạy hơn một giờ nữa, tài xế ngừng xe ở một bên, xa xa có thể ngửi thấy mùi Hương Hoa xông vào mũi, làm cho người ta vui vẻ thoải mái.

Lọt vào trong tầm mắt là hoa hồng đủ các loại màu sắc đan vào một chỗ, đỏ vàng, hồng phấn, màu trắng, màu xanh vỏ cau, rực rỡ đầy khắp núi đồi.

hoa hồng màu xanh vỏ cau không phải chủng loại ngoại quốc sao? Ở đây làm sao có loại này.

Còn có thất thái hoa hồng, đây cũng không phải là chủng loại trong nước R, tại sao có ở chỗ này.

Lần đầu tiên thấy nơi này, trong nháy mắt cô bị biển hoa trước mắt làm cho hoa mắt.

Mấy trăm mét vuông, trải tầm mắt nhìn tới đều là hoa hồng đủ mọi màu sắc.

Cô cao hứng không biết nên nói cái gì, trực tiếp cởi giày cao gót, vui sướng chạy đến biển hoa.

Ngồi xổm người xuống xem cái này, nhìn cái kia! Lòng say mê biển hoa trước mắt đủ mọi màu sắc.

"Thích không?"

"Thích lắm!" ánh mắt tràn đầy hạnh phúc.

Cô thương thức khắp núi đồi này đầy hoa hồng đủ mọi màu sắc, Cận Tư Hàn đứng ở sau lưng cô, thương thức cô so với hoa hồng còn đẹp hơn.

Vỗ tay phát ra tiếng, người hầu sớm đã đợi ở một bên nhanh chóng mang lên cái bàn, đem bỏ bít tết, salad, rượu vang đỏ, ngọn nến hồng sớm đã chuẩn bị dọn xong, đốt nến, nhanh chóng lách mình.

An Chi Manh nhìn hết thấy trước mắt, có loại cảm giác rất không chân thực.

Chậm rãi quay người, nhìn người đàn ông tuấn nỷ thanh lãnh phía sau, cảm động bổ nhào vào trong ngực anh.

"sao anh đột nhiên trở về rồi hả? không phải anh ở ngoại quốc sao?"

"xử lý xong việc, đã trở lại rồi!" Ôm người phụ nữ trong ngực, cảm giác toàn bộ mình phải trả giá đều đáng rồi.

"Những thứ hoa này, anh hao tốn rất nhiều thời gian đi! Rất nhiều chủng loại không thể sinh trưởng bởi khí hậu nước ta."

"Không phiền phức, vừa vặn gấp, thì mang cô đến rồi." Giọng nhàn nhạt, ôm eo của cô, đi đến bàn com bên cạnh.

"A! Như vậy sao!"

Sau lưng bảo vệ yên lặng ẩn núp trong chỗ tối, nội tâm muốn phát điên.

hai ngày trước không biết tổng thống từ chỗ nào trong lúc vô tình biết rõ lễ tình nhân, cho tới bây giờ không quan hệ với Tổng Thống tiên sinh.

Liên phát điên nôn nóng bất an cực kỳ lâu, sau cùng thế mà làm việc suốt đêm cho xong.

Ngày hôm sau lại càng bốc đồng mở mấy cái hội nghị cùng một chỗ, coi như tra tấn mình, sau cùng còn trong đêm tra tấn đám người bọn họ, tìm hoa hồng khắp nơi, trong đêm để bọn họ đem tất cả chủng loại hoa hồng từ các nơi trên thế giới, đều nhỏ về trồng ở đây.

Hàng trăm người, mấy chục cái phi cơ, cả nước cứ như vậy bận rộn ở các nơi một đêm rồi.

Tổng Thống tiên sinh, thế mà cứ như vậy nhẹ nhàng băng quơ nói xong rồi...

Nói xong rồi...

Hai người đang ngồi bên trên bàn nhỏ, ngẩng đầu là bầu trời đầy sao.

"đừng..."

"đùng đùng ùng.."

pháo hoa đủ màu sắc, rực rỡ dưới bầu trời đầy sao, chiếu xạ ra ánh sáng huy hoàng.

Cảm động lệ nóng doanh tròng, cảm động nhìn người đàn ông tuần mỹ đối diện mặt không chút thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Tổng thống bá đạo - Hoa thức ngược chó

"người tối hôm qua phải anh hay không?" Cười ngọt ngào nhìn anh.

trên mặt Cận Tư Hàn nhanh chóng hiện lên một vòng xấu hổ. "Ăn com!"

Cô nhu tình mặt ý nhìn người đàn ông đối diện tuần mỹ như thần, ngũ quan lập thể lộng lẫy dưới trời sao trở nên nhu hòa.

Chậm rãi tao nhã ăn bò bít tết, ánh mắt thính thoảng đắm đuối đưa tình nhìn người đàn ông đối diện.

Bữa com này, người nào cũng không nói gì, đều hưởng thụ bầu không khí ngọt ngào khó có được.

Đầy trời hoa hồng, ánh sáng rực rỡ khắp bầu trời.

Dưới trời đầy sao hai người đắm đuối đưa tình ăn bữa tối dưới ánh nến, một màn này để cho bảo vệ từ một nơi bí mật gần đó nhìn tâm thần nhộn nhạo.

Pháo hoa nở rộ lộng lẫy dưới bầu trời đen, hai người ăn bữa tối hơn một giờ, pháo hoa đốt trọn vẹn hơn một giờ.

pháo hoa trải rộng khắp chu vi trăm dặm, ước chừng đốt hơn một giờ không ngừng lại.

Đã ăn xong bữa tối dưới ánh nến, lau khóe miệng, ý cười dịu dàng nhìn người đàn ông đối diện. "Barbie của em đâu?"

"em ngẩng đầu nhìn xem!"

ngẩng đầu cười ngọt ngào, phát hiện chẳng biết từ lúc nào bầu trời bay đầy bóng bay đủ mọi màu sắc.

cô say mê nhìn thấy bóng bay trên bầu trời. "Bóng bay sao? em muốn là búp bê!"

"nếu muốn! Vậy thì tự mình đi lấy!" Anh cười nhàn nhạt, trong nháy mắt dung nhan tuần mỹ như trăm hoa đua nở, để cho người ta choáng váng.

An Chi Manh choáng váng bị anh đưa đến máy bay đã chuẩn bị xong ngoài trăm thước.

mang cô lên trên phi cơ. "Đi!"

"Chúng ta lên phi cơ làm gì?"

"Muốn búp bê, tự mình đánh xuống từng cái bóng bay, thì có rồi!" khi phi cơ tới gần, rốt cục cô mới hiểu ý anh.

người đàn ông này thế mà đem búp bê cột bên trên bóng bay, mấy cái bóng bay kéo theo búp bê bay trên trời.

Thấy anh xuất ra súng lục nhắm chuẩn bóng bay, xạ kích. trong nháy mắt bóng bay bị bắn, rơi xuống mặt đất.

Anh đưa súng lục cho cô. "nếu muốn, tự mình bắn từng cái xuống."

Nhìn thấy súng lục trong tay, một mặt hắc tuyến! "em sẽ không bắn, cái này sẽ không thương tổn người khác sao?"

"Yên tâm, đây là súng đồ chơi, sẽ không xảy ra chuyện!" thân thể cao lớn tới gần cô, tay anh nắm tay cô dạy. "cầm súng thế này, con mắt nhắm chuẩn, lòng không tạp niệm. Biết không?"

Phía sau lồng ngực hữu lực, cho cô cảm giác an toàn.

Dựa theo lời của anh, nhắm chuẩn, xạ kích!

Lại bắn trật, thử lại mấy lần, vẫn là trật rồi.

Phi cơ đuổi theo bóng bay, hai người ở miệng cabin, dựa vào dây an toàn, dù nhảy ra đề phòng vạn nhất.

"đoàn..."

"em bắn trúng, em bắn trúng, em bắn trúng bên trong rồi!" Nhìn thấy bóng bay giữa bầu trời chậm rãi hạ xuống, cô vui vẻ đảo quanh.

Cận Tư Hàn nhu tình nhìn thấy cô cao hứng như trẻ con, tâm băng lãnh cũng dần dần nhiễm lên tình cảm cao hứng.

Bàn tay che ở bên trên đầu của cô, vò nhẹ sợi tóc của cô.

Cung chiều cô tùy ý ở trong lồng ngực của mình nhảy nhót.

Có lần đầu tiên bắn thành công, lần sau hứng thú vững vàng, chơi quên cả trời đất.

Bắn mấy giờ, có vài bóng bay bay đến nơi rất xa rốt cuộc nhìn không thấy.

Thất vọng nhìn những bóng bay đó không còn thấy, môi hơi hơi cong lên. "Đều tại anh, Barbie của em lại không thể thu thập đủ rồi."

Barbie, nguyên bộ rất khó thu thập, đặc biệt là chính bản.

Cô sưu tập mười năm, cũng còn thiếu không ít. Rất nhiều, ở nước R chủ yếu chỉ cần bán ra, chính bản rất nhanh tiêu thụ không còn, đồ lậu cô cũng không muốn mua.

Cận Tư Hàn cung chiều nhìn cô theo mình vui đùa tính khí như trẻ con, tốt tính không nói gì.

Dẫn cô đi xuống phi cơ, ngồi xe một đường trở lại tòa thành.

Barbie thủy chung vẫn không có đủ nguyên bộ, đáy lòng dù sao cũng hơi tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Muốn sờ sao

Trên đường đi, không khí trong xe có chút an tĩnh quá mức rồi.

Hơn một giờ về sau, xe về tới tòa thành.

An Chi Manh để anh ôm trở lại tòa thành, trực tiếp về tới phòng của mình.

Cô cũng không biết mình nên nói thêm cái gì, rõ ràng anh làm nhiều thứ như vậy chính mình nên cảm động cảm ơn trời đất, thế mà còn già mồm.

Ngồi trên giường, cảm giác dưới mông có cái gì.

Đứng lên, kéo tấm ra ra, trợn mắt há hốc mồm!

"A a a a a..." Barbie đây giường, trông thấy một tờ giấy. "Kéo ngăn tủ ra."

Nhanh chóng đi đến tủ quần áo cực lớn sát vách, vừa đi vào liền nhìn thấy bên trên ngăn tủ tràn đầy Barbie cảm động lệ nóng doanh tròng.

Nhanh chóng lao ra khỏi phòng, kéo ra cửa phòng sát vách.

"Cận Tư Hàn, em quá yêu anh rồi... A a a a a... anh cũng là nam thần vĩ đại nhất trong lòng em."

"kết..."

Cận Tư Hàn ngừng tay thay quần áo giữa chừng, nhìn thấy cô gái nhỏ đột nhiên xâm nhập.

tròng mắt An Chi Manh nhanh rơi ra ngoài, tròng mắt bị hấp dẫn bởi cơ bụng tám khối gọi cảm rần chắc hữu lực.

Theo cơ bụng nhìn lên, cánh tay màu mật ong rần chắc, bắp thịt chắc nịch.

Nuốt nước miếng một cái, con mắt nhìn anh thật lâu không có cời quần.

cơ bắp cánh tay rắn chắc kêu gọi như vậy, không biết bắp đùi có phải càng thêm rắn chắc hay không, kêu gọi làm cho người ta tôn sùng."Cởi nhanh một chút, cởi nhanh một chút!"

Nói xong mới giật mình đem lời trong lòng mình nói ra.

Che cái miệng nhỏ lại, con ngươi xoay tròn."Cái kia... em thật không có ý nói anh cởi quần, anh đừng hiểu lầm!"

Thấy anh nghiền ngẫm ý cười, cô phát giác mình sao có thể ngu xuẩn đến không có thuốc nào cứu được!

Đôi mắt người đàn ông này hoạt sắc sinh hương gọi cảm yêu nghiệt, tất cả lý trí trong nháy mắt không còn sót lại chút gì rồi. Phải phạt!

Đôi mắt với nụ cười anh yêu nghiệt, một chút lý trí cuối cùng còn sót lại, đều biến mất sạch sẽ.

Ngơ ngác nhìn đường cong cơ bắp màu mật ong, hormone nam tính nồng đậm đập vào mặt.

"Muốn cởi sao?" giọng nói từ tính, mang theo mê hoặc trí mạng.

nụ cười yêu nghiệt này, làm cho cô muốn nói láo cũng không được, ngơ ngác gật đầu.

Cận Tư Hàn cười khẽ, ngoắc ngoắc ngón tay với cô."Tới đây!"

Thấy cô ngơ ngác đi đến bên cạnh mình, cánh môi nở nụ cười càng phát ra gọi cảm yêu nghiệt."Muốn giúp anh cởi không?"

An Chi Manh ngông cuồng gật đầu.

Anh cười khẽ kéo bàn tay nhỏ của cô, để trên ngực của mình."Muốn sờ không?"

Cô lại ngông cuồng gật đầu, hai mắt dính chặt cơ ngực rắn chắc, căn bản không dời ra được.

Trong tay sờ thấy mềm nhũn, xúc cảm hữu lực, đơn giản để cho người ta muốn nhào tới đè anh bỏ nhào, bỏ nhào...

bên trong đầu điên cuồng kêu gào, bỏ nhào, bỏ nhào, bỏ nhào anh...

Cận Tư Hàn rất hài lòng cô si mê mình chảy nước miếng dạng hoa si ngơ ngác, tay anh kéo bàn tay nhỏ của cô sờ đến cơ bụng rắn chắc.

Giọng trầm thấp, mang theo ma lực để cho người ta khó kháng cự."Thích không?"

"Thích lắm!"

Lôi kéo tay của cô, một đường đi vào trong quần.

Giọng từ tính mang theo ma lực đặc biệt mê hoặc."Giúp anh-cởi! Được không!"

"Được!" Ngơ ngác cởi bỏ quần anh, giúp anh cởi quần xuống.

Trông thấy đôi chân dài rắn chắc hữu lực, đều đặn, màu mật ong, cô hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái người đàn ông này, muốn hay không muốn cho người ta đường sống như thế.

Toàn thân, không có một chút xíu khuyết điểm sao?

Cô biểu lộ hoa si như thế, xem ở trong đáy mắt của anh cũng là im ắng dụ hoặc.

Ngón tay thon dài, mập mờ ma sát cánh môi cô mềm mại."Muốn không?"

Cười nhẹ nhìn cô không chút do dự điên cuồng gật đầu.

Giọng mang theo mỉm cười."Hiện tại, còn không thể! Vết thương của em còn chưa khỏi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Về sau, ngủ cùng chỗ

Một gáo nước lạnh tạt thẳng vào tim, An Chi Manh cảm giác sâu sắc chính mình bị lừa rồi.

Ai oán nhìn con người nào đó đang cười trộm.

Hừ! Con người đảo quanh.

Dùng hết khí lực toàn thân", mạnh mẽ đẩy ngã anh lên giường.

Tay nhỏ sờ loạn khắp nơi trên người anh.

Anh lừa tôi này, tôi sẽ chơi đùa khắp người anh, ăn đậu hũ của anh.

Bàn tay trắng như tuyết di chuyển trên da thịt nâu đồng.

Chà chà! Cơ ngực này. Rắn chắc ghê. Tay nhỏ nhin không được nắm một cái! Ngao ngao! Thực sự rất đã.

Lần nữa nhin không được, hai tay mỗi bên nắm một cái.

Từ đầu đến đuôi đều coi nhẹ thân thể người kia.

Tay cô dịch chuyển theo xương quai xanh một đường thẳng xuống cơ bụng.

Cảm giác truyền qua tay khiến cô muốn ngừng mà không được. Sờ soạng một lần lại một lần, mãi không thể ngừng tay.

Cận Tư Hàn mới đầu còn không chế được, nhưng đôi tay nhỏ kia cứ lần lượt khơi dậy dục vọng sâu trong lòng anh.

Nhìn tay cô đã chuyển từ cơ bụng xuống phía quần lót, có xu hướng đi xuống nữa, anh hít một hơi khí lạnh. Cô gái này lá gan cũng lớn thật.

Lập tức tóm lấy đôi tay nhỏ không an phận trên người mình.

Anh xoay người một cái, ép cô nằm dưới, cúi đầu nhìn đôi môi đỏ căng mọng.

Một trận hôn nồng nhiệt, thấy cô thở hổn hển lúc này anh mới dùng lưỡi vẽ vài vòng quanh viền môi cô, sau đó mất đem thâm tình chậm rãi nhìn cô.

An Chi Manh má đỏ hồng hồng, ánh mắt mê man, nằm dưới thân anh thở không ra hơi, nửa ngày chưa có phản ứng gì.

Cận Tư Hàn xoay người một cái, nằm sang bên cạnh cô, kéo cô lại sát ngực mình.

"Về sau, cùng ngủ."

"A!" lúc này, trong đầu cô chỉ toàn bột nhão.

"Em đã chuẩn bị kĩ để làm người phụ nữ của anh chưa?" Bởi vì yêu cô, mỗi quyết định anh đều phải cẩn thận từng li từng tí.

Cô tựa vào ngực anh, ngây thơ gật đầu."Rồi!"

Anh cười, cười thỏa mãn. Chỉ cần chờ vết thương của cô khá hơn....

Nửa ngày kịp phản ứng lại, lúc này mới phát hiện mình vừa đáp ứng cái gì! Nội tâm hiện lên ảo não.

Cô giãy dụa đứng dậy, đỏ mặt nhanh chóng chạy về phòng mình.

"Phanh..." đóng cửa phòng, cô trong phòng bắt đầu lo lắng bất an.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Mỗi ngày đều ở cạnh một mỹ nam yêu nghiệt kia, làm sao tránh việc cô không bỏ nhào vào anh đây?

Người người trên người, xong đời rồi!

Mình đã nửa tháng không tắm rửa, có phải bốc mùi lắm hay không? Liệu anh có ngủi thấy không?

Người thấy, sẽ không ghét bỏ cô chứ?!

Bởi vì vết thương, nửa tháng này cô chỉ có thể lau người. Khăng định rất hôi!

A a a a a...

Nghĩ ngợi hồi lâu, cô mệt mỏi nằm xuống người.

Từ từ thế mà ngủ rồi.

Cận Tư Hàn xử lý xong việc, đi tới, đã thấy cô ngủ say.

Nhẹ nhàng ôm cô vào trong ngực, nhẹ nhàng hôn phớt lên môi cô một cái, hai người cứ thế ôm nhau ngủ."

An Chi Manh lần nữa mở mắt tỉnh lại, bên người đã không còn Cận Tư Hàn.

Đến đại sảnh ăn điểm tâm, vừa định leo lên lầu liền bị quản gia gọi lại.

"An tiểu thư, Tổng Thống tiên sinh nói cô ở trong toà thành khẩn định chán đến phát điên rồi, chuẩn bị đưa cô ra ngoài chơi chút. "

"Thật?" Anh quả nhiên vẫn là có chút lương tâm.

Quản gia nghiêm chỉnh nói: "Ừm! Tổng Thống tiên sinh nói từ nay cô có thể tắm rửa rồi đi vòng vòng xung quanh. " Nhìn An tiểu thư sắc mặt trầm xuống, nội tâm ông cười trộm.

An tiểu thư ngốc nghếch, Sao có thể là đối thủ của tổng thống xấu xa chứ.

"Biết rồi!" Thật là, mừng hụt một trận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Cô gái cả nước truy nã

168. Cô gái cả nước truy nã

Vừa lên lầu mở máy tính ra, đã bị chuông điện thoại vang lên làm giật mình.

Nhìn qua, là điện thoại của Huyền Huyền.

"Huyền Huyền, sao lại tìm tớ vậy a. Nói nghe xem, có tâm sự gì nào? "

"An Chi Manh, cậu còn cười được à! Cậu biết chuyện lớn gì chưa hả? "

Đầu bên kia điện thoại thanh âm lo lắng, không giống như đang đùa."Làm sao rồi hả? Chuyện gì đã xảy ra?"

"Cậu không biết cậu đã trở thành cô gái mà cả nước truy nã sao? "

"Nước R có bảng này bao giờ thế?" Sao cô không biết? Suy nghĩ thật lâu, xác thực chưa từng nghe qua bảng này.

Đầu dây bên kia thật muốn khinh thường, aizz, cô đã sai lầm rồi..

"Cũng là vì chế thuốc cho cậu! Hôm qua ở giữa Thiên Nhất Dạ Chi, phụ nữ cả nước họp lại và lậpra bảng này. "

"A! Chán ghét thì chán ghét thôi! Chẳng phải chỉ là một cái bảng danh sách sao?" Cô có ông chồng là ước mơ của phụ nữ cả nước, nhận đãi ngộ như vậy cũng là chuyện sớm muộn thôi.

Thanh âm bên đầu điện thoại kia lớn thêm mấy dB."An Chi Manh! Cậu có chịu nghiêm túc chút không hả?! Nghiêm túc chút đi, tớ rất nghiêm túc nói cho cậu chuyện này! Họ không ngừng thành lập bảng danh sách, còn dự định đối kháng cậu, cậu nghiêm túc một chút đi được không? "

"Đối kháng tớ?" Cô nhấp mở forum Huyền Huyền gửi tới.

Người gia nhập tổ chức này, thế mà lên tới 50 triệu người....

"Huyền Huyền! Bọn họ như vậy là thật sao?" Nghĩ đến nếu có hơn 50 triệu người, tập hợp một chỗ nghĩ cách giết chết chính mình.

Ngắm lại lòng tơ toàn thân dựng đứng cả lên, họ muốm dùng cách gì nhỉ?! Chỉ cần một người xông lên, cô cũng đủ chết rồi.

"Cậu xem qua chỗ kế hoạch liệt kê bên dưới đó! Có trật tự, tổng thống đang bảo vệ cậu, cũng không thể khiến cho người trong cả nước im miệng. Hơn nữa tổ chức này hơn ngàn người gia nhập, cậu nghĩ kĩ hơn chuts, sẽ thấy nó kinh khủng cỡ nào. Hôm nay tớ gọi là để khuyên cậu, nếu không có chuyện gì thì đừng ra khỏi cửa."

"Không ra khỏi cửa? Vậy không phải tớ sẽ buồn chán chết sao? "

"Chán chết còn hơn bị giết chết, cậu tự mà xử lí đi!"

Nghe những lời tức giận bên tai, sau đó đầu dây bên kia trực tiếp cúp máy.

Cẩn thận lướt xem diễn đàn, họ còn liệt kê các tội của cô nữa.

A!

Thứ nhất, mình không biết tốt xấu, dám chạy trốn khỏi tổng thống.

Cái này cô thật muốn cãi lại. Cô vốn chỉ là một học sinh phổ thông tầm thường, Làm sao tin được tổng thống lại thích mình chứ!

Lúc đầu là anh bắt cô đến, hành hạ cô như vậy, có thể không chạy sao?

Càng nhìn xuống dưới, làm tổng thống bị dị ứng hải sản, hại tổng thống nằm viện mất mấy ngày, tội không thể tha.

Chút ấy, mình quả thật có lỗi! Nhưng cô cũng không biết a! Biết, cô cũng tự trách rồi.

Trước hai giờ đêm cô còn suýt bị anh hành hạ nha!

Kể tiếp còn rất nhiều tội được liệt kê một cách chi tiết.

Cuối cùng còn có tổng kết, cô chính là bạch liên hoa trong ác ngoài lành, tâm cơ thâm hậu.

Thậm chí, còn có người chỉ ra cô Bạch Liên Hoa cỡ nào, đuổi cổ thư Phi ra khỏi tòa thành.

Hơn nữa, cô lại mê hoặc tổng thống, để anh dùng cả sự nghiệp của mình để ép buộc cô quay lại.

Phía dưới càng là hệ liệt nữa, cô giả bộ thanh thuần trước mặt tổng thống, sau lưng lại dùng lời lẽ chua ngoa đối xử với Cổ Thư Phi.

Bỏ ra một buổi sáng, cô mới xem xong bảng tội trạng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: , Cô đi chết đi, tiện nhân

Nhìn thấy hơn phân nửa, nếu như mình không phải người trong cuộc, cô cũng thấy mình thật bà Bạch Liên Hoa rồi.

Đáy lòng thâm mắng mỏ mình, gan còn đau đớn hơn.

Rất lâu chưa mở Microblogging của mình, cô liền truy cập Microblogging xem xét.

Lướt follow lại tăng hơn một nghìn vạn.

Tất cả đều tới để mắng cô, còn có người nói những từ bén nhọn hỏi cô dùng cách gì quyến rũ được tổng thống, trên giường áp dụng những tư thế nào.

Thậm chí còn mắng cô, loại tiện nhân không cha không mẹ.

Tiện nhân thân là cô nhi được bà ngoại nuôi lớn, thấy cơ hội liền chớp lấy, đòi tèo cao.

Cô bị chọc tức, hai tay run rẩy, nhanh chóng phản hồi những người kia. "Mắng tôi thì được, nhưng không cho phép mắng mỏ bà ngoại và người thân của tôi. "

Cô vừa mới mở miệng, những người kia lập tức cập nhật tin tức về cô.

Lời nói càng thêm bén nhọn. "Chúng tôi đều nói sự thật, cô chính là con tiện nhân không cha không mẹ do bà ngoại nuôi lớn! Cô không hề bị coi thường, tổng thống thích cô cơ mà."

Cô chỉ nói một câu, trong nháy mắt liền bị mấy ngàn vạn bình luận nhục mạ.

Đọc từng bình luận, hốc mắt dâng lên nước mắt ùy khuất.

Cô đến cùng đã làm sai điều gì? Đến nỗi họ phải nhục mạ cô, nhục mạ gia đình cô?

Cô cũng là tìm người nói chuyện yêu đương mà thôi, vì sao yêu đương lại phải nhận lấy nhiều lời khiển trách như vậy, thậm chí ngay cả người cao tuổi vất vả nuôi nấng cô cháu gái mồ côi là bà ngoại cô cũng bị lôi vào nhận lấy chửi rủa!

"Chụp chụp..."

"Vào đi!" Cô hốt hoảng lau nước mắt, đưa lưng về phía quần gia.

"An tiểu thư, bữa trưa của cô và ngài tổng thống đã chuẩn bị xong, cô có muốn ăn ngay không?" Quần gia nhìn hốc mắt hồng hồng của cô, quần gia có chút nghi hoặc.

"Được rồi, tôi xuống ngay.!" quần gia đi rồi, cô liền lau khô nước mắt, vào nhà vệ sinh rửa mặt sạch sẽ.

Nhìn đôi mắt trong gương không còn ửng đỏ nữa, lúc này cô mới dám xuống lầu.

Nhận bữa trưa quần gia chuẩn bị sẵn, cô ngồi lên xe, nhìn xe chậm rãi rời tòa thành.

Cảnh sắc bên ngoài cứ thế xa dần.

"Nhìn kia! An Chi Manh, An Chi Manh ra rồi!"

"Đập chết cô ta! Đập chết cô ta!"

Bên ngoài sớm đã có một đoàn phụ nữ đứng đợi sẵn, vừa thấy cô liền hung hăng ném những thứ cầm trong tay tới.

Tài xế quá sợ hãi. "An tiểu thư, cô mau đóng cửa sổ lại đi."

"Ừ!" cô mới sững sốt vài giây, sau đó nhanh chóng đóng cửa sổ lại.

Bên ngoài xe truyền tới thanh âm lớp lớp, nhìn mấy chục xe đuổi theo mình phía sau, một người ngồi lái xe, còn lại mấy người không ngừng ném đồ vật vào xe cô.

Bên tai một mực không ngừng truyền đến tiếng lớp lớp.

"An tiểu thư, cô đừng sợ! Xe tổng thống có chống va đập, cửa sổ xe đều là kính chống đạn, cô không cần lo lắng những thứ bên ngoài sẽ đập vỡ kính cửa." Tài xế một bên an ủi cô, cũng nhanh chóng hiện rõ trái phải tránh xe cô.

Những người này vẫn điên cuồng đuổi theo, cứ ném đồ liên tiếp, không sợ tai nạn xe xảy ra.

Chung quanh đều là xe bám sát, muốn phá vây ra ngoài không phải chuyện đơn giản.

"An tiểu thư, ngồi vững vàng nhé!"

"Ừ!" Cô nghiêm túc gửi gắm mạng mình cho chú tài xế, mắt lo lắng nhìn về phía mấy xe theo sau.

Xe cô bị vây tại giữa, những xe bên ngoài hung hăng va chạm.

"Ha ha ha... An Chi Manh, đồ tiện nhân này! Đi chết đi! Đi chết đi!"

Tất cả các cô gái hô hào, mãnh liệt giẫm chân ga, hướng thẳng vào xe cô.

An Chi Manh hãi hùng "Lý Sư phó, tránh đi, tránh đi..."

"Cô cứ ngồi vững vàng, An tiểu thư." Xuyên qua kính chiếu hậu, Lý Sư phó cũng sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

Mấy cô gái kia, làm sao lại không muốn sống đến vậy.

"An Chi Manh! Đồ rùa rút đầu, chỉ biết núp dưới cánh chim to lớn của tổng thống để tránh phong ba vũ bão. Cô không xứng được tổng thống yêu! Cô không xứng! Tôi nguyện hi sinh mạng sống vì ngài ấy, cô dám không? Cô dám không? Đồ tiện nhân nhà cô, đi chết đi."

Chương 170: Vì tổng thống, chết cũng nguyện ý

Nhìn xe đua đồ thám phía sau đang lao thẳng về phía mình, cô nắm chặt dây an toàn, nhịp tim cũng tăng cao.

"Tur..."

"Phanh..."

Mắt nhìn xe bên ngoài bị đưng bắn sang một bên.

"Phanh..." xe ngã ngửa trên mặt đất.

Cô ngơ ngác nhìn xe nằm ngổn ngang, mà những chiếc xe vây quanh cô, không một xe nào chịu dừng lại để xem xét xem chiếc xe kia ra sao.

An Chi Manh bỗng nhiên mở cửa xe.

Lý Sư phò thấy cô mở cửa xe, không thể không theo sát phía sau. "An tiểu thư, cô muốn qua đó sao? Bên ngoài nguy hiểm!" Những người này đều không muốn sống, An Tiểu thư ra ngoài, họ khẳng định bán mạng giết cô cho bằng được.

Giờ phút này não bộ cô hoàn toàn trống rỗng, nhìn chiếc xe sống soài trên đất, ngồi xổm xuống nhìn người trong xe xuyên qua lớp kính vỡ vụn, máu me đầm đìa.

Cô ôm đầu, nước mắt không kim được mà tuôn ra.

Lý Sư phò đứng sau lưng cô, nhìn phía sau xe cô đều ngừng lại, từng cô gái bước xuống, tay cầm gậy gộc.

Vươn tay ra đưa An tiểu thư mất hồn về thực tại, sau đó lại hướng vào trong xe. "An tiểu thư, chúng ta đi nhanh một chút! Nếu cô còn không đi, sẽ không kịp."

"Không! Cứu họ, cứu họ!" Hai mắt đầm lệ mơ hồ nhìn mấy người máu me đầm đìa, miệng họ còn mang theo nụ cười điên cuồng.

Lý Sư phò nhìn về phía đám phụ nữ ngày càng tới gần, kéo cô đi về phía xe.

"An tiểu thư, họ muốn giết cô, cô còn muốn cứu mạng họ?"

"Tôi mặc kệ! Tôi mặc kệ, tôi muốn cứu họ, tôi muốn cứu họ!" Cô nhất quyết muốn cứu người. Thừa dịp lái xe không chú ý liền cắn mạnh vào tay anh. Sau đó, nhanh chóng chạy đến cạnh xe.

Cánh tay trắng nõn cố mở cửa xe, cô nhất định phải cứu họ, nhất định phải cứu sống họ.

Lúc trước, nếu có người đưa tay ra cứu cha mẹ cô, họ sẽ không rời bỏ cô.

Bối rối mở cửa xe, kéo từng người từ trên xe xuống

Lý Sư phò ở một bên nhìn lấy bất đắc dĩ lắc đầu, móc điện thoại gọi cấp cứu tới.

Ánh mắt cảnh giác nhìn đám phụ nữ đang tới gần "Các người muốn làm gì! Các người như vậy là phạm pháp! Là phải ngồi tù, các người biết không?"

"Chúng tôi không sợ! Vì tổng thống, chúng tôi chết còn không sợ!"

"Đừng! Chúng tôi chết còn không sợ! Chúng tôi cho dù chết, cũng phải đem loại tiện nhân này giết chết. " Mươi mấy người cầm gậy gộc, từng bước một tới gần.

Lý Sư phò lo lắng vạn phần nhìn An tiểu thư đang toàn tâm toàn ý cứu người, hoàn toàn không để ý đến xung quanh.

Anh lần nữa hối hận vì không dẫn theo thị vệ đi cùng, liền lôi điện thoại ra gọi cho quản gia, kêu ông nhanh chóng cho thị vệ tới.

Nơi này cách tòa thành cũng nửa giờ xe, anh liền gọi cho tổng thống, "Tổng thống, bên này phát sinh chuyện không may, ngài nhanh phải người tới cứu cứu An tiểu thư đi!"

"Xảy ra chuyện gì rồi hả?" Cận Tư Hàn đang trong hội nghị.

Lý Sư phó nhanh chóng tóm tắt chuyện nơi mình.

Cận Tư Hàn bỗng nhiên đứng dậy, người phía dưới thận trọng nhìn anh, mình không làm sai chuyện gì đó chứ?

Làm sao Tổng Thống tiên sinh sắc mặt khó coi như vậy?

Mặt anh đen lại đáng sợ, vừa đi hai bước, liền nhanh chóng xử lý phòng họp.

Người trong phòng họp, anh nhìn anh, tôi nhìn tôi!

Tổng thống lại làm sao rồi? Coi như trước kia có xảy ra động đất, Tổng Thống tiên sinh đều ung dung không vội, chưa bao giờ có vẻ mặt lo lắng, gấp gáp như vậy.

Cận Tư Hàn chạy ra phòng họp, nhanh chóng lời điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: An tiểu thư, cẩn thận...

Liên lạc hộ vệ cách gần nơi đó, để cho bọn họ không tiếc bất cứ giá nào, trong vòng năm phút phải chạy tới!

Mình thì nhanh chóng chạy đến phòng ngầm dưới đất, coi thường ánh mắt mọi người lăm lét.

Mọi người nhìn Tổng thống tiên sinh hốt hoảng.

Nhỏ giọng nghị luận. "Nước R có phải muốn phát sinh đại sự hay không?"

"Không biết! Không động đất, sóng thần? Cũng không có nghe nói muốn khai chiến!"

Cận Tư Hàn trực tiếp đem xe lái đến 200 km, nhìn kẹt xe cộ.

Trực tiếp một cú điện thoại gọi đi! "Lập tức, lập tức, thanh tra con đường này (ý chỉ việc mở đường). Nếu không, ông từ chức chạy trở về nhà."

"Tốt! Tổng thống tiên sinh!" Đây là Tổng thống tiên sinh lần đầu tiên lợi dụng chức quyền của mình, vì mình mưu quyền.

Ông ta không dám chậm trễ chút nào, hai phút sau bọn họ lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Năm phút cũng đã mở ra một đại lộ rộng rãi, đây là tốc độ nhanh nhất nhanh nhất.

Nhưng ở đáy mắt Cận Tư Hàn, như mấy thế kỷ.

"Manh Manh, chịu đựng, anh đã tới rồi!" Nghĩ đến nụ cười ngọt ngào, lòng nhéo đau.

Tay An Chi Manh bị xe miêng thủy tinh cửa kiếng châm vết máu loang lổ, trong mắt cô giờ phút này chỉ có người phụ nữ trong xe.

Một màn này cùng một màn mười năm trước chồng lên nhau, cô nhất định phải cứu các cô ấy, nhất định phải cứu các cô.

Lý sư phó chỉ là một tài xế, căn bản không có bản lĩnh phòng thân.

Dựa vào khí lực, đánh ngã mấy cô gái nhỏ.

Nhưng hai mươi người, căn bản cũng không ngăn được.

Nhìn ba bốn người đến gần An tiểu thư, cây gậy giờ lên thật cao hướng về phía lưng của cô.

"An tiểu thư, cẩn thận..."

An Chi Manh ngơ ngác quay đầu nhìn, cuối cùng quay đầu, đưa tay ra kéo một người phụ nữ cuối cùng trong xe ra.

Khỏe miệng cô hơi giờ lên, cười khoe khoang "Tiện nhân, đi chết đi!" Cây gậy hung hăng nện ở lưng của cô.

An Chi Mạnh bực bội hừ một tiếng, trong nháy mắt cả người mất nằm trên đất.

Dừng lại mấy giây, lần nữa đưa tay ra tổn sức kéo người phụ nữ ra bên ngoài.

"Tiện nhân, chớ làm bộ tốt bụng! Chúng ta đã sớm thấy rõ cô nguy trang, "

An Chi Mạnh nhìn cô, không có lên tiếng. Kéo tay cô, đi ngoài cửa xe kéo.

Người phụ nữ cười cuồng ngạo. "Làm sao? Còn phải giả bộ? Cô đừng tưởng rằng Tổng thống còn biết được cứu cô, chúng ta chính là vì Tổng thống tới trừng phạt cô! Cô tiện nhân này, đi chết đi!"

Cây gậy trong tay, giờ lên thật cao, hướng trên người cô, lần nữa hung hăng đập tới.

"Phanh..."

"Đồng..." cây gậy rơi đến trên đất.

Cô gái nhìn cánh tay mình máu tươi đầm đìa, quay đầu nhìn về phía người đàn ông mặc âu phục hướng mình nổ súng.

"Đi mau! Hộ vệ tới!" Không biết là ai kêu một câu, trong nháy mắt các cô hoảng bỏ lại gậy gộc, hướng xe chạy đi.

Hộ vệ bốn phương tám hướng bao vây các cô, hai ba chiêu là chế phục được các cô.

Lý sư phó nhanh chóng đi tới bên người An tiểu thư. "An tiểu thư, ngài có khỏe không?"

"Cứu các cô! Cứu các cô!" Ánh mắt trống rỗng nhìn một người phụ nữ đầm đìa máu tươi nằm trên đất.

Trong đầu không ngừng thả về mười năm trước, cha mẹ mình cũng là máu tươi đầm đìa như vậy nằm ở nơi đó.

Ngồi bẹp xuống đất, che đầu, ánh mắt trống rỗng không có tiêu cự.

Một màn mười năm trước kia, là trong lòng cô vĩnh viễn không đi.

Năm ấy, cha mẹ nằm ở trong xe là không như vậy, tuyệt vọng...

Cũng bởi vì những người đó lạnh lùng vô tình, để cho bọn họ ở nơi đó, chờ chết...

Năm ấy, cô nhớ rõ ràng. Là mẹ dùng thân thể mình ôm thật chặt mình, cô có thể cảm giác rõ ràng được máu tươi mẹ rơi vào trên người mình.

Máu tươi nóng bỏng trở nên lạnh như băng, lạnh đến tận xương tủy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Âm áp, thật tốt!!!

Cảm giác như vậy, cho tới bây giờ cô cũng có thể rõ ràng cảm nhận được.

Thanh âm mẹ yếu ớt từng lần một cùng mình nói chuyện.

"Manh Manh, vô luận phát sinh chuyện gì, cũng phải còn sống! Ba mẹ vĩnh viễn yêu con, vĩnh viễn ở nơi nào đó nhìn con!"

"Manh Manh! Ba mẹ cùng em trai em gái trong bụng có thể sẽ biến mất một thời gian, con không phải muốn trở thành đại minh tinh sao? Chờ con trở thành đại minh tinh, chúng ta sẽ tới nhìn con!"

Thanh âm yếu ớt bên tai biến mất, lúc đó cô còn không biết ý nghĩa chân chính từ vong.

Còn làm mộng tưởng hảo huyền trở thành đại minh tinh cha mẹ sẽ đến nhìn mình, trưởng thành cô rốt cuộc hiểu ý chân chính từ vong.

Cũng hiểu mẹ nói như vậy, chỉ là muốn cho mình hy vọng sống tiếp.

Nhưng nội tâm cô vẫn là muốn trở thành đại minh tinh, tồn tại không thể nào hy vọng xa vời.

Cận Tư Hàn chạy tới, thấy cả người cô là máu, ôm chân ở đó run lấy bầy.

Ánh mắt trống rỗng nhìn phương xa, cô là đơn bạc như vậy, không giúp, làm cho đau lòng người.

Chân anh bước lảo đảo mấy cái, anh có chút sợ hãi cô như vậy.

Đi tới bên cạnh cô, ôm cô vào trong ngực.

Phát giác trời nóng nực, cô lại cả người phát lạnh!

Lòng trận rút đau, thanh âm ôn nhu dè dặt, rất sợ lớn tiếng hù dọa cô. "Manh Manh! Anh tới, không cần sợ! Anh ở đây! Thật xin lỗi, anh không bảo vệ tốt em!"

"Manh Manh! Em nói chuyện! Đừng dọa anh!" Anh luôn luôn trời sập xuống, cũng không sợ, lần đầu tiên biết sợ là cảm giác gì.

An Chi Manh như vậy, giống như hồn phách cũng bị mất.

"Manh Manh! Em nói chuyện cùng, được không?"

Ánh mắt An Chi Manh trống rỗng, hơi chuyển động. Nhìn người đàn ông tuần mỹ trước mắt, đưa tay ra nhẹ nhàng sờ ở trên mặt anh.

"Ấm áp! Thật tốt!"

"Manh Manh! Em nói gì?" Cô hồ ngôn loạn ngữ (nói linh tinh), để cho anh bất an.

Cô cười tái nhợt, âm trầm "Ấm áp, thật tốt! Lạnh như băng, là chết, là chết! Mẹ, chính là lạnh, ba, cũng là lạnh!"

Cận Tư Hàn muốn nói chuyện, nhưng phát giác mình làm sao cũng không nói ra lời.

Anh hiểu ý tứ trong lời cô nói, một màn mười năm trước kia, đối với lúc ấy cô tám tuổi mà nói, là địa ngục biết bao tàn khốc.

Cánh tay sắt ôm chặt cô, thân thể cô đơn bạc để cho anh đau lòng.

"Thật xin lỗi..." Coi thường người phía sau, ôm cô đi tới trong xe.

Ánh mắt An Chi Manh hơi chuyển động, nhìn người nằm ở đó máu đầm dề. "Cứu các cô, được không?"

"Được!" Ôm cô đi vào trong xe, trực tiếp mang cô tới bệnh viện.

Tổng Húc nhìn thấy bọn họ, vốn định trêu ghẹo mấy câu, thấy người phụ nữ trong ngực máu tươi đầm đìa như vậy, sắc mặt anh ta cũng chìm đến đáng sợ.

Không dám nói thêm một chữ nữa, mang cô tới tầng chót bệnh viện.

Cho cô kiểm tra toàn diện, Cận Tư Hàn cũng bên cạnh toàn bộ hành trình, ánh mắt khóa chặt cô.

Tổng Húc nhìn một loạt, thấy cô vẫn còn ở trạng thái mất hồn, kéo Cận Tư Hàn đến nói chuyện.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Tròng mắt đen Cận Tư Hàn thoáng qua nòng nặc lệ khí. "Cô như thế nào?"

"Cô người không có sao, chính là sau lưng có chút máu ứ đọng, xoa thuốc mấy ngày là khỏe! Chẳng qua là nhìn cô giống như bị kích thích không nhỏ, anh có muốn tìm cho cô một bác sĩ tâm lý hay không?" Nhìn đáng vẻ cô, quả thật làm cho người đau lòng.

Trước kia cô gái sáng sủa như vậy, vui vẻ nhảy loạn, khả ái, mềm yếu, có chút ngốc nghếch, cũng đại dột để cho người thích.

Mấy ngày không thấy, làm sao thì trở thành cái đáng vẻ thất hồn lạc phách.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Mạnh Mạnh, nói chuyện được không

"Tôi có biết bác sĩ tâm lý, anh ta rất có uy tín, anh có muốn hay không."

"Không cần!" Mặt âm trầm quay đầu rồi đi, nhẹ nhàng mở cửa phòng bệnh ra.

Thấy cô ngơ ngác ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt trống rỗng không tiêu cự nhìn phương xa.

Lòng nũ đau, đi tới bên cạnh cô, nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ. "Mạnh Mạnh, anh đưa em về nhà!"

Nhẹ nhàng ôm cô đi ra, lái xe nhanh chóng tiến lên mở cửa xe.

Đọc theo đường đi An Chi Mạnh rúc vào trong ngực, thấy cô rúc lại trong ngực mình, giống như đứa trẻ, tay ôm cô thật chặt.

Tài xế thấy cô ngồi ở trong ngực Tổng thống tiên sinh, không khóc không làm khó, không nói không cười.

Nếu như không phải là con người thỉnh thoảng chuyển động hai cái, anh cũng cho là cô chết.

Cô như vậy, để cho anh không biết nên hạ thủ như thế nào, luôn luôn ung dung không vội vã đối với bất kỳ chuyện gì cũng thành thạo, lần đầu tiên hận sự vô năng của mình.

Hai tay chỉ có thể ôm thật chặt cô vào trong ngực, giống như chỉ có như vậy, lòng anh mới có thể an ổn.

Hơn một giờ.

Đến Lâu đài, cô cũng không có mở miệng nói một câu.

Ôm cô, đi vào lâu đài.

Quản gia nhìn bóng lưng hai người đi lên, thờ dài thật sâu.

Tổng thống tiên sinh là đối tượng phụ nữ cả nước muốn lấy, anh đoán được các cô sẽ nháo, không nghĩ tới nháo nghiêm trọng như vậy.

Các cô gái bây giờ, cũng điên rồi sao?

Tổng thống với ai nói yêu thương, cùng các cô có quan hệ thế nào!

Cận Tư Hàn ôm cô thật chặt, hai người nằm ở trên giường.

"Mạnh Mạnh! Em nói chuyện, được không?"

"Em như vậy! Anh sẽ bắt an!" Cô như vậy, chính là để cho anh rất bất an.

Mây kiếm nhú chắc, thanh âm êm dịu như từng cơn gió nhẹ thổi qua.

"Mạnh Mạnh! Em nói một câu, được không?" Anh lo lắng nhìn cô, thấy con người cô chuyển động, đáng vẻ không nói một lời, để cho anh rất sợ.

Trên người hai người cũng dính máu tươi, giờ phút này, anh có bệnh sạch sẽ tất cả ném đến chín tầng mây.

An Chi Mạnh chậm rãi chuyển động con người, nhìn người đàn ông trước mắt.

Thanh âm có chút khàn khàn. "Em có thể thỉnh cầu một chuyện sao?"

"Được!" Cô mở miệng nói chuyện, chính là hiện tượng tốt.

"Tội phạm, có thể xử hẩn tử hình sao?" Ánh mắt bình tĩnh nhìn, mang khăn cầu cùng trông đợi.

Anh cảm giác tim mình giống như bị người dung chùy đánh một cái, bàn tay nhẹ nhàng lau đi nước mắt ở khóe mắt cô.

"Được!" Cô hay là để ý, cô trước kia sợ dĩ không hỏi không nói, cũng không muốn cho mình thêm phiền não!

"Em muốn ngủ, anh đi ra ngoài đi!" Giờ phút này, cô không muốn thấy anh.

Chi cần nhìn thấy anh, cô không cách nào không nghĩ tới tai nạn xe cộ mười năm trước.

Cho dù biết, cùng anh không quan hệ trực tiếp, nhưng giờ phút này cô vẫn là không muốn thấy anh.

"Được!" Đặt nhẹ nhàng cô từ trong ngực mình ở một bên, giúp cô tỉ mỉ đắp chăn.

Chậm rãi đi ra bên ngoài, anh hiểu tâm tình cô.

Đi tới gian phòng cách vách, bên trong phòng đã sớm mấy người chờ.

Cận Tư Hàn như vương giả cao cao tại thượng, ngồi lên, mắt nhìn xuống bọn họ.

"Nói!"

Đàn ông run rẩy cầm tờ báo trong tay đưa cho Tổng thống. "Tổng thống tiên sinh, ngài nhìn tờ báo này!"

Khớp xương ngón tay rõ ràng như tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, chậm rãi hoạt động nhận lấy tờ báo.

Sắc mặt càng ngày càng khó nhìn, như mây đen dày đặc trời giông tố, âm trầm cho người cảm giác đè nén khó chịu.

"Phanh..." Tờ báo bị ném té xuống đất.

"Chuyện này! Bây giờ các người mới nói!" Không nói không có tức giận, nhưng càng làm cho bọn họ sợ từ trong xương.

Người đàn ông bị sợ chột quỳ sụp xuống đất. "Tổng thống tiên sinh! Ngài trước kia không chú ý những tin tức bất quá này! Cho nên..."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Đổi lấy Hi Nhĩ Đôn

"Cho nên, các người biết tin tức đã trễ, không sai sao?" Mắt đen như động tối Địa Ngục, chỉ đòi người đối mặt sẽ bị hút đi vào thật sâu.

Thư ký ngả ngồi trên mặt đất, thân thể không khác chế được phát run.

"Tổng Thống tiên sinh, tôi sai rồi." Tổng Thống tiên sinh, xin ngài cho tôi thêm một lần cơ hội, tôi cam đoan sẽ không phạm sai lầm như vậy. Cầu xin ngài..." Rời! Tôi biết sai rồi!"

"anh có thể xéo đi, chỗ này tôi không cần anh!" Trong lời nói sắc bén, không có chút khả năng cứu vãn nào.

cả người đàn ông co quắp mềm nhũn trên mặt đất.

Anh đã hơn bốn mươi tuổi rồi, cố gắng thêm mấy năm có thể về hưu lĩnh tiền hưu rồi.

Không nghĩ tới mấy năm sau cùng của cuộc đời mình, thế mà xuất hiện chuyện như vậy.

mắt Cận Tư Hàn lạnh lùng nhìn ông, giọng băng lãnh. "Tốt! Cho anh thời gian một ngày đem tất cả thiệp mời trên Internet xóa bỏ, điều tra rõ tất cả người sau hậu trường." Không có người xúi giục, không có khả năng trong một đêm bùng nổ.

Không có người xúi giục, những người phụ nữ kia sẽ không cao hứng, nổi điên cắn người.

"Cảm ơn Tổng Thống tiên sinh, tạ ơn Tổng Thống tiên sinh!"

Thiên ân vạn tạ, tè ra quần cút ra khỏi phòng.

ánh mắt Cận Tư Hàn nhìn về phía bảo vệ đứng ở một bên.

Bảo vệ đứng dậy trong nháy mắt. "Tổng Thống tiên sinh..."

"Lui ra đi! Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!" Anh biết An Chi Mạnh không thích bảo vệ, vấn đề này đem trách cũng chỉ là giận chó đánh mèo mà thôi.

đám bảo vệ xếp thành một hàng, đều là các phân đội nhỏ rõ ràng hợp lý.

trên mặt bọn họ mang vẻ áy náy rời khỏi phòng, bọn họ hành nghề ít nhất cũng mười năm rồi.

cuộc đời bọn họ vốn chuyên nghiệp, đây là vết nhơ duy nhất.

Cho dù chết bên cạnh cố chủ, cũng có tôn nghiêm hơn cái này.

Cận Tư Hàn về phòng lần nữa, phát hiện cô đã ngủ rồi.

một bên gương mặt của cô còn đọng nước mắt trong suốt, ngón tay nhẹ nhàng lau giọt lệ rơi.

Giúp cô đắp kín mền, đi ra ngoài cửa. Trở lại phòng của mình, trực tiếp móc điện thoại ra gọi cho thư ký. "Không tiếc bất kỳ giá nào đem Hi Nhĩ Đồn đổi lại từ nước E."

"Được rồi, Tổng Thống tiên sinh."

Ngồi trên ghế sa lon bằng da thật, Nhìn thấy mấy tính đen thui, bên trong đầu óc không ngừng hiện lên thân thể cô yếu ớt xinh xắn, bất lực như vậy, bất lực làm lòng anh đau.

Tiếng điện thoại vang lên, là thư ký gọi tới. "Nói."

"Tổng Thống tiên sinh, thủ tướng quốc gia bọn họ nói muốn ta cắt hòn đảo Hi Nhĩ Đồn này cho bọn họ."

"Cho!"

bên kia điện thoại dừng lại mấy giây, nói lần nữa: "Bọn họ còn nói muốn chúng ta cho một tòa Kim Sơn!"

nước R nổi danh nhất thế giới cũng là có mấy chục tòa Kim Sơn lớn nhất, dầu mỏ, mỏ đá thiên nhiên đồ bằng ngọc các loại.

bởi vì những thứ này, tài năng bọn họ chỉ là nước nhỏ, dẫn đầu toàn bộ thế giới giàu có.

ngón tay thon dài của Cận Tư Hàn, gõ nhẹ mặt bàn, chậm rãi nói: "anh nói cho bọn họ, không muốn tôi cự tuyệt ký với quốc gia bọn họ, để bọn họ chuyển biến tốt liền tốt."

"Được rồi, Tổng Thống tiên sinh!"

Nước R bởi vì những nhân tố thiên nhiên này, kim loại, ngọc thạch, dầu mỏ, kim cương, đều rẻ hơn so với bất luận quốc gia nào, còn miễn thuế.

Riêng mấy điểm này, để vô số người ở quốc gia khác đến du lịch mua sắm.

Dầu mỏ, chiếm tổng cộng 50% toàn thế giới.

Đồng thời, cũng làm cho tất cả quốc gia khác muốn chiếm đoạt quốc gia màu mỡ này. Nhưng trở ngại mọi người là ai cũng không rõ ràng nội tình tập đoàn Cận thị, không ai dám động thủ.

Đã từng có một quốc gia, động thủ tiến đánh Nước R.

Vào ngày thứ nhất họ tiến đánh, quốc gia họ liền lâm vào khủng hoảng kinh tế to lớn.

50% sản nghiệp cả nước trong nháy mắt ngừng kinh doanh, dẫn đến một nửa nhân khẩu cả nước thất nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Ba của tổng thống bá đạo không cho phép

Một tháng sau xuất hiện thêm khủng hoảng, trận chiến này, đánh oanh oanh liệt liệt, kết thúc vẫn là bọn họ bồi thường xin lỗi tan nát.

Từ lần bắt đầu kia, tất cả quốc gia đều có cảm tưởng, cũng không dám có hành động, trừ phi bọn họ rõ ràng tập đoàn Cận thị đến cùng trải rộng bao lớn.

Thư ký rất nhanh điện thoại trở lại. "Tổng Thống tiên sinh, đêm nay sẽ có phi cơ đến, bọn họ muốn ngài một tay giao người, một tay ký hiệp nghị giao hòn đảo."

"Tốt!" Nước R diện tích nhỏ, nhân khẩu cũng ít.

cúp điện thoại, ngăn người ngồi trên ghế dựa.

Chưa được vài phút, điện thoại vang lên lần nữa.

Mắt nhìn lại là điện thoại của lão ba. "Cha!"

bên kia điện thoại truyền đến tiếng gầm gừ. "con có biết một hòn đảo đối với Nước R chúng ta nói tới trọng yếu bậc nào hay không? tiểu tử thúi con không nghĩ mở rộng lãnh thổ coi như xong, thế mà còn đem đất đai quốc gia mình cho người khác. Cho ba một cái lý do không giết con."

"Cha! con cho đi đồ vật, sẽ có một ngày con bắt họ phun ra." Mắt đen hiện lên lạnh lẽo, việc này chỉ là tạm thời.

"Hừ! nếu con không lấy trở lại, nhìn lão tử đánh chết con như thế nào!"

"Tút tut tut..."

Đêm nay qua, ngày mai là có thể giết chết hắn, để cho khúc mắc trong lòng cô kết thúc rồi.

Đứng lên, bóng lưng thẳng tắp có nhàn nhạt tang thương.

Đi đến phòng của cô, thân thể cao lớn nằm xuống lồm một khối thật sâu.

Cánh tay dài chăm chú ôm cô vào trong ngực, ở bên tai cô nhẹ giọng thì thầm. "Manh Manh, ngày mai hắn sẽ đến, em muốn tự mình đi xem hành quyết sao?"

An Chi Manh chậm rãi mở hai mắt ra, người đàn ông này biết rõ mình không ngủ, còn...

ánh mắt mang theo một tia áy náy. "Có thể chứ?"

"Chỉ cần em muốn, đều có thể!" lời nói nhàn nhạt, không có ai biết câu hứa này nặng nề đến cỡ nào.

ánh mắt nhìn người đàn ông tuần mỹ trước mắt, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, đường cong hoàn mỹ.

Môi đỏ, nhẹ nhàng chạm ở trên môi của anh, nhẹ nhàng hôn một cái. "Cảm ơn!"

"Cảm ơn, không cần nói, phải làm." Anh nhàn nhạt cười một tiếng, ôn nhu mà rõ ràng.

xoay người một cái, ép cô dưới thân thể, môi mỏng hoàn mỹ bao trùm môi của cô.

Thâm tình hôn, hai người lưu luyến không tách ra.

ôm cô thật chặt vào trong ngực, lồng ngực rộng lớn, cho người ta cảm giác vô cùng chân thật.

tiếng tim đập mạnh mẽ trong lồng ngực, để cho tim cô hốt hoảng bắt an từ từ an định xuống.

Tay nhỏ chủ động ôm lấy eo của anh, tựa ở trong ngực của anh nhỏ giọng nói qua. "Hôm nay, dọa anh sợ đi!"

"Ừm! Về sau không cho phép em không nói lời nào." Việc hôm nay, quả thật làm cho lòng anh còn sợ hãi.

"Tốt!" người đàn ông này rất bá đạo, nhưng bá đạo giống như chính mình càng ngày càng ưa thích rồi.

mắt anh nhu tình nhìn cô gái nhỏ trong ngực. "Về sau không cho phép có chuyện không nói cho anh!"

"được!"

"Không cho phép cứu người không quan trọng, không để ý tánh mạng của mình." Khi về sau anh biết hết thầy phát sinh, anh không biết mình nên đau lòng hay là nên nói cô ngốc đến nỗi để cho mình muốn bóp chết cô.

ngẩng đầu từ trong lồng ngực anh, ngũ khí mang theo một tia nũng nịu. "Vậy nếu là anh thì sao?"

Mắt đen trầm xuống, suy tư mấy giây. "anh, cũng không thể!"

Vốn đùa giỡn một câu, lại đạt được trả lời vô cùng chân thật.

Nhìn thấy anh ngũ quan tuần mỹ, mắt đen thâm thúy, cảm giác chính mình yêu anh càng ngày càng không cách nào tự kiềm chế rồi.

tay ôm eo anh thật chặt. "anh sủng em thế này, không sợ em vô pháp vô thiên sao?"

"Không sợ! người phụ nữ của anh nên vô pháp vô thiên, anh muốn lên." dung nhan tuần mỹ vẫn như cũ, nhưng chỗ sâu trong mắt chôn giấu thâm tình dày đặc không tán ra nổi.

Chương 176: Trò đùa dai của Tổng Húc

Tựa ở bộ ngực của anh, vô cùng an tâm.

Hôm nay chịu kinh hãi một ngày, trong lòng anh đã tiêu tán rồi.

Ôm chặt lấy eo của anh, từ từ ngủ rồi.

Cận Tư Hàn Nhìn thấy cô ngủ say, con người hiện lên bất đắc dĩ.

Đem cô nhẹ nhàng để ở một bên, đứng dậy đến phòng tắm mở đầy nước vào bồn tắm lớn, lấy tay thử nhiệt độ, lúc này mới đi ra khỏi phòng tắm.

nhẹ nhàng ôm lấy cô đang ngủ say, nhẹ chân nhẹ tay rất sợ đánh thức cô rồi.

trên người cô toàn là vết máu của người khác, cũng nhiễm đến trên người anh.

cởi ra y phục của cô, một tay nâng đầu của cô, để phòng cô trượt vào bồn tắm.

Trong nước da thịt cô trắng ngà càng phát trong suốt, đáng người có lỗi có lỗi để anh nổi lên lửa tà.

Đây quả thực là mỗi một giây đều đang khảo nghiệm ý chí của anh, chặt vật dòi ánh mắt đi.

Bởi vì không nhìn thấy, tay trượt đi.

"Đông..." hốt hoảng quay đầu, phát hiện cô thể mà lọt vào trong bồn tắm.

Bối rối đứng dậy, đưa tay qua vớt cô đứng lên.

Đem cô từ trong nước vớt lên, đối diện một đôi mắt mê mang.

An Chi Mạnh mê mang nhìn bốn phía, không phải chính mình ngủ thiếp đi sao? Làm sao lại ở phòng tắm?

Nhìn thấy vết máu trên người còn nhiễm động, sợi tóc cẩn thận tỉ mỉ đã xốc xếch trên khuôn mặt tuần mỹ, mang theo vẻ mê hoặc trí mạng.

em tỉnh rồi hả??? Cận Tư Hàn nhìn bộ dạng mình chặt vật, trên mặt hiện lên xấu hổ.

"Cái kia... Là em nằm mộng không phải nói muốn tắm rửa sao, không phải anh muốn giúp em tắm rửa. em đã tỉnh dậy, tự em tắm rửa đi! anh đi ra ngoài trước."

Cô chưa kịp phản ứng, anh đã nhanh chóng lên ra ngoài, còn đóng cửa phòng lại.

"Phốc..." người đàn ông này muốn hay không muốn đáng yêu như thế!

Chính mình không nói mớ, bắt quá cô tự mình rõ ràng nhất rồi.

Một ngày kinh hãi, khôi phục lại một chút. Tâm tình cũng tốt hơn nhiều, ngày mai có thể trông thấy kẻ cầm đầu lớn nhất đến rồi.

Nước này ấm vừa đủ, còn có cánh hoa tươi mới.

Một người đàn ông vì mình cẩn thận đến vậy, để cho cô rất cảm động.

Tắm xong ra ngoài, phát hiện ga giường bị chính mình làm bẩn cũng toàn bộ rục rở hằn lên rồi.

Trong phòng, lại không thấy thân ảnh người đàn ông kiêu ngạo kia.

Khóe miệng ngậm cười, nằm ở trên giường xinh đẹp ngủ thiếp đi.

Cận Tư Hàn ở căn phòng cách vách, bực bội đi tới đi lui.

Đi tới đi lui mười mấy phút, bực bội cầm lấy điện thoại bấm cho Tống Húc." có phải anh lừa gạt tôi hay không."

"Cái gì?" đầu đã ăn xong cơm chiều, một câu không hiểu thấu, anh lừa gạt rồi.

trên mặt anh co quắp nhìn kỹ sẽ phát hiện một chút xấu hổ."anh nói cô chịu nội thương nghiêm trọng, cần nửa năm mới có thể cùng phòng. có phải anh cố ý nói như vậy hay không."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng cười yếu ớt nhỏ xíu."Khục khục... Tôi đây không phải sợ động tác các người quá kịch liệt sao? Nếu quá kịch liệt lại đổ máu, cần truyền máu làm sao bây giờ? anh tìm được người có máu gấu trúc sao?"

"Không!" Nói đến việc này, anh liền lệ khí rất nặng.

mấy ngày trước anh cũng nói qua việc này, những người kia thế mà công phu ngoạn mục. Muốn quyền khai thác Kim Sơn, dầu mỡ.

Bọn họ thật khi anh là hùng sư ngủ say sao?

Hết lần này tới lần khác những người kia lấy lý do thăm người thân, định cư ở bên kia. Anh không có lý do quang minh chính đại, cũng không mang bọn họ đi. Hiện tại là chế độ dân chủ.

"Đúng a! Tôi đây cũng chỉ là phòng vạn nhất, nếu anh cảm thấy tôi lừa anh, anh có thể đi làm việc anh muốn."

Cận Tư Hàn thô bạo đập máy điện thoại, để người phụ nữ ưa thích của mình ngủ ở trước mặt mỗi ngày, có thể nhìn không thể ăn.

Đây quả thực so với giết anh, còn thêm khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Vì em,a nh nguyện ý

Anh cũng đoán anh ta đang lừa mình, nhưng chỉ cần là chuyện liên quan đến cô, anh tuyệt đối không để kẻ tiểu nhân được lợi.

Tống Húc đương nhiên là nói dối anh, ai bảo anh từ nhỏ đã luôn bắt nạt mình, hiếm lắm anh mới có cơ hội, haha....

Chỉ cần nghĩ đến anh gặp cô gái mà anh thích, đáng vẻ chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, anh liền buồn cười chết mất.

Một đêm này, An Chi Mạnh ngủ rất ngon.

Lúc cô tỉnh lại, bên cạnh sớm đã không còn anh.

Xuống lầu ăn qua bữa sáng, quản gia đợi đã lâu."An tiểu thư, mời cô theo tôi."

"Đi đâu?"

"Tổng Thống tiên sinh nói, tòa pháo đài này đã bị người ta để mất tới rồi. Vì sự yên tĩnh của cô, chúng ta sẽ chuyển tới nơi khác!"

"Đổi tòa thành?"

"Ừm, đồ đạc của cô tôi sẽ bảo người thu dọn rồi mang tới. Cô cứ đi theo tôi!"

Cô theo sau quản gia, đến bãi đỗ xe! Lần này xuất hành, trong trong ngoài ngoài đều có mấy chục thị vệ.

Xe ba hàng, cô ngồi ở ở giữa, trước sau đều có người bảo hộ.

Xe bảo vệ đi trước nhìn trái phải, thấy không có mối nguy hiểm mới để xe cô đi tiếp.

Không biết là do thấy thị vệ nhiều, hay do một nguyên nhân khác, mà con đường hôm nay khá yên tĩnh.

Hơn một giờ sau.

"Đến rồi, An tiểu thư, mời cô!"

Cô bước xuống xe, đập vào mắt đầu tiên chính là một thảm cỏ rộng, bên trong ong bướm dập dờn quanh hoa mật, ở một góc còn có thể nhìn thấy chú

thỏ chơi đùa trong bụi hoa.

Giữa thảm cỏ là tòa thành tinh xảo.

Tòa thành sơn màu trắng mang phong cách cổ điển, trên hàng rào có rất nhiều tường vi leo bám. Nhìn qua, thật khiến người ta liên tưởng đến tòa lâu đài trong cổ tích, bên trong tòa lâu đài đó có công chúa, còn có Quốc vương cùng Vương Hậu.

Đẩy cửa lớn đầy hoa hồng, bước vào, lọt vào trong tầm mắt là một vòi phun cực lớn. Bên cạnh vòi phun còn có rất nhiều đóa hồng bạch, trắng như tuyết, nhìn vô cùng thích mắt.

"An tiểu thư, cô có thích không?"

"Thích lắm!" Đây quả thực là lâu đài trong mơ của cô, mỗi cô gái đều mơ ước như vậy, nhưng dường như đều chỉ là điều hoang đường.

Có vương tử sủng ái vợ mình như vậy, phải tu mấy kiếp.

"An tiểu thư, thích là tốt rồi! Đây chính là nơi Tổng Thống tiên sinh tự tay thiết kế một tháng trước, chuẩn bị bất ngờ tại lễ đính hôn cho cô. Mỗi cảnh cây ngọn cỏ nơi này đều là dựa trên sự yêu thích của cô mà trồng."

Quản gia nhìn dáng vẻ cảm động của cô, cảm thấy yên lòng hơn.

Đi vào tòa thành, phát hiện ra từ những viên gạch ngói, cho đến kiểu thiết kế đều được nữ tính hóa.

So sánh với tòa thành nghiêm nghị của tổng thống, quả thực là hai loại phong cách khác nhau.

Tòa thành tổng thống rất lớn. Mỗi chi tiết đều được thiết kế bởi nhà thiết kế, kỹ sư chuyên nghiệp hàng đầu.

Nhưng quá nam tính hóa, băng lãnh hóa.

Nơi này hoàn toàn ngược lại.

Mặt đất tắm thảm, không còn là Lân Băng Băng hắc sắc, lại là phấn lam sắc, nhìn lấy liền tốt có yêu tâm.

Quản gia mỉm cười đi theo sau lưng cô, nhìn cô vui vẻ, đáy lòng cũng vui theo.

Tổng thống lần đầu tiên tận tâm xây dựng một tòa thành như vậy.

Nhà ăn cũng là nơi ấm áp chứ không lạnh lẽo, rộng lớn như nhà ăn ở phủ tổng thống.

Bàn ăn nhỏ ngay dưới đèn chùm lớn!!!

Đây là muốn có bao nhiêu gào, tài năng đem Krystal làm thành com Tây bàn.

Ghế làm từ pha lê trong suốt, viền màu hồng, dưới ánh đèn chiếu rọi khiến tâm hồn ta lâng lâng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Kéo cò kháng nghị

Cô đi theo quản gia đến phòng của mình.

Đẩy cửa phòng ra, liền bị gian phòng cổ tích trước mặt làm cho cảm động phát khóc.

Giường lớn mềm mại, êm ái. Căn phòng bố trí vô cùng vừa mắt.

Mỗi một chi tiết nhỏ, đều hoàn mỹ.

Quản gia đi đến căn phòng cách vách, đẩy ra. "An tiểu thư, đây là phòng đồ chơi của cô!"

"phòng đồ chơi?" Cô lớn như vậy còn cần phòng đồ chơi sao?

"Đúng! Tổng Thống tiên sinh nói, ngài ấy rất vui lòng chiều cô thành một đứa trẻ." Đây là nguyên gốc lời thoại của Tổng Thống tiên sinh.

Nụ cười bên khoe miệng không ngừng lan rộng. Cô vòng qua quần gia, đi vào gian phòng.

Lại bị một màn trước mắt dọa, đây là cái quỷ gì vậy?

"Quần gia? Chú xác định tất cả đều cho tôi chứ?"

"vâng! Tổng Thống tiên sinh nói nếu cô không thích thì có thể để lại cho con gái của hai người sau này." Nhìn gian phòng trước mặt, quần gia cũng không nhìn được cười ra tiếng.

An Chi Manh nhìn đủ loại búp bê đồ chơi trên kệ.

Cô hoàn toàn có thể nghĩ đến, nếu quả thật sinh con gái, anh sẽ không sủng cô lên tận trời cao nữa đâu.

Lại nhìn xe dành cho trẻ sơ sinh, cô càng thêm hiểu."Quần gia đại thúc, chú xác định cái xe kia để cho tôi sao? "

"Phốc... Tôi không biết, cô tốt hơn cứ đi hỏi Tổng Thống tiên sinh đi!"

Quần gia nhìn xe trẻ sơ sinh, mặt mo cười nở hoa.

Tổng thống, cũng đến thời kì muốn có con rồi.

An Chi Manh luôn cảm giác quần gia đang nhìn mình, ánh mắt ấy khiến người ta thấy có chút sồn gai ốc.

Cô nhanh chóng đóng cửa, đi đến phòng tắm, phát hiện phòng tắm cũng rất nữ tính.

Bên cạnh còn có phòng tắm hơi."Quần gia đại thúc, tổng thống thích tắm hơi à?"

"Không hề, tổng thống không có thời gian. Tổng thống nghe nói con gái đều thích tắm hơi, đối với con gái thân thể lạnh, rất tốt."

"Thân thể lạnh?" Nghi ngờ nhìn lại mình.

Quần gia lúng túng."Cũng là lạnh, lần trước cô bị đau bụng kinh, tổng thống đã cố ý cho làm."

"Ha ha..." Sắc mặt cô ửng hồng.

Quần gia kéo cửa sổ."An tiểu thư, chỉ cần mở mắt ra cô có thể nhìn thấy thảm cỏ rộng lớn rồi. Chờ đến mùa đông, sẽ có một khoảng trời hoa mai đua nở. Tổng thống nói, nơi này bốn mùa đều sẽ có hoa."

"Còn có, phía dưới này có phòng tập thể hình, hồ bơi! Tổng thống nói, cô không thích phòng lớn, cho nên không cho bố trí quá nhiều thứ tại phòng của cô. Tay phải của cô có phòng treo quần áo. Còn có huân y thảo trong bụi hoa có cái thu thiên, không biết ngài có trông thấy được không. Nếu cô có cái gì không hài lòng, đại khái có thể đổi!"

"Không cần, tôi rất hài lòng! Chú cứ đi làm việc đi!" mỗi một bông hoa cọng cỏ, từ chiếc bàn chiếc ghế nơi này cũng khiến người ta cảm thấy vui vẻ.

Cô vội vàng cầm điện thoại di động, đánh một cuộc gọi cho anh.

Vang lên ba tiếng, có người nhấc máy.

An Chi Manh không chờ được thêm nữa, vội nói: "Cảm ơn anh đã vì em mà làm tất cả"

"Ừm!"

"Anh bận sao. Vậy em không quấy rầy nữa."

"Ừ!"

Cận Tư Hàn cúp máy điện thoại, khoe miệng mang theo ý cười nhọt nhạt.

Quay đầu nhìn về phía thủ hạ, sắc mặt trong nháy mắt trở nên nghiêm trọng."Nói tiếp đi."

Thư ký chậm nửa nhịp mới kịp phản ứng."Tổng Thống tiên sinh, những cô gái kia xử lí sao đây? "

"Pháp luật yêu cầu sau thì làm vậy, cái này còn cần tôi dạy cậu sao?"

Thư kí lòng đau như cắt."Bên ngoài kí túc của ngài có rất nhiều cô gái tập trung, họ còn lô kéo hoành phi để ngài thả những người này ra, không thả người thì họ sẽ chuyển khỏi nước R. Còn muốn xin..."

Chương 179: Xin tổng thống đuổi tiện nhân kia đi

Thư ký trộm trộm nhìn liếc tổng thống, thấy anh sắc mặt rất khó nhìn, không biết nên mở lời tiếp ra sao.

Cận Tư Hàn toàn thân tỏa ra khí lạnh, khiến một đám người bên dưới cảm thấy bất an.

Cúi thấp đầu, hân không thể tìm một nơi chui xuống dưới, để mình biến mất trước mặt tổng thống.

"Pháp luật quy định sao thì xử vậy! Họ muốn tới quốc gia khác thì để họ tới. Đồng thời, nước ta giảm tiêu chuẩn nhập hộ khẩu ngoại tịch. Làm việc tại nước ta ba năm, không được ghi chép chứng thực đảng hoàng, chỉ cần có ba người của bốn quốc tịch tiến cử thì có thể ở lại tại nước ta. Thêm nữa, bọn họ được hưởng đãi ngộ của đất nước. "

Ánh mắt lạnh lẽo, phát ra ánh sáng nguy hiểm.

Người nào dám uy hiếp anh chứ."Còn nữa, người nào còn dám làm loạn, trực tiếp nhốt vào nhà giam."

Thư ký biết tổng thống thật sự rất tức giận rồi."Nhưng là... Tổng Thống tiền sinh, họ hầu như là Vị Thành Niên..." Những người kia rất nhiều người chỉ mới mười một mười hai ba tuổi, bé nhất là chín tuổi, trừng phạt như vậy có quá tàn nhẫn không?

"Vậy càng nên bắt vào trại giam để giáo dục lại!" Mắt đen lạnh lẽo, mặt không biểu tình.

"Tổng thống, bao nhiêu người cũng bắt hết sao?" Anh vừa hỏi liền nhận lấy cái nhìn lạnh lẽo của tổng thống, giật mình một cái."Tổng thống, họ có tận mấy vạn người. Bắt hết sẽ không xảy ra làn sóng dư luận gì chứ? "

Anh biết tổng thống yêu vị hôn thê của mình, và ngài cũng bảo vệ cô ấy theo cách của chính mình.

Nhưng mấy vạn con người, sau lưng còn có gia đình nữa, vấn đề này càng nhỏ càng tốt.

Cận Tư Hàn mày kiếm hơi nhíu, rất không vui khi thư kí hỏi đi hỏi lại nhiều lần.

"Nếu cậu xử lý không tốt, có thể từ chức. Chỗ tôi không cần những kẻ nhát gan sợ người khác gây phiền phức. "

Thư ký cúi thấp đầu."Tôi biết rồi, Tổng Thống tiền sinh."

Một đám người nối đuôi nhau lui xuống, đi ra khỏi văn phòng tổng thống.

"Tổng Thống tiền sinh, chúng tôi yêu ngài! Xin ngài trực xuất an Chi Mạnh khỏi nước R. "

"Tổng Thống tiền sinh, chúng tôi xin ngài hãy trực xuất An Chi Mạnh khỏi nước R. "

"Tổng Thống tiền sinh! Ngài không nên bị tiện nhân che mắt hai mắt."

"Tổng Thống tiền sinh, chúng tôi là suy nghĩ cho ngài, xin ngài trực xuất con tiện nhân an Chi Mạnh khỏi nước R. "

Thư ký bắt đầu nhìn những cô gái tạo trung trước tòa cao ốc của tổng thống, tất cả đều còn trẻ, không sợ trời cao, cũng không biết đã đứng bao lâu rồi.

Đứng tại trước mặt họ, anh bắt đầu mở miệng." Yên tĩnh, yên tĩnh."

"Anh là ai? Chúng tôi muốn gặp tổng thống."

"Đúng, chúng tôi muốn gặp tổng thống!"

Thư ký không biết nên nói cái gì, những người này cũng chỉ là các cô gái ngây thơ trong sáng yêu tổng thống đến chết đi sống lại mà thôi.

Đáng tiếc, hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình, cô gái duy nhất tổng thống tiền sinh chạm vào, là An Chi Mạnh.

Cô gái duy nhất tổng thống tiền sinh nhìn trúng, là An Chi Mạnh.

Cô gái duy nhất tổng thống thừa nhận, là An Chi Mạnh.

Bảo vệ cô, thương cô, sủng cô như bản thân mình, yêu cô đến huyết dịch cốt tủy.

Mà đám người này, dám tới đây cười toe toét mà mắng tổng thống đâm đầu vào tiện nhân, hỏi sao ngài không bực.

"Yên tĩnh, mọi người yên tĩnh, nghe tôi nói!"

"Chúng tôi muốn gặp Tổng Thống tiên sinh, chúng tôi muốn vạch trần bộ mặt thật của con tiện nhân kia."

"Đúng! Chúng tôi muốn gặp Tổng Thống tiên sinh, không để ngài ấy bị che mờ mắt nữa."

Bên tai thanh âm âm y, giọng anh không thể sánh nổi.

Cầm lấy còi, thổi một hơi to: "Trật tự. Tất cả trật tự và nghe tôi nói. "

Mặc kệ anh nói thế nào, đám người vẫn ồn ào không thôi.

"Trật tự đi, tổng thống có chuyện nhờ tôi nói với các người."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Cả đời chỉ sủng ái một người

Đám người trong nháy mắt yên tĩnh lại, quả nhiên hai từ tổng thống có hiệu lực hơn nhiều.

"Khục khục... Tổng thống nói, các người nếu cứ tiếp tục làm loạn lên như vậy, vậy sẽ lấy pháp lý bắt nhốt các người! Các người nên trở về đi!" Thư ký phát phát tay, ra hiệu họ mau về nhà với mẹ thôi.

"Không! Chúng tôi không về! Tổng thống một ngày không để tiện nhân kia rời đi thì chúng tôi không đi!"

"Đúng! Chúng tôi cũng không rời đi."

Tiếng người nhốn nháo càng lúc càng lớn, thậm chí còn kèm theo tiếng khóc mớ hờ.

Từ trong đám người, cô gái mặc váy đỏ bó sát người, ngũ quan xinh đẹp, khẽ nhếch miệng lên, ánh mắt độc ác nhìn về phía ký túc của tổng thống "An Chi Manh, cô hủy một đời của tôi, tôi khiến cô cả đời sống không bằng chết. "

Sau đó nện giày cao gót rời đi, biến mất khỏi đám người.

Thư ký thấy nói vậy không hiệu quả, sợ Tổng Thống tiên sinh trách tội.

Sau cùng cũng chỉ có thể bắt đắc đi gọi điện cho cảnh sát tới.

Sau mười phút, mười mấy chiếc cảnh sát vũ trang đi tới, bên trong có mấy chục cảnh sát bước ra, vây quanh đám người.

Đám người lúc này mới có chút sợ hãi.

Thư ký thấy họ thật sự là quá nhỏ, không đành lòng!

Lần nữa cầm còi lớn tiếng nói: "Hiện tại, ai muốn rời đi, mau chóng rời đi! Còn không rời đi, sẽ bị bắt vào trại giáo dưỡng hết. Tổng thống, thật sự nghiêm túc đó!"

Những âm thanh khóc lóc thương tâm trong đám người càng lớn thêm!

Thư ký nghe được cũng có chút không đành lòng, tổng thống chỉ có một, được nhiều người yêu mến, ngài cũng chẳng có cách nào.

Nhìn thấy bên trong đám người có người vụng trộm chụp ảnh, sắc mặt đen lại.

Lệ Thanh quát lớn!"Tổng thống có lệnh, ai dám đưa tin lần này, trục xuất cả nhà. Tập đoàn truyền thông nào dám đưa tin lần này, chắc chắn sẽ trở thành kẻ thù của tổng thống."

Lời này, khiến cho đám kí giả đành phải an phận.

Cắt camera, yên lặng rồi đi.

Cơ cấu phúc lợi ở nước R vẫn tốt, ở lại đây căn bản không cần lo chuyện bị thất nghiệp, nằm viện, chết không nơi chôn,...

Đây là một đất nước dân chủ, rất giàu có, thậm chí không lafmvieejc mỗi tháng vẫn được hưởng lương, còn được cấp phòng trọ.

Hải tử đến ngấm niên cấp đến trường, cũng không cần bắt luận cái gì học phí. Quốc gia còn giúp người nuôi hải tử đến 18 tuổi tròn, làm việc cũng là tám giờ, tiêu chuẩn thấp nhất tiền lương đều là 5000 lên.

Nằm viện, viện phí quá một vạn, có thể được nhà nước chi trả cho một nửa.

KHám bệnh cũng không cần tiền, trừ phi lấy thuốc. Làm việc đến 50 tuổi có thể về hưu, mỗi tháng hưởng thấp nhất 5000 tiền hưu, còn có quốc gia dựa theo tuổi tác phát ra phụ cấp, đánh gãy khoán.

Viện dưỡng lão ở đây cũng hoàn toàn miễn phí, chỉ cần đến tuổi là có thể vào ở.

Nơi đó sẽ có người chuyên chăm nom, có đồ ăn thức uống, thứ gì cần thiết đều được chu cấp đầy đủ. Già sinh bệnh, cũng có đất nước chịu trách nhiệm.

Phúc lợi tốt như vậy, ai muốn đi chứ.

Đối đầu với tập đoàn Cận thị? Chả ai ngu ngốc đến mức đấy cả.

Những kẻ “chó săn” chỉ có thể tiếc hùi hụi tin tức nóng hổi này.

Đám người cũng có người tốp năm tốp ba khóc rồi đi, nhưng vẫn có nhiều người lựa chọn đối đầu đến cùng.

Cảnh sát vũ trang không thể không đem bắt toàn bộ vào trong xe, hơn nửa giờ sau tập đoàn của tổng thống mới yên tĩnh trở lại.

Đội trưởng đội cảnh sát vũ trang, cúi chào thư kí, hỏi: "Những người này, bắt đi tù hết sập? Phạt thế nào đây?" Họ chẳng qua chỉ là mấy cô nhóc còn nũng nịu với mẹ, một số người mới tròn hai mươi tuổi mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Không phải cô tới vào chỗ chết

Thư ký liếc anh một cái. "Phải, anh chó nhìn tôi như vậy, tôi cũng không phải tên ác nhân kia! Tổng thống tiên sinh phân phó! Ngài ấy nói, những người này suy nghĩ ra, có thể đi ra."

Nghe được là Tổng thống phân phó, đội trưởng cho anh một cái mỉm cười.

Tổng thống xem ra máu lạnh vô tình như vậy, trừ đối với An tiểu thư tin đồn hữu tình.

Hướng về phía anh chào, lúc này mới xoay người mang một đám phụ nữ rồi đi.

Thư ký nhìn vẫn phòng làm việc Tổng thống trống rỗng, thờ dài thật sâu!

"Ai... Đây là những chuyện gì!" Có tuần mỹ như vậy, chỉ số thông minh cao, năng lực cao, ngay cả gia đình anh cũng ngửa mặt trông lên.(ý nói nở mày nở mặt)

Người đàn ông hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ, lại là người đàn ông tốt, chỉ thật lòng đối với một người phụ nữ tốt, đối với một người phụ nữ sùng ái có thừa.

Đàn ông hoàn mỹ như vậy, là phụ nữ đều phải điên cuồng.

Mình coi như là đàn ông, thỉnh thoảng nhìn ngũ quan Tổng thống tuần mỹ, vóc người hoàn mỹ, đều có chút hoảng thần.

—————lâu đài—————

An Chi Manh ở vườn hoa trong lâu đài, nhìn cảnh đẹp trước mắt, càng ngày càng thích.

Ăn cơm trưa xong, mặt trời bên ngoài quá độc, chỉ có thể rời khỏi vườn hoa, cùng con chó phát tay trở lại phòng công chúa.

Trở về phòng, cầm lên điện thoại đã nhìn thấy mấy chục cuộc gọi nhỡ.

Có Nhu Nhu còn có Huyền Huyền.

Các cô tìm mình gấp như vậy, có chuyện?

Gọi trở lại cho Nhu Nhu. "Nhu Nhu, cậu tìm tớ có chuyện gì không? Tìm tớ gấp như vậy!"

Trong điện thoại truyền tới thanh âm hấp tấp. "Tớ nói An Chi Manh, cậu thật không biết hay là giả không biết?"

"Cái gì?"

"Xảy ra chuyện lớn, cậu biết không?"

"Chuyện lớn? Không có! Mặc dù các cô ấy lái xe đung tót, nhưng tớ là thật tốt, không cần lo lắng rồi!" Cầm lên trà bỏ vào trên bàn uống, ngồi ở trên ghế sa lon, thần nhiên tự đắc ăn.

Bên đầu kia điện thoại truyền tới thanh âm "Cái gì? Các cô ấy còn dám lái xe đi đung cậu!"

"Đúng vậy! Ngay ngày hôm qua, cậu không phải nói chuyện này sao?" Đặt da bỏ vào thùng rác, lần nữa cầm lấy chuỗi tiêu ăn.

Trái cây trong căn phòng này, đều là một ngày đổi ba lần mới, dù cho tự mình nói không có sao, bọn họ vẫn kiên trì đổi cho mình, chính là sống chết không để cho mình bỏ trái cây vào trong tủ lạnh.

Điểm này, để cho cô từ đầu đến cuối không ăn được bỏ vào lạnh, vẫn là rất khó chịu.

"Này, An Chi Manh, cậu nghe được tớ nói chuyện chưa?"

Thanh âm bên đầu kia điện thoại, để cho cô thanh tỉnh lại. "Nghe được, cậu lặp lại lần nữa."

"Tớ nói, những người đó đã tụ tập ở bên ngoài văn phòng làm việc Tổng thống uy hiếp Tổng thống trục xuất cậu ra khỏi nước."

Mây liễu nhú với nhau, các cô từng bước ép sát như vậy, một vòng chụp một vòng. Rốt cuộc là ai không ép mình vào chỗ chết không được.

"Anh, xử lý như thế nào?"

"Ông xã Tổng thống nhà cậu có thể uy phong! Anh trực tiếp bắt những người đó vào sở giáo dục lao động! Còn nói, các cô muốn rời khỏi nước R, là các cô lựa chọn, cùng anh không liên quan! Đồng thời, thư ký của anh còn thảo ra một phần đăng ký hộ khẩu nước R tiêu chuẩn, chỉ cần công việc ở nước R ba năm, ba người không có lương ở địa phương, có thể mang hộ khẩu tới, hưởng thụ tất cả phúc lợi nước R. Cậu nói, ông xã cậu yêu cầu biết bao! Đây chính là mấy chục ngàn người! Anh mắt cũng không nhắm, do dự đều không có để cho các cô cút đi! Chắc chắn, oai phong! Cậu nha đầu ngốc nhất được bảo vệ."

Lời nói bên tai, đáy lòng tràn đầy cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Chương 182 Tổng thống, mời ngài nghỉ lại

Nhưng cô cũng biết, người này sẽ còn có những thủ đoạn khác.

Nhiều lần như vậy, lòng người sẽ bị hủy.

Một cái quốc gia, ngay cả lòng người cũng bị mất, làm sao vì nước.

Cô ngu ngốc nữa, cũng biết anh vì mình hy sinh bao lớn, ngăn cản bao nhiêu áp lực.

Vội vã cúp điện thoại, trực tiếp chạy xuống lầu. "Chú quản gia, chú quản gia!"

Quản gia vội vàng chạy đến. "An tiểu thư, cô vội vã tìm tôi có chuyện gì?"

"Chú quản gia, tôi phải đi gặp anh ấy, lập tức, lập tức!" Cô phải thừa dịp chuyện không lớn, đi khuyên anh thả các cô ấy.

Những người kia đều là con dân của anh, anh phải yêu mến bảo vệ con dân, đây là trách nhiệm, anh thân là Tổng thống một nước nên chịu.

"An tiểu thư, cô tìm Tổng thống có việc gấp? Bên ngoài bây giờ có thể không an toàn." Bên ngoài bây giờ còn tất cả tin vịt đối với cô, bên người đi theo nhiều hộ vệ hơn nữa, để cho cô đi ra ngoài vẫn không yên tâm.

Cô nóng nảy. "Chú quản gia, tôi tìm Tổng thống thật sự có việc gấp! Có chuyện tôi chịu trách nhiệm, được không?"

Trong lòng Quản gia oán thầm, đừng nói cô có chuyện, cô không có sao Tổng thống cũng không có khả năng làm khó dễ, còn chưa phải là những người giúp việc bọn họ chịu trách nhiệm.

Nhưng ông cũng không thể cự tuyệt cô yêu cầu, điều thứ nhất lâu đài Tổng thống yêu cầu chính là nghe Tổng thống phụ nhân.

Dẫn cô đến bãi đậu xe, phái mấy chục hộ vệ đi theo, định ninh dặn dò.

Cuối cùng vẫn chưa yên tâm nhìn xe rời đi lâu đài, An tiểu thư hẳn sẽ không xảy ra chuyện đi!!!

Hơn một giờ, xe mới ở văn phòng làm việc Tổng thống ngừng lại.

An Chi Manh mới vừa xuống xe, cũng cảm giác được ánh mắt thù địch, quay đầu, phát hiện không có người nhìn mình.

"Chẳng lẽ mình suy nghĩ nhiều?" Lắc đầu, cất bước đi vào cao ốc Tổng thống.

Nhân viên ngoài cửa nhìn thấy cô, trực tiếp cho đi, nửa chữ không có.

An Chi Manh một đường thông suốt không trở ngại đi tới phòng làm việc Tổng thống, đẩy cửa ra phát hiện bên trong không người.

Thư ký nhanh chóng đưa tới cho cô một ly sữa bò, không dám cùng cô nói nửa chữ lui xuống.

An Chi Manh còn muốn hỏi anh Tổng thống đi đâu! Đi nhanh như vậy, làm gì!

Ngồi ở trên ghế sa lon, nhàm chán nhìn điện thoại di động, phát hiện những tin tức kia đã bị thủ tiêu sạch sẽ, đây cũng là tác phẩm của anh đi!

Ngồi yên nửa giờ, phòng vẫn là không có người tới.

Đẩy cửa phòng làm việc ra, nhìn mặt thư ký trong cửa kiếng cách vách, gõ cửa đi vào.

"Anh khỏe! Xin hỏi, Tổng thống bây giờ ở đâu?"

"Anh khỏe, xin hỏi..." Trong giây lát tiếp xúc tới ánh mắt anh oán hận, để cho cô lùi lại một bước.

Bịt miệng, đi ra ngoài.

Gõ cửa bên cạnh mấy vị thư ký, lấy được không phải xem thường, chính là ánh mắt oán hận.

Đừng nói, nói cho mình Tổng thống ở đâu, ngay cả nửa chữ đều không cùng cô nói.

Xem ra, mình bị cô lập!!!

Chỉ có thể tự tìm, đi dạo một vòng lớn, phát hiện nơi này vòng tới vòng lui bố trí cũng không sai biệt lắm.

"Tổng thống, ngài không có thể vì một người phụ nữ cắt đất, đó là đất của nước R. Lúc nào nước R ký qua hợp đồng mất chủ quyền như vậy."

"Đừng vậy! Tổng thống, ngài không có thể vì một người phụ nữ, nói nhót liên nhót mấy ngàn người! Ngài đây là mất lòng người. Lòng người cũng bị mất, nước làm sao kiên trì bền bỉ."

"Tổng thống, xin nghĩ lại!"

"Tổng thống, xin nghĩ lại."

"Tổng thống, mời ngài nghĩ lại!"

Cắt đất, vì mình????

An Chi Manh ngơ ngác đứng ở ngoài cửa, nhìn anh ngồi ở chủ vị, khí thế mạnh mẽ.

Lạnh lùng mà cao quý, tròn mắt đen tằm mát ra lạnh lẽo.

Đổi mặt trăm người phản đối, như cũ ngồi vững, khí thế mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: . Chương 183 chỉ đối với em một người, vô sỉ

. chương 183 chỉ đối với em một người, vô sỉ

Sau lưng anh cường tráng, trong thoáng chốc cho mình ảo giác là ngọn núi lớn, mà mình chính là đứa trẻ núp ở phía sau núi lớn kia.

Vừa nghe xong, anh thông thả vô cảm nói: “Phụ nữ của tôi, chỉ phụ trách vô pháp vô thiên, cô cao hứng là tốt. Coi như chọc xé trời, tôi cũng làm cho cô một trời đất hạnh phúc mới.”

Lúc ấy, cô cho rằng đây chẳng qua là lời ngon tiếng ngọt.

Không nghĩ tới, anh nói đều là thật!

Cảm giác Cận Tư Hàn nhảy cảm đến tầm mắt cô, quay đầu lại gặp cô, trong nháy mắt trở nên nhu hòa.

Đứng dậy, thân hình cao lớn ưu nhã ung dung nhịp bước đi ra bên ngoài cửa.

“Làm sao em tới.”

"Em đến thăm anh!"

"Anh rất tốt! Đi về trước, buổi tối anh trở về!" Bàn tay khê vuốt ve mái tóc của cô, tròng mắt đen nhu tình như nước.

Nhìn anh ung dung bình tĩnh, đưa tay ra ôm chặt lấy hông của anh, vui đầu ở ngực anh.

"Tư Hàn, em yêu anh!" Cảm giác được thân thể anh cứng lên mấy giây, ngẩng đầu lên hướng về phía anh cười ngọt ngào. "Em yêu anh, em yêu anh!"

Cận Tư Hàn lạnh lùng vạn năm, chợt bối rối.

Bàn tay có hơi run rẩy, môi mỏng nhàn nhạt cười. "Nha đầu ngốc!"

"Em yêu anh, em nguyện ý cùng anh gánh vác, được không?" Ngẩng đầu lên, ánh mắt khẩn cầu nhìn anh.

Tròng mắt anh có cảm động, bàn tay nhẹ nhàng sờ gò má cô trắng nõn.

"Nha đầu ngốc! Nếu như chút chuyện này anh cũng bày bất bình, làm sao làm một người đàn ông đỉnh thiên lập địa (đội trời đạp đất), dùng cái gì cho em hạnh phúc?"

"Em biết anh tốt với em! Nhưng chuyện này bởi vì em, em cũng muốn làm gì cho anh?" Tình yêu là hai bên, cô không thể nhìn anh một người bỏ ra mà im lặng không lên tiếng.

"Nha đầu ngốc! Ngoan, trở về! Buổi tối muốn ăn cái gì, để cho quản gia làm giúp em!"

Sau lưng mọi người nhìn mù mịt, đây thật là Tổng thống tiên sinh lãnh huyết vô tình, liếc mắt nhìn cũng để cho người cảm giác Alexander sao?

Làm sao nhu tình như vậy, còn ôn nhu như vậy, kiên nhẫn cũng cực tốt.

An Chi Manh biết chuyện anh quyết định sẽ không thay đổi, cầu khẩn nhìn anh. "Thật không có thương lượng đường sống?"

"Ngoan!" Khoé miệng Cận Tư Hàn mang nụ cười nhàn nhạt.

Mắt An Chi Manh tròn tròn, đứng ở nơi đó không đi!

Quạt cường nhìn anh. "Chuyện hôm nay, em quản! Anh không để cho em hỏi tới, em không trở về! Anh nhìn làm đi!"

Cận Tư Hàn thấy cô ngồi ở trên ghế bên ngoài phòng họp, quyết định thật không đi.

Dáng người cao ngất đứng ở bên cạnh cô, đột nhiên cúi người xuống, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, cất bước đi ra ngoài cửa.

"A! Để em xuống, để em xuống!"

"Còn nói nữa, sẽ hôn em!"

Lời nói nhàn nhạt, để cho cô bị sợ trong nháy mắt không dám nói lời nào.

Tay nhỏ bé che miệng, ánh mắt không tiếng động kháng nghị. "Cận Tư Hàn, anh vô sỉ!"

"Chỉ đối với em một người, vô sỉ." Anh nghiêm trang nói.

Bị anh một đường ôm đi ra thang máy, bên ngoài cao ốc rất nhiều người ghé mắt.

Ánh mắt kia dò xét, để cho An Chi Manh mắc cỡ chôn mặt ở trong ngực anh, không dám ngẩng đầu lên.

Đầu ẩn sâu ở ngực anh bền chắc, buồn bực vừa nói: "Mau buông em xuống, rất nhiều người nhìn!"

"Nhìn cứ nhìn! Sợ cái gì?"

Anh không kiêng kỵ, nhưng cô thẹn thùng!

Chôn mặt thật sâu ở trong ngực anh, sống chết không lộ đầu ra.

Một đường bị ôm đến bãi đậu xe, trực tiếp bị ôm vào trong xe.

Ánh mắt u oán nhìn anh.

Cận Tư Hàn nhàn nhạt cười nhìn cô, bàn tay nhéo gò má cô. "Tin tưởng anh! Nhiều nhất ba ngày, thì sẽ bình tĩnh lại. Được không?" Thấy cô còn muốn mở miệng, sắc mặt trầm xuống. "Ngaoan! Trở về! Ngay cả người phụ nữ của mình anh cũng không bảo vệ được, anh còn làm gì Tổng thống một nước."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Thủ đoạn cao Nâng giết

An Chi Manh mím môi. "Tốt! em ở nhà chờ anh trở về."

"Tốt!" Tỉ mỉ giúp cô thắt dây an toàn, đóng cửa xe, dặn dò tài xế cẩn thận một chút.

Nhìn thấy chiếc xe rời khỏi tầm mắt của mình, lúc này anh mới rời khỏi tầng hầm, đi trở về văn phòng tổng thống.

Một lần nữa trở lại phòng họp tổng thống, không có tổng thống nói phòng họp không có một người dám rời đi.

Ngồi ở vị trí bên trên, nhìn xuống người ở phía dưới, mắt đen lạnh lẽo nhìn người phía dưới, người đàn ông giống như gió xuân ấm áp vừa rồi là tập thể bọn họ ảo giác.

"Cho các người ba ngày thời gian, làm cho các cô cảm miệng cho tôi."

Người đàn ông hỏi đầu, hơn bốn mươi tuổi rồi.

Là người đắc lực nòng cốt bên tổng thống, đánh bạo hỏi: "Tổng Thống tiền sinh, những người này rõ ràng không phải để nói chuyện, ba ngày có thể quá khó xử người hay không."

Cảm nhận được ánh mắt sắc bén của tổng thống, kẻ thao thao bất tuyệt phía sau nuốt vào trong bụng.

Ánh mắt Cận Tư Hàn cũng phát ra âm tàn. "Một người gây rối, cả nhà không cho phép làm việc! Toàn nước R không cung ứng cho bọn họ bất luận nhu yếu phẩm nào để sinh hoạt. Lập tức cắt nước cắt điện, để ba mẹ cô ta nghỉ việc. cho đến khi con gái bọn họ an phận mới thôi."

Đầy tớ nháy mắt trao đổi thân thiện, tổng thống thế này là để cho mình lâm vào thế khó!

Mắt đen nhẹ nhàng đảo qua mỗi người. "Có ý kiến gì?"

"Tổng Thống tiền sinh! Ngài thế này không sợ lòng dân có biến sao?"

"Biển: " mắt đen hiện lên cười lạnh."Chỉ cần con gái họ an phận, mỗi nhà đều có thể có được một trăm vạn!"

Dưới đáy làn nữa xôn xao, tổng thống này là định dùng tiền đập chết người khác sao!

"Tổng thống, gây chuyện còn có không ít người là con gái phú hào, bọn họ cũng không thiếu chút tiền ấy." người đàn ông trẻ tuổi cả gan nói ra.

"Là sao? khẳng định bọn họ cũng không muốn đối nghịch cùng tập đoàn Cận thị! Dem tất cả mọi người bọn họ, đều gọi bưu kiện đi. Cho bọn họ thời gian ba ngày an phận xuống, không an phận cũng là đối địch cùng toàn bộ tập đoàn Cận thị."

Giọng lạnh lẽo mang theo nồng đậm sát khí, người phía dưới ở trong phòng điều hòa cảm giác không thờ nổi.

Tổng thống cũng khí phách, đặc biệt tổng thống ở hậu trường có con bài chưa lật, khí phách này càng làm cho người ta thật tin phục.

Cái này đánh một gậy cho quả táo ngọt, bên ngoài thêm uy hiếp.

coi như đầu óc khuê nữ các cô không dùng được, nhà bọn anh còn có đầu óc thanh tỉnh dùng tốt.

"Tan họp." Nếu lời dặn dò đều đã giao phó xong, nghĩ đến cô yếu đuối nói với mình trong nhà chờ mình.

Lần thứ nhất, có cảm giác chỉ muốn về.

cất bước nhanh rời khỏi văn phòng cao ốc, đi đến tầng hầm bãi đỗ xe.

Tài xế nhanh chóng xuống xe giúp anh mở cửa xe, lúc này mới tự mình ngồi vào."Tổng Thống tiên sinh, ngài tính đi đến đâu?"

"Về nhà!" Khóe miệng mang theo nhàn nhạt ý cười.

"Nhà ", đúng là cái từ thật ám áp.

Xe chạy chậm rãi bên trên đường cao tốc, nước R lại bởi vì một câu nói của anh nao náo lật trời.

Dưới tay anh mấy chục thư ký, thủ hạ mấy chục bí thư mỗi người đều phân phó phù hợp mấy thư ký lớn nhỏ.

trong nháy mắt tất cả mọi người bận rộn đứng lên, điện thoại đều bị đánh bạo rồi.

Phân phó người dưới, đi thăm dò tất cả thân phận, gia đình bối cảnh mọi người.

Cái này nói tới thì dễ, mấy vạn người gây chuyện hết thầy điều tra ra, cũng phải cần một chút thời gian.

Mà còn, tổng thống chỉ cho bọn họ ba ngày thời gian.

Mới ba ngày liền muốn tra ra gia đình mấy vạn người phía sau màn, từng nhà thông tri qua, không phối hợp còn muốn cắt điện cắt nước, thông tri công ty họ để họ nghỉ việc.

trong nháy mắt tất cả mọi người đều bận bịu.

ở phía xa vùng ngoại ô một tòa thành như mộng như ảo, lại dị thường yên tĩnh.

Hôm nay là một ngày từ khi nước R nóng lên hơn một tháng đến nay, lần đầu tiên mát mẻ lớn nhất.

Trời đầy mây, mưa nhỏ, còn mang theo từng trận gió lạnh đánh úp tới.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Cô muốn bỏ nhà người nào

An Chỉ Manh ngồi trên bàn đu dây, mùi hoa xông vào mũi vào trong hơi thở.

Nhìn nơi xa có con thỏ đang chơi đùa, khóe môi nhếch lên ý cười nhọt nhọt.

Bên tai truyền đến tiếng chuông điện thoại di động, cầm lấy điện thoại nhìn, là điện thoại của Nhu Nhu.

"Nhu Nhu."

"cậu có khỏe không?"

"Tôi vẫn tốt! Xảy ra chuyện gì sao?" Cô muốn không tốt đều khó có khả năng, coi như bên ngoài tòa thành, nơi nhìn không thấy cũng có rất nhiều người đứng gác.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói thần bí như vậy. "Manh Manh, tôi nghĩ ra biện pháp để cho cậu thoát ly khốn cảnh rồi."

"A! Biện pháp gì!" Cô cũng muốn trợ giúp anh, nhưng anh không cho.

"Tôi nói cho cậu, chỉ cần cậu mang thai, có con. Những người kia lại nháo, cậu cũng là mẹ của nó! Bọn họ từ từ sẽ khôi phục lý trí rồi."

"Sinh con sao? Mẹ của đứa trẻ sao?"

"Đúng rồi! hiện tại vết thương của cậu cũng tốt rồi. Lại nói, cậu không sinh con làm thế nào đến trường làm ngôi sao!"

Nghĩ nghĩ, hình như cũng đúng. "Thế nhưng là phụ nữ lại bỏ nhào vào đàn ông, sẽ không có vẻ bạo dạn quá hay không?"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến tiếng rống không nhịn được. "An Chỉ Manh, đây là niên đại gì, cậu còn cùng tôi về rụt rè hay không rụt rè. Người khác thấy người đàn ông nhà cậu, đã sớm nhào tới rồi! Muốn nghĩ tới việc học, ước mơ của cậu! cậu muốn rụt rè hay là muốn ước mơ. Không thèm nghe cậu nói nữa, tức chết tôi rồi! Bên người có người đàn ông yêu nghiệt hoàn mỹ, thế mà để đó không ăn, là bị sét đánh. Tôi muốn đi chụp ảnh, lần sau trò chuyện."

"Được rồi!"

Bị sét đánh!!!!

Mang thai, bỏ nhào??????

Trực tiếp dùng điện thoại lên Bách Khoa làm sao bỏ nhào một người đàn ông "

Nhìn thấy đủ loại trả lời, còn có trả lời rõ ràng, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ bừng.

"Thật làm như thế sao?"

"em muốn làm gì?"

tiếng nói từ tính quen thuộc, dọa tay cô run một cái, điện thoại di động thiếu chút nữa rơi trên mặt đất.

Hốt hoảng rời khỏi, tắt máy.

Nhìn thấy thân thể anh cao lớn, trong nháy mắt có cảm giác có tất gạt mình.

"Ha ha... Không có gì! Không có gì!"

Anh rõ ràng không tín nhiệm cô. "lấy điện thoại di động ra!"

Vụng trộm đem điện thoại di động giấu ở sau lưng, nhanh chóng tắt máy. "Không có gì, thật không có gì! hôm nay sao anh về nhà sớm như vậy!"

"không phải em nói về nhà chờ anh sao?" trên mặt lạnh băng có chút xấu hổ.

An Chỉ Manh mím môi, người đàn ông này không có chút đáng yêu nào.

Nói một câu, muốn mình về sớm một chút, sẽ chết sao, sẽ chết sao!

Một chút mất hồn, ngẩng đầu phát hiện điện thoại di động đã rơi vào trên tay anh rồi.

"Trả lại điện thoại di động cho em" chân nhảy lên đi lấy, lại bị anh dễ như trở bàn tay né tránh rồi.

Cô hận nha! Không có việc gì sao cao như vậy! "Đem điện thoại di động trả lại cho em!"

Cận Tư Hàn khởi động máy, trực tiếp lật xem ghi chép trò chuyện trên điện thoại di động.

"Leng keng..."

Khớp xương ngón tay rõ ràng trượt ra tín tức.

Nhu Nhu: "Manh Manh, cậu nghĩ kỹ chưa, bỏ nhào anh ta nhanh lên!"

Sắc mặt lập tức đen lại. Tay cầm điện thoại di động hỏi cô. "Nói, em muốn bỏ nhào người nào? bỏ nhào là có ý gì?"

An Chi Manh Nhìn thấy tin tức này, có loại xúc động muốn giết Nhu Nhu ngay lập tức.

Cô gọi điện nói, làm gì nhiều chuyện gọi tin tức.

gọi thì gọi đi! Còn trùng hợp như vậy.

Nhìn thấy gương mặt anh tuần rõ ràng không cao hứng, toàn thân tán phát ra khí tức lạnh buốt.

Chột dạ nhìn cái tin nhắn kia. "Cái kia... bỏ nhào!"

"Ừm!" Mắt đen chăm chú nhìn biểu lộ rất nhỏ của cô, chờ câu trả lời của cô.

An Chi Manh lên quan sát sắc mặt của anh, đang suy nghĩ anh thật không biết bỏ nhào là có ý gì, còn cố ý thăm dò mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Bỏ nhào người nào, giết anh

"Cái kia... anh thật không biết bỏ nhào là có ý gì sao?" Thấy anh đã ở biên giới ần ần, càng thêm chột dạ.

Cô cũng không thể nói với anh, bỏ nhào cũng là SHu ssi ý tứ.

Càng không thể nói với anh, bỏ nhào anh đi! "Ha ha... Vậy thì là bạn bè cùng nhau đùa giỡn."

"Trò đùa?" rõ ràng anh không tin nhiệm cô thuận miệng nói nhảm vô ích. "bỏ nhào người nào."

Anh tuy không phải rất rõ ràng ý tứ hai chữ này, nhưng đại khái cũng đoán được rồi.

"Ha ha... anh ăn cơm chưa? Sắc trời cũng không còn sớm, chúng ta về nhà ăn cơm đi! Chú Quân gia, khẳng định chuẩn bị bữa ăn rồi." Cười đùa, mặt dày mày dạn không để ý mặt anh đông cứng người, kéo tay của anh đi đến tòa thành.

Cận Tư Hàn một mực trầm mặt, mắt lạnh nhìn cô cố ý nịnh nọt.

Cô gái nhỏ này, có phải chính mình sùng cô vô pháp vô thiên hay không, với mình cũng dám qua loa cho xong.

Dắt lấy tay của cô, trực tiếp kéo lên lầu hai.

"Tổng thống, hôm nay ngài trở về thật sớm, ngài muốn ăn cái gì!"

"rằm..." thô bạo đóng cửa phòng, ngăn cách hết thảy âm thanh bên ngoài.

thân thể cao lớn, từng bước một tới gần cô.

An Chi Manh lui lại từng bước, sợ hãi nhìn dung nhan anh tuần hắc trầm, giờ phút này lại giống như xấu xa yêu nghiệt.

Để cho người ta không tự chủ được trong lòng sinh ra sợ hãi, từng bước một lui lại.

Bỗng nhiên té ngã ở trên ghế sofa, vừa định đứng lên, liền bị hai tay của anh nhốt trong ngực của anh.

Cận Tư Hàn từ trên cao nhìn xuống cô, ánh mắt tán tẩn mát ra từng trận lạnh lẽo.

"Nói, muốn bỏ nhào ai!"

"bạn em nói đùa với em!" Cô thật sắp khóc, bị nét mặt của anh dọa sợ khóc rồi.

"Nói đùa?" giọng nói mang theo nghiền ngẫm, ngón tay tinh tế ma sát cái cằm trơn bóng của cô. "Các người nói đùa đều là như thế này sao?"

"Đúng rồi! Cô... người kia nói chuyện là như vậy a!"

"Leng keng..."

An Chi Manh Nhìn thấy điện thoại di động sáng lên, trong lòng yên lặng cầu nguyện, hàng vạn hàng nghìn hẳn là Nhu Nhu gửi tới.

Không phải vậy, chính mình lừa dối không qua rồi.

Cận Tư Hàn chậm rãi trượt ra điện thoại di động.

Huyền Huyền: "Manh Manh, nghe Nhu Nhu nói cậu dự định bỏ nhào anh ta! Tôi nói cho cậu bỏ nhào một người đàn ông, cần có phương pháp. nếu cậu hiểu được phương pháp, thì sẽ không để cho mình cảm thấy bạo dạn rồi! cậu có thể lên Bách Khoa! forum Web! đi hỏi một chút học tập một chút. trong lúc bất tri bất giác đem người ta bỏ nhào rồi! Không cần cảm tạ tôi nha!"

sắc mặt Cận Tư Hàn đen như mực nước, đem điện thoại di động nhắm ngay cô.

Giọng có thể nghe thấy tiếng nghiến răng rõ ràng. "Cái này cũng là cô nói đùa sao? Nói, cô chuẩn bị bỏ nhào người đàn ông nào!"

hai tay cô che mặt mình, xuyên qua khe hở ngón tay lặng lẽ xem hết tin nhắn của Huyền Huyền.

Nội tâm của cô đã nước mắt chảy thành sông! Cái này từng cái chính là muốn đem mình bức tử a!

Không bức tử, thế không bỏ qua sao!

trái tim nhỏ run rẩy, Nhìn gương mặt anh tuấn đen thành mực nước yêu nghiệt.

Ánh mắt không cẩn thận trông thấy, anh nắm chắc nắm tay, gân xanh nổi lên.

anh thế này, thật đáng sợ!"Tôi..."

"Nói, cô muốn bỏ nhào người đàn ông nào!" Nếu như không phải chính mình lực khắc chế cực tốt, hiện tại anh cũng muốn bóp chết cô gái trước mắt.

"Ách... em nói ra, anh muốn thế nào?"

"Giết anh ta!" Trong lời nói có nồng đậm sát khí, toàn thân tán phát ra khí tức âm tàn.

"Phốc..."

Tranh thủ thời gian che miệng lại, tha thứ cho cô, không phải cô thật sự cố ý cười.

Chỉ là nghĩ đến anh trầm mặt nói mình muốn diệt chính mình, nghĩ đến cảnh kia, cô không nhịn được cười lên tiếng.

Cẩn thận ngẩng đầu, Nhìn thấy sắc mặt anh quả nhiên lại thối thêm mấy phần.

"Cái kia... em thật không phải có ý cười anh đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Em đẩy, em đẩy, em lại đẩy!

"Em cảm thấy việc này - rất tốt - haha -" mấy chữ cuối cùng, cơ hồ là anh nghiến răng nghiến lợi nói ra.

Thấy anh đang vô cùng tức giận. Cô nhanh chóng thu lại nụ cười trên mặt, một bộ nghiêm túc nhìn anh,

"Anh có thể ngồi xuống trước được không! Ngửa đầu nhìn anh, rất mệt mỏi!"

Anh tức giận như vậy, thế mà cô vẫn bày ra vẻ mặt không sao cả.

Nổi đầu thấu tâm can, nhìn gương mặt mập mập của cô, mắt đen lay chuyển.

Anh phát hiện ra mình không thể mạnh tay với cô, đánh cô anh lại càng đau đớn hơn.

Mắng cô, cũng không nổi.

Càng nghĩ, lại phát hiện mình đối với cô gái này có rất nhiều thứ không thể.

Mặt âm trầm, ngồi xuống cạnh cô, chờ cô giải thích.

"Anh cảm thấy nước R này còn ai có dung nhan xuất sắc hơn anh?" Cô thận trọng trấn an người đàn ông có lòng tự trọng cao vút trời này.

Anh chau mày. "Ừm!"

"Vậy anh cảm thấy nước R này còn ai có nhiều tiền hơn anh?"

"Em cứ nói đi?"

"Đương nhiên là không có ai rồi, vậy anh còn điều gì lo lắng chứ? Có tiền có sắc, anh nghĩ em còn đi kiếm một ai khác nữa?" Cô nói trực tiếp như vậy, nếu anh vẫn không hiểu, cô thật sự muốn thổ huyết mất.

Mắt đen lạnh lùng nhìn cô. "Nói, em muốn kiếm người nào?!"

Lần này cô thực sự thổ huyết rồi. An Chỉ Mạnh nhìn người đàn ông vừa hỏi mình muốn kiếm ai.

Dù sao cũng là kiếm anh, kiếm được rồi, phải bỏ nhào vào anh thôi.

Cô đột ngột lao về phía anh, mong anh sẽ không trách cứ cô dám tùy tiện ăn đậu hũ của anh ngay trên ghế sofa.

Hiện tại, là tình huống như thế nào.

Cô ghé vào ngực anh, bị anh ôm, anh thì ngồi thẳng tắp trên sofa..

« Em đây »

Anh cứng chắc như núi, không hề bị dịch chuyển.

"Em đây..." Anh vẫn như cũ, sừng sững như núi Thái Sơn, nhất quyết không bị đẩy ngã!

"Em lại đây..."

Hoàn toàn không có dấu hiệu sẽ ngã gục!

Cô rất muốn khóc. Chẳng phải nói, bỏ nhào về phía trước rồi sẽ bị phản ngược lại sao?

Cận Tư Hàn cầm tay cô đang không ngừng đẩy mình, mắt đen không hiểu nhìn nhìn. "Đẩy anh làm gì!"

Đẩy nh đương nhiên là bỏ nhào anh rồi a! Nhưng câu nói này chỉ có thể ở nơi đáy lòng thôi.

Cô làm bộ khinh thường nhìn lại anh. "Chả làm gì cả, đùa anh chút thôi! Có thể chứ?"

"Ừm!"

"Chụp chụp..."

"Vào đi!" Quân gia đưa thư kí tiến vào.

"Tổng Thống tiên sinh, người đưa đến rồi, ngài muốn đi tự mình nhìn hành quyết sao?" Thư ký cúi thấp đầu, sợ mình nhìn An tiểu thư nhiều, sẽ bị tổng thống tìm lý do đuổi đến nơi thâm sơn cùng cốc làm việc.

"Ừm, biết rồi." Anh ôm lấy cô gái không an phận vào ngực.

Quân gia dẫn theo thư kí mắt nhìn thẳng, cứ thế rời phòng.

CÔ ngoi lên từ trong ngực anh. "Là hán sao?"

"Ừm! Muốn đi nhìn không?" Kê tàn nhẫn như vậy, anh vẫn là không muốn cô bị ô nhiễm.

Ánh mắt cô mang theo kiên định. "Em muốn đi!"

« Được, ăn cơm xong, chúng ta cùng đi! » Anh sợ sau khi cô nhìn rồi, sẽ không ăn nổi cơm nữa.

"Ừm!"

Hai người cùng nhau ăn tối, bữa ăn diễn ra khá yên tĩnh.

Yên tĩnh khiến người ta cảm giác có chút ngạt thở.

Trong nhà ăn chỉ có thanh âm rất nhỏ của dao nĩa đụng chạm.

Bữa cơm kéo dài nửa giờ đồng hồ, An Chi Manh đặt dao nĩa xuống. "Em ăn no rồi!"

"Vậy đi thôi!" Thân thể cao lớn trực tiếp ôm lấy eo cô, cảm nhận được sự căng thẳng của cô.

Tay tăng thêm lực đạo, kéo cô nép vào ngực anh.

Hai người trực tiếp ngồi xe qua phòng giam, đi mất hơn một tiếng, An Chi Manh từ đầu đến cuối không có nói câu nào.

Cận Tư Hàn lo lắng cho tâm trạng của cô, ôm chặt lấy cô, một mực không buông tay.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Hành quyết - óc văng khắp nơi

Cô dựa vào lồng ngực anh, trong đầu hiện lên hình ảnh hai mươi năm trước.

Bây giờ, kể cả đầu thật sự sẽ bị hành quyết, nội tâm cô vui giống như không hề tương tợ, ngược lại cũng có chút u sầu khó tả.

"Tổng thống, đến rồi." Tài xế xuống xe giúp hai người mở cửa..

Cận Tư Hàn ôm eo nhỏ của cô. "Chuẩn bị xong chưa?"

Cô hít một hơi thật sâu, sau đó tựa vào ngực anh, cùng đi ra.

Hai người đi qua một dãy hành lang, mới đi đến phòng giam.

Phòng giam so với trong tưởng tượng sạch sẽ hơn nhiều, rất sạch sẽ!

Mỗi phòng đều có ba đến bốn giường ngủ nhỏ.

Trong phòng giam căn bản bỏ trống, chỉ có rải rác mấy tên tù nhân.

Bị bọn họ nhìn chằm chằm hung tợn, cô ghé sát hơn vào ngực anh.

Cận Tư Hàn quét mắt lạnh qua một lượt, bọn họ lúc này mới thu hồi ánh mắt dò xét.

Hai người một đường đi vào phòng giam tận cùng bên trong, An Chi Manh nhìn thấy là một người đàn ông tóc vàng mắt xanh, thân hình gầy gò.

Người đó mặc đồ tù nhân, lộ ra vẻ tiều tụy.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài đối với tôi thật sự là bỏ được tiền vốn a! Nói cho ra đảo là cho ra đảo, không thêm nháy mắt một chút! Ngài nói xem, ngài không tiếc đại giới mà đổi lấy sinh mạng của tôi, tôi nên cảm thấy vinh hạnh? Hay là nên bất hạnh đây?" Hắn lạnh nhạt tự nhiên ngồi bên cạnh bàn, nhìn bọn họ ngồi xuống, nhón mi nhìn về phía An Chi Manh.

"O! Tổng thống đến phòng giam còn đưa theo phụ nữ à?!"

An Chi Manh từ cửa vào, mắt dán chặt trên người hắn.

Đây chính là kẻ mười năm trước khiến cho cô cùng cha mẹ và đứa em ruột còn chưa ra đời phải nhà tan cửa nát.

Hắn cũng là kẻ cô oán hận mười năm, mắng chửi mười năm ròng rã.

Hắn cũng đầy đủ chân tay, khuôn mặt không đến nỗi đáng ghét mà.

Đột nhiên, đầu cảm giác đau như bị người ta bóp.

Cô quay đầu nhìn về phía người đàn ông có hành động kì quặc vừa rồi, ánh mắt im ắng hỏi thăm."Anh bóp đầu em làm gì?"

"Không cho phép nhìn" Mắt đen của anh hiện lên ý không vui.

An Chi Manh khinh thường, người đàn ông này đáng để ghen sao! Quả thực là bụng dạ hẹp hòi.

"Hắn lúc nào hành quyết.?" Đối với người đàn ông này, cô chẳng có chút thương hại nào hết.

Hắn sống rông rã mười năm, đã là trời cao ban ơn cho hắn rồi.

"Em muốn hiện tại cũng có thể."

"Vậy thì hiện tại đi!" Thanh âm lạnh lẽo, không còn chút mềm mại nào.

Cận Tư Hàn phát tay cho người đem tội nhân đi xử lí! Hai người theo sát ở phía sau, đi vào phòng hành quyết, kỳ thật cũng chỉ là một bãi cỏ lớn.

Phạm nhân bị bịt mắt, cột vào trên cây cột.

An Chi Manh bị anh đặt ngồi trên ghế cao, nhìn xuống dưới người đàn ông kia.

Đáy lòng hỗn loạn, nếu như cha mẹ biết sẽ để cô làm như vậy chứ?

Hai đầu âm thanh cùng giao chiến.

Tay hành quyết, cầm súng, đặt thẳng đầu hắn bóp cò.

"Phanh..."

Cận Tư Hàn đầu tiên che mắt cô lại, không cho cô trông thấy óc văng khắp nơi.

An Chi Manh ôm lấy trái tim, từ đầu đến cuối không có dũng khí đẩy tay anh ra để liếc một chút.

"Đã chết rồi sao?"

"Chết rồi!" Nhìn gã đàn ông nằm trên mặt đất, mắt đen lạnh lùng.

"Vậy... Trở về đi!" Cô không có lá gan kia, nhìn liếc một chút.

"Được thôi!"

Để yên cho anh bịt mắt dẫn đi, hồi lâu sau bàn tay mới buông xuống.

Mắt đang trong tình trạng tối đen đột nhiên thấy ánh sáng, cảm giác có chút chói.

"Tổng Thống tiên sinh, An tiểu thư, mời lên xe!"

Cô ngồi lên xe, nhìn phố thị phồn hòa người người đi lại như nệm cối mà nội tâm trống rỗng.

"Cha, mẹ, hắn đi đền tội với hai người rồi, hai người có vui không?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189: Không khởi toát ra vị hôn phu

"Chỉ là bởi vì liếc nhìn hàng vạn người ngoài kia, lại không thể quên đi dung nhan của em, iowcs chỉ một ngày chúng ta có thể tình cờ gặp lại nhau, từ đó anh bắt đầu cô đơn tưởng niệm..."

Tiếng ca của Vương Phi vang lên bên tai, cất ngang ngấm suy nghĩ của cô.

Cô móc điện thoại, là bà ngoại gọi tới, liền nhấn nút trả lời."Bà ngoại..."

"Manh manh, bà cho cháu biết, cháu không thể gả cho tổng thống."

"Bà ngoại, sao bà lại như vậy rồi! Hắn ta chắc chắn đã chết rồi, cháu tận mắt nhìn thấy, ngài ấy phải dùng mấy khối đào đánh đôi lấy đó! Bà ngoại, mười năm trước cũng không phải là lỗi lầm của anh ấy, bà nhất định phải bức cháu đến vậy sao?"

Cô thận trọng nhìn người bên cạnh. Mà nhìn không ra cảm xúc của Cận Tư Hàn.

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm lo lắng. "Manh manh, bà ngoại không phải vì cái kia! Bà biết hai người thật sự yêu nhau, nhưng có người cảm thụ tín của ba con tới, nói là vị hôn phu của con, tìm con để thực hiện ước định ban đầu."

"A... Bà ngoại, bà đang đùa cháu sao? Ba cháu mất mười năm rồi, trong mười năm không tới, hiện tại lại tới." Cô không ngu ngốc đến nỗi tin một kẻ tự xưng xuất hiện, cảm theo thư tín của ba cô và tự nhận là vị hôn phu của cô.

"Bà ngoại không đùa với cháu! Cậu ta ngày mai sẽ tới tòa thành tổng thống tìm cháu, nói nếu như cháu không ra, cậu ta sẽ tới tập đoàn của tổng thống tìm ngài ấy."

Nghe thanh âm tang thương đầu dây bên kia, cô liếc trộm người nào đó sắc mặt ngày càng kém.

Bà ngoại cũng thật là, nói chuyện cũng không biết nhỏ giọng một chút, chắc anh đã nghe được ít nhiều qua điện thoại hết rồi. "Được rồi! Cháu đã biết, biết rồi!"

Đầu bên kia dừng lại mấy giây. "Manh manh, người kia!!! Thật sự đã chết rồi sao?"

"Vâng, cháu cũng đi xem rồi!" Đáy lòng nhàn nhạt hỗn loạn và u sầu.

"Vậy là tốt rồi! Cha mẹ cháu trên trời có linh thiêng cũng có thể yên nghỉ rồi."

"Vâng. Vậy cháu cúp máy trước, lần sau nói chuyện bà nha!" Nhanh chóng cúp máy điện thoại, trộm vía nhìn người đàn ông mặt đen như mực. "Ha ha... Em phát hiện góc nghiêng của anh vô cùng đẹp nha."

"Ông xã, anh hôm nay rất đẹp trai rất đẹp trai!"

Cận Tư Hàn đảo qua khuôn mặt nhỏ đang cười cười của cô. "Ngày mai, anh cùng em tới."

"A... Cùng em tới đâu?"

"Đi gặp chồng- chưa- cưới- của- em -!" Mấy chữ cuối cùng cơ hồ là cắn răng nói.

Cô cười một mặt xấu hổ, tổng thống đại nhân, ngài xác định ngài là đi gặp mặt, mà không phải qua giết người ta đó chứ?

Khép lại máy tính, anh lần nữa lạnh mặt nói: "Không cho phép gặp hắn ta một mình."

"Vâng!" Coi như muốn gặp, cũng phải biết người kia là ai đã chứ.

Cô cười híp mắt nhìn anh. "Anh đây là đang ghen phải không?"

"Anh không ăn giấm, không khôe!" Anh nhanh chóng dời ánh mắt, mắt đen nhìn chăm chăm máy tính.

An Chi Manh cười lớn hơn, rõ ràng ăn dấm còn giả vờ không quan tâm.

"Nếu anh không ăn dấm, vậy em có thể trao đổi số điện thoại, QQ, Microblogging cùng với anh ta chứ? Sau đó, lúc nào nhàm chán sẽ nói chuyện trên trời dưới biển, không có chuyện còn có thể thảo luận chuyện ba em cùng ba mẹ anh ấy..."

Cận Tư Hàn buông xuống máy tính, bàn tay trực tiếp chế trụ đầu của cô, môi phủ lên môi cô.

Nụ hôn hùng hục mà cuồng nhiệt, trắng trợn càn quấy trong miệng cô.

Trong nụ hôn có ý trừng phạt nhàn nhạt, thẳng đến khi mặt cô đỏ bừng, anh mới lưu luyến rời môi cô.

An Chi Manh rất không vui. "Sao anh lại như vậy chứ.... a..." Mỗi lần nữa bị người ta bá đạo công chiếm.

Cô lúc đầu có phản kháng, nhưng sau đó lại như trầm luân trong nụ hôn.

Cả người đều trở nên lâng lâng, não bộ chỉ có suy nghĩ duy nhất là làm sao kỹ thuật hôn môi của người này lại được nâng lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 190: Để người đàn ông này nuôi

Lưu Luyến không thôi rồi đi mời cô. "Về sau, còn dám lặp lại người đàn ông khác một lần nữa, anh sẽ rửa môi cho em theo cách vừa rồi."

"A." Đôi mắt mê ly nhìn anh, chậm nửa nhịp mới phản ứng được anh nói cái gì.

Khóe miệng hơi hơi giương lên, cô liếc xéo anh. Người này quá bá đạo rồi!

Xe về đến tòa thành, tài xế thức thoi không có mở miệng.

Đậu xe ở một bên, nhìn không chớp mắt.

Cận Tư Hàn đẩy cửa xe ra, đi vòng qua giúp cô mở cửa xe.

Sau đó tay ôm eo cô, đưa cô rời khỏi.

Hai người dắt tay đi vào tòa thành, quần gia đã đứng chờ sẵn. Cận quần gia còn có một nguwoif đàn ông đi giày da, vừa thấy tổng thống liền cúi đầu chào.

"Tổng Thống tiên sinh, chào ngài!"

"Tần luật sư, nói chính sự đi!" Anh ôm eo cô ngồi xuống sô pha.

An Chi Manh thấy luật sư ngồi đối diện mình, cảm cấp công văn.

Hốt hoảng nhớ tới thân thể, lại bị anh cố định lại lần nữa.

Cận Tư Hàn liếc cô, ra hiệu mau an phận đi.

An Chi Manh tròn mắt. "Hai người bàn chính sự, em ở đây làm cái gì?"

"Ai nói không liên quan gì tới em?."

"Em chả có chuyện gì cần bàn, đương nhiên không liên quan rồi."

Tần luật sư cười cười. "An tiểu thư, cô thật đúng là không thể đi! Chuyện này, không có cô thật đúng là không thành." Từ cặp công văn, luật sư lôi ra một phần hợp đồng đưa đến trước mặt cô. "An tiểu thư, cô nhìn xem, nếu như không có ý kiến gì thì kí tên ở đó."

Cô nghi ngờ cầm lấy văn kiện, có rất nhiều tờ, cẩn thận đọc qua.

"Không đúng!" Lần nữa đem hợp đồng nhìn lại một lần lại một lần, vẫn là không nhìn lầm.

Cô đặt hợp đồng trước mặt anh. "Anh có ý gì?!"

"Không thích?" Quần gia rõ ràng nói cô rất thích phong cách của căn biệt thự kia, mắt đen lập tức quét về phía quần gia.

Quần gia rất là không hiểu, ông lại làm sai cái gì sao?

"Cận Tư Hàn, anh cho rằng em gả cho anh là vì tiền?"

"Em không cho anh nuôi, là muốn để người đàn ông này nuôi?" Mắt đen có nồng đậm ghen tuông.

"Em tự nuôi mình được!" Tức giận đem hợp đồng quảng trước mặt anh, đưa lưng về phía anh, cái người này đúng là không thể nói lí nữa.

Anh nhìn hợp đồng trước mặt, mắt đen hiện lên tia khó hiểu,

Thấy cô quay lưng phụng phịu, cuối cùng vẫn thua trận. "Em không thích căn biệt thự này?"

"Thích lắm!"

"Thích, vậy cho em, có gì không tốt?" Trong thế giới của anh, cái gì thích đều có được ngay.

"Em thích, em có thể tự dùng tiền của mình để mua! Không cần anh tặng, hơn nữa chúng ta chưa đính hôn cũng chưa kết hôn, em dựa vào cái gì mà cảm đồ của anh chứ." Cô không hiểu vì sao mình lại tức giận đến vậy.

"Kết hôn? Ý em là chỉ cần chúng ta kết hôn, em sẽ chấp nhận sao?"

"Đúng!"

"Được." Thân thể cao lớn đột nhiên đứng lên, nắm tay cô dắt đi.

An Chi Manh theo bản năng giãy dụa. "Này, anh dẫn em đi đâu hả?!"

"Kết hôn!"

Hai chữ ngắn gọn khiến cô sốc tận não. "Cận Tư Hàn, anh đừng có cố tình gây sự được không? Em mới 18, 18! Pháp luật quy định tuổi kết hôn là tròn 22 tuổi. »

Bất luận cô nói thế nào, vẫn bị anh kéo đi như cũ.

Bị nhét mạnh vào xe, nhìn người đàn ông mặt lạnh, cô bắt đầu nghĩ có phải vừa rồi mình nói quá rồi không?!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 191: Tổng thống kiêu ngạo muốn tức giận

Không đợi cô nghĩ lại, xe đã ngừng lại ở cao ốc cục dân chính.

Bị kéo mạnh một đường đi vào cục dân chính, cũng hơn tám giờ tối rồi, cục dân chính lại còn có mấy chục người tại chỗ đợi lệnh.

"Tổng thống buổi tối khỏe!"

Hai người đi thẳng tới phòng khách cục dân chính, Cận Tư Hàn đỡ cô ngồi trên ghế, mắt lạnh quét về phía người phụ trách cục dân chính.

"Ông là người phụ trách ở đây?"

"Đúng vậy, Tổng thống tiên sinh!" Người đàn ông bất an nhìn về phía hai người, buổi tối nhận được điện thoại thư ký Tổng thống, ông còn tưởng rằng đang nằm mơ.

"Ừ! Giúp chúng tôi làm thủ tục kết hôn!"

"Kết hôn?" Ánh mắt người đàn ông nghi hoặc nhìn về phía Tổng An Chi Manh, nhìn qua cô hẳn còn chưa tới tuổi kết hôn đi!

Tổng thống nói làm! Dám không làm sao?

Tay run run cầm lấy hai tờ đơn đưa cho bọn họ. "Tổng thống tiên sinh, mời ngài trước điền đơn."

"Ừ!" Cầm lấy hai tờ đơn, mặt không cảm giác đưa cho An Chi Manh.

Nhìn phía trên tờ đơn, cô thật lòng không cách nào hạ bút. "Em mới mười tám!!!"

"Biết!" Mặt không cảm giác cầm bút, rất nghiêm túc viết tờ đơn. Chữ viết rõ ràng có lực.

An Chi Manh dứt khoát nhìn về phía người đàn ông đứng ở một bên. "18 có thể làm giấy hôn thú?"

Người đàn ông trộm nhìn Tổng thống đại nhân, hướng về phía cô liều mạng lắc đầu.

Trực tiếp đoạt lấy tờ đơn trong tay anh, mặt đối mặt nhìn anh. "Cận Tư Hàn, có thể không nháo không! Mười tám không thể làm giấy hôn thú, không thể, anh biết không!"

"Phải không?" Ánh mắt quét về phía người đàn ông.

"Tổng thống tiên sinh, xác - thực không thể!" Xong đời, sắc mặt Tổng thống kém như vậy, có thể để cho mình nghỉ việc về nhà nghỉ hưu trước hay không.

"Đúng không! Anh Tổng thống một nước, ngay cả điều quốc pháp này cũng không biết!"

Cô thật cao hứng nhìn anh kinh ngạc, cười híp mắt nhìn anh.

Cả người Cận Tư Hàn tản ra khí tức, nhìn tờ đơn hồi lâu.

Trực tiếp lấy điện thoại di động ra gọi đi. "Lão đầu tử, nói, trước kia mẹ mười tám tuổi, các người làm sao kết hôn."

Bên đầu kia điện thoại truyền tới tiếng rống giận. "Tiểu tử thú, dám cùng lão tử nói chuyện như vậy! Đợi một chút, con hỏi cái gì?"

"Ban đầu mẹ con mười tám tuổi, cùng bà kết hôn như thế nào!"

"Kết hôn! Chúng ta không kết hôn! Đám lão già kia, sống chết không chịu đổi điều quốc pháp này. Chúng ta là có bầu trước khi lập gia đình, chờ mẹ con đến tuổi hợp pháp mới lãnh giấy hôn thú!"

Thanh âm bên đầu điện thoại kia trực tiếp bóp chết mong chờ trong đáy lòng anh, cúp điện thoại, vẻ mặt mây đen giăng đầy.

Trực tiếp kéo cô, trầm mặt đi ra ngoài.

Hai người ngồi vào trong xe, An Chỉ Manh nghiêng đầu nhìn anh mím môi mỏng, nhàm chán ở một bên chơi điện thoại di động.

Cận Tư Hàn chỉ cần nghĩ đến, còn phải chờ cô nhiều năm như vậy mới có thể lĩnh giấy hôn thú, tâm tình không cách nào tốt.

Lại nghĩ tới, bỗng nhiên xuất hiện vị hôn phu, sắc mặt càng thêm khó coi.

Nhìn về phía cô gái nhỏ một bên không tìm không phôi chơi điện thoại di động, sắc mặt càng thêm đen.

Đoạt lấy điện thoại di động cô. "Trở về, ký phản hợp đồng kia!"

"Không muốn!" Lại không kết hôn, cô lại càng không nên cảm thấy không thuộc về mình.

"Đồ của anh không muốn, em muốn đồ của ai, của vị hôn phu kia sao?" Thấp giọng gầm thét.

An Chỉ Manh nhìn người đàn ông trước mắt tức giận không giải thích được, lười phản ứng anh, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ xe.

Sự trầm mặc của cô, để cho anh càng thêm phiền não bất an!

Hai người không nói đến lâu dài.

Quản gia nhìn bầu không khí giữa hai người không đúng, một trước một sau trở về trên lầu, ai cũng không nói với ai.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Thích không

An Chỉ Manh trở về phòng, trực tiếp mở máy vi tính ra, xem phim thần tượng mới nhất.

Nam chính ở trong đó, đẹp trai làm cô muốn nhào tới! Nếu như có thể thấy anh, cô chết cũng cam tâm tình nguyện.

"Đẹp trai không?"

"Nói nhảm, dĩ nhiên đẹp trai! Đây chính là nam thần trong lòng em!"

"Thích không?"

"Thích, có thể thấy anh ấy một lần, em chết cũng cam tâm tình nguyện." Ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình máy tính, nhìn chăm chú.

Chậm nửa nhịp mới phát giác thật giống như không đứng chỗ nào, chậm rãi quay đầu, nhìn người đàn ông ngưng mắt nhìn mình.

Cười rất là lúng túng!"A a... Dĩ nhiên, anh là đẹp trai nhất trên cái thế giới này, em thích anh nhất!"

Cánh tay Cận Tư Hàn dài duỗi ra, trực tiếp thô bạo tất mấy vì tính.

Mặt đen lại ngồi đối diện với cô, trông mặt đen nhìn thẳng cô.

"Cái đó... Anh có lời liền nói! Chớ nhìn em như vậy, được không?" Nhìn cô như vậy, cô có loại cảm giác tự trách sâu đậm.

Thật giống như mình làm chuyện gì mọi người căm phẫn vậy.

Thấy anh đứng dậy, hốt hoảng ngồi về sau.

Trông mặt anh càng âm trầm "Em sợ anh?"

"A a... Không sợ không sợ! Em đây không phải là sợ anh không có chỗ ngồi sao!" Nói thật, thấy mặt anh đen xuống, cô thật sợ!

Thấy ánh mắt cô chuyển loạn không dám nhìn mình, càng thêm tức giận.

Trực tiếp xoay người, rời khỏi phòng.

"Hô... Rốt cuộc đi, chẳng lẽ đàn ông cũng có kinh nguyệt sao! Hôm nay khó phục vụ như vậy."

Lặng lẽ nhìn chung quanh, chắc anh sẽ không trở lại.

Lặng lẽ mở mấy vì tính ra, đeo tai nghe vào, tiếp tục xem phim thần tượng chưa xem xong.

Xem xong cũng 00 giờ rạng sáng, anh còn chưa có trở lại nghỉ ngơi.

Anh cũng không tới nghỉ ngơi, mình làm sao tấn công anh chứ?

Có tấn công, còn lại nửa tháng thì phải đi học.

Vì mơ ước của mình, không đếm xỉa đến.

Mở ra Taobao, tìm cho mình mấy bộ trang phục tình thú. Nhìn quần áo bên trong lộ liễu, khê cắn răng, giậm chân một cái, mua.

Vì mơ ước, da mặt coi là cái gì.

Vì mơ ước, tôn nghiêm coi là cái gì. Theo như căn bản, không mua nhất định có người mua.

Các loại trang phục youhuo đàn ông, đồ lót mình cũng phải đổi tất cả thành xinggan (sexy)

Mua tất cả một xe đồ, phát hiện giống như không đủ tiền!

Mùa hè này không lao động, cô vốn không giàu có, bây giờ là nghèo rớt mồng tơi.

Chỉ có thể lựa chọn mua vài thứ, đặt tạm thời những thứ khác trong xe.

Làm xong tất cả, đã trễ lắm rồi. Cũng rạng sáng hai ba giờ, vội vàng tắm ngủ.

Ngày thứ hai tỉnh lại, đã là hơn một giờ trưa.

Vẫn bị chuông điện thoại di động đánh thức, đang lúc nửa ngủ nửa tỉnh tìm được điện thoại, ấn nút trả lời.

"Alo, ai vậy!"

Trong điện thoại truyền tới giọng nam phá lệ từ tính "Xin hỏi cô là An Chi Mạnh tiểu thư đi!"

"Đúng vậy!"

"Cô khỏe, tôi là vị hôn phu của cô, bà ngoại cô đã cùng cô nói qua chuyện buổi chiều chúng ta gặp mặt. Cô đã tới trễ một giờ, nếu là cô không xuất hiện, tôi không ngại đi lâu dài tìm cô."

Trong giây lát ngồi dậy, nhìn số xa lạ!

Cô lần này là hoàn toàn thanh tỉnh "A a... Anh hẳn biết, tôi là người có bạn trai. Chuyện đã lâu như vậy, anh cũng không cần tưởng thật đi!"

"An Chi Mạnh tiểu thư, tôi lập lại một lần nữa. Cho cô một giờ, không xuất hiện nữa tôi đi lâu dài tìm cô."

Nghe điện thoại bên tai trực tiếp cắt đứt, nhìn điện thoại có chút ngu ngốc.

Anh nếu quả thật tìm tới, mình nên làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vết Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Có phải nam thần mình hay không

Bạn cũ của cha, ở trong ấn tượng mình cha thật giống như là một người cô độc, đáng về bà nội Liên thế nào cô đều không nghe bất kỳ người nào nói qua.

Thật giống như cha chính là vô căn cứ xuất hiện ở xã hội vậy.

"Đình đông..."

Mở tin nhắn ra, nhìn chữ phía trên, cô cũng không ngồi yên nữa.

Vội vã chạy đến phòng tắm rửa sạch, mặc tốt, trực tiếp vội vã chạy xuống lầu.

"Chú Quân gia, chú quân gia..."

Quân gia vội vã chạy tới. "An tiểu thư, cô muốn ra ngoài!" Vội vã đổi giày, chờ quân gia kêu xe.

Quân gia có chút khó xử. "An tiểu thư, Tổng thống tiên sinh phân phó! Bữa trưa cô muốn ăn cái gì?"

"Cháu không ăn, chú an bài một chiếc xe cho cháu!"

"Ngày hôm qua, Tổng thống nhắc nhở qua. Hôm nay, không có sự phân phó của ngài ấy cô không thể ra cửa!" Quân gia khó xử nhắc nhở.

"Không phải đâu! Đàn ông hẹp hòi!" Nếu quả thật để không đi, không chừng sẽ trực tiếp diệt người ta.

Nhìn tin nhắn ngắn trên điện thoại di động, cô hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn đi ra ngoài. "Chú Quân gia, chú hãy giúp mà! Có được hay không, có được hay không! Cháu thật sự có việc gấp!" Tiến lên nắm cánh tay ông, nhẹ nhàng lắc lắc.

Ánh mắt vô tội mắt nhìn ông.

Quân gia bị nhìn đáy lòng yếu mềm! Ánh mắt An tiểu thư thuần khiết như nước trong veo, nhìn một ông già như vậy, đơn giản là tính trẻ con yêu cầu.

"An tiểu thư, cô như vậy để cho tôi rất khó khăn!"

"Cháu bảo đảm, sẽ không đi gây phiền toái! Có được hay không vậy!" Cánh tay ngó sen không ngừng lắc lắc tay ông, nháy nháy mắt.

Mặt tròn có chút thịt, trắng mịn, hợp với ngũ quan, để cho người không cách nào cự tuyệt cô yêu cầu.

"Được rồi! Nếu như xảy ra chuyện, cô phải giúp bộ xương già này! Sớm trở lại, biết không!" Ông thật không có biện pháp, một cô gái mười tám tuổi, còn thuần khiết như vậy.

Cười sáng chói. "Cảm ơn chú quân gia, cháu nhất định sẽ sớm trở về! Có chuyện, cháu nhất định giúp chú!" Vỗ cái ngực nhỏ của mình, đáng về vì nghĩa quên mình, để cho quân gia cười ra tiếng.

Ngồi lên xe quân gia an bài tốt, hộ vệ trước sau không thiếu được.

Vừa vặn một giờ đến bên trong nhà hàng năm sao cao cấp, nhìn lại trên người mình một quần jean cùng áo len màu vàng bó sát, chân mang một đôi giày xăng - đan cao, tóc đèn tủy ý ở sau ót.

Lần nữa nhìn tin nhắn, nhận rõ ở lầu mấy phòng máy.

"502, không sai, chính là chỗ này." Quay đầu nhìn về phía hộ vệ sau lưng. "Các người ở chỗ này chờ đi! Có chuyện tôi kêu các người."

"Được, An tiểu thư, có chuyện cô nhất định phải kêu chúng ta."

An Chi Mạnh mở cửa, hộ vệ xuyên thấu qua khe cửa thấy cảnh tượng bên trong, trong nháy mắt mỗi một người đều có ảo giác lạnh cả người.

Bên trong lại là một người đàn ông! Đàn ông!

An tiểu thư một mình gặp đàn ông!

Còn là đàn ông cùng Tổng thống đẹp trai không phân cao thấp!

Mà bọn họ một đường hộ tống An tiểu thư tới gặp người đàn ông đẹp trai này! Nếu như Tổng thống biết...

Bọn họ thậm chí đã nghĩ được, tương lai mình là một mảnh bóng tối.

An Chi Manh căn bản không biết bọn họ nghĩ gì, trực tiếp đi vào phòng, đóng cửa lại.

Nhìn người đàn ông ăn mặc thời thượng trước mắt, giống như cũng có địa vị.

Kiểu tóc vóc người cùng nam thần của mình là tương tự, thật giống như ngũ quan bị kính mắt lớn che kín, cũng giống nam thần mình vậy.

Ôm tò mò, ngò ở đối diện với anh. "Anh khỏe, tôi kêu An Chi Manh."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 194: Uớt thân dụ hoặc

"chào cô, tôi tên Bùi Á Hạo!"

"Cái gì! anh nói anh tên gì?" trên thế giới có nhiều trùng hợp như vậy sao? nam thần của mình cũng tên Bùi Á Hạo, đây chính là siêu sao Thiên vương trên TV.

Anh luôn giữ mình trong sạch, tám tuổi xuất đạo một lần là nổi tiếng, xuất đạo mười năm càng nổi danh khắp nơi.

Anh chưa từng có bất luận scandal nào. Nghe nói anh nhân duyên tốt, chỉ số IQ cao! Lúc trước, mình còn tưởng tượng mình đi vào làng giải trí, có thể may mắn cùng anh hợp tác.

Thậm chí còn vọng tưởng, cùng anh phát triển một đoạn tình yêu oanh oanh liệt liệt.

Giống như tất cả mọi người, cô còn tưởng tượng làm vợ của anh.

Bùi Á Hạo bình tĩnh lấy xuống kính râm, khoe môi treo nụ cười ấm áp vui sướng. " chào cô, tôi tên Bùi Á Hạo!"

Con mắt An Chi Manh càng lúc càng mở lớn, miệng mở thành hình chữ O.

người đàn ông trước mắt, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, sống mũi cao, ngũ quan sắc sảo, càng có đường nét đàn ông.

Khoe môi nhàn nhạt cười, để lòng người đều như say ở trong đó.

cặp mắt đào hoa yêu nghiệt, càng như dòng điện 1000 vol.

Chỉ cần anh nháy mắt mấy cái, bất luận là người phụ nữ nào đều không cách nào thoát khỏi mị lực của anh.

Bùi Á Hạo Nhìn thấy cô là cô gái nhỏ trưởng thành, không che giấu si mê đối với dung mạo của mình chút nào, đôi mắt thanh tịnh thấy đáy, anh lẫn lộn trong làng giải trí, càng thêm cảm thấy đáng quý.

Làng giải trí đều thịnh hành dáng người gầy gò xương, anh càng thích dáng người cô không mập không ốm.

mặt trái xoan tinh xảo còn có nét ngây thơ, lông mi vênh lên phụ trợ đôi mắt càng linh động.

Tùy ý ăn mặc, tuy nhiên không phải là hàng hiệu gì!

cô gái này mặc trẻ trung ngây thơ, không thoa phấn trang điểm dung nhan, cũng tinh xảo không thể bắt bẻ.

người đẹp ở làng giải trí quá nhiều, nhưng người nào tẩy trang xong đều không biết ai là quý, ai là người.

Chính mình kiên nhẫn chờ đợi cô gái nhỏ mười năm, cuối cùng đã lớn lên rồi. đáng vẽ còn giống như mình tưởng tượng, anh càng phát hiện ra mình ưa

thích cô gái trước mắt.

An Chi Mạnh hồi lâu mới phản ứng kịp, tự mình nhìn thấy người thật rồi!

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Trông thấy thần tượng, nhìn thấy thần tượng mà mình mơ ước năm năm rồi.

mình mặc cái này có phải quá xấu hay không, sẽ không lưu lại cho thần tượng ăn tượng kém.

Ngay tại chỗ xoa xoa, trong lúc này tay không biết để vào đâu.

"Phốc..." Bùi Á Hạo cười nhìn cô luống cuống ở nguyên tại chỗ. "Đừng lo lắng, cô mặc thế này, tôi rất thích!"

"Ưa thích à!" Trời ạ! Ngẫu nhiên muốn nói ưa thích trang phục của mình.

Thật hạnh phúc, thật hạnh phúc, hạnh phúc sắp té xỉu rồi.

Hốt hoảng lục soát từ trong túi, trời ạ, thế mà không mang theo bút!

Anh ngồi ở đó cười nhìn thấy cô một loạt hành động đáng yêu, thân mật đưa bút lên.

"Cảm ơn, tạ ơn! Cái kia, có thể mời anh ký cái tên giúp tôi hay không, tôi... tôi..."

"Có thể!" Nụ cười mở rộng thêm một chút, nụ cười xã giao một chút xiu biến thành nụ cười thật lòng.

Từ trong ngực móc ra một tấm hình. "Ký ở chỗ này, có thể chứ?"

"Có thể, có thể!" Nhìn thấy ảnh này, ánh mắt của cô đều dính chặt vào, móc cũng móc không xuống.

thân trên của người đàn ông trong tấm ảnh không có mặc áo! Đây không phải quan trọng, mấu chốt là cơ bụng kêu gọi tám khối, trên thân ướt nhẹp, tùy ý dạng chân trên ghế dựa.

cặp mắt đào hoa tà mị, mị hoặc, mang theo lực hấp dẫn trí mạng.

Đây quả thực là ướt thân dụ hoặc a!

"Rầm..." vô cùng chặt vật dôi ánh mắt khỏi tám ảnh, tiếp nhận tám ảnh trong tay anh, nhanh chóng bỏ trong túi mình.

Ảnh chụp đặt trong túi quần cụt bó sát người, cô có cảm giác nóng rát. Giống như...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Người phụ nữ của tôi, không cần anh tốn sức hao tâm tổn trí

Bùi Á Hạo phát giác mình càng ngày càng ưa thích cô gái chân thành đáng yêu này rồi. "chào cô, tôi tên Bùi Á Hạo! Tôi là vị hôn phu của cô!"

"A! Thật sao!" hiện tại đầu cô mơ hồ, con mắt nhìn chăm chăm người đàn ông đối diện.

Tim nhảy bịch bịch không ngừng, đây là người đàn ông mà mình si mê ròng rã năm năm!

Không nghĩ tới gặp thật, anh ta so với trên TV càng thêm đẹp trai, khi thì tà mị, khi thì ấm áp.

Giọng nói dễ nghe như vậy, khiến người ta say mê.

về mặt cô say mê, rõ ràng không nghe lọt tai mình.

Anh không thể không lặp lại một lần. "chào cô, tôi tên Bùi Á Hạo, là vị hôn phu của cô!" Từ cặp công văn bên cạnh lấy ra một tờ giấy viết thư ố vàng, thả trên bàn đẩy lên trước mặt của cô. "cô mở ra nhìn xem, có phải là bút ký của ba cô hay không."

"A! Đúng rồi!" ở trước mặt thần tượng, đầu cô biến thành hỗn loạn.

Chết lặng mở ra túi công văn, bên trong rơi ra một tấm hình.

Trong tấm ảnh hai vợ chồng ngọt ngào đứng ở sau lưng, cười nhìn bé trai trong tay ôm trẻ sơ sinh.

toàn bộ, có vẻ là tốt đẹp như vậy!

Cô liếc một chút liền nhận ra, đó là hình dáng ba mẹ cô khi còn trẻ. ảnh chụp ba mẹ cô lúc tuổi còn trẻ, đến nay cô còn lưu giữ.

Móc ra tờ giấy viết thư, cũng đúng là bút ký của ba cô. thói quen của vợ chồng họ khi viết chữ mạnh, trên đầu câu lên.

"bé trai trong tấm ảnh là tôi, bé gái là cô!"

Nhìn về phía mình chẳng biết từ lúc nào ngồi bên cạnh nam thân, vừa hòa hoãn vừa khấn trương, trong nháy mắt khấn trương không biết như thế nào cho phải.

"Không cần khấn trương! Tôi cũng là người, nhìn quen là tốt rồi."

"A nha!" Nam thân! Sao có thể không khấn trương đây! Cô khấn trương, đều không biết chính mình làm sao cười rồi.

"cô nhìn xem, nét chữ này có thể là của ba cô."

"Ừm, đúng rồi!"

"Vậy là tốt rồi! học kỳ này tôi chuyển tới trường cô học, chúng ta ở chung một năm trước. Một năm sau tốt nghiệp, chúng ta sẽ đính hôn. Chờ đến khi cô đủ tuổi, chúng ta sẽ kết hôn!"

"A..." Không phải đâu! Kết hôn sao!!!!

Bùi Á Hạo cầm qua menu, chậm rãi xem."Tôi không đẹp trai sao?"

"Không phải, anh rất đẹp trai!"

"Vậy cô cho rằng, tôi không có tiền nuôi cô sao?"

"Không!" Anh tám tuổi xuất đạo, một lần là thành công nổi tiếng không thể ngăn cản, may mắn.

bản thân đã sớm có mấy trăm triệu, còn có dưới danh nghĩa mình đầu tư công ty, sản nghiệp, nhà lầu!

"Vậy là cô cảm thấy tôi đối với cô không phải thật tâm sao? hoặc là cô ở trên báo chí nhìn qua bất luận cái scandal về tôi sao?" Anh cười nhạt nhìn cô, cặp mắt đào hoa tã mị để cho người ta hoàn toàn không chống đỡ được.

An Chi Mạnh mờ mịt lắc đầu.

"Vậy là tốt rồi rồi! Tôi cam đoan sẽ không vượt quá giới hạn! Đính hôn, tất cả cổ phần tài sản của tôi, đều để dưới tên của cô. Chỉ cần phát hiện tôi có bất luận hành vi gì vượt quá giới hạn đối với cô không tốt, đại khái cô có thể làm cho tôi tịnh thân."

Anh luôn luôn làm việc gọn gàng, anh ưa thích cô gái này, trực tiếp gọn gàng mà linh hoạt biểu đạt ý nghĩ của mình.

"A..." miệng há to, đồ dẫn nhìn anh.

Sự tình có phải phát triển quá nhanh một chút hay không? "Cái kia, tôi có..." Bỗng nhiên cảm giác cánh tay bị người kéo một phát, cả người rời khỏi chỗ ngồi, xoay người một cái tới gần một vòng tay ôm ấp.

mùi hương quen thuộc, để cho cô không dám ngẩng đầu.

"người phụ nữ của tôi, không cần anh phí sức."

Cận Tư Hàn trầm mặt ôm chặt lấy cô trong ngực, cô gái này rõ ràng không dám để cho cô ở một mình.

Cô ngược lại thì tốt, chờ khi mình sớm về đến nhà, bóng người đã không có rồi.

Cùng về nhà, xem anh làm sao trừng trị cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Không cho phép nghe người đàn ông khác tán tỉnh

Đầu An Chi Mạnh ngoan ngoãn chôn ở trong ngực của anh, không dám ra đến! Cô có thể cảm giác được người đàn ông này rất tức giận, vô cùng tức giận không bình thường.

Bùi Á Hạo cười nhạt nhìn anh. "Ngài là tổng thống sao! Hạnh ngộ."

Cận Tư Hàn thờ ơ đảo qua một cái, trực tiếp mang theo cô gái nhỏ trong ngực không dám xuất đầu, đi ra ngoài cửa!

"Tổng Thống tiên sinh, tôi nghĩ ngài quên rồi. Các người còn chưa có đính hôn, tôi thế nhưng có tin vật định tình của cha mẹ hai bên. Cô chính là vị hôn thê của tôi danh chính ngôn thuận." Anh cố ý đem bốn chữ danh chính ngôn thuận nói rất nặng.

Cận Tư Hàn bỗng nhiên quay người, thân thể cao lớn đứng trước mặt của anh.

Trên cao nhìn xuống bằng nửa con mắt, như quân lâm thiên hạ.

Bùi Á Hạo cười nhạt đứng dậy, ý cười dịu dàng nhìn anh.

Một người trên thân tán phát ra bá khí nồng đậm, một người trên thân tán phát ra gió xuân ấm áp.

Một người là hùng sư trên thảo nguyên, một người là hồ ly phúc hắc ấm áp như xuân.

Hai người một loại kỳ tích, khí thế ngang nhau.

Cận Tư Hàn nhìn người đàn ông trước mắt, người đàn ông này làm anh đột nhiên phát giác nhìn rất quen mắt.

Cẩn thận chu đáo ngắm thật lâu, sắc mặt càng đen như đáy nồi. Người này không phải là nam thần tối hôm qua hai mắt cô dán lên xem phim truyền hình sao!

Nhớ tới tối hôm qua, cô nói ưa thích.

hoi lạnh quanh thân, tự động điều cho tới âm vài lần.

Thô bạo trực tiếp ôm cô, đi ra ngoài cửa.

Bùi Á Hạo không sợ chết chậm rì rì nói: "Thân ái, tôi ở trường học chờ cô nha!"

An Chi Mạnh run một cái, cô có thể cảm giác rõ ràng được người đàn ông này nghe thấy câu nói kia, lãnh ý quanh thân theo thân thể giống điều hoà không khí, lạnh chết công người.

từ trong ngực anh lên ngẩng đầu nhìn anh chăm chăm.

"Không cho phép nghe người đàn ông khác tán tỉnh!"

Giọng băng lãnh, làm cho cô run một cái, nhanh chóng cúi đầu xuống không dám cãi lại.

cúi đầu thấp xuống, bị anh một đường đưa đến tòa thành.

Nhìn thấy anh đóng cửa phòng, đáy lòng run một cái.

Anh sẽ không tức giận, bạo lực gia đình sao?

Nhanh chóng thoát khỏi xa anh mấy bước, đứng xa xa nhìn anh. "em thề, em và anh ta thật không có gì! Anh ta nói là vị hôn phu của em, cũng chỉ là mong muốn đơn phương, không có bất kỳ quan hệ gì với em, thật đó!"

"Ừm - hừ." thân thể cao lớn, mang theo khí thế bức người, từng bước ép sát.

An Chi Mạnh từng bước lui lại, cho đến khi thối lui đến mép giường phòng ngủ, cô sắp khóc rồi.

ngược lại ngài có lời cứ nói đi! Làm gì dùng khí thế hù chết người!

Vừa lui về phía sau, bỗng nhiên ngã xuống giường.

Nhìn thấy thân thể anh cao lớn, hơi cúi xuống, gương mặt anh tuần hoàn mỹ yêu nghiệt cách mặt mình chỉ có mười centimet, cả người bị anh nhốt trong lồng ngực rộng lớn.

Giương mặt không khỏi đỏ bừng."Cái kia... Chúng tôi thật không có gì!"

"Ủm! Anh ta đẹp trai hay là tôi đẹp trai!" Mắt đen thâm thúy, nhìn chăm chú chút biểu lộ trên mặt cô.

ngũ quan cô đều cười vắn vẹo rồi."Đương nhiên là ngài đẹp trai, ngài đẹp trai! Ngài thế nhưng là ông xã đệ nhất quốc dân Nước R, anh ta mới bài danh thứ ba!"

"Ủm, hiểu biết trái lại đầy đủ rõ ràng!" Mắt đen tán phát ra khí tức nguy hiểm, xem ra, người này không thể không trừ.

lần này An Chi Manh thật sự muốn khóc, không phải chính mình nói thẳng anh đẹp trai, tại sao phải hóa rắn kè sát, tự tìm đường chết!

"Cái kia! mọi người đều biết sự thật, không phải tôi tìm hiểu mới biết!"

"Ủm hừ!" Anh rõ ràng không tin, cô gái nhỏ này chỉ cần nói láo, con mắt sẽ chớp không ngừng.

Cô thật sắp khóc, kiểu này không mắng cô không đánh cô, cũng không nói nặng lời.

Chỉ là khí tức toàn thân anh cũng dọa người ta đến muốn khóc, đặc biệt là lời nói băng lãnh còn ôn nhu, để cho cô cảm giác rung mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Thùng dấm lật ra tổng thống cũng già mồm

"Ông xã, anh mới là ông xã của em, em yêu anh nhất mà."

Sắc mặt tốt một chút như vậy, mắt đen vẫn là thâm thúy đáng sợ."Cậu ta mấy tuổi xuất đạo!"

Vừa nhắc tới nam thân của mình, cô lập tức hào hứng, bầm bầm đốt tay.

"Bùi Á Hạo, năm tuổi xuất nghệ, xuất nghệ mười năm. Tác phẩm đầu tiên là tiên hiệp truyền. Anh ấy chưa từng vướng vào scandal gì, tài sản có mười bộ bất động sản, công ty Tam Gia, 46 cửa hàng mất xích liên minh. Nhà tại nước E, tám tuổi mẹ mất, một tay cha nuôi lớn, năm ngoái cha cũng qua đời rồi. »

Cận Tư Hàn càng nghe, sắc mặt càng khó coi.

Quyền tay siết chặt hơn, nhìn cô cứ thao thao bất tuyệt.

Anh lạnh giọng cắt ngang."Vậy anh thì sao?"

"Anh không phải tổng thống một nước sao?" Cô nháy mắt vô tội nhìn anh, thấy anh sắc mặt trầm xuống, lập tức rút cổ lại.

Mình nói sai gì sao? Sao sắc mặt anh lại khó coi như vậy?

Được lắm, nói về người kia thì một bài diễn văn dài đằng đặc, vậy mà nói về mình chỉ khái quát trong mấy câu.

Xem ra, anh cần phải tu bổ kiến thức cho cô về mình thôi.

Giương mặt lạnh lùng, đứng dậy, dẫn theo một đám người rời đi.

Anh về phòng mình, đóng cửa.

Trực tiếp bấm điện thoại cho thư ký."Trong vòng nửa canh giờ, tìm tất cả tư liệu về Bùi Á Hạo cho tôi. »

"Rõ, Tổng Thống tiên sinh!" Thư ký rất ngạc nhiên, làm sao tổng thống lại hứng thú với một ngôi sao như vậy.

Giống như Tổng Thống tiên sinh từ khi biết An tiểu thư, những chuyện cần sai bảo cũng dần chệch khỏi quỹ đạo.

Nửa giờ, thư kí trực tiếp sưu tập một phần thông tin, sau đó gửi đến hòm thư của tổng thống.

"Leng keng..."

Cận Tư Hàn mặt đen mở tư liệu ra, tư liệu vô cùng chi tiết, anh cũng vô cùng cẩn thận xem xét, càng xem mặt càng đen lại.

Mãi đến khi nhìn thấy một tấm hình, tay run một cái.

Đây là một tấm hình cũ đã ố vàng, đôi phụ nữ trẻ đứng trò chuyện dưới tán cây hoa quế.

Họ cười vui vẻ nhìn hai đứa nhóc đang chơi đùa, bé trai ôm bé gái, một mặt ghét bỏ.

Bé trai ngưu quan tính xảo, có đôi mắt đào hoa.

Bé gái mập mạp, dễ thương! Đôi mắt to tròn vô cùng sinh động.

Cận Tư Hàn đen mặt bình tĩnh nhìn hai bàn tay đang nắm tay nhau, hận không thể trực tiếp chém đứt hai bàn tay đó.

Anh còn chưa được ôm cô khi cô còn bé, thế mà tên kia lại dám!

Trên tư liệu hiện rõ, bọn họ thực sự từng có hôn ước.

Sự thật này, khiến anh càng thêm khó chịu.

Người kia thế mà còn chuyển đến trường cô học, nói sẽ đợi cô.

Trường học đó làm sao anh dám để cô theo học nữa chứ.

Nghĩ lại, trường cô học là trường truyền thông, mà trường đó chính là trường tốt nhất rồi.

Coi như chuyển trường cho cô, cũng không thể cam đoan, người kia không chuyển theo tới trường mới.

Nghĩ như thế nào, cũng chỉ có thể để cô năm nay nghỉ tới trường mới được.

Sang năm, người kia khẳng định là tốt nghiệp rồi. Tạm nghỉ học một năm, đến lúc đó lại để cho cô đi học tiếp là được.

Ngày thứ hai, An Chi Manh vừa rời giường ăn xong điểm tâm, liền bị quản gia nhét cho một đồng văn án lớn.

Cô khó hiểu. "Quản gia đại thúc, những thứ này là?"

"Những thứ này là tư liệu từ nhỏ đến lớn về tổng thống, còn có tư liệu về tài sản của Tổng Thống tiền sinh, sản nghiệp của tập đoàn Cận thị. Tổng Thống tiền sinh nói, cô nhất định phải ghi nhớ từng chữ từng chữ, nửa chữ cũng không thể sai! Ngài ấy sẽ kiểm tra!" Quản gia cũng rất buồn bực, tổng thống tại sao có thể phân phó như vậy.

Nhìn mười mấy bản tư liệu trong tay, cô thật muốn khóc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Trang bị đã đến, chỉ kém bổ nhào

An Chi Manh hiểu kì mở ra.

Không thể không nói sự thông minh của người này quả nhiên là không thể chê, mọi thứ đều hoàn mỹ khiến người ta phải ngưỡng mộ.

Cô vốn cho rằng Kha Trạch Vũ 8 tuổi đã lên đại học kia là thiên tài của thiên tài rồi.

Không nghĩ tới người ta vừa mới biết đi đã bị cha mẹ nhốt tâm cho đi học Taekwondo, vừa biết nói chuyện đã bị cha mẹ cho đi học phát triển toàn diện.

Từ nhỏ tới lớn không hề được rảnh rỗi chút nào. 7 tuổi đạt đai đen taekwondo, 7 tuổi trúng tuyển đại học.

Tất cả thành tích trong hồ sơ của anh đều đạt đến bậc thiên tài của thiên tài.

Những kĩ năng phòng thân anh cũng đã học hết, tất cả các lĩnh vực đều trải nghiệm qua.

Năm anh 15 tuổi, đã học xong khoa tiến sĩ, có thể chỉ huy đội thị vệ chiến đấu, điều tra phản trình sát, tránh né, kĩ năng đánh nhau tay đôi, bắn súng đều

thành thực.

Trong ba năm này, anh bên cạnh tổng thống tiền nhiệm học cách quản lý một quốc gia, còn có quản lý tập đoàn Cận thị của gia đình.

Mười tám tuổi, tổng thống tiền nhiệm thoái vị, anh lên ngôi. Trong mười năm, anh giữ cho nước R phồn vinh hưng thịnh.

Trong mắt người khác, đây có lẽ là quá trình huy hoàng, để cho người ta hâm mộ.

Nhưng cô lại cảm thấy có chút đau lòng. Toàn bộ thời gian của anh đều dành cho nước R và tập đoàn.

Căn bản không có tự do, không có suy nghĩ của mình, cũng càng không thể tùy ý làm mọi thứ.

Lật đến phần sản nghiệp của tập đoàn Cận thị, phần này có 3 bản lớn.

Tùy ý lật, cô liền kinh ngạc đến trợn mắt há miệng. Xem đến phần sau đã biến thành tim đập rộn lên, lật tiếp nữa, thật không còn từ gì có thể diễn tả cảm xúc rồi.

Đây quả thực là quá giàu có, sản nghiệp này trải rộng toàn cầu rồi. Tại mỗi quốc gia đều chiếm phân lượng không nhỏ

Truyền thống này như đã có hơn ngàn năm vậy, ngàn năm trước tổ tiên của Cận thị đã sáng suốt dọn sẵn đường lui cho con cháu.

Cho nên mỗi thế hệ của Cận thị sau này đều thông minh tuyệt đỉnh, nhiều đời tích lũy mà nên! Vậy đơn giản là không cho bất luận kẻ nào vượt qua mình.

Sau cùng, cô trực tiếp gấp tư liệu lại, không muốn để mình bị bệnh tim phát tác.

Cô cũng nghĩ không ra, nhiều sản nghiệp như vậy, tổ tiên Cận thị sao không chia nhiều phần cho con cháu.

Tùy ý lật ra tư liệu về Cận thị, cảm thấy mình thật kiên cường khi quyết định xem tiếp.

Kết quả, mở ra xem, vẫn khiến cô tim đập chân run.

Mỗi tòa thành bảo còm kềm theo hình và giá cả.

Nhìn qua, thấy rõ tòa thành qua các thời đều được cải tiến hơn trước.

Đây có lẽ là do vợ của tổng thống các đời trước tu sửa.

Mà phong cách nhất trí, hẳn là bọn họ không thể ở lại tòa thành, để tổng thống cải tạo lại.

Đang đọc tư liệu thì người giao hàng tới, nhìn trang bị bên trong, có chút kích động.

Nhìn đồng hồ vừa hay đã tám giờ, đúng giờ anh về nhà ăn cơm tối.

Cô nhanh chóng đem đồ thu dọn xong xuôi rồi đứng lên, đi xuống lầu, cùng lúc anh về nhà.

An Chi Manh vội vàng đi lên phía trước cầm cặp công văn cho anh "Ônh xã anh về rồi! Đói bụng không!"

Cận Tư Hàn mắt nhìn cô gái có hành động không bình thường, không biết cô lại định bày ra trò quý gì nữa đây

Mỗi lần, chỉ cần cô có ý nghĩ xấu xa nào đó, cô đều trở nên cực kì thân thiện với mình.

Bị ánh mắt ý vị thâm trường nhìn chăm chú, cô vội vàng dời ánh mắt.

"Lại đây nào, đây là rau xanh anh thích ăn nhất. "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Đánh không chết nói nhìn phim thần tượng

Anh nhặt nhẻo nhìn đồ ăn trong mâm, giữ im lặng bỏ vào trong miệng.

An Chi Manh thở dài một hơi, cũng may anh không hỏi chuyện về tư liệu.

Cận Tư Hàn ăn một miếng, buông đũa, nhìn cô. "Tư liệu thế nào rồi."

"Ách..." Thật sự là bị dọa sợ. "Em đói rồi, ăn cơm ăn cơm! Chú quản gia, đầu bếp hôm nay làm đồ ăn cực kỳ ngon."

Nhìn cô giả bộ không để ý, anh cũng không vạch trần.

Trong phòng khách, chỉ có thanh âm dao nĩa va chạm.

Nửa giờ, Cận Tư Hàn ăn xong.

Anh cầm khăn lau khóe miệng, kiên nhẫn chờ cô ăn.

An Chi Manh nôn nóng! "Anh rảnh lắm sao?"

"Bận lắm!"

"Vậy anh đi làm việc trước đi! Không cần chờ em." Cô phất phất tay, ra hiệu anh có thể đi rồi.

Cô cứ nhất quyết đuổi mình đi như vậy, anh càng không vui.

Cận Tư Hàn bình ôn tựa vào ghế, mắt đen nhàn nhạt nhìn cô. "Đã ăn xong sao?"

"Không! Em còn rất đói rất đói, vẫn có thể ăn tiếp!" Anh tại sao còn chưa đi a! Không phải muốn bắt mình hết học hết cả đồng tư liệu dày cộp đó thật chứ? ỉ!

Tư liệu đó có đánh chết cok cũng không nhớ hết nổi. Cô cũng chỉ xem qua cho biết một chút, hoàn toàn không ghi nhớ được thứ gì vào đầu.

Khó khăn kêu quản gia mang thêm phần cơm tối ra, có trời mới biết bụng cô đã hết sức chứa rồi.

Bữa tối ngon miệng, hiện tại ăn vào lại cảm thấy là một loại ngược đãi.

Thấy anh vẫn ngồi trên bàn cơm, nhàn nhã đọc báo.

Cuối cùng cô đành chịu thua trận, không muốn tổn thương dạ dày của mình nữa.

"Ăn no rồi?" Anh đặt báo xuống, lạnh nhạt nhìn cô.

"Ăn no rồi!" Cô ngược lại hoàn toàn uể oải.

"Lên lầu, anh kiểm tra xem em học được bao nhiêu."

Quản gia nhanh chóng kéo ghế, nhìn hai người một một sau đi lên lầu, đáy lòng mặc niệm giùm An tiểu thư.

Cô theo sau anh, yên lặng vào phòng, yên lặng đóng cửa phòng.

Ngồi đối diện với anh, mặt vô tội. "Thật sự muốn kiểm tra sao?"

"Ừm!" Cận Tư Hàn tay cầm lên tập tư liệu lịch sử trường thành. "Tờ thứ nhất! Đọc!"

Cô khỏ sở, cà lăm đại khái vài ba câu, sau đó vụng trộm nhìn anh mặt ngày càng đen.

Đáy lòng càng thêm hoảng

"Ba!" Cận Tư Hàn vắt tư liệu trên bàn trà, mặt lạnh lấy nhìn cô. "Hôm nay, em làm những gì?!"

"Đọc tư liệu!" Cô tuyệt đối sẽ không nhận mình đã xem phim truyền hình đâu.

Cận Tư Hàn đứng dậy, đi đến thư phòng, sờ tay sau lưng máy tính.

Còn ấm, sắc mặt trầm xuống. "Em xác định, em không xem phim thần tượng?"

Chỉ thấy cô cười híp mắt. "Xem chút thôi, còn lại em rất nghiêm túc đọc tư liệu. Nhưng anh cũng biết, đọc như vậy cô cũng cực khổ. "

Thấy anh mở máy tính, đáy lòng cô chấn động.

Quả nhiên, cô thấy anh mở lịch sử ra xem những phim mình đã xem qua.

Yên lặng xoay người, lấy tay che mặt. Hóp lưng lại như mèo cẩn thận từng li từng tí đi ra ngoài cửa, hiện tại không đi, đợi đến lúc anh bùng nổ thì chỉ có nước chết.

Một bước, hai bước, mười bước...

"An Chi Manh! Em đứng lại đó cho anh!"

Cô lén nhìn qua kẽ tay, chỉ thấy người nào đó toàn thân tỏa ra hàn khí"Cái kia... Em đau bụng, muốn đi vệ sinh"

"Thế sao?" Mặt âm trầm, nhìn cô.

"Đương nhiên! Em thực sự đau bụng." Bỗng nhiên che bụng, biểu cảm cũng trở nên vụn vẹo.

Sau đó cô vội vàng quay người, phát phát tay với anh."Em đau bụng, đi vệ sinh đã, có gì chờ em ra rồi nói sau. "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Ai cho phép em giày xéo bản thân

Vừa đi hai bước, liền cảm giác tay bị người níu lại, cả người xoay tròn một cái.

Đợi cô mở mắt ra, lập tức nhìn thấy gương mặt người đàn ông phóng đại.

"Oa! Tư Hàn, anh không biết là anh rất rất đẹp trai đâu! Lông mi của anh dày và dài! Còn có da thịt màu lúa mì khô khoắn. Mũi anh thật thẳng, không phải hàng giả đó chứ? Còn có..."

Anh trầm mặt, không thể nhìn được nữa quá lớn."Im miệng!"

Cô ngậm miệng, yên tĩnh, thật sự không vui chút nào!

Cô đọc tư liệu về anh, trăm chỗ hờ cả trăm, vậy mà lại vanh vách đọc được tiểu sử của người đàn ông khác.

Không chỉ vậy còn dám xem phim tên đó đóng, đánh chết cũng không chịu nhận.

Đáy lòng dấm thưng có thể đổ thành biển lớn."Không đọc hết, không cho phép đi học!"

"A! Không phải chứ! Anh không phải nói, em mang thai liền có thể đi học sao? Anh đường đường là tổng thống một nước, sao có thể không giữ lời!"
Đọc xong những thứ này, còn không bằng đánh chết cô đi cho rồi.

Còn nửa tháng nữa khai giảng!

Cô kích động như thế, chẳng lẽ là muốn đi gặp người đàn ông kia?

Bỗng nhiên đứng dậy, hất tay coi ra."Vậy đến khi em mang thai thì nói chuyện!"

Nhìn bóng lưng phẫn nộ của anh, cô khó hiểu.

Cô nói sai sao? Rõ ràng là anh đưa điều kiện cho cô mà.

Anh hôm nay tâm trạng không tốt, liệu cô có nên bỏ nhà không???

Tốt hơn hết là không đi.

Từ trong ngăn tủ, cô lôi ra đạo cụ sớm đã chuẩn bị xong.

Nhìn những thứ đồ này, nghĩ nghĩ.

Đai đeo màu vàng, phía sau là một mảnh lụa mỏng trong suốt. Váy mới đến dưới mông một chút xíu, chân trong nháy mắt kéo dài không ít.

Cặp mông cong vút, như ẩn như hiện, đường cong có lẽ có lỗi, da trắng nõn nà.

Một đầu mái tóc đen nhánh, tùy ý đánh rối tung ở sau ót.

Chân rất không quen giẫm lên một đôi cao gót 10cm, mỗi điểm thêm son, nhìn qua cũng có chút quyến rũ.

Cô nhìn mình trong gương, đẹp như hoa đào, eo mảnh như liễu, có chút hài lòng.

An Chi Manh cố luyện tập sao cho có nụ cười thật mê hoặc.

Khoác áo khoác mỏng, lúc này mới kéo cửa phòng mình, tự tin đi đến phòng cách vách.

Rón rén đi tới thư phòng, quả nhiên thấy anh đang làm việc.

Thanh âm mềm mại ba phần. "Ông xã, đã trễ như vậy, chúng ta cùng ngủ đi!"

Yếu ớt cởi áo khoác ngoài, hai tay ghé vào cạnh cửa, chân nhẹ nhàng lau sạch lấy chân ngọc của mình.

Ánh mắt mị hoặc liếc liếc anh.

Cận Tư Hàn vừa quay đầu, hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhìn cô gái cạnh cửa, mắt đen chìm xuống.

Bỗng nhiên đứng lên, vọt tới trước mặt của cô, nhặt lên áo khoác trên đất, thô bạo choàng lên người cô. "Ai bảo em mặc những thứ này?"

"Anh không thích?" Trên TV không phải đều diễn như thế sao? Trên baidu cũng đã nói, đàn ông đều thích phụ nữ quyến rũ.

Làm sao anh lại có vẻ như đang tức giận vậy.

Cận Tư Hàn choàng áo kín lại cho cô "Ai cho phép em tự giày xéo bản thân vậy?."

"Giày xéo???" Cô mê mẩn nhìn về phía anh.

"Ai dạy em mấy thứ này?" Nếu như cho anh biết là ai đem cô gái thuần khiết nhà anh làm hư, anh nhất định lột da người kia.

Cô thận trọng quan sát sắc mặt anh. "Không có người nào dạy em hết! Anh không thích?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Không đau, em khóc cái gì

"Ai nói cho em, anh thích những thứ này?"

Anh từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ không thiếu phụ nữ. Phương pháp quái lạ, nhiều vô số kể, nhưng anh cũng khinh thường.

Rũ thấp đầu nhỏ, như đưa đám. "Em còn tưởng rằng anh thích! Em đặc biệt vì anh chú tâm chuẩn bị." Thanh âm mềm nhũn, mang nước nở nhàn nhạt.

Đáy lòng anh mềm nhũn, ôm cô ngồi ở trên ghế. "Anh không cần em tận lực lấy lòng!"

"A!" Có cảm giác mất mát.

Thấy cô rất không vui, bất đắc dĩ giải thích: "Anh thích em! Phụ nữ của anh, không cần lấy lòng anh, chỉ cần cô sống vui vẻ là được rồi."

"A!" Đáy lòng có cảm động vô hình.

"Tốt lắm! Em đi chơi đi! Anh còn có việc!" Sờ mái tóc của cô, đầu nhớ tới lời Tống Húc, hận không được đánh chết người nọ.

Nửa năm! Hoặc là tìm được người máu gấu trúc! Rốt cuộc muốn anh nhìn bao lâu!

"A!" Từ đầu tới đuôi cô đều mê mẩn, đứng lên đi ra ngoài cửa, đầu đang suy nghĩ miên man.

Anh là Tổng thống cao cao tại thượng, ông xã công dân toàn nước R công nhận. Mảnh khoe nhỏ như vậy, nhất định là không hữu hiệu.

Tiếp theo nên dùng chiêu gì! Thật phiền! Có một ông xã ưu tú quá mức, ngay cả sách lược dụng ngã cũng không đơn giản.

Đầu suy nghĩ bậy bạ, ánh mắt căn bản không nhìn đường.

Đột nhiên cảm giác đạp phải cái gì, chân trượt một cái.

"A..."

"Đông... Phanh..." Tự do bay, hoa lệ té lăn trên đất.

Mắt nhìn trần nhà, một mảnh đen như mực, làm sao càng nhìn càng thấy đen giống như lòng mình!

Cận Tư Hàn nghe tiếng nhanh chóng chạy tới, thấy con người cô chuyển cũng không chuyển ngo ngoe nằm ở đó.

Tim đập rộn lên. "Manh Manh! Em đau nơi nào? Ngã đau không?" Cánh tay dài duỗi ra, ôm cô vào trong ngực.

Con người An Chi Manh chậm rãi chuyển động, về mặt đưa mắt nhìn anh.

Chợt ôm lấy cổ anh, trực tiếp khóc lớn. "Ô ô ô ô..." Đòi mình thật là tồi! Để cho cô một xử nữ trong sáng đi bỏ nhà tới không thuần khiết, xử nam Tổng thống kiến thức rộng, đây không phải là còn khó hơn lên trời sao.

Nghĩ đến mình còn có nửa tháng thì phải đi học, đừng nói mang thai, ngã nhào vào anh là một vấn đề lớn.

Càng nghĩ càng cảm thấy một màu đen, càng nghĩ càng ỳ khuất, càng ỳ khuất càng thương tâm, càng thương tâm càng khóc.

Nước mắt rào rào rơi.

Cả người Cận Tư Hàn cũng luống cuống, bàn tay không ngừng vỗ nhẹ sau lưng cô.

Rất sợ cô khóc nức nở, hỏi cô nửa ngày, cô nửa chữ không nói chỉ khóc, để cho cả người anh cũng hoảng phải không biết làm sao.

"Manh Manh, em nói cho anh nơi nào đau? Anh đưa em đi bệnh viện."

An Chi Manh thấy anh định mang mình đi bệnh viện, vội vàng dùng khóc, đầu nhỏ từ trong ngực anh chui ra.

"Em ngã không đau! Nơi này khắp nơi đều là thâm, làm sao có thể đau!"

"Không đau, em khóc cái gì?" Anh từ nhỏ đến lớn đều không khóc, ở trong thế giới quan của anh, khóc cho tới bây giờ đều là khái niệm rất mê mang.

Ánh mắt ai oán nhìn anh. "Em tình nguyện không được!" Cô sao dám không biết xấu hổ nói, em khóc cũng là bởi vì em không đẩy ngã được anh! (ý nói chuyện XXOO nha)

Đây chẳng phải là mặt mũi, đều mất hết!

Cận Tư Hàn thấy trên người cô quả thật không có miệng vết thương, cũng yên lòng.

An Chi Manh ai oán nhìn anh, người đàn ông này cũng không biết dỗ mình sao?

Ngã không đau cũng là ngã. Dỗ mình sẽ chết, sẽ chết!

Tức giận từ trong ngực anh đứng dậy, lắc chân mới vừa đi hai bước, cả người trong nháy mắt ngã về phía sau.

Chờ cô lần nữa mở mắt ra, nhìn thấy chính là bị Cận Tư Hàn đụng ngã.

Nháy nháy con mắt, cái này thì đụng ngã? Vậy bước kế tiếp?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Tổng thống kiêu ngạo cưỡng hôn

Hình như là cưỡng hôn, sau đó dùng sức cởi quần áo.

Đầu thấp xuống, hướng môi mỏng tới gần.

Cách môi đỏ mọng chỉ có không tới một cm, đột nhiên cảm giác cả người mình cũng ngồi dậy.

Cận Tư Hàn hốt hoảng đỡ cô dậy, khăn trương nhìn cô. "Em không có sao chứ!"

"Em không có sao! Em có thể có chuyện gì?" Thiết là, cũng sắp hôn, thật vất vả có được dừng khí!

"Anh cho là em gần té xỉu!" Vẫn là không yên tâm kiểm tra cô, không có phát hiện vấn đề, lúc này mới yên lòng.

"Té xỉu?"

"Ừ! Em không phải mới vừa nhắm mắt lại sao, đầu cũng nghiêng xuống. Anh cho là em té xỉu!"

Anh cũng phát hiện mình hình như là khăn trương quá mức.

Bây giờ An Chi Mạnh siêu cấp muốn té xỉu! Tổng thống thật sâu sắc, ngài có muốn tình thương(EQ) thấp như vậy hay không!

Đôi mắt ánh mắt anh chân thành khăn trương, dung nhan tuấn mỹ, thấy thế nào giống như đều không cách nào tức giận.

Cô không thể không đỡ trán, ở đáy lòng gầm thét, đáng dấp anh đẹp trai, anh nói cái gì cũng có lý.

Cận Tư Hàn thấy cô thật giống như mất hứng, nghĩ lại mình mới vừa rồi nơi nào chọc cô mất hứng???

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không cảm thấy mình mới vừa rồi nơi nào chọc cô mất hứng.

An Chi Mạnh bắt đầu đi đứng dậy, rồi Tổng thống đại nhân để cho mình muốn tự sát.

Lần đầu tiên ngã nhào, thất bại.

Trở về phòng, nhanh chóng nghiên cứu chiến lược.

Cô phát giác chỉ số thông minh anh cao bao nhiêu, tình thương (EQ) kém bao nhiêu!

Cùng người như vậy nói yêu thương, coi như muốn biết lãng mạn, đều là muốn người tức chết!

"Gào khóc ngao..." Ở trên giường lật tới lần đi, vẫn là không ra biện pháp gì tốt, đảo mắt thì phải đi học.

Hạt giống không có, làm sao mang thai!

Lăn qua lộn lại một đêm, đều không có đối sách tốt.

Dứt khoát mở hai tay, hai mắt nhắm một cái, cùng Chu công ước hẹn.

Hôm sau phòng họp cao ốc Tổng thống.

"Tổng thống tiền sinh, chuyện ngài phân phó, cơ bản đã hoàn thành! Những người kia cầm tiền, cũng đã giam con gái mình."

"Tổng thống tiền sinh, con gái nhà những phú hào kia, cũng nhận được điện thư, cũng quản con gái mình tốt lắm. Cũng bảo đảm, các cô sẽ không lại tới cao ốc Tổng thống gây chuyện."

"Ừ!" Tròng mắt Cận Tư Hàn để trống, đầu lập đi lập lại suy nghĩ chuyện tối ngày hôm qua. Tối hôm qua mình rốt cuộc nơi nào chọc cô tức giận? Cô lại là từ nơi nào lấy được quần áo.

Anh không nhớ có chuẩn bị cho cô quần áo như vậy.

"Tổng thống tiền sinh, bọn họ còn dâng lên một trăm hai chục ngàn áy náy, đưa lễ mọn cho ngài, tỏ vẻ áy náy." Người đàn ông nói dè dặt, ai cũng biết Tổng thống cho tới bây giờ không thu lễ.

Người ta cũng căn bản không lạ gì lễ người khác, lần này anh cũng là bởi vì thu lễ người khác, không phải không làm như vậy.

"Ừ!"

Người đàn ông kinh ngạc nhìn Tổng thống, anh đồng ý nhận? Đây quả thực là so với ban ngày gặp quý cũng khó gặp.

"Tổng thống, ngài đây là đáp ứng nhận?"

Cận Tư Hàn lấy lại tinh thần, nhìn người đàn ông. "Nhận lấy cái gì?"

Người đàn ông nói dè dặt. "Những phú hào kia vì mình con gái tạo thành khốn khổ cho ngài, cho ra lẽ mọn, hy vọng ngài nhận lấy!"

"Anh biết quy củ của tôi." Lời nói lạnh nhạt, lại để cho người chần động.

"Tôi biết, Tổng thống."

"Ừ, không có tan họp sao!" Bước nhanh đứng dậy, rời phòng họp.

Đến phòng làm việc mình, mở máy vi tính ra kết nối.

Video đầu kia kết nối, người bên kia đang ở một nơi âm áp như xuân nghỉ phép.

Tay cầm ly rượu, ngả ngón. "Người bạn rộn, ngài tìm tôi có chuyện gì!"

Cận Tư Hàn trầm mặc mấy phút, chậm rãi mở miệng. "Làm sao biết phụ nữ suy nghĩ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Hoa - Nhật được

"A! Ngài không nói đùa chứ! Ngài còn cần hiểu phụ nữ! Ngài cho tới bây giờ không phải là không gần phụ nữ sao?" Trong đầu nhớ tới lần trước trò chuyện mừng anh là chỉ biết phụ nữ, anh cười càng thêm liêu lĩnh. "Tổng thống cao cao tại thượng, ngài sẽ không yêu người khác đi!"

"Cậu có tin hay không, cậu nói thêm nửa chữ nữa, tôi lập tức để cho cậu chạy trở về nước!" Tròng mắt đen tằm ra khí tức mãnh liệt.

"Phải! Coi là người ác! Nói quyền thế."

Hai người thao thao bất tuyệt! Người phụ nữ là thế nào, tôi nói cho anh. Tâm phụ nữ sâu xa, nhưng tổng kết cũng mấy giờ!" Nói tới phụ nữ, anh am hiểu nhất.

Bên ngoài đã lên đèn.

Cận Tư Hàn ngồi ở trong xe, nhìn tiệm bán hoa ngoài cửa xe.

Suy tư nửa giây. "Dừng xe!"

"Sao vậy, Tổng thống tiên sinh!" Tài xế ngừng xe ở ven đường.

Thân thể Cận Tư Hàn cao lớn, vừa đi vào tiệm bán hoa lập tức để cho người để mắt nhìn kỹ.

Bà chủ nhanh chóng tiến lên nhiệt tình. "Vị tiên sinh này, ngài là mua hoa cho người yêu sao?"

"Ừ!" Nhìn hoa trước mắt hoa cả mắt, lần đầu mua hoa, có loại cảm giác không biết thế nào.

Bà chủ nhiệt tình giới thiệu mấy loại hoa cho anh. "Ngài nhìn, hoa này đại biểu tình yêu nhiệt liệt, hoa này đại biểu..."

"Toàn bộ!" Nếu không biết suy nghĩ gì, trực tiếp vung tay lên bao trọn.

Bà chủ ngạc nhiên mừng rỡ vạn phần, dừng lại một phút mới phản ứng được lời anh.

"Tiên sinh, ngài nói, lấy toàn bộ?"

"Ừ! Tốc độ nhanh lên." Nhìn đèn bên ngoài, giờ phút này, cô gái nhỏ hẩn ở nhà chờ mình ăn cơm tối đi!

Bà chủ cũng sắp mừng đến chảy nước mắt, nhanh chóng gọi mấy nhân viên tiệm, lanh lẹ bỏ túi.

Nhanh hơn nữa, cũng tổn hao hơn nửa giờ.

Mang tất cả hoa lên xe, phát hiện xe cũng không đủ, trực tiếp để ở trên xe hộ vệ phía sau.

Tràn đầy bốn xe hoa, đột ngột như vậy đặt ở trong xe hộ vệ.

Mua hoa xong, Cận Tư Hàn mới hải lòng trở lại lâu đài.

Trở lại lâu đài, đúng như dự đoán nhìn thấy cô đã ngồi ở trong phòng ăn đợi mình ăn cơm tối.

Có tối hôm qua thảm bại, hôm nay An Chi Mạnh ngoan không ít. Ngoan ngoan ngồi ở trên ghế, chờ anh cùng nhau dọn cơm.

Cận Tư Hàn ngồi ở trên ghế, nhìn hộ vệ đặt một bó hoa một bó hoa ở trên bàn ăn, đặt ở trước mặt cô.

An Chi Mạnh mê mang nhìn đủ để mở một cái tiệm bán hoa, rất mê mang nhìn anh. "Những thứ này là? Đưa cho em?"

Trên mặt Cận Tư Hàn nhanh chóng thoáng qua vẻ lúng túng! "ừ! Vừa vặn có tiệm bán hoa sập tiệm. Anh thuận tay cầm về, nghe nói, phụ nữ cũng tương đối thích hoa!"

Lời nói rất thờ ơ, nhưng trông mắt đen chăm chú nhìn chăm chăm cô.

Nhìn hoa trước mắt, cô cười.

Cô phát hiện, người đàn ông này có lúc vẫn là rất đáng yêu!

Tiệm bán hoa sập tiệm, mượn có như vậy, cũng ra.

Mím chặt môi đỏ mọng, không để cho mình cười ra tiếng. "Em thích, cảm ơn."

"Ừ, thích là tốt!" Lúng túng quay đầu qua, không nhìn tới cô cười khanh khách. "Quản gia, dọn cơm!"

"Đúng vậy, Tổng thống tiên sinh!" Quản gia nhanh chóng rời phòng khách, đi tới phòng bếp, cũng không nhận được nữa nhỏ giọng cười ra tiếng. "Ha ha ha..."

Nhanh chóng phân phó người giúp việc, nói đầu mang thức ăn lên.

Thu thập nụ cười, lúc này mới nghiêm trang đi trở về phòng khách.

An Chi Mạnh cười híp mắt ăn bữa ăn tối, nụ cười nhàn nhạt nhìn người đàn ông nghiêm trang ăn bữa tối.

"Ai dạy anh mua hoa đưa cho phụ nữ, để cho phụ nữ vui vẻ?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: PK xấu bụng mềm manh

Lúng túng quay đầu qua, ánh mắt dịu dàng không nhìn tới. "anh đã nói, đúng lúc tiệm hoa đóng cửa. Thuận tay nhặt về."

"A! Thuận tay - nhặt về!" Cười híp mắt nhìn anh. "Vây xin hỏi tổng thống đại nhân, cửa hàng bán hoa nào đóng cửa vậy? em cũng thuận tay đi nhặt về, ngài cảm thấy thế nào?"

"Khục khục... Ăn cơm đi!" dung nhan yêu nghiệt lóe lên một chút xấu hổ rồi biến mất.

Mắt đen thanh lãnh nhìn món ăn, ưu nhã mà cao quý cắt bỏ bít tết.

An Chi Mạnh Nhìn thấy bộ dáng anh làm ra vẻ, ý cười nơi khóe miệng càng lúc càng lớn, không nhận được cười.

môi mông của Cận Tư Hàn hơi hơi giương lên, cười yêu nghiệt mà mỉa mai.

Thanh âm trầm thấp. "Cười vui vẻ như vậy."

"Đúng vậy! Làm sao không cho phép a!"

"Cười vui vẻ như vậy, anh nghĩ tư liệu của em có hẳn là không sai biệt lắm!" Anh cười xinh đẹp, mắt đen mang theo nồng đậm trêu ghẹo.

"Cát..." nụ cười trên mặt nở ra trong nháy mắt, Nhìn thấy nụ cười xinh đẹp mỉa mai hoặc, hảo tâm cô vỡ ra.

Cũng không cười nổi nữa, cúi thấp đầu yên lặng ăn bữa tối.

Anh cười xinh đẹp, mắt đen nhàn nhạt ý cười.

Quản gia ở một bên lén che miệng cười khẽ.

An Chi Manh tức giận bắt bình ăn xong bữa tối, không thể bỏ mặc người đàn ông không có phong độ, một mình lên lầu.

Quản gia nhìn thấy tổng thống đại nhân tâm tình vui vẻ, có chút bận tâm.

Này làm sao còn không đi đồ dành đi!

An Chi Manh phụng phịu thật lâu trong phòng, cũng không thấy anh đến dỗ mình, lần này lại tức giận thật rồi.

Mở phim thần tượng ra, cố ý mở âm thanh rất lớn.

Nhìn thêm vài phút đồng hồ, thấy anh còn chưa tới, đem tất cả cửa đều mở ra.

Đứng bên cạnh cửa, nghe được tiếng vang rõ ràng, lúc này mới hài lòng trở lại phòng của mình.

Ngồi trên ghế dựa, bắt chéo hai chân, đặc biệt khoa trương hai mắt tỏa sáng xem truyền hình.

Bên tai nhảy bén nghe được tiếng bước chân, cố ý lớn tiếng tán dương. "Oa! Rất đẹp trai! Đáng người hấp dẫn! Wow! Đẹp trai ngây người, ánh mắt mê hoặc để cho người ta sáng khoái!"

Cận Tư Hàn trầm mặt, đứng ở sau lưng cô, Nhìn thấy người đàn ông bên trong phim thần tượng quen thuộc làm cho người ta chán ghét.

"Tắt đi!"

Cô tự nhiên bắt chéo hai chân, không nhìn anh.

Cái người đàn ông này, còn lý luận, không dỗ mình còn hung dữ với mình như thế.

"Tắt đi!" Biết rõ cô cố ý chọc giận mình, nhưng anh nghe cái miệng nhỏ nhắn nói ra lời tán dương, vẫn muốn xé nát người đàn ông trên TV kia.

"không tắt! Anh làm thế nào!" Cô cũng phát cáu, được không.

khuôn mặt nhỏ quật cường ngẩng lên nhìn cô, nghiêng cái đầu nhỏ, ánh mắt phiến qua không nhìn cô.

Vì người đàn ông này, thế mà cô tức giận với mình?

Mắt đen thâm thúy, hiện ra nồng đậm lãnh ý.

Cánh tay dài duỗi ra. "Bốp!" trực tiếp khép lại laptop!

An Chi Manh tức giận mở laptop ra, ánh mắt không nháy một cái xem phim thần tượng.

"Bốp..." laptop bị cánh tay dài khép lại lần nữa.

Tức giận mở laptop ra lần nữa, trừng anh một chút.

"Bốp..." laptop khép lại lần nữa.

An Chi Manh mở máy tính lần nữa, hai tay ôm laptop, không cho anh khép lại.

Cận Tư Hàn duỗi cánh tay dài ra, dùng sức trực tiếp giành lấy máy tính.

trong nháy mắt An Chi Manh đứng dậy, nhảy chân làm sao cũng với không tới máy tính, tức giận rồi! "Cận Tư Hàn, anh có ý gì! Đưa máy tính cho em."

"Không cho phép nhìn!" Cô lại vì người đàn ông khác tức giận với mình, mắt đen hội tụ ánh sáng lạnh lẽo.

Bỗng nhiên quay người, tay cầm máy tính, đi ra ngoài cửa.

Cảm giác được cánh tay bị người tóm lấy, không nhìn cô gái nhỏ sau lưng nắm chặt mình, trực tiếp kéo cánh tay cô cùng đi.

Chương 205: To gan, gài bẫy cho tổng thống

An Chi Manh tức giận, người đàn ông này thế mà lợi dụng mình thân cao lực lớn khi dễ mình như vậy.

Trực tiếp giơ chân lên, liền hung hăng đạp bấp đùi anh.

Thấy chân anh hơi cong một chút, trong nháy mắt đoạt đi máy tính trên tay.

Hai người xô đẩy qua lại, lỡ tay thất thủ. "Bốp..." máy tính rơi trên mặt đất.

không khí giữa hai người khàn trương, biến đến mức vô cùng quỷ dị.

"Oa..." An Chi Manh khóc đặc biệt lớn, đặc biệt ủy khuất.

Ngồi xồm trên mặt đất, khóc lớn tiếng.

Cận Tư Hàn sững sờ đứng ở nơi đó, nhìn thấy cô khóc thương tâm như vậy, chân tay luống cuống.

Mắt đen nhìn anh thật lâu, nện bước đi ra cửa.

"Oa..." người đàn ông này thế mà không đỡ mình, còn đi rồi! Đi rồi...

Lần này là khóc thật, anh thế mà hung dữ đối với mình, còn quay đầu bước đi.

Càng nghĩ càng thương tâm, càng thương tâm càng khóc thò không ra hơi.

Cận Tư Hàn đi xuống dưới lầu, giống quản gia cầm một cái bánh ngọt cô thích nhất, nhanh chóng lên lầu.

Đợi anh lên lầu, trông thấy cô ngồi trên mặt đất giống như đứa trẻ khóc thương tâm gần chết.

Tâm hơi đau, thân thể cao lớn ngồi xồm ở bên cạnh cô, yên lặng nhìn cô khóc.

An Chi Manh thấy anh trở về, nhào vào trong ngực của anh, cố ý đem nước mũi mình lau trên áo sơ mi đắt tiền của anh.

Ánh mắt giao hoạt chuyển động, tiếng khóc dần ngừng lại.

Không nhìn anh đưa tới khăn giấy, động tác khoa trương đem nước mũi đều lau trên người anh.

Cận Tư Hàn khẽ nhủ mảy nhìn áo sơ mi, đưa cho cô một ly nước ấm "Uống đi!"

Khóc lâu như vậy, xác thực khát rồi! Không chút khách khí cầm ly nước uống lên.

Thấy cô ổn định cảm xúc, anh ôm cô vào trong ngực, cầm bánh ngọt bên cạnh, ngồi ở trên ghế sa lon.

Đem bánh ngọt đưa cho cô, thấy cô cầm bánh ngọt ăn lên, tâm nói lỏng một chút xiu.

Bánh ngọt đã ăn xong mấy miếng, thế mà người đàn ông này không có nói một câu an ủi!

Cô rất mất mát!

Ủy khuất bĩu môi. "anh hung dữ với em!"

"anh không có!"

"anh có! anh còn ném máy tính của em, còn đẩy em!"

"anh không có..." trong đầu hiện lên lời Ngải Luân. "khi người phụ nữ tức giận, vô luận nói cái gì, vô luận anh có hay không, anh nói anh sai là được rồi! đừng hòng mưu toan lý luận với phụ nữ, lúc này người phụ nữ là không có thể nói lý."

mắt anh nhìn đôi mắt đỏ hoe, tim hơi nhói nhói.

"anh sai..." Một chữ cuối cùng, anh thủy chung nói không nên lời! Cảm giác là lạ, anh thủy chung không nghĩ ra mình sai chỗ nào.

ánh mắt cô đỏ rùng rục nhìn anh. "anh sai cái gì?"

"anh..." Nhìn thấy khuôn mặt cô tỉnh táo, cuối cùng vẫn bị mềm lòng. "anh sai rồi!"

Quay đầu qua, mắt nhìn nơi xa, che giấu bối rối của mình.

An Chi Manh vô cùng kinh ngạc như nhìn thấy Quý, nhìn tổng thống kiêu ngạo trước mắt.

Vừa rồi anh nói anh sai, không phải là mình bị đốic sao! "vừa rồi anh mới nói anh sai lầm rồi sao?"

"Ừm!" giọng nói nhạt nhẽo, mắt cũng không nhìn cô, thùy chung nhìn phương xa.

"Phốc..."

Hôm nay anh không bình thường, nhưng dù sao so với trước kia tình thương thấp để cho người ta chỉ trong vài phút sụp đổ rất nhiều rồi.

Cười híp mắt ngồi vào trong ngực của anh, tay nhỏ nghiêm túc ôm đầu của anh.

Bốn mắt nhìn nhau. "Hôm nay không phải ai dạy anh cái gì rồi sao."

"Không!" Mắt đen nhanh chóng hiện lên xấu hổ.

"A! Không có! Vậy anh nói một chút anh sai rồi hả?" Cười híp mắt gài bẫy anh.

bàn tay Cận Tư Hàn cầm hai tay của cô, để cho cô an phận ngồi trên đùi của mình. hiện tại cô gái này càng ngày càng không sợ mình, còn dám gài bẫy cho mình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Ở quán Cafe, không gặp không về

"Còn muốn ăn điểm tâm gì không?"

người đàn ông này thật không có ý nghĩa, chuyển đề tài nhanh như vậy.

Bất quá, dồn ép anh gấp không dễ chơi rồi. "em còn muốn ăn bánh ngọt Phù Dung!"

"Tốt! Buổi tối ăn ít một chút, đi ngủ sớm một chút! đội lát nữa quán gia lấy cho em" thả cô ở trên ghế sofa, thân thể cao lớn đi ra ngoài cửa.

đồng thời đi ra, thuận tay mang Laptop nằm trên đất đi.

Tay nhỏ nâng cằm lên, nhằm chán chơi điện thoại di động.

Tùy ý lật ra Microblogging. Phát hiện chính mình đã bị phun thành một đồng cặp mộng cũng không bằng.

Nói cái gì chính mình bức tổng thống lấy tiền chặn miệng của bọn họ, còn uy hiếp người nhà của họ.

Các loại mắng chính mình là kỹ nữ lầu xanh, Bạch Liên hoa, lời nói buồn nôn.

Tóm lại một câu, cũng là sẽ không bỏ qua cho mình.

Trực tiếp coi nhẹ khẳng khái của các cô, mấy vụn tin, cũng là hiện ra trước hai mắt cô lần nữa

Tùy tiện mở ra đều là mắng mình, lật xem đến sau cùng cô đều chẳng muốn mở ra rồi.

Thu thập tin nhắn, phát hiện một ảnh chân dung đặc biệt nhìn quen mắt.

Mở ra xem, đúng là nam thần của mình.

ngón tay trượt ra có chút hơi hơi run rẩy, ấn mở tin nhắn.

"Này! Tôi ở quán Cafe bên bờ sông chờ cô, nhớ kỹ đến nha! ngày mai tôi sẽ đi tìm cô, trước khi chúng ta kết hôn vẫn là muốn bồi dưỡng một chút tình cảm. nếu cô không đi ra, tôi trực tiếp tới tòa thành tìm cô."

Tìm mình, hẹn hò sao??

Nam thần cùng mình hẹn hò! Ngấm lại thật kích động!

mắt hoa si nhìn ảnh chân dung, đột nhiên chen vào một gương mặt anh tuấn yêu nghiệt tà mị bá đạo, trong giây lát run rẩy.

Chính mình đã có người đàn ông khác, sao có thể suy nghĩ lung tung!

Ngày mai khẳng định không thể đi! Nhanh chóng trả lời tin nhắn. "Ngày mai, tôi không rảnh, thật ngại quá!"

"Leng keng..."

Không nghĩ tới anh trả lời nhanh như vậy, mở ra tin nhắn.

"cô không đến, tôi liền đi!" Nâng trán, người này nhìn thấy dễ nói chuyện, làm sao cũng bá đạo như vậy!

Ngày mai khẳng định là không cho anh ta đến tòa thành, cô không hoài nghi chút nào anh biết tòa thành mới ở đâu.

Nhưng mình làm sao có thể chuẩn bị gặp anh một lần, sau đó nhanh chóng trở về nhà! sẽ không bị anh bắt lấy, sẽ không bị anh hiểu lầm đây?

"Đúng rồi, để Nhu Nhu hoặc là Huyền Huyền giúp mình đi từ chối thì tốt rồi!"

Muốn đến nơi này, trực tiếp bấm điện thoại cho Huyền Huyền. "Huyền Huyền, ngày mai cậu có rảnh không?"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói lười biếng. "Không! Làm sao rồi hả?"

"Không có thì thôi, tôi tìm Nhu Nhu đây! Cậu nghỉ ngơi đi!"

"Ừm!"

Cúp điện thoại, gọi điện thoại cho Nhu Nhu lần nữa. "Nhu Nhu, ngày mai cậu có rảnh không?"

"Có! tổng thống nhà cậu canh gác cậu trốn rồi! Tôi cho cậu biết, đừng tưởng rằng chính sách anh chuyên chế, những người kia an phận rồi. Đây chẳng qua là mặt ngoài, cậu vẫn nên cẩn thận một chút!"

"Được rồi! Biết rồi! ngày mai cậu có rảnh giúp tôi đi một chuyến tới quán cà phê bên bờ sông, giúp tôi gặp một người nói một câu thôi!"

"Được rồi, gặp người nào, nói lời gì!"

"Bùi Á Hạo! nói với anh ta tôi không rảnh đi gặp anh ta rồi!" Như vậy cũng chưa thực sự đi!

Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói bén nhọn. "An Chi Manh, cậu nói người nào."

"Bùi Á Hạo!"

"cậu nói Bùi Á Hạo nào!" giọng trong điện thoại dị thường kích động.

Các cô ba tính cách hoàn toàn trái ngược, nhưng chỉ có đối với một sự kiện phá lệ thống nhất ý kiến.

là đều yêu nam thần Bùi Á Hạo!

Yêu si mê, các cô cố chấp tiến quân làng giải trí như thế, cũng là vì để gặp mặt nam thần này.

An Chi Manh cũng rất kích động, đem chuyện của bọn họ nói kỹ càng với cô ta một lần.

Bên kia truyền đến âm thanh kích động đinh tai nhức óc. "An Chi Manh, cậu đi ****! Yên tâm đi! Cậu an tâm làm tổng thống phu nhân đi! nam thần này tôi giúp cậu thu thập!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Anh là vị hôn phu của Mạnh Mạnh?

Điện thoại truyền đến thanh âm bén nhọn. "An Chi Mạnh, cậu nói ai."

"Bùi Á Hạo đó!"

"Cậu nói Bùi Á Hạo nào?!" Giọng người kia kích động vô cùng.

Các cô ba tính cách “trông đánh xuôi, kèn thổi ngược”, nhưng chỉ có một chuyện là vô cùng ăn ý.

Tất cả đều yêu nam thần Bùi Á Hạo này!

Yêu si mê, họ bất chấp tiến quân vào làng giải trí, cũng chỉ vì có thể gặp nam thần này mà thôi.

An Chi Mạnh cũng rất kích động, đem chuyện tình của họ kể lại với hai cô bạn.

Bên kia truyền đến tiếng hét đỉnh tai nhức óc "An Chi Mạnh, cậu đi chết đi! Yên tâm đi! Cậu cứ an tâm mà làm tổng thống phu nhân của cậu đi! Nam thần này tớ thu nạp giúp cậu!"

Cúp điện thoại, đáy lòng vẫn có chút muốn đi gặp nam thần.

Không liên quan đến tình yêu, đó đơn giản là thần tượng mình yêu mến bấy lâu a!

Nam thần đột nhiên xuất hiện trong cuộc sống, có ai không muốn chứ!

————— hôm sau, tại quán cà phê —————

Vì gặp nam thần của mình, Nhu Nhu quyết định dành cả đêm để chọn ra bộ váy xinh đẹp nhất, tôn lên dáng người quyến rũ của cô.

Chân mang giày cao gót, trang điểm nhẹ nhàng.

Cô liếc mắt một cái liền thấy Bùi Á Hạo ngồi ở quán cà phê, một mình một chốn.

Khóe miệng nhợt nhạt tươi cười, nụ cười ôn hòa.

Đôi mắt hoa đào đầy tà mị, khiến ngũ quan càng thêm nổi bật, hấp dẫn trí mạng.

Anh nhìn xa như một thần sĩ, nhìn gần lại giống yêu nghiệt.

Ôm lấy trái tim đang không ngừng nhún nhảy, cô từng chút một tiến lại gần nam thần của mình.

Rốt cục cũng nhìn thấu người thật rồi, anh so với trong TV đẹp khiến người ta chảy máu mũi.

Hai mắt mê trai nhìn anh, thậm chí còn quên luôn mình nên nói cái gì.

Bảo vệ ngăn cô lại. "Chào cô, nơi này của chúng tôi đã được Bùi tổng bao trọn, có phải cô đi nhầm rồi không?"

"A! Không, không, tôi đến tìm anh ấy. " Thấy thần tượng bối rối không biết mình là ai, cô mạnh dạn vẫy vẫy tay. "Xin chào! Tôi là thần tượng của anh. Không, không, nói sai rồi, anh là fan của tôi! Không đúng, anh là thần tượng của tôi, tôi là fan của anh."

"Anh biết không! Tôi thần tượng anh suốt năm năm! Sở thích sở ghét của anh, tất cả tôi đều biết! Mỗi bộ phim anh diễn, tôi đều xem qua. "

Cười nhìn cô gái nóng bỏng, đáng yêu trước mặt.

Anh tháo mắt kính, cầm tay cô. "Cám ơn sự yêu thích của em"

Thần tượng bắt tay mình! Cô ngơ ngác nhìn tay mình, cô thề, cô đời này cũng không muốn rửa tay.

"Xin hỏi, cô còn có việc gì sao?" Bùi Á Hạo thấy cô không có ý định rời đi, liền cười nói.

Nói xong lại tiếp tục quấy cà phê mắt xa xăm nhìn bên ngoài cửa.

Ôn nhu phục hồi tinh thần, mới nhớ tới mục đích mình tới đây.

Cô trực tiếp đẩy bảo vệ, ngồi xuống đối diện anh. "Anh đang đợi Mạnh Mạnh sao! Cô ấy nhờ tôi tới, nhờ tôi chuyển lời, cô ấy sẽ không đến đây."

Ánh mắt si ngốc nhìn tuấn nhan của anh, đúng là quá đẹp trai!

Đôi môi đỏ mọng kia, nếu được hôn lên, hẳn là thích thú vô cùng.

Bùi Á Hạo nhìn về phía cô gái đang hám sắc nhìn mình. Những cô gái yêu mến mình, anh gặp qua nhiều rồi.

Nhưng cô lại trực tiếp và thẳng thắn như vậy.

"Cô nói cô là bạn của Manh Manh?"

"Đúng vậy! Anh nói anh là vị hôn phu của Manh Manh, đó là thật hay giả?"

Anh cười nhìn cô, nhận lấy ly cà phê bồi bàn mang tới, đưa cho cô "Cô cảm thấy tôi cần nói dối?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Anh ấy là của tôi

Ngắm lại, cũng đúng. "Vậy có thể nói tôi nghe, sao anh lại là vị hôn phu của Manh Manh không? Manh Manh giờ là người của Tổng thống, anh nên sớm bỏ ý nghĩ đó đi."

Một người là ông chồng quốc dân, có tiền có quyền có nhan sắc, quan trọng là còn chiều chuộng Manh Manh như con gái mình.

Một người là người đàn ông các cô si mê suốt năm năm, cũng có tiền có sắc, quan trọng cũng là một người tốt.

Những người đàn ông hoàn hảo trên thế giới này cũng không nhiều lắm, thế nào cô không hề may mắn được chạm qua một lần?!

Bùi Á Hạo đối với lời của cô, cười cười không có giải thích, "Nam chưa cưới nữ chưa gả, thế kỉ 21 tự do luyện ái, cạnh tranh công bằng! Tôi không nghĩ là tôi cần rút lui."

Hai người nói chuyện với nhau rất vui, hàn huyên nửa nhiều giờ vẫn lưu luyến không rời đi.

Lúc cô ra về, hoàn toàn không phát hiện còn có một cô gái theo sau cô, đi vào lối ngoặt.

"Cô nói đều là thật?"

Giả Thụ Phi cười phong tình vạn chủng, con ngươi đen ngập trời hận ý.

Cô có chết cũng không tha cho con bé kia. Cô không thể nào quên được, cảm giác lũ dân đen xâm chiếm trên cơ thể mình như thế nào.

Ngay cả sản nghiệp cha mẹ vất vả gây dựng cho mình cũng vì cô ta mà tan nát.

Nếu không phải cô đối với hắn còn chút giá trị, sớm đã bị hắn bức tử.

Cô còn sống thì nhất quyết không để cô ta chết được tử tế! Dựa vào cái gì mà người cao quý như cô lại bị con tiện nhân như vậy giẫm đạp lên?

"Giả tiểu thư, cô hiện tại hai bàn tay trắng, cô cảm thấy lúc này cô có gì đáng giá để tôi lừa?"

Con ngươi đen hiện lên chút tàn nhẫn, lạnh lùng nhìn người phụ nữ trước mặt. "Tốt lắm! Về sau chúng ta hợp tác vui vẻ."

"Đương nhiên, tôi cũng không hy vọng của Á Hạo của tôi bị cô ta lừa! Anh ấy là của tôi." Trong mắt cô gái có sự cố chấp điên cuồng.

Hai người châu đầu ghé tai hơn mười phút, sau đó nhìn nhau cười.

"Vậy phiền Giả tiểu thư rồi! Tôi còn có việc, đi trước."

Giả Thụ Phi nhìn theo bóng lưng cô gái nghiêng răng ken két.

Cô thề, dù phải dùng bất cứ thủ đoạn gì, cô nhất định sẽ khiến những kẻ dám khinh thường mình phải trả giá đắt.

An Chi Manh lật xem sở hữu phác thảo nam thần công lược thù tặc, phát hiện chỉ số thông minh so với anh vô cùng thấp.

Nếu không, kêu cô làm com?

Hình như nấu cơm với phác thảo chả có chút liên hệ nào! Càng nghĩ cũng không biết làm sao để phác thảo anh.

Phiền nào lẫn lộn trên xô pha. "Ngao ngao ngao ngao... Sao lại khó như vậy a!"

Di động vang lên, cô cầm điện thoại mới thấy là số của Nhu Nhu, lúc này mới nhớ ra, hôm qua cô nhờ Nhu Nhu đi cự tuyệt nam thần giúp mình.

"Nhu Nhu, thế nào."

Đầu dây bên kia truyền tới giọng nữ. "An Chi Manh, cậu đúng là mệnh tốt đó! Nam thần người ta nói, nam chưa cưới nữ chưa gả, cạnh tranh công bằng, nhất quyết không rút lui!"

"Ách..." Nếu trước đây cô nghe được tin này, khẳng định sẽ nhảy múa hưng phấn điên cuồng.

Mấy ngày mấy đêm ngủ không yên, hiện tại cô nghĩ sắp tới cũng sẽ ngủ không yên. Hoàn toàn không hưng phấn, đoán chừng sẽ là sầu bi.

Dựa vào sự bá đạo của người kia, anh sẽ không bóp chết Bùi Á Hạo đó chứ.

Quốc gia này do anh định đoạt, nhưng nếu cô biện hộ giúp chp nam thần, e rằng chuyện sẽ trầm hại hơn!

"An Chi Manh, cậu đang nghe chứ?"

"Ừ, anh ta thật sự nói vậy à?!"

"Đừng vậy! Tớ lừa cậu làm gì! Nếu bị tổng thống nhà cậu biết, có khi nào ngài ấy sẽ bóp chết nam thần không!" Chỉ cần là đàn ông, đều không cho phép ai chạm tới người phụ nữ của mình!

"Tớ cũng không biết! Tớ sẽ nghĩ cách!" Cúp điện thoại, phát hiện di động vừa nhận được một tin nhắn từ số lạ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Cô không đến, tôi sẽ

Trượt di động, tay cầm điện thoại run lên, máy rơi xuống thảm.

Cô xoay người nhặt di động lên, xác định mình không nhìn nhầm.

"Leng keng..."

Tay lại run lên, trái tim run run xem tin nhắn.

"Mở cửa, tôi đang ở ngoài cửa sổ!"

Mở cửa? Ngoài cửa sổ! Toàn thân run bần bật, trộm nhìn ngoài cửa sổ, quả nhiên thấy bóng một người.

Cô nhanh chóng đi đến bên cửa sổ, mở cửa cho anh tiến vào.

Anh hôm nay mặc đồ vô cùng thoải mái, khỏe môi nhếch lên tươi cười, vô cùng đẹp trai, không có chút thần thái ngôi sao như trên TV.

Cô ngây ngốc nhìn người con trai vừa nhảy vào phòng mình. "Anh... Anh tới bằng cách nào?" Bên ngoài không phải rất nhiều bảo vệ sao?

"Tôi nói rồi, cô không đến, tôi sẽ tới tìm cô!" Tùy ý ngồi xuống xô pha, không hề để ý việc mình là người ngoài.

"Bên ngoài không phải có bảo vệ sao?"

"Bảo vệ, không thành vấn đề với tôi!" Anh vô tay khinh thường, nhìn căn phòng mộng ảo của cô.

Tổng thống quả thật đối với cô không tồi. "Muốn ra chơi không? Suốt ngày nhốt mình trong phòng cô không thấy buồn sao?"

"Choi? Thật sự có thể đi ra ngoài sao?" Biết rõ nhốt mình trong phòng là tốt cho mình, nhưng cô thật sự cảm thấy mình chẳng khác gì một con chim không thể bay cao tới bầu trời xanh.

"Có thể! Chỉ cần cô muốn!" Khóe môi giờ lên, cười tỏa nắng.

Anh đi lên trước, nắm lấy tay cô, cười thần bí. "Đến lúc đó ôm chặt tôi, nhắm mắt lại, biết không?"

"Ừ!" Thật sự muốn vụng trộm đi ra ngoài sao?

Tay túm chặt lưng áo anh, nhắm chặt hai mắt. Cô chỉ cảm thấy cả người nhẹ bẫng, trong lòng vô cùng hoang mang.

Muốn mở mắt, cũng không dám mở.

"Không được nói!" Bùi Á Hạo cẩn thận leo tường, mắt nhìn chăm chăm đám bảo vệ bên dưới.

Nhún người, ôm chặt lấy cô, nhảy tới bãi cỏ, hai người rút cục an toàn rơi xuống đất.

An Chi Manh cẩn thận nhìn chung quanh, thấy anh có thể trốn được thị vệ, không khỏi thán phục.

Tuy tòa thành có rất nhiều hệ thống theo dõi không thể tránh khỏi, thế nhưng tránh được đám thị vệ, cũng thật sự là người tài ba rồi.

Bùi Á Hạo nắm tay cô, hai người cẩn thận một trước một sau, tránh thị vệ.

Nửa giờ, hai người mới hoàn toàn an toàn.

Bên ngoài tòa thành đã có một chiếc xe màu bạc đậu sẵn, hai người ngồi trên xe thể thao.

Bùi Á Hạo đưa cho cô một đồng hồ "Thay đồ đi. "

Nhìn những thứ trong tay "Thay làm gì? Ở đây có tóc giả, kính râm, còn có đồ hóa trang nữa. "

Bùi Á Hạo bận rộn "Hoá trang đi! Cô không biết cậu hiện tại đang nổi như cồn sao! Cứ như vậy đi ra ngoài không sợ người khác đập chết à?

Cô trừng mắt liếc anh một cái, lúc này mới chịu đội tóc giả lên đầu.

Hai người bận bịu một lúc, An Chi Manh mới hoàn toàn đội xong mớ tóc giả.

Nhìn đồ hóa trang lại thấy bất lực, sau đó lại nhìn anh đang makeup.

Nửa giờ sau, cứ nhiên xuất hiện một cậu trai trẻ vô cùng tuấn lãng, trên mặt còn có tàn nhang!

Nhìn giống anh nhưng lại hoàn toàn không phải anh, thực thực ảo ảo.

Bùi Á Hạo thấy cô nửa ngày không động tay, thúc giục. "Cô muốn ra ngoài hay muốn quay về đây?!"

"Ra ngoài a!" cô cầm đồ trang điểm trang tay, bất đắc dĩ nhún vai "Nhưng không biết làm. "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Lén đi chơi

"Trời ạ! Cô rốt cuộc có phải con gái hay không thế hả?! Không biết trang điểm, rồi còn muốn vào showbiz, đến chịu cô." Tay vươn ra cầm lấy đồ makeup, trực tiếp trang điểm cho cô.

Nửa giờ sau, một người giống lại không giống cô xuất hiện trong gương.

Ngũ quan bình thường, tóc đen cũng đổi thành màu nâu, da thịt trắng nõn cháy nắng đều chút.

"Được rồi, đi thôi!"

"Đi đâu a!"

"Đến nơi cô sẽ biết." Thu dọn mọi thứ xong xuôi, anh bắt đầu khởi động xe.

Không khí bên trong xe thật khiến ngioiwf ta xấu hổ.

Nếu để người kia biết cô đi ra ngoài một mình với anh, khẳng định người ấy sẽ rất tức giận.

"Cái kia! Tôi có thể gọi bạn đi chung chứ? Chúng tôi đã lâu không gặp mặt."

Bùi Á Hạo hiểu ý cười cười. "Cô sợ tổng thống nhà cô ghen à?! Nếu cô không tự nhiên, vậy cứ gọi đi! Tôi không sao cả."

"Ha ha... Cám ơn anh!" Rất nhanh liền gọi đi cho Nhu Nhu và Huyền Huyền, kết quả Huyền Huyền không rảnh, chỉ có Nhu Nhu đồng ý đi. "Cái kia..."

"Cô gọi tôi là Á Hạo đi!"

"A! Vẫn nên gọi là Bùi Á Hạo thì hơn! Đợi lát nữa queo tới chỗ đó thì dừng lại, đón Nhu Nhu. Cậu ấy nói đang ở gần đây."

"Được thôi!"

Xe queo một cái, quả nhiên thấy Nhu Nhu đang đứng ngã tư đường.

An Chi Manh vẫy tay với cô, Nhu Nhu lập tức tiến tới.

"Manh Manh, tổng thống nhà cậu cho cậu ra ngoài à? "

"Không!" Nhắc tới anh, cô tới giờ vẫn có chút lo lắng?

Nhu Nhu ném túi qua một bên, thân mật ôm lấy cô. "Không thả cậu ra ngoài mà cậu dám trốn ra, là gan cũng không nhỏ. Chị đây thích. Vậy định đi đâu chơi? "

"Ha ha..." An Chi Manh ngoài cười nhưng trong không cười nhìn cô.

Xe chạy nửa giờ, cuối cùng dừng lại trước một nơi náo nhiệt.

Bùi Á Hạo đi đổ xe, ga lăng mở xe giúp hai cô. "Hai vị nữ sĩ, mời!"

Hai người đứng trước cửa vào, không dám tin.

"Anh xác định là dẫn chúng tôi tới đây?" Trong mắt cô, anh chính là một đại minh tinh, không nghĩ tới sẽ ăn quán ăn ven đường đâu!

Bùi Á Hạo chẳng quan tâm đi phía trước, đi hòa vào đám người, ngoại trừ đẹp trai hơn mọi người thì không có gì khác lạ.

"Đừng nghĩ nơi này là nơi bán hàng rong, đồ ăn ở đây ngon lắm đó. Đây chính là phố ẩm thực lớn nhất nước R. Hai vị mỹ nữ, muốn ăn gì, cứ gọi tùy ý!"

An Chi Manh và Nhu Nhu nhìn nhau cười, nơi này cũng là nơi ba bọn cô yêu thích.

Nhu nhu lập tức mở nhạc. "Đại Minh tinh, vậy tam tuyệt của nơi này chứ? "

"Đương nhiên là biết! Đi, tôi đưa hai người đi ăn tam tuyệt!" Bùi Á Hạo một thân quàng áo xanh lam, hòa vào đám người nhốn nháo phía trước dẫn đường.

Xuyên qua dòng người, liền thấy một quán nhỏ ven đường.

Bên ngoài một hàng dài người đang xếp hàng đợi, hai người vốn nghĩ anh sẽ chen ngang, hoặc dùng danh nghĩa ngôi sao của mình để lấy đồ.

Không nghĩ tới anh lại ngoan ngoãn xếp hàng cùng các cô, đợi tới lần mình!

Nhu nhu lấy huyích nhẹ tay anh. "Đại Minh tinh, anh cần xếp hàng nữa sao?! Dừng gương mặt của anh là có thể lấy đồ dễ dàng rồi."

"Cô cũng gọi tôi là á Hạo như Manh Manh đi!" Nhìn hàng người phía trước, anh vui vẻ đứng theo hàng lối. "Kỳ thật, tôi thích cuộc sống như vậy vô cùng."

Nhu Nhu tâm lý nhanh chóng nhìn ra chút đau thương nơi khóe mắt anh, tâm liền nhói lên một chút.

Hóa ra, anh cũng chỉ là người bình thường như mình mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 211: Anh họ khó hiểu

Mấy người chờ đợi hơn một giờ, mới có chỗ ngồi xuống.

Nơi này không khí náo nhiệt, lập tức sẽ để cho mọi người thả lỏng, nói chuyện phiếm cũng thoải mái hơn.

Nhu Nhu cười hì hì trên ghẹo. "Á Hạo, anh là định theo đuổi Mạnh Mạnh nhà chúng tôi!"

"Đĩ nhiên! Cô là người phụ nữ duy nhất tôi có hảo cảm!" Cặp mắt đào hoa tà mị, hơi híp, lời nói nửa thật nửa giả!

Thấy ánh mắt Nhu Nhu nhìn mình là lạ, An Chi Mạnh lúng túng!

"Cậu nói nhiều, có ăn hay không."

"Ăn! Có mấy người! Thật hạnh phúc!" Lời nói mang trêu ghẹo cũng mang mùi dấm nhân nhật.

Mấy người com nước xong, một đường đi tới thành phố trò chơi!

Các cô không nghĩ tới, Bùi Á Hạo tới nơi này, giống như một đứa bé lớn.

Chơi các loại trò chơi, cũng thắng, gấp thú bông lại tuyệt nhất.

Đơn giản là ngón tay kia, kẹp kia! Không thất bại!

Con tim thần tượng tan biến, nhưng càng thêm thân thiết.

An Chi Mạnh hưng phấn nhìn hưng phấn kêu to! "Mau, con bò! Tôi muốn cái đó, cái đó!"

"Được rồi! Được cái đó thì đưa cho cô!" Ánh mắt nhắm bò sữa chạy qua, tính toán chuẩn thời gian nó chạy qua.

Tay mát lạnh lẽ. "Ba..." chụp vào con bò sữa đầu tiên.

Nhu Nhu lặng lẽ rút đi ra khỏi tầm mắt hai người, cho hai người không gian.

Bùi Á Hạo vỗ băng ghế bên cạnh mình. "Ngồi ở bên người tôi!"

"Không cần, tôi đứng được rồi!" Ngồi chung một chỗ quá lúng túng.

"Ngồi! Tôi có lời muốn nói với cô!" Khóe môi nhếch lên nụ cười nhân nhật, ánh mắt trời để cho người không dám nhìn thẳng. "Ngồi đi! Cô còn muốn biết chuyện ba cô!"

An Chi Mạnh nhăn nhó ngồi ở bên cạnh anh, ở giữa cách một chút. "Ba anh cùng ba tôi là quen biết thế nào."

"Mạnh Mạnh, cô có nghĩ tới hay không, thân thể ba cô?" mắt Anh nhìn trò chơi, nói thờ ơ. "Nhà tôi thật ra thì cũng coi là gia tộc giàu có! Cô suy nghĩ một chút ba cô làm sao vô duyên vô cớ biết ba tôi."

Lời của anh, lượng tin tức lớn cô không cách nào lý giải.

"Ba tôi quả thật đáng dập anh tuần, cũng thật thông minh! Nhưng..." Nhưng quả thật cô chưa từng nghe qua từ trong miệng bất kỳ người nào nhắc tới thân thể ba, đều biến mất giống như bà nội Liên Gia Gia vậy.

"Ba..." con bò sữa cuối cùng, từ cửa hang rút ra.

Nhặt lên, nhét vào trong tay của cô, thấy cô cự tuyệt, chậm rãi nói. "chớ vội cự tuyệt, nghe tôi nói hết." nhét số lớn đồ chơi vào trong tay của cô.

"Coi như, cô nên gọi tôi một tiếng anh."

"Anh?" Không phải vị hôn phu sao? Biến hóa lớn này?

Bùi Á Hạo nhìn biểu tình cô ngốc nghếch, cười cười đưa tay ra nhéo gò má cô.

"Coi như, tôi đúng là anh họ cô! anh họ thân thích cách mười mấy đời! Chỉ là bởi vì ba cô cùng ba tôi quan hệ tốt, bọn họ mới để cho chúng ta định ước!

Trước kia cô mới sinh ra, tôi còn ôm qua cô, cô còn kề cận tôi không thả! Cho tới sau này xảy ra chuyện kia, từ đây ba mẹ cô biến mất ở tầm mắt mọi người."

Những thứ kia rất xa trí nhớ, anh khi đó còn nhỏ nhớ cũng rất mơ hồ.

An Chi Mạnh nghe đầu óc mơ hồ. "Kia ông nội bà nội tôi đâu?"

"Cái này! Tôi lại không thể nói cho cô! Nếu ba mẹ cô ban đầu cùng mọi người quyết đoạn tuyệt quan hệ như vậy. Ngay cả bọn họ chết, đều không để cho cô đi liên lạc bọn họ, tôi muốn cô cũng không cần đi liên lạc."

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Tạm thời nhân nhượng vì đại cục toàn cầu

Bùi Á Hạo: Tôi yêu cô, cùng cô không liên quan. Chỉ nguyện cho cô được tự do, cùng cô cười cùng cô khóc cùng cô nháo, cùng cô làm những chuyện em muốn làm. Cùng cô lớn lên, bảo vệ cô hạnh phúc.

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng, mang hận ý. "Tôi nói những thứ này, chỉ là muốn để cho cô chớ lúng túng như vậy! Coi như tôi trên danh nghĩa là vị hôn phu của cô, tôi cũng là người nhà duy nhất của mẹ cô! Cô em gái này, tôi thật thích."

Anh nói như vậy, ra vẻ mình hẹp hòi.

Hai người nhìn nhau cười, lúng túng biến mất hầu như không còn.

"Nếu anh là người nhà giàu, vậy ban đầu làm sao sẽ nghĩ đến đi làm ngôi sao? Nhà anh không thiếu tiền!"

"Chờ cô! Cô người không có lương tâm, cả nhà vừa đi là biệt tích. Ba tôi vì tìm các người xài nhân lực vật lực lớn như vậy không có chút tin tức nào. Không có biện pháp, đẩy tôi tới đài cao! Chờ các người đến tìm chúng tôi! Ai biết, chính là mười năm, ba tôi mang tiếc nuối đi. Ông đến chết cũng còn nhớ mong ba mẹ cô sinh hoạt như thế nào! Đề cho tôi đời này vô luận như thế nào cũng phải tìm được cô, không tìm được cô tìm thấy cô, ba mẹ tôi chết đi cũng không cho phép tôi kết hôn!"

Lời anh nói nửa thật nửa giả, để cho cô không biết thiệt giả.

"Vậy nếu như, nếu là cả đời không tìm được?"

"Vậy thì cả đời không kết hôn!" Buông tay không thể làm gì. "Cũng không biết cô có phải con gái tư sinh của ba tôi hay không."

"Phốc..." biểu tình anh chọc cười, gánh nặng con tim cũng ít đi không ít. "Vậy tôi bây giờ có thể coi anh là anh, không phải vị hôn phu!"

(đối xứng hô vì nhận anh em – theo nghĩa tình thân)

"Có thể, chỉ cần người nọ đối với em không tốt, anh vẫn đón lấy em" cặp mắt đào hoa lóe lên ánh sáng khác thường.

Nhu Nhu xa xa thấy hai người trò chuyện xong rồi, lúc này mới đi tới bên cạnh hai người. "Các người nói chuyện phiếm xong, bây giờ cũng sáu giờ! Mạnh Mạnh, cậu không đi trở về, Tổng thống đại nhân nhà cậu có thể về nhà!"

Nhìn điện thoại di động, quả thật sáu giờ! Trên đường trễ nải lâu như vậy, còn phải kẹt xe, đến nhà chỉ sợ sẽ chậm.

Vội vàng đứng dậy. "Bùi Á Hạo, mau đưa em về nhà! Chậm không còn kịp rồi."

"Được!"

Mấy người vội vã rời đi phòng trò chơi, trở lại lâu đài, cũng tám giờ.

hai người vẫy tay, vội vã chạy về lâu đài.

Mở cửa lâu đài ra, quả nhiên thấy Cận Tư Hàn trầm mặt ngồi ở trong phòng khách.

người giúp việc trước mặt anh xếp thành một hàng, phật đứng.

Rón rén đứng trước mặt của anh, cúi thấp đầu, hai tay không ngừng khuấy động.

Đứng ở trước mặt Anh chừng năm phút, Anh đều không nhìn mình, Anh như vậy càng làm cho tim cô đập rộn lên.

Quần gia ở một bên, không ngừng đối với cô chớp mắt, cô cúi thấp đầu từ đầu đến cuối không nhìn thấy.

An Chi Manh nhìn người giúp việc bị mình liên lụy phạt đứng, càng áy náy.

"Ông xã..."

" Ông xã...em sai rồi!"

"Em sai rồi, anh bỏ qua cho em, có được hay không!" Thanh âm mềm nhũn.

Cận Tư Hàn vẫn là không cách nào đối với cô lòng dạ ác độc! Buông báo trong tay xuống, tròn mắt đen nhìn cô.

"Tối!"

"A!" Ngoan ngoãn đứng trước mặt của Anh.

Ánh mắt diễm đạm đáng yêu nhìn Anh, như chó nhỏ bị vứt bỏ."Em sai rồi! Em không nên len lén đi ra ngoài chơi!"

"Ngồi!"

"a!" Ngồi ở bên cạnh Anh, hai chân chụm lại, hai tay rất tiêu chuẩn đặt ở trên đùi không dám lơ đãng.

đáng vẻ Cô đáng thương, để cho lòng Anh cứng rắn hóa thành nước."Các người tất cả đi uống!"

"Dạ, Tổng thống tiên sinh!" Quần gia nhanh chóng dọn dẹp đi.

lúc này Cận Tư Hàn mới chăm chú nhìn cô gái nhỏ trước mắt."Muốn đi chơi, phải không?"

"Không phải vậy, em..."

" nói cho anh, là phải hay không phải!" thanh âm Anh trong trẻo lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 213: Từ đầu đến cuối, không bỏ được

An Chi Manh run một cái, thanh âm nhỏ nhỏ."Thật xin lỗi! em không phải cố ý đi ra ngoài chơi, em... em cũng bị nhốt hơn một tháng, em..."

Cô chỉ là một đứa trẻ mười tám tuổi thích chơi, nhốt ở lâu dài lâu như vậy, cô cũng có ưu tư của mình, có ý tưởng của mình.

Cô phải thỉnh thoảng chơi, càng không phải là chìm hoàng yến. Cô đi ra ngoài chơi, có sai sao?

Anh cả ngày lẫn đêm bận rộn như vậy, buổi tối về đến nhà cũng chỉ là công việc, công việc, hay là công việc!

Cô hiểu Anh bận bịu, nhưng lâu dài lớn như vậy, người giúp việc không thể nào cùng mình tâm sự.

Bạn thân cũng bận rộn, cả ngày lẫn đêm cô giải trí chỉ có máy vi tính cùng lâu đài lạnh như băng.

Lâu đài lớn hơn nữa, thích đi nữa, cuối cùng là vật chết, cô là người sống!

Lâu, cô cũng sẽ muốn đi chơi, cũng sẽ ủy khuất cũng sẽ oán trách.

Càng nghĩ càng ủy khuất, hơi nước hiện đầy hốc mắt.

Thấy cô khóc, thật sâu thở dài!

Đáy lòng cũng hết giận, mình quả thật là không biết làm sao, nhốt cô ở lâu dài.

"Anh không trách em! sau này em muốn chơi, gọi điện thoại cho anh, anh cùng em đi!"

"Anh có rãnh rồi?" Ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Anh, một ngày Anh không phải công việc hai mươi giờ, chỉ ngủ bốn giờ cũng không đủ sao?

"VẬY anh cũng không thể ủy khuất em! em nói đúng! anh không nên nhốt em ở trong nhà tù hoa lệ này."

Cánh tay dài duỗi ra, ôm cô vào trong ngực, nhẹ nhàng dụ dỗ.

Cô gái nhỏ này, mình từ đầu đến cuối không nỡ mắng một chữ.

Nằm ở trong ngực Anh, nghe tiếng tim đập trầm ổn có lực bên tai.

Trong lòng cuối cùng vẫn áy náy, thanh âm nhỏ nhỏ. "Em.. hôm nay em cùng Bùi Á Hạo đi ra ngoài chơi..." Cúi thấp đầu, không dám nhìn Anh.

"Anh biết!" Anh cũng là bởi vì chuyện này mới tức giận như vậy.

Lớn tiếng mắng phần. "anh biết?"

"ừ! Em cho là lâu đài, người khác muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?" Mày kiểem nhủ lại, lời nói có rùng mình nhàn nhạt.

người đàn ông kia không phải gan lớn, Anh ta lại dám chạy đến lâu đài. Rất tốt!

Vội vàng từ trong ngực Anh ngồi dậy, rất chăm chú nhìn anh. "Cái đó! Em thề chúng em đi ra ngoài cũng chỉ là đi ăn một bữa cơm chơi cái trò chơi, em mang theo Nhu Nhu. Em chính là muốn đi cùng anh ấy nói chuyện rõ ràng, còn có..."

Nhàn nhạt nhận lấy cô lời. "Còn nữa, muốn biết thân thể ba em phải không?"

Cô càng thêm kinh ngạc. "Anh làm sao biết?"

"nước R không có chuyện anh có biết hay không!" sáng sớm anh tra rõ lai lịch anh ta, chỉ là có chút chuyện phải là cô gái nhỏ giải quyết, anh không tiện nhúng tay, đây cũng là nguyên nhân hôm nay anh để cho bọn họ đi ra.

Chẳng qua là không nghĩ tới, qua hộ vệ miêu tả, bọn họ chơi vui vẻ như vậy!

Cô lại thích tướng mạo rất quái dị, màu trắng, con nít đỉnh đầu có lông xanh!

người đàn ông kia, còn giúp cô lấy đồ chơi. Khá tốt, người phụ nữ này còn có chút lương tâm, không mang về nhà.

"a!" Nguyên lai, Anh đều biết!"Chúng em nói ra, anh nói anh là anh họ xa của em, không phải vị hôn phu!"

"ừ!" Cô đơn thuần, người khác nói cái gì chính là cái đó!

Anh nhìn ánh mắt cô, cùng là đàn ông anh rõ ràng nhất.

Những thứ này, đều là chuyện của đàn ông, đến lượt chính bọn họ giải quyết.

Tròng mắt đen lóe ánh sáng lạnh lẽo, cúi đầu trong nháy mắt ánh sáng lạnh lẽo rút đi nhu tình như nước. "Đói bụng không! Chúng ta đi ăn cơm!"

"a!" An Chi Manh bị anh mang ngồi ở trên ghế, ngồi ở bên cạnh anh.

Người giúp việc bụng mâm lên, An Chi Manh nhìn mâm thức ăn, biểu tình rất lúng túng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Đừng có ăn nữa, em van xin anh

Cái này không phải là tiệm mì mình ăn giữa trưa sao?

Ôm tâm trạng mất ngủ, ăn một miếng, phát hiện hương vị cùng một dạng, nội tâm của cô đã chảy thành sông.

"Ăn ngon không?" Môi mỏng câu lên nụ cười nhàn nhạt, gương mặt anh tuần yêu nghiệt như trăm hoa đua nở.

"Ha ha... Ăn ngon, ăn ngon!" đây là công thức bí truyền trăm năm, nhà khác muốn làm mùi vị này đều không làm được, không biết anh làm sao làm ra.

Đến tòa thành lâu như vậy, cũng không thấy anh ném qua mì.

Mì rất ngon, cay cô đã nghiền.

Ánh mắt len lén liếc anh, phát hiện gương mặt anh tuần có chút không bình thường!

Giống như có từng đốm lửa, môi đỏ khô gọi càng thêm đỏ quá mức.

Quản gia đúng lúc bung lên một chén nước. "Tổng thống, muốn nấu một phần mì khác cho ngài hay không."

"Không cần, đi xuống đi!" Uống một hớp, miệng lại càng cay xè.

Khớp xương ngón tay rõ ràng, cầm đũa chậm rãi bắt đầu ăn.

An Chi Manh thấy anh biểu lộ rất cổ quái, lúc này mới nhớ tới anh ẩm thực nhất định sạch, xưa nay không ăn đồ ăn không tốt cho sức khỏe.

Tôi nơi này lâu như vậy, cũng không thấy anh ném qua đồ ăn cay, hơn một tháng qua làm cho mình cũng ăn uống thanh đạm.

Thấy gương mặt anh tuần hiện đầy mồ hôi, môi mỏng càng thêm đỏ.

Bắt an đi đến bên cạnh anh, đem ly nước đưa cho anh. "Uống miếng nước đi!"

Lạnh nhạt đón ly nước, ực mạnh miếng lớn.

An Chi Manh lại đưa cho anh thêm một ly nước, thấy anh lại uống rất nhanh.

Nội tâm rất là áy náy. "Không quen, thì đừng ăn!" Vươn tay bưng bát của anh, lại bị cánh tay anh ấn xuống.

Cận Tư Hàn ngẩng đầu nhạt nhẽo nhìn cô. "không phải các người ăn rất vui vẻ sao?"

An Chi Manh. "... " Bảo vệ có cần miêu tả cẩn thận như thế không!

"thứ em ưa thích, tôi đều muốn ném thử! Chỉ cay mà thôi, tập thành thói quen thì tốt! Ăn đi!" Đẩy cô ra, tiếp nhận bát đũa, chậm rãi ăn.

An Chi Manh không thể làm gì ngồi tại vị trí của mình, thấy anh ăn sắc mặt nhăn nhó, môi đỏ càng đỏ.

Một ly nước tiếp theo một ly nước rót vào bên trong bụng, nhưng đôi đũa thủy chung chậm rãi gấp lấy, không có chút ý từ bỏ.

Mì này là mì cay, mấy người bọn họ đều ăn cay.

Chỉ là, không nghĩ tới anh hiểu rõ ràng như vậy.

Xưa nay anh không ăn cay, lần đầu tiên ném thử cũng là mì cay...

Đáy lòng áy náy, càng nhiều.

Thấy anh cầm một bình nước, uống hơn phân nửa, còn không có ý từ bỏ.

Thông suốt đứng dậy, đoạt lấy cái bát, thả sau lưng mình.

Cận Tư Hàn nhìn cô một chút. "Đưa nó cho tôi!"

"Không muốn!" Đem mì để sau lưng mình, chết sống không đưa cho anh.

Anh chỉ ăn một chút liền uống cạn hơn phân nửa nước trong bình. Sắc mặt nhăn nhó, cánh môi đều có chút sưng.

Cô không dám tương tượng, anh ăn xong một bát mì cay này, lại biến thành thế nào!

Cận Tư Hàn đứng dậy, cánh tay dài duỗi ra, liền nhẹ nhàng cướp mì đến tay.

Một lần nữa ngồi trở lại vị trí bên trên, chậm rãi ăn.

Ăn một ngụm nhỏ, liền uống một ly nước lớn, không có chút ý dừng lại.

An Chi Manh nhìn thấy rất khó chịu. "Cận Tư Hàn, anh đừng ăn, anh đừng ăn nữa! em cũng không tiếp tục ăn mì này, em cũng không tiếp tục ăn mì này rồi! Van xin anh, chớ có ăn, chớ có ăn rồi..."

Mì cay đối với cô là người có thói quen ăn cay, không cay không vui mà nói chỉ đủ cay.

Cô không cách nào tưởng tượng một người 28 năm không ăn cay mà nói, cảm nhận ăn cái này là như thế nào.

mất anh lãnh ý biến mất, trực tiếp để quần gia đem mì rút lui rồi.

Đổi lại món chính hôm nay.

An Chi Manh nhìn thấy trước mắt đầu vào đầy một màn, sững sờ, ánh mắt đều quên lau.

Hồi lâu mới phản ứng kịp. "Cận Tư Hàn, anh lại thiết kế tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Đấu pháp cùng với tổng thống phúc hắc

Quần gia lạng lẽ lui xuống, An tiểu thư ngốc này làm thế nào lại là đối thủ của tổng thống phúc hắc!

Cận Tư Hàn mất đen ôn nhu nhìn cô. "em muốn cảm thấy tôi thiết kế em, vậy để cho quần gia bụng mì lên, tôi ăn cho xong."

"Không cần rồi!" cầu khẩn ngồi tại vị trí, ăn bữa tối tinh xảo dinh dưỡng.

Cô cảm giác mình bị thiết kế, nhưng lại xác thực nói không nên lời là anh không đúng.

Là mình chết sống không cho anh ăn, còn nói mình xưa nay cũng không ăn mì, người ta từ đầu tới đuôi đều chưa nói qua không ăn.

Cận Tư Hàn đạt tới mục đích, tâm tình rất vui vẻ.

Nhìn thấy cô tức giận phồng lên mặt bánh bao, càng xem càng thuận mắt.

Rất là vui vẻ ăn xong bữa tối, cô theo người đàn ông kia ăn qua mì, anh làm sao lại để người phụ nữ của mình lại đi ăn đây.

Tâm tình của anh vui vẻ ăn xong bữa tối, liền đi làm việc rồi.

An Chi Manh tức giận ở trong phòng mình, một mình buồn bực.

người đàn ông này quá đáng giận, quá nhỏ nhen, quá bá đạo rồi!

Không được, mình bị thiết kế, tâm tình của anh vui vẻ, tâm tình mình lại bết bát như vậy.

tự mình bị thương không bằng để người bị thương, ánh mắt giao hoạt chuyển động.

Tâm tình không bình thường vui vẻ đi đến phòng tắm tắm rửa, đặc ý tắm rửa.

Mặc nội y, trùm khăn tắm lên, nằm ở trên sàn nhà lạnh băng.

Chuẩn bị sẵn sàng, phóng sinh kêu to. "A..." Một tiếng này đầy đủ bén nhọn, to rõ để sát vách có thể nghe thấy.

Tâm tình vui vẻ nhỏ giọng đếm.

1, 2...

8...

‘bịch...'

Cận Tư Hàn hốt hoảng đẩy cửa vào, điều nhìn không thấy bóng người cô. "Manh Manh, em làm sao rồi hả? em ở đâu?"

"em ở nơi này, em trong phòng tắm!" giọng mềm nhũn mang theo dè nén đau đớn.

Anh đẩy cửa phòng tắm ra, thấy cô trùm khăn tắm nằm trên mặt đất.

Tâm xiết chặt, không nói hai lời cánh tay dài vươn tới liền gấp gấp ôm cô vào trong ngực. "Thế nào, em bị thương chỗ nào rồi hả?"

mặt trái xoan ủa khuấy nhìn anh. "Đau quá, chỗ nào em cũng đều đau nhức! Muốn thối thối!"

"Thối thối?" Biểu lộ có vẻ lúng túng!

"Ừm! Đau nhức đau nhức, thối thối... em muốn thối thối mà!" Ánh mắt càng phát ra ủa khuấy, cúi đầu thấp xuống. "anh không thương em rồi! Đều không giúp em thối thối, đau, em đau quá..."

Cận Tư Hàn gương mặt anh tuần băng lãnh, trong nháy mắt quyết liệt, vỡ thành bột phấn.

Nhìn thấy cô gái nhỏ ở trong lồng ngực của mình nũng nịu, biểu lộ rất mất tự nhiên. "Thối thối... Ngạch..."

"em muốn thối thối, em muốn thối thối... Không thối thối cho em, đau chết em rồi." Cúi đầu thấp xuống, khóe miệng hơi giương lên.

Cho anh thiết kế em nha, cho anh khi dễ em nha!

em không ngay ngắn chỉnh anh, làm sao giảm oán khí từ đáy lòng!

Nhìn thấy anh khó chịu, một dạng biểu lộ, đáy lòng không cao hứng hơn.

Cận Tư Hàn biểu lộ cổ quái nhìn cô. "Thật là, nhất định phải thối thối sao?"

"Ừm!" gật đầu rất chăm chú.

Anh nheo nheo mi tâm, thờ dài thật sâu. "Chỗ nào đau!"

"Nơi này, nơi này còn có nơi này." Chỉ cánh tay mình, nằm ngang ở bên miệng của anh, ánh mắt chờ đợi nhìn anh.

Cận Tư Hàn cầm cánh tay cô, đặt ở bên miệng, lúng túng hỏi lần nữa: "Xác định, muốn thối thối?"

"Ừm! Xác định cùng khẳng định." Nhìn thấy anh như thế không thể làm gì biểu lộ kinh ngạc, trong lòng cô nở hoa.

Cho anh dùng IQ cao lừa em nha.

Anh lần nữa nhìn cánh tay búp sen bên miệng, chậm rãi đặt ở bên miệng.

Hé miệng, nhẹ nhàng thối một cái. Cảm giác khó chịu toàn thân không được tự nhiên, cái này so với đàm phán còn khó hơn nhiều quá.

Đề anh đi đàm phán, dĩ nhiên vài phút giải quyết sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Đau nhức đau nhức, thối cho em

Đề anh đỡ một cô gái, vẫn là một cô gái nhỏ hơn mười tuổi so với mình, với anh mà nói đơn giản cũng là ngày tận thế đều không chút nào khoa trương.

An Chi Mạnh cười híp mắt nhìn thấy anh biểu lộ khó chịu, nội tâm đều nhanh cười rồi.

Không bình thường không bình thường vất vả khắc chế nụ cười nơi khóe miệng, chỉ bộ ngực của mình. "Nơi này cũng đau, thối một chút!"

Mắt đen nhìn thấy hai ngọn núi cao ngất, lóe ra vẻ khác thường.

"em xác định, nơi đó đau nhức?"

"Ừm!"

"Tốt, anh giúp em thối!" Anh sao có thể nhìn không ra cô gái này theo bên mình nào loạn.

Ôm vào trong tay, phát hiện quần áo cô hoàn chỉnh, không có động nước, anh liền phát hiện cô đang nháo

Hắn là bữa tối chính mình thiết kế cô, không để cho cô cao hứng rồi.

Anh cũng vui vẻ dỗ dành! Nhìn thấy này hai ngọn núi cao thẳng.

Môi mông hơi hơi giương lên, cười tà mị.

Hơi cúi đầu xuống, thổi thổi hai ngọn núi.

Càng thổi đầu càng thấp, môi mông băng lãnh tựa trên hai vú mềm mại.

Môi mông khe động, chẳng khác nào hôn lên hai ngọn núi một lần.

bầu không khí mập mờ, để cho cô có chút hưng phấn, nương theo một chút bất an.

"hà, em là để anh thổi, không phải để anh hôn!"

"anh tới gần chút nữa, thổi mới có gió lớn! mới nhanh thôi!" nụ cười tà mị nơi khóe miệng mang theo vẻ du côn cười xấu xa.

An Chi Manh hô hấp căng thẳng, người đàn ông này muốn hay không muốn yêu nghiệt như thế!

ngay cả nói lưu manh, đều bị cô cảm giác đang tán tỉnh.

Mang tai không tự chủ được đỏ lên, giọng mềm mại. "nơi đó em không đau, không muốn anh thổi nữa."

"Làm sao có thể không đau! Nó nói với anh nó đau quá!"

Cô gái nhỏ ngồi dậy, thật làm anh hận không thể trực tiếp làm cô nằm xuống.

Nhưng nhớ tới lời Tống Húc, mắt đen trầm xuống.

Môi đỏ mọng tựa vào ****, chậm rãi thổi nhiệt khí.

Mang đến từng đợt cảm giác tê dại, để cho cô ngượng ngùng.

Cảm giác được **** mát lạnh, cúi đầu phát hiện anh vậy mà dùng đầu lưỡi **** lộ ra hai vú.

Oanh...

Cả người đều nóng lên. "anh đang làm gì?"

Cận Tư Hàn không ngừng đầu trả lời rất nghiêm túc. "Nó nói nó đau, để cho anh hôn nó!"

Cô dờ khóc dờ cười, người đàn ông này nói láo đều một vẻ nghiêm túc như thế.

Cảm giác được từ hai ngọn núi truyền đến cảm giác tê dại, xấu hổ hận không thể tìm cái động chui xuống dưới.

"nơi đó em không đau, thật không đau rồi!"

"Là sao? Có thể nó nói nó rất đau! Không được, anh lại muốn giúp em thổi một chút!" Anh rất là chăm chú dùng đầu lưỡi miêu tả hai vú của cô.

môi mông kêu gọi, khiến người ta cảm thấy toàn thân nóng lên.

Đầu lưỡi một đường hướng lên, tại xương quai xanh triển miên.

Một chút đi lên, ngăn chặn đầu của cô, tinh chuẩn áp lên môi cô đỏ mọng.

cánh tay dài hữu lực ôm eo cô, để cho cả người cô áp sát vào lồng ngực.

Hôn nóng bỏng, bá đạo mà nóng rực, ở trên môi trần trọc trần trụi.

An Chi Manh vô lực nằm trong ngực của anh, mặc cho anh hôn hít mình, cảm giác lửa nóng từ bàn tay anh ở eo của mình, treu đùa một chút xú.

Hô hấp trong nháy mắt nồng nhiệt, tay anh như có cổ ma lực, sờ ở đâu, chỗ đó nóng hừng hực.

Cô quên mình đắm chìm trong cảm giác trên mây, thân thể lộ ra một chút xú.

bàn tay Cận Tư Hàn nhẹ nhàng kéo một cái, áo choàng tấm chậm rãi rơi trên mặt đất.

nồng nhiệt hôn một đường xuống dưới, khe cắn chặt áo ngực cô, bàn tay cách áo ngực nhẹ nhàng nắm vuốt.

cảm giác tê tê dại dại, để cho cô thấp giọng rên rì.

Nhẹ giọng ngậm nga, để hạ thể anh càng bành trướng.

Trước mắt thân thể ngà ngọc, như tranh chữ đẹp nhất. Đẹp đến mức làm anh muốn dùng tâm nhắm nháp, một mình trân quý, không cho bất luận kẻ nào phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Tiểu yêu tinh, không đúng giờ

Tay một đường di chuyển xuống phía dưới, hai người quần áo hỗn độn, hơi thở hỗn hển.

Cận Tư Hàn ôm lấy thân hình mảnh khảnh của cô.

Hai người chậm rãi ngã xuống giường nệm hôn càn phát ra lửa nóng.

Điều hòa trong phòng, tràn ngập không khí ái muội.

Hai người mây mưa thất thường, An Chi Manh vô lực nằm trong lòng anh.

Nhìn đóa mai trên ga giường màu lam, khoe miệng gọi lên nhột nhột ý cười.

Cô xem như đã thu phục anh rồi chứ?

Tay nhỏ bé lượn vài vòng trước ngực anh, cẩn thận vuốt.

Thân thể rắn chắc hoàn mỹ này, cô sớm đã kiểm chứng rồi.

Bàn tay trên người không ngừng đốt lửa, Cận Tư Hàn nhìn vị huynh đệ nào đó đang đứng thẳng, không ngần ngại bắt lấy tay cô.

Thanh âm khàn khàn làm cho người ta mê say. "Tiểu yêu tinh, em ở đốt lửa, đừng trách anh lại đến một lần."

Nghĩ đến vừa rồi bị ép buộc, bàn tay nháy mắt an phận lại.

Nhìn xuống hạ thể của anh, làm sao cô chỉ trêu chọc có chút mà đã không chịu nổi rồi? Không phải nói, anh không có thứ gì khiêu khích nổi sao?

Cận Tư Hàn nhìn dấu hôn trên thân thể trắng như tuyết, lòng có chút bồn chồn.

"Đau không?"

"Đương nhiên đau a!" Không biết là ai nói xử nữ sẽ không đau, cô đẩy đau đến chết đi sống lại đó.

Chỉ là, sau đó thật ra rất thoải mái! Hai má nóng bỏng nóng bỏng.

"Anh bế em đi tắm rửa!" Thân thể cao lớn đứng cạnh giường, dài cánh tay chụp tới ôm lấy thân hình tròn bóng của cô vào lòng.

An Chi Manh xấu hổ đỏ mặt, vùi mặt vào lòng anh, rầu rĩ nói: "Em. Muốn mặc quần áo! Cho em quần áo!"

"Không cần, như vậy, tốt lắm!" Tienwgs cười khàn khàn, làm cho An Chi Manh càng thêm xấu hổ chôn sâu trong lòng anh.

Hậu tri hậu giác, cô mới phát hiện hai người cũng chưa mặc quần áo, thân thể hai người tiếp xúc trực tiếp, như vậy càng thêm xấu hổ.

Cận Tư Hàn cười khề quan sát biểu cảm bất an thẹn thùng của cô, tâm tình rất là sung sướng!

Nếu không phải sợ cô còn quá nhỏ, không chịu nổi! Anh hiện tại đã hưng hăng chiếm lấy cô thêm lần nữa rồi.

Mở nước ấm, đặt cô vào bồn tắm lớn, sau đó mình cũng ngóu vào.

"Này, anh định làm gì?!"

"Tắm rửa!" Có thể quang minh chính đại ăn đậu hũ của cô như vậy, anh làm sao có thể bỏ qua.

Nhìn cô gái nhỏ đang cố né tránh, khóe miệng gọi lên nụ cười tà mị."đến đây, ông xã giúp em rửa."

"Không cần!" Anh càng cười mị hoặc, cô càng cảm giác bất an.

Hai tay che trước ngực, cô tránh."Em nghĩ em tự làm được rồi!" Cười xấu hổ.

Nói đùa sao, để anh giúp cô, không chừng sẽ chẳng ra ngoài nữa đó chứ.

"Ngoan! Lại đây!" Thanh âm trầm thấp mang theo nét khiêu gợi.

"Không cần! Em tự làm. Anh cứ tự nhiên làm việc của anh đi!" Cô lúc này chẳng còn chút khí lực, chỉ muốn khóc.

Người đàn ông này, quả thực là một con sói đói ăn 28 năm...

Cô đi qua, chẳng may chui vào hang sói.

Cận Tư Hàn cười, ngũ quan yêu nghiệt muốn chọc mù mắt người ta.

An Chi Manh ngỡ ngác nhìn, lúc nhận thức quay lại. Người đã bị anh ôm lấy.

Toàn thân bị bó chặt."Anh... Anh muốn làm gì. "

"Em nói xem! Bồn tắm lớn như vậy, ngoại trừ tắm rửa, còn có thể làm gì?!" Khóe môi giờ lên, cười cười nhìn cô.

Tay cầm khăn mặt, cẩn thận giúp cô chà lau thân thể.

Sát sát, lửa nóng lập tức lại bùng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 218: Dừng lực chút

Anh phát hiện trước kia còn có thể khắc chế dục vọng của mình đối với cô, nhưng vừa rồi sau khi cảm nhận thân thể cô, anh hiện mỗi giây phút phải chịu đựng đều như một loại giày vò! Con người đen đục ngẫu.

"Manh manh, một sao?"

An Chi Manh hưởng thụ năm ngón tay thon dài của anh đang giúp mình mát xa.

Cô nhắm mắt lại, hoàn toàn say mê trong đó, hoàn toàn không để ý tới hàm ý sâu sa tròn lờn nói của anh.

Không chút nghĩ ngợi trả lời."Thoải mái hơn."

Con người đen lập tức mang ý cười, anh tiếp tục."Có muốn thoải mái hơn nữa?."

"Ừ! Dừng lực chút nữa. "

Cận Tư Hàn mắt nhìn nguy hiểm, cô gái này có biết trước mặt đàn ông, nói dừng chút lực nữa như vậy, có tác dụng cổ vũ hành động ái muội lắm không?

Tay di rời xuống bầu ngực của cô, xoa nắn.

An Chi Manh trong giây lát ngẩn đầu, vươn tay muốn kéo tay anh ra, liền phát hiện mình không thể kéo nổi.

"Cận Tư Hàn, anh muốn làm gì hả!"

"Bà xã ra lệnh phải dừng lực chút nữa, anh đương nhiên là đang - dừng sức -" khóe miệng tươi cười càng thêm tà mị.

Môi đỏ mọng dán lên môi cô, lúc hai người đi ra đã là chuyện của mấy tiếng sau rồi.

Cô thật sự cảm thấy buồn ngủ, đầu óc hoàn toàn trống rỗng.

Đợi đến khi cô tỉnh lại, lúc này là chạng vạng sáng hôm sau rồi.

Cô đi xuống lầu, liền phát hiện người làm đều nhìn cô cười một cách dị thường.

Chẳng lẽ là mình chột dạ?

"Quản gia đại thúc, sao chú không gọi tôi xuống ăn cơm? "

Quản gia cười tủm tỉm nhìn chằm chằm của nàng bụng xem."Phu nhân, tổng thống cố ý phân phó. Cô mệt quá rồi, cho nên yêu cầu chúng tôi đừng quấy nhiễu cô nghỉ ngơi! Trà nhân sâm, tổ yến vây cá, còn có đông trùng hạ thảo đã được đun nấu kỹ càng luôn sẵn sàng bưng lên cho cô."

"Ngạch..." Xấu hổ đến nỗi mặt đỏ bừng, người này không phải đã quang minh chính đại nói cho tất cả mọi người, tối hôm xưa bọn họ làm chuyện gì đó chứ!

Dưới ánh mắt của mọi người, cô nhịn xấu hổ ăn xong bữa.

Bữa cơm này, đặc biệt quý, nhưng cô vẫn chưa cảm nhận được mùi vị gì, chỉ đắm chìm trong ngượng ngùng mà thôi.

"Tổng Thống tiên sinh, ngài đã trở lại!" Quản gia thấy tổng thống phá lệ lần đầu tiên về nhà sớm như vậy.

Lúc này mới có năm giờ chiều, tổng thống vậy mà đã về nhà rồi."Tổng Thống tiên sinh, vẫn chưa chuẩn bị bữa tối cho ngài. Ngài muốn ăn gì? Tôi lập tức kêu người hầu làm "

Cận Tư Hàn đem công văn đưa cho quản gia, cởi cúc áo sơ mi, đi đến nhà ăn.

"Không cần, tôi với cô ấy cùng ăn!" sau đó trực tiếp ngồi xuống cạnh cô, sai tay kéo cô ngồi lên đùi mình.

An Chi Manh nhăn nhó."Đừng như vậy, mọi người đều nhìn đó!" Hai má đỏ bừng, khoe miệng cong lên ý cười, càng thêm xấu hổ muốn tìm nói chui xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cưng Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Ngọt ngược chết cẩu

Cận Tư Hàn quét mắt lạnh, người hầu rất nhanh tự giác nối đuôi nhau lặng yên không một tiếng động rời đi.

Lúc này anh mới cười khê."Hiện tại, không có người ngoài. Đến đây nào, chúng ta cùng ăn." sau đó cẩn thận gấp một miếng cá muối đưa lên miệng cô.

Thấy cô ăn rồi, lại gấp thêm một miếng nữa.

Cô há miệng cắn lấy, vừa định nuốt vào, trong giây lát liền phát hiện anh rất nhanh đã cúi đầu cắn nốt bên kia.

Nghẹn họng trân trối nhìn anh ăn mất đồ ăn trên miệng mình.

Anh... Anh...

Anh cứ nhiên ăn luôn nửa phần thức ăn còn lại trên miệng cô, môi còn truyền đến xúc cảm mềm mại.

Môi đỏ mọng khê nhếch, cô ngậy người nhìn anh.

Cận Tư Hàn cười khê néo mũi cô."Còn không mau ăn!"

"A!" Cô quên mất không nhai nốt thức ăn trong miệng mình đã nuốt xuống rồi.

Anh sùng nịch nhìn cô, lại gấp thêm một miếng thức ăn đưa đến.

Lần này, An Chi Manh cắn một miếng lớn, ăn hết toàn bộ số thức ăn trên đĩa.

Cô tăng tốc, anh cũng tăng tốc, lập tức cúi đầu cắn lấy phần còn dư của thức ăn.

Khoe miệng gọi lên nụ cười đắc ý, y như trẻ con cướp được kẹo. Nhẹ nhàng cắn lấy thức ăn, đầu lưỡi còn cố tình lướt nhẹ qua môi cô.

"Thật ngọt!" Con người đen ái muội nhìn cô, thanh âm trầm thấp khàn khàn.

Một từ hai ý, khiến cô bất giác đỏ mặt.

"Anh ăn đồ của anh, sao cứ giành với em? "

"Thứ ăn của em rất ngọt." Đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm môi, tuần hoàn yêu nghiệt mang theo một cỗ mị hoặc trí mạng.

Xem An Chi Manh nháy mắt mặt đỏ tím đập, yêu nghiệt này, còn liếm môi như vậy thật khiến cô muốn cưỡng hôn anh quá đi.

Quả nhiên là, đã là yêu nghiệt thì một động tác nhỏ cũng rất khiến người ya mê mẩn.

"Em cảnh cáo anh, không cho anh giành đồ ăn của em nữa " Sau đó cô giành đĩa về bên mình.

Mắt dời đến chỗ thức ăn trên bàn, cắt một miếng thức ăn nhanh chóng bỏ vào miệng. Sợ anh lại cướp mất.

Anh cười đưa tay chế trụ đầu cô, cúi đầu, nụ hôn đáp xuống.

Nhẹ nhàng cạy mở hàm răng cô, đầu lưỡi đảo qua lại, đem thức ăn di chuyển qua miệng.

Thật lâu sau, An Chi Manh mới từ trên mây tỉnh lại.

Nhìn anh đang tươi cười, cô vô cùng ảo não.

Tên phúc hắc này. Cô hận chết anh.

Giận dữ không thèm nhìn anh. "Hừ! Em không ăn! Xem anh còn bắt nạt em kiểu gì. "

Cười khê ôm lấy cô gái nhỏ trong lòng, thanh âm trong trẻo mà lạnh lùng đầy nam tính vang lên.

"Em chắc chắn đã no rồi?"

"Hừ, ăn no rồi!" Cùng lắm thì, đợi ạn đi rồi, cô ăn bữa khuya là được.

"Em ăn no rồi, hẳn là ăn anh ngon lắm. " Thanh âm mang theo ý cười nồng đậm, trực tiếp ôm lấy cô đứng dậy.

An Chi Manh nửa ngày mới phản ứng lại đây, ý câu ăn no của anh.

Cả người lảo đảo đổ lụng."Anh... Anh... Anh không biết xấu hổ..."

Tà mị cười."Anh có mặt. "

Cô khó khăn hô hấp.

Anh cư nhiên nghiêm trang trả lời mình có mặt, xin hỏi da mặt anh dày cấp độ nào rồi.

Lúc anh đưa lên đến lầu, cô mới cuống quýt mở miệng."Em chưa ăn no, em muốn ăn cơm, em muốn ăn cơm!"

Anh nhẹ cười ra tiếng, cô gái giấy dựa trong lòng chẳng khác nào mèo nhỏ giờ nanh múa vuốt.

Đáng yêu làm cho người ta nhịn không được muốn ăn cô.

Thấy cô ăn vội vàng. Không kịp nhai đã nuốt vào bụng, mày kiếm hơi nhú."Không cho ăn như vậy."

"Em sẽ ăn như vậy!" Cô lấp đầy miệng đồ ăn. Lúc này mới thoải mái hơn chút.

Mày liễu dựng thẳng lên, đùa cợt nhìn anh, vỗ vỗ bụng mình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Anh vô sỉ

Cận Tư Hàn nhột nhột cười, cắn lấy miếng thức ăn cô vừa cho vào miệng.

Tay chế trụ đầu cô, đáp xuống nụ hôn sâu.

Đến khi cô phản ứng lại, thức ăn đã vào bụng anh rồi.

"anh... Anh vô si..."

Anh tâm trạng cực kì tốt. "Em muốn tự nhai hay để anh nhai giúp. Anh rất vui lòng giúp em."

Cắm giận trừng mắt nhìn anh, nghiêng răng ken két.

Cô nhai đồ ăn trong miệng sau đó mới nuốt xuống!

Thấy miệng anh cong lên nụ cười, cô hận a! Có ông chồng phúc hắc như vậy, quãng đời còn lại cô làm sao sống.

Lại ăn thêm một miếng thức ăn nữa, thấy nh nhìn chăm chăm mình, cô đánh nhai từ tốn sau đó mới dám nuốt.

Cô vừa giận vừa thẹn. "Anh không phải mắc bệnh sạch sẽ sao? Còn ăn dột trong miệng em!"

"En - không bản! Rất ngọt." Sâu thẳm trong con ngươi đen, lửa nóng nhìn chăm chăm đôi môi đỏ mọng của cô.

An Chi Manh bị anh nhìn đến phát ngượng, cúi đầu ăn cơm.

Hai người anh một ngụm, em một ngụm!

Ngẫu nhiên còn bị anh cướp đồ ăn, bồi thêm một nụ hôn dài.

Bữa cơm này, ước chừng phải mất hai tiếng.

Rõ ràng ăn no, anh không nên bắt ép cô như vậy, chỉ cần cô không chịu ăn liền hôn cô, sau đó đem đồ ăn đẩy qua miệng cho cô.

Bữa cơm này, cô ăn vừa thẹn lại tâm tắc!

Ngươi nào đó lại xuân phong quét vào mặt, thấy cô đứng dậy, cánh tay dài trực tiếp chụp lấy, ôm cô vào lòng.

"Đừng nhúc nhích! Anh bế em lên. "

"Em ăn no quá rồi! Em muốn đi một chút cho tiêu hóa!" Đều do anh, ép cô ăn nhiều vậy.

Vuốt bụng phình ra của mình, cô liếc anh.

Cận Tư Hàn nhìn cô, mắt lóe sáng.

"Không vội, đợi lát nữa em có thể tiêu hóa rồi.

Từ khi nếm thử hương vị của cô, đầu óc anh chỉ ngập tràn hình ảnh cô, khiến bản thân đứng ngồi không yên.

Đoán chắc cô đã ngủ dậy, liền vội vàng từ nơi làm việc về nhà.

Một đường ôm cô lên phòng, đặt cô nằm lên giường.

An Chi Manh đứng dậy, rất nhanh lại bị đẩy nằm xuống. Thấy anh cởi cúc áo.

"Anh... Anh muốn làm gì đây?"

"Em nói xem! Buổi tối, đương nhiên là - ngủ!" Ngón tay thon dài từ tốn cời từng cúc áo.

An Chi Manh chống eo mình. Rất muốn khóc!

Cô chậm chạp đi đến bên cửa. "Em Vừa dậy rồi, không cần ngủ. "

Cận Tư Hàn vươn tay, ôm cô vào ngực.

Cúi đầu thối nhe ám muội bên tai cô! "Không được, vận động xong sẽ rất mệt." thanh âm khàn khàn khiến tim người ta run lên.

Cô chỉ cảm thấy chân mềm nhũn, hai mắt đắm lệ lưng tròn nhìn anh. "Cũng không thể - không vận động?"

"Em nói đi?" Cười nhìn cô, con người đen nông đậm sùng nịch.

Cánh tay dài kéo cả người cô ngã về mình.

Yết hầu lên xuống khiêu gọi, anh thì thầm bên tai cô. "Bà xã, chúng ta thể dục trước khi ngủ đi. "

Thanh âm mê mẩn bên tai khiến cô không tự chủ được mà gật đầu.

Trước mắt một màu đen, lúc cô mở mắt, đã là sáng hôm sau.

Ôm lấy eo nhỏ của mình, cô thật muốn nắn người.

Người đàn ông kia quả thực không phải người, rõ ràng đâu có làm một lần, kết quả một lần lại một lần, suốt một đêm không ngủ.

Cái này rõ ràng là con sói bị bỏ đói suốt ba mươi năm mà.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 221: Chuẩn bị mang thai

Đờ hông của mình, chân đi bộ đều như nhũn ra.

Đờ tay vịn đi xuống lầu, phát hiện ánh mắt người giúp việc nhìn mình càng để cho cô không tự nhiên.

Quản gia dị thường nhiệt tình tiến lên, chủ động đỡ cô. "An tiểu thư, nếu sau này cô đi bộ không có tiện, gọi điện thoại để cho chúng tôi đưa com đi lên, cô không cần tự mình xuống lầu, phiền toái như vậy!"

An Chi Manh: "...". Đáy lòng hung hãn mắng người đàn ông không tiết chế, hại mình lần nữa biến thành trò cười của người khác.

Cô thề, tối nay cô nhất định để cho anh ngủ trên sàn nhà.

Nhìn quản gia coi mình như con nít, cười rất là lúng túng. "Chú Quản gia, cháu có thể đi."

"Như vậy sao được! bây giờ không chừng trong bụng cô đã có tiểu tổng thống. Có một sơ xuất, tôi làm sao phụ trách nổi." Cười mặt đầy rục rờ, ánh mắt lấp lánh hữu thần nhìn bụng của cô.

lúc này An Chi Manh mới nhớ tới, hai ngày nay không có làm các biện pháp ngừa thai, sẽ không thật sự có thai đi!

Tay không tự chủ sờ bụng mình, khóe miệng hiện lên nụ cười lạnh nhạt.

"Đứa trẻ! đứa trẻ của chúng ta!"

Quản gia đỡ cô ngồi xuống, lúc này mới phân phó người giúp việc mang bữa ăn sáng.

An Chi Manh cau mày nhìn bữa ăn sáng trước mắt, mười mấy món, ngay cả nước trà đều là trà sâm, bữa ăn sáng lại còn cao cấp như vậy..

"Chú Quản gia, có thể quá xa xỉ hay không?"

Cận Tư Hàn ăn rất tinh tế, nhưng vẫn là người không lãng phí.

"Thiếu phu nhân, không lãng phí! bây giờ cô phải điều dưỡng thật tốt, vì sức khỏe bảo bảo lo nghĩ!" Quản gia nhiệt tình giới thiệu cho cô mỗi một loại thức ăn cần thiết.

Có chữa trị tính hàn trong người mình, còn có bồi dưỡng thể chất.

Cô nghe đầu óc mơ hồ, nhưng cũng biết người ta là ý tốt.

Chỉ có thể nhắm mắt ăn, cảm giác được quản gia cười híp mắt nhìn mình, đáy lòng không biết làm sao.

Bữa ăn sáng này ăn hơn một giờ, mới ăn chống đỡ lại cũng không ăn được.

Quản gia nhanh chóng tiến lên. "An tiểu thư, cô đi theo tôi."

Đi theo quán gia đi tới một căn phòng chỗ khúc quanh, quán gia đẩy cửa ra. "An tiểu thư, đây là ngày hôm qua Tổng thống tiên sinh chuẩn bị quà tặng cho cô."

Nhìn khắp phòng! Cô mừng như điên, có lớn nhỏ, đồ trang sức, đồ chơi

"An tiểu thư, Tổng thống tiên sinh nói, sau này cô thích gì muốn cái gì, cùng anh nói là tốt."

lời quán gia để cho cô trong nháy mắt nghỉ ngơi, sau đó quay đầu suy nghĩ.

Ngày hôm trước mình cùng Bùi Á Hạo đi thành phố trò chơi, để cho anh lấy cho mình một con bò sữa.

Suy nghĩ, nhẹ cười ra tiếng. Người đàn ông này, còn không phải là bá đạo giống vậy!

Nhưng bá đạo giống như mình càng ngày càng thích.

Đi tới phòng tràn đầy đồ chơi, từ trong lựa ra hai đồ trang sức tình nhân.

Cười híp mắt một cái treo ở trên điện thoại di động mình, cầm một cái khác cười mặt đầy tà ác. "Chú Quán gia, đợi một hồi cháu đi đưa com trưa cho Tổng thống!"

"Tốt! Thiếu phu nhân!" Quán gia rất vui lòng nhìn thấy hai người tương thân tương ái.

lúc này An Chi Manh mới phát giác quán gia đối với mình thay đổi. "Chú Quán gia, chú thế nào gọi cháu Thiếu phu nhân?"

"Cô là Tổng thống phu nhân tương lai, dĩ nhiên là cô!"

"trước kia chú không phải cũng gọi cháu An tiểu thư sao?"

Quán gia cười mặt đầy cao thâm khó lường. "Thiếu phu nhân, nếu là không có sao, tôi đi chuẩn bị nguyên liệu nấu bữa trưa cho Tổng thống ngay."

"a!" Cầm đồ trang sức, thuận tay lấy thêm mấy thứ thịnh soạn chơi.

Giống như cô lớn như vậy, các đồ chơi con nít, không lấy vẫn có tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Tổng thống phúc hắc đả kích - Không đường sống

Bây giờ, đủ hài lòng.

Trở lại trên lầu, mới phát hiện điện thoại di động hết pin.

Sạc pin cho điện thoại di động, mới vừa mở điện thoại di động lên phát hiện vô số cuộc gọi nhớ cùng tin nhắn.

Phát hiện tất cả đều là Nhu Nhu cùng Bùi Á Hạo, cơ bản hỏi là mình ngày đó về nhà có sao không.

Trở về gọi điện thoại cho Nhu Nhu, điện thoại vang lên thật lâu mới tiếp.

"Nhu Nhu, tớ không có sao! Không cần lo lắng rồi!"

"Cậu là không có sao, Tổng thống nhà cậu chắc sẽ không đối với cậu như vậy! Có chuyện có thể là người khác!" lời cô nói có bất mãn nhàn nhạt.

"Ai xảy ra chuyện?"

"Đương nhiên là Bùi Á Hạo rồi! Cậu không biết, Tổng thống nhà cậu lại vô si, những bộ phim cùng quảng cáo của anh, đều bị tạm thời cưỡng chế một hủy ước!" Nói tới cái này, cô một bụng lửa.

Cô làm sao cũng không nghĩ tới, mỹ nam cao lớn lên yêu nghiệt, ghen lên cũng là vô lý như vậy.

An Chi Manh nghe đầu óc mơ hồ, hai ngày cô hoàn toàn ở trạng thái ngủ.

Hai ngày, lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?"Cậu nói là sự thật?"

Thanh âm bên đầu kia điện thoại rất không vui!"Dĩ nhiên! Tớ sẽ còn gạt cậu sao! Bây giờ bởi vì cậu, những người ủng hộ Bùi Á Hạo cũng ở bên ngoài nháo! Bùi Á Hạo vì cậu, chưa nói xấu Tổng thống nữa chứ, rất sợ liên lụy cậu!"

"Tớ biết!" Đáy lòng đối với người nọ có áy náy.

"Còn có một việc, còn có một tuần lễ đi học! Có vài người đã tới báo cáo, qua hai ngày phải quân huấn (quân sự đó)! Cậu có tới hay không!"

"Đi!"

Cúp điện thoại, trực tiếp bấm điện thoại Bùi Á Hạo, phát hiện là tắt máy, đều không cách nào thông.

Suy nghĩ, bây giờ chính là thời kỳ nhạy cảm, nhất định không muốn người khác quấy rầy!

Lên trên mạng, phát hiện có tin nhắn.

Mở ra, là tối hôm qua Bùi Á Hạo gọi tới."Manh Manh, mấy ngày nay anh sẽ biến mất một thời gian. Anh ở trường học chờ em!"

Hồi hột một câu nói, chưa nói chuyện mình.

Cô càng áy náy, mở ra tin tức.

Khắp nơi đều là bài đăng mới, tin tức thủ đoạn chèn ép người mới.

Tất cả quảng cáo cùng phim ảnh đóng qua ti vi, điện ảnh, trong một ngày ở trước mắt đại chúng biến mất.

Tất cả người cùng anh hợp tác qua, tất cả đi ra nói các loại tin tức mặt trái.

Thật giống như trong một ngày, ông xã quốc dân biến thành kẻ thù toàn dân.

Có thể trong một ngày để cho một thần tượng toàn dân biến thành đối tượng toàn dân nôn mửa, không nhận được bất kỳ quảng cáo điện ảnh, tất cả tác phẩm hạ giá.

Có thể làm được điều này trừ anh, cô không nghĩ tới còn có ai!

người đàn ông kia, làm thật là quá đáng.

"Chụp chụp..."

"Vào!"

Quần gia đẩy cửa vào."Thiếu phu nhân, thời gian đến, cô bây giờ phải đi đưa bữa trưa cho Tổng thống sao!"

"Muốn, nhất định phải!" Răng cắn vang dội, người đàn ông bá đạo đó, quá khi dễ người.

Giận đùng đùng đi xuống lầu dưới xách hộp cơm, trực tiếp ngồi xe đi cao ốc Tổng thống.

Một giờ sau.

An Chi Manh xách hộp đồ ăn, giận đùng đùng trực tiếp thẳng tới tầng chót!

Thư ký nhìn mặt cô đầy sát khí vọt vào phòng làm việc Tổng thống, ai cũng không có can đảm đi cản.

An Chi Manh trực tiếp đẩy cửa ra, để cơm hộp trước mặt anh, trợn mắt nhìn anh.

Cận Tư Hàn kinh ngạc nhìn cô đến, khép lại điện thoại, đứng dậy đi tới bên cạnh ôm cô vào trong ngực.

An Chi Manh đẩy anh ra, khoanh hai tay trên ngực lạnh lùng nhìn anh.

"Tại sao?"

"Cái gì tại sao?" Xách hộp cơm, ôm cô đến bên trong phòng, đóng cửa lại ngăn cách tầm mắt bên ngoài.

Chương 223: Thối phòng toàn thế giới đều biết

lấy com ra, đưa cho cô chén đũa.

An Chi Manh nhìn anh phục vụ mình quen như vậy, hòa khí một biến mất.

Cầm chén đũa lên, ủy khuất nhìn anh. "Anh nói qua không nhằm vào anh ấy, tại sao nói chuyện không tính toán gì hết?"

Tròng mắt đen anh nhanh chóng thoáng qua vẻ lạnh lùng, rõ ràng đã phong bế miệng tất cả mọi người, là ai nói cho cô điều này?

Người đàn ông kia dám muốn người phụ nữ của anh, anh lưu lại đường sống cho anh ta đã là nhân từ lớn nhất!

Tối thiểu công ty anh ta, sản nghiệp, anh không có hạ thủ đoạn.

Gắp lên thức ăn đặt ở chén của cô. "Ăn!"

"Không ăn! Anh nói tại sao cho em?" Người đàn ông này thế lực lớn kinh người, không có anh gạt đầu đồng ý, ở nước R ai cũng không cách nào xoay mình.

Cận Tư Hàn buông chén đũa xuống, mặt trầm xuống.

"Anh ta đối với em quan trọng như vậy?" Người phụ nữ này lại vì người đàn ông khác, tới chất vấn mình.

An Chi Manh buông chén đũa xuống, cũng phát giác mình dùng sai cách rồi.

Mặt chất vấn, mấy giây trở nên ủy khuất nhìn anh. "Anh oan uổng em!"

Ánh mắt lờ lờ sương mù, về mặt anh, cuối cùng vẫn mềm nhũn ra.

Đưa tay ra ôm cô vào trong ngực. "Em! Thật là không có biện pháp!"

"Ông xã, người ta là anh họ em, là con trai một người bạn duy nhất của cha!"

"Ừ, sau đó thì sao?" Tròng mắt đen thoáng qua ưu tư vô hình, người phụ nữ này lại học được quanh co.

"Sau đó!" ánh mắt tỏa sáng lấp lánh nhìn anh, tay nhỏ bé bưng khuôn mặt anh, môi đỏ mọng hôn trên mặt anh. "Ông xã, anh biết không! Anh là người đàn ông đẹp trai nhất toàn thế giới! em thích anh nhất."

Khóe miệng không khỏi cười lên. "Ừ! Sau đó thì sao?"

"Sau đó!" ánh mắt trộm nhìn anh ưu tư biến hóa, phát giác gương mặt anh từ đầu đến cuối không nhìn ra biến hóa chút nào. "Ông xã! Chúng ta có thể bỏ qua cho anh họ em hay không!"

Thanh âm mềm nhũn, chấp hai tay, ủy khuất nhìn anh.

sắc mặt Cận Tư Hàn âm tình bất định. "Nếu như, anh nói không thì sao?"

"Vậy em chỉ có thể nghe ông xã!" Không tiếng động ở đáy lòng cùng anh nói xin lỗi!

Lời này hoàn làm lòng kiêu ngạo Cận Tư Hàn thoải mái, lúc này mới cười lên.

Đưa tay ra sờ cái đầu cô! "Ăn com! Com nước xong, như em mong muốn."

"Có thật không?" Ngạc nhiên mừng rỡ vạn phần nhìn anh.

"Ừ, ăn com! Anh ta là anh họ em, tự nhiên cũng là anh họ anh!" Cười híp mắt gắp thức ăn cho cô.

An Chi Manh đơn thuần, căn bản không nghe hiểu một tầng hàm nghĩa khác trong lời nói anh, thật vui vẻ ăn.

Com nước xong, Cận Tư Hàn trực tiếp đi ra bên ngoài phòng làm việc, để cho cô ở lại bên trong tùy ý mình chơi!

Bên trong chính là một phòng ngủ nhỏ, tủ lạnh ti vi, ăn uống, ghế sa lon giường cái gì cần có đều có.

Cận Tư Hàn trở lại phòng làm việc, trực tiếp cầm lên điện thoại gọi tới." xóa bỏ tin tức Bùi Á Hạo, toàn bộ rút lui trở lại!"

"Đúng vậy, Tổng thống tiên sinh!"

"Ừ, dùng tất cả mọi lực vật nâng đỡ anh ta!"

"Nâng đỡ?" người đàn ông rất nghi ngờ, ngày hôm trước mới nói để cho mình tốc độ nhanh nhất xóa bỏ anh, để cho anh từ đây không lẫn lộn ở vòng nghệ thuật.

Làm sao mới hai ngày, biến thành nâng đỡ?

khỏe miệng Cận Tư Hàn cười tà mị." nâng đỡ! Dĩ nhiên muốn dốc hết tất cả nâng đỡ! Nhưng không thể nâng đỡ lặng yên không một tiếng động, phải thanh thế thật lớn nâng đỡ! Để cho tất cả mọi người đều biết là Cận Tư Hàn nâng đỡ anh. Muốn cho toàn thể giới đều biết anh ta là anh họ vợ Cận Tư Hàn, biết không?"

"Biết, Tổng thống tiên sinh!" người đàn ông đầy đầu mồ hôi lạnh!

Tổng thống tiên sinh không phải nâng đỡ! rõ ràng là "Giết"!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 224: Có thai!!!

Có người đàn ông nào chịu bỏ tâm huyết nâng đỡ tình địch chính mình, còn tuyên bố cho toàn thể giới đều biết.

Tôi nâng anh, bởi vì anh là anh họ của vợ tôi!

Toàn thể giới đều biết sự thật này, nếu anh đang cướp đoạt cô dâu với tôi, vậy thì anh là lang tâm cầu phế, không bằng heo chó rồi!

Anh không khò vì người đàn ông kia, dưới đáy lòng yên lặng đếm!

Rõ ràng người đàn ông này là người cao cao tại thượng, nhưng đụng tới tổng thống, bất luận là người đàn ông gì, đều chỉ có thể bị ngược hoàn toàn!

Thư ký đẩy cửa vào, cung kính đứng trước mặt của anh, sống lưng thẳng tắp không tự chủ được cúi xuống một chút.

"Tổng Thống tiên sinh, nước S điện báo, những người kia còn không chịu về Nước R! Trừ phi..."

"Nói!" Buông xuống văn kiện trong tay, mắt đen lạnh lẽo nhìn anh.

Thư ký run một cái. "Bọn họ nói, trừ phi anh nhường quyền khai thác dầu mỏ hoặc là bán ra dầu mỏ cho quốc gia bọn họ thấp đến một nửa."

"Còn có cái này?" Ngón tay uốn lượn, nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn.

âm thanh lạnh như băng trên mặt bàn đá cẩm thạch, thanh lãnh để lòng người sinh ra sợ hãi.

"Còn có! Lần trước sự kiện mãnh liệt, người có liên quan, đều không hiểu thấu chết rồi. Mạnh mỗi gián đoạn rồi!" Nói đến mấy chữ cuối cùng, giọng nhỏ xuống.

Cúi đầu, không dám nhìn ánh mắt Tổng Thống tiên sinh lạnh thấu xương.

ngón tay Cận Tư Hàn gõ nhẹ mặt bàn ngừng tại chỗ, âm thanh im bật.

"Biết rồi! Đi xuống đi!"

"vâng, Tổng Thống tiên sinh!" Thẳng đến khi rời khỏi văn phòng tổng thống, anh mới cảm giác mình sống lại một lần nữa.

Cận Tư Hàn gọi điện thoại qua! "khả năng sản xuất truyền máu là bao nhiêu?"

"20%!"

Mày kiểm nhủi chặt. "Có khả năng không cần truyền máu hay không, khả năng sản xuất truyền máu yên ổn rồi hả?"

Giọng nói bên đầu kia điện thoại rất nghiêm túc. "Khả năng này rất lớn! Nhưng cô ta mới 18, Nhìn thấy thể cốt cũng rất yếu. Đặc biệt là có người có ý cắt gấu người máu gấu trúc! Coi như cô không có nguy hiểm, đối thủ của anh cũng sẽ làm cho cô ta có chút nguy hiểm! nhược điểm trí mạng của anh chính là cô ta, cô ta xảy ra chuyện ngoài ý muốn, cũng coi như cơ bản hủy anh rồi."

"Biết rồi!" Cúp điện thoại, sắc mặt âm trầm ngồi trên ghế dựa.

Nhớ tới hai ngày này không có bất kỳ biện pháp yêu nào, có chút hoảng rồi.

Trực tiếp đứng dậy đẩy ra cửa phòng sát vách, không nói hai lời lôi kéo cô đi ra ngoài cửa!

An Chi Manh không hiểu ra sao. "anh dẫn em đi đâu!"

"Bệnh viện!" Anh nhất định phải biết, cô có mang thai hay không!

Anh không có thể để cho cô có chút tiềm ẩn nguy hiểm nào, trừ phi giải quyết vấn đề máu gấu trúc.

"Tại sao phải đi bệnh viện! anh có bệnh sao?" Ánh mắt nhìn anh từ trên xuống dưới, sinh long hoạt hổ, không có bệnh!

Bị anh một đường kéo đi vào bãi đỗ xe, nhét vào trong xe.

Cô thể mới biết anh nói thật, sau khi xe chạy nửa giờ dừng ở cửa bệnh viện.

Hai người trực tiếp lên tầng cao nhất, Tổng Húc ngoài ý muốn nhìn thấy hai người.

"Các người đây là, người nào sinh bệnh nữa rồi hả?"

Cận Tư Hàn ném An Chi Manh ở trước mặt của anh. "Kiểm tra cô có mang thai không."

"A..."

"A..." An Chi Manh và Tổng Húc đồng thời mở miệng.

Hai người biểu lộ như nhìn thấy Quỷ nhìn Cận Tư Hàn.

"Mang thai sao?"

"kiểm tra mang thai sao?" Hai người lần nữa trăm miệng một lời.

"Ừm!" Cận Tư Hàn xụ mặt, trực tiếp ôm An Chi Manh, một đường theo sau lưng Tổng Húc đi vào khoa nghiệm nước tiểu.

An Chi Manh cầm lấy cái ly trong tay, biểu lộ rất là xấu hổ nhìn hai người đàn ông trước mắt.

"Thật muốn kiểm tra sao?"

"kiểm tra!" Anh quả quyết quyết định rồi.

An Chi Manh cầm cái ly đi vào nhà vệ sinh, tiếp nhận nước tiểu của mình.

Nhăn nhó đem cái ly thả ở trước mặt của anh, gương mặt đỏ bừng!

Tổng Húc mang theo bao tay, cầm qua cái ly, biểu lộ cũng rất cổ quái!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 225: Cưới em, sinh con

Biểu tình khó xử, để anh đường đường là một viện trưởng, đến kiểm tra nước tiểu...

Tốt xấu anh cũng là ngọc thụ lâm phong, đàn ông độc thân hoàng kim xếp vị trí thứ năm của Nước R.

Một loạt thử nghiệm, ngắn ngủi trong vài phút.

Nhìn thấy một vạch đỏ, biểu lộ càng là một dạng táo bón. "Không có mang thai!"

An Chi Manh ghen đỏ mặt, lườm anh một chút. "Mới một ngày làm sao có." người đàn ông này đến cùng là ngó ngàng về phương diện này! Vẫn là đối với việc của mình khân trương thái quá.

Khân trương đến quên rồi.

sắc mặt Tống Húc càng thêm không xong, biểu tình thấy Quý nhìn anh. "anh... Các người mới cùng phòng một ngày, liền đến chỗ tôi làm xét nghiệm mang thai?" Hoa rơi, Nhìn mặt Cận Tư Hàn hắc trầm mang theo một vòng lúng túng, anh rất muốn cười.

"Tôi nói Tống Thống tiên sinh, ngài tìm hiểu thường thức cơ bản nhất đi! Làm sao, sẽ quên đây?"

mắt phượng hẹp dài, trêu ghẹo nhìn anh.

Cận Tư Hàn hơi xoay mặt, không nhìn tới ánh mắt trêu ghẹo kia.

Giọng lạnh lùng. "Đó là kỹ thuật của bệnh viện các người lạc hậu."

"A! kỹ thuật của bệnh viện chúng tôi lạc hậu! Vậy xin hỏi Tống Thống tiên sinh ở Nước R còn có bệnh viện nhà ai là không lạc hậu đây? Là có thể một ngày liền xét nghiệm có thai đây!" Khóe môi nhếch lên ý cười nhợt nhạt.

Anh phát hiện, tổng thống chỉ cần gặp gỡ sự tình của An Chi Manh, chỉ số thông minh rất nhanh liền hiện ra số âm.

Đặc biệt là có quan hệ tới thân thể cô khỏe mạnh, chỉ số thông minh này cũng là nhược trí!

Cận Tư Hàn cảnh cáo nhìn anh một chút, giọng nhạt nhẽo cố chấp nói: "Thử máu không phải chỉ có một ngày liền xét nghiệm xong sao?"

"A! Thử máu! Thử máu cũng cần một tuần nha! Tống thống đại nhân!" mắt phượng hẹp dài, bao hàm nồng đậm ý cười.

Có thể trông thấy tổng thống dạng này, anh thật sự là không uống công sống vô dụng hơn hai mươi năm rồi!

An Chi Manh ở bên cạnh ném ánh mắt cảm kích, lại bị nhìn về một cái hung tợn khinh thường.

An Chi Manh tiến lên kéo cánh tay Cận Tư Hàn lại, lần nữa hung hăng liếc anh một chút.

"Ông xã, chúng ta về nhà! Không ở nơi này nữa!" người đàn ông của cô không đến phiên người khác tới giễu cợt!

"Ừm!" Mắt nhìn cô gái nhỏ tức giận, tâm tình lúng túng đảo qua trở nên rất vui vẻ.

người phụ nữ của mình, biết che chở mình rồi! Cảm giác này, rất thoải mái!

Tống Húc Nhìn thấy hai người một cao một thấp, thân ảnh xứng đôi.

Đi cùng một chỗ hài hòa như vậy, từ sau lưng có thể cảm nhận được hai người nồng đậm yêu thương.

Anh biểu thị mình đầu này chó độc thân, nội tâm nhận lấy một vụn điểm tổn thương.

Không được, anh cũng muốn đi tìm người phụ nữ tới làm ấm chăn.

Cận Tư Hàn lái xe, An Chi Manh ngồi ở vị trí kế bên tài xế, hai người một đường lái xe trở về thành bảo.

"Ông xã, qua một tuần nữa khai giảng rồi! em có thể đi sao?" Ánh mắt mong đợi nhìn anh.

Nhìn anh nửa ngày, thấy anh không có trả lời vấn đề của mình. "Ông xã... Người ta sắp khai giảng, em muốn đi."

Cận Tư Hàn quay đầu nhìn cô một chút, giọng có vẻ bất đắc dĩ!

"Không thể không làm ngôi sao sao?"

"Không thể, đó là ước mơ của em, anh có ước mơ không?"

Lạnh nhạt tiếp nhận lời cô. "Cười em, sinh con."

An Chi Manh: "..."

"em mặc kệ! em muốn đi đọc sách! anh đã đáp ứng em!"

"Ừm, em không có mang thai!" Mắt đen nhìn bụng cô bằng phẳng.

trong nháy mắt cô như quả bóng xì hơi, cầu khẩn ngồi ở ghế cạnh tài xế không muốn mở miệng nói chuyện.

Cô liền biết, trước kia anh vẽ lên cái bánh nướng cho mình, hết lần này tới lần khác mình ngốc đến nỗi tưởng rằng bánh thật.

Xe dừng ở trước một khách sạn năm sao.

Hai người đứng ở cửa khách sạn năm sao, An Chi Manh một mặt ngo ngác. "Chúng ta tới đây làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 226: Người đàn ông ở giữa chiến tranh

"Ăn cơm!" Kéo tay của cô, đi vào bên trong.

"Hoan nghênh quang lâm!"

Hai người tới tầng bốn, đi thẳng tới một phòng.

Đẩy cửa phòng ra, An Chi Manh giật mình vạn phần nhìn người trong phòng kia.

"Bùi Á Hạo!"

hôm nay Bùi Á Hạo mặc một áo sơ mi màu tảo đỏ, cả người đẹp trai rạng ngời, càng mang theo nét du côn tà khí.

Cận Tư Hàn mặc quần áo sơ mi màu trắng, phụ trợ dáng người hoàn mỹ.

bất quá áo sơ mi màu trắng bình thường, mặc vào cho cảm giác yêu nghiệt.

Thành thực, ôn trọng, tự mang khí tràng trời sinh vương giả.

Hai người vừa thấy mặt, ánh mắt liền chém giết vô số lần.

Bùi Á Hạo vươn tay. "nghe đại danh Tổng Thống tiên sinh đã lâu, quả nhiên nghe danh không bằng thấy mặt."

"Tôi cũng nghe qua đại danh Bùi tiên sinh, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu." Vươn tay, hai người hữu nghị bắt tay.

An Chi Manh thở phào nhẹ nhõm, cô không rõ hai người này làm sao lại tập hợp một chỗ rồi.

Hai người ngồi đối diện với nhau, An Chi Manh đứng ở chính giữa, Nhìn hai người.

Tiếp thu được ánh mắt Cận Tư Hàn lạnh lùng nhạt nhẽo liếc một chút, dọa run một cái.

Chỉ có thể đối với ánh mắt Bùi Á Hạo ôn nhu thật có lỗi, rất là vui vẻ ngồi bên người tổng thống.

lúc này Cận Tư Hàn mới cười nhìn người đàn ông đối diện. "Bùi tiên sinh, bữa cơm này tôi mời, cảm ơn anh trước kia chiếu cố vị hôn thê của tôi. anh tùy tiện gọi!"

"Tổng Thống tiên sinh vì Nước R nỗ lực nhiều như vậy, không có ngài đời đời nỗ lực, làm sao có thể có Nước R phồn vinh hưng thịnh. Cái này bỗng nhiên, là tôi nên mời ngài. Ngài tùy tiện gọi!"

Đem menu đặt ở bên trên đĩa quay, nhẹ nhàng chuyển tới bên cạnh anh.

Khóe môi nhếch lên ý cười nhợt nhạt, cặp mắt đào hoa hẹp dài chớp chớp với An Chi Manh!

An Chi Manh nhanh chóng cúi đầu xuống, cô đều như cây gổ. Thật, cầu ông xã tổng thống đừng có dùng ánh mắt âm lãnh như thế nhìn mình.

Cận Tư Hàn đặt menu ở trên khay, ánh mắt nhanh chóng hiện lên một tia lạnh lẽo. "nếu Bùi tiên sinh quả thật muốn cảm tạ, vậy thì mời ngài bày tỏ thân phận của mình!"

"Tổng Thống tiên sinh, ngài nói lời này là có ý gì! làm sao tôi nghe một câu cũng không hiểu!"

Hai tay bỏ trên bàn, báo cáo kết quả công tác. Cười yếu ớt nhìn anh.

Cận Tư Hàn duỗi cánh tay dài ra, ôm chầm cô gái nhỏ bên cạnh.

bên tai cô ôn nhu nói qua. "Manh Manh! em nói xem, chúng ta mời anh họ em ăn một bữa, được không?"

"được!" Cô cầm menu lần nữa thả trên bàn chuyển cho anh. "Bùi Á Hạo, anh chọn đi! Chẳng phải gọi đồ ăn sao! Nhanh lên, em sắp chết đói rồi!"

Nhìn menu trước mặt, Bùi Á Hạo đối với cô đơn thuần chỉ có thể bất đắc dĩ cười khẽ.

Cái này đâu chỉ đơn thuần là gọi món ăn, gọi thức ăn này, cũng là thừa nhận thân phận mình là anh họ.

Cũng thừa nhận mình không bằng anh, đây là một trận chiến tranh không khói lửa ở giữa hai người đàn ông.

Nhìn thấy mặt cô đơn thuần, mày liễu hơi nhíu! Bất đắc dĩ cầm lấy menu.

Nếu như đây là em muốn, anh nguyện ý nhận thua.

Cận Tư Hàn môi mông câu lên nụ cười đắc ý, ôm cánh tay cô càng dùng sức.

Bữa cơm này, ngoại trừ An Chi Manh ăn vô cùng hăng hái, còn lại hai người đều là anh tới tôi đi ở giữa so chiêu vô số lần.

Bữa cơm này kết thúc, đã là chuyện hai giờ sau rồi.

Bùi Á Hạo tiếp một cú điện thoại, sắc mặt trở nên không tốt!

"Manh Manh, anh có việc gấp về trước!"

"A! Được. anh lái xe cẩn thận một chút!" Tùy ý nói một câu, lần nữa cúi đầu ăn.

đến khi anh đi ra khỏi cửa phòng, lúc này Cận Tư Hàn mới bỏ gương mặt lạnh lùng, nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ ăn cơm.

"em quan tâm anh ta sao?"

"Không có!" toàn bộ hành trình cô dùng cơm, tận lực không nói lời nào, giảm xuống cảm giác mình tồn tại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Em quan tâm cậu ta?

Cận Tư Hàn nhìn anh cho đến khi anh đi ra cửa phòng, lúc này gương mặt mới lạnh lùng, cứ như vậy nhìn chăm chăm cô ăn cơm.

"Em quan tâm cậu ta?"

"Không!" Toàn bộ hành trình cô dùng cơm, tận lực không nói lời nào, hạ xuống cảm giác mình tồn tại.

"Em kêu anh ta lái xe cẩn thận, không phải quan tâm là cái gì?" Sắc mặt anh thật không tốt!

An Chi Manh buông thức ăn trong tay xuống, nhìn người đàn ông trước mắt ăn giấm!"Em chẳng qua là thuận miệng nói."

Anh rất là cố chấp cái đề tài này."Em làm sao không cùng anh thuận miệng nói?"

"Có không?" Suy nghĩ, thật giống như...

Được rồi! Mình cũng không nhớ!

"Có! Em tới nay không nói với anh! Sau này, mỗi ngày cùng anh nói!" Gương mặt có bất mãn không vui.

Người phụ nữ của mình lại cùng người khác nói lái xe cẩn thận, không cùng mình nói.

Anh bày tỏ, hận không thể tiếp nhận!

Khóe miệng An Chi Manh rút ra. "Cái đó... Anh mỗi lần đi em còn không có tình..."

"Vậy mỗi ngày em tỉnh lại cùng anh nói rồi ngủ tiếp!" Đối với chuyện này, anh rất giữ vững!

"À!" Cô giờ phút này cảm giác mình mới vừa rồi chính là tùy tiện, tại sao phải nói một câu thuận miệng như vậy.

Đột nhiên, cảm giác có chút khác thường.

Sắc mặt lúng túng, vội vã đứng dậy đi tìm phòng vệ sinh.

Đến phòng vệ sinh nhìn, quả nhiên là chuyện tốt tới! Nhìn váy bị thấm ướt, cô lúng túng đi trở về phòng ăn.

Nhìn trên ghế kia bị bẩn, rất xin lỗi! "Cái đó! Kính nguyệt em tới!"

Phản ứng Cận Tư Hàn chậm mấy giây, mới phản ứng được!

Nhìn cái ghế kia bị bẩn, gương mặt có chút mất tự nhiên. "À! Vậy chúng ta về nhà đi!"

"Không trở về!" Hôm nay mình mặc váy mỏng, thấm ướt đỏ, rõ ràng như vậy.

Đây chính là nhà hàng năm sao, mình vừa ra mất thể diện là chuyện nhỏ, ném mặt mũi anh là chuyện lớn.

An Chi Manh chậm rãi xoay người, đưa lưng về phía anh. "Nhìn thấy đi! Quần áo em dơ bẩn."

"À! Sau đó thì sao?" Anh cũng là lần thứ hai gặp loại chuyện này, mờ mịt...

"À... Em cần quần áo sạch sẽ cùng băng vệ sinh..." Mấy chữ cuối cùng, nói rất không được tự nhiên.

Để cho anh đường đường một Tổng thống đi mua băng vệ sinh cho mình, có thể quá có gì đó hay không. "Nếu không, anh để cho bảo vệ giúp em mua cũng có thể!"

"Không cần, chính anh đi!" Để cho đàn ông khác mua vật phẩm thân mật như vậy cho người phụ nữ của mình, tuyệt đối không khả năng.

Thân hình cao lớn, cất bước rời đi phòng bao. (phòng ăn được đặt)

An Chi Manh ở phòng đợi hơn nửa tiếng đồng hồ, luôn ở nhà vệ sinh, không dám ngồi ở trên ghế, cũng không dám đứng ở đó!

Cô sợ làm bẩn ghế và đất.

"Manh Manh, ở đây không?"

Thanh âm trong trẻo lạnh lùng để cho cô mừng rỡ khôn kể xiết, ở chỗ này ngồi hơn nửa tiếng đồng hồ, chân cô cũng đã tê rần!

"Em ở chỗ này!" Nhanh chóng mặc quần áo vào đi ra khỏi nhà vệ sinh, đẩy cửa ra nhìn thấy Cận Tư Hàn trong phòng bao, cô thù ra.

"Phốc..." Đùng trách cô không có lương tâm, thật sự là nhìn một người dung nhan yêu nghiệt đẹp trai trong tay xách một túi to băng vệ sinh.

Mặt còn nghiêm trang nghiêm túc, như vậy làm cho cô thật sự không nhịn được.

"Anh... Anh mua nhiều băng vệ sinh như vậy làm gì?"

Sắc mặt Cận Tư Hàn rất khó nhìn. "Cho em sau này dùng!" Anh tuyệt đối sẽ không thừa nhận, tự đối mặt một đồng lớn lựa chọn, hoàn toàn lừa gạt.

Cho nên, dứt khoát cái gì cũng cầm, cái này thì có một túi to!

An Chi Manh cười híp mắt từ túi to lựa ra một cái bây giờ dùng, cầm quần áo vào nhà vệ sinh.

Mười phút sau, thay quần áo xong.

Tiến lên thân mật kéo cánh tay anh. "Chồng! Anh đối với em thật tốt!"

"Ừ!" Biểu tình vẫn nghiêm trang, nhưng sâu trong mắt đen có nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Tận lực lấy lòng - Em muốn đi học

Cận Tư Hàn ôm eo của cô, hai người ngồi xe trở lại lâu đài.

Mới vừa trở về phòng, anh không kịp đợi hôn sâu cô, bàn tay lửa nóng ở trên người cô tìm kiếm.

An Chi Manh đưa tay ra ngăn anh hành động. "Kính nguyệt em tới."

"À!" Hôn một đường lửa nóng hướng xuống.

Cô không thể không đẩy anh ra, để cho mình tỉnh hồn lại. "Kính nguyệt em tới, không thể làm!"

Cận Tư Hàn mới đột nhiên nhớ tới, thật giống như có chuyện như vậy, trong mắt đen mang ai oán.

Ở trên môi cô hôn hôn. "Nghỉ ngơi cho khỏe, anh để cho quản gia đưa canh cho em, đối với thân thể em tốt, nhớ uống."

"Được!"

Cận Tư Hàn vẫn như cũ không thôi rời phòng, đến gian phòng cách vách xử lý chuyện công.

Anh sợ công việc mình quấy rầy đến cô ngủ.

An Chi Manh ở phòng chỉ có thể nhàm chán chơi mấy vi tính, còn một tuần lễ thì phải đi học, rất nhiều người đều đi ghi tên.

Hôm nay kính nguyệt mình mới tới, nhất định không mang thai.

Một tuần lễ làm sao có thể mang thai!

Vậy phải thế nào mới có thể đi trường học! Gào khóc...

Nghĩ tới nghĩ lui cũng không nghĩ ra, đau bụng rất không thoải mái, nằm ở trên bàn, từ từ ngủ.

Hơn hai giờ sáng Cận Tư Hàn trở lại, nhìn thấy chính là một màn như vậy.

Bất đắc dĩ ôm lấy cô, tay đụng phải mấy vi tính, màn hình tối đen sáng lên.

Ôm cô ngồi ở trên ghế, nhìn trang mạng cô xem qua.

Toàn bộ là các loại vấn đề như thế nào đòi một người để cho cô đi trường học.

Nhìn cô ngủ say, đáy lòng có không đành lòng.

Ôm cô trở lại phòng ngủ, đặt ở trên giường, hai người ôm nhau ngủ.

An Chi Manh tỉnh lại lần nữa, đã là tám giờ sáng sớm ngày thứ hai.

Vội vã chạy tới dưới lầu. "Chú Quản gia, hôm nay cháu muốn đích thân nấu cơm cho chồng ăn."

"Loảng xoảng..." cái mâm trong tay rớt xuống đất, hoảng sợ nhìn cô. "Thiếu phu nhân, cô - cô mới vừa nói cái gì?"

"Nấu cơm cho chồng cháu ăn! Thế nào?" Cô nói lời gì sai sao?

Hai tay Quản gia run run, khom người nhặt mảnh vụn lên.

"Thiếu phu nhân, nếu không cô lên lầu xem ti vi? Chúng tôi chuẩn bị xong đưa lên cho cô?" Để cho Thiếu phu nhân nấu cơm, Tổng thống tiên sinh có thể cướp một tảng da bọn họ hay không!

"Không cần, hôm nay cháu muốn tự mình nấu cơm!" Cô phải lấy lòng anh, anh vui vẻ, mình mới nói được yêu cầu mà!

Ánh mắt mọi người kinh ngạc, An Chi Manh tự nhiên tự đắc đi tới phòng bếp.

Phòng bếp một trăm mét vuông! Đầu bếp cũng mười mấy người, có bếp trưởng, bếp trưởng phụ trách bữa ăn tây, thức ăn Trung, còn có các nước.

Mỗi người đầu bếp đều có ba bốn người phụ, đầu bếp và người giúp việc, ở tại lầu đài bên kia.

Chỉ cần hôm nay Cận Tư Hàn ăn gì, vị bếp trưởng kia mới phải xuất hiện.

Vừa lúc hôm nay thức ăn Cận Tư Hàn muốn ăn là bếp trưởng Trung quốc sắp xếp, cô vừa vận cùng ông nghiên cứu cách làm món lẩu.

Anh rất kén ăn, rất chú trọng vệ sinh.

Càng là tới nay không ăn lẩu cùng cay, nhưng cô sợ trường nhất chính là lẩu.

Ăn lẩu mới phải nói chuyện!

Khá tốt, phòng bếp còn có bếp lẩu uyên ương, còn có thể nấu.

Đầu bếp chuẩn bị xong gia vị, để ở trong hộp.

Chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, từ hải sản đến thịt tươi, đến rau cải.

Còn có thức ăn lạnh, nước trái cây.

Tất cả dùng hộp bỏ túi giữ tươi, trong nháy mắt bao lớn bao nhỏ.

Chuẩn bị xong, cũng mười một giờ, lái xe một giờ cũng đủ rồi.

Người hỗ trợ xách lên xe, vui vẻ đi phòng làm việc Tổng thống.

Một giờ sau.

An Chi Manh ở phía trước, một đoàn bảo vệ đi theo phía sau xách hộp đồ ăn một đường đi tới phòng làm việc Tổng thống.

Đẩy cửa ra, phát hiện bên trong không người.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Canh mê hồn

Trực tiếp đẩy cửa phòng ra, để cho bọn họ bỏ đồ xuống ở trước bàn ăn.

Dọn đồ vật xong, gia vị cắt xong, nước sôi để bên trong nấu.

Tất cả chuẩn bị ổn thỏa, vừa vận nhìn thấy anh đẩy cửa đi vào, đứng dậy nhiệt tình đi nghênh đón. "Anh tới rồi! Mau tới ăn bữa trưa!"

Cận Tư Hàn cau mày nhìn lẩu trước mắt, ngồi ở đối diện.

An Chi Manh vội vàng đưa đũa lên, vô cùng nhiệt tình. "Này, chớ chê! Đây chính là em cố ý thỉnh giáo đầu bếp, chuẩn bị canh sạch sẽ cho anh. Anh không ăn cay, bên này là anh! Những nguyên liệu nấu ăn này cũng đều là em chú tâm chọn, rửa."

"Em làm?" Mi mắt khẽ buông.

"Đúng vậy! Em cố ý chọn sạch sẽ mới mẽ, mang tới cho anh! Anh nhìn, những thứ này là anh thích ăn, những thứ hải sản này anh không thể ăn nhiều, cay để cho em ăn!"

Nhiệt tình giúp anh bỏ nguyên liệu nấu ăn vào trong nồi, thấy anh động đũa, thận trọng quan sát sắc mặt anh.

"Ăn ngon không?"

"ừ!" Cận Tư Hàn nhìn cô nhiệt tình như vậy, tròng mắt đen lóe lên.

An Chi Mạnh kiên nhẫn phục vụ anh ăn, từ đầu đến cuối không nhìn ra anh cao hứng hay còn chưa cao hứng.

"Ăn ngon không?"

"ừ!" Bị cô nhìn chăm chăm, anh dứt khoát để đĩa xuống. "Nói đi!"

"A a... Em không muốn nói gì! Thức ăn ăn ngon không?"

Bị cô nhìn, anh làm sao có thể ăn được!"Nói đi! Em nói xong anh ăn tiếp!"

"A a..." Lúng túng nhìn anh. "Cái đó... Qua mấy ngày là đi học..."

"Ừ, sau đó thì sao?"

Ngạch... Người này làm sao không nhận lời mình!

Khuôn mặt nhỏ nạnh kết thành bánh bao nhỏ, ủy khuất nhìn anh.

Người này khẳng định là cố ý. "Em muốn đi học..." Ánh mắt ủy khuất nhìn anh, mang theo nước mắt.

Bầu không khí trong nháy mắt lạnh xuống, Cận Tư Hàn lạnh nhạt nhìn chăm chăm cô hồi lâu.

Đối với cô ngoắc ngoắc tay, cô di chuyển đi tới bên người anh, tự động ngồi xuống. "Em muốn đi học, làm người nooit tiếng là mơ ước của em! Em muốn đi!"

"Được! Bất quá đáp ứng anh một điều kiện!"

"Chồng, anh thật tốt! Đừng nói một, mười nghìn điều cũng đáp ứng." Thân mật kéo ở cánh tay anh, cười vô cùng ngọt ngào.

Cận Tư Hàn bất đắc dĩ lắc đầu. "ừ! Em đi học phải mang một người đi!"

"Dẫn người? Mang ai!"

Trường học kia cũng không phải ai muốn đi là có thể đi.

Anh tà mị cười một tiếng. "Đến lúc đó, em tự nhiên biết!"

"À!" Dù sao chuyện trường học giải quyết, cô cũng lười đi hỏi, chuyện của một cá nhân.

Vui vẻ gấp thức ăn, anh ăn vài miếng lại bị thư ký kêu đi ra ngoài.

Thấy anh đi ra ngoài, cầm lấy điện thoại ra cùng bạn tốt từng người một báo tin vui.

Rất nhanh nhận được QQ trả lời.

"Manh Manh, cậu nói là sự thật! Vậy lúc nào thì cậu tới trường học ghi danh!"

"Ghi danh, ngày mai đi!" Anh đồng ý mình đi học, ghi danh hẳn là có thể.

"Vậy ngày mai, ba chúng ta cùng nhau tụ tập chỗ cũ, chờ lễ hẹn! Bây giờ tớ bận bịu, sau này trò chuyện!"

"Tốt!"

Nhàm chán nhìn điện thoại di động, phát hiện các cô mỗi một người cũng vì sự nghiệp mình cố gắng phấn đấu.

Mặc dù rất khổ cực, nhưng tối thiểu còn là sống có ý nghĩa, mình rảnh rỗi như sâu gạo vậy, đối với xã hội một điểm cống hiến cũng không có.

Đình đông..

Mở tin nhắn điện thoại di động ra, phát hiện là Bùi Á Hạo gọi tới.

"Manh Manh, nghe nói ngày mai em tới trường học ghi danh! Anh ở cửa trường học chờ em!"

"Không cần đi! Em cùng bạn tốt còn có hẹn!"

Đối phương nhanh chóng trả lời tin tức. "Không có sao! Mang bạn em cùng đi, anh mời khách, địa phương tùy ý gọi!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Chung Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Đánh chính là cô tiện nhân này

"Ách... Như vậy không tốt đâu!" Nếu như bị anh biết, há chẳng phải là mình xong đời?

"Cứ nói như vậy, anh ở trường học chờ em, làm việc trước. 8 "

Nhìn QQ tối lại, lời cô muốn cự tuyệt đều không nói được!

Nếu như không cùng Tư Hàn nói đi ngay, anh ấy biết chuyện mình đi học há chẳng phải bị lỡ.

Nhưng nói, có thể lần nữa phong sát anh ấy hay không.

"Đang suy nghĩ gì?" Anh bận bịu xong, muốn vào nhìn cô gái nhỏ đang làm gì.

Không nghĩ tới đi vào, đã nhìn thấy cô đang ngẩn người.

An Chi Manh nhìn người đàn ông ngồi ở bên cạnh mình, có chút chột dạ.

"Cái đó! Anh nói em có thể đi học, vậy ngày mai em có thể đi ghi danh sao? Nhiều người cũng ghi tên."

Cận Tư Hàn gật đầu đồng ý.

An Chi Manh vui vẻ vui vào trong ngực anh, hướng về phía gò má anh hôn một cái.

Vừa định đứng dậy, bị anh giữ lại, một nụ hôn sâu nóng bỏng.

Cô mới thở hổn hển ở trong ngực anh.

Tròng mắt đen mịt mờ nhìn hạ thể cô, thanh âm khàn khàn. "Manh Manh, em lúc nào tốt?"

"Cái gì?" Mờ mịt không hiểu nhìn anh, theo ánh mắt anh nhìn hướng mình.

Gò má trong nháy mắt đỏ. "Anh... Vô si "

Tròng mắt đen lóe lên tối tăm. "Manh Manh, tình yêu nam nữ sanh con, chuyện bình thường của trời đất, tính thể nào là vô si đây!"

"Anh..." Đối mặt anh nghiêm trang, cô phát giác lại không lời chống đỡ.

Lấy tay đẩy anh. "Anh còn không đi công tác, đi nhanh đi nhanh!" Thiệt là, lại bị anh nói, mình nên tìm hang chui.

Anh nhẹ cười ra tiếng, ở môi cô mỗ một cái, lúc này mới hài lòng rời đi.

=Hôm sau trường điện ảnh và truyền hình —

An Chi Manh đứng ở cửa trường, ngẩng đầu nhìn trường học.

Lúc này mới rời đi ngắn ngủi một kỳ nghỉ hè, cô lại có loại cảm giác thời gian giống như mũi tên. Thật giống như rất nhiều chuyện cũng trở nên cách xa quỹ đạo ban đầu!

"Cậu nhìn, người nọ không phải con tiện nhân An Chi Manh sao?"

"Đúng vậy! Ai nói không phải sao! Cô còn dám tới trường học, giống như cô không biết xấu hổ câu dẫn chồng chúng ta, người như vậy tới trường học chính là làm nhục trường học chúng ta."

"Hừ! Cô dám đến, chúng ta sẽ để cho cô đẹp mắt!"

Hai người tay cặp tay, hướng cô ép tới gần.

Đứng ở trước mặt cô, cao ngạo nhìn cô.

"Cô chính là An Chi Manh."

"ừ! Các cô là!" Hoi lui về phía sau một bước, cùng hai người giữ một khoảng cách.

"Cô tiện nhân, biết tên tôi!" Cô gái miệt thị nhìn cô, nâng tay lên hướng gương mặt đó quăng xuống.

"ba..."

Tốc độ nhanh để cho An Chi Manh ứng phó không kịp.

"Vân Dung, cô làm gì!" Nhu Nhu từ xa nhanh chóng chạy tới, trực tiếp ngăn ở trước mặt An Chi Manh. "Manh Manh, cậu không có sao chứ!"

"Không có sao!" Nhìn hai chị tốt của mình, cười một tiếng!

Cô đã nghĩ được trở lại trường học nên đối mặt tất cả các thứ này, bây giờ cô là địch của toàn bộ phái nữ nước R.

Coi như Cận Tư Hàn có thể đề xướng, nhưng cũng không thể ép được ý tưởng nội tâm các cô muốn hủy diệt mình.

Huyền Huyền đau lòng nhìn gò má cô đỏ!" "Là chính cậu đánh, hay là chúng tớ giúp cậu đánh!"

"Chính tớ tới!" Đây chị em tốt che trước mặt mình ra, uốn ngực đứng ở trước mặt cô.

Ánh mắt lãnh đạm nhìn cô. "Cho tôi một lý do không đánh cô!"

Vân Dung kéo môi miệt thị cười!" "Cô tiện nhân như vậy, người người kêu đánh, đánh cô căn bản không cần lý do, có bản lãnh, cô đánh tôi!" Khiêu khích nhìn cô, cặp mắt liếc xéo cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 231: Trách mắng không biết xấu hổ

Tính tình Nhu Nhu nóng nảy đã sớm không nhìn nổi. "Manh Manh, đánh thì đánh nói nhảm nhiều như vậy làm gì!"

An Chi Manh nhẹ nhàng nâng tay lên.

"Ba..."

Vân Dung Mạc sờ gò má mình nóng bỏng, không dám tin tưởng cô lại đánh mình. "Cô tiện nhân này, cô lại dám đánh tôi!"

"Đánh chính là tiện nhân này!" Nhu Nhu tiến lên trực tiếp lôi cô không để ý tới bệnh thần kinh sau lưng. "Manh Manh, tớ cùng cậu đi ghi danh! Cùng cậu nói đừng để ý tới những bệnh thần kinh kia."

"ừ!"

"Tiện nhân, cô lại dám đánh tôi! Tôi cùng cô liều mạng!"

An Chi Manh quay đầu lại, nhìn thấy cô chột nhào về phía mình, chuyện chi phát sinh mấy giây, căn bản cô cũng không kịp né tránh.

"Mợ, tránh ra!" Một thân ảnh nho nhỏ bay như mũi tên vậy, nhanh như tia chớp đến trước mặt cô, chân nho nhỏ một cước đạp phé vật trước mắt.

"Đông..." Vân Dung Mạc không có hình tượng ngã nhào trên đất.

Kha Trạch Vũ cười híp mắt đứng ở trước mặt cô. "Mợ! Cháu anh dừng đi!"

An Chi Manh chưa tỉnh hồn nhìn cậu bé trước mắt xuất hiện!" "Trạch Vũ? Em không phải đang học vườn trẻ sao?"

Nói tới cái này, Kha Trạch Vũ một bụng khổ, không bày tỏ hết!

"Mợ! sau này mợ phải quản thật tốt người cậu không có lương tâm kia! Cháu xuất viện, cũng không để cho cháu đi thăm mợ, ném cháu về nhà! Cháu thật đáng thương! Nhà một người cũng không có, lạnh như băng! Cháu thật đáng thương..."

mắt to long lanh, úy khuất nhìn cô.

"Mợ! Mợ không biết! Cháu thật vất vả đến tựu trường, có thể đi tiểu học tán gái! a, không đúng, phải đi cùng người bạn nhỏ tiểu học trao đổi cảm tình! Cậu lại ném tới đại học, đại học! cháu còn nhỏ như vậy, đến đại học không phải là bị tàn phá sao? Mợ nói có đúng hay không..."

Nháy nháy mắt to, vô tội nhìn cô.

ba người ở một bên nghe, nhìn Vân Dung Mạc nằm ở đó rất lâu không nhúc nhích được, nhìn lại đầu sỏ.

bị tàn phá...

Các cô làm sao cũng không nhìn ra!

Huyền Huyền buồn cười nhìn bé trai trước mắt. "Manh Manh, người này là ai! thế nào gọi cậu là mợ."

"Hi, người đẹp! tóc chị thật xinh đẹp! em cùng chị nói, em cũng không muốn gọi cô là mợ, em vẫn chờ cậu không muốn cô, cưới cô! Cậu uy hiếp em, nói không gọi mợ, là không cho tiền tiêu vặt! Em sợ khổ..."

mắt to long lanh nháy nháy nhìn An Chi Manh, nhân cơ hội tay nhỏ bé kéo cánh tay cô.

Ừ, tay chị yêu chính là mịn! Thật là thơm thật là thơm.

Một khuôn mặt nhỏ nhắn còn mang dung nhan yêu nghiệt, còn nhỏ tuổi dung mạo lại cùng Tổng thống có tám phần giống nhau, người này trưởng thành lại là yêu nghiệt.

Còn có cái miệng nhỏ nhắn, ngọt.

An Chi Manh nhìn cậu bé xuất hiện khó hiểu. "Cậu nhét em vào đại học nào." Cô quả thật nghe nói, bé còn nhỏ tuổi cũng đã trúng tuyển mấy đại học nổi tiếng, chính là bé không đi học, đồ thừa không phải là vườn trẻ không đi.

Nửa năm sau, tựu trường vừa vặn năm thứ nhất.

"Là cái trường đại học này!" Cười híp mắt kéo cánh tay cô, đi tới trường học!

Mấy người chú ý đưa con nít này, hoàn toàn quên sau lưng Vân Dung Mạc té lăn trên đất.

"Là trường của chị sao?"

"Đúng vậy! Cậu nói, để cho cháu tới canh chừng mợ, đuổi chạy yêu ma quỷ quái bên cạnh mợ! Cậu còn nói, chỉ cần mợ thuận lợi tốt nghiệp. Cho cháu mười triệu!" Đưa ngón tay út ra, mặt đầy tự hào!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232: Tôi đánh cô, tôi tình nguyện

Nhu Nhu cùng Huyền Huyền hoàn toàn kinh ngạc, thế giới của người có tiền, quả nhiên tiền đều là giấy!

lúc này An Chi Manh mới biết, ngày hôm qua anh nói cùng cô học là bé!

Không trách hôm nay không để cho hộ vệ đi theo, anh đều đồng ý.

Kha Trạch Vũ trực tiếp cười híp mắt nhìn hai người, mặt con nít đẹp trai, mang ý cười ngọt ngào, bất kỳ người nào đều không cách nào ngăn cản lực sát thương.

"Các chị tốt, em tên Kha Trạch Vũ! Sau này, các chị gọi em Trạch Vũ! Các chị là bạn tốt của mợ đi! Sau này sẽ là bạn tốt của em! Có cái gì không giải quyết được, trực tiếp tới tìm em, em không chối từ.!"

"Phốc..." Ba người đồng thời cười.

Nhìn một đứa nhỏ, nói ra lời đàn ông như vậy, quá trái ngược...

mặt Kha Trạch Vũ ủy khuất nhìn mấy người, buồn buồn không vui đi chỗ ghi danh trường học.

"Đó không phải là tiện nhân An Chi Manh sao!"

"Cô còn dám tới trường học."

"Tiện nhân chính là da mặt dày, không biết xấu hổ!"

Ba người mới vừa muốn mở miệng, đã nhìn thấy trước mắt một trận gió thổi qua.

"Ba, ba, ba..."

Kha Trạch Vũ đứng ở trước mặt mấy người, vỗ tay nhỏ bé.

Thân cao mét tư, chỉ có thể miễn cưỡng ngước đầu nhìn các cô."Sau này còn nói xấu mợ của tôi, tôi đánh tàn phế miệng các người"

"Cậu là ai! Dựa vào cái gì đánh chúng tôi." Có thể đi vào trường học này, ai không phải thiên chi kiều tử.(ý nói gia đình có điều kiện)

"Tôi muốn đánh các người, tôi tình nguyện! Không phục! Không phục, tới đánh tôi!" Khiêu khích nhìn mấy người.

"Cậu có biết ba tôi là ai hay không! Cậu có tin hay không, tôi để cho ba tôi khiến cho nhà cậu phá sản! Để cho cậu lưu lạc đầu đường!"

Cậu đảo cặp mắt trắng dã, trực tiếp coi thường chó sủa phía sau.

Cười híp mắt vỗ tay, lần nữa đi trở về bên cạnh An Chi Manh, kéo cánh tay cô."Mợ! Chúng ta đi ghi danh đi! Nơi này một chút cũng không dễ chơi. Mợ phải nhanh chóng tốt nghiệp, cháu còn muốn đi tiểu học! Người nơi này thật là khủng khiếp, còn không khả ái bằng học sinh tiểu học."

Mấy người đi tới chỗ ghi danh, An Chi Manh trực tiếp coi thường những người nhàn rỗi.

Kha Trạch Vũ nhưng không nhịn được, luôn luôn đi lên đá người ta, đánh người.

Các cô kéo cũng kéo không dừng được.

Lần này, mấy người hoàn toàn thành đối tượng nữ sinh toàn trường công kích.

An Chi Manh thuận lợi làm thủ tục nhập học, mấy người chờ ở một bên.

Kha Trạch Vũ trực tiếp đi trước mặt thầy giáo."Thầy, em có thể nhập học sao?"

cặp mắt thầy sáng lên nhìn bé trai trước mắt, dung nhan kia được trời ưu đãi tuần mỹ yêu nghiệt, khuôn mặt mềm mềm như bánh bao.

đồng thời cho người yêu nghiệt, cũng làm cho lòng người yêu thích.

tướng mạo như vậy, tùy tùy tiện tiện đi vòng giải trí đứng, đó chính là tiêu điểm!

Nét mặt già nua đều cười lên."Đứa trẻ, em là con cái nhà ai! Năm nay mấy tuổi rồi! đây chính là đại học!"

"Thầy, xin gọi em Kha Trạch Vũ! Đây là hồ sơ của em!" Cầm hồ sơ trên tay đặt ở trên bàn!"Thầy, em chính là đứa trẻ nhà bình thường, không có chống lưng!"

Kha gia, không đủ 18 tuổi trưởng thành, đều không tiết lộ thân phận mình ở bên ngoài!

Thầy nhìn phía trên tài liệu, trực tiếp không nói hai lời đồng ý.

"Em có thể nhập học!" Đây chính là hạt giống tốt! Nhìn ánh mắt cậu bé đều mang ánh sáng.

Cậu đi sau lưng An Chi Manh, thận trọng nhìn ông."Thầy, em có thể cùng người chị này một lớp sao! Bên ngoài các chị đều hung, em hơi sợ!"

ba người nghe nói như vậy, rung mình một cái.

Nhìn khuôn mặt bán manh vô sỉ nào đó trước mắt, nếu như không phải là mình mới vừa thấy được cậu dũng mãnh, cũng sẽ bị lừa!

Thầy nhìn An Chi Manh, đây chính là Tổng thống phu nhân tương lai, phải lấy lòng!"An tiểu thư, cô thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 233: Tớ có thể đuổi cậu sao

"Thầy, tôi không ý kiến!"

"Ừ, không ý kiến, vậy thì chăm sóc cậu bé thật tốt." Hải lòng nhìn mấy người, đều là hạt giống tốt!

"Được, thầy!" Mấy người ra khỏi phòng làm việc, đều cảm giác buồn nôn.

Huyền Huyền roi một tảng da gà. "Manh Manh, đứa bé này rốt cuộc từ đâu tìm tới! Như vậy..." Cô cũng không biết nên hình dung như thế nào.

Thật là, quá ma quỷ!

"Tổng thống phái cho tớ!" Cô cũng không nghĩ tới, anh sẽ phái cậu bé tới, cô cho là anh sẽ phái hộ vệ đẹp trai tới đây!

"Tổng thống phái tới, vậy là?"

"Tổng thống là cậu bé!" Cô không giải thích sao? Cô thật giống như giải thích rồi!

"Manh Manh, em ở nơi này! Anh tìm em lâu như vậy, rốt cuộc tìm được!" Bùi Á Hạo đẩy một đồng phục nữ muốn ký tên bên người ra, trực tiếp đi tới trước mặt mấy người. "Thủ tục nhập học làm xong chưa?"

"Xong!"

"Vậy anh mời khách chúc mừng! Muốn ăn cái gì, tùy tiện nói!"

Kha Trạch Vũ nhìn anh, ánh mắt xoay tít loạn chuyển. Chợt đứng ở trước mặt An Chi Manh, hai tay khoanh ngực nhìn anh.

"Anh chính là đàn ông cùng cậu tôi cướp phụ nữ?"

Bùi Á Hạo nhìn đứa trẻ trước mắt, cùng anh ta tám phần giống nhau, nghe trong miệng cậu chính là Tổng thống.

"Làm sao, anh ta phái cậu tới giám thị tôi, vậy thật coi trọng."

"Cậu tôi là để cho tôi tới giám thị anh, nhưng tôi cũng không phải là tới giám thị anh!" Trên khuôn mặt nhỏ nhắn đắc ý nhìn anh. "Cậu tôi cho tôi mười triệu, anh cho tôi bao nhiêu!"

Bùi Á Hạo trực tiếp từ túi quần áo móc ra một tờ chi phiếu trống đưa cho cậu ta. "Cậu suy nghĩ điền bao nhiêu thì điền."

"Đồng ý!" Hai người một chương, đạt thành nhận thức chung.

Bên cạnh mấy người ngón ngàng, An Chi Manh im lặng nhìn.

Bị mấy người đẩy, đi thẳng tới một nhà hàng yên tĩnh.

Đây là một cái sân riêng, cầu nhỏ nước chảy, yên lặng cao nhã.

Nhu Nhu nhìn sân nhỏ trước mắt. "Oa, còn có chỗ ăn cơm như vậy! Thật là mở rộng tầm mắt!"

Bùi Á Hạo nhận lấy thực đơn đưa cho mấy người. "Muốn ăn cái gì! Tùy ý gọi! Nơi này, mấy món ở đây không tệ, các người có thể thử một chút."

Nhu Nhu trực tiếp nhận lấy thực đơn ném cho Huyền Huyền, ánh mắt nhìn nhìn chăm chăm anh. "Á Hạo, anh thích ăn gì?"

"Nhà này sắp xếp cũng không tệ lắm!" Mẩu chột là nơi này kín đáo, để cho nhân vật công chúng như bọn họ ăn cơm rất an tĩnh.

"a! Vậy anh thích kiểu phụ nữ gì!"

Bùi Á Hạo "..."

"Anh cảm thấy tôi như thế nào?" Đối mặt nam thần mình thích, mặt mũi cũng là mây trôi.

Bùi Á Hạo: "..."

"Tớ có thể đuổi cậu sao?"

"Ho khan một cái..." Coi như bạn tốt của cô, Huyền Huyền cũng thật sự là không nhìn nổi. "Nhu Nhu, cậu là một cô gái, sẽ không dè dặt sao!"

"Dè dặt! Tớ rất dè dặt! Tớ đều không nhào tới." Cô nơi nào không căng thẳng!

Đổi mặt nam thần mình thích năm năm, bày tỏ chuyện này không phải chuyện rất bình thường sao?

"Phốc..." Kha Trạch Vũ cười ra tiếng, không nghĩ tới Mạnh Mạnh gốc còn có bạn như vậy. "Chị Nhu Nhu, em hiểu chị! Có câu nói, nữ đuổi nam, cách tăng sa! Cố gắng lên!"

Cứ như vậy, mình có thể bỏ vào trong túi tiền của hai bên! Ha ha ha...

Nhu Nhu cười híp mắt nheo gò má cậu bé. "Em hiểu chị! Nếu là em lớn hơn vài tuổi, không chừng chị có thể theo đuổi em!"

"Chớ!" Vội vàng buông tay cô ra, tránh ở một bên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Muốn đi sao

mấy người bên cạnh bị nét mặt của bé chọc cho cười ha ha, không khí ngột ngạt cũng hòa hoãn một chút.

Mấy người trực tiếp xem thực đơn tùy ý gọi mấy món khách nhân thường gọi đồ ăn, đồ ăn mang lên rất nhanh rồi.

"Đúng rồi, lần này có phim cổ trang đang tìm người mới làm nhân vật chính, các người có hứng thú đi thử hay không!"

"người mới làm nữ chính sao? Vì cái gì? đạo diễn này cũng không khỏi quá mức lớn gan rồi!" Huyền Huyền thay mấy người nói ra nghi hoặc.

Anh nuốt đồ ăn vào trong miệng, chậm rãi lau miệng.

"Việc này là thật, đạo diễn nói hiện tại điểm tất cả mọi người nhìn phát chán, muốn thử người mới xem! nếu các người cảm thấy hứng thú, có thể gọi Điện tìm anh, nói tôi giới thiệu!" Từ trong ngực móc ra danh thiếp, đưa cho mấy người!

An Chi Mạnh cầm lấy danh thiếp, mấy người nhìn thấy danh thiếp đen nhánh, hai tay kích động phát run.

"Mạnh Mạnh, đây là sự thực sao?"

"Tôi muốn hẳn là thật!"

"Lại là anh An Đạo! thần tượng của chúng ta!" Chỉ cần An Đạo nguyện ý nâng đỡ nữ chính, toàn diện đều phát hỏa rồi.

rối tinh rồi mù, mỗi bộ phim truyền hình điện ảnh do anh đạo diễn, đều là tinh phẩm.

Nhưng anh cũng rất khó cho ra một bộ tác phẩm, làm nữ chính cho anh coi trọng, đường tương lai làm ngôi sao khẳng định rộng rãi bằng phẳng.

"Muốn đi sao?" Huyền Huyền hỏi ý nghĩ của mọi người.

Nhu Nhu không chút nghĩ ngợi trả lời. "đi! Không đi là ngu ngốc!" thời cơ tốt như thế, có cô gái nào học điện ảnh truyền hình không muốn tương lai biến thành đại minh tinh nổi danh.

Hai người nhìn về phía An Chi Mạnh một mực không lên tiếng.

"Mạnh Mạnh, cậu đi không?"

"Tôi..." Cô cũng rất muốn đi, nhưng cô có thể đi sao?

Hai người sáng tỏ gật đầu. "cậu về nhà hỏi tổng thống đại nhân nhà cậu một chút đi!" đẩy lòng các cô vì cô tìm được một người đàn ông yêu cô, đối tốt với cô cảm thấy cao hứng.

Nhưng người đàn ông này quá mức bá đạo, bá đạo yêu sẽ làm cho người ngột thở.

Một người chỉ có người đàn ông yêu mình, không có trời cao biển rộng của riêng mình, không sớm thì muộn cũng sẽ khô héo thôi.

Nhìn thấy hai người cúi đầu hưng phấn thảo luận thử sức ngày ấy, mặc cái gì, đóng vai như thế nào cho đạo diễn lưu lại hảo cảm.

Đáy lòng có nhàn nhạt mất mát!

Bữa cơm này, sau khi cùng ăn vô vị tẻ nhạt.

Mấy người đi ra, liền phát hiện xe tổng thống đã đứng ở ngoài cửa!

An Chi Manh Nhìn thấy người đàn ông trong cửa sổ xe, mặt âm trầm, có chút khiếp đảm.

"Các cậu đi về trước đi! Tôi đi về trước!"

"tốt! Trên đường cẩn thận một chút!" Nhu Nhu nhìn thấy người đàn ông trong cửa sổ xe cường đại khí tràng, đáy lòng có chút vì cô lo lắng.

đại nhân vật cao cao tại thượng như thế, thật thích hợp với Manh Manh sao?

mất Bùi Á Hạo khiêu khích nhìn người đàn ông trong cửa sổ xe, im ắng mang theo hai người rời đi.

Còn lại một lớn một nhỏ, thân thể rút lại, yên lặng ngồi lên xe.

An Chi Manh xô Kha Trạch Vũ ngồi ở bên cạnh anh, Kha Trạch Vũ mới không phải ngốc đi đụng hòng súng, kiên quyết lắc đầu. Nhanh chóng ngồi ở trên ghế lái phụ phía trước, đem phía sau để cho bọn họ.

An Chi Manh lo sợ bất an ngồi ở bên cạnh anh, khoe miệng cực lực kéo ra một nụ cười ngọt ngào.

"hôm nay anh tan tầm thực sớm!" Hiện tại mới một chút, anh làm sao có thể tan việc đây! Còn bị bắt chân tướng.

Cận Tư Hàn trầm mặt, giữ im lặng!

Anh sợ cô ở trường học như thiêu thân, cố ý bỏ ra tất cả công việc đến bồi cô.

Không nghĩ tới đến trường học, lấy được kết quả là cô đã báo danh, còn theo người đàn ông kia vừa nói vừa cười đi ăn cơm rồi!

Anh thì cơm trưa cũng chưa ăn, một mực ở ngoài cửa chờ! Đợi chừng hơn một giờ, mới thấy bọn họ trò chuyện vui vẻ cười híp mắt đi tới.

An Chi Manh lấy tay thọc Kha Trạch Vũ trước mặt, dùng mắt thần uy hiếp bé!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 235: Ăn ngon không

cháu dám không nói chuyện dùm mợ, mợ sẽ nói cho cậu của cháu biết, cháu nhận tiền của người."

Kha Trạch Vũ mím môi, làm người thật khó!

Nhìn thấy cậu trầm mặt, thân thể nhỏ bé run lên! Trong lúc tức giận cậu đáng sợ nhất, cậu coi như không tức giận xụ mặt đều hù chết người.

Hiện tại bé nào dám đụng hòng súng!

Nhìn thấy ánh mắt An Chi Manh uy hiếp, bé muốn khóc rồi.

Mất to liếc cậu tổng thống một chút, lập tức cúi đầu xuống, giọng bé nhỏ cơ hồ nghe không được! "Cậu... Kỳ thật, hôm nay cháu giúp đỡ mợ đánh chạy nhiều tiện nhân! Các cô đều mắng mợ là tiện nhân! Cháu ra tay mạnh mẽ đánh các cô rồi!"

Dứt lời, trông thấy ánh mắt cậu tổng thống lạnh lẽo, dọa đến run một cái.

"Cậu, cháu sai rồi... Ngài đừng đóng kết tiền tiêu vặt của cháu... cháu sẽ sống chết ngăn cản không cho mợ qua, là người đàn ông kia quá ghê tởm, cháu đánh không lại anh ta! Ô ô ô..."

Manh Manh mặt ngây thơ, nhìn thấy bé đã chực khóc, căng lên.

An Chi Manh nhìn tròn mắt há hốc mồm, lần đầu tiên cô phát giác bé xác thực hẳn là học qua diễn kịch.

kỹ năng diễn này, tướng mạo này, xứng đáng là ngôi sao tương lai.

Cận Tư Hàn vươn tay, không nhìn khuôn mặt nhỏ đã chật chội khóc muốn nhiều đáng thương liền đáng thương biết bao.

Mang theo bé kéo tới chỗ ngồi phía sau, vươn tay tới y phục bé móc qua.

Kha Trạch Vũ hai tay ôm ngực, đã chật chội khóc nhìn anh. "Cậu tổng thống, ngài... Ngài muốn làm gì... cháu nói cho cậu, cháu nghèo hèn không thể đòi, uy vũ không khuất phục, cháu... cháu sẽ sống chết hằn không theo cậu..."

"Im miệng!" Mấy kiểm nhú chặt, ngón tay thon dài từ túi quần bé trực tiếp móc ra một tờ chi phiếu.

Mắt lạnh nhìn tên phía sau chi phiếu, tay cầm chi phiếu, ánh mắt lạnh lẽo tản ra tới tấp.

Hai tay bịt mắt, khe hở ngón tay lộ ra hai con mắt to đen nhánh. "Cậu, nếu như cháu nói đây là anh ta có gắng nhét cho cháu, cậu có tin không?"

"cháu cứ nói đi?" Ngón tay thon dài, nhẹ nhàng dùng sức, chi phiếu biến thành hai nửa. "bắt đầu ngày mai, đóng kết tất cả thẻ của cháu. mỗi ngày cậu nhìn cháu biểu hiện mới cho cháu tiền tiêu vặt!"

khuôn mặt nhỏ trong nháy mắt sụp xuống, bắt lực nhìn An Chi Mạnh.

bé đối kháng cậu tổng thống tàn bạo! Dù bé nhận chi phiếu đều biết, bé thật không biết cậu tổng thống có cái gì là không biết.

Leo đến ghế lái phụ, cả người đều héo rồi.

Sau ghế lái, chỉ còn lại có hai người mắt lớn trừng đôi mắt nhỏ.

An Chi Mạnh yếu ớt nhìn anh. "Chúng tôi cũng chỉ ăn bữa cơm."

"Ừm! Ăn ngon không?" Thanh âm nhàn nhạt, lại để lòng người sinh ra sợ hãi, gương mặt anh tuấn yêu nghiệt nhìn không ra chút cảm xúc nào.

"Ha ha... Không thể ăn, một chút xiu đều không ăn vô!"

"Ừm! Không thể ăn còn ngồi hai giờ bốn phút 39 giây nữa!" Mắt nhìn đồng hồ, mặt không thay đổi nhìn cô.

Khóe miệng co quắp, nhìn Kha Trạch Vũ cúi đầu phía trước không giúp mình, nghĩ muốn bé giúp mình nói mấy câu, thấy mắt bé cũng không dám nhìn mình một lần.

Liền biết người đàn ông trước mắt đáng sợ cỡ nào rồi.

Yếu ớt nhìn anh, cười cứng ngắt rồi. "Ha ha... Ngài còn tính toán kỹ càng như thế!"

"Ừm! Không có chuyện làm, tự nhiên chịu khó nhìn thời gian!" giọng nhàn nhạt, không có bất kỳ cảm xúc gì.

Nhưng An Chi Mạnh lại nghe được đáy lòng run rẩy, ý anh trong xe đời mình hơn hai giờ.

Đây là cảm giác bao lớn tội nghiệt! "Cái kia... sao anh không đi vào?"

"em muốn anh đi vào sao?" ngược lại anh cũng muốn đi vào, nhưng anh nghĩ tới cô tụ hội với các bạn thân, liền nhịn xuống rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cùng Chiều Vạt Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Qua thử sức

An Chi Mạnh. "..."

Bên trong xe không khí an tĩnh có chút quỷ dị.

Mấy người trở về tòa thành, Kha Trạch Vũ trước tiên thần tốc xông lên lầu, rồi xa ánh mắt cậu tổng thống đáng sợ.

An Chi Mạnh theo ở phía sau anh, đi theo anh vào phòng.

Thấy anh cời y phục, nhanh chóng quay đầu.

Trộm nhìn thấy anh mặc một quần đùi đi vào phòng tắm, nhanh chóng đến tủ quần áo tìm áo choàng tắm màu đen tới cho anh.

Đứng ở ngoài cửa đợi trọn vẹn hơn nửa giờ, mới thấy anh một thân ướt nhẹp đi tới.

Nhanh chóng đưa lên áo choàng tắm trong tay, từ đầu tới đuôi cũng không dám nhìn anh một chút.

Cận Tư Hàn tiếp nhận áo choàng tắm trong tay, khoác bên ngoài, buộc lại dây lưng. Ngồi ở trên ghế sofa, thấy cô chịu khó đưa một chén nước ấm cho mình.

Đây là thói quen của anh, mỗi lần tắm rửa xong đều sẽ uống một chén nước ấm, không nghĩ tới cô nhớ kỹ.

Tiếp nhận chén nước ấm, chậm rãi uống vào, nước ấm áp chảy đến cổ họng, đáy lòng cũng hết giận hơn phân nửa.

"Ngồi!"

"A!" Ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh anh, cẩn thận từng li từng tí quan sát sắc mặt của anh. "anh hết giận rồi hả?"

"Ừm!" Mắt đen có vẻ bất đắc dĩ, đối với cô, anh sao cam lòng tức giận thật. "Đi ăn cơm!"

"Ăn cơm! em ăn no rồi!" Dứt lời, cô mới phát hiện mình lại nói sai rồi.

Anh quay đầu nhìn cô một chút, cánh tay dài duỗi ra cưỡng chế ôm chầm cô. "Ăn no rồi, cũng phải ngồi bên tôi hai giờ."

"Ách..." người đàn ông này không còn đồng dạng bá đạo.

Anh quả nhiên nói được thì làm được, anh phá lệ ăn hai giờ năm phút đồng hồ, cô liền ngồi không bổi tiếp.

Còn phải tùy thời kèm theo nụ cười ngọt ngào, rất sợ anh nói mình bổi không phải cam tâm tình nguyện.

Cận Tư Hàn lau đi khóe miệng, rất hài lòng biểu hiện của cô.

Lên trên lầu, An Chi Mạnh nhanh chóng theo phía trước. "Ông xã, buổi chiều anh bận bịu sao?"

"Ông xã, gần đây An Đạo có bộ phim truyền hình đang tìm người mới làm nhân vật chính, em có thể đi thử sức không?" Lời nói cẩn thận từng li từng tí, ánh mắt liếc trộm nét mặt của anh.

Thấy anh ngừng cước bộ, nhanh chóng ngừng lại. Đôi mắt sáng chờ đợi nhìn anh.

"Ừm, anh biết rồi!" Trầm mặc đi đến ôm, thân ảnh cao lớn từ từ rời xa tầm mắt của cô.

Nhìn thấy hành lang vắng vẻ, anh là đồng ý hay là không có đồng ý.

Trở lại gian phòng của mình, ba người bạn thân Nhu Nhu phát tới tin tức.

"Mạnh Mạnh, chúng tôi quyết định ngày mai đi thử sức, cậu có đi không?"

"Tôi không biết..." Anh đồng ý hay là không đồng ý, cô đều còn chưa rõ ràng lắm.

Rầu rĩ không vui nằm trên giường. Nhìn thấy hai người bạn họ trò chuyện rất happy nói qua ngày mai đi thử sức, đáy lòng có nhàn nhạt mất mát.

Huyền Huyền gọi tới một tin tức. "Mạnh Mạnh, cậu thay đổi rồi!"

"Thay đổi sao?"

"Ừm! Cậu trở nên không giống chính mình rồi! cậu có vui không? cậu đã từng muốn cái gì sẽ tranh thủ nỗ lực, hiện tại cậu thế nào?"

"Là sao?" Đã từng là chính mình, hiện tại xác thực giống như trở nên do dự rồi.

Không được, cô nhất định phải đi thử sức!

Anh không đồng ý, chính mình liền chuẩn em!" ngày mai các cậu mấy giờ đi thử sức!"

"Hơn một giờ chiều! Muốn cùng một chỗ sao?"

"Ừm, cùng một chỗ! Quyết định như vậy rồi!" Nhân sinh của mình do mình nắm trong tay, anh không cho vì cái gì mình sẽ không thể đi.

Mở cửa phòng, vừa vặn trông thấy quản gia đứng ở cửa, bưng cà phê.

"Chú Quản gia, để cháu đưa cho anh đi!"

Quản gia đem cà phê đưa tới trên tay của cô. "Vậy phiền thiếu phu nhân rồi."

"Không có việc gì!" Bưng cà phê trực tiếp đi vào thư phòng, thấy anh quả nhiên còn đang làm việc.

Đem cà phê đặt ở trên bàn của anh, ngồi ở một bên chờ đợi anh làm xong!

Cận Tư Hân để công việc trong tay xuống, nhìn thấy cô một bên. "Có việc gì!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Hội trường khảo hạch

"Có chuyện! Chiều mai em đi thử casting!" Cô dùng dùng khí rất lớn mới nói ra những lời này.

Trông mặt đen nhìn cô hồi lâu, thanh âm quả đấm. "Biết!"

"À!" Cho đến lui ra khỏi phòng, cô đều không biết, anh đồng ý hay vẫn là không đồng ý.

————hôm sau————

An Chi Manh tỉnh lại, bên người đã không có người!

Ăn sáng xong, trực tiếp ngồi xe đi tới địa điểm mấy người hẹn xong!

Vừa xuống xe phát hiện hai người tỏa sáng, ăn mặc cũng rất đẹp so với mình.

Nhìn lại mình tùy tiện một bộ quần áo, lúng túng cười một tiếng. "Sớm!"

"Không còn sớm! Hôm nay Bùi Á Hạo gọi điện thoại cho tớ, nói trước khảo hạch! Bây giờ là mười giờ, còn có nửa giờ, chúng ta mau vào đi thôi!"

Nhu Nhu kéo hai người, có chút khẩn trương đi vào cao ốc.

Đi tới tầng 12 tòa nhà, phát hiện người ở đây không phải nhiều giống vậy.

Ba người vừa vào, trong nháy mắt mấy trăm người chung quanh quay đầu mắt nhìn chăm chăm An Chi Manh.

Một người phụ nữ ăn mặc một đi tới. "Cô là An Chi Manh sao?"

"Ừ!" An Chi Manh nhìn người phụ nữ lối ăn mặc trào lưu trước mắt, mode mười phần. "Cô là?"

"Tôi là ai, khẳng định không nổi danh! Bất quá, cô cũng chưa ra hình đáng gì!" Khóe miệng hiện lên nụ cười giễu cợt, nhìn xéo cô một cái.

"Loại người gì cũng có, Manh Manh, cậu chớ để ở trong lòng!" Huyền Huyền tìm một chỗ ngồi, ba người lấy băng số, lúc này mới ngồi ở trong góc.

Ánh mắt người chung quanh các loại khinh bỉ, dò xét, nhìn cả người cô không thoải mái.

Nhu Nhu từng cái trừng trở về, lấy được chỉ cóu ánh mắt giễu cợt.

An Chi Manh ngồi ở sau lưng của hai người, nhìn hai người một trái một phải hết sức che chở mình ở sau lưng của hai người. Đáy lòng ảm áp.

"Số 1013! Đi vào!"

"Huyền Huyền, kêu cậu đi! Mau đi đi!"

"Ừ, vậy tớ đi trước!"

"Ừ, đi đi! Tớ không có sao!" Đẩy cô nhanh chóng đứng dậy, cô rời đi, cô hoàn toàn bại lộ ở tầm mắt mọi người.

Nhận lấy ánh mắt mọi người dò xét, đáy lòng từ đầu đến cuối có chút mùi vị không phải.

Rất nhanh, nhìn thấy Huyền Huyền đi ra.

Nhu Nhu vừa định hỏi thế nào, lại nghe thấy kêu bằng số mình, vội vàng đi về phía trong phòng.

An Chi Manh ôn nhu hỏi: "Huyền Huyền, thế nào?"

"Không biết, có được không!" Đến bây giờ nội tâm cô vẫn bất an, nghe nói lần này An Đạo là đại diện sử dụng người mới.

Coi như không có nhân vật chính cũng có nữ phối hợp, vậy cũng có thể ló mặt, so với mặt bằng người mạnh quá nhiều.

Lúc hai người đang nói chuyện, Nhu Nhu cũng từ bên trong đi ra.

"Số 1015, đi vào!"

An Chi Manh nhìn bằng số mình, đứng lên đi vào bên trong.

Lúc cô đi nhanh đến bên trong, trong nháy mắt từ bên cạnh bước ra một cái chân.

Cô không chú ý, lao đảo một cái, cả người trong nháy mắt ngã về trước.

Người phụ nữ bên cạnh cười đắc ý, cười nhìn cô té.

An Chi Manh nhắm mắt, chờ đợi mình cùng mặt đất tiếp xúc thân mật.

Đột nhiên trời đất quay cuồng, cảm giác mình được ôm ở trong vòng ngực cứng rắn.

Lúc cảm giác có hơi thở xa lạ cùng mùi nước hoa phái nam, hơi hí mắt ra.

Người đàn ông trước mắt ngũ quan góc cạnh rõ ràng, tinh xảo.

Ngũ quan anh tuấn, vóc người khỏe mạnh. Cả người cho người khác cảm giác vô cùng an tâm, khí tức phái nam thành thực.

"Oa! Tịch Cẩm Viêm! Thật là đẹp trai!"

"Thật là đẹp trai, thật là đẹp trai..."

An Chi Manh nhanh chóng đẩy anh ra, bắt anh đứng ở đó. "Cảm ơn."

Anh lãnh đạm nhìn cô, mặt lạnh trực tiếp đẩy cửa phòng ra, đi vào!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Tôi không cần bình hoa - đi ra ngoài

An Chi Manh đứng tại chỗ, hơi lúng túng, lúc này mới đi vào theo.

Đi vào trong phòng, phát hiện bốn người đàn ông ngồi đối diện. Một người trong đó chính là An Đạo, hơn bốn mươi tuổi, thân thể hơi phát tướng, hơi đầu.

Bên cạnh còn hai người đàn ông cùng thân hình tuổi tác ông không sai biệt lắm, có thể là nhà đầu tư đi!

Tịch Cẩm Viêm mặt lạnh nhìn cô gái nhỏ mắt tự nhiên trước mắt, lời nói sắc nhọn. "Cô không cần thù, có thể đi ra ngoài!"

Lời anh để cho ba người bên cạnh, hơi kinh ngạc.

"Tịch tổng, anh đây là vì sao?" Ngược lại An Đạo cảm thấy hình tượng của cô rất thích hợp, hình tượng vai chính bộ này.

"An Đạo, tôi đầu tư không cần bình hoa!"

An Đạo đáng tiếc nhìn người phụ nữ trước mắt, ông làm sao không biết trước mặt chính là An Chi Manh không người không biết không người không

hiếu.

Có Tổng thống đại nhân làm núi dựa, quả thật không cần làm, làm cái bình hoa.

An Chi Manh khẽ ngẩng đầu, nhìn anh. "Tịch tổng, anh nói tôi là bình hoa, thật nâng đỡ tôi! Chúng ta lần đầu tiên gặp mặt! Anh dựa vào cái gì nói tôi là bình hoa! Người anh cần nhắc tiêu chuẩn là cái gì?" Tính khí cô tốt, không có nghĩa là không khó.

Tịch Cẩm Viêm đứng dậy, thân hình cao lớn trực tiếp từng bước ép sát.

Nhìn cô từng bước lui về phía sau, môi mím chặt cười nhạt. "Cô biết cô tới làm gì sao?"

"Biết! Tôi tới thử kính! Anh ngay cả cơ hội thử cũng không cho tôi, có phải không công bằng hay không."

"Hừ! Công bằng! Vậy tôi cho cô công bằng!" Đầu hơi cúi, ngón tay sờ sùi, gắt gao bóp cằm cô.

Nhìn tròn mắt cô quật cường, nụ cười châm chọc.

Đầu hơi thấp xuống, càng ngày càng đến gần môi cô.

An Chi Manh cảm giác được ý đồ anh, trong giây lát đẩy tay anh ra, thối lui ra ngoài mười bước, cảnh giác nhìn anh. "Tịch tổng, mời anh tự trọng!"

Anh lạnh nhạt thu tay về, mắt lạnh nhìn cô. "Tự trọng! Cô không phải muốn một cơ hội thử sức công bằng sao? Vậy tôi cho cô! Bây giờ cô cũng tự trọng làm cho tôi! Cô biết cô tới làm gì sao? Cô cho đây chẳng qua là quay phim, nhưng ở đây mắt người khác có lẽ chính là cả cuộc sống! Cô ngay cả cảnh hôn cũng không tiếp thụ nổi, làm như thế nào làm một diễn viên giỏi? Cô ngay cả tư chất cơ bản một diễn viên giỏi cũng không có, còn cùng tôi nói chuyện công bằng. Đi ra ngoài!"

An Chi Manh chật vật chạy ra ngoài, nội tâm lật lên sóng lớn.

Hai người Nhu Nhu cùng Huyền Huyền thấy cô đi ra thất hồn lạc phách (mất hồn), không ngừng an ủi cô.

"Không có chuyện gì, chỉ là một lần thử sức sao! An Đạo dùng người vốn là rất nghiêm. Lần sau lại tới, đừng nản chí!"

"Đúng vậy! Ai bắt đầu đều sẽ vậy."

Ba người một đường đi ra khỏi cao ốc, An Chi Manh cúi thấp đầu, nội tâm rất không bình tĩnh.

Anh nói đúng, mình ngay cả tư chất cơ bản một diễn viên cũng không có, làm sao có thể đi diễn tốt một bộ phim.

Một bộ phim có cảnh hôn cũng có cảnh giường chiếu, cô vốn tưởng rằng mình chuẩn bị tốt lắm.

Đến giây phút chân chính, mới phát hiện mình kinh hoàng lo sợ như vậy.

Hai người thấy cô mất hồn, trực tiếp đưa cô đến cao ốc Tổng thống.

Nửa giờ, xe ở cao ốc Tổng thống ngừng lại.

Nhìn đám người chen lấn trước mặt, vô số ký giả cùng cảnh sát vây ở bên ngoài, mấy người ngồi ở trong xe, do dự đi xuống xe.

An Chi Manh còn chưa kịp phản ứng, đã nhìn thấy một đám ký giả như tổ ong vỡ tổ đi tới bên cạnh cô.

"An tiểu thư, cô ấy nói cô vong ân phụ nghĩa, chuyện này là thật sao?"

"An tiểu thư, đối với chuyện bức tử Cổ tiểu thư, cô nói thế nào!"

"An tiểu thư, cô đối với chuyện Cổ tiểu thư nhảy lầu tự sát, thấy thế nào!"

Bạn đang đọc truyện *Tổng Thống Cung Chiều Vật Nhỏ Đáng Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.